

B I B L I O T H E C A
S C R I P T O R V M G R A E C O R V M E T R O M A N O R V M
T E V B N E R I A N A

BT 2023

CONSILIATORES TEVBNERIANI

GIAN BIAGIO CONTE
JAMES DIGGLE
DONALD J. MASTRONARDE
FRANCO MONTANARI
HEINZ-GÜNTHER NESSELRATH
DIRK OBBINK
OLIVER PRIMAVESI
MICHAEL D. REEVE
RICHARD J. TARRANT

AELI DONATI QVOD FERTVR
COMMENTVM AD ANDRIAM TERENTI

EDIDIT ET APPARATV CRITICO INSTRVXIT
CARMELA CIOFFI

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-051509-1
e-ISBN (PDF) 978-3-11-051540-4
ISSN 1864-399X

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

A CIP catalogue record for this book has been applied for at the Library of Congress.

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek

The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie;
detailed bibliographic data are available on the Internet at <http://dnb.dnb.de>.

© 2017 Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston

Printing: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

♻️ Printed on acid-free paper

Printed in Germany

www.degruyter.com

MAGISTRIS OMNIBVS
CARISSIMISQVE PARENTIBVS MEIS

HOC LIBRO CONTINENTVR

Praefatio	IX
Conspectus siglorum	XXIX
Editiones auctorum et operum qui in apparatu laudantur ..	XXXIII
Index philologorum et uirorum doctorum qui in adnotatione laudantur	XLI
Aeli Donati commentum ad Andriam	
Ad Andriam praefatio	1
Ad Andriam prologus	9
Andria 1, 1	20
Andria 1, 2	68
Andria 1, 3	80
Andria 1, 4	87
Andria 1, 5	91
Andria 2, 1	112
Andria 2, 2	125
Andria 2, 3	135
Andria 2, 4	143
Andria 2, 5	146
Andria 2, 6	151
Andria 3, 1	158
Andria 3, 2	166
Andria 3, 3	181
Andria 3, 4	189
Andria 3, 5	195
Andria 4, 1	202
Andria 4, 2	215
Andria 4, 3	224
Andria 4, 4	232
Andria 4, 5	243
Andria 5, 1	250
Andria 5, 2	253

Andria 5, 3	261
Andria 5, 4	268
Andria 5, 5	280
Andria 5, 6	283
Index laudatorum locorum	287
Index nominum et locorum	293
Index exegeticus et grammaticus	296
Index graecus rerum et uerborum	304

PRAEFATIO

Anni peracti plus quam C ab eo tempore sunt, quo primum Aeli Donati Commentum in Terenti comoedias critice editum est a Paulo Wessnero.¹

Postea, cum insignis codex Vaticanus Chisianus H VII 240 (= K)² inuentus sit et nouae eruditorum disputationes,³ quae praecipue ad codicum recensionem et ad Donati exegeticam artem attinent,⁴ in lucem prodierint, quis dubitare potest quin noua editio, magni scilicet momenti opus magnaeque molis, proponenda optandaque sit?

Paucis hoc loco uerbis non modo stemmatum lineamenta codicumque necessitudines explanabo, sed etiam quam uiam et rationem adhibere mihi uisum sit ad huiusmodi opus edendum; separatis uero curis, nempe Prolegomenis criticoque commentario instructo, fusius dicam quae singulis codicum familiis uel immo quae cuique codicum ipsorum indoles sit – exceptis illis qui, maiore auctoritate pollentes, intentius iam alibi ueluti propriis tractationibus singillatim commendati sunt⁵ –, quibus praeterea

- 1 P. Wessner, *Aeli Donati quod fertur Commentum Terentii...*, Lipsiae 1902–1905.
- 2 De quo uide: M. Warren, *On five new Manuscripts of the Commentary of Donatus to Terence*, Harvard Studies in Classical Philology 17, 1906, 31–42; O. Zwierlein, *Der Terenzkommentar des Donat im codex Chigianus H VII 240*, Berolini 1970.
- 3 Huius nouae editionis fundamenta praecipua iure facienda erunt quae post Wessner et Zwierlein diligentissime M. D. Reeve posuit; confer praesertim: M. D. Reeve, *The Textual Tradition of Donatus' Commentary on Terence*, Hermes 106, 1978, 608–618; id., *The Textual Tradition of Donatus' Commentary on Terence*, Classical Philology 74, 1979, 310–326; id., *Commentary on Terence*, in L. D. Reynolds, *Texts and Transmission. A Survey of the Latin Classics*, Oxonii 1983, 153–156.
- 4 Praecipue R. Jakobi, *Die Kunst der Exegese im Terenzkommentar des Donat*, Berolini 1996.
- 5 C. Cioffi, *Ricerche sulla tradizione manoscritta del Commento di Donato a Terenzio*, Materiali e discussioni 69, 2012, 145–186; ead., *Il codice Parisinus lat. 7899 e il Commentum di Donato a Terenzio*, Materiali e discussioni 70, 2013, 101–132; ead., *Un problema stemmatico: il Vaticanus Regin.*

uiis Graeca ad nos peruenerint quibusue libris seruata, qui denique antiquis editionibus fontes habitusque peculiare. Critico item commentario significabitur quibus locis Donati tradita uerba emendanda sint.

* * *

Omnes qui exstant codices ab uno et eodem archetypo deriuatos esse mihi quidem pro certo habendum uidetur, licet perdocti uiri duo⁶, Kauer inquam et Lindsay, extra archetypi progeniem testes P (Parisinum Lat. 7899) et D (Victorianum) collocauerint. Cum autem de Parisino iam separatim tractauerim,⁷ contra argumenta quibus usus Lindsay contendit pauca illa in D seruata scholia collato ω textu praestantiora apparere, satis habeas quae P. Wessner⁸ scripsit considerare, excepta Victoriani lectione ad *An.* 720 (*dolorem/laborem*), de qua uiro doctissimo J. N. Grant lectorem commendo⁹ ac in Prolegomenis meis doceo.

- ω Quaestio sequitur de origine et aetate archetypi ω, de quibus difficile est certas proferre sententias. Teste Hieronymo discipulo curauit Donatus Terenti fabulas ut ueterum philologorum scriptis fultus explicaret.¹⁰ Ut uero Zetzel ostendit,¹¹ Donati Commentum olim continuum ignotis manibus in frustula discerptum est, quibus repleti librorum Terenti margines scholia receperunt grauitur planeque mutata: uerba quaedam addita sunt, quaedam alia deleta aut alio loco rescripta uel quoquo modo adulterata. Postea disiecta

Lat. 1595 (B) e la tradizione donatiana, *Materiali e discussioni* 73, 2014, 113–136; ead., *Riconoscere la contaminazione*, *Hermes* 143, 2015, 356–378.

6 R. Kauer, *Zu Donat*, *Wiener Studien* 33, 1911, 144–154 et 323–335; M. Lindsay, *The Donatus-Extracts in the Codex Victorianus (D) of Terence*, *The Classical Quarterly* 21, 1927, 188–194.

7 C. Cioffi, *op. cit.*, 2013, 101–132.

8 P. Wessner, *Zu den Donatauszügen im Cod. Victorianus (D) des Terenz*, *Philologische Wochenschrift* 47, 1927, 443–448.

9 J. N. Grant, *Studies in the Textual Tradition of Terence*, Londonii 1986, 67–68.

10 *Contra Rufinum* 1, 16.

11 J. E. G. Zetzel, *On the History of Latin Scholia*, *Harvard Studies in Classical Philology* 79, 1975, 335–354.

Commenti membra compiler quidam ita collegit, ut continuum rursus opus fieret: e pluribus denuo unum, at quantum mutatum ab illo! Hinc, deperdita in *Hautontimorumenon* explanatione, archetypum nostrum credo descendisse, quod omnibus consideratis exeunte saeculo VIII uel ineunte IX uerisimile uidetur esse exaratum.¹²

Cum autem critici ueteres, recentiumque perpauci, propriis iudiciis conati sint ea quae supersint scholia a temporis uulneribus uindicare atque praecipue a recentioribus additamentis purgare, textum Donati ut ita dicam uerum uanis temptamentis sectari nolui: censui enim ne ultra archetypum pergerem. Verba tibi, lector, ualeant quae Michael Reeve lepide ac luculente scripsit:¹³

That the latter (sc. commentary) is at best an adaptation of the former, demonstrated by Parrhasius, has annoyed Terentian scholars more than it would have annoyed Donatus himself, who knew the usefulness of scissors and paste. For an editor it sets two tasks of reconstruction, the second impossible. The first task, reconstructing the archetype of the extant witnesses, is difficult enough [...] Then comes the impossible task, reconstructing the original commentary.

* * *

Quod ad *Andriam* pertinet, libri qui supersunt manu scripti a duobus deperditis exemplaribus descendunt, quorum prius Maguntinum nuncupatum, ab illo loco ubi Aurispa duce inuentum est anno sancti concilii Basiliensis (sc. 1433), alterum autem Carnotense, auspiciis eiusdem anno 1447 repertum. Hoc, ex Reeuiana

12 Ex plurima commentationum congerie uide praecipue: H. Usener, *Vier lateinische Grammatiker, III: Evanthius von Constantinopel*, Rheinisches Museum 23, 1868, 493–496; E. Löfstedt, *Die Bembinusscholien und Donatus*, Eranos 12, 1912, 43–63; P. Wessner, *op. cit.* 1902, XLV; R. Grant, *op. cit.* 1986, 60–96. Qua scriptura ω exaratum sit, notitiam praebebat C. H. Beeson, *The text tradition of Donatus' Commentary on Terence*, Classical Philology 17, 1922, 283–305.

13 M. D. Reeve, *op. cit.*, 1983, 153 et 156.

sententia¹⁴, fuisse uidetur exemplar a quo codex originem traxit
 K iam supra memoratus Chisianus H VII 24, circa medium saeculum
 XV exaratus;¹⁵ ut uere dicam, tantummodo in secunda Commenti
 sectione haec tribui potest origo: nam Donatianam expositionem
 M. Reeve monstrauit in octo posse diuidi partes et pro certo
 habuit Chisianum librum non deriuasse nisi in secunda a Carno-
 tensi codice.

Ex omnibus testibus pauci sunt qui antiquitate insignes sint:
 P Parisini uidelicet Lat. 7899 (P),¹⁶ exeunte saeculo X exaratus, et
 A Lat. 7920 (A), qui recte XI saeculo tribuitur, ubi *Andriae* et *Adelpho-*
rum usque ad uersum 65 (sch. 40.2) explanationes legi possunt.¹⁷

Duobus istis, AP scilicet, libris, quibus K accedere patet, com-
 Γ munem fuisse progenitorem (cui notam Γ damus) iam pridem
 demonstratum est, artiore tamen uinculo, nisi fallor, K et P cohae-
 rentibus; qua re liceat mihi selectos tantum errores hoc loco tibi
 ostendere: *An.* 148.2; *An.* 199.1; *An.* 236.4; *An.* 88.2; *An.* 212.1; *An.*
 235.¹⁸

Scholia tamen quae P tradit optima, iratis nempe dis, rarescunt
 in huius libri marginibus ineunte actus primi scaena quinta, quoad
 omnino euanescunt. Item ex Γ Donatianus codicis miscellanei Va-
 B ticanus Reginensis Lat. 1595 (B) textus profluit, qui post *An.* 320.3
 initium capit. Cuius libri quamuis difficilis cognatio sit diiudicatu,
 erroribus aliquot illud mihi persuasum est: artiore B uinculo cum
 A illigari.¹⁹

Ad Maguntinum exemplar referendae sunt duae codicum
 Σ Θ factiones, quarum consensum nota Σ expressi. Una, littera Θ sig-
 nata,²⁰ testes pleniores comprehendit quattuor: cod. Oxon. Bodl.
 C T Canon. Lat. 95 (C), cod. Vatic. Lat. 2905 (T), cod. Florent. Marucell.
 F q C 224 (F), cod. Mediolan. Ambros. T 114 (q). Certus cum Θ nexus
 usque ad *Andriam* 79.1 codicum manipulum μ adstringit, qui sunt μ

14 M. D. Reeve, *op. cit.* 1979, 313–315. De octo sectionibus confer M. D. Reeve, *op. cit.* 1979, 311 et 320.

15 Vide etiam O. Zwierlein, *op. cit.*, 1970, 5–8.

16 Cf. R. Kauer, *op. cit.*, 1911, 144–145.

17 De codicum descriptione confer P. Wessner, *op. cit.*, 1902, VII–XXIV.

18 Cf. n. 7.

19 Cf. C. Cioffi, *op. cit.*, 2014, 113–136.

20 Eam notam ante me M. D. Reeve, ut alias plures, usurpauit.

O a m Oxon. Lincoln. Lat. 45 (O), Florent. Laur. 53.9 (a),²¹ Laur 53.8 (m),
 n Vatic. Ottob. lat. 2070 (n). Quas familias, ubi lectiones congruunt, 8
 ambas sub nota δ indicaui; hanc tamen cum breuissima com-
 mentarii portio adhibere concedat, moneo ne usquam a Θ penitus
 discrepare putes: qua igitur littera frequentius me usuram profite-
 or etiam ubi δ uti licuerit.

Altera uero factio, quae Maguntino e fonte hausit, Λ nomine, Λ
 uiginti fere codices comprehendit, quibus, lector, cauere te uelim
 ne fidem habeas: grauem enim atque assiduam contaminationem
 perpessus scatet textus corruptelis compluribus uitiatu multipli-
 cisque originis additamentis. Cum Λ conspirare manipulum μ inde
 ab *An.* 79.1 inuenimus, quo fere loco, uel potius paulo post, a socie-
 tate desciscit testis a.

Duplicem Maguntini stirpem si intentius consideraueris, tanta
 reuerentia dignum esse Θ consentias quantam ei iam pridem R.
 Sabbadini tribuerit: nam ab illo exemplari non multum distat, cum
 descriptus sit antequam Carnotensis inueniretur. Extat in codice C
 ante *Phormionis* expositionem epistula Petri Candidi Decembrii
 Francisco Pizolpasso anno 1436 mense Iunio missa, qua edocemur
 Candidum Pizolpassi iussu Donati Commentum transcribere coe-
 pisse multa cum difficultate “ob barbariem ueteris scripturae” et
 “cariem uetusti operis”:²²

Nihil est enim tam arduum tam obstrusum, quod labori
 obstet intenso. Quid enim his commentariis scriptum falla-
 cius, quid ineptius? Et tamen litterarum amor me cogit eli-
 cere quod paternitati tuae utile atque iocundum futurum
 putem. Scio quamplurimos lecturos ea quae ad te mitto
 nec secus reprehensuros barbariem quandam ueteris scrip-
 turae et modo litterarum apices modo imperfectos rerum
 sensus derisuros, quasi haec meae culpa sit negligentiae.

Ex uirorum doctorum studiis suspicari licet uetustum illud exem-
 plar, de cuius apographo Candidus in multos questus sese profu-

21 Aperte dicam: dum manipulus μ e δ pendet, haud desunt indicia quibus
 a codicem ab O descriptum esse constet.

22 R. Sabbadini, *Storia e critica di alcuni testi latini. Donato terenziano*, Museo
 italiano 3, 1890, 406–407. Eandem epistulam eodem loco et F tradit.

dit, idem ac Maguntinum esse.²³ Quae cum ita sint, haud longe ab illustri exemplari remotum Θ habendum utique est, cuius praecipua suboles sit C. Quod ipse codex C multis correctionibus plurium manuum conspersus sit, id facile intellectu est. Tempus et operam, qua discernere contendere quot manibus C exaratus esset, in cassum isse ingenue fateor; nam arduum est iudicare primusne C² correctionum cumulus, quem sub nota C² indicaui, ab eadem manu profectus exstet, quae textum ipsum transcripserit. Quapropter, lector, caue ne credas me C et C² notis usam manus dissimiles indicare uelle! Nam notaculo numerali quasi apice posito utor ad illam textus transcriptionem uel retractationem indicandam quae paulo post C est noue peracta.²⁴

Reliqui a Θ oriundi codices cum C consentire iam correcto (C²) paene uidentur potius quam cum pristina librarii ipsius scriptura. His casibus examinatis, cum a C siue nondum emendato siue correcto TFq²⁵ describi nequissent, mihi tandem persuasi communem Θ parentem tamquam mobilem, ut aiunt, nobis effingendum esse: e quo fonte iam emendato ille corrector C² denuo hausit (quamuis

23 De Maguntino ipso eiusque apographis atque de epistularum interpretatione quaestiones perualde uexatae sunt; cf. K. Dziatzko, *Beiträge zur Kritik des nach Aelius Donatus benannten Terenzcommentars*, Jahrbücher für classische Philologie 10, suppl., 1879, 691sq.; P. Wessner, *Die Überlieferung von Aeli Donati Commentum Terentii*, Rheinisches Museum 52, 1897, 73–75; R. Sabbadini, *op. cit.*, 1890, 381–452; id., *Storia e critica di testi latini*, Catanae 1914 (1971²), 214sq.; id., *Il carteggio di Giovanni Aurispa*, Romae 1931; S. Rizzo, *Il lessico filologico degli umanisti*, Romae 1973, 108, 212, 319; A. Sottili, *Una corrispondenza epistolare tra Ambrogio Traversari e l'arcivescovo Pizolpasso*, in: G. C. Ganfagnini, *Antonio Traversari nel VI Centenario della nascita*, Florentiae 1988, 287–328. Factionis Θ utrum totus Donatianus textus an solus *Phormio* a Maguntino codice deriuatus sit dubitat Sottili, cf. id., *op. cit.*, 314sq. De his rebus accuratius in Prolegomenis a me dictum est.

24 In codice C additur ante uacuum spatium littera “g” ubicumque Graeca omittuntur, tamquam defectum indicans. Id mihi in instruendo critico apparatu tacere oportunum uisum est.

25 Codicis q prior tantum manus in apparatu laudatur, nam usque ad *An.* 552.3, id est ea parte qua q a Θ deriuatur, multa in ipso textu manus altera nouauit, quae quidem ab aliquo stirpis Λ exemplari pendent ideoque pro nihilo ducenda sunt.

aliquot bonae coniecturae non desint operae acuti ingenii tribuendae).

Qua de causa, per diu dubitavi an oporteret in apparatu lectiones commemorari in ipso C codicis textu seruatas etiam singulares (contra consuetudinem meam, cf. infra); eius enim errores ueriores nobis notitiam de ueteris illius exemplaris *Maguntini* statu praebere possunt, cum codices TFq et C² ab eodem parente Θ iam maxima ex parte correcto ac coniecturis conferto descendant.

Etiam si, cum Λ facta comparatione, exemplar Θ maiore fide dignum uidetur, aliquot tamen inueniri possunt lectiones quas haud false suspiceris diuinationi deberi, uelut hae: *An.* 176.2 (*OPITULOR*), *An.* 88.1 (*non 'quid symbolam dedit?'*), *An.* 146.4 (*ut*).

De Λ nihil probabilius dicere possum nisi quod egomet principio olim uulgato *recentiores deteriores* sine ulla dubitatione adsentio. Nam eius textum funditus contaminatum esse patet, interdum periculose reffectum, ibi praesertim ubi archetypi lectio absurda uidebatur uel sensu destituta (exempli gratia confer, lector, *An.* 663.2, *An.* 795). Alibi monstraui nonnullas lectiones a Carnotensi deriuatas in ipsum fontem Λ irrepsisse:²⁶ plurimi enim sunt errores qui coniungunt K et factionem Λ. Adde autem quod nonnulli extant codices de Λ pendentes – uel singuli uel manipulatim – qui contaminati uidentur cum aliquo Γ stirpis exemplari, K simillimo. Inter quos distingue, lector, manipulum α, cuius textus, quamquam de Λ haustus, ope codicis correctus esse uidetur optimi, nec ulli librorum qui supersunt congruentis, quantum quidem iudicare possum. Manipulum α hi testes componunt quos nunc dicam: codicis Caesenatis Malatestiani S. XXII.5 manus secunda (M²), M² codex Vaticanus Ottobon. Lat. 2023 (t), t codex Ferrariensis Ariost. 173 NA 6 (f), f h codex Matritensis Reg. 2 B 4 (h); accedunt ab *An.* 552.3 f h mutata manu cod. Mediolan. Ambros. T 114 (q) et ab *An.* 608.1 q usque ad *An.* 842, mutato transcriptionis exemplari, codex Mediolanensis Ambros. D 70 sup. (s), s denique ab *An.* 684.2 usque ad *An.* 904. 2 codex Vaticanus Palat. Lat. 1629 (p). p

Nescia non sum quantum periculi sumpserim familiam Λ in stemmatis ordinem disponendo; iuuat autem quasdam saltem

statuere factiones, in quas Λ diuidi uidetur, ne ignauiae damnanda
 sim. Suspicio non abest quin maior quaedam librorum congrega-
 ε tio, siglo ε significata, textum multo magis retractatum quam
 ceteri praebeat (codice Escorialensi E III 3, hoc est U, excepto).
 Inter huius factionis sodales fidelissimi et constantissimi Mhf px Mhf px
 iudicari possunt, sed etiam alii iure numerandi sunt, quamuis
 uariis adfinitatum mutationibus obnoxii: Dresdensis D c 132 (= D), D
 Romanus Corsin. 43 E (Q), Londiniensis Bibl. Brit. Burn. 171 (= J)²⁷ Q J
 et ii quos supra dixi usque ad uersum 79 (sch. 52.1) cum Θ con-
 spirare, sub μ congregati. De qua, ut ita dicam, subdivisione cum
 diffusius hoc loco dicere non liceat, necesse est quo modo e codi-
 ces inter se consentiant breuius tibi ostendam: *An.* 28.2, *An.* 69.2,
An. 228.1, *An.* 319.2, *An.* 702.3.

Oportet me nunc explanare qui fiat ut nonnulli codices ad α
 adscripti etiam in factionem e cadant: nam codices quos α nuncu-
 pauit eundem a Λ profectum textum exhibent atque ε, sed raris
 locis, praesertim in primis tribus *Andriae* actibus, communis pro-
 genitoris – α uidelicet – cum optimo aliquo Γ familiae exemplari
 collati uestigia clarissima seruant: propter hanc contaminationem
 fit ut hi libri saepe lectiones praebeant meliores quam reliqui qui
 ab e pendent.

U Discrepant ab e codices Escorialensis E III 3 (= U), Romanus
 Y N Corsin. 43 G 23 (= Y), Neapolitanus Bibl. Nat. V B 17 (= N), Vatica-
 G nus Regin. Lat. 1673 (= G), Londiniensis Bibl. Brit. Add. 11906
 H z (= H), Vaticanus Lat. 1513 (= z). Quos tamen procul a uero aberit si
 cunctos dixero esse communi aliquo parente inter se conexos;
 manifeste autem patet tam inter G et H quam inter N et Y proxi-
 mam necessitudinem intercedere.

Iuuat tandem exemplum U codicis sumere, qui quanta conta-
 minatione inquinatus sit et quantum ipse ope ingenii saepe emen-
 datus, si uis scire, sufficiat nunc certe dicere textum eius (cum om-
 nis duobus saltem exemplaribus adhibitis constitutus sit, artius
 utique ab *An.* 716 usque ad 763) cum codice ex K partim descripto,
 V hoc est V (Vaticanus Reginensis lat. 1496), esse cognatum, cuius
 praecipuarum lectionum uarietatem in ceteris *Andriae* sectionibus

27 De QJ codicibus, cf. etiam infra.

aut a secunda aut ab ipsa librarii manu post transcriptionem confectam in U constat additam esse.

Ex ueteribus editionibus, quas ex integro examinaui, princeps uel a principe proxima Romana (e²) errores quosdam tradit qui solum in Θ inueniuntur; plane autem Calphurniana codicem cum α illigatum contulit. De Stephano uexata quaestio pendet, uerene Parisiensis ille philologus egregius uetustum quoddam exemplar adhibuerit, quod in primae editionis praefatione inter alia enumerat. Quos errores uel etiam bonas lectiones cum Γ communes seruet diu sum meditata, nec dubito quin codex praesto fuerit optimus, de quo uelle certius dicere ineptum uidetur: nam Stephanus Marte suo textum adeo retractauit, ut discernendi copiam ex radicibus nobis eripuerit. Postremo de Lindenbrogi editione Reeuianam confirmo sententiam, nullum scilicet codicis deperditi Cuiaciani uestigium in hac comoedia extare.

e²

Calph.

Steph.

Lind.

* * *

Quantum ad stemma codicum pertinet, praefatio et explanatio in *Andriae* prologum sectionem a sequenti distinguendam constituent;²⁸ testium enim connexiones tam nouae fiunt ut nouum etiam stemma describere necesse sit, cuius id praecipuum est, quod insignis codex K in familiam Maguntinam sine dubio transit, uel, ut expressius dicam, in factionem memoratam δ. Cum uero usque ad prologi schol. 24.7 *COGNOSCITE* (lemma) duo folia de medio quaternione exciderint, ex hoc libro ante damnum descriptum V pro K initio commentarii restituendo adhiberi licebit, eadem ac diximus ratione cum δ coniunctum.²⁹ K enim, quod modo significauimus, prologi perpauca scholia seruat (24.7 praeter lemma – 27.3), quae tamen ad adfinitatem eius cum δ confirmandam, ut opinor, sufficiunt.

Inter codices quos alibi e Λ pendere inuenimus, immo e factione ε, QJ cum δ coalescunt, artius cum μ illigati, ita ut eorum consensum signo δ¹ indicem. Pauca exempla tibi, lector, satis sufficiant: [praefatio I, 3) *seueri*] *seriue* A: *serti* Θ: *diserti* QJ μ: *parci* U:

28 Cf. M. D. Reeve, *op. cit.*, 1979, 320.

29 Cf. Zwielerlein, *op. cit.*, 1970, 5.

seui N: *serue* D H Y M szx: om. p; (praefatio I, 8) ante *adhibetur* add. *non* QJ μ; (praefatio I, 7) *distincta*] *detincta* Θ: *detenta* QJ μ.

Quaedam praefationis pars etiam in teste Mediolanensi Ambrosiano Λ 53 sup. (S) seruata est, quem ex Cantabrigiensis emeriti magistri sententia³⁰ iuxta Σ exemplar, utpote fraterna cognatione adstrictum, collocandum esse patet; eorum communem η parentem η signauit.

Cum in *Andriam* praefationis minima textus portio in S seruetur, et ideo arduum diiudicatu sit utrum S ab Σ profluat an cum eo communem parentem habeat, ueritas tamen in nocte non latere uidetur obscura: patet enim ex apparatu quem ad Euanthii opusculum de fabula Cupaiuolo instruxit codicem S nonnullos errores uitare quibus Σ lapsus sit, tales scilicet quales ingenio sanari nequisse credam.³¹

Ceteri autem libri talibus sunt rationibus sociandi quales iam ad reliquam *Andriae* explanationem restituendam propositum stemma demonstrat.

* * *

De lemmatibus nunc disputare oportet, quae saepe inter se discrepantia proferunt codices manuscripti: cum in subarchetypo Γ Terentiana uerba tantummodo per singulas litteras punctis discretas exprimere soleant, quod praesertim ex A teste maxima fide digno inferri licet, e contrario raro euenit ut in codicibus Σ familiae unicum habeamus lemma uel indubitate traditum uel a multifera lectionum uarietate probabiliter colligendum; nam scribae Λ codicum (nec aliter fit apud Θ, etiamsi rarius) suo quisque studio lemmata retractant, uerba per litteras breuiata plerumque in integrum restituunt uel alia etiam ex Terentio addunt. Hinc facile

30 M. D. Reeve, *op. cit.*, 1979, 323; cf. et Reeve-Rouse, *New Light on the Transmission of Donatus' Commentum Terentii*, Viator 9, 1978, 248–249.

31 Sabbadini coniectura, S ab eo Donato fluxisse, quo Nicolaus de Clamangiis usus est, et id antequam Maguntinus testis in luce produceretur, incertissima (si non falsa) demonstrata est; cf. R. Sabbadini, *op. cit.*, 1914, 210; Reeve-Rouse, *op. cit.*, 1978, 249; D. Cecchetti, *Petrarca, Pietramala, Clamanges*, Parisiis, 1982.

apparet quam difficile sit primam lemmatum formam restituere. Ex quo fit ut haud raro lemma sic scribam ut in Γ fuisse suspicor formatum.

In apparatu, quoad fieri potuit, curam dedi ut te, lector, certior facerem quo statu essent lemmata in uniuscuiusque codicum factionis fonte; ubi quid in aliquo lemmate non satis ausa sum statuere (quod plerumque refert ad familiam Θ) uerba quae quisque liber tradit, prolixius fortasse sed diligentiae causa, certo iudicio destituta, transcripsi. Rarissime autem discrepantia tanta est inter lemmatum formas ut omnes ad unam difficile putauerim referre, itaque solos codices laudare deliberaui qui usui fuerant in singulis lemmatibus restituendis (cf. *An.* 33.1).

Ut saepe in commentariis accidit, scholasticorum laboribus genuinae lemmatum lectiones fortuito obscuratae sunt.³² Adde etiam quod propter compilatoris negligentiam uel cuiusuis naturae errores nonnulla uidentur lemmata perperam esse collocata, aliud scilicet pro alio praemissum, qua re statui ut, quantum liceret et fas esset, ueri similia reponerem pro falsis.

Eo magis integra scholia, cum saepe in ω alio ordine quam Terenti uersus tradita sint, ita disposui ut congruentia facerem.

Quantum ad uerba de auctoribus sumpta, quae easdem fere edendi difficultates obiciunt, idem iudicium ut in lemmatibus sequor.

De rebus orthographicis pauca dicere oportet: cum perparui momenti futurum esset ad scriptionum ineptias animum uertere, eas ex omni fere parte ab apparatu remoui, normam secuta Latinitatis a plerisque comprobata.

* * *

32 Quibus principiis lemmata scholiorum tractanda sint, praecipue disserunt H. Erbse, *Zur handschriftlichen Überlieferung der Iliasscholien*, *Mnemosyne* 6, 1953, 1–38; H. van Thiel, *Die Lemmata der Iliasscholien. Zur Systematik und Geschichte*, *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 79, 1989, 9–26; R. Jakobi, *Grillius*, Monachii – Lipsiae 2005, 10.

Litteras Graecas perpaucis codicibus traditas esse notum est,³³ nec satis in his omnibus ab initio usque ad finem constanter, quarum testes haud dubito quin A, B, M⁴ praecipui existimandi sint, minoris uero ponderis t G², cum ceteri relicto plerumque spatio uacuo litteras minime Latinas omiserint aut in Latinum alphabetum conuertere temptauerint, corrupta funditus significatione. Singuli e A familiae codicibus, iidemque rari, Graeca ex diuinatione orta uerba passim exhibent.³⁴

Quamquam forte fortuna extat in Andriam commentii codex A, cuius antiquitas fidem litteris Graecis facit, quas genuinas seruat uel nulla certe coniectura adhibita scriptas, Graeca uestigia perexigua modo supersunt. Cum probabile sit nonnullas uoces ad rhetorum et grammaticorum sermonem pertinentes, quae nunc ueste indutae sunt Latina, antea Graecis litteris scriptas fuisse, nullo tamen librorum auxilio, textum archetypi, quantum potui, restituere contenta fui. In editione Parisiensi curam dedit Stephanus ut fere omnium rhetoricarum definitionum uocabula Graece promeret, quem iis tantum locis me confiteor secutam, ubi mihi, praeunte Wessner, iustum uisum est.³⁵

* * *

Aeli Donati ipsissima uerba a posterioribus additamentis separare uel etiam compilatoris operam³⁶ discernere editorem solo iudicio posse minime ueri simile uidetur. Hoc autem haud impedit quin quaedam aut uerba aut etiam sententiae tamquam ansae editori dent ut dubitet an Donato tribuenda sint, praesertim quae interposita esse uideantur aut scholiis omnino conclusis haerentia

33 Omnino quod ad Graecarum litterarum corruptelas refert, quibus modis uisque fiant, tum ad alia plura, uide praecipue L. Holtz, *Transcription et déformations de la terminologie grammaticale grecque dans la tradition manuscrite latine*, in: L. Basset, F. Biville, B. Colombat, P. Swiggers, A. Wouter, *Bilinguisme et terminologie grammaticale gréco-latine*, Parisiis – Dudleiae (Orbis Supplementa) 2007, 37–56.

34 De fonte, quem M⁴ adhibuit ut Graeca suppleret, uide C. Cioffi, *op. cit.*, 2012, 171–173.

35 De his et his similibus rebus fusius in prolegomenis dicam.

36 Cf. Wessner, *op. cit.*, 1902, XLVI.

quasi additamenta peregrina. Qua re P. Wessner dubitationes suas non reticuit et, ne iustis quidem argumentis suspiciose dicta funditus delere ausus, inclinatis litteris ea scripsit ut commonefaceret lectorem. Quo adhibito artificio, lineolis quoque praemissis et postpositis quae interiecta esse censuerat distinxit, illa scilicet quae unum scholium in plures partes disiecissent.³⁷ His de causis saepe in dubium uenit an quicquid tamquam interpositum inclinatis litteris Wessner obsignasset iure aduentitium esset existimandum. Quapropter, quamuis minus ego quam ille in expungendo parca, solas lineolas plerumque adhibui praeterquam ubi textus uacillare uidebatur incertus uel obscurus: quos locos litteris inclinatis significaui. Si quae adnotationes incommode interpositae et a scholorum textu definito alienae occurrebant, opinata sum librariorum uel compilatorum peregrina uerba perperam transposuisse potius quam de falso confixisse.

* * *

Nunc est huius editionis ratio reddenda. Codices fere triginta manuscriptos quattuorque impressos ueteres adhibui (editiones principum, Calphurni, Stephani, Lindenbrogi).

Factionis μ omnes sodales usque ad *An.* 300.4 collati sunt, ex quibus postea tantum O et a selegi. Actus primi scaenam primam etiam in codice Salmanticensi 78 (= Z) inspexi: cum uero multam Z cum Θ familia adfinitatem exhibeat, prae crebra interpolatione uix usui est editori. Eiusdem actus scaenam eandem in codice quoque Vaticanum Urbin. Lat. 354 (= u) exploraui hoc proposito ut comprobarem an ab editione Calphurniana eius textus originem duceret. u

Ex quattuor testibus, qui Aeli Donati Commentum quasi Terentiani textus coronam in marginibus transcriptum habent, duo (Leidensis ac Vindobonensis Scottensis 212) cum Donatianas *Leid., Scot. 212* notulas raro seruarent easque recentiori materiae interpositas, separatim, id est in Prolegomenis, transcripsi.

* * *

37 Cf. Wessner, *op. cit.*, 1902, XLVII.

Apparatus in tres diuisus est partes, quarum prima docet qui quoquo loco libri extent siue singuli siue per affinitates sociati commemorandi; ibidem te certiozem, lector, feci de scholiis uel scholiorum sectionibus, quae omittuntur a scriba codicis P, quoad Donatiana exhibet; postremo in eadem parte item excerpta Donatiana e codice Victoriano supra dicto exscripsi et ex Bernensis 276 in Papiam glossis, quarum auctoris nomen nuper patuit,³⁸ cum perraro in utroque scholia Donati inueniantur; in secunda colliguntur loci similes adfinesque; in tertia codicum uariae lectiones continentur.

Ad ipsas codicum lectiones enumerandas, sic ut in apparatus referuntur, post laboriosam cogitationem perueni, hoc consilio adducta ut, codicum familiis rite recensitis, quidnam unusquisque paterfamilias scripsisset elicerem. Nam ad struendum apparatus duo mihi proposita fuerunt, te uidelicet certiozem facere de uariarum lectionum congerie, ut copia daretur probandi textum, simulque efficere ne huiusmodi apparatus ex lectionum nimia uarietate magnaue mole laboraret. Quam saepe hoc propositum tenere difficile fuerit, equidem fateor, praesertim quantum ad Σ refert.

Quocirca, si quando indicibus carens unam tantum scribere nequii lectionem quam progenitori Λ familiae certa persuasione tribuerem, duas uel plures in apparatus recepi nota ‘*codd. Λ*’ adiuncta. Cum autem Θ exemplaris mobilis esset facies cumque C ante correctionem pristinum illius statum uel certe antiquiorem seruare uideretur, ipsius librarii scripturas curiose adnotaui orthographicis uel singularibus erroribus omissis; eadem ratione iis locis, ubi codices duas lectiones ab eodem Θ distincte profectas exhiberent, neutram illarum tacere uolui.

Cum autem textum statuere quem communis progenitor familiae Γ habuerit haud nimis arduum uideatur, quoniam ex ueteribus qui supersunt codicibus maior semper nobis copia praesto est, perpaucis coniecturis uel interpolationibus incommodantibus, te tamen admonere uelim ne a uero abducaris. Nam optimus codex P commentarium, ut ita dicam, non continuum tradit et, quamquam

38 De quo teste cf. M. D. Reeve, *op. cit.*, Viator 9, 1978, 235–249; E. Stagni, *Testi latini e biblioteche tra Parigi e la valle della Loira (secoli XII–XIII)*, a cura di S. Mazzoni Peruzzi, Florentiae 2006, 221–287.

ibi scholia pleraque seruata sunt eaque saepe decurtata, multa nihilominus desunt. Quam ob rem usque ad *Andriam* 321.1 subarchetypum Γ saepe ex A et K solis restituendum est, quod non nego mihi angustias quasdam parasse, praesertim ubi archetypi textus titubare uidebatur.

Restat ut quaedam dicam de codice B qui nobis auxilio est ab *An.* 320.3. Sint sane ista, uerumtamen commonere hoc oportet huius testis scribam multa suo Marte retractauisse, nonnulla etiam suppressisse, breuiorem ut faceret explanationem. Quam propter causam tantummodo ex A et K lectiones communis progenitoris deducere haud raro debui.

Noli igitur mirari, lector, quaeso si horum saltem codicum lectiones in apparatu singulas quotienscumque oportebat laudare malui quam te de textu tantum, quem Γ seruasse suspicata essem, summam facere certiore. Editoris enim, nisi fallor, hoc etiam est apparatus parare, qui non soli textui seruiat officio famulari, sed auctoritate sua ipse uigeat et altiore traditionis notitiam prodant.

Cum subdoli instar hostis ac uere perfidi contaminatio ubiuis serpat, nobis hoc solum est praesidium codices fide digniores sicut socios sinceritate probatissimos nullo modo despicere.

* * *

Quibus meas gratias referre debeam, omnes nominare Hercules esset labor.

Ut poeta quidam ab Ioue, ego ab Rolando Ferri incipiendum puto, qui primus animum meum ad Aelium Donatum edendum uertit cuiusque praesidio multos *Commenti* locos emendaui. Pluribus consiliis adiuta gratias infinitas Rainero Jakobi reddendas libenter fateor, qui Donati exegeticae artis peritissimus magnum mihi auxilium tulit: quantum temporis *Commenti* uerbis saepe obscuris ille mecum impenderit, humana lingua quamuis gratissima dici non potest. Socios eius Halensis colloqui Latini auditores laudibus ascribam, qui saepe Donateas et Terentianas quaestiones copiam disputandi mihi fecerunt.

Iuliae Ammannati merita enumerare hoc opus hic labor est: quanta cura diligentiaque me philologicam artem docuerit et mihi

intra multos Donatiani labyrinthi errores uiam aperuerit, desunt uerba quibus expromam.

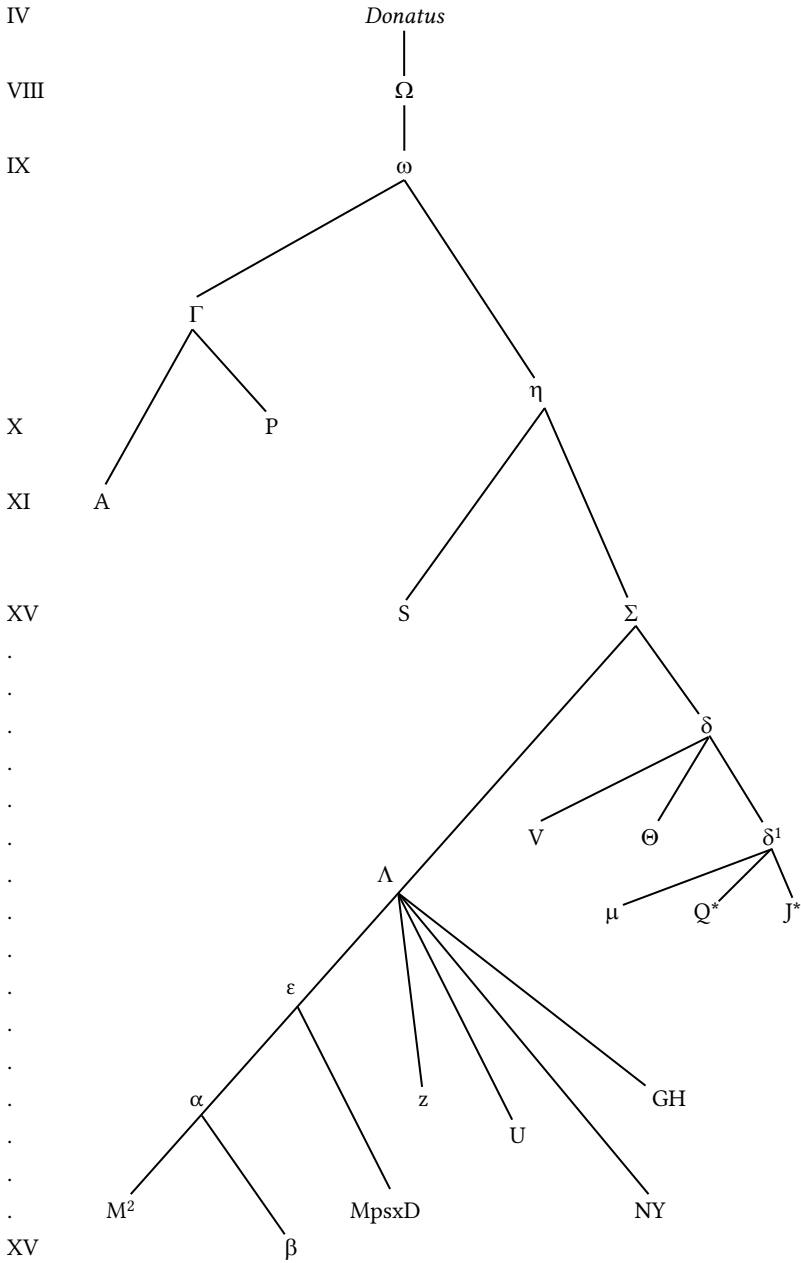
Sequitur deinde Ernestus Stagni, qui semper ultra officium suum discipulis operam praestat: si essent eius consilia auro remuneranda, pretium ne a rege quidem solui posset.

Ex iis, qui tempore sapientiaque mea scripta iuuere, Michaelum D. Reeve et Marcum Deufert praeterire silentio non licet quamquam grates persolvere dignas non opis est meae. Denique Ioan-nem Blasium Conte tacere nequeo: quae ab eo Pisis in Schola Nor-mali Superiore Latinae philologiae praecepta didicerim miscendo utile dulci, εἰς ὅεἰ memoria teneam.³⁹

C. C.

Scribebam Pisis Halisque Saxonum
anno MMXV

39 Magnae amicitiae uinculis adstricti paribus gratibus celebrandi sunt: Anna Zago, Arianna Gullo, Ilaria Morresi, Silvia di Vincenzo, Stefano Poletti, Tommaso Ricchieri.

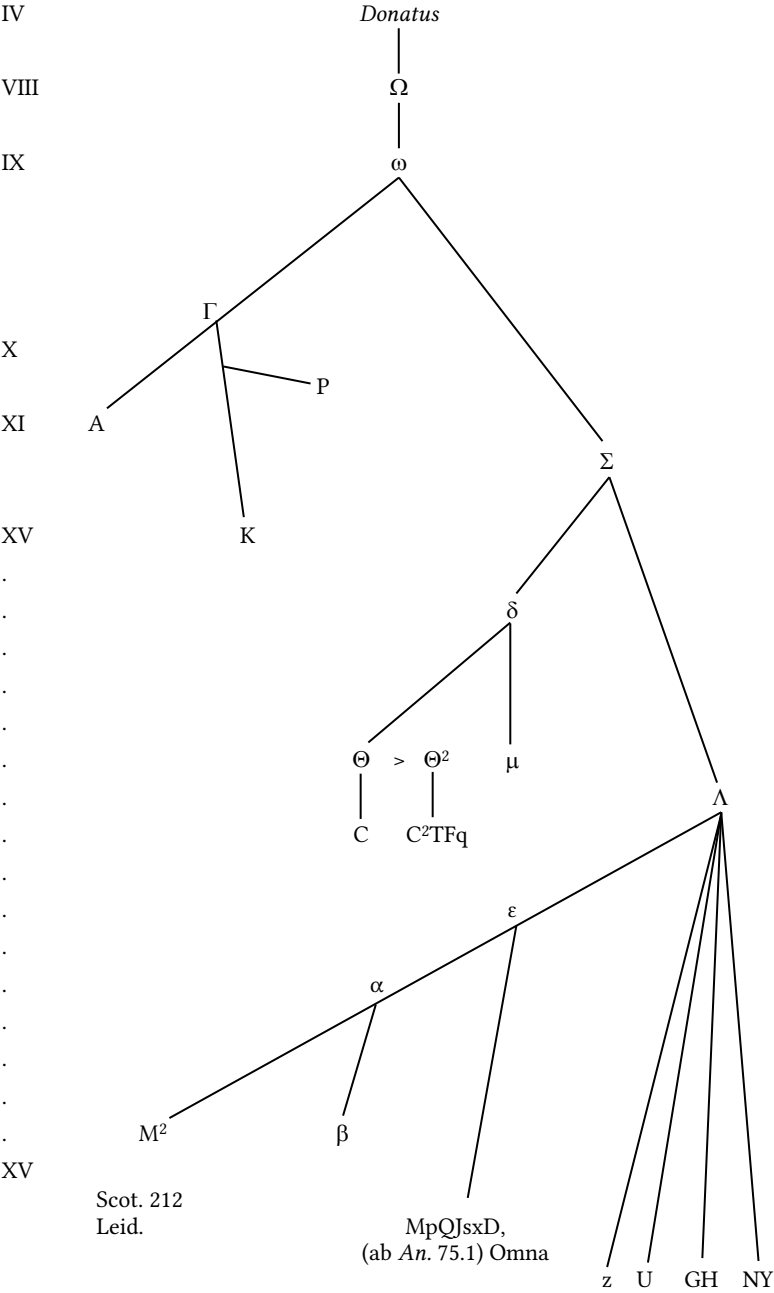
Praefatio – Prologus (*An.* 1.1–27.3)

Leid.

Scot. 212

* Testes Q et J post *An.* praef. III 6 (*diuiserunt*) ad factionem Λ transeunt

An. 28.1 – An. 320.3

An. 320.3 usque ad finem *Andriae*

IV

Donatus

VIII

Ω

IX

ω

Γ

XI

A

XIII

B

XV

K

Σ

.

.

.

.

.

.

XV

Θ

>

Θ^2

C

C²TFq

Λ

(q ab An. 552.3 ad fac. α transit)

CONSPECTVS SIGLORVM

ω fons omnium qui exstant codicum

Γ fons codicum ABPK

A	Parisinus lat. 7920, s. XI
A ²	codex A ab eadem manu correctus
P. Daniel	recens codicis A corrector, cuius manus facile agnoscitur
B	
B ²	Vaticanus Reginensis lat. 1595, s. XIII (incipit ab <i>An.</i> 320.3)
codex B (saepe inter scribendum) ab eadem manu correptus
P	
P ²	Parisinus lat. 7899, s. X (Donatiana scholia ab <i>An.</i> praef. 2
(<i>Pasibulae</i>) incipiunt et extant usque ad <i>An.</i> 300)
codex P correctus
K	
K ²	Vaticanus Chisianus H VII 240, s. XV (ab sch. prologi 24.8
usque ad finem)
codex K ab eadem manu, ut uidi, correctus

η fons codicum SΣ

S	Mediolanensis Ambrosianus Λ 53 sup. (extat usque ad praef. I
9), s. XV
Σ	
δ	fons codicum δΛ
V	
V	Vaticanus Reginensis lat. 1496, s. XV (ante initium codicis K
adduxi, in reliquis Commentii partibus, ubi extans antigraphum
K ad Γ transit, coniecturas tantum laudaui)
Θ	
C	Oxonienis Bodleianus Canon. Lat. 95, s. XV
C ²	fortasse eadem manus atque C, quae post aliquantum
temporis codicem correxit
C ^x	manus recentior
F	Florentinus Marucellianus C 224, s. XV
F ²	codex F post correctionem
T	Vaticanus lat. 2905, s. XV

- q Mediolanensis Ambrosianus T 114 sup., s. XV (ab *An.* 552.3 ad α transit)
- δ^1 fons codicum QJ (usque ad finem praefationis III 6 *diuiserunt*)
 μ (usque ad *An.* 75.1)
- Q Romanus Corsin. 43 E 28, s. XV
- J Londiniensis Bibl. Brit. Burn. 171, s. XV
- μ fons codicum Oamn
- O Oxoniensis Lincoln. lat. 45, s. XV
- a Florentinus Laurentianus 53.9, s. XV
- m Florentinus Laurentianus 53.8, s. XV
- n Vaticanus Ottobon. lat. 2070, s. XV
- Λ fons codicum (a)DfGHhM(m)N(n)(O)pstUxY(QJ)z
- D Dresdensis D c 132, s. XV
- f Ferrariensis Ariost. 173 N A 6, s. XV
- G Vaticanus Regin. lat. 1673, s. XV
- H Londiniensis Bibl. Brit. Add. 11906, s. XV
- h Matritensis Reg. 2 B 4, s. XV/XVI
- Q Romanus Corsin. 43 E 28, s. XV
- J Londiniensis Bibl. Brit. Burn. 171, s. XV
- M Caesenas Malatestianus S. XXII.5, s. XV3/4
- M² manus quae magnam seriem correctionum fecit fonte α usa
- M⁴ manus quae multa graeca verba suppleuit
- N Neapolitanus V B 17, s. XV
- p Vaticanus Palat. lat. 1629 (a. 1474)
- s Mediolanensis Ambrosianus D 70 sup., s. XV
- t Vaticanus Ottobon. lat. 2023 s. XV
- U Escorialensis E III 3, s. XV
- x Vaticanus Palat. lat. 1630, s. XV
- Y Romanus Corsin. 43 G 23, s. XV
- z Vaticanus lat. 1513, s. XV
- α fons codicum M²fh (q)(s)(t)
- β fons codicum fh (q)(s)(t)

Hic illic laudantur codices, qui diffusius in Prolegomenis transcripti sunt:

- Leid. Leidensis B. P. L. 191 BF, s. XV
- Scot. 212 Scotensis-Vindobonensis 212 (ex 218), s. XV
- Par. Parisinus lat. 16235 (*An.* 28–51), s. X

Testes qui saltem in prima apparatus linea memorati sunt:

cod. Vict. (D) codex Victorianus Laur. XXXVIII 24
 Bern. 276 glossae quae in codice Bernensi 276 inueniuntur Guidonis
 manui attribuenda. Cuius testis noua materies, asterisco
 indicata, ab E. Stagni mecum communicata est.

Editiones ueteres quae semper collatae sunt:

e² editio princeps Romana 1472
 Calph. editio Calphurnii 1477
 Steph. editio Stephani 1529¹, 1541²
 Lind. editio Lindenbrogii 1623
 Gron.(uius) *apud* Lind. = Gronouii lectiones, quae in Linden-
 brogii editione (1623) adnotatae sunt.

Editiones Terenti ueteres, quae passim collatae sunt:

mediol. editio A. Zaroti, Mediolani 1476
 Haemmerlin editio P. Marsi et P. Malleoli, Argentorati 1519
 Muretus editio M. A. Mureti, Venetiis 1555
 Westerh. editio H. Westerhouii, Hagae-Comitum 1726
 Zeunius editio F. Lindenbrogii et M. Io. Car. Zeunii, Lipsiae 1774
 Klotz editio R. Klotzii, Lipsiae 1838
 Umpfenbach editio F. Umpfenbachii, Berolini 1870

Notae criticae:

*** rasurae signum
 † locus desperatus

Abbreuiationes, quae plerumque in apparatu meo in usu fuerunt:

add. addidit
al. alia
codd. A pars codd. A
corr. correxit
del. deleuit
edd. uett. editores ueteres
eras. erasuit
exhib. exhibet
ex Ter. uerba suppleta ex Terenti textu
exp. expunxit
in adn. in adnotationibus
in app. in apparatu
in ras. in rasura
in tex. in textu
incert. incertum
lac. sign. lacunam signauit

<i>lac. susp.</i>	lacunam suspexit
<i>lac. stat.</i>	lacunam statuit
<i>om.</i>	omisit
<i>O.L.</i>	omisit lemma
<i>obliq. litt.</i>	obliquis litteris
<i>rest.</i>	restituit
<i>scrip.</i>	scripsit
<i>secl.</i>	seclisit
<i>sect.</i>	sectio(nem)
<i>s. l.</i>	supra lineam
<i>sp. praep.</i>	spatio praeposito
<i>sp. post.</i>	spatio postposito
<i>sp. rel.</i>	spatio relicto
<i>suppl.</i>	suppleuit
<i>tempt.</i>	temptauit
<i>transp.</i>	transposuit

EDITIONES AVCTORVM ET OPERVM QVI IN APPARATV LAVDANTVR

Apul. <i>flor.</i>	Apuleii Florida, ed. R. Helm, Lipsiae 1959.
[Acro]	Pseudoacronis Scholia in Horatium uetustiora, rec. O. Keller, Lipsiae 1902.
Agroec. <i>orth.</i>	Agroecii De orthographia, ed. M. Pugliarello, Mediolani 1978.
Alc. <i>de orth.</i>	Alcuini De orthographia, ed. S. Bruni, Florentiae 1997.
Ambr. <i>epist.</i>	Ambrosii Mediolanensis, Epistulae, CSEL 82,2, ed. M. Zelzer, Vindobonae 1990 (= CSEL 82/2).
Aquila reth. <i>de fig.</i>	Aquilae Romani De figuris, ed. M. Elice, Hildesiae [etc.] 2007.
Ar. Byz.	Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. W. J. Slater, Berloni – Noui Eboraci 1986.
Arist. <i>poet.</i>	Aristotelis De arte poetica, ed. R. Kassel, Oxonii 1964.
ars Ambros.	Ars ‘Ambrosiana’. Commentum anonymum in Donati partes maiores, ed. B. Löfstedt, Turnholti 1982 (= CCSL 133C).
ars Bobiensis	La grammatica dell’Anonymus Bobiensis (= GL I 533–565), ed. M. De Nonno, Romae 1982.
ars Laures.	Ars Laureshamensis, Expositio in Donatum Maiorem, ed. B. Löfstedt, Turnholti 1977 (= CCCM XL A).
Arus. <i>exem. eloc.</i>	Arusiani Messii Exempla elocutionum: introduzione, testo critico e note a cura di A. Di Stefano, Hildesiae 2011.
Ascon.	Q. Asconii Pedianii Orationum Ciceronis quinque enarratio (quae exstant), ed. A. Kiessling et R. Schoell, Berolini 1875.
[Ascon.]	Commentarii uel scholia Ciceronis orationum (tradita una cum Asconio), ed. T. Stangl, Vindobonae 1912.
Aug. <i>de ciu.</i>	Aurelii Augustini De ciuitate dei I–X, ed. D. Dombart, A. Kalb, Turnholti 2003 (= CCSL 47–48).
Aug. <i>enarr.</i>	Aurelii Augustini Enarrationes in Psalmos 110–118, ed. F. Gori, Berolini 2015 (= CSEL 95/2).
Aug. <i>in Hept.</i>	Aurelii Augustini Quaestiones in Heptateuchum, Libri VII, ed. J. Fraipont, Turnholti 1958 (= CCSL 33).
Aug. <i>gramm.</i>	Abrégé de la Grammaire de Saint Augustin, ed. G. Bonnet, Parisiis 2013.
[Aug.] <i>regul.</i>	Ps.-Aurelii Augustini Regulae, a cura di Luca Martorelli, Hildesiae 2011.
[Aug.] <i>rhet.</i>	Ps.-Augustini De rhetorica, ed. R. Giomini, Stud.Lat.It. 7, 1990, 7–82.

- Aug. *serm.* Augustini Sermones de nouo testamento (51–70a), ed. P.-P. Vebracken, Turnholti 2008 (= CCSL 41A).
- Beda *orth.* Bedae Venerabilis De orthographia, ed. C. W. Jones, Turnholti 1975 (= CCSL 123 A).
- Boethius *in top. Cic.* Boethii In Ciceronis topica, in: Ciceronis Opera, ed. J. C. Orelli et G. Baiter, Turici 1833.
- Caecil. *com.* Caecilius Statius, I frammenti, cur. T. Guardi, Panormi 1974.
- Cassiod. *inst.* Cassiodori Senatoris Institutiones, ed. by R. A. B. Mynors, Oxonii 1961².
- Cassiod. *orth.* Cassiodori De orthographia, a cura di P. Stoppacci, Florentiae 2010.
- Cassiod. *psalm.* Cassiodori Expositio psalorum, ed. M. Adriaen, Turnhout 1958 (= CCSL 97–98); ed. P. Stoppacci, Florentiae 2012 [psalm. 1].
- Catull. Catulli Veronensis Liber, ed. W. Eisenhut, Lipsiae 1983.
- CGL Corpus glossariorum latinorum, ed. G. Goetz, 7 uol., Lipsiae 1888–1923.
- Charis. *ars* Charisii Ars grammatica, ed. C. Barwick, Lipsiae 1964².
- Cled. *ars* Ars Cledonii Romani Senatoris Constantinopolitani grammatici: nuova edizione critica, ed. C. Bernetti, Romae 2012 (diss., cf. <http://dspace-roma3.caspur.it/handle/2307/4121>).
- Cic. *Deiot.* M. Tullii Ciceronis Oratio pro M. Marcello, Pro Q. Ligario, Pro Rege Deiotaro, rec. A. Klotz, Lipsiae 1933².
- Cic. *diu. in Caec.* M. Tullii Ciceronis Diuinatio in Q. Caecilium, ed. W. Peterson, Oxonii 1917².
- Cic. *Catil.* M. Tullii Ciceronis Orationes in L. Catilinam, ed. T. Maslowski, Monachii – Lipsiae 2003.
- Cic. *de orat.* M. Tullii Ciceronis De oratore, ed. K. Kumaniecki, Lipsiae 1969.
- Cic. *inu.* M. Tullii Ciceronis Rhetorici libri duo de inuentione, ed. G. Achard, Parisiis² 2002.
- Cic. *Lael.* M. Tullii Ciceronis De republica – Laelius de amicitia, recogn. breuique adnotatione critica instruxit J. G. F. Powell, Oxonii 2006.
- Cic. *Lig.* u. Cic. *Deiot.*
- Cic. *Marcell.* u. Cic. *Deiot.*
- Cic. *Mur.* M. Tullii Ciceronis Oratio pro L. Murena, ed. H. Kasten, Lipsiae 1972³.
- Cic. *nat. deor.* M. Tullii Ciceronis De natura deorum, ed. W. Ax, Stutgardiae 1980.
- Cic. *orat.* M. Tullii Ciceronis Orator, ed. H. Westman, Lipsiae 1980.

- Cic. *S. Rosc.* M. Tullii Ciceronis Pro Sex. Roscio Amerino oratio, ed. H. Kasten, Lipsiae 1968.
- Cic. *top.* M. Tullii Ciceronis Topica, ed. T. Reinhardt, Oxonii 2003.
- Cic. *Verr.* M. Tullii Ciceronis Orationes III, Diuinatio in Q. Caecilius, ed. W. Peterson, Oxonii 1917².
- Comm. Bern. Lucan. M. Annaei Lucani Commenta Bernensia, ed. H. Usener, Lipsiae 1869.
- Comm. Bruns. P. Terentii Afri comoediae sex. textum ad fidem codicis Halensis ... edidit ... scholia a uulgatis diuersa ex eodem codice descripsit ..., Halis Saxonum 1811.
- Comm. Mon. Das commentum Monacense zu den Komödien des Terenz. Eine Erstedition des Kommentars zu ‚Andria‘, ‚Heautontimorumenos‘ und ‚Phormio‘, ed. F. Schorsch, Tubingae 2011.
- Conr. *fab.* Conradi de Mure Fabularius, cura et studio T. Van de Loo, Turnholti 2006 (= CCCM 210).
- Consent. *de bar. et met.* Consentii Ars de barbarismis et metaplasms, édition nouvelle suivie d'un fragment inédit de Victorinus de soloecismo et barbarismo par M. Niedermann, Neoburgi 1937.
- Cur. *epit. Don.* Iacobi Curuli Epitoma Donati in Terentium, a cura di G. Germano, Neapoli 1987.
- Don. *ars mai.* Aeli Donati Ars maior, in: L. Holtz, Donat et la tradition de l'enseignement grammatical. Étude sur l'Ars Donati et sa diffusion (IVe–IXe siècle) et édition critique, Parisiis 1981.
- Don. *ort.* Donati orthographi Ars grammatica, ed. J. Chittenden, Turnholti 1982 (= CCCM 40D).
- Dosith. *gramm.* Dositheus, Grammaire Latine, ed. G. Bonnet, Parisiis 2005.
- Enn. *ann.* Q. Ennii Annalium fragmenta, ed. O. Skutsch, Oxonii 1985.
- Euanth. *de com.* Euanthi De fabula, ed. G. Cupaiuolo, Neapoli 1992².
- Fortun. Consulti Fortunatiani Ars rhetorica, ed. L. Calboli Montefusco, Bononiae 1979.
- Frg. Bob. *de nom. et pron.* Fragmentum Bobiense de nomine et pronome: Tre testi grammaticali bobbiesi, a cura di M. Passalacqua, Romae 1984.
- Frg. Bob. *de nom.* Il Fragmentum Bobiense de nomine, ed. S. Mariotti, in: Scritti di filologia classica, a cura di S. Mariotti, Romae 2000, 313–341.
- FPL⁴ Fragmenta poetarum Latinorum, ed. J. Blänsdorf, Berolini 2011⁴.

Gaius, <i>inst.</i>	Gaius, Institutes, texte établi et traduit par J. Reinach, Parisiis 1950.
GL	Grammatici Latini, ed. H. Keil, Lipsiae 1855–1880.
Gloss.	Glossaria Latina iussu Academiae Britannicae edita, ed. W. M. Lindsay, Parisiis 1926–1931.
Gell.	A. Gelli Noctes Atticae, ed. P.K. Marshall, Oxonii 1990 ² .
Grill.	Grilli Commentum in Ciceronis Rhetorica, ed. R. Jakob, Monachii – Lipsiae 2002.
Her.	Rhetorica ad Herennium, ed. F. Marx, Lipsiae 1894.
Hier. <i>quaest. hebr.</i> <i>in gen.</i>	Hieronymi Liber quaestionum hebraicarum in Genesim, ed. P. de Lagarde, Turnholti 1959 (= CCSL 72).
Hier. <i>adu. Rufin.</i>	Contra Rufinum, ed. P. Lardet, Turnholti 1982 (= CCSL 79).
Hor.	Q. Horatii Flacci Opera, ed. D. R. Shackleton Bailey, Berolini – Noui Eboraci 2001 ⁴ .
Hsch.	Hesychii Alexandrini Lexicon, rec. et emend. K. Latte, uol. 1, Hauniae 1953.
Hyperdonat	Hyperdonat, édition électronique de commentaires anciens, Donat, Commentaire des comédies de Térence, ed. B. Bureau – C. Nicolas, Lugduni 1996–.
Isid. <i>diff.</i> 1	Isidoro de Sevilla, Diferencias libro I, introd., ed. crítica, trad. y notas por C. Codoñer, Parisiis 1992.
Isid. <i>diff.</i> 2	Isidori Hispalensis Liber differentiarum [II], ed. M. A. A. Sanz, Turnholti 2006 (= CCSL 111 A).
Isid. <i>orig.</i>	Isidori Hispalensis Etymologiae uel origines, W. M. Lindsay, Oxonii 1911.
Isid. <i>orig.</i> II	Isidori Hispalensis Etymologiae II, ed. P. K. Marshall, Parisiis 1983.
Iul. Tol. <i>ars</i>	Iuliani Toletani Ars grammatica, poetica, rhetorica, ed. M. A. H. Maestre Yenes, Toleti 1973.
Lab. <i>mim.</i>	Decimus Laberius, The Fragments, ed. Costas Panayotakis, Cantabrigiae 2010.
Lact. <i>inst.</i>	Lactantii Diuinarum Institutionum Libri septem, Fasc. 4, edd. E. Heck et A. Wlosok, Berolini et Bostoniae 2011.
Lucil. <i>frg.</i>	Lucilius. Satires, ed. F. Charpin, Parisiis 1978–1992.
Macr. <i>exc.</i>	Macrobian Theodosii De uerborum Graeci et Latini differentiis uel societatibus excerpta, a cura di P. de Paolis, Uruini 1990.
Macr. <i>Sat.</i>	Macrobian Ambrosii Theodosii Saturnalia, recognouit breuique adnotatione critica instruxit R. A. Kaster, Oxonii 2011.
Macr. <i>somn.</i>	Macrobian Ambrosii Theodosii Commentarii in Somnium Scipionis, ed. J. Willis, Lipsiae 1963, 1970 ² ; ed. corr. 1994.

- Mar. Victor. C. Marii Victorini Ars grammatica, ed. I. Mariotti, Florentiae 1967.
- Mar. Victor. *comm.* C. Marii Victorini Commenta in Ciceronis Rhetorica, T. Riesenweber, Lipsiae 2013; *ibid.* Anonymus de attributis et personis [*Anonym. de attr. et pers.*]
- Mart. Cap. Martianus Capella, ed. J. Willis, Lipsiae 1983.
- Men. *Sam.* Menandri Reliquiae selectae, ed. F. H. Sandbach, Oxonii 1990².
- PCG Menandri Testimonia et fragmenta, in: Poetae comici Graeci, 6/2, edd. R. Kassel et C. Austin, Berolini – Noui Eboraci 1998.
- Mur. Murethach, In Donati artem maiorem, ed. L. Holtz, Turnholti 1977 (= CCCM XL).
- Nigid. *frg.* P. Nigidii Figuli Operum reliquiae, ed. A. Swoboda, Vindobonae 1889 (Amstelodami 1964²).
- Non. Nonii Marcelli De compendiosa doctrina, ed. W. M. Lindsay, Lipsiae 1913; ed. R. Mazzacane, Florentiae 2014 [I–III]; ed. P. Gatti – E. Saluadori, Florentiae 2014 [V–XX].
- Pap. *Corp.* Corpus Papyrorum Latinarum, ed. R. Caenaile, Visbadae 1958.
- Paul. Fest./Fest. Sexti Pompei Festi Epitoma de uerborum significato Verrii Flacci (fragmenta quae extant), ed. W. M. Lindsay, Lipsiae 1913.
- Paul. *dig.* Fragmenta in digestis aliisque collectionibus seruata, ed. O. Lenel, Lipsiae 1889.
- Paus. Graeciae descriptio, uol. 1, ed. M. H. Rocha-Pereira, Lipsiae 1973.
- Pers. A. Persii Flacci Saturarum Liber, ed. W. Kissel, Berolini – Noui Eboraci 2007.
- Phoc. *de nom. et uer.* Focae De nomine et uerbo, introduzione, testo e commento a cura di F. Casaceli, Neapoli 1974.
- Plaut. T. M. Plauti comoediae, rec. W. M. Lindsay, Oxonii 1904–1905.
- Plin. *dub. serm.* Plinius, Il dubius sermo di Plinio, a cura di A. Della Casa, Genuae 1969.
- Plin. *nat.* Pline l'Ancien, Histoire naturelle. Livre IV, ed. A. Silberman, H. Zehnacker, Parisiis 2015; Id., *ibid.* Livre VII, ed. R. Schilling, Parisiis 1977; Id., *ibid.* Livre IX, ed. E. de Saint-Denis, Parisiis 1955; Id., *ibid.* Livre XVI, ed. J. André, Parisiis 1962.
- Plat. *Gorg.* Platonis Gorgias, in: Id. Opera, uol. 7, ed. J. Burnet, Oxonii 1963.

- Plut. *Cat. mai.* Plutarchi Cato maior, in: Id. Vitae parallelae, uol. 1, fasc. 1, ed. C. Lindskog, K. Ziegler, H. Gärtner, Lipsiae 2013.
- Plut. *De stoic. repug.* Plutarchi De stoicorum repugnantiis, in: Id. Moralia, uol. 6/2, recensuit et emendauit M. Pohlenz, Lipsiae 1952.
- Poll. Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, Lipsiae 1900–1937.
- Porph. Pomponi Porphyrii Commentum in Horatium Flaccum, rec. A. Holder, Oeniponte 1894.
- Prisc. *ars* XVIII Prisciani Caesariensis Ars, Liber XVIII, pars altera 1, introduzione, testo critico e indici a cura di Michela Rosellini, Hildesiae 2015.
- Prisc. *opusc.* Prisciani Caesariensis Opuscula, uol. 1 (De figuris numerorum, de metris Terentii, praeexercitamina), ed. M. Passalacqua, Romae 1987; ead. Opuscula, uol. 2 (Institutio de nomine et pronomine et verbo, Partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium), Romae 1999.
- Prob. M. Valeri Probi Beryti fragmenta, ed. J. Velaza, Barcinonae 2005 (cf. et De M. Valerii Probi Berytii uita et scriptis, ed. J. Aistermann, Ienae 1909).
- Prob. *app.* Appendix Probi (GL IV 193–204), ed. S. Asperti e M. Passalacqua, Florentiae 2014.
- Quint. *inst.* M. Fabii Quintiliani Institutiones oratoriae, ed. M. Winterbottom, Oxonii 1970.
- [Quint.] *decl.* Declamationes XIX maiores Quintiliano falso ascriptae, ed. L. Håkanson, Stutgardiae 1982.
- Quint. *decl. min.* Quintilian, The lesser declamations, edited and translated by D. R. Shackleton Bailey, Londinii 2006.
- Rem. Remigiana, ed. R. B. C. Huygens, Turnholti 2000 (= CCCM 171).
- RhLM Rhetores Latini Minores, ed. K. Halm, Lipsiae 1863.
- Sall. *Catil.* C. Sallusti Crispi Catilina Iugurtha Fragmenta ampliora, ed. A. Kurfess, Lipsiae 1957³.
- Sall. *Hist.* I C. Sallusti Crispi Historiae I: Fragmenta 1.1–146, a cura di A. La Penna e R. Funari, Berolini – Bostoniae 2015.
- Sall. *Hist.* Sallust, Fragments of the Histories. Letters to Caesar, ed. J. T. Ramsey, Cantabrigiae 2015.
- Sall. *Iug.* u. Sall. *Catil.*
- [Scaurus] Ps.-Scauri Ars: A critical Edition and Commentary, A. Reinikka, Helsingiae 2013.
- sch. Bern. Scholia Bernensia ad Vergilii Bucolica atque Georgica, ed. H. Hagen, JbbKl. suppl. IV, 1867 (= phot. expr. Hildesiae 1967); Scholia Bernensia ad Vergilii Georgica 1, 1–42, ed. L. Cadili, Amstelodami 2003.

- sch. *Iuu.* Scholia in Iuuenalem uetustiora, ed. P. Wessner, Stuttgartiae 1967².
- sch. Prud. Glossemata de Prudentio, ed. by J. M. Burnam, Cincinnati 1905.
- sch. Ter. *Bemb.* The Scholia Bembina, ed. by J. F. Mountford, Liverpooliae 1934.
- schol. Stat. *Theb.* Lactanti Placidi ut ferunt (saec. V–VI) Commentarii in Statii Thebaida et Achilleida, ed. E. D. Sweeney, Lipsiae 1997.
- Sedul. Sc. *in art.* Seduli Scotti In Donati artem maiorem, ed. B. Löfstedt Turnholt 1977 (= CCCM XL B).
- Don. mai.*
- Sen. *Thy.* L. Annaei Senecae Tragoediae, rec. O. Zwierlein, Oxonii 1991⁴.
- Seru. Seruii Grammatici qui feruntur in Vergilii carmina commentarii, ed. G. Thilo, Lipsiae 1881–1887; accedit Appendix ceteros praeter Seruium et scholia Bernensia Vergilii commentatores continens, ed. H. Hagen, 1902; ed. G. Ramires, Bononiae 1996 [in *Aen.* IX], Bononiae 2003 [in *Aen.* VII]); ed. E. Jeunet-Mancy, Parisiis 2012 [in *Aen.* VI].
- Soran. Sorani Gynaeciorum uetus translatio Latina nunc primum edita cum additis Graeci textus reliquiis a Dietzio repertis atque ad ipsum codicem Parisiensem nunc recognitis a V. Rose, Lipsiae 1882.
- Stob. Ioannis Stobaei Anthologium libri duo priores, qui inscribi solent eclogae physicae et ethicae, recensuit C. Wachsmuth, Berolini 1884.
- Suet. *diff.* Suetoni Tranquilli praeter Caesarum libros reliquiae, ed. A. Reifferscheid, Lipsiae 1860.
- Ter. P. Terenti Afri Comoediae, ed. R. Kauer et W. M. Lindsay. Supplementa apparatus cur. O. Skutsch, Oxonii 1957.
- Ter. Scaur. *de orth.* Q. Terenti Scauri De orthographia, introduzione, testo critico, traduzione e commento a cura di F. Biddau, Hildesiae 2008.
- Tert. *anim.* Q. Septimi Florentis Tertulliani De anima, edited with Introduction and Commentary by J. H. Waszink, Amstelodami 1947 (Hildesiae – Turici 2010²).
- Tib. Don. Tiberii Claudii Donati Interpretationes Vergilianae, ed. H. Georgii, Lipsiae 1905–1906.
- Ulp. *dig.* Ulpiani Digesta, in: Corpus iuris ciuilis, rec. P. Krüger, T. Mommsen, Berolini 1902⁹.
- Varro *ling.* M. Terenti Varronis De lingua Latina quae supersunt. Accedunt grammaticorum Varronis librorum fragmenta, ed. G. Goetz et F. Schoell, Lipsiae 1910.

- Varro *frg.* Grammaticae Romanae Fragmenta, ed. G. Funaioli, Lipsiae 1907.
- Varro *logist. frg.* M. Terentius Varro, I Logistorici varroniani, ed. E. Bolisani, Paduae 1937.
- Vel. *de orth.* Velii Longi De orthographia, a cura di M. di Napoli, Hildesiae 2011.
- Verg. *eccl.* P. Vergili Maronis Bucolica, ed. S. Ottaviano. Georgica, ed. G.B. Conte, Berolini – Bostoniae 2013.
- Verg. *Aen.* P. Vergili Maronis Aeneis, ed. G. B. Conte, Berolini – Noui Eboraci 2009.
- Virg. *gramm. epit.* Virgilio Maronis grammatici Opera omnia, ed. B. Löfstedt, Monachii – Lipsiae 2003.

INDEX PHILOLOGORVM ET VIRORVM DOCTORVM QVI IN ADNOTATIONE LAVDANTVR

Nomina, quae cum asterisco indicaui, nisi alius locus laudatus est, ab Wessneriana editione (1902) excerpta esse scito; quae sine asterisco simulque sine loci laudatione inueniuntur ubi loca illustrium auctorum in Commento memorata sunt, haec ab ultima editione cuiusque auctoris deprompta esse puta.

- Adams, J.N. – Mayer, R. G. Aspect of the Language of Latin Poetry, Oxonii 1999.
- Ammannati, G. Tre congetture a Donato, MD 75, 2016, 189–194.
- Basore, J. W. The scholia on Hypokrisis in the Commentary of Donatus, Baltimore 1908.
- Beare, W. The Roman Stage, Londinii 1964³.
- Bentley*, R.
- Blundell, J. A commentary on Donatus on Terence's Eunuchus 391–453 and 471–614, diss. Oxonii 1987.
- Casaubonus*
- Cecchetti, D. Petrarca, Pietramala, Clamanges: storia di una 'querelle' inventata, Parisiis 1982.
- Cioffi, C. Ricerche sulla tradizione manoscritta del Commento di Donato a Terenzio, MD 69, 2012, 145–186.
- ead. Il codice Parisinus lat. 7899 e il Commentum di Donato a Terenzio, MD 70, 2013, 101–132.
- ead. Un problema stemmatico: il Vaticanus Regin. Lat. 1595 (B) e la tradizione donatiana, MD 73, 2014, 113–136.
- ead. Riconoscere la contaminazione, Hermes 143, 2015, 356–379.
- ead. Non è Sallustio. Un caso di falsa attribuzione, RIFC 143/2, 2015b, 346–353.
- ead. Il Commentum di Elio Donato all'Andria di Terenzio. Le ripetizioni, Hermes*.
- ead. Some textual problems, CQ 67.1, 2017*.
- Citti, F. Legitimos filios faciunt partus et sublatio (Don. Ter. An. 464): nota lessicale, Eikasmos 19, 2008, 273–278.
- Clericus, J. Menandri et Philemonis reliquiae, Amstelodami 1709.
- Contini, A. M. V. Il lemma 'temulenta' in Donato e Nonio, Studi Noniani 10, Genuae 1985, 39–44.
- Craig, J. D. Note on Terence *Andria* 532, CQ 20, 1926, 200.
- Demetriou, C. Donatus' Commentary on Terence, in: The Reception of Terence's Performance, in: Turner, A. J. – Torello-Hill, G. (edd.), Terence between Late Antiquity and the Age of Printing, Leidae – Bostoniae 2015, 181–199.

- Deufert, M. Textgeschichte und Rezeption der plautinischen Komödien im Altertum, Berolini – Noui Eboraci 2002.
- id. Eine verkannte Terenzbiographie der Spätantike: Untersuchungen zur Vita Ambrosiana, Goettingae 2003.
- Dziatzko, K. Über die terentianischen Didaskalien, RhM 20, 1865, 570–598.
- id. Über die terentianischen Didaskalien, RhM 21, 1866, 65–92.
- id. Die Andria des Menander, RhM 31, 1876, 234–253.
- id. Beiträge zur Kritik des nach Aelius Donatus benannten Terenzcommentars, Jahr. f. class. Phil. 10, suppl., 1879, 662–696.
- Fantham, E. Comparative Studies in Republican Latin Imagery, Torontoni 1972.
- Fayer, C. La Familia romana. Aspetti giuridici ed antiquari: Sponsalia matrimonio dote, Romae 2005.
- Ferri, R. – Probert, P. Roman authors on colloquial language, in: Colloquial and Literary Latin, ed. E. Dickey and A. Chahoud, Cantabrigiae 2010, 12–41.
- Ferri, R. An Ancient Grammarian's View of How the Spoken Language Works: Pragmalinguistic Observations in Donatus' Commentum Terentii, in: The Latin of Grammarians: Reflections about Language in the Roman World, Turnholti 2016, 237–275.
- Fraenkel, E. Mc Glynn, Lexicon Terentianum, Gnomon 36, 1964, 778–781.
- id. Zur römischen Komödie, Museum Helveticum 25, 1968, 231–242.
- Goetz*, G.
- Grant, J. N. Studies in the Textual Tradition of Terence, Torontoni 1986.
- Grauert, W. H. Historische und Philologische Analekten, Mimigardefordi 1833.
- Hartman, J. J. De Terentio et Donato commentatio, Lugduni Bataurum 1895.
- Heraeus, W. Noch einmal *haud impigre*, NjbcIph 37, 1891, 501–507.
- id. Aeli Donati quod fertur Commentum Terenti, rec. P. Wessner, WKPh 20, 1903, 261–267.
- id. Kleine Schriften, Heidelbergae 1937.
- Heurgon, J. Sur un édile de Térence, REL 27, 1949, 106–108.
- HLL Handbuch der lateinischen Literatur der Antike, I, ed. W. Suerbaum, Monachii 2002.
- Holtz, L. Transcription et déformations de la terminologie grammaticale grecque dans la tradition manuscrite latine, in: L. Basset, F. Biville, B. Colombat, P. Swiggers,

- A. Wouter, *Bilinguisme et terminologie grammaticale gréco-latine*, Parisiis – Dudleiae (Orbis Supplementa) 2007, 37–56.
- Housman, A. E. *Luciliana*, CQ 1, 1907, 53–74 (= id. in: *The Classical Papers of A. E. Housman*, edd. J. Diggle – F.R. D. Good-year, uol. 2, 1972, Cantabrigiae 662–684).
- Ilberg, H. *Q. Ennii Annalium libri primi fragmenta*, Bonnae 1852.
- Jakobi, R. *Die Kunst der Exegese im Terenzkommentar des Donat*, Berolini – Noui Eboraci, 1996.
- id. *Argumentieren mit Terenz. Die Praefatio der „Hebraicae Quaestiones in Genesim“*, *Hermes* 134, 2006, 250–255.
- id. *Das Commentum Brunsonianum*, in: *Terentius poeta*, ed. P. Kruschwitz [et alii], Monachii 2007, 37–49.
- id. *Textkritisches zu Donats 'Andria'-Kommentar*, GFA 2017.*
- id. *ceterae coniecturae mecum communicatae*.
- Jakobs*, Fr.
- Karakasis, E. *Terence and the Language of Roman Comedy*, Cantabrigiae 2005.
- Karsten, H. T. *Commenti Donatiani scholia genuina et spuria separata*, Lugduni Bataurum 1912.
- Kaser, M. *Das Römische Privatrecht*, uol. 1, Monachii 1971.
- Kauer, R. *Zu Donat*, WS 33, 1911, 114–154; 323–335.
- Klotz, R. *P. Terenti, Comoediae cum scholiis Aeli Donati et Eupgraphi commentariis*, Lipsiae 1838.
- Klotz, Ri. *Andria P. Terenti*, Lipsiae 1865.
- Kohl, A. *Didascaliae Terentianae explicatae*, Halis Saxonum 1865.
- Köves-Zulauf, T. *Römische Geburtsriten*, Monachii 1990.
- Kragelund, P. *Evidence for Performances of Republican Comedy in Fourth-Century Rome*, CQ 62, 2012, 415–422.
- Lefèvre, E. *Das Wissen der Bühnenpersonen bei Menander und Terenz am Beispiel der Andria*, *Museum Helveticum* 28, 1971, 21–48.
- Id. *Terenz' und Menanders Andria*, Monachii 2008.
- Leo, F. *Die Überlieferungsgeschichte der terenzischen Komödien und der Commentar des Donatus*, *RhM* 38, 1883, 317–369.
- id. *Plautinische Forschungen. Zur Kritik und Geschichte der Komödie*, Berolini 1912², 1895¹.
- Linderski, J. *The aediles and the "didascaliae"*, *AHB* 1, 1987, 83–88.
- Lindsay, W. M. *Syntax of Plautus*, Oxonii 1907.
- Id. *Notes on the Text of Terence*, CQ 19, 1925, 28–36.
- Maltby, R. *A Lexicon of Ancient Latin Etymologies*, Ledesiae 1991.

- Id. Donatus on Appropriate Style in the Plays of Terence, in: ed. S. Papaioannou, *Terence and Interpretation*, Cantabrigiae 2014, 201–221.
- Mariotti, S. *Il Bellum poenicum e l'arte di Nevio*. Saggio con edizione dei frammenti del *bellum poenicum*, Bononiae 2001.
- Marti, H. Terenz 1909–1959, *Lustrum* 8, 1963, 5–101.
- Meineke, Aug. *Fragmenta comicorum Graecorum*, ed. minor, Berolini 1841.
- Moore, T. *Music in Roman Comedy*, Cantabrigiae 2012.
- Mountford, I.F. – Schultz, I.T. *Index rerum et nominum in scholiis Serui et Aelii Donati tractatorum*, Ithacae 1930.
- Mühmelt, M. *Griechische Grammatik in der Vergilerklärung*, Monachii 1965.
- Müller, R. *Sprechen und Sprache: Dialoglinguistische Studien zu Terenz*, Heidelbergae 1997.
- Nencini, F. *De Terentio eiusque fontibus*, Liburni 1891.
- Papaioannou, S. The innovator's poetic self-presentation: Terence's prologues as interpretative texts of programmatic poetics, in: ed. ead., *Terence and Interpretation*, Cantabrigiae 2014, 25–58.
- Pithoeus*, P.
- Pittà, A. M. Terenzio Varrone, *De uita populi Romani*. Introduzione e commento, Pisa 2015.
- Poliziano, A. *La Commedia Antica e l'Andria di Terenzio*, appunti a cura di R. Lattanzi Roselli, Florentiae 1973.
- Postgate, J. P. *Aeli Donati quod fertur Commentum Terenti*, rec. P. Wessner, uol. 1, 1902, CR 18, 1904, 224.
- Prete, S. *P. Terenti Afri comoediae*, Heidelbergae 1954.
- Rabbow*, P.
- id. *De Donati Commento in Terentium specimen observationum primum*, Diss. Bonnae, Lipsiae 1897 (= JbbKl. Phil. 43, 1897, 305–342).
- Rank, L. *Donatea*, *Mnemosyne* 52, 1924, 377–404.
- id. *Donatea*, *Mnemosyne* 53, 1925, 133–148.
- id. *Donatea*, *Mnemosyne* 55, 1927, 1–22.
- id. *Donatea*, *Mnemosyne* 55, 1927, 165–183.
- Reich, V. *Sprachliche Charakteristik bei Terenz (Studie zum Kommentar des Donat)*, WS 51, 1933, 72–94.
- Reeve, M. D. The textual tradition of Donatus' Commentary on Terence, *Hermes* 106, 1978, 608–618.
- id. The textual tradition of Donatus' Commentary on Terence, *CPh* 74, 1979, 310–326.
- id. *Aelius Donatus. Commentary on Terence*, in: L.D. Reynolds (ed.), *Texts and transmission. A survey of the latin classics*. Oxonii, 1983, 153–156.

- id. The rediscovery of Classical Texts in the Renaissance, in: P. Pecere (ed.), *Itinerari dei testi antichi. Esperienze a confronto*, Romae, 1991, 115–147.
- Reeve, M.D. – Rouse, R.H. New light on the transmission of Donatus' *Commentum Terentii*, *Viator* 9, 1978, 235–249.
- Reifferscheid, A. Donati in commenta Terentiana praefationes ex recensione A. Reifferscheidii, Bratislaviae 1875.
- Richter, A. Donati commentarii quem usum habeant ad illustrandam singularum Terentii uocum corruptelam, Diss. Bonnae 1854.
- Ritschl*, F. Parerga zu Plautus und Terenz, I, Lipsiae 1845.
- Ritschl, F. Il lessico filologico degli umanisti, Romae 1973.
- Rizzo, S. Geschichte der Römischen Literatur, uol. 1, ed. M. Schanz, cur. C. Hosius, Monachii 1927.
- RLG
- Sabbadini, R. Storia e critica di alcuni testi latini. Donato terenziano, Museo italiano 3, 1890, 406–407.
- id. Il Commento di Donato a Terenzio, SIFC 2, 1894, 1–134.
- id. Biografi e commentatori di Terenzio, SIFC 5, 1897, 289–327.
- id. Spogli Ambrosiani latini: Commento di Donato a Terenzio, SIFC 11, 1903, 185–203; 377–383.
- id. Storia e critica di testi latini, Cataniae 1914 (= 1971²).
- Saekel, A. Quaestiones comicae de Terenti exemplaribus Graecis, Diss. Berolini 1914.
- Sandbach, F.H. Donatus' use of the name Terentius and the end of Terence's 'Adelphoe', BICS 25, 1978, 123–145.
- Scheidemantel, E. Quaestiones Euanthianae, Lipsiae 1883.
- Schoell*, F.
- id. Menanders Perinthia in der Andria des Terenz, Heidelbergae 1912.
- Schopen*, L.
- id. De Terentio et Donato eius interprete dissertatio critica, Bonnae 1821.
- id. Specimen emendationis in Ael. Donati commentarios terentianos ad nouam totius operis editionem indicendam propositum, Gymn.-Progr. Bonnae 1826 (= «RhM» 1, 1827, 151–158).
- Schricks, J. Lateinische Modalpartikeln: Nempe, quippe, scilicet, uidelicet und nimirum, Leidae – Bostoniae 2011.
- Schröder, B.-J. Titel und Text. Zur Entwicklung lateinischer Gedichtüberschriften. Mit Untersuchungen zu lateinischen Buchtiteln, Inhaltsverzeichnissen und anderen Gliedermitteln, Berolini – Noui Eboraci 1999.
- Skutsch, O. Der zweite Schluss der Andria, RhM 100, 1957, 53–68.

- Smutny, E. De scholiorum Terentianorum quae sub Donati nomine feruntur auctoribus et fontibus quaestiones selectae, *Diss. Philol. Vindobonenses* 6, 1898, 93–137.
- Sottili, A. Una corrispondenza epistolare tra Ambrogio Traversari e l'arcivescovo Pizolpasso, in: *Ambrogio Traversari nel VI centenario della nascita. Convegno internazionale di studi* (Camaldoli – Firenze 15–18 Sett. 1986), *Florentiae* 1988, 287–328.
- Stagni, E. Testi latini e biblioteche tra Parigi e la valle della Loira (secoli XII–XIII): i manoscritti di Guido de Grana, in *Boccaccio e le letterature romanze tra Medioevo e Rinascimento. Atti del Convegno internazionale "Boccaccio e la Francia"*, *Florentiae – Certaldi* 19–20 maggio 2003 – 19–20 maggio 2004, a cura di S. Mazzoni Peruzzi, *Florentiae* 2006, 221–287.
- Teuber*, A.
Teuber, A. De auctoritate commentorum in Terentium quae sub Aelii Donati nomine circumferuntur, *Eberswaldae* 1881.
- Travis, A. H. Donatus and the Scholia Danielis: A Stylistic Comparison, *HSPH* 53, 1942, 157–169.
- Turner, A. J. Unnoticed Latin Hypotheses to Two Plays Mentioned by Terence: The 'Phasma' of Menander and the The-saurus, *Hermes* 138, 2010, 38–48.
- id. Problems with the Terence Commentary Traditions: The Oedipus Scholion in BnF lat. 7899, in: Turner, A. J. – Torello-Hill, G. (edd.), *Terence between Late Antiquity and the Age of Printing*, *Leidae – Bostoniae* 2015, 138–177.
- Victor, B. A linguistic ghost, *Latomus* 29, 1990, 161.
- Webb, R. Female Entertainers in Late Antiquity, in: *Greek and Roman Actors: Aspects of an Ancient Profession*, edd. Easterling, P. – Hall, E., *Cantabrigiae* 2002, 282–303.
- Wessner, P. Die Überlieferung von "Aeli Donati Commentum Terentii", *RhM* 52, 1897, 69–98.
- id. Aeli Donati quod fertur Commentum Terenti, 2 uol., *Lipsiae* 1902–1905.
- id. Aeli Donati quod fertur commentum Terenti. Accedunt Commentum et Scholia Bembina, uol. 3, *Lipsiae* 1908.
- id. Aemilius Asper. Ein Beitrag zur römischen Literaturgeschichte, *Prog. Halis Saxonum* 1905.
- id. Die Donatscholien des Codex Parisinus 7899 (P) des Terenz, *PhW* 41, 1921, 428–432.
- id. Zu den Donatauszügen im Codex Victorianus (D) des Terenz, *PhW* 47, 1927, 443–448.

- Westerhouius, A. H. P. Terentii comoediae [etc.], Hagae comitum 1726.
Zeunius, J.C. P. Terentii ... Comoediae sex ex recensione Frid. Lindenbrogii [etc.], Lipsiae 1774.
Zetzel, J. E. G. On the History of Latin Scholia, HSCPh 79, 1975, 335–354.
id. Andria 403, Hermes 102, 372–376.
Zwierlein, O. Der Terenzkommentar des Donat im Codex Chigianus H VII 240, Berolini 1970.

PRAEFATIO

I

1. POETA CVM PRIMVM A. A. S. A. Comoedia Andria cum palliata 35 W.
sit fabula, de loco nomen accepit et a Menandro prius et nunc ab
ipso Terentio, qui cum de Chryside loqueretur, sic ait (*An.* 73)
'ueoreo ne quid Andria a. m.' et hoc commune uocabulum est et in
5 Graeca et in Latina lingua.
2. Haec maiori ex parte motoria est.
3. Continetque actus amatorum adolescentium † ex patriā
prior. d. † callidi serui, ancillae astutae, seueri senes, adolescentu-
lae liberales.
- 10 4. In hac primae partes senis Simonis sunt, secundae Dauī,
tertia Chremetis et deinceps reliquorum.

1 cf. *Don. exc. de com.* VI 4, p. 26 W.; *Schröder* 1999, pp. 33–34 || 2 cf. *Euanth. de com.* IV 4, p. 172 C.; *Eun. praef.* I 2; *Ad. praef.* I 2; *Hec. praef.* I 2; *Phorm. praef.* I 2; *Quint. inst.* 11, 3, 178 || 3 cf. *Apul. flor.* 16, 9; *Jakobi* 1996, p. 169; *HLL* I, pp. 173–175 || 4 cf. *Euanth. de com.* II 2, p. 164 C.

A; η; S, Σ {δ [V, Θ (CFTq), δ¹ (μ = Oanm, QJ)]; Λ [ε (α = M²+β, M p x), D GH NY s U z]}

1 CVM] ENIM ε | A₁–A₃ ex *Ter.*: A. A. S. A. A: APPVLIT ANIMVM SE (om. S) AD
SCRIBENDVM S Cq: APPVLIT ANIMVM V: APPVLIT ANIMVM SIC F: APSVIT
ANIMVM sp. postp. T: ANIMVM AD SCRIBENDVM APPVLIT δ¹: GRADVM AD
SCRIBENDVM APPVLIT ε || 2 sit] si sit F: sit sic q: ut ε | nunc] non δ || 3 cum]
om. β | ait] tum ε || 4 a. m.] apportet mali η | et₂] om. V || 5 et in] et C (in *rest.*
s.l. C²) T || 6 maiore Sδ || 7 continetque] continuo A: et continet S | ante actus
add. in se S, ex se δ | ex–8 d. A, *cruc. sign. Jakobi* (1996, p. 169, n. 475): ex
patribus piorum S (et patrum piorum. <Sunt ibi> *Steph.*, post piorum *lac. stat.*
Reiff.): ex partibus (*hic* patrum *add.* Λ) priorum Σ || 8 callidi ex callide C²
astutae ancillae β | seueri *Steph.*: seriue A: serii S: serti Θ: parci V: diserti δ¹:
serue Λ | adolescentulique μ: adolescentuli β V || 9 liberalis μ || 10 hac] hoc A:
hac autem (*ante corr., ut uid.*) S | partis μ | senis Simonis] senis Simoni A:
Simonis seruis S: Simonis senis μ V || 11 relique δ

5. Prologus in hac acer inducitur et in aduersarios non medio-
criter asperatus, sed tamen id subtiliter, ut omnia lacesitus facere
36 W. uideatur ac dicere. Hic πρότασις subtilis, ἐπίτασις tumultuosa,
καταστροφή paene tragica, et tamen repente ex his turbis in
tranquillum peruenitur.

6. Haec prima facta est, acta ludis Megalensibus M. Fulvio M.
Glabrione [Q. Minucio Thermo L. Valerio] aedil. curul. Egerunt L.
Atilius [Latinus] Praenestinus et L. Ambiuus Turpio. Modos fecit
Flaccus Claudi [filius] tibiis paribus [dextris uel sinistris]. Et est
tota Graeca, edita M. Marcello C. Sulpicio consulibus.

7. Pronuntiataque est 'Andria Terenti' ob incognitum adhuc
nomen poetae et minoris apud populum auctoritatis ac meriti.

6 cf. Marti 1963, pp. 15–16; HLL I, pp. 235–236; Deufert 2002, pp. 94–97 | L. Atilius] cf. Didasc. Ter. Ad. et Phorm. | Ambiuus Turpio] cf. Don. Phorm. 315 | F. Claudius] cf. Didasc. Ter. Ad. et Phorm.; Don. Eun. praef. I 6; Id. Hec. praef. I 6; Id. Phorm. praef. I 6 | tibiis] cf. Moore 2012, pp. 56–63 || 7 cf. Don. Phorm. praef. I 7; Id. Hec. praef. I 7; Id. Ad. praef. I 7; Id. Eun. praef. I 7; Euanth. de com. VIII 1, p. 28 W.; Don. Eun. praef. I 10; Id. Ad. praef. I 8

A; η; S, Σ {δ; Λ}

1 aceri A: act(er) S || 2 asperatur Θ: exasperatur μ: aduersatur QJ (exasperatur in text. del. Q: aliter asperatur s. l. J) | tamen] om. μ | post subtiliter add. fit Λ
3 πρότασις Wess.: prot(h)asis ω | ἐπίτασις Wess.: epit(h)asis ω || 4 καταστροφή Wess.: katastrofe A: -phe S δ¹ V Λ: cat(h)astrophā Θ | traica Θ | turbis] tribus S (inc.) ε || 5 peruenitur Reiff*: peruenit ω || 6 facta] acta S | acta] om. η M.] Marco S FTq ε | post Fulvio exhib. edil. ω (edile A: edile et S Θ QJ: edili et μ: edilibus et Λ), ante curul. transp. Haemmerlin | M'. Muretus: int. A: M. η 7 Glabrione] glabrio ne A: gabrione uel glabrione codd. η | Q. Minucio Thermo L. Valerio rest. Heurgon (1949, pp. 106–108), Linderski (1987, p. 87), cum Dziatzko (cf. seqq.) delend.: Q. Minucio Valerio del. Dziatzko (1866, p. 65): que minutio ualerio A: q. (quanto Cq: quinto FT) minucio (numitio mutio F) termonii L. Valerio δ: numicio Valerio Λ: quinto minucio terentium l Valerio S | aedil. curul. Dziatzko (1866, p. 65): curulibus A Λ: curuli S Θ δ¹: edili curuli V | egerunt AA: egere Sδ: egit Dziatzko (1866, p. 65) praeunte Kohl (1865, p. 65) | L. Atilius scrip. Dziatzko (1866, p. 65), qui una cum Praenestinus et del.: La(c)tilius latinus ω || 8 Ambirauus A || 9 filius ω, secl. Muretus | dextris uel sinistris] secl. Dziatzko (1865, pp. 595sq.) | uel A: et η || 10 C. Muretus: et ω consulis A || 11 pronuntiataque] quod pronuntiata Θμ: cum pronun- V: pronuntiata QJ | Terenti] Menandri μ | ob] ab C | incognitum] om. μ | adhuc] hoc μ || 12 et] est μ: om. V | miroris A (uel minoris s.l.) | post meriti add. fuit V

8. Deuerbiis autem et canticis lepide distincta est et successu spectata prospero hortamento poetae fuit ad alias conscribendas.

9. Initium autem προτατικὸν πρόσωπον, id est aduenticiam personam, recepit Sosiae propter euoluendam argumenti obscuritatem. Persona autem protatica ea intellegitur, quae semel inducta in principio fabulae in nullis deinceps fabulae partibus adhibetur. 37W.

10. Adnotandum sane puellarum liberalium in proscaenio nullam orationem induci in comoedia palliata praeter inuocationem Iunonis Lucinae, quae et ipsa quoque post scaenam fieri solet.

II

1. Chremes Atticus, pater Pasibulae et Philumenae, cum ex his duabus Pasibulam perdidisse se falso crederet relictam Athenis nec uisam postea multo tempore, tamquam unicam sibi putabat Philumenam. Quam Charinus adulescens Atheniensis et amabat unice et petebat uxorem, sed pater eam Pamphilo cuidam, Simonis

8 cf. *Don. Ad. praef. I 8; Id. Hec. praef. I 8; Id. ibid. 58.1; Id. Phorm. 35.1; Euanth. de com. III 2, p. 168 C.*

A; η; S, Σ {δ; Λ} | Praef. II Γ = (A, P); Σ {δ; Λ}

P habet praef. II 1-2, interposito Euanthio (de com. IV 5)

1 deuerbiis] sed quia uerbis V | autem et canticis *Schopen**: autenticis ω ante lepide *add.* et V | lepida μ | distincta] detincta Θ: detenta δ¹: descripta V successa C (*corr.* C²) || 2 spectata QJ: aspecta AΛ: aspectata S Θ: expectata μ prospera A | hortamento] ornamento A δ || 3 butium A | προτατικὸν πρόσωπον *Wess.*: protatikon prosopon ω (προτατικῶν προσωπων χ) || 4 recipit Λ QJ || 5 protactica μ | inducta C || 6 illis Θ δ¹ | ante adhibetur *add.* non δ¹ || 7 aut notandum sanē A | in proscaenio V², *hic transp.* *Wess.*: in pro(h)emio ω (*post* puellarum *exhib.* A S δ: *post* induci *exhib.* β: *post* orationem *exhib.* Λ): in proscaenio *del. Reiff.** || 8 rationem C (*corr.* C²) | comoedia] eo media δ (*corr.* μ) | praeter] *om.* δ || 9 Iunius A | et] *om.* A | post scaenam] prescenam A: post cenam δ (*corr.* V²?) || 12 duabus] ducibus μ | perdidisse] perdidisset dum Λ | post perdidisse *add.* INCIPIT ARGV(MENTVM) AND(RIAE) A || 13 post postea *add.* ex μ || 14 et amabat] adamabat Σ (amabant μ) || 15 ante petebat *add.* eam sibi Λ | ante uxorem *add.* in Λ | sed-eam] *om.* Γ | eam] *om.* C (*rest. s.l.* C²)

filio, ultro desponderat. Qui Pamphilus contra sororem Chrysidis ac peregrinam tum creditam, Pasibulam supra dictam, Chremetis alteram filiam ac sub nomine Glycerii latentem, sic amavit, ut ex ea filium suscepisset inscio patre. Qua re intellecta commotus Simo, Pamphili pater, dum per falsas nuptias temptat animum Pamphili, multis dolis a Dauo ipse deluditur seruo. Periculumque 5
 38 W. Charini et Pamphili et totus error in fabula usque ad eum finem est ductus, dum Athenas ueniens Andrius quidam Crito rem aperiat et nodum fabulae soluat. Per quem agnita Pasibula recipitur a parentibus et traditur Pamphilo amanti; item Philumena 10
 Charino despondetur et traditur exoptanti.

2. Perspecto argumento scire debemus hanc esse uirtutem poeticam, ut a nouissimis argumenti rebus incipiens initium

1 *error in fabula*] cf. *Euanth. de com. IV 5, p. 173 C.*: Epitasis incrementum processusque turbarum ac totius, ut ita dixerim, nodus erroris; *Don. An. 404.1*: Haec scaena nodum innectit erroris fabulae et periculum comicum [...]; Id. *Ad. praef. II 1*: Quo facto multiplici errore completur fabula 2 cf. *Seru. praef. Aen. p. 4, 16 Th.-H.*: Ordo (*scil.* librorum) quoque manifestus est, licet quidam superflue dicant secundum primum esse, tertium secundum, et primum tertium [...] nescientes hanc esse artem poeticam, ut a mediis incipientes per narrationem prima reddamus et nonnumquam futura

Γ (A, P); Σ { δ ; Λ }

1 disponsaderat C: disponderat C² | econtra Λ || 2 ac] at *Reiff** | post peregrinam *add.* per eam (*uel* eum) δ | tum creditam] concreditam Λ : tamen creditam μ | dictam] dictatam C (*corr.* C²) q | Chremetis–3 filiam] Chremetis altera filia Θ : alteram Chremetis filiam Λ || 3 ac] *om.* Λ | latentem *Reiff**: latenter ω || 4 filium] filia Θ (*corr.* C²): filiam V | patre *ex* patere C²: parere T 5 pater Pamphili Λ | Simo *post* pater *transp.* P | temptat P an: *om.* A: teneat Θ (tene F) Q: tentat V J Om: tentat *uel* temptat *codd.* Λ || 6 dolis] modis P V ipse] ipso β : *om.* μ | post seruo *lac. susp. Jakobi* | periculoque Σ || 7 et totus] motus Σ | in fabula *Kauer* (1911, p. 146, n. 3): in fabulis ω : inextricabilis *Leo* (1895, p. 211): inenodabilis *Rabbow** | usque – ductus est *Steph.* (est ductus *Wess.*): usque ad eum finem est Γ : qui ad eum ductus est finem Θ V QJ: ad eum dictis μ : qui usque ad eum finem ductus est Λ || 8 post dum *add.* in fine μ | Andrius] de Andro Λ | Crito rem] Critonem F: certo rem T || 9 nodum] modum C (*corr.* C²) | soluit AP(*incert.*): aperiat soluat C || 10 Pamphilo–11 traditur] *om.* A | item *Goetz**: et P δ : *om.* Λ || 11 ante Charino *add.* uero Λ 13 argumenti] argumentum Λ

fabulae et originem narratiue reddat spectatoribus auctor, <r>em praesentem ibi exhibiturus, ubi finis est fabulae. Hunc enim ordinem et circulum poeticae uirtutis non modo secuti sunt tragici comique auctores, sed Homerus etiam et Vergilius tenuerunt.

- 5 3. Difficile est diuisionem actuum in Latinis fabulis internoscere obscure editam: causam iam dudum demonstrauius (*cf. Euanth. III 1*). Unde autem aut quomodo quamuis aegre tamen intellegi distinguere possint, est operae pretium discere. Principio dicendum est nullam personam egressam quinquies ultra exire
10 posse; sed illa re plerumque decipimur, quod personam, cum tacuerit, egressam falso putamus, quae nihilo minus in proscaenio tacens loquendi tempus exspectat. Est igitur attente animaduertendum, ubi et quando scaena uacua sit ab omnibus personis, ita

praeoccupemus, ut per uaticinationem: quod etiam Horatius sic praecepit in arte poetica [...] unde constat perite fecisse Vergilius; *Mühmelt 1965, p. 115 3 diuisionem actuum*] *cf. Euanth. de com. III 1, p. 167 C.*: Comoedia uetus, ut ab initio chorus fuit paulatimque personarum numero in quinque actus processit ita paulatim uelut attrito atque extenuato choro ad nouam comoediam sic peruenit ut [...] ne locus quidem ullus iam relinquatur choro [...] postremo ne locum quidem reliquerunt –quod Latini fecerunt comici, unde apud illos dirimere actus quinquepartitos difficile est; *Beare 1964³, pp. 186–208; HLL I, pp. 175–178*

Γ (A, P); Σ {δ; Λ} | praef. II.3 A; Σ {δ; Λ}

1 et] *om.* μ | *post* originem *add.* protrahat μ | narratiue] narratione δ (narrationis VQJ) | reddat] narrat reddat C (*corr.* C²): assumpta aliunde adeo ut μ | spectatoribus] spectatores sperent μ | auctor <r>em *scripsi*: auctor <r>emque *iam Jakobi GFA** (*scil. exhibeat*): auctorem AP² (*ex actorem corr.*) μ: auctoremque *cett.* || 2 praesentem ibi] finem fabulae integre μ | ibi *Jakobi*: scilicet ibi *Reiff.**: sibi ω | exhibiturus P Θ (exibitus C) J: exhibitur A: exhibiturum C²μ: exhibeat QVA | ubi–fabulae] *om.* μ | ubi] ut ε | fabulae est δ 3 ordinem Σ: orbem Γ | *post* poeticae *add.* artis uel Σ || 4 sed] *om.* A | etiam] *om.* δ | *post* Vergilius *add.* et Terentius μ || 5 Difficile est] *ante* causam *transp.* Λ || 6 obscure A Λ (*ante* internoscere *transp.* Λ): ob ΘV: *om.* μ: propter QJ editam *Reiff.**: dictam A Λ: supra dictam δ (*om.* μ) | causam] *om.* μ | iam] ut iam μ || 7 aegre] agere A || 8 dicere Λ || 10 persona A | cum] qu(a)e μ 11 egressam] ingressam δ || 12 tacens] *om.* Λ || 13 ubi] uti β | *ante* uacua *add.* et FV | fit A: facta sit ε | ita] *om.* Λ

39 W. ut in ea chorus et tibicen obaudiri possint. Quod cum uiderimus, ibi actum esse finitum debemus agnoscere. Confundit saepe lectorem illud, quod persona in superiore scaena desinens et in proxima incipiens loqui non intellegitur ingressa, quod ipsum experientes statim diiudicant de rerum [p.] ac temporum quanti- 5 tate. Potest enim fieri, ut et ingressa sit et egressa, quam praeue credimus de proscaenio non recessisse. Posse autem quinto egredi personam, non et necesse esse dicimus, ut appareat ultra exire non posse, in tragoedia parcius exire et solere pariter et licere.

III

1. Primus actus in Andria narrationem Simonis apud Sosiam 10 continet argumenti, quod populus hac occasione perdiscit (*sc. 1*), mox querelam apud se Dauis de domino et eiusdem cum domino uerba (*sc. 2*), et rursus eiusdem serui deliberationem, quid rerum gerat (*sc. 3*).

2. Secundi actus haec sunt: Charini uerba primo cum Byrria 15 seruo et post cum ipso Pamphilo de nuptiis Philumenae (*sc. 1*), Dauis interuentus (*sc. 2*), cum eo disputatio de nuptiis (*sc. 3*), Pamphili sermo cum patre dolo consentientis in nuptias, Byrriae uerba (*sc. 4 et 5*), Dauis callida oratio aduersum senem (*sc. 6*).

A; $\Sigma \{\delta; \Lambda\}$ | Praef. III $\Gamma (A, P); \Sigma \{\delta; \Lambda\}$

P habet praef. III 1–5 (argumenta 1, 2, 3 iterantur, quam ob rem repetita uerba sub P2 indicaui)

1 et A δ : uel Λ | obaudiri A: audiri Σ | possit Λ || 2 finitum esse δ || 3 illud A: etiam δ : id Λ | post quod add. ea δ | in₁ Λ : om. A δ | superiore AFq: superiori C V Oa Λ : superiora nm C²T | deficiens δ | in₂ om. β || 4 incipiens] incipiet FTq: incepies C | non] om. δ | ipsum Steph.: ipsam A: om. hic Σ || 5 ante statim add. ipsam Σ | statim] fictam Λ | rerum A: re Σ (R C) | p (p^{ca} C²) ω , secl. Steph. || 6 enim] tamen δ | et₁] om. μ | et₂] ac Λ || 8 ante exire add. in comoedia μ || 10 Simonis] similis V Θ QJ || 11 hac] om. A: ac C || 12 uerba cum domino P: domino uerba C (cum rest. C²) || 15 Secundi–sunt] Secundus actus in andria in quo quidem P2 | secunda A β | haec] om. Λ || 16 post seruo add. sunt P2 | et] om. V | postea β QJ | Pamphilo ipso P || 17 post interuentus add. et PP2 Σ || 18 consentiente C (corr. C²) | in] om. δ | post nuptias add. et μ 19 aduersum] aduersus μ

3. Tertio actui haec attribuuntur: Mysidis cum obstetrice colloquium Dauo ac Simone audientibus (sc. 1), partus Glycerii suspectus seni et Dauī apud eundem fraudulenta sermocinatio (sc. 2), Simonis uerba cum Chremete de nuptiis (sc. 3), Dauī perturbatio et Pamphili (sc. 5) 40 W.

4. Quartum actum per haec intellegimus: prima Charini uerba sunt indignantis uelut fidem sibi non seruata a Pamphilo (sc. 1), tum Mysidis uerba apud Pamphilum (sc. 2) eiusdemque questus (sc. 3), tum Dauī administratio doli aduersus Chremen (sc. 4).

5. In quinto actu Chremetis et Simonis prope iurgium disputatio est (sc. 1), tum detectio fallaciarum Dauī (sc. 2), tum indignatio patris aduersum filium (sc. 3), tum Critonis interuentus et per eum cognitio rebus in tranquillum res acta ducentibus uxores quas concupuerant Pamphilo et Charino (sc. 4 et 5).

6. Illud nos commouere non debet, quod in horum actuum distinctione uidentur de proscaenio non discessisse personae quaedam, sed tenere debemus ideo Terentium uicinitatis mentionem fecisse in principio (u. 70), ut modico receptu et adesse et

Γ (A, P); Σ { δ ; Λ }

1 Tertio actui] Tertius actus in Andria cui quidem P2 | actu AP | haec] om. δ attribuunt μ | Missus A | obstetrice] obsterteret F: obstitrice μ || 3 susceptus δ | senis δ^1 | eum Λ | fraudolenter δ (fraudulenter μ J²) | collocutio P2 || 4 uerbaque μ || 7 uelut] adhuc μ | sibi] om. δ || 8 eiusdemque–9 tum] eiusdemque questus P Λ : eiusdem quem tu A: eiusdem seq. ras. V: eiusdemque tum (tamen Tq) Θ QJ: eiusdemque et μ || 9 Chremen AP: Chremetem Σ || 10 Simonis et Chremetis Λ || 11 est (et T) ante disputatio transp. δ (ante prope μ): om. Λ | deceptio δ || 12 aduersum] -us P Σ || 13 tranquillum QJV: tranquilla AP: tranquillam $\mu\Theta\Lambda$ | res acta Steph.: rei actae A: redacta P: rem (re V QJ) acta (actam F μ) Σ | ducentibus V: educentibus Σ (deducentibus F: adducentibus μ) || 14 concupuerant A: concupierant V: cupierant μ || 15 sect. 6 om. V | nos] non Λ | commouere] commonere μ | non] nos Λ | debet] habet μ | eorum β 16 uadentur A || 17 uicinitas C || 18 ut] et μ | recepti A

abesse personam intellegamus. Nihil ergo secus factum est ab antiquis, qui ad hunc modum Terentianas fabulas diuiserunt.

6 *nihil ... ab antiquis*] cf. *Don. Hec. praef. III 6*: Docet autem Varro neque in hac fabula neque in aliis esse mirandum, quod actus impares scaenarum paginarumque sint numero, cum haec distributio in rerum discriptione, non in numero uersuum constituta sit, non apud Latinos modo, uerum etiam apud Graecos; *Leo 1912, pp. 226–234*

PROLOGVS

- 1.1. (= u. 1) POETA CVM PRIMVM ANIMVM A. S. A. principium 41 W.
factum a commendatione personae, quod pudens, quod honestus,
quod prudens Terentius. Et honore maiore 'poetam' potius quam
'Terentium' dixit, ut illum hoc ipso nomine, de quo laborat,
5 ornaret. 1.2. POETA CVM P. A. A. S. A. intentio omnis huius prologi
hoc agit, ut nouo poetae ueniam paret et ueteri odium et ut quam
maxime modestum minimeque errantem Terentium probet. 1.3.
POETA CVM P. A. meritum iam poetae dedit 'poetam' eundem
dicendo. 1.4. *Et* ab animo eius quem defendit. 1.5. POETA CVM P. A.
10 A. S. A. sensus hic est: proposuerat quidem poeta noster, ut in
prologis argumenta narraret, sed hoc imputat Luscio Lanuino
aduersario, quod eum non permisit facere quod proposuerat,
maledictis suis ad respondendum eundem prouocans. 1.6. APPVLIT
'appellere' proprie dicitur, cum ex pelago aut freto quis ad litus

1.2 *cf. Euanth. de com. III 2, p. 168–169 C.; Marti 1963, pp. 17–19* || 1.5 *Hier. quaest. hebr. in gen. praef. (CCL 72, p. 1,2): Qui in principiis librorum debebam secuturi operis argumenta proponere, cogor prius respondere maledictis, Terentii quippiam sustinens, qui comoediarum prologos in defensionem sui scenis dabat. Urguebat enim eum Luscius Lanuinus, nostro Luscio similis, et quasi publici aerarii poetam furem criminabatur (cf. Jakobi 2006, p. 250); HLL I, pp. 254–255* || 1.6 *cf. Fantham 1972, pp. 42–43* | *cf. Arus. exem. eloc. p. 6, 19 Di St.; Prisc. GL II 403.10; Non. 356 L.*

$\Gamma (A, P); \Sigma \{\delta [V, \Theta, \mu]; \Lambda [\varepsilon (\alpha, M p QJ x), D GH NY s U z]\}$
P: 1.1–1.5 s. A. *desunt*; 1.6 *o.L.*

1 POETA] POSTEA Θ | A. S. A. A: AD SCRIBENDVM APPVLIT Λ : *om.* δ || 2 *post*
factum *add.* est Λ | prudens A $T\mu$ || 3 poeta μ || 4 Terentius μ | ipso] *om.* Λ
5 P.–A.₃ A: P. A. FTq: PRIMVM ANIMVM CV μ : PRIMVM ANIMVM AD SCRIBEN-
DVM Λ | intentio] *post* prologi *transp.* Λ | prologi huius δ || 6 agit *ex ait* C² | et
ueteri] uet&eri A | et₂] *om.* α | ut₂] *om.* C (*rest.* C²) || 7 errati A | probet] pro
hec A: probat F ε || 8 CVM–9 POETA] *om.* A | P. V CT Λ : PRIMVM Fq μ | A.]
ANIMVM μ | *post* A. *add.* a. s. a. Λ | iam meritum Λ || 9 animis Θ | P.] PRIMVM
CT μ | A.₁] ANIMVM μ || 10 A. S. A.] A. A. Θ : AD SCRIBENDVM APPVLIT μ | hic] is
 μ | noster] m(ih)i Tq || 11 *post sed suppl.* aliter euenit. et *Rabbow** | Luscio]
Lucio TFq Λ : *om.* V | Lanuino] Lan^tumo A: Lanuio V: Lauino Θ μ : lauino
 Λ || 12 quod₁ *scripsi*: qui ω | non permisit facere] facere non permisit Λ

accesserit. Vergilius (*Aen.* 3, 715) ‘hinc me digressum u. d. a. o.’ 1.7. APPVLIT in secunda lectione ‘attulit’ fuit, sed ‘appulit’ magis; nam postea (u. 446) sic ‘animum ad uxorem appulit’.

2. (= u. 2) ID SIBI NEGOTI ‘negotium’ modo pro molestia et cura, non labore.

42 W. 3.1. (= u. 3) POPVLO VT PLACERENT ‘ut’ ‘ne non’ significat: modo non est <...> coniunctio. 3.2. VT PLACERENT QVAS FECISSET FABVLAS ad ‘fecisset’ rettulit ‘fabulas’, non ad ‘placerent’. Et est figura σύλλημψις. 3.3. QVAS FECISSET FABVLAS bene ‘fecisset’, non ‘scripsisset’. Unde et poetae [a faciendo] dicti sunt ἀπὸ τοῦ ποιεῖν. 10 Sic Vergilius (*ecl.* 3, 86) ‘Pollio et ipse facit noua carmina’.

1.7 *Jakobi* 1996, pp. 20–21 || 2 cf. *Don. An.* 842.2; *Fest.* p. 184 L. || 3.1 cf. *Don. An.* 277.2; *Id. ibid.* 349.3; *Id. ibid.* 409.1; *Id. ibid.* 705.2; *Id. ibid.* 914.1; *Id. Eun.* 439.1; *Id. Hec.* 101.2; *Id. ibid.* 257; *Id. Phorm.* 59.2; *Id. ibid.* 965; *Id. Ad.* 627.2; *Poliziano* p. 31, 10 || 3.2 σύλλημψις] cf. *Don. ars mai.* p. 664, 8 H. 3.3 cf. *Suet. (frg. 2 Reiff.) ap. Isid. orig.* 8,7,2: Id genus quia forma quadam efficitur, quae ποιότης dicitur, poema uocitatum est, eiusque fictores poetae; *Prisc. GL II* 4, 2; *Diom. GL I* 491, 18: Similiter atque is qui uersum facit dictus ποιητής, cum et artifices, cum aeque quid faciant, non dicantur poetae; *al.*; *Maltby* 1991 p. 481

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 1.6–1.7 Vergilius – appulit. *om.*; 2 ID – negotium *om.*; 3.1 *O.L.*; 3.2 *O.L.*; 3.3–4.1 ἀπὸ – m.₂ *om.*

1 hinc] hic a A: huc Λ | u. – o.] uestris deus appulit oris ΘΛ V: *om. sp. rel.* μ *post* o. (ris) *add.* p. ε || 2 APPVLIT] *om. sp. rel.* μ | attulit *Steph.*: appulit ω | *post* magis *add.* ut Terentius ε || 4 SIBI – negotium *Wess. (praeunte Klotz)*: SIBI negotium A Λ: NEGOCII s. V: negotium SIBI Θ: SIBI NEGOTI μ | *ante* modo *add.* credidit solum dari id negotii sibi μ | modestia V || 5 laborem Γ || 6 *post* PLACERENT *add.* quas fecisset fabulas μ || 7 non ω: enim *Wess.* | *post* est *lac. agnouit Jakobi* (1996, p. 72, n.186) *et suppl.* praepositua sed subiunctua FECISSET FABVLAS μ: F. F. A: FECIT FABVLAS ΘΛ: *om.* V || 9 σύλλημψις *Wess.*: sile(m)psis ω | fecisset] ficisset A || 10 et] *om.* V Λ | poetae] poeta δ | a (*om.* μ) faciendo ω, *deleui* | dicti sunt APL: dictus Θμ: dictus est V | ἀπὸ τοῦ ποιεῖν. M⁴tJxG2: ΑΠΟ ΤΟΥ ΝΟΩ A (*in* ποιεῖ *corr.* P. *Daniel*): *om. sp. rel.* ΘΛ (ἀποιεω idest facio f²: παρὰ τοῦ ποιεω ὦ z): πασητησ V: a potu poro pois μ 11 *ante* sic *add.* et fingo α | Pollio – 11,1 Vergilius] *om.* Θμ | et] *om.* A (*s.l.* P. *Daniel*)

- 4.1. (= u. 4) VERVM ALITER sic Vergilius (*Aen.* 7, 44-45) ‘maior mihi rerum nascitur ordo, m. o. m.’; non enim hoc elegisse se dicit, sed quasi ex ordine ipso natum sibi esse. 4.2. INTELLEGIT [et] quod ‘credimus’ plerumque falsum est, quod ‘intellegimus’ certum est —
- 5 ‘aliter’ autem ‘contra’ significat, ut (Verg. *Aen.* 2, 428) ‘dis aliter uisum’. 4.3. VERVM ALITER EVENIRE M. I. adeo nec praeparauerat nec intenderat quemquam laedere, ut spe falsus laccessitusque hoc faciat.
5. (= u. 5) OPERA ABVTITVR ‘utimur’ fructibus rei, quae †amantibus saluo usu nobis subministratur, ‘abutimur’, quando deperdimus et rem et fructum. Nam ‘usui’ est ager domus, ‘abusui’ oleum uinum et cetera eiusmodi. Cicero (*Top.* 17) ‘non debet’ inquit ‘ea 43 W.

5 cf. *Don. Phorm.* 413.2: ‘Utimur’ cum honore, ‘abutimur’ cum iniuria; *Isid. orig.* 5, 25, 8; *Boeth. in top. Cic.* 2, 17 *Or.-B.*: Quod si cetera quidem utendo permanent, cellae autem uinariae atque oleariae utendo consumuntur: aliarum quidem rerum ususfructus esse potest, penus uero non potest usus esse, sed potius abusus. Ergo quum uir uxori usumfructum bonorum legauerit, non potuit legare contrarium, quod est abusus; est uero abusus uini atque olei: uinum igitur atque oleum ad usumfructum mulieris non potest pertinere; *Poliziano p.* 31, 16

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 4.3-5 VERVM-ABVTITVR *deest*; 5 nam-habetur *om.*

5 sch. Vict. (D): Donatus: utimur fructibus manentium rerum

2 rerum] *post* mihi *transp.* ε V: *om.* Θ | nascitur ordo] n. o. A ε | m. o. m.] mo. m. A: mo Θ: uerum aliter euenire multo intelligit μ: maius opus moueo V enim] *om.* P | hoc] *om.* A | elegisse se AP: elegisse δ: se legisse Λ | dicitur C (*corr.* C²) F || 3 natu A | sibi] *om.* C (*rest.* C²) | INTELLEGIT e²: INTELLEGIT et ω quod-4 est₂] *om.* Λ (*exc.* ε) || 4 credimus] intellegimus A: *om.* μ || 6 *post* uisum *add.* est Λμ, *add.* superis V | M. I. A T (*incert.*) Λ: M. V: INTELLEGIT C: M. Fq: MVLTO INTELLEGIT μ ε | *post* adeo *add.* ut Σ | praeparauerit μ || 7 intenderit μ laccessitque A || 8 *post* faciat *add.* nam in prologis scribundis μ || 9 ABVTENTVR A | utimur] abutitur μ | fructibus] fruct. *sp. postp.* (us *eras.*) A: fructibus eius μ | †amantibus *Wess.*: amamentibus P: amantibus Aδ: a(b) amantibus Λ: a mancipibus *Rabbow* coll. Tert. apol.* 11: manente *Wieling* || 10 saluo usu] salua οὐσίᾳ *Rabbow* Schoell** || 11 rem] re A | usui P (*fort.*): usi A V: usio β: usus μ: usus *uel* usi *codd.* Λ: usu Θ | ager domus e²: agendo usus A: agendo usu(s) Σ | abusus e²: abusio ω | *post* oleum *add.* et V || 12 unum A | eiusmodi] huiusmodi Σ

mulier, cui uir bonorum suorum usum fructum legauit, cellis uinariis <et oleariis> plenis relictis putare id ad se pertinere: usus enim, non abusus legatus est. ea sunt inter se contraria' [hoc in Topicis habetur].

6.1. (= u. 6) NON QVI ARGVMENTVM NARRET quod uere prologi 5
est officium. 6.2. QVI pro 'ut'. *Ergo non est modo pronomen.* 6.3. SED
QVI MALEVOLI VETERIS POETAE primum a natura 'maleuoli' deinde
a tempore uel ab inuidia 'ueteris', a signo aemulationis 'poetae'.

7.1. (= u. 7) 'Vetus' plerumque refertur ad laudem, interdum ad
uituperationem, ut hic et alibi (*Eun.* 688) 'uetus ueternosus senex'. 10
7.2. 'Veteris' pro cariosi et quasi rancidi posuit, atque ideo 'male-
uoli'. 7.3. Non 'criminibus' sed 'maledictis'. Quid autem inter
maledictum et crimen intersit, docet Cicero in Tusculanis (?), *fort.*
Cic. Font. 41; *Flacc.* 11; *Cael.* 30). 7.4. VETERIS ratio inuidiae,
POETAE causa insectationis. 7.5. MALEDICTIS criminatio aduersarii. 15
7.6. VETERIS POETAE M. R. quia senex Luscius edebat fabulas adule-
scentulo tunc Terentio. 7.7. Et eleganter 'maleuoli' 'maledictis'
'ueteris': commendatio poetae a persona aduersarii. 7.8. RESPON-
DEAT excusatio respondentis. 7.9. Et non 'obsistat' sed 'respon-
deat'.

20

6.1 cf. Poliziano p. 31, 24 || 6.2 cf. *Don. An.* 307.1; *Id. Eun.* 911.2; *Id. ars mai.*
p. 643, 5 H.; *Seru. GL IV* 439, 22; *Pomp. GL V* 250, 36; *Cled. ars p.* 89, 6 B., *al.*
6.3 cf. *maleuolus*] cf. *Non.* 547 L. | *uetus*] *Don. Phorm.* 1.3 || 7.1 cf. *Eun.* 688.4
|| 7.3 cf. *Isid. orig.* 5,26,1

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 7.1 et – senex om.; 7.2–7.7 Et desunt

1 mulier] *iter.* Θ: ante ea *transp.* V | usum fructum] usu fructum A || 2 et
oleariis *Cic.*: om. ω || 3 sunt] post se *transp.* Λ | *secl. Jakobi* (1996, p. 104, n.
272) || 6 pro] om. A | post ut *add.* qui Λ | modo] post ergo *transp.* Λ || 7 MALE-
VOLI] post VETERIS *transp.* δ | ante VETERIS *add.* ET β | POETAE] PER μ | natura
ex nam C² || 8 ab] om. β || 10 et] en α | alibui A || 11 cariosi] a carie dictum s.l.
C²: curiosi μ | rancioli A: rancide Θ: rana de Oa: ranci de nm: om. sp. rel. J
12 sed] f. A || 13 crim- et maledict- μ V | Tusculanis ω (Tusculana A):
Tulliana *susp. Jakobi* (1996, p. 104, n. 273) || 16 M.] MALEDICTIS μ | R.] om. A:
RESPONDEAT μ | Lucius AT β: L. Lauinus μ | adulescentulo–17 Terentio] om.
β || 17 maliuoli ΘVε || 18 RESPONDEANT A || 19 Et] quoad β: ut V | absistat A

8.1. (= u. 8) NVNC QVAM REM ‘quam’ qualem. 8.2. VITIO DENT uituperent, culpent. 8.3. ‘*Vituperare*’ est mala, ‘*uitio dare*’ etiam bona. 8.4. NVNC QVAM REM VITIO DENT ‘nunc animaduertite’, non ‘nunc uitio dent’. 8.5. Et oratorie quasi multos facit, cum unum
5 supra dixerit, ut Vergilius (*Aen.* 12, 60) ‘desiste manum committere T.’ 8.6. QVAESO propositio. 8.7. ANIMADVERTITE legitur et ‘attendite’. Unde manifestum est et ‘attendite’ et ‘aduertite’ non esse plenum, nisi addideris ‘animum’.

9.1. (= u. 9) MENANDER FECIT ANDRIAM ET P. iam narratio est.
10 9.2. Et proprie ‘fecit’: ‘scribit’ enim Terentius, qui uerba adhibet tantum, ‘facit’ Menander qui etiam argumentum componit. Sed saepe ad laudem Terentii ‘fecit’ de eo quod est ‘transtulit’.

10.1. (= u. 10) VTRAMVIS prima scaena Perinthiae fere isdem uerbis quibus Andria scripta est, cetera dissimilia sunt exceptis
15 duobus locis, altero ad uersus XI, altero ad XX qui in utraque

8.3 cf. *Eugr. ad loc.*; *Non. I* 177, p. 71 Mazz. || 8.5 *Seru. Aen.* 12,60; cf. *Jakobi* 1996, p. 142, n. 387 || 8.7 cf. *Jakobi* 1996, 19sq. | cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. Eun.* 44: ANIMADVERTITE NOS ἐλλειπτικῶς dicimus ‘aduertite’ ut ‘attendite’, ueteres plene ‘animum aduertite’; *Comm. Mon. An.* 8, p. 70 S.; *Prisc. XVIII* p. 93, 2 R.; *Arus. exem. eloc. p.* 16, 17 Di St. || 10.1 cf. *PCG VI.2*, 61; *Lefèvre* 2008, pp. 85–86

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 8.1 o.l.; 8.5–8.6 *desunt*; 9.1 *deest*; 9.2 qui₁ – componit *om.*; 10.1–10.3 *desunt*

1 NVN A | *post quam add.* idest μ || 2 uituperent–3 DENT] *om.* μ | culpent] *om.* P | mala e²: male ω (*om.* V) || 3 NON Θ | D. animaduertite V | nunc animaduertite] *om.* β: nunc aduertite ΘV | non] *om.* μΛ || 4 nunc] *om.* CT *post quasi add.* multa an(te)rem uitio dent et ε | multos *Steph.*: multas A: multa Σ | unum] *om.* δ || 6 T.] Teucris V: *om.* q μΛ | prepositio δ: praepositio est A || 9 P.] PERINTHIAM μ Λ | iam] *om.* Λ | narratio est] narratione μ CT: narrationem incipit V || 10 Et] *om.* AP C (*rest.* C²) | proprie] *om.* P | Terentius] *om.* μ || 11 fecit δ | composuit μ | Sed] f. A || 12 de AP: ac δ: ab V Λ | est] eas Λ || 13 IN ante VTRAMVIS *add.* β | fere] pene Λ || 15 XI] undecim μ V | ad₂] aduersus β | XX Λ: ti a(m) s.l. A: XX^{ti} V: XXam C: uicesimum C²F, *incert.* q: XXoi T: uigesimum μ: XII β: XXI *susp.* Wess.

fabula positi sunt. 10.2. QVI <VTRAMVIS RECTE NORIT AMBAS NOVERIT id est: qui> norit unam, norit ambas et nouerit omnem rem. 10.3. <Et mire> uno uersu 'norit' ... 'nouerit'. 10.4 VTRAMVIS deest 'harum'.

11.1. (= u. 11) NON ITA DISSIMILI SVNT AR. ordo: 'ita non sunt'. 5
45W. Ergo 'ita' subdistingendum. 11.2. SED TAMEN discretio est a superioribus. Et est ἀνακόλουθον, non enim supra posuit 'quidem'. 11.3. NON ITA DISSIMILI SVNT AR. 'ita' pro 'ualde'. 11.4. Et caute: potuit enim dici 'quomodo ergo duae sunt?'

12.1. (= u. 12) DISSIMILI ORATIONE [ita] ne Menandrum culpare 10
uideatur, hoc adiunxit, quod laudis est. 12.2. ORATIONE...AC STILO 'oratio' in sensu est, 'stilus' in uerbis. 12.3. 'Oratio' ad res refertur, 'stilus' ad uerba. 12.4. 'Stilus' non est in pectore sed in prolata oratione, 'oratio' autem et in cogitatione est et in prolato. 12.5. 'Orationem' in sentiis dicunt esse, 'stilum' in uerbis, argumentum 15
in rebus. Ergo et poema 'oratio'.

10.2 *Macrob. exc. p. 7, 3 De P.*: Et [h]isdem penes singulas partes observationibus sermo uterque distinguitur, pares fere in utroque componendi figurae, ut propemodum 'qui utramque artem didicerit ambas nouerit' || 11.2 *discretio*] cf. *An. 108.2* || 11.3 cf. *Lindsay 1907, p. 100; Cioffi 2015, p. 135* || 12.1 cf. *Lefèvre 2008, pp. 85–88* || 12.2–12.5 cf. *Cic. de orat. 3, 167; Fest. p. 182 L.; Quint. inst. 2, 21, 1; Pap. Corp. 57, 12; Don. An. 251.3; Isid. orig. 1, 5, 3*

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 11.1 AR. *om.*; 11.3 DISSIMILI, AR. *om.*; 11.4–12.1 *desunt*

1 positi sunt] positis A: posita sunt ε | VTRAMVIS–2 qui] *add. Wess.* || 2 norit₁] nora A | norit₂ Λ: nora A: nouerit β: *om.* δ | et Θ V: *om.* A μ Λ | nouerit] nouit C || 3 *add. Wess. duce Bentley* * | norit...nouerit] nouerit...norit Θ (C²) V norit] *om.* μ | ante nouerit *add.* et β | nouerit] norat C (*in nouerat corr.* C²) deest] *om.* μ || 5 AR.] *om.* A: ARGVMENTO Λμ || 6 subdistingendum] subd- est α | TAMEN] *om.* μ | discretio] discreptio β || 7 ἀνακόλουθον M^{4t}: ἀνακολοῦθον G²: ANAKOLOYΘON A: *sp. rel.* Σ (anac(h)oliton P H h, silemsis m²) | enim] autem δ || 8 AR. *Wess.*: ORATIONE ω || 9 enim] *om.* C (*rest. s.l.* C²) | duae sunt] sunt duae Λ || 10 ORATIONE] RATIONE CT | ita] *secl. Rabbow* * || 11 hoc] ita ε 12 Oratio–15 uerbis] *om.* μ || 13 pectore *Bentley**: tempore ω | prolata oratione PΛ: probata A: probatione ΘV || 14 post oratio *add.* est C (*del.* C²) | et₁] ex A: *om.* Θ | est] post autem *transp.* Λ | probatu C: probata T: probatione V 15 dicunt] dictam ΘV || 16 et poema] in poemate Λ | post oratio *add.* est qΛ

13.1. (= u. 13) QVAE CONVENERE IN ANDRIAM apparet non de industria sed casu esse translata ea, quae ex Perinthia in Andriam eodem sensu isdemque uerbis perscripta fuerant. 13.2. QVAE CONVENERE IN ANDRIAM unam ergo, non duas transtulit. 13.3. QVAE
 5 CONVENERE IN ANDRIAM quae apta et commoda fuerunt. 13.4. IN ANDRIAM Latinam, non Graecam.

14. (= u. 14) FATETVR TRANSTVLISSE <'se'> scilicet. Quare ergo se onerat Terentius, cum possit uideri de una transtulisse? sic soluitur: quia conscius sibi est primam scaenam de Perinthia esse
 10 translatam, ubi senex ita cum uxore loquitur, ut apud Terentium cum liberto. At in Andria Menandri solus est senex.

15.1. (= u. 15) ISTI VITUPERANT 'isti' ad reprehensionem 46 W. sumitur personae: interdum reprehensionem rei significat, ut Vergilius (*Aen.* 9, 94) 'quid petis istis?' 15.2. VITUPERANT uitium
 15 rei parant. 15.3. DISPVTANT immorantur, calumniantur, argumentantur.

16.1. (= u. 16) CONTAMINARI 'contaminare' proprie est manibus luto plenis aliquid attingere et — 16.2. 'Contaminare' contingere est

14 cf. Lefèvre 2008, pp. 85–86 || 15.1 cf. Don. An. 216; Id. Ad. 852.3; Id. Eun. 192.1; Id. Hec. 784.3; Seru. ecl. 10, 21 || 15.3 cf. Varro ling. 6, 63; Seru. auct. Aen. 8, 522; Isid. orig. 9, 4, 14 || 16.1–16.4 cf. Marti 1963, pp. 23–27; Papaioannou 2014, pp. 30–43

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 13.1 o.l.; 13.2–14 desunt; 15.1 o.l., interdum–istis om.; 15.2 o.l.; 15.3 o.l.; 16.2–16.4 desunt

2 et Andria C || 3 scripte μ: prescripta β | fuerant] suerant A: fuerunt Θμ QVAE–4 ANDRIAM] om. ΘV || 7 <'se'> scilicet scripsi: deest 'se' Schoell*: sed ω 11 at] et μ | Menandri] om. μ | senex est ε || 12 ante ISTI₁ add. ID Σ | post VITUPERANT add. FACTVM μΛ | isti₂] om. μ | reprehensionem] uituperationem β || 13 rei reprehensionem Λ || 14 quod A | petis istis Verg.: petistis A δ: petistis Λ | uitium rei] uicio P: uitium re A || 15 parant] putant δ | immorantur ex imorantur C²: minorant(ur) Λ | post argumentantur add. in eo μ || 17 contaminare] om. δ: -are uel -ri ante est transp. Λ | est] om. δ | ante manibus add. cum VΘ (C², post manib- add. C) || 18 aliquis A | attingere] etingere A contaminare] contaminarie C (corr. C²): contaminarie T: contaminari uel -re codd. Λ | ante contingere (atting- Λ) add. et ΘμΛ | est] est et ΘΛ: et V

— polluere. Vergilius (*Aen.* 3, 61) ‘linqui pollutum h.’ 16.3. CONTAMINARI ‘contaminari’ tangi et relinqui polluta manu ac per hoc uelut foedari aut maculari, ut ipse ait (*Eun.* 550) ‘ne hoc gaudium contamineat uita aegritudine aliqua.’ 16.4. CONTAMINARI NON DECERE id est: ex multis unam non decere facere.

5

17.1. (= u. 17) FACIUNTNE INTELLEGENDO ‘ne’ quidam corripunt et cum interrogatione pronuntiant, quidam producunt. Quorum alii ‘ne’ pro ‘nonne’ accipiunt, *id est* ‘non’, alii ‘ne’ pro ‘ualde’, ut (*Ad.* 540) ‘ne ego homo sum infelix’ et Cicero (*Catil.* 2, 6) ‘ne illi ueh. e.’ 17.2. Et hoc melius, nam statim infert ‘quorum aemulari exoptat n. p. q. i. o. d.’ 17.3. NE nimis, multum, plurimum.

10

18.1. (= u. 18) QVI CVM HVNC ACCVSANT NAEVIVM PLAVTVM
47 W. ENNIVM A. in singulis magna ἔμφασις auctoribus, sed ordo non est seruatus: Ennius namque ante Plautum fuit. Sed quod est summum auctoritatis, Ennium ultimum dixit. 18.2. QVI CVM HVNC
A. N. P. E. Terentium, inquit, specialiter accusantes nesciunt se

15

17.1–17.3 cf. *Don. An.* 324.2, 6; *Id. ibid.* 772.1; *Id. ibid.* 939.1; *Id. Hec.* 125; *Id. Eun.* 285.1; *Id. Ad.* 441.1; *Id. ibid.* 540.2; *Id. ibid.* 835.2; *Charis. ars p.* 244.14 B.; *Id. ibid.* 295.14 B.; *Diom. GL I* 394.20; *Id. ibid.* 404.17; *Dosith. gramm. p.* 93,12 B.; *Prisc. GL III* 84, 16; *schol. Bemb. Ter. Ad.* 565

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 17.1 O.L., et Cicero – e. om.; 18.1 O.L.; 18.2 O.L.

1 liqui uel linquit *codd.* Λ | h. (hoc A) VΛ: om. μ: hospitum β: b. CT CONTAMINARI ante h. *transp.* Θ || 2 ac] hac C || 3 uelut A: uoluit Σ: uolunt β ne] om. Θμ | post hoc *add.* loco δ || 4 uitam μ || 5 DECERE₁] DETERET A: DECERE FABVLAS μ | unam] om. A || 6 FACIUNTRE C (*corr.* C²) | ante INTELLEGENDO *add.* NON Cq | corripuntur C² || 7 et] om. C | cum] eius A || 8 nonne *Wess., Rabbow**: ne Γ Θ: non VμΛ | post accipiunt *add.* ne Λ | id est non] *obliq. litt. scripsi*: om. μ || 9 homo] om. μ | post sum *transp.* homo P || 10 ueh. A: ne hoc V: ne h. Θ: om. μ: u. Λ | e. ex *Cic. suppl.* *Wess.* | Et] non A: net C (*corr.* C²) inferre A: refertur β | quorum–11 plurimum] post 15 dixit *transp.* Σ | exoptat aemulari Σ || 12 ACCVSANT HVNC δ | NEVVM A | post PLAVTVM *add.* ET V 13 ENNIVM A. *Wess.*: EMVUMA; A: ENNIVM ACCVSANT Σ | singulis] singularibus μ: singulariter Θ | ἔμφασις *Wess.*: enfalsis A: enfasis P: emphasis ΘV: emphesis μ: emphasis est Λ | auctoritatis ε || 15 summe Λ | Ennum A: om. μ duxit A (*corr.* A²): dicit V || 16 A.] ACCVSANT Vμ Λ: AC Θ | P. N. VΘ: PLAVTVM NEVVM μ | E.] ENNIVM μ | specialiter] post accusantes *transp.* P: om. V

bonis omnibus maledicere, quos ille imitatur. Et est argumentum ab exemplo et auctoritate.

22.1. (= u. 22) DEHINC VT Q. P. M. recte, nam 'quiesce' illi dicitur, qui est insolens et inquietus. 22.2. PORRO 'porro' 'in futurum' dixit. 22.3. MONEO terribiliter dixit. Cicero (*Verr.* 1, 36) 'moneo praedico a. d.' 22.4. MONEO liberatus culpa etiam terret alibi criminaturus aduersarios.

23. (= u. 23) MALEFACTA NE NOSCANT SVA melius quam si dixisset 'audiant'.

24.1. (= u. 24) FAVETE ADESTE iam ad auditores conuertitur, a quibus coepit. 24.2. FAVETE quasi dicat: 'haec aduersarii faciunt, uos autem, quod in uobis est, fauete', *uos ergo fauorem facite*. 24.3. ADESTE non ut absentibus dicit, quippe qui corporibus praesto erant, sed: 'intenti estote'. 24.4. FAVETE 'silete'. Sic et pontifices dicunt 'faue te linguis, faue te uerbis', unde Vergilius

22.1 cf. *An.* 598.1,3; *Id. Hec.* 638.3 || 22.2 cf. [*Prob.*] *GL IV* 145,30; *Cledon. GL V* 74,32; *Audax GL VII* 351,1; *Don. An.* 731; *Non. p.* 601 L. || 22.3 *Don. Hec.* 64.1 22.4 cf. *Eugr. An.* 20: Subiungit postea epilogorum uirtutem, uti liberatus culpaе terrere incipiat; *Don. Hec.* 64.1; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 414.22 B. 24.2 cf. *Paul. Fest. p.* 78 L. || 24.3 cf. *Don. Phorm.* 313.2; *Id. ibid.* 350.2 24.4 cf. *Porph. Hor. carm.* 3,1,2; *Seru. Aen.* 5,71; *Seru. auc.* 8,173; *Seru. georg.* 4,230

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 22.1 O.L.; 22.2 O.L.; 22.3–22.4 O.L.; 24.1 O.L.; 24.2–24.3 uos ergo – sed om.; 24.4 O.L., sic – etc om.

1 omnibus] hominibus Λ | ille] iste μ | est] om. μ: post argumentum transp. Λ || 3 post DEHINC add. porro β | Q. P. M.] QVIESCANT P. M. Vq: QVIESCANT PORRO MONEO μ | recte] rete C (corr. C²): recte est Λ | nam] non δ | quiescere δ | ille Tμ || 4 inquietus] quietus Θ (C) V: non quietus C² | porro] om. μ: pro Λ || 5 dixit] dicitur V Θ: om. β | MONEO₁] MONAT A || 6 a. – MONEO *Wess.*: moneo A (ad *s.l. praep. P. Daniel*): admoneo δ: moneo uel admoneo *codd.* Λ terret] tantum V | alibi] om. Λ | post alibi add. etiam A | criminaturos A q: -ros uel -rus *codd.* Λ || 7 aduersario α T || 8 sch. 23 post 24.6 in ω || 11 cepit post 24.2 FAVETE transp. Σ | quasi dicat] q. d. VTq: quasi dicat uel q. d. *codd.* Λ 12 ergo] autem A: uero Λ | facite] ex facte corr. A² || 13 ADESTE] at ADESTE CV: ac (uel at) ADESTE qΛ | non] om. A | dicat μ || 14 ante erant add. essent al(iter) C | et] ut V: om. T || 15 pontifex C (corr. C²) | unde] om. V: ut μ

(*Aen.* 5, 71) ‘ore fauete omnes’ etc. 24.5. ADESTE ‘animis’ scilicet: ‘auxilium praebete’, ut ‘adesse’ aduocatus dicitur reo. 24.6. AEQVO ANIMO ab honesto; ET REM COGNOSCITE a iusto. 24.7. COGNOSCITE per <...>. 24.8. COGNOSCITE sic dixit ‘cognoscite, ut pernoscatis’, quemadmodum in Hecyra (*prol.* 2, 1–2) ‘orator ad uos uenio 5 ornatu prologi: sinite exorator siem’.

25.1. (= u. 25) VT PERNOSCATH ab utili. 25.2. RELIQVVM sunt qui ‘reliquorum’ accipiunt, ut sit sensus: de hac fabula sumite specimen, ut sciatis, an ceterae uobis spectandae sint. Nam postmodum dicit in alio prologo (*Hec. prol.* 1, 8) ‘alias cognostis eius: quaeso 10 hanc noscite’. 25.3. RELIQVVM quasi diceret ‘postremum’, — *est ergo quasi aduerbium*, — id est τὸ λοιπόν. 25.4. RELIQVVM siue hoc ‘reliquum’ dicit siue ‘reliquum’ pro ‘reliquorum’, geminata ‘u’ scribitur.

26.1. (= u. 26) POSTHAC <QVAS> FACIET scribet. 26.2. DE INTEGRO 15 utrum ‘denuo’ an ‘ex integris Graecis’?

24.6 *ab honesto*] cf. *Don. An.* 274.2; *Id. ibid.* 570.3; *Id. ibid.* 816.1; *Id. Hec.* 585.2; *Id. ibid.* 600.3; *al.* | *a iusto*] cf. *Don. Ad.* 456.3; *Id. Hec.* 583.2 || 25.1 cf. *Don. An.* 389.4; *Id. ibid.* 410.1; *Id. ibid.* 546.2; *Id. Hec.* 57.1; *Id. ibid.* 400.4; *Id. ibid.* 587.2; *Id. ibid.* 589.3; *Id. Phorm.* 493.1 || 26.2 cf. *Don. Phorm.* 174.1,2

Γ; Σ {δ; Λ}

ab sch. 24.8 sic dixit incipit K

P: 24.5 ut – reo. *om.*; 24.7 *deest*; 24.8 *O.L.*; 25.1 *deest*; 25.2 *O.L.*; 25.4 *deest*

1 etc. *Wess.*: et cetera A Θ: *om.* V μΛ || 2 *adesse*] *om.* hic Λ, *post reo transp.* reo dicitur Λ || 4 per ω (*cum seq. lemmate iunctum*): pro U (*Wess.*): per<cognoscite> *Postgate* (1904, p. 224) | *ante COGNOSCITE lac. stat. Wess.* (iudicate *suppl. Rabbow**) | COGNOSCITE₁ | NOSCITE Λ | sic–cognoscite₂] *om.* μ || 6 siem Σ: sim AP || 7 P(RAE)NOSCATH A | utile A | *post utili add.* quid spei sit Λ | sunt qui] quidam reliquum pro Λ || 8 requorum A | sumite] recipite ε specimen] speciem A || 9 uobis ceterae Pμ: recte α | sunt μ | *postmodum*] *postmodo du(m)* A || 10 dicit in *Wess.*: dem A: deinde δ: dictum Λ | aliquo A (*o sup. iq add.*) | cognostis Λ: cognoscath A: cognoscitis Θ: cognoscetis C²Kμ || 11 hanc A: bene Σ | *noscite ex Ter.*: cognoscite AΣ | quasi diceret] q. d. K | est] *om.* Θμ: *post aduerbium transp.* K || 12 quasi A: queso KΣ | id est δ: uel A Λ | τὸ λοιπόν e²: to am non A: *om. sp. re.* KΣ (*exoptandi* μ: πολιοιπον tM⁴: τὸ αμνον G²) | RELIQVVM–hoc] *om.* A || 13 dicit] *ante hoc transp.* A geminato Λ | u] ut A || 15 POSTHAEC AP | scribet Θ | INTEROG^o C || 16 iterum β | ex] nocebit A: nec P

27.1. (= u. 27) SPECTANDAE AN E. S. V. P. σύλλημψις, ut supra (u. 3): ad uerbum enim 'faciet' declinauit, non ad 'spectandae sint'.
 27.2. SPECTANDAE proprie ut fabulae: probandae. 27.3. EXIGENDAE ἔξω agendae.

27.1 *Pomp. GL V 302.10* || 27.2 *Don. An. 91.2; Id. Eun. 565.2; Id. Hec. 1.1; Eugr. An. 822; Seru. Aen. 6, 687; Id. georg. 1, 197; Id. ibid. 8, 151; Breu. expos. Verg. georg. 1, 197; Id. ibid. 2, 237; Charis. ars 443 B.; Cur. epit. Don. 839* || 27.3 *Porph. Hor. carm. 4, 15, 18: 'Exiget' nunc 'excludet' significat, quasi ἔξω aget, ut Ter. (An. prol. 27): 'spectandae an exigendae [sint uobis]'*

Γ; Σ {δ; Λ}

P: 27.1 AN – P. om.

1 SPECTANDAE–2 ad₂] om. Fq | E.–P.] EXIGENDE SINT VOBIS PRIVS μ: EXIGENDE K | σύλλημψις M⁴: CYAAλεAAITΠIC A: sile(m)psis PΣ | ut supra] om. C (rest. C²) || **2** aduerbium C (corr. C²): ad uerbum uel aduerbium codd. Λ enim] om. μ | sint–**3** SPECTANDAE] om. T || **3** probandae] pro blande CT: propalande Λ || **4** ἔξω agendae *Wess. coll. Porph. Hor. carm. 4, 15, 18: exagenda ω* (agenda μ: ex β)

ANDRIA 1, 1

49W. 1.1. (= u. 28) VOS ISTAEC INTRO AVFERTE ABITE *in hac scaena haec uirtus est, ut <pro> argumenti narratione actio scaenica uideatur, ut sine fastidio longus sermo sit ac senilis oratio.* 1.2. VOS ISTAEC I. A. A. haec scaena pro argumenti narratione proponitur, in qua fundamenta fabulae iaciuntur, ut uirtute poetae, sine officio prologi uel θεῶν ἀπὸ μηχανῆς, et periocham comoediae populus teneat et agi res magis quam narrari uideantur. 1.3. VOS ISTAEC I. A. A. molliter retenturus et separaturus Sosiam imperat, ut remaneat. Addit etiam causam illis abeundi dicendo ‘istaec auferte’, ne suspicionem iniciat Sosiam communicandi secreti gratia remansisse. — 1.4. Et bene ‘auferte’: ‘auferimus’ enim ea, quae cum fastidio cernimus, ‘ferimus’ ea, quae cum honore tractamus. — Deinde quasi respicientes increpat dicendo ‘abite’. 1.5. ABITE concitatus legent-

1.2 cf. RLG p. 129; Marti 1963, pp. 17–20; Papaioannou 2014, pp. 43–50
1.3 cf. Cur. epit. Don. 5 || 1.4 cf. Non. V 5, p. 8 G.-S.; Isid. diff. 1, 309, p. 222 C; Id. ibid. 1, 238, p. 198 C.; Cur. epit. Don. 90 || 1.5 cf. Don. Ad. 699.3

Γ (A, PK); Σ {δ [Θ, μ]; Λ [ε (α, M p QJ x), D GH NY s U z]}
P: 1.1–1.3 *desunt*; 1.4 Et, *deinde*–*abite om.*

1 ABITE] *om.* μ | in] *om.* Γ || 2 est] *om.* Γ (*spat. rel.* 20 *fere litt.* A) Θ | pro *add. Jakobi GFA**, cf. *sch.* 1.2: in *add. Wess.* | narratione] *narratio* (an/ ratio *ut uid.* C) ne Θ (C²): *narratio esse Klotz* || 3 ISTAEC] ISTA H(A)EC A (*sic et infra*) || 4 I. AK C Λ | pr(a)eponitur μ || 5 iacuuntur A: iaciunt C (*corr. C²*) | sine] *siue* μ 6 uel θεῶν ἀπὸ μηχανῆς *Steph.*: VEL Θ ΘωΝαΠΟΜΗΧαΝεΗ A (*exp. ε, ut uid.*): uel *sp. postp.* KΣ: *pernoscamus qualiter per cognitionem Andri(a)e* μ et] *etiam* μ | perioc(h)am AK: peri(n)t(h)iam Σ | com(o)ediae] *comedit* K: com(o)ediam μ: *commode* ε | teneat] *om.* C (*rest. C² s.l.*) || 7 et] *om.* K | agi res K δ: *ignes* A: *res agi* Λ | uideatur C (*ut uid., corr. C²*) μ | I. AK: INTRO Σ | A. A.] AVFERTE ABITE μ || 8 mollit(ur) *ut uid.* A | separaturus p: speraturus AK FTq: speratus Cμ: *experturus* Λ (*expectaturus* β) | Sosiam] *Sosie* μ | imperat] *imparat* KT || 9 addidit AK | causa A | illis AK δ: *aliis* Λ | ista h(a)ec A | ante auf- *add. intro* KΛ | auferto AK || 10 committendi μ | gratia] *causa* et β 11 Et] *om.* P | ait ante auferte *add. P²* | enim] *om.* K β: *autem* ε | ea] *eam* C (*rest. C²*): *om.* q | cum] *om.* μ | cernuntur A || 12 ea] *om.* δ || 13 abire A: *om.* δ concitatum Θ: *concitate* μ

dum est, quia et respectantes properat et discernit a Sosia.
1.6. <SOSIA> Sosiae persona προτατική est, *non enim usque ad finem perseuerat*, ut est Dauī in Phormione, in Hecyra Philotidis et Syrae.

- 5 2.1. (= u. 29) ADES DV M 'ades' imperatiuum est, 'dum' παρέλκον 50W.
est enim productio. 2.2. PAVCIS deest 'colloqui' aut 'uerbis'. Et est figura σύλληψις. 2.3. ADES DV M <'dum'> παρέλκον ut (An. 184) 'ehodum ad me'. 2.4. DICTVM PVTA ad hoc respondet, ut agi res uideantur, quemadmodum supra (An. 28.2) diximus.
- 10 3.1. (= u. 30) CVRENTVR RECTE diligenter coquantur. 'Curatio' proprie medicorum est, 'cura' reliquorum. Sed coquina medicinae

1.6 cf. Don. An. praef. I 8 (ubi cf. alia); Ferri 2016, 245 || 2.1 cf. schol. Bemb. Ter. Haut. 249: Dum parhelcon et saepe imperati[u]o additum ut (An. 29) 'adesdum paucis te uolo'; Seru. auc. ecl. 7,9: ADES alii pro imperatiuo accipiunt, cuius pronuntiatio similis est indicatiuo: Terentius 'adesdum; paucis te uolo'; Consent. de bar. et met. p. 20,8 N.; Prisc. opusc. p. 111, 20 P.; Cur. epit. Don. 26 || 2.2 cf. Poliziano p. 37,22 || 2.3 cf. Don. An. 184.3 3.1 cf. Don. Eun. 316.3: CVRATVRA 'cura' mentis est, 'curatio' medicinae, 'curatura' diligentiae; Plat. Gorg. 465b; Non. p.791 L.; Cur. epit. Don. 180

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 1.5 quia – Sosia om.; 1.6 deest; 2.4 O.L., quemadmodum – diximus om.; 3.1 O.L.

1 et₁ KΣ: om. Aβ | respectantes A δ: res peccantes K: respicientes Λ | properat (-rant K) et (ex A)] properanter Steph. | a Sosia] om. μ || 2 <SOSIA> μ: om. ω Sosiae] Si sic A | personet A (corr. A²): person(a)e Θ | προτατική – enim] om. sp. rel. K | προτατική est scripsi: ΠΡΟΤΑΤΙΚΑ E(st) A: om. nul. sp. Θ: prostatica est Λ (προτατικα M⁴) || 4 Syrae] Syri μ || 5 ades] om. AP C (rest. s.l. C²): addes K | est] es ΓΘ: om. μ | παρέλκον Steph.: parelcon ω 6 productio Γ δ: adiectio syllabica Λ | post productio add. ut ehodum ad me P (cf. 2.3) | te uolo post PAVCIS add. Λμ | det AK | colloquio A (ante corr.) | et est] est enim μ || 7 σύλληψις Wess.: syl(l)e(m)psis ω: ellipsis Lind. | sch. 2.3. hic om. P, sed cf. post sch. 2.1 | ADES DV M] om. AP C (rest. s.l. C²): addes K | dum add. Jakobi coll. An. 184.3, ibid. 70.1, ibid. 823.1: est add. K | παρέλκον Wess.: parelcon ω || 8 e(h)odum] heo dum A | hac A | res agi μ || 9 uideantur] uideatur μ | quemadmodum] quam μ || 10 ut ante CVRENTVR add. Λμ | h(a)ec ante diligenter add. Λ || 11 reliquorum] reliquet A

adulatrix est. 3.2. HAEC ΔΕΙΚΤΙΚΩΣ. 3.3. NEMPE VT CVRENTVR deest 'uis' ut sit: 'nempe uis'. 3.4. IMMO ALIVD bene ἀντέθηκεν τῷ 'nempe' τὸ 'immo'. Et deest 'uolo'. 3.5. QUID EST QVOD TIBI MEA ARS EFFIC. ars ἀπὸ τῆς ἀρετῆς dicta est per συγκοπήν. Ἀρετὴ autem uirtus est. *Virtutis uero quattuor generales sunt species: prudentia, iustitia, patientia, fortitudo, sed prudentia in multis rebus descendit.* 5

4. (= u. 31) EFFICERE 'facere' est in opere esse, 'efficere' autem perfectionem desiderat.

51W. 5. (= u. 32) NIHIL ISTAC OPVS EST A. mire ait: arte non opus est ἄrtibus. 10

6.1. (= u. 33) SED HIS QVAS SEMPER IN TE INTELLEXI SITAS ipse hic signatissime ostendit multas uariasque artes esse, id est ἀρε-

3.2 cf. Don. An. 237.2; Id. ibid. 333.2; Id. Ad. 163.2; Id. Hec. 75; Seru. Aen. 2, 289; Id. ibid. 11, 115; al. || 3.5 cf. Maltby 1991, pp. 54–55 || 4 cf. Don. An. 595.3; Id. Hec. 123.3; Cur. epit. Don. 256

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 3.4 bene – Et om.; 3.5 O.L.; 4 O.L.; 5 O.L., non – artibus om.; 6.1 O.L.

1 adulatrix Γ: adulatria δ (adult(er)ata F): famulatrix Λ: an adiutrix dub. Wess. | ΔΕΙΚΤΙΚΩΣ Steph.: dic(h)ticos ω (δικτικῶς rest. M⁴: om. nul. sp. μ: dic(h)ticos est Λ) || **2** IMMO] ANIMO uel potius AMMO A | et ante bene add. μ ἀντέθηκεν τῷ nempe τὸ Wess.: ante EHRENTLENE peto A: ante peto K sp interp.: om. sp. rel. Θ: aliud quia non intendebat ut uer(a)e fierent nuptiae sed simularentur μ: ante (uel autem) sp. postp. Λ || **3** QVID(EM) QVOD A: EST QVOD ut uid. C | TIBI] om. Λ || **4** EFFIC. Wess.: EFFIC(IT) A: EFFICIT K: ES. C: EFF(I). TFq: EFFICERE HOC POSSIT AMPLIUS μΛ | ars] arf A: artes autem μ | ἀπὸ τῆς ἀρετῆς G² Q M⁴ ft z: ΑΠΟΥΘΗCΑΛΕΘΗ A: ΑΝΟΥΘΗC ΑΡΗΘΗ P: apotu arres quod est uirtus μ: om. sp. rel. K Σ | dict(a)e δ | est] sunt δ | συγκοπήν] CynKONN A: sincopem KP Σ | aPETH AP: arete K: om. sp. rel. Θ: arretis μ: ar(e)s Λ || **6** patientia] om. Λ | ante fortitudo add. et K: uel P | post fortitudo add. et temperantia Λ || **7** ante efficere₂ add. sed Λ | autem] om. Λ **8** desiderat] om. C (rest. C²) || **9** NIHIL] om. C (rest. C²) | A. Γ: ARTE Σ | ad hanc rem quam paro ante mire add. μ | non] n(atur)(a)e Θ (esse C, exp. et n(atur)e s.l. scr. C²): mature μ: nunc Λ | opus] om. Fq | est₂] om. δ || **10** artibus Γ μΛ, cruc. signauit: ante artibus add. sed opus est Θ (est artibus ineunte lin. C: sed opus est artibus in marg. post opus₁ add. et est artibus exp. C²: sed oper(e) artibus T) || **11** HIS] DE HIS K | IN TE AK CT μ | SITAS] om. Θ **12** signatissimas TF | ostendit ante sign- transp. δ | multasque K | uarias K esse] ante artes transp. (ut uid.) P | ante i(d est) add. quas i. t. i. Λ | ἀρετὰς Steph.: α PHTAC AP: ap sp. rel. K: om. sp. rel. Σ

τὰς, quae uirtutes intelleguntur. 6.2. SED HIS ζεῦγμα a superiore, quod subauditur ‘artibus’. 6.3. SITAS constitutas, positas.

7.1. (= u. 34) FIDE ET TACITVRNITATE ‘fides’ est commendato-
rum fida executio uel obseruantia, ‘taciturnitas’ uero obseruantiae
5 genus, in silentio constituta et in celando secreta. Quaerit autem
taciturnitatem, ne prodat Pamphilo secretum, quod ei commenda-
turus est. 7.2. FIDE ad complenda, TACITVRNITATE ad celanda
mandata. 7.3. EXPECTO QVID VELIS ‘exspecto’ ‘desidero’, ut Vergi-
lius (*Aen.* 2, 283) ‘expectate uenis’. 7.4. QVID VELIS deest ‘scire’,
10 nam si dixisset ‘quod uelis’, nihil desideraret.

8.1. (= u. 35) EGO POSTQVAM TE E. A. P. commendatio personae
⟨honestae⟩ quam serui, ne contra filium leui seruo aliquid com-
mitti indecore uideatur. 8.2. EGO POSTQVAM TE E. A. P. tale est (Sall.
Iug. 10, 1) ‘paruum ego te, Iurgurtha’. 8.3. EGO POSTQVAM TE E. A.
15 P. non ‘emi a paruulo’, sed ‘a paruulo, ut clemens tibi fuerit 52W.

6.2 ζεῦγμα] cf. *Don. ars mai.* p. 663, 13 H. || 7.1 fides] cf. *Non. I* 87, p. 46 Maz.;
Isid. diff. 1, 16, p. 92 C.; *Id. orig.* 8, 2, 4; *Cur. epit. Don.* 338, 863; *Poliziano* p. 39,
7 || 7.2 *Eugr. An. ad loc.* || 7.3 cf. *Don. An.* 435.5; *Id. Eun.* 594.2, *Id. Phorm.*
155.2; *Id. Ad.* 109.2; *Cur. epit. Don.* 289 || 8.1 cf. *Eugr. An.* 28: Primum ne quid
turpe dominus aduersus filium seruo mandare uideatur, siquidem ille filius
hic seruus est, obiecta persona serui est, non illa uulgaris neque in
condicione uiuentis neque in turpi officio seruientis, sed cuius animus et
integritas fuerit per officia completa liberalis

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 7.1 o.L., quaerit – est om.; 7.2 deest; 7.3 o.L., ut – uenis om.; 7.4 o.L.; 8.1–8.2 desunt; 8.3 o.L.

1 uirtutes Γ: uirtutes uit(a)e Θ: uirt- in te μ Λ | ζεῦγμα a M⁴: ZEYMA a A: om.
sp. rel. K: zeuma a (*incert.*) P Σ || 2 scilicet ante artibus add. Λ || 4 uero] est
(*incert.*) P || 5 silentio] silendo Klotz | quaeret C (*corr.* C²) | autem] aut TF
6 probat C (*corr.* C²) | commendaturus] -atur A || 7 FIDE *Ter.*: FIDEM ω
complendam Θβ: -ndum μ | TACITVRNITATE AK: TACITVRNITATEM Σ || 8 man-
data] mendacia α | QVOD A | est ante expecto add. A | idest ante desidero add.
Θ | ut] om. Θ || 9 deest] deesse A || 10 si] om. A | dixisset] explicasset Λ | quod
Steph.: quid ω || 11 E. AK CT: EMI Fq μΛ | A. P. AK TF: om. C: A. q: A PARVVLO
μΛ | personae honestae *Jakobi GFA**, *Cioffi*: personae Γδ: personae potius Λ
12 committi aliquid Λ || 13 indecore ND ε: indedecore ω | *sch.* 8.2 om. μ | TE E.
A. P. AK CT || 14 te₁ AK Θ: te emi Λ | apud Sal(l)ustium post Iugurt(h)a add.
ε | TE₂–15 P.] om. Θ || 15 emi] enim K Θ | paruulo₁] paruο δ | sed] om. A: sed
sci P | a paruulo₂] om. A | tibi] om. C (*rest. s.l.* C²): post fu(eri)t *transp.* T

seruitus, scis' hoc est 'a paruulo scis'. 8.4. VT SEMPER TIBI continuationem significat 'semper'.

9.1. (= u. 36) IVSTA ET CLEMENS F. s ita dixit 'iusta', ut alibi (*Ad.* 51–52) 'non necesse habeo omnia pro meo iure agere'. Quid enim non iustum domino in seruum? 9.2. IVSTA ET CLEMENS 'iusta' in 5 qua nihil iniquum iubetur, 'clemens' in qua etiam de iusto multum remittitur. 9.3. APVD ME IVSTA ET CLEMENS moderata aequalitas, cui contrarium Vergilius ait (*georg.* 1, 164) 'et iniquo p. r.' et (*georg.* 3, 347) 'iniusto sub fasce u. c. c.' Nam qui 'iustam' debitam nunc dici putant, nihil afferunt ad iuuandam sententiam. 9.4. IVSTA ET C. 10 F. s. libertatem imputaturus clementem intulit seruitutem. 9.5. SERVITVS mire seruitutem pro 'dominatu' posuit. Sic Sallustius (*Hist. I frg.* 15 *La Penna-Funari*) 'dein seruili imperio patres p. e.'

8.4 cf. *Eugr. An.* 35: Et cum dixit 'a paruulo' utique beneficiorum suorum longum tempus ostendit <et> dedit ei continuationem praestandi; *Cur. epit. Don.* 788 || 9.2 cf. *Don. Ad.* 51.3; *Eugr. ad loc.*: Iusta et clementia sine duribus laboribus imperasse | *iustus*] *Her.* 3, 2, 3 | *clemens*] cf. *Don. Ad.* 864.2, 6–8; *Cur. epit. Don.* 128,481 || 9.3 cf. [*Ascon.*] *Verr.* 2,15 p. 228,11 St. || 9.5 *Cur. epit. Don.* 789

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 9.1 *deest*; 9.3 cui – sententiam *om.*; 9.4–9.5 *desunt*

1 scis ex sis *corr.* C² (*sic fere semper*) | VT] ET Λ | SEMPER] *post tibi transp.* C in *post TIBI add.* β | *ante continuationem lac. suspic.* *Jakobi GFA*, coll. Eugr. An. ad loc.* | continuatione F β || 2 significet A || 3 IVIVNCTA C (*corr.* C²) | F. s] *om.* δ | iusta] *om.* δ || 4 omnia] uiam μ | agere] regere A || 5 non iustum (iustam C) Θ: n(on)iustum A: iniustum K Λ: non solum μ || 6 quaz] quam A multum] *ante de transp.* P || 7 id est *ante moderata add.* Λ | (a)equalitas ω: aequalis *Steph.*: aequa talis *Rabbow**: aequa leuis *Wess.* || 8 ait *post Verg(ilius) habent* Γ Θ: *om.* μ: *ante Verg(ilius). transp.* Λ | iniquo] in quo KF | p.–9 iniusto] *om.* A | p.] pondere μ | r.] ff. K: *om.* μ || 9 iniusto *Verg.*: iniquo ω | u. c. c.] *om.* μ | debitam–10 dici A: *uar. cett.* | me *post debitam add.* K, *post uel ante dici add. codd.* Λ (cf. *Cioffi 2015, p. 361*) | nunc] *ante debitam transp.* δ: *ante putant transp.* β || 10 putant dici Θ | nihil] in hi(i)s K: nihil *vel* in hiis *codd.* Λ asserunt μ | c. AK CT || 11 F. s.] SERVITVS FVERIT μ | scis *ante libertatem add.* μ | et *ante SERVITVS add.* K || 12 dominatu μΛ: dominabatur AKC² (*aliter praep.*): dominatum Θ || 13 seruili uel -uuli *codd.* Λ: seruili AK Θμ | imperio] misero A | patresque Λ: p. e. A: quia .i. K: c. uel e. Σ (*om.* μ)

10.1. (= u. 37) SCIS FECI EX SERVO VT ESSES L. M. dulcem libertatem fecit operatione et tractatione uerborum dicendo: ex seruo libertum; non enim tantam haberet gratiam, si dixisset ‘feci libertus ut esses’. 10.2. Sed ‘ex seruo ut esses libertus’ ac si quis dicat ‘feci
 5 ut esses sanus’, non tantam haberet gratiam, quam si dicat ‘feci ut
 ex aegro sanus esses’. 10.3. Et ΜΙΗΙ ἔμφοσιν habet: quod mihi
 libertus factus sis, non filio. 10.4. Aut ideo ‘mihi’ additum, quia
 ‘libertus’ ad aliquid dicitur. 10.5. ΜΙΗΙ bene ‘mihi’ ne pertimesceret
 filium, cui nec liberti munus debebat. 10.6. EX SERVO mire addidit
 10 ‘ex seruo’ ut uim beneficii ostenderet. 10.7. SCIS FECI EX SERVO VT
 ESSES LIBERTVS ΜΙΗΙ hinc Vergilius (*Aen.* 12, 142–143) ‘nympha
 decus f., a. g. n. s. u. t. c. u. q. L.’

11.1. (= u. 38) <LIBERALITER> bene, quia omne bonum libero
 aptum est, malum seruo. Idem alibi (*Ad.* 662–664) ‘factum est a
 15 uobis duriter inmisericorditerque et, si est, pater, dicendum magis
 aperte, inliberaliter’. 11.2. Et bene admonuit, cur dederit benefi-
 cium, eadem et nunc officia quaesiturus. Non enim dixit ‘artifi-

10.1–10.2 cf. *Cur. epit. Don.* 291 || 10.3 cf. *Don. Eun.* 284.1; *Id. Phorm.* 223.1; *Id. ibid.* 1010.1 || 10.4 cf. *Don. Ad.* 288.4 || 11.1 cf. *Don. Ad.* 664.1

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 10.2 ac –esses₂ om.; 10.3–10.4 desunt; 10.5 o.L.; 10.6–10.7 desunt; 11.1–11.2 desunt

1 SCIS] om. μ | FECI] FED A: FECIT K | L. Γ: LIBERTVS Σ | M. AK: om. Θμ: ΜΙΗΙ
 Λ || 2 caractatione ut uid. K: retractione P: tractione μ | no(n) uel sim. ante
 uerborum add. C (del. C²) | dicendo] dicens K (ante corr.) || 3 non] om. Θ | si
 ante haberet add. Θ | si dixisset] om. K || 4 Sed –esses] om. q | Sed AP δ: si K:
 quam si dicat feci Λ: et susp. *Jakobi* | si quis] sic A: si quis sic K || 5 tantum
 AK | post tantam add. si CT | quam] quantam C | si] sic A || 6 ex] ei C: ea ut
 uid. T | post (a)egro transp. feci ut Θ | esses sanus CT | ἔμφοσιν Wess.:
 emphasim ω | habet] habes AK Θ | quod] –que C | bene ante mihi₂ add. P
 7 libertus – sis] om. P | factus] om. δ | mihi additum] additum mihi δ | est ante
 quia add. Λ || 8 aliquem ε | ΜΙΗΙ₁] et Λ | post mihi₂ add. non filio ideo P
 9 ipsum ante filium add. P | nec] om. K | debeat δ || 10 ex seruo] seruo A: om.
 Λ | EX₂] ET A || 11 hic AK | nympha] nim sa A: nimfa K || 12 ante decus add.
 haec β | f. – L.] om. δ | g. Verg: c. ω || 13 add. *Steph.* || 14 malo ε || 15 nobis Λ
 inmisericorditerque] an mis- A: ⁱ⁽ⁿ⁾mis- C | dicendum] ante pater transp. K:
 post magis transp. ε || 16 aperte] om. C (rest. C²) | liberaliter μ | cur] cui μ
 dederit] debuerit α || 17 eodem β | et] om. μ | nunc] om. C (rest. C²) | beneficia
 et ante officia add. v

ciose', quia supra ait (u. 32) 'nihil istac opus est arte'. 11.3. QVOD SERVIEBAS bene imperfecto tempore, non perfecto, ut ostendat potuisse eum etiam atque etiam seruire. Quale est illud Vergilianum (*Aen.* 6, 113–114) 'atque omnis p. m. c. f. i.', ut ostendat eum, quamuis inualidus esset, tamen adhuc potuisse laborem exitium- 5 que ferre.

12.1. (= u. 39) SVMVMVM PRETIVM libertatem dicit. 12.2. PERSOLVI 54W. TIBI quia 'pretium' dixerat, 'persolui' dixit proprie. 12.3. PERSOLVI TIBI modeste pretium redditum dixit, non beneficii praerogatum.

13.1. (= u. 40) IN MEMORIA HABEO hoc est: non sum ingratus. 10 13.2. HAVD M. F. uetuste: non me paenitet. Nam si quid paeniteret, infectum uelle dicebant. 13.3. Legitur 'multo'. 13.4. An secundum ius, quod aduersum libertos ingratos est, ut in seruitutem reuocentur? Sed hoc non conuenit senem dicere. 13.5. IN MEMORIA HABEO plus dixit 'in memoria habeo' quam si dixisset 'scio'. Nam 15 quae 'scimus', possumus obliuisci, quae uero 'memoriae mandamus', numquam amittimus. 13.6. HAVD M. F. legitur et 'multo', hoc

11.3 cf. *Seru. Aen.* 6, 113–114 || 12.1 cf. *Cur. epit. Don.* 847 || 13.2 cf. *Don. Hec.* 730.4; *Cur. epit. Don.* 380 || 13.4 cf. *Eugr. ad loc.* || 13.5 cf. *Cur. epit. Don.* 422 13.6–13.7 cf. *Don. Hec.* 730.4; *Cur. epit. Don.* 553; *Jakobi* 1996, pp. 35–36

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 11.3 O.L., quale – ferre om.; 12.3 O.L.; 13.1 O.L.; 13.2 O.L.; 13.3–13.4 desunt; 13.5 O.L.; 13.6 O.L., hoc – reprehendo om.

1 quia] qui AK || 2 usus est ante ut add. Λ || 3 potuisse post ostendat habent Γ Θ: ante seruire transp. μ: post eum transp. Λ | sibi ante etiam₁ add. Λ 4 omnes K | p. δ: q. ΓΘ | m. – i.] om. μ | c.f. *Wess.*: c.t. AK Θ: et Λ || 5 inualidum μ | esset] et(iam) δ | tamen] om. Λ | potuisset K | labore A Θ | exitiumque AK δ: exercitiumque Λ || 7 SVMVMVM] om. C (*rest. s.l. C*²) | libertatem] rep. Cq 8 PERSOLVI TIBI] Et P: PERSOLVITVR μ || 9 ante modeste add. et P | prorogatum C (*corr. C*²): pregratum F: sed rogatum μ || 10 MEMORIAM μ | HABEO] HABE A 11 M. F. Γ: MVTO SED Θ: MVTO FACTVM SED μ: MVTO FACTVM Λ | post paenitet add. facti *Jakobi coll.* 40.7 || 12 infecte μ | multo *Jakobi coll.* 40.6 (1996, p. 36): muto ω || 13 ius] uis A ut uid. TF | liberto TF: liberos *Steph.* | ingratos ante lib- transp. C (*corr. C*²) || 14 reducetur K | hoc] post dicere transp. δ | seni μ MEMORIAM A Tμ || 15 memoriam Tμ | scio] om. K | namq(ue) ante Nam add. μ || 17 M. F. AK: MVTO F. Θ: MVTO FACTVM Λ | et multo] om. μ

- est 'damno', 'reprehendo'. Quod si est, sic intellexeretur, 'non nollem factum': nemo enim potest factum infectum reddere. 13.7. Sed prouerbialiter dixit, ut [dicimus] (*Ad.* 165) 'nollem factum' (*Ad.* 775) 'nollem hu[n]c exitum'. Ergo 'haud muto factum' non
 5 me paenitet facti.
- 14.1. (= u. 41) SI TIBI QVID FECI AVT FACIO QVOD PLACEAT SIMO et fecisse se et adhuc facere ostendit, quamuis manu emissus sit. 14.2. GAVDEO SI TIBI Q. F. A. F. Q. P. felicitatis est, ut et quae facienda grata sint. 14.3. SI TIBI QVID pro 'aliquid'.
- 10 15.1. (= u. 42) ET ID GRATVM FVISSE A. T. id est 'apud te', 'penes 55W te'. 15.2. ADVERSVM TE sine dubio praepositio est. 'Aduersus' et participium potest esse ab eo quod est 'aduerto'. Sic alibi (u. 37). 15.3. Ergo 'aduersum <te>' dixit 'pro apud te'.

14.3 cf. *Don. Hec.* 827; *Seru. auc. Aen.* 4, 10; *Id. ibid.* 2, 488 || 15.1–15.3 cf. *Don. An.* 265.3; *Id. Phorm.* 54.5; *Prisc. opusc. p.* 126, 14 P.; *Id. ars XVIII* 210, p. 43, 11 R.; [*Serg.*] *GL IV* 561, 10; *Arus. exem. eloc. p.* 8, 19 Di St.; *Id. ibid. p.* 43, 1 Di St.; *Cur. epit. Don.* 27

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 14.1 AVT – SIMO om.; 14.2 deest

1 est₁] om. C | et ante damno add. β | quod si] om. δ | est₂] et δ | intelligeretur] intelligentur ut uid. K: -ligeret δ | non] om. Λ || 2 nollem] uelle μ | reddere] redolore A || 3 prouerbialiter *Schopen* (1821, p. 55; cf. et *Jakobi* 1996, p. 35): aduerbialiter Γδ: admirabiliter Λ | secl. *Jakobi* | factum] fuerum A || 4 muto] multo Γ: muto uel multo codd. Λ || 5 paenitet me *Schopen* (1821, p. 55) || 6 ante SI add. GAVDEO Pμ | FECI] F. C: om. T | FACIO] F. Θ | PLACEAT] PL. Cq: PLA. F SIMO] SIME A || 7 se] om. Tβ: post et transp. F | facere adhuc μ | eum post quamuis add. *Steph.* | manu-sit] manu misisset Σ || 8 GAVDE A | TIB; A | Q.1] ante TIBI transp. β | F.1 AK Cq Λ | A. uel AVT codd. Λ | F.2] om. A Tq: del. C² ut uid.: FACIO β | Q.2] om. δ | P.] om. A μ | et] om. μ: ea Λ || 9 facienda grata sint Γ: facienda sint grata Θ: sunt facienda sint grata μ: facienda sunt grata sint Λ 10 FVISSE] FVISSET A: F. P Cq | A. T. id est apud te *Wess.*: ATI; apud te A: A. T. apud te KP: apud te Σ | penes te] poeneste AK || 11 ante sine add. aduersum Λ | est] om. Γ | et Γ: om. Σ || 12 potest esse] potestatem K | aduerton μ ε | sic Q: sed ω || 13 <te₁> Λ: om. ω | dic(it) A | te₂] om. μ

17.1. (= u. 44) QVASI EXPROBRATIO EST ‘exprobratio’ est commemoratio beneficii cum enumeratione factorum. 17.2. QVASI EXPROBRATIO EST IMMEMORIS cito ostendit se in memoria habere. 17.3. Sunt qui ad beneficium referant ‘immemor’ ut (Verg. *Aen.* 1, 4) ‘memorem Iunonis ob i.’. Quod <si> est, hoc ‘immemor’ est 5 beneficium, cuius nemo meminerit.

18.1. (= u. 45) QVIN TV VNO VERBO DIC ‘uno uerbo’ uno ἀξιῶματι, una sententia, nam ἀξιῶμα sententia est uel enuntiatio uno

17.1 cf. [Caper] *GL VII* 100, 19: ‘Exprobrat’ qui commemorat quae praestitit; *Macr. Sat.* 7, 3, 2; *Cur. epit. Don.* 292 || 17.1–17.3 cf. Cioffi (2012, pp. 168–169) || 18.1–18.3 cf. *Don. An.* 168.3; *Id. ibid.* 426.1; *Id. Eun.* 175.1–2; *Id. ibid.* 178.1; *Id. Ad.* 952.1–2–3; *Varro ling. l.* 24 frg. 29 G.-S. ap. *Gell.* 16,8; *Prisc. GL III* 257, 11; *Cur. epit. Don.* 933

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 17.1 *O.L.*; 17.2 EST IMMEMORIS *om.*; 17.3 *deest.*; 18.1 idest una sententia

17.1 Bern. 276: exprobratio commemoratio beneficii cum enuntiatione factorum

18.1 Bern. 276: axioma multi dicunt anxioma, et sic legitur in commento Donati in Andriam Therentii

1 ante QVASI *add.* habeo gratiam sed hoc mihi molestum est. Nam istec commemoratio μ | EXPROBRATIO₁] EXPROBATIO Θ (C, *corr.* C²) | post EST₁ *add.* immemoris beneficii μ, quae uerba sub 17.2 non habent (cfr. et α) exprobratio₂–3 EST] *om.* ε, post lemma 17.2 *transp.* α | exprobratio est₂] et est exprobratio α | exprobratio₂] exprobratio P Θ | est₂–2 commemoratio] *iter.* A 2 factorum] beneficiorum μ | QVASI ex SI C² || 3 EXP. K: EXPROBATIO Θ | EST IMMEMORIS] EST I. IN MEMBRIS AK (cf. *inf.* et β): *om.* δ: EST IMMEMOR uel EST – MORIS *codd.* Λ | beneficii post lemma *add.* Λ (post beneficii *add.* et est exprobratio commemoratio – EST IMMEMORIS [IN MEMBRIS β] α) | cito] recte Σ || 4 referunt μΛ | immemor–6 beneficium] *om.* F | immemor Λ: immemorem Γ δ | post immemor₁ *add.* ut sit sensus: ist(h)(a)ec co(m)memoratio q. e. e. i. b. id est Λ, *idem add.* post iram α | ut memorem Iunonis – beneficium Γ: Iunonis – beneficium δ: ut memorem – i(ram) α: *om.* Λ || 5 ob i. quod K: ob iy A: o. b. q. Θ: ob iram αμ | *add.* *Wess.* | est₁ Γ μ (post hoc *transp.* μ): e. Θ | hoc Σ: hec K: homo A | immemor est *Wess.*: immemore (-orie A) Γ CT: immemorem μ: immemoris q: *deest* F || 6 beneficii μ | meminerit] meminit CF μ || 7 QVIN TV] QVINTV(M) A | DIC AKμ: DIC HIC F: HIC CTq: *om.* Λ | uno₁–ἀξιῶματι *Lind.*: uno uerbo ἀξιῶματι *Steph.*: uerbo uno αξιῶΜΑΤε A: uno uerbo uno a zio *sp. postp.* K: uno uerbo uno *sp. postp.* Θ: uno uerbo .i. μ: mire uariant Λ 8 uel] aut μ Θ (C, *corr.* C²) | enuntiatio e²: nuntiatio ω

uerbo nexam continens et perfectam intelligentiam; ἄξιωμα enim constat ex nomine et uerbo. 18.2. Sed hic quid est ἄξιωμα? Hoc est 56W.

(u. 168) ‘has bene ut adsimules nuptias’. Ergo omnis uirtus ad-
simulatio est. 18.3. QVIN TV VNO VERBO DIC una sententia, ut in
5 Adelphis (uu. 952–954) ‘non meum illud uerbum facio, quod tu,
Micio, bene ac sapienter dixti dudum: uitium commune omnium,
quod nimium ad rem in senecta a. s.’ Nam male intellegit, qui
putat ‘assimules’ ‘uerbum’ significari.

19. (= u. 46) ITA FACIAM hoc est: uno uerbo dicam. Et quod
10 uerbum promisit? <Illud> ubi dicit (u. 168) ‘nunc tuum est officium,
h.b.u.a.n’.

20. (= u. 47) QVAS CREDIS ESSE HAS N. S. V. N. σύλληψις.

21. (= u. 48) CVR SIMVLAS IGITVR Vergilius (*ecl.* 1, 26) ‘et quae
tanta f. R. t. c. u.’?

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 18.2–18.3 *desunt*; 19. *deest*; 20 QVAS–N.₂] HAS; 21 *deest*

1 uerbor(um) A | nexam N V²: uox una μ: noxam ω | semper *post* continens
add. μ | et perfectam e²: imperfectam ω | ἄξιωμα (a ξιωMa A) Ae: a z i o a a a
K: aurioma *uel* aurroma δ: *om. sp. rel.* Λ || 2 constat] *om.* A | hic] dic Λ | quid
est] quod (*in ras.* A *teste* Wess.) A: quidem δ | ἄξιωμα (a ξιωM a A) A α: a z i o
a a a K: aurioma δ (C², auroma C): *om. sp. rel.* Λ | est₂] et K || 3 ut] *om.* Kμ
4 VNO VERBO AK Θ | DIC AK CTq | ut] et ε || 5 non] hic K | meum *Steph.*:
in eum A: enim KΣ | illud] ullum μ | uerbum] uerbo est A | tu Micio *Steph.*:
tamicio A: tu initio K: initio Σ || 6 ac ω: et *Ter.* | dixti] iuxta A: dixisti K: dixit
δ | uitium Λ: initium AK: uicina δ | est *ante* commune *add.* δ: *post* omnium
add. KΛ || 7 nimium–a. s.] narras δ | in senecta AK: i. s. Σ | intellegit] *om.* AK:
intelligitur C (*corr.* C²) || 8 significari AK: -re Σ || 9 et] *om.* Λ | quod uerbum]
quod non bonum K: tenet quod *Schoell** || 10 promisit] promittit Λ: promit
*Bentley** | *add.* *Rabbow** | ubi] cum Λ | officium est μβ || 11 h.b.u.a. AK: has
bene ut assimules Σ | n. AK: nuptias Σ || 12 QVIS A | ESSE AK: *om.* Σ | *post* HAS
add. habes K | n. s. AK | v. n. AK Cq | σύλληψις Wess.: cyΔeMyIC A: *om. sp.*
rel. K: sile(m)psis P Σ || 14 f. AK: fuit Σ | R. AK T: RO C: ROMA(M) Fq: R. *uel*
roma *codd.* Λ | t. AK: tibi Θ: t. *uel* tibi *codd.* Λ | c.] causa μ | u. AK: uidendi Σ

22.1. (= u. 49) EO PACTO ‘pacto’ ‘modo’, quoniam antecedit pactum, sequitur modus. Ergo ab eo quod sequitur id quod praecedit dixit. 22.2. ET GNATI VITAM ET C. M. C. istae diuisiones sunt: ‘gnati uitam’, quoniam dicturus est (u. 51) ‘nam is postquam excessit ex
 57W. ephebis, Sosia’; ‘consilium meum’, quia dicturus est (u. 157) ‘et
 nunc id operam do; ‘et quid facere in hac re te uelim’, quia
 dicturus est (u. 168) ‘nunc tuum est officium h. b. u. a. nuptias’.
 22.3. ET GNATI VITAM ET C. M. C. tripertita distributio. 22.4. ET
 GNATI VITAM uitam filii in duas partes diuidit in narratione: in
 ante actam bonam et praesentem malam. Et incipit mala ab (u. 69) 10
 ‘interea mulier quaedam’. Et bonae uitae narratio ad eam rem
 ualet, ut ostendat, quam iustus dolor patri sit spe decepto.

22.1 cf. *Don. An. 884; Cur. epit. Don. 625* || 22.2 cf. *Cic. inu. 1,33*: Partitur apud Terentium breuiter et commode senex in Andria quae cognoscere libertum uelit: ‘eo pacto et gnati uitam et consilium meum, cognosces et quid facere in hac re te uelim’. Itaque quemadmodum in partitione proposuit, ita narrat primum nati uitam: ‘Nam is postquam excessit ex ephebis, Sosia, ...’. Deinde suum consilium: ‘Et nunc id operam do...’. Deinde quid Sosia uelit facere, id quod postremum posuit in partitione, postremum dicit: ‘Nunc tuum est officium [...]’; *Eugr. ad loc.; Don. An. 157.1; Sacerd. GL I 460, 15; Mar. Victor. comm. p. 69.4 R.* || 22.3 cf. *Eugr. An. 51*

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 22.2 M. C. om.; 22.3 deest; 22.4 ET, uitam filii, quaedam om.

1 ante EO add. Rem omnem a principio audies μ | post PACTO₁ add. et gnati uitam et consilium meum cognosces μ | quoniam] quo Γ: quando μ antecedis C (corr. C²) || 2 sequitur₁] post pactum habent Γ δ: post modus transp. Λ | modus–sequitur₂] om. K | praecepit AK || 3 dixit Γ: dicit Σ | C. M. C. AK | post c.₂ add. nam α | istae–8 c.₂] om. μ || 4 nam–5 dicturus est] om. Θ is] his AK | excessis K || 5 ephebis Sosia] ephoebissos A: ephoebiis sos K | c. post meum add. Σ || 6 id nunc K | id] id(est) uel id(em) A | operam do] operando A | et–7 nuptias] om. Θ | quid AP: quicquid K Σ | facere (f. P)] post hac transp. K | in] i. P | hac] h. P | re te] recte A: rete K: r.t. P | uelim] u. P 7 ducturus A | officium uel o. codd. Λ | a. nuptias AK: a. n. PΣ || 8 ET₁] E. ε tripertita AK: tripartita Σ | ET₃] om. P || 9 uitam] om. δ | diuisit δ | narratione in Steph.: narratione Γ: narrationem Σ || 10 actam Steph.: facta A: factam KPΣ | post incipit add. a μ | mala AP δ: malam KΛ | ab] ideo μ || 11 quaedam] om. P | bonae uitae] bene acte Θ | eam] eandem K α: om. Λ || 12 iuste μ dolor] dolet C: dolear T: debeat μ | sit] ante patri transp. P: sic μ | post decepto add. obtemperare μ

24.1. (= u. 51) NAM IS POSTQVAM EXCESSIT necessario positum
 'is' pronomen, ἀναφορᾶ ad illud 'gnati uitam'; nam si non posuis-
 set hoc pronomen, Sosia erat intellegendus. 24.2. NAM IS POSTQ-
 VAM EXCESSIT EX EPHEBIS argumenta per coniecturam. 24.3. NAM
 5 IS POSTQVAM EXCESSIT EX EPHEBIS 'ephebia' prima aetas adule-
 scentiae est, 'adulescentia' est extrema pueritia. 24.4. EXCESSIT EX
 EPHEBIS cum sufficeret unum 'ex'.

25.1. (= u. 52) LIBERIVS 'liberius' non est comparatiuus gradus:
 non enim libere ante uiuere potuit, (u. 54) 'dum aetas metus 58W.
 10 magister prohibebant'. Ergo deest 'aliquanto', ut sit: 'aliquanto
 liberius'. 25.2. LIBERIVS VIVENDI deest 'ei'.

24.3 cf. *Eugr. An. ad loc.*; *Don. Eun.* 824.1; *Non.* VI 57, p. 63 G.-S.; *Cur. epit. Don.*
 272 || 25.1 cf. *Cur. epit. Don.* 502

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 24.1 O.L., ἀναφορᾶ – uitam om.; 24.2 deest; 24.3 O.L., adulescentia est om.; 24.4 O.L.;
 25.1 O.L., aetas – prohibebant] e M M P

1 IS] HIS K C (corr. C²) | ex (om. C, rest. s.l. C²) ephebis post P(OSTQVAM) add.
 Θ, post EXCESSIT μ | EXCESSIT] DISCESCIT C (EX s.l. C²) | post positum add. est
 μ Λ (exc. ε) || 2 is (as A: his K)] ante pron- habent Γ δ: post necessario transp.
 Λ | pronomine A | ἀναφορᾶ Wess. (praeunte Stephano): anastra AK:
 anaphora Σ (anastrophā β) | illum μ || 3 intellegendus] intellegitur A | NAM IS]
 à HIS K || 4 EXCESSIT–5 POSTQVAM] om. A | EXCESSIT K μ: EXCE. Θ: E. Λ | EX
 AK Θμ, E. uel EX codd. Λ | COFEBIIS K | coniecturas Λ: coniecturam uel
 coniecturas codd. μ | NAM–5 EXCESSIT] om. K || 5 post IS add. Pamphilus Σ
 EXCESSIT μ: EXCESSITV(M) A: EXCESSIT EXE. F: EXCE Cq: EX TE T: E. uel
 EXCESSIT codd. Λ | ante EX add. gnati uita Σ | ephebia] efoebia A: Eophebia K:
 ephebeia TFq μ: ex ephebia β: ephebia est P | primo A || 6 est₁–est₂] om. P
 est₁] om. C (rest. C²): ex T | extrema] postrema K | post pueritia est add. C
 (del. C²) || 7 perficeret A | ex U²: om. P μ: et AK Σ || 8 LIBERIVS] om. Fq | post
 est add. modo P || 9 non] s, (sed apud Kauer 1911, p. 149) P | libere] ante
 uiuere transp. Σ | ante] om. C (rest. C²): autem μ || 10 magister] et magister μ:
 magisterque uel magister codd. Λ | prohibebatur A: -bat K Θ (-ibeat T, incert.
 q): p. P | deest] dicere K | ut–aliquanto₂] om. TF | ut] ac C || 11 deest ei] de
 e(ss)et A: dic ei Θ: om. μ: dub. an melius deest 'et' Wess.

26. (= u. 53) QVI SCIRE POSSES AVT INGENIVM ‘scimus’ quod certum est, ‘noscimus’ quae adhuc incerta desideramus. Idem alibi (*Hec.* 572) ‘forma in tenebris n. n. q. e.’

27.1. (= u. 54) DVM AETAS METVS MAGISTER PROHIBEBANT quidam iungunt ‘metus magister’ †is quoque†. Potest enim intellegi, 5 tamquam si diceret: ‘quid est metus? magister’. 27.2. MAGISTER paedagogus. 27.3. ITA EST intercidit poeta, ne solus Simo loqueretur. Ceterum non erat respondendi locus necessarius.

28.1. (= u. 55) QVOD PLERIQUE O. F. A. haec adiectio dicitur in primo posita loco, — adiectiones uero aut in prima parte orationis 10 aut in ultima adiciuntur. Hic ergo ‘plerique’ ex abundanti positum est, ‘omnes’ uero necessario additum est — et alibi (*Eun.* 85) ‘iam calesces plus satis’; in ultimo, sicut (*Eun.* 126; *Haut.* 257) ‘interea loci’; id est ‘interim’. 28.2. Attendenda etiam locutio ‘quod pleri-

26 cf. *Isid. diff.* 1, 220, p. 192 C.; *Cur. epit. Don.* 806 || 27.2 cf. *Don. Phorm.* 72.3; *Fantham* 1972, p. 36 || 28.1–28.3 cf. *Quint. inst.* 1,5,40; *Id. ibid.* 9,3,50; *Don. Eun.* 85.3; *Id. Phorm.* 172.1–2; *Eugr. ad loc.*; *Id. Eun.* 255; *Id. Haut.* 830; *Seru. Aen.* 1, 181; *Prisc. ars XVIII* 274, p. 87, 14 R.; *Charis. ars p.* 261, 6 B.; *Diom. GL I* 433, 31; *Cur. epit. Don.* 660, 661, 745

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 26 o.l., idem – e. om.; 27.1 o.l., is quoque – magister om.; 27.2–27.3 desunt; 28.1 o.l. una cum adiectio – loco, id est interim om.

28.1 Bern. 276: item plus satis et plerique omnes, super quibus bene loquitur Donatus in principio commenti Andrie Therentii

1 POSSIS CF: POSSIT μ: POSSET uel POSSES codd. Λ | INGENIVM A: INGENII μ
2 noscimus Θ: nesc- AK Λ, incert. P | qu(a)e] quod fort. C²: quid T, fort. C
alibi] abi μ || 3 formam A | n.₂] m. A | e.] c. ω || 4 MAGISTER] MA. Tq:
MAGISTERQVE β | PROHIBEBAT AK: PROHI. Fq | quidam – 6 magister₁ AK α (cf.
Cioffi 2012, p. 152): om. Σ || 5 iniungunt K | is quoque] cruc. sign. Wess., fort.
delend. | enim] eam A || 6 tamquam] tam quasi A | MAGISTER₂] MAGIS AK
7 post EST add. incipit A: add. inquit K | intercidit] interiit et A | poeti A
8 certus ante locus add. δ | necessarius] om. δ β || 9 PLERIQUE] -RVMQVE AK
O. AK Θ: om. β: OMNES μΛ | F. A. AK Θ: FACIVNT ADOLESCENTVLI Λμ | hic β
in] om. μ || 10 uero] ñ A: om. P | orationis] orat primus A || 11 Hic ergo] om.
P | plerique] pleno A | (h)abundantia ε || 12 est₁] et A: om. K | omnis A | uero]
ergo δ | additum] positum C (corr. C²) | et – 13 satis] Quod plerique in primo
loco hic dicitur P || 13 calescet AK || 14 id est interim Wess.: interius .i. A:
inter ibi KΣ: om. P | attendenda] om. rel. sp. C (rest. C²) | etiam] sane est Λ
plerique] plere .P. A

- que o. f. a.' aut enim 'quod' in 'quae' uertendum est, ut sit: 'quae plerique omnes faciunt adolescentuli', aut 'quod' ad singulare eorum studiorum adiungendum erit: equos alere, canes ad uenan- 59W.
dum; aut erit certe figurata locutio, ut est illud (*Eun.* 1–3) 'si quis-
5 quam est, qui placere studeat bonis quam plurimis et minime mul-
tos l., in his p. h. n. p. s.' et alibi (*Ad.* 634) 'aperite a. a. o.' 28.3. PLE-
RIQVE OMNES F. ἀρχαῖσμός est – nam errat, qui 'plerique' παρέλ-
κον intellegit aut qui subdistinguit 'plerique' et sic infert 'omnes'.
Hoc enim pro una parte orationis dixerunt ueteres eodem modo
10 quo Graeci πάμπολλα et Latini (*Eun.* 85) 'plus satis'. Naeuius in
bello Punico (*frg.* 52 *FPL*⁴) 'plerique omnes subiguntur sub suum
iudicium'. 28.4. Figurete Terentius: παρέλκον τῷ ἀρχαῖσμῳ.

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 28.2 ut est – o. om.; 28.3 o.L., Naeuius – iudicium om.; 28.4–28.5 desunt

1 o.] o. uel omnes codd. Λ | f. ΓΘ: f. uel faciunt codd. Λ: faciunt μ | a. Θ: om. Γ: adolescentuli μ: a. uel adolescentuli codd. Λ | in qu(a)e] inique A || 2 omnes] o. P | faciunt] f. PΘ | adol-] a. PΘ | singulare] fragularem A: singularem KP 3 eorum] etiam δ | canes ad uenandum] c. a. P | nutrire ante ad add. et del. K || 4 erit hic habet δ: om. Γ: post certe transp. Λ | figuratiua Λ | est] esset K 5 placere] ante bonis transp. Λ | se post placere add. μ | student A | minime] numeris A | multos (malos C) Θ: om. AK: m. Σ || 6 l. AK: om. δ, laedere uel l. uel lac. codd. Λ | p. h. n. p. s.] poeta hic nomen profitetur esse suum μ 7 OMNES] om. δ | F. AK: om. δ: FACIUNT Λ | APXAIKMOC A: om. sp. rel. K: om. nul. sp. P: arc(h)aismos Σ (αρχαῖσμός M⁴ f²) | est] est A: om. KP | nam] om. P | errat P (teste Kauer 1911, p. 148): erat AK: errant Σ | post errat add. autem P | παρέλκον–8 qui] om. P | παρέλκον Steph.: prologum AK Θμ: apologum Λ || 8 intellegit A: intelligit K: intellegunt Σ | qui subdistinguit Γ: qui subdistingunt Σ (qui sp. rel. C: qui subiungunt C²: quibusdam F) plerique] om. P | sic] nunc A | infert Γ: fert Θ: fere μ: inferunt Λ || 9 hoc] qui hoc K | dixerunt AK μ (post ueteres transp. μ): dixere ΘΛ || 10 quo Ux: quod ω (om. β: quidem μ) | Gr(a)eci] Graeci et Latini C | πάμπολλα Steph. (παμπολλα x: παν πολλα t): pampolla Γ: pompa(l)la δ: mire uar. Λ | Neuius] nec unus A 11 punito A | plerumque Γ | omnem A F: omne K | subiguntur A Lind.: subigunt KΣ: subiungunt Steph. (prob. Spangenberg) | sub] ad δ | suum KΣ, prob. Mariotti (2001, p. 74): unum A pler. edd. || 12 figurat A | terentius μ: terentium ω | παρέλκον τῷ ἀρχαῖσμῳ Lind.: ΠΑΡΕΧΩΝ Τῷ ΑΡΧΑΙΚΜΩ A: παρέχων τῷ ἀρχαῖσμῳ M⁴: παρέλχων τῷ ἀρχαῖσμῳ t: om. sp. rel. KΣ (per silepsim μ)

28.5. QVOD PLERIQUE OMNES ‘quod faciunt’ pro ‘quae faciunt’ id est: quae faciunt plerique adulescentuli, horum ille nihil egregie p.c.s. *Est ergo figuratum, quod rectum esset, si diceret: quae plerique omnes faciunt adulescentuli, horum ille nihil praeter cetera studebat.*

28.6. ADVLESCENTVLI bene diminutiue, ut propter aetatem facile ignoscat. 5

29.1. (= u. 56) ADIVNGANT alligent, aptent, accommodent.

60W. 29.2. AVT EQVOS ALERE AVT CANES AD VENANDVM sic et equos ad uenandum alunt, quomodo canes. Quod multi docti improbant, ut dicant separata esse et ‘ad uenandum’ extra rationem esse pro [ad] uenatum, ut (Verg. *Aen.* 4, 117) ‘uenatum Aeneas unaque m. D.’ 10

30.1. (= u. 57) AVT AD PHILOSOPHOS mira ἔλλειψις et familiaris Terentio. Nam possumus subaudire ‘audiendos’ siue ‘sectandos’.

30.2. AD PHILOSOPHOS uitium est quia dixit ‘ad aliquod studium’.

28.6 cf. *Don. Ad.* 564.3 || 29.1 cf. *Cur. epit. Don.* 28 || 29.2 cf. *Seru. Aen.* 1, 181: ‘Omnes’ enim generale est, ‘plerique’ speciale: ordo ergo est, quod omnes faciunt adulescentuli, ut animum ad aliquod studium adiungant, plerique equos alere, plerique canes; [Acro] *Hor. ars* 162, p. 336 K.; *Prisc. GL II* 411, 17 30.1 cf. *Jakobi* 1996, pp. 114–117

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 28.6 o.l.; 29.1 o.l.; 29.2 o.l., ut₂ – D. om.; 30.1 deest

28.5 Bern. 276: plerique componitur cum omnes ut dicatur plerique omnes secundum Donatum in commento Andrie Therentii

1 post OMNES add. F. Wess. | pro] .P. A | id est quae faciunt] om. β | id est] uel Γ || 2 illo nichil A || 3 p.c.s. AK: p. c. stu CT: p.c. studebat F: pr(a)eter c(a)etera studebat μΛ | Est] esset Γ | figuratium Λ | iectum A | quae] quod K 4 omnes] horum A | faciunt Γμ: quod faciunt Σ || 6 ignoscatur Θ: ei ignoscatur μ || 7 ADIVNGENT A²: ADIVNGANT idest α | accommodent AK μ: et acco(m)modent Θ: aut accom(m)odent Γ || 8 sic–9 uenandum] om. A | sic *Rabbow*^{*}: si ω | et] om. μ || 9 alunt AK: alter Θ: alere μ: aliud ε: aluit Λ | canes Γ: et canes Σ | quod] quo A | ut Wess.: uix A: et ω || 10 dicant AK: dicunt PΣ separata–35,1 philosophos] om. C (*rest. C*²) | rationem esse] natū ÷ A: rationem KΣ: orationem *Lind.* | ad₂ ω (*om. N*), *secl. Wess.* || 11 unaque m. D. Wess.: una Q M D A TF: una q m d miserrima dido K: u μ: u q m d *cett.* 12 AD μ QN ps: om. ω | mira ἔλλειψις Wess.: mire misis A δ: mira musis K: eclipsis pulc(h)ra Λ || 14 AD₁] om. K

30.3. Aut 'si ad philosophos', separanda erit locutio sic 'ut animum adiungant ad philosophos'.

31.1. (= u. 58) EGREGIE 'egregium' dicitur quod ex grege eligitur sed hic 'egregie' 'ualde', 'nimis'. Non est ergo ad laudem
5 positum: haec, inquit, ut cetera similiter studebat. 31.2. PRAETER CETERA ... MEDIOCRITER ergo non extenuauit rem, sed ad laudem rettulit.

33.1. (= u. 60) GAVDEBAM non dixit 'laudabam' sed 'gaudebam': 'laudat' enim etiam alienus, 'gaudet' qui pater est. 33.2. NON
10 INIVRIA intempestiue Sosia respondet, sed prudentia tantae sententiae compensauit inopportunitatem.

34.1. (= u. 61) ADPRIME <'ad'> adiectio est confirmationis, ut 'admirabiliter' dicimus. 34.2. VT NE QUID NIMIS sententia non incongrua seruo, quia et peruulgata. Et non refertur ad personam
15 domini dicentis, sed de qua dicitur. 34.3. An magis, quia <non> 61W.

31.1 cf. Don. Hec. 66.3; Seru. auc. Aen. 4,93, Id. ibid. 150; Paul. Fest. p. 70 L.: 'egregie' id est a grege lectae; Cur. epit. Don. 260 || 33.1 cf. Cur. epit. Don. 363 || 33.2 cf. Cur. epit. Don. 710; Ferri 2016, 268 || 34.1 cf. Arus. exem. eloc. p. 14, 7 Di St.; Charis. ars p. 149, 13 B.; Prisc. GL II 91, 18; Id. GL III 69, 26; Cur. epit. Don. 75 || 34.2 cf. [Acro] Hor. serm. 1,106, p. 13 K.; [Ascon.] Verr. 1,29, p. 215,30 S.; Seru. Aen. 10,861: [...] Ea enim quae per naturam mouent animos, in quamuis personam cadunt, illa uero tantum sunt prudentium, quae non nisi consilio et ratione deprehenduntur: unde et Terentius seruis dat plerumque sententias prudentissimas quidem, sed quae se per naturam offerunt cunctis, ut (u. 61) 'ne quid nimis'; Id. ecl. 2,65; Eugr. An. 61; Cur. epit. Don. 559

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 31.1 haec – studebat om.; 31.2 o.l. una cum ergo; 33.1 o.l., sed gaudebam om.; 33.2 o.l.; 34.1 o.l.; 34.2–34.3 desunt

34.1 Bern. 276: item adprime ·|· admirabiliter secundum Donatum in commento Andrie Therentii

1 erit] erat A: est μ: om. β | sic ut Γ: sic Σ || 2 adiungat Θ: adiungunt β || 3 ex grege] egreg(i)e Θ || 4 elegitur A: eligunt δ | nimis] minus A: tamis K 5 positio μ | hoc μ | ut] ut et K: et T: om. F || 6 rem] om. Θμ || 8 laudabam] gaudebam Kq | sed] om. Pμ | gaudebam] laudabam K: om. Pμ || 10 tempestiue A | Sosia] Sosias Λ (exc. β): post respondet transp. P | sed] si K | prudenti(a)e μ || 12 add. Wess. | adiectio est] adiectionem K: adiectio P | ut] et Λ || 13 vt] om. Λ || 14 Et] om. A || 15 domini dicentis KΣ: domi iudicentis A: modo dicentis Rabbow* (prob. Wess.) | sed H: et ω | post sed cruc. stat. Wess. | de qua scripsi: de quo ω | non add. Ammannati (2015, p. 190)

conuenit Sosiae cor eiusmodi, <μμητικὸς> χαράκτηρ in uerbis est?
34.4. NE QUID NIMIS deest ‘agas’, ut sit: ne quid nimis agas.

35.1. (= u. 62) FACILE OMNES P. A. P. latens argumentum, quare
filium ad meretricem commeasse errans pater non ad corruptelam
filii sed ad obsequium amicorum traxerit. 35.2. PERFERRE AC PATI 5
‘ferre’ est cum certo tempore, ‘perferre’ finem expectat effectus.
‘Feruntur’ onera et ‘sustinentur’ supplicia. 35.3. PERFERRE mediocri-
ter stultos odiososque.

36.1. (= u. 63) CVM QVIBVS ERAT C. Q. V. Figura τμήσις. 36.2. HIS
SE DEDERE plus est ‘dedere’ quam ‘consentire’, quemadmodum in 10
hostium potestatem † hostes † se dedunt. 36.3. DEDERE ergo
pertinacibus. 36.4. HIS SE DEDERE E.O.S ‘dedere se’ et ‘obsequi’:

35.2 cf. Sen. Thy. 307; Cur. epit. Don. 332 || 36.1 cf. Don. ars mai. p. 671, 3 H.
36.1–36.4 cf. Cur. epit. Don. 193 || 36.2 cf. Don. An. 199.2

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 35.1 deest; 35.2 O.L.; 36.2 quemadmodum – dedunt om.; 36.4 O.L.

1 conuenit Sosiae AK: Sosiae conuenit Σ | cor] cur α: del. pler. edd.
huiusmodi ε | add. Ammannati (2015, p. 190) | χαράκτηρ Wess.: cura est A:
cui character K: character Σ || 2 deest–nimis₂] iter. A | ut] et β || 3 P. A. P. AK
CT: P. A. PATI F: P. A. q: PERFERRE AC PATI Λ | argumentum A: argumentatio
KΣ | quare Rabbow*: quas A: qua K CTq: est qua FL || 4 comeasse] om. μ
errans pater K δ: errant spatio A: narrat pater Λ | non ad] inde β
corripendam A: corruptendam T: corrupte (in marg. add. la) C || 5 amicorum]
animorum A | traxerit A α (cf. Cioffi 2012, p. 151): traxerat K: duxerit δ
(dixerat F: duxerat q): om. Λ | VEL FERRE A || 6 est] om. δ | cum certo δ: certo
AK: cito P: incerto Λ | proferre A | expectat] spectat K: aspectus μ || 7 ferunt
A: efferuntur K | et] om. δ | supplicio A (suspicio in ras.): om. δ || 9 C Q V
Wess.: E C V A: om. P: E. C. N K: C.(E CT) V. Θ: CVMQVE VNA μ: CVMQVE VNA
HIS Λ | figura] effigurate K: figurate AP | τμήσις Steph.: t(h)emesis ω | HIS δ:
ut A: una cum K: una cum HIS PΛ (cf. Cioffi 2013, pp. 117–118; ead. 2015, pp.
375–376) || 10 plus–dedere₂] post consentire transp. δ | dedere₂] debere (corr.
man. rec.) A | quae CT: ~~ad~~ quam F: om. q || 11 cruc. statui, ciues Jakobi (coll.
Sall. Iug. 91, 5) | dedunt Λ: deducunt A: dederunt K: dedere ut δ | post ergo
add. se P || 12 sch. 36.4 post 37.2 in ω | HIS SE] IVSSE A: HISSE K: HIC SE T
DEDERE₁] DEBERE A | E.O.S. A Θ: om. K μΛ | dedere₂ A Θ: om. KP μΛ | se et]
sed et ε: sed β: om. P | post obsequi fort. u in ras. P

superioribus; ‘non aduersari’: paribus; ‘non se praeponere’: inferioribus.

37.1. (= u. 64) EORVM OBSEQVI S. commodis eorum. 37.2. EORVM OBSEQVI STVDIIS talem esse Pamphilum adiuuat argumentum fabulae, simul et Charinum. 37.3. NEMINI contradicentium, pertinacium. 62W.

38.1. (= u. 65) NVMQVAM PRAEPONENS consentientibus. 38.2. ITA VT deest ‘faciens’, ‘uolens’, ‘agens’. 38.3. VT FACILLIME SINE INVIDIA LAVDEM INVENIAS ET A. P. Sallustius (*Iug.* 6, 1) ‘et cum omnis gloria anteiret, omnibus tamen carus esse’.

39. (= u. 66) INVENIAS secunda persona pro tertia, ut (Verg. *Aen.* 4, 401) ‘migrantis cernas’.

40 (= u. 67) SAPIENTER VITAM I. N. Q. H. T. O. improbatur a sapientibus haec sententia, nam obsequium adsentator debet, amicus ueritatem. Sed in theatro dicitur, non in schola.

37.1 cf. [Acro] *Hor. epist.* 1, 18, 65, p. 270 K. || 39. cf. *Don. An.* 460.4; *Id. Ad.* 431.1; *Id. Phorm.* 758.1; *Seru. Aen.* 4,401: CERNAS honesta figura si rem tertiae personae in secundam referas, hoc est ‘si quis cernat’; *Seru. auc. Aen.* 8, 691; *Jakobi* 1996, p. 67 || 40 cf. *Cic. Lael.* 89; *Cur. epit. Don.* 587

Γ ; Σ { δ (Θ , μ); Λ }

P: 37.1–37.3 *desunt*; 38.1 *deest*; 38.3 VT FACILLIME INVENIAS; 40 O.L.

1 superioribus Γ δ : superioribus dedere Λ || 3 OBSEQVI S. Wess.: OBSEQVIS; A: OBSEQVI STVDIIS K: OBSEQVIIS Σ | commodis eorum *Zeunius*: com(m)odior ω : commodiorum *Steph.* || 4 Pamphilus A: Pamphilom K | adiuuat] id iuuat K 5 simul et] si aud et A (cf. *Rank* 1925, pp. 138–139) | contradicentium *Schoell**: contradicentem ω || 7 PRAEPONES FT: PRAEPONENS SE μ || 8 VT₁ Γ : om. Σ | VT₂] AVT A || 9 A. P. AK C: PA T: AMICOS P. F: A. P. uel AMICOS PARES *codd.* Λ 10 esse AK: esset Θ : esset uel erat *codd.* Λ || 11 INVENIES ε | secunda persona] secundam (II μ) personam δ | pro] om. μ | tertia] III μ || 12 nigrantis μ | cernas] cernasque Γ || 13 I. N. Q. A CTq: M. Q. K: IN N Q F: INSTITVIT NAM Λ | H.] B. C²: HOC μ : HOC uel H. *codd.* Λ | T.] TEMPORE μ | O] OBSEQVIVM μ | ante improbatur *add.* a. u. o. p. Λ || 14 haec] dies A: ex Θ || 15 ueritatem amicus Λ in_i] om. Γ

41.1. (= u. 68) OBSEQVIVM AMICOS VERITAS ODIVM PARIT huius
uersus pars improbiior est ‘ueritas odium p.’ Falsum est autem,
quod Cicero putat (*Lael.* 89) ‘obsequium’ primo dixisse Terentium,
cum et Plautus (*Bacch.* 1082) et Naeuius ante dixerint. Et est
sententia παράδοξος et magis theatro apta quam officio, de qua 5
Tullius multa dicit. 41.2. OBSEQVIVM A. V. O. P. ἀμφίβολος senten-
tia et probabilis magis quam necessaria aut honesta.

63W. 42.1. (= u. 69) INTEREA MVLIER ‘interea’ est, cum habet instan-
tiam et superiorum actorum. 42.2. MVLIER QVAEDAM sic dixit,
〈non〉 quasi ignoraret nomen eius paulo post (u. 85) ‘Chrysidem’ 10
nominaturus, sed ideo, ut gratam expectationem faciat simulque
audum lectorem nominis audiendi reddat, ut Vergilius [paulo
post nominaturus] ait (*Verg. Aen.* 2, 57–58) ‘ecce manus i. i. p. t. r.
p.’ 42.3. INTEREA MVLIER hic digressio est: nam proposuit gnati

41.1 *fort. Probo adtribuendum* (= *frg. 21 Aist.*) *coll. Don. Phorm.* 372.2; *cf. Cic. Lael.* 89: In obsequio autem (quoniam Terentiano uerbo libenter utimur) comitas adsit; *Quint. inst.* 8, 35: Idem (*scil.* Cicero) putat a Terentio primum dictum esse ‘obsequium’; *Poliziano, p.* 43, 21; *Lefèvre 2008, pp.* 17–18 41.2 *cf. Don. ars mai.* p. 660, 1 H. || 42.1 *cf. Don. An.* 363.4; *Id. Eun.* 343.3; *Id. Hec.* 157. 2; *Seru. Aen.* 1, 479; *Id. ibid.* 5, 1; *al.*; *Cur. epit. Don.* 423 || 42.2 *cf. Cur. epit. Don.* 736 || 42.3 *cf. Eugr. An.* 69

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 41.1–41.2 *desunt*; 42.1 *deest*; 42.2 *O.L.*, ut₂–p.₂ *om.*; 42.3 *O.L.*

1 PARIT] POST A | huius] hic Λ || 2 pars μ: per AΘΛ: pro K | improbiior Wess.: improbiior Γ: improbiiorum Θ: improprium ε: improprium Λ: *an potius improprior dub. Wess.* | p.] parit μΛ || 3 Cicero putat Wess. (*coll. Quint. inst.* 8, 35): et tropitatio A: Cicero primo K: Cicero dixit Σ || 4 et₁] *om.* A, *rest. & supra* cum | ante] *om.* β | dixerint Steph.: dixerunt ω || 5 ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ A: *om. sp. rel.* ΚΣ (παράδοξος M⁴ t: παραθαξος G²: padoxos H: popularis μ: γνωμη (sic) z) || 6 multo A | dicit K: dicat A: dixit Σ | A.–P. Q s: A. V. IO. P. A: *om. sp. rel.* K: AMICOS VERITAS ODIVM PARIT Σ | ΑΜΦΙΒΟΛΟΣ A: *om. sp. rel.* ΚΣ || 7 et AK: *om.* Σ | magis probabilis Λ | aut Γ: et Σ (quia C) || 8 interea₂] hic ea A instantium K CT || 9 et Γ: id est Θ: *om.* Λμ | sic dixit] *om.* P || 10 *add. Lind.* ignoret K ε | eius] et A | paulo–11 nominaturus] *om.* μ || 12 lectorem audum Λ | audiendi] *om.* ε | paulo–13 nominaturus] *deleui, post post add. Sinonem Jakobi GFA*, fort. recte* || 13 ait] *om.* μ | i.₁–r.] i. p. t. r. I t p r T: interea p.r. reum F: interea post terga reuinctum C: *om.* μ | i.₁ Γ: iuuenem uel iuuenum *codd.* Σ || 14 p.] *om.* CF μ | pr(a)eposuit C

uitam dicere. 42.4. ABHINC TRIENNIVM artificiose ‘triennium’ dixit, cum posset plus minusue temporis ponere, ut sit uerisimile unum annum fuisse pudicae parcaeque uitae, sequentem condicionis acceptae, tertium mortis. *Primo ergo anno ignorata est Pamphilo*
 5 *domus Chrysidis, secundo est Glycerio cognitus, tertio nupsit Glycerium Pamphilo et pariter inuenit parentes.*

43.1. (= u. 70) HVC VICINIAE ‘uiciniae’ παρέλκον est ut (Plaut. *Capt.* 385) ‘adhuc locorum’. 43.2. HVC VICINIAE legitur et ‘uiciniam’. 64W.

- 10 44.1. (= u. 71) INOPIA ET COGNATORVM N. laudatis moribus <eius>, qui mox ducet uxorem, superest ut futurae quoque matronae, id est Glycerio, probitatem debitam pro persona reddat. Quae quia honesta numquam esse poterit, si sic eam constet ante nuptias impudice eductam esse, partim defendenda partim etiam

43.1 cf. *Don. Ad.* 618.1; *Id. Phorm.* 95.2; *Id. ibid.* 368.3; *Cur. epit. Don.* 396; *Grant* 1986, pp. 80–81 || 43.2 *Non. IX* 8, p. 137 G.-S.; *Prisc. GL III* 187, 23
 44.1 cf. *Euanth. de com. III* 4, p. 169 C.: Quin etiam solus ausus est, cum in fictis argumentis fidem ueritatis assequeretur, etiam contra praescripta comica meretrices interdum non malas introducere, quibus tamen et causa cur bonae sint et uoluptas per ipsum, non deficit

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ}

P: 43.2 o.l.; 44.1 deest

1 TRIENNIVM] om. β | triennium] Terentius β | post dixit sp. rel. K || 2 posset] post ponere (= dicere P) transp. P | sit] om. C (rest. s. l. C²): post uerisimile transp. β || 3 pudica C: pudicam μ | parcaeque] parteq A: partes K || 4 mortis] om. ε (rest. α) | est] om. K | a ante Pamphilo add. μ || 5 est A: om. K Σ (a μ)
 6 Pamphilum A | et] om. δ | pariter] partium A | inuenit] moenit A: inueniat K || 7 HVC Steph. (cf. *Grant* 1986, p. 80): HVIC ω | ante HVC add. ex andro commigravit add. v | VICINIAE₁] NVPERNE A | uiciniae₂] uicinae A: om. Fq μ παρέλκον Steph.: A PEΛKON A: parelcon P: n.a.p.e.a.c.o.n. Θ: om. sp. rel. KμΛ | e(st) AP: e Θ: om. KΛ | ut] om. Λ || 8 adhuc] huic Γ: huic uel huius δ: huic loco uel huic Λ | sch. 43.2 post 44.1 in ω | HVC Ter.: HVIC ω | VICINE A uiciniam Γ μ: uicinia Σ || 10 INOPIA] INT(ER)P(RE)TA A | N. K: NⁱA: om. Θ: NEGLIGENTIA COACTA μ: NEGLIGENTIA uel N. codd. Λ | laudatis K Σ: landep(er)tas A: laude impertita eius Goetz* || 11 matronae] matione A
 12 id est] iam A: om. μ | Glycerio] om. μ | debitam] et debitam μ: debita ε pro] om. μ | personam μ | quae] quorum A || 14 eductam Schopen (1821, p. 57): ductam ω

laudanda est Chrysis, cum qua commorata est. Quam quoniam necesse est meretricem fateri, in condicione turpissimi nominis mulierum sumitur excusatio uoluntatis. 44.2. ET COGNATORVM hic iam parat nos ad Critonis aduentum.

45.1. (= u. 72) EGREGIA id est eminenti praestantique. 45.2. AT- 5
QVE AETATE INTEGRA 'integra' est aetas, quae in flore consistit, cui neque addendum iam sit neque adhuc quicquam sit imminutum, ut (Verg. *Aen.* 9, 255–256) 'integer aevi Ascanius'. 45.3. Et contulit duo ad quaestum congrua meretricium.

46.1. (= u. 73) EI VEREOR NE QUID ANDRIA APPORTET MALI 10
'Andria' mire: audiuit enim excessisse ex ephebis Pamphilum illatamque esse mentionem mulieris peregrinae, adulescentulae pulchrae. 46.2. NE QUID ANDRIA eleganter (u. 70) 'ex Andro' <'Andria'> (u. 85) 'Andriae': nomen ostendit et mulieris et fabulae. 46.3. Et bene 'apportet', quia 'portare' <notis, 'apportare'> ignotis 15
est.

47.1. (= u. 74) PRIMVM HAEC PVDICE v. defendit, ut diximus, uitam Chrysidis, ut potuerit apud eam recte morata esse Glyce-
65W. rium, quae ex argumento matrona erit. 47.2. PRIMVM HAEC PVDICE

45.1. cf. *Don. An.* 58.1–2 (*ubi cf. alia*) || 45.2 cf. *Seru. Aen.* 9,255–256; *Don. Eun.* 473.2; *Cur. epit. Don.* 424

$\Gamma; \Sigma \{\delta (\Theta, \mu); \Lambda\}$

P: 46.1 O.L.; 47.1 O.L., ut diximus *om.*, *ut₂ – erit om.*

1 est] *om.* K | Chrysis] crisis dis FT | quam] *om.* δ | quoniam] *om.* Γ || 2 fateri] *om.* μ || 3 mulierum] multum *Rabbow** | sumere μ | ET] PRET A | hinc μ || 4 iam parte A: parat iam δ || 5 *post* EGREGIA *add.* forma μ | id est] *om.* μ | enitenti μ atque praestanti P || 6 INTEGRA AETATE P | integra₂ – aetas δ : aetas est Γ ε : integra aetas est Λ | consistat A | cui] cuius C: cuique T: cum μ || 7 sit iam ε 8 *ante* ut *add.* est K || 9 congrua] *post* duo *transp.* P | meretricium A *in ras.*: meretricum K Σ || 10 EI] SOSIA (H)EI Γ Θ || 11 Andria Up: Andriam ω | addunt β | Pamphilum *ante* ex *exhib.* P || 12 esse] *om.* P || 13 *ante* pulc(h)r(a)e *add.* et μ | ANDRIA] AND. C (*corr.* C²) || 14 *add.* *Wess.* || 15 Et] *om.* β | *post* apportet *add.* mali μ | *add.* *Jakobi GFA** || 17 PRIMVM β μ : *sp. rel.* PRIMVM K: SIMO PRIMVM A Σ | v.] *om.* Θ : VITAM PARCE AC DVRIER AGEBAT μ : VITAM *uel* v. *codd.* Λ defendit – 19 erit] *om.* μ || 18 moratam A Θ : morata *uel* – ratam *codd.* Λ 19 matrone AK | HAEC] LICET K | PVDICE] PVDICI C: P. T: *om.* μ

vi. Bene 'haec', quasi dicat: illa quae coacta est. 47.3. DVRIter contra rationem regulae: 'dure' ab eo quod est 'durus' dicere debuit. Et tamen est differentia: est enim 'duriter' sine sensu laboris, 'dure' autem crudeliter. Illud ad laborem, hoc ad saeuitiam
 5 relatum est. 47.4. Sed 'dure' in alterum, 'duriter' in nos aliquid facimus.

48.1. (= 75) LANA ET TELA VICTVM Q. subdistingue 'tela': finis enim laboris est 'uictum quaeritans'. Et Vergilius (*Aen.* 8, 408–410) 'cum femina primum c.t.u.c.t. M.i.c.e.s.s.i.' Et deinde finem laboris
 10 intulit. 48.2. Non 'cibum', sed 'uictum' dixit. 'Cibus' est enim, qui etiam delicatis praebetur, 'uictus' in paruis aridisque alimoniis est constitutus. Unde Vergilius (*Aen.* 3, 649–50) 'uictum infelicem b.l.c.d.r.' – 48.3. Et post tantum laborem 'uictum', non 'cibum' dixit, ut Vergilius (*georg.* 2, 472) 'at patiens operum paruoque

47.3 cf. *Don. ars mai. p. 641,6 H.; Don. Ad. 662; Non. XI 20, p. 161, G.-S.; Charis. ars p. 257,3 B.*: Acron 'secundum antiquorum' inquit 'consuetudinem'; *Seru. GL IV 439, 11*: Nam Terentius ait 'duriter', cum 'dure' dicere debuerit; *Pomp. GL V 245,3; Prisc. GL III 70, 4; Cur. epit. Don. 246* || 48.1 cf. *Seru. ad loc. 48.2 Cur. epit. Don. 129, 728* | *cibus* cf. *Isid. orig. 20, 2, 1*

Γ; Σ {δ (Θ, μ); Λ} | Γ; Σ {Θ, Λ [ε (α, a D M m n O p QJ) x), GH NY s U z]}
 P: 48.1 *deest*; 48.2 Unde – r. *om.*; 48.3 Et₁ – Et₂ *om.*

1 vi.] iv. A: v. P: *om.* δ: v. *uel* VITAM *codd.* Λ | bene] *om.* ε | quasi dicat P. Daniel: quod A: quam quod K: qua(m) P: quidem idem Θ: quidem id est Λ c^ohoacta C: cohacta T | post est *add.* inopia. Pudice ad honestatem uite duriter ad austeritatem uictus μ | IDVRITER A: ET DVRIter P || 2 contra] quam C (*corr.* C²) | post regulae *add.* nam μ | dure] *om.* β | ab–4 crudeliter] *om.* hic (*cf. infra*) β | ab eo] habeo Θ | durus] dure K | post durus *add.* a datiuo duro o mutato in e dure habemus et dure μ || 3 debemus μ | Et–est₁ PKΣ: tamen est A: in his est tam μ || 5 post alterum *transp.* 2–4 ab eo – crudeliter, *deinde quae sequebantur* 4–5 illud – alterum *iter.* β | in nos] post aliquid (aliquid A) *transp.* K | si ante aliquid *add.* μ || 7 Q. C²: QVE AK C: QV(A)ERITANS Fq Λ subdistingue–8 quaeritans] *om.* F || 8 enim] *om.* Θv | est laboris Θv | ante et Vergilius *add.* qui est causa ob quam subimus laborem μ | Et] ut β || 9 femina] post prim. *transp.* Θμ | primum μGH: primo ω | c.t.u.c.t.–e.s.s.i.] *om.* sine sp. μ | c.t.u.c.t.] C ·T·V·T A: c.t.u.c. K: c ·t ·u ·t T: c·t·u·t C: e·t·ut c F: *uar.* Λ | i.c.] et c Γ | Et] *om.* Θ || 10 non cibum sed] lana et tela uictum quaeritans v | enim] *om.* μ || 11 post uictus *add.* qui P | paruis aridisque] paribus uilibusque μ const– est P || 13 b. l. c. d. r.] *om.* μ || 14 at] ait K: ac C: atque β

assueta i.' — Et non 'quaerens' sed 'quaeritans' dixit. 'Quaerit' enim, qui ad plenum et perpetuum reponit, 'quaeritat', qui uix cotidie inquirendo uictum inuenit. 48.4. LANA ET T. V. Q. artificiose, ut uideatur pudice apud eam futura mater familias educi posse, quam meretricem necessitas fecit.

5

49. (= 76) SED POSTQVAM A. 'amator' fingi potest, 'amans' uere amat.

66W.

50.1. (= 77) VNVS ET ITEM ALTER praeter unum duo, ex quibus alter ut sint tres, nam 'hi tres tum simul a.' Ut (Verg. *ecl.* 8, 39) 'alter ab undecimo'. 50.2. Ergo 'alter' non est secundus sed tertius. 10
50.3. ITA VT INGENIVM EST OMNIVM H. quanta defensio Chrysidis, ut quae antea fecerit, ipsius sint, quae postea peccauerit, naturae hominum ascribantur!

51. (= u. 78) PROCLIVE AD LIBIDINEM 'procliue' est 'porro inclinatum' uel 'prorum inclinatumque'.

15

48.3 *quaeritat*] cf. Don. Ad. 363.1 || 50.1 cf. Eugr. ad loc.: Hoc intelligi et in Virgilio (*ecl.* 8, 39) uolunt [...]; Seru. *ecl.* 8, 39; Cur. epit. Don. 55 || 50.3 cf. sch. Iuu. 14, 40, p. 213 W. || 51. cf. Prisc. GL III 49, 16; Synon. Cic. Charis. ars p.438, 3 B.; Cur. epit. Don. 684

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 48.4 *deest*; 49. O.L.; 50.3 *deest*; 51. O.L.

1 i. AK T: iuuentus Σ | quaerens] quaeris C (*corr.* C²) || 2 quaeritant α
3 cot(t)idie uel quot(t)idie] eo die K | inueniat K: inueniunt α | Quasi ante
LANA add. μ | ET] I. A | T. AK: TELA Σ | v.] v. uel VICTVM codd. Λ | Q.]
QV(A)ERITANS μ: Q. uel QVAERITANS codd. Λ || 4 uideat Θ: uidetur μ | futuram
A (*corr.* A²): om. TF || 5 & duci A | posse] om. μ || 6 A. Wess.: AMATOR KΛ: om.
A Θ | accessit pretium pollicens ante amator add. μ | qui post amans add. μ
8 VT A | ITEM] EST A: post ALTER *transp.* Λ | pr(a)eter] pr(a)e Θ (*incert.* q:
propter T) | unum] unum non β || 9 sint] in ras. A | tres₁ Γ: tres inquit propter
Θ: tres inquit alter Λ | nam] non μ | hi] ii K: hanc Λ | a. AK: amabant PΣ
11 sch. 50.3 post 52.1 in ω | ITA Ter.: FIT AK: SIT Σ | H. scripsi: HOMINVM H.
(HOC K) AK: HOMINVM Σ: HOMINVM DEINDE QVESTVM CEPIT μ: HOMINVM O
Zwierlein (1970, p. 32) | quanta] alia Λ || 12 aut ea Θ (aut ea eam C, *corr.* C²):
ante Λ | fecerit p: fecerat ω || 14 ante PROCLIVE add. ita ut ingenium est
omnium hominum a labore μ | PROCLIVE] PRODVE A

52.1. (= u. 79) ACCEPIT CONDICIONEM cum uno, QVAESTVM cum altero, hoc est cum multis. 52.2. CONDICIONEM ‘condicio’ est cum uno, certam legem in se continens; ‘postquam accessit alter’, hoc est plures, ‘quaestus’ iam meretricius factus est.

- 5 54.1. (= u. 81) PERDVXERE ILLVC SECVM inuitum isse Pamphilum his uerbis significat; ‘perducuntur’ enim necessitate coacti. *Hoc etiam uerbum iudices pronuntiare solent.* 54.2. Et hoc est quod supra (u. 63) ait ‘his se dedere, eorum obsequi studiis’. 54.3. VT VNA ESSET M. et producte legitur ‘ēset’ ut cibum capiat, et
10 correpte, ut alibi. 54.4. VNA ‘simul’, ut (*Eun.* 373): ‘una cibum capias’. 54.5. PERDVXERE ILLVC SECVM secum duxerunt, ut secum esset.

52.1–52.2 *cf. Eugr. ad loc.* || 54.1 *cf. Agroec. orth. p. 91 P.; Isid. Diff. 1, 268, p. 210 C.; Charis. ars p. 480, 19 B.; Cur. epit. Don. 639* || 54.3 *cf. Don. Eun. 540.2; Seru. Aen. 5, 785; Prisc. GL II 456, 18* || 54.4 *cf. Don. Hec. 138.1; Charis. ars p. 287.5 B.; Prisc. GL III 87, 9; al.*

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 52.1 *deest*; 52.2 *O.L.*, postquam – est *om.*; 54.1 *O.L.*, hoc – solent *om.*; 54.2 *deest*; 54.3 *O.L.*; 54.5 *deest*

52.2 Bern. 276: Donatus in commento Andrie: condicio est cum uno certamen certam legem continens

1 inclinatumque] *om.* P: inclinatum quia μ | cum₂–2 est₁] *sic Wess. (coll. 79.2):* cum altero non est AK: non est cum altero Θ: cum altero, non est cum altero Λ || 2 multis] m̄ μ | CONDICIONEM] CONDITIO; A | cum₂–3 uno] *om.* AK 3 certam AK: certamen certam Σ | alter AΘ: unus et alter KΛ (*cf. Cioffi 2015, p. 360*) || 4 qu(a)estus Θ: questum A: qu(a)estum qu(a)estus KΛ | iam ante factus *add. C (del. C²)* || 5 ante PERDVXERE *add.* qui tum illum amabant forte ita ut sit fili μ | ILLVC] *iter.* K | inuitum] in uterum K: inuitium Cq (*corr. C²*) isse Γ: esse Σ || 6 his] hic CT | necessitate] qui in causam trahuntur μ | cohacti C || 7 pronuntiauere C (*corr. C²*) | hoc] hic K || 8 ait] *om.* μ | his] *om.* ε: cumque his una μ | se dedere] sedere AK | obsequi] *om.* CT || 9 M. AK CT: MEVM FqΛ et₁] *om.* C (*rest. C²*): ut ε | esset] *incert.* K: *om.* μ | post *add.* obsonetur idest μ cibum–10 ut₁] *om.* Fq | et₂] uel Λ || 10 corrupte uel correpte *codd.* Λ | id est ante simul *add.* μ | simul] cibum K | ut₂] et uel ut *codd.* Λ: id est A C²T: uel K: et C || 11 capias s, *cf. Ter. Eun. 373:* capimus ω: capturus Goetz* (*prob. Wess.*): capturum *in append.* Wess. | PERDVXERE] PERDVXERVNT Cq: sic μ | ILLVC] ILLVD Θ (C): ILLVM C²q μ | secum₁] *om.* β μ | duxerunt K: dixer(unt) A: duxere Σ (*om.* F: perduxere μ)

67W. 55.1. (= u. 82) EGOMET CONTINVO M. bene ‘mecum’, ut appareat nihil temere constitutum uel prolatum foras, <sed> hoc ipsum satis quaesitum esse, quod statuit de falsis nuptiis, ut inoffensus esset filio. 55.2. EGOMET CONTINVO MECVM C. C. E. ‘mecum’: deest ‘uolebam’, ‘cogitabam’, ‘uersabam’. 55.3. CAPTVS EST tenetur et 5 irretitur, ex translatione ferarum atque uenatus. 55.4. CAPTVS EST Sallustius (*Iug.* 1, 4) ‘sin captus p. c.’ 55.5. CERTE sine dubio, pro certo. 55.6. CAPTVS EST ἰδιωτισμός.

56.1. (= u. 83) HABET id est uulneratus est; ‘habere’ enim dicitur qui percussus est. Proprie de gladiatoribus dicitur ‘habet’, quia 10 prius alii uident, quam ipsi sentiant se esse percussos. 56.2. HABET sic dicitur de eo, qui letaliter uulneratus est. Vergilius (*Aen.* 12, 296) ‘hoc habet h. m. m. d. u. d’. 56.3. Ergo quid sequitur captum nisi occidi? 56.4. HABET OBSERVABAM MANE utrum Pamphilum an

55.1 cf. *Don. Eun.* 323.2–3; *Id. ibid.* 515.2; *Id. Hec.* 107.2 || 55.3 cf. *Cur. epit. Don.* 108 || 55.4 cf. *Don. Eun.* 74.1 || 55.6 cf. *Ferri-Probert* 2010, p. 34
56.1 cf. *Ferri-Probert* 2010, p. 34 || 56.2 cf. *Seru. Aen.* 12, 296; *Non.* 497 L.; *Cur. epit. Don.* 376

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 55.1 o.L., sed – filio om.; 55.2 o.L.; 55.3 o.L.; 55.4–55.6 desunt; 56.1 habere – percussos om.; 56.2–56.3 desunt; 56.4 o.L.

1 M. AK T: M⁰ C: MECVM Fq Λ || 2 nihil] non μ | ut post nihil add. C (del. C²) paulatim Fq Λ | add. *Wess.* || 3 quod] indicat cum μ | de] probare cum μ | falso CT | ut *Hartman* (1895, p. 129): et ω || 4 c.₁ K: ε. A: E. CT: CERTE *cett.* | c.₂ CAPTVS Fq: om. μ | E.] ε A: r. ut *uid.* K: EST Fq μ | mecum KΘ: metum A: sed μ: om. Λ || 5 uolebam Fq | teneba(m) tenetur C (corr. C²) || 6 irretitur (inr. AK: iter. μ): irritetur C (corr. C²): m *sp. rel.* F | est post uenatus add. C (del. C²) | *sch.* 55.4.5.6 post 56 ω || 7 ante Sallustius *sp. rel.* β (suppl. ἰδιωτισμός t), cf. *Cioffi* (2012, p. 165) | si(m) ut *uid.* μ | p.] uanis Fq: prauis β | c.] cupidinibus Fq | q. post c. add. μ || 8 ἰδιωτισμός M⁴ in marg., *Lind.*: ΙΑΟΤΙCΜΟC A: om. *sp. rel.* K Σ (ΙΑΟΤΙCΜΟC G²) || 9 id est AK Θ: om. ΠΛ | dicitur] om. Θ || 10 est] om. A dicitur] dicit μ || 11 prius] primis A | ipsi] illi μ | sentiant] hic habent AK Θ: ante *sch.* 55.4 transp. Λ | se] hic habent AK Θ: post percussos transp. Λ | esse AK: om. Σ || 14 utrum Pamphilum an (om. CT) Γ CT: om. Fq Λ

⟨...⟩. 56.5. MANE aduerbialiter. 56.6. OBSERVABAM deest ‘tamen’, hoc est: quamuis captus erat et iam habebat, tamen obseruabam.

57.1. (= u. 84) ROGITABAM HEVS P. non ‘rogabam’ sed ‘rogitabam’, quia sedulo faciebat.

- 5 58.1. (= u. 85) DIC SODES ‘dic’ imperatiuum est: ideo temperauit iniuriam blandimento ‘sodes’. Est autem ‘si audes’, ut ‘scilicet’ 68W. ‘scias ⟨licet⟩’, nam delirant, qui ‘σῶος ζῆς’ interpretantur ‘sodes’.
- 58.2. DIC SODES exhortantis uox est, ut ‘amabo’ ‘rogo’. 58.3. QVIS HERI CHRYSIDEM opportune intulit nomen Chrysidis. 58.4. QVIS
- 10 HERI C. H. NAM A. I. Attico more peregrinis meretricibus a patria nomen imponit et simul celebrat nomen comoediae dicendo (An. 70) ‘ex Andro commigrauit’ et nunc ‘Andriae illi id erat nomen’.

56.5 cf. *Seru. Aen.* 4, 341; *Porph. Hor. sat.* 1, 3, 17; *Charis. ars p.* 243, 10 B.; *Cled. ars p.* 89, 3 B.; *Pomp. GL V* 136, 22; [*Asper*] *GL Suppl.* 53, 25 || 56.6 cf. *Don. Hec.* 248.2; *Id. Phorm.* 221 || 57.1 cf. *Cur. epit. Don.* 774 || 58.1 cf. *Cic. orat.* 154; *Don. Hec.* 753.3; *Id. Eun.* 799.3; *schol. Bemb. Ter. Haut.* 369; [*Acro*] *Hor. ars. app. p.* 398 K.; *Fest. p.* 382 L.: Si audes, ut sis ⟨pro si uis, et ilico⟩ pro in loco. Terentius ⟨in Andria: ‘dic’ sodes, quis heri Chry⟨sidem habuit?⟩; *Id. ibid.* 462 L., *Non. II* 76, p. 312 Mazz.; *Cur. epit. Don.* 829 || 58.4 cf. *Cur. epit. Don.* 85

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 57.1 O.L.; 58.1 O.L., ut – sodes om.; 58.2 deest; 58.3 O.L.; 58.4 O.L., et₂ – nomen₃ om.

1 post an exhib. ‘illorum seruulos’ (cf. *Ter. An.* 83) Fq Λ, lac. signaui | MANE] om. AK CT | deest] de eo CT (corr. C²) | hoc est] om. P || 2 erat] esset Fq | et iam AK C: etiam T: et etiam Fq: et Λ | habebat Wess.: habet ω | post obseruabam add. illorum seruulos uenientes aut abeuntes μ || 3 HEVS – rogabam] om. F | P. AK: PV. CT: PVER qΛ || 5 DIC] SIC A | imperatium C: imperatiue q || 6 ut AK: et Σ | scilicet scias licet *Rabbow** (cf. *Fest. p.* 462 L.)] sit (sic K CT) scias AK C²T: si scias FqΛ: sis si uis *Lind.* || 7 nam – 8 DIC] om. μ | delirant *Jakobi* (1996, p. 96): deliberat ω (delirat H) | qui σῶος ζῆς *Lind.*: quif ωοχ ξΗΟ A: quis u o c ξ H C K: qui (quia ε) postp. spatio Σ (ως ζης M⁴τ: Νοξης G²) | interpretantur AK CT: interpretatur FqΛ || 8 exertantis A 9 habuit ante c(H)RYSIDEM add. Θ, post c(H)R- add. Λ | nomen intulit Λ | sch. 58.4 post sch. 59 in ω || 10 HERI] H. CT: HE. Fq | C.] om. CT: CHV Fq: c(H)RYSIDEM βμ | H. AK CT: HA. F, q (post quis transp.): HABVIT uel H. codd. Λ | andrie ille ante A. I. add. K | A.] om. μ: ANDRI(A)E Fq: ANDRIA (-IE) uel a. codd. Λ | I.] ILLI Fq: ILLI ID β: om. μ: ID (I.) ILLI (IL.) Λ | a patria post nomen imp- transp. C (corr. C²) || 11 imposuit Θ β | celebrant CT || 12 et] om. Fq ε nunc] nam Fq | andria FA | id AK C: om. FTq: ante illi transp. Λ | nomen] nomen non Θ

59. (= u. 86) Et bene 'illi', quasi dicat: quam tu Andriam nominasti.

61.1. (= u. 88) QVID SYMBOLAM DEDIT <...> sed subdistingue 'quid', ut sit uox quaerentis, quid dicat de Pamphilo. 61.2. EHO QVID PAMPHILVS primo sic egit, ut <non> de Pamphilo quaerere 5 crederetur; ad ultimum adiecit nomen, ne quid reliqui faceret. 61.3. QVID cetera in gestu sunt quaerentis, quid dicat de Pamphilo, nec inuenientis. 61.4. SYMBOLAM DEDIT c. mire nulla pro Pamphilo negatio facti est posita, sed per puerilem simplicitatem omnia gesta narrata sunt. Et quod tacitum est, non celatum sed et non 10 factum esse ita uidetur.

69W. 62.1. (= u. 89) ITEM ALIO DIE 'item' similiter. 62.2. Et uide diligentiae tempus adiectum, quasi non suffecerit unus dies.

63.1. (= u. 90) COMPERIEBAM N. A. P. uide, si non patris uerba sunt et de rebus ueneriis circa filii mentionem agentis. 63.2. NIHIL 15

61.1 cf. Don. Phorm. 339.2; Cur. epit. Don. 737 || 61.3 cf. Don. An. 722.1; Id. Eun. 523; Id. ibid. 948; Id. Hec. 3.3; Id. ibid. 443.2 || 62.1 cf. Don. Ad. 50.2; schol. Bemb. Ter. Eun. 398; ibid. Ad. 688; Cur. epit. Don. 478 || 63.2 cf. Don. Phorm. 80.2; Cur. epit. Don. 568

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 61.1 O.L.; 61.3 deest; 61.4 O.L.; 62.1 O.L.; 63.1 O.L.; 63.2 O.L.

1 sch. 59 ante 58.4 in ω | dicat Λ: dicatur ΓΘ || **3** ante QVID add. HEQ Fq | post QVID add. Pamphilum Fq | SYMBOLAM codd. Ter.: SYMBOLVM ω | ante sed (om. P) lac. signaui || **4** quid₂ om. Θ || **5** et c(etera) ante primo add. K | add. Schopen (1821, pp. 57sq.) | de] om. CT || **6** adiecit uel adiciat codd. Λ (addicat α): adiciet Γ: adicit C: addicit T v: adiicit Fq | post nomen add. id C (del. C²), add. dubitans v | ne quid] ne quod uel ne quid codd. Λ || **7** QVID Wess.: CENAVIT ω, del. Leo (1883, p. 331) | quid dicant v || **8** SYMBOLAM codd. Ter.: SYMBOLVM ω | c. ACT: om. K: c(O)ENAVIT Fq: c. uel COENAVIT codd. Λ | nulla] hic habent AK Θ: post pro Pamphilo transp. PΛ || **9** negatio-posita] facta est negatio v || **10** quod] quidem Θ | celatione C (in textu corr. fort. ipse, sup. lin. C²) | et Rabbow*: ut ω || **11** factum] om. Fq | esse Steph.: est ω | uidetur Γ: uidetur uel uideatur Σ || **13** tempore K | sufficeret P Σ || **14** COMPERIEBANT A | N. KC: NIL AT: NIHIL Fq: N. uel NIHIL codd. Λ | A. AKCT: AD Fq: A. uel AD codd. Λ | P. AKCT | uerba patris Σ || **15** ueneris uel ueneris Σ: ueneri his K: uenerus A filii] om. C (corr. C²)

AD P. Q. παρέλκον tertium, nam abundat 'quicquam', <ut> (*Hec.* 67) 'nam nemo quisquam illorum'.

64.1. (= u. 91) SPECTATVM 'spectatum' ad Pamphilum, non ad exemplum refertur. 64.2. *Et* SPECTATVM 'probatum'.

5 65. (= u. 92) ET MAGNV M EXEMPLVM CONTINENTIAE ὑπερβολή laudis: Pamphilus 'exemplum continentiae'!

66.1. (= u. 93) NAM QVI CVM INGENIIS 'qui' animus scilicet.

66.2. Aut certe 'homo' subaudiendum, et 'neque commouetur animus' deest 'eius'. 66.3. NAM QVI CVM INGENIIS 'ingenia' pro homi-

10 nibus posuit. 66.4. CONFLICTATVR id est atteritur. 'Conflictatio' est tactus inuicem corporum et collisus.

67.1. (= u. 94) NEQVE COMMOMETVR utrum 'qui' 'animus' an 'homo', ut nunc subaudiamus 'eius'? 67.2. NEQVE COMMOMETVR A.

15 utrum deest 'eius' an ordo est: qui animus cum ingeniis conflictatur eiusmodi neque commouetur in ea re? 67.3. TAMEN ἀνακόλου-

70W. θον, quod non praemisso 'licet' uel 'quamquam' subiecit 'tamen'. Sallustius (*Hist. frg.* 4 R., *inc. sed.*) 'atque edita undique, tribus tamen cum muris et magnis turribus'.

64.2 cf. *Don. An.* 27.2 (*ubi cf. alia*) || 66.4 cf. *Cur. epit. Don.* 135

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 64.1 o.l.; 66.1–66.2 *desunt*; 66.3 o.l.; 67.1 *deest*; 67.2 o.l. *una cum* utrum–an; 67.3 Sallustius–turribus *om.*

1 P. AKCT | Q. AKCT | *post* Q. *add.* ACTINERE Fq, *add.* N. A. CT | παρέλκον e²: Π APE MON A: parelcon P: perarelon q: parerclon F: *om. sp. rel.* K CTΛ (ναρεμον G²) | tertium Wess.: III A: *om.* KPΣ | abundat–2 nam] *om.* C | *add.* Wess. || 2 nam–illorum] *om. nul. sp.* P Fq Λ (*exc.* α) || 3 Pamphilum–5 EXEMPLVM] *om.* K || 4 probatur CT || 5 ὑπερβολή e²: ΥΠΕΡΙΠΟΛΝ A: (h)iperbole P Λ: *om. sp. rel.* KΘ || 7 NAM] *om.* Λ | qui] *om.* Fq || 8 Aut] et K: ad F: at q | certe] arte K | et] *om.* Λ || 9 omnibus C (*corr.* C²): omnibus omnibus T || 10 CONFLICTATVR A: CONFLICTANTVR K | id] *om.* A | est₂] *om.* Θ 11 corporum inuicem Λ | inuicem] mittere K | collis Θ: col(l)isio Λ || 13 ut] et KΛ | NEC C | A.] TE K: *ante* COMMOMETVR *transp.* Σ || 14 est] *om.* P 15 eiusmodi] hominum Fq | in ea] mea A C | TVM Λ | ἀνακόλουθον M⁴: ἀνακούθον G²: ANAKOΛORΘON A: anakoliton P: *om. sp. rel.* K Σ || 16 ante quod *add.* eo Λ | premissio Cq (*corr.* C²): promisso T | uel] *om.* Θ | quamquam in quicquam *corr.* C² | tamen] tum Λ || 17 edita fQ: edicta AK Λ: dicta Θ 18 tamen] tum Λ

68. (= u. 95) SVAE VITAE MODVM moderationem, regimen.

69.1. (= u. 96) CVM ID MIHI PLACEBAT 'cum' 'praeterquam <quod>'. 69.2. TVM VNO ORE OMNES 'omnes', ne pater amore falli

uideretur, et ideo mox ait (*An.* 132) 'bene dissimulatum a. et c. i.'

69.3. CVM ID MIHI P. T. V. O. O. <O.> B. D. ET LAVDARE F. M. ἐμφοατι- 5
κώτερον 'fortunae' quam 'fortunam'. 69.4. Et de more, ut (*Verg.*
Aen. 1, 606; cf. *etiam Aen.* 10, 597) 'qui te tanti t. g. p.' et (*Verg.*
Aen. 3, 480) 'uade, ait, o felix n. p.' Plautus (*Bacch.* 455) 'fortuna-
tum ... qui illum eduxit sibi'.

72.1. (= u. 99) HAC FAMA I. an uere laudatus sit. 72.2. Et singula 10
hic pro argumentis sunt. Et excusatio est, non esse stultitia

68. cf. *GL Suppl.* 206, 26; *Cur. epit. Don.* 541 || 69.1 cf. *Don. Phorm.* 187.1
69.3 cf. *Don. Eun.* 994.1; *Id. ibid.* 325.4 || 69.4 cf. *Seru. Aen.* 1,606
72.1–72.2 cf. *Seru. Aen.* 7, 268

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 68. O.L.; 69.1 O.L.; 69.2 O.L.; 69.3 CVM – ἐμφοατικώτερον om.; 69.4 ut – sibi om.; 72.1 O.L.;
72.2 et₂ – impulsus om.

1 moderatione C || 2 TVM Σ | PLACEBIT A | praeterquam <quod> *Steph.*: preter
quam ΓΛ: preter quamquam Θ (C²: preter quicquam C) || 3 VNO – omnes₂] OMNES ORE C: OMNES V. O. T: VNO OMNES ORE Fq | omnes₂] omne F: om. Λ
4 mox] post ait *transp.* Λ | post ait *add.* et Fq | relatum et dicat *ante*
dissimulatum *add.* K | a. et c. CT *codd.* Λ: a.e.o.c. A: a.c.c.c K: et c.a. P:
amorem et celatum Fq *codd.* Λ | i. Γ: m. CT *codd.* Λ: indicat Fq *codd.* Λ
5 CVM] TVM Λ | ID MIHI] IDE(M) A: MIHI Λ | P.] PLACEBIT K: PL. uel PLACEBAT
codd. Σ | <O.> Q: om. ω | F.] FORTVNAS MEAS Fq *codd.* Λ | ἐμφοατικώτερον M⁴:
ENΦΑΤΙΚΟΝΤΕΡΟΝ A: E N A P O T E P O N C: ENAPIR ONT EPON T: om.
sp. rel. K: quin gnatum hominem tali ingenio peditum Fq: meas *sp. praep.* Λ
6 quam A Θ: pro PK Λ (cf. *Cioffi* 2013, p. 118) | fortunam A Θ: unam
fortunam K: una fortuna P: me fortunatum Λ | idem ore A | ut] s.l. K: et CF
7 te AK Fq Λ, *errauisse Donatum putat Jakobi GFA** (*coll. Verg. Aen.* 10, 597):
om. CT, *Verg. Aen.* 1, 606 | t. g. p.] talem genuere parentes Fq: t. g. p. uel talem
genu- par- *codd.* Λ || 8 ualde AK C (*corr.* C²) ε | n. p.] nati pietate Fq: n. p. uel
nati pietate *codd.* Λ | fortunatum ω (*post fort- add.* illum β): fortunatum
Nicobulum *Plaut.* || 9 eduxit A²: eduxiti A: ad(d)uxit K Σ (addixit β): produxit
Plaut. || 10 HA A | I.] INPVLSVS K Fq Λ: om. C (*rest.* C²) | ante an *add.* est K:
add. idest Fq | uere] uerbo Θ | singula] sui gloria Θ || 11 haec Fq | per CT
argumento Fq | post argumentis *add.* posita P | et] om. Fq | executio C | esse
Steph.: est ω

falsum, sed ‘<fama> impulsus’. 72.3. IMPVLSVS bene ‘impulsus’: ultro enim uenire impulsus est, qui dat contra officium soceri.

73.1. (= u. 100) VNICAM GNATAM <s.> abundat quidem ‘suam’, 71W. sed tamen asseueratiuum est. 73.2. VNICAM G. s. quid si taedio
5 multarum filiarum? At ‘unicam’.

74. (= u. 101) CVM DOTE SVMMA quid si pauperem? At ‘cum d.s.’.

75.1. (= u. 102) PLACVIT DESPONDI cum pronuntiatione ‘placuit’. 75.2. HIC NVPTIIS D. E. D. utrum constitutus an dicatus, ut (Verg. *Aen.* 6, 138) ‘Iunoni i.d.s.’? 75.3. DESPONDI ex uetere more,
10 quo spondebat etiam petitoris pater. Unde et ‘sponsus’ et ‘sponsa’ dicitur. 75.4. PLACVIT συντομία: adeo bona conditio fuit, ut quamuis ultro obiceretur, tamen statim placeret. 75.5. DESPONDI proprie, nam ‘desponsa’ dicitur, quia ‘spondet’ puellae pater, ‘despondet’ adulescentis.

72.3 cf. *Don. Ad.* 470.2; *Id. ibid.* 471.2; *Id. ibid.* 967.2; *Id. Hec.* 64.1; *Id. ibid.* 242.3 || 73.1 *asseueratio*] cf. *Don. Ad.* 522.1 || 75.2 cf. *Seru. Aen.* 6, 138; *Non.* 431 L. 75.3 et 75.5 cf. *Varro ling.* 6, 70sq.; *Don. Ad.* 735.2: Et ‘despondet’ puellam qui petit, ‘spondet’ a quo petitur; recte ergo socer futurus ‘despondi’ dixit; *Seru. Aen.* 10, 79 || 75.3–75.5 *Fayer 2005*, 2, p. 38, n. 71

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 73.1 O.L.; 73.2 O.L.; 74 O.L.; 75.2 ut – s. om.

1 falsus TFq | *post falsum lac. stat. Wess.*: et non dicit adductum *suppl. Rabbow** | fama *suppleui* | ut pulsum A: impulsus q || 2 qui dat PKΛ: quid at(ur) A: quidam Θ: quod est P. *Daniel* | officium] effectum T: om. sp. rel. F 3 GNATAM–4 VNICAM] om. Fq | s. *Wess.*: om. ΓΘ: SVM Λ | abundet CT | *post suam add.* est K || 4 G. s.] G. SI. K: GNATAM SVM Fq Λ | si] om. Θ || 5 multarum filiarum *Westerh.*: multorum filiorum ω | At *Steph.*: ait ΓΘ: aut uel ait *codd.* Λ || 6 quod AK, *incert.* P | si pauper est P | At–8 NVPTIIS] om. K | at *Steph.*: ait Σ | eum CT | d.s.] dote summa Pq: dote summa uel d.s. *codd.* Λ | *post s. add.* filio uxorem ut daret v || 8 D.₁] DICTVS P Fq: DICTVS uel D. *codd.* Λ | E.] EST P Fq Λ | D.₂] DIES PA || 9 Iunoni i.d.s.] in nom uel *sim.* K: iunoni is Θ (iunonius F) | ueteri KA || 10 petitoris] pectoris (*iter.*) A: petitores v || 11 συντομία G²: CYNTOμία A: om. sp. rel. KP Σ (συντομία M⁴t) || 12 statim] *post* placeret *transp.* Λ | taceret CT || 13 nam] non Λ | desponsa] sponsa Fq | *post* despondet *add.* et v

78.1. (= u. 105) CHRYSIS VICINA H. M. commemorat nos quae esset Chrysis, <cum> ait 'uicina haec'; supra enim (u. 70) 'ex Andro commigrauit huc uiciniae'. 78.2. VICINA HAEC ἀνάμνησις. 78.3. O FACTVM BENE animaduerte ubique a poeta sic induci comicas mortes, ut cum ad necessitatem argumenti referantur, non sint 5 tamen tragicae. Nam aut meretrix sumitur aut senex aut de duabus simul uxoribus una uxor. Itaque huiusmodi obitus aut mediocri tristitia excipiat aut etiam gaudio.

72W. 79.1. (= u. 106) METVI <A> CHRYSIDE[M] 'metuo illum' dico, qui mihi ipse aliquid facturum est, 'metuo ab illo', cuius causa possum 10 aliquid mali pati, etiamsi ipse in me nihil mali consulat. 79.2. <METVI A C.> [O FACTVM BENE] quasi qui dixerit (*An.* 73) 'uereor ne quid Andria apportet mali'. 79.3. BEASTI M. A. C. arti-

78.3 cf. *Don. Phorm.* 750.2: [...] Nec in comoedia possunt nimis miserabiles mortes esse, ne res in tragedia transiret; *Id. Hec.* 171.2: [...] Ita ex huiusmodi mortibus uel incommodum uitatur uel lucrum insuper nascitur, ut non sit causa lugendi || 79.1 cf. *Don. Phorm.* 118; *Prisc. GL II* 391,3; *Arus. exem. eloc. p.* 67, 19 *Di St.*; *schol. Bemb. Ter. Haut.* 531; *Cur. epit. Don.* 523

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 78.1 O.L.; 78.2 *deest*; 78.3 O.L.; 79.1 O.L.; 79.2 O.L.; 79.3 O.L.

1 H. M.] H(A)EC MORITVR F: HEC MORITVR *uel* H.M. *codd.* Λ | nos AK Λ (*cf. Cioffi 2013, p. 102*): *om.* PΘ: nunc α || 2 esset] sit P | *add. Rabbow** | ait AP: ut KΛ: *om.* Θ | haec] *om.* Fq || 3 huc *Steph.*: huic ω (h. P) | uicinee A: uicinei K: u. P | ἀνάμνησις *Steph.*: ANAACHCIC A: ἀναλΗψις M^t (*cf. Cioffi 2012, p. 172*): ἀνάμνις G²: *om. sp. rel.* K Σ || 4 BENE-ubique] *om. sp. rel.* F | animaduertite P: animaduerte *uel* -tite *codd.* Λ | sic induci] sic inducit CT: duci *sp. praep.* F, *incert.* q || 5 mortes KΛ: mortis A: *om.* Θ | cum] non Λ | conferantur ε | non] nisi Λ || 6 tamen (*om.* β) sint Λ | aut_i] ut K || 7 uxoribus simul uxor una C (*corr.* C²) | huiusmodi AP CT: eiusmodi KΛ: *om. sp. rel.* Fq | obitus aut] obitus aut A²U: obitura ut ω || 8 mediocriter K | excipiat ω: excipiuntur P. *Daniel* etiam] et Θ || 9 A CHRYSIDE Fq Λ: CHRYSIDEM AK CT (ω?) | de eo *post* dico *add. Rabbow** | qui ex quod C² || 10 ipse *Westerh.*: ipsi ω | metuo *Wess.*: timeo ω | ab] ob C (*corr.* C²) || 11 etiam CT | ipsi Fq | nihil in me Θ || 12 METVI A C. *Jakobi*: O FACTVM BENE ω || 13 apportet mali] ap(p). mali (m. T) CT | M.] METVI Fq Λ | A.] D. C | C.] CRISIDE FqΛ

ficiose, quod gaudium subiecit, ne mors in comoedia luctu <ut> in tragoedia personaret. 79.4. METVI A CHRYSIDE ἀρχαίως.

80.1. (= u. 107) VNA ADERAT FREQVENS sic ‘una aderat frequens’ ut supra (*An.* 63) ‘cum quibus erat cumque una’. 80.2. *Et*
 5 ADERAT FREQVENS possumus enim et adesse et frequentes non esse, si praesentes non adhaereamus his, quibus adsumus. 80.3. *Et* FREQVENS ut miles apud signa.

81.1. (= u. 108) CVRABAT VNA FVNVS ‘funus’ est pompa exsequiarum, dictum a funalibus: etenim noctu efferebantur propter
 10 sacrorum celebrationem diurnam. 81.2. INTERIM ‘interim’ discretio est huius rei, quae ad narrationem pertinet superiorem. 81.3. CVRABAT VNA F. utrum potuerit in exsequiis non uidere patrem.

82.1. (= u. 109) NONNVMQVAM C. illis enim magis flendi causa fuerat, qui quam amabant amiserant: huic amore propter Glyce- 73W.
 15 rium suam. 82.2. ‘Collacrimat’, qui alienis lacrimis suas commodat.

81.1 *cf.* *Seru. Aen.* 1,727; *Seru. Aen.* 6,224; *Seru. auc. Aen.* 11,143; *Isid. orig.* 11, 2, 34; *Cur. epit. Don.* 356; *Pittà 2015*, pp. 497–503 || 82.2 *cf.* *Eugr. ad loc.*: Cum aliorum lacrimis suas quoque miscebat

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 80.1 VNA – FREQVENS *om.*, cumque una *om.*; 80.3 *deest*; 81.1 CVRABAT – FVNVS *om.*; 81.2 *o.l.*; 82.1 *o.l.*

81.1 Bern. 276: funus est pompa exequiarum dicta a funibus Donatus in commento Andrie Therentii

1 quia CT | mortis *Schopen** | luctu *Rank (1925, p. 143)*: luctus ω | *add. Schopen** || 2 tragedie A: tra *postp. sp.* F | METVI A] METVA A: METVI C (‘a’ *s.l. add. C*²) | A P XAIΩC A: ἀρχαῖσμός M^{4t} (*cf. Cioffi 2012, 172*): a p x a i u e Θ: *om. sp. rel.* KΛ (ibi tum filius cum illis amabant chrysidem v): *om. nul. sp.* P 3 FREQVENTES K | sic–frequens] *om. Σ (exc. α)* || 4 eum CT | erat] *om. Λ* cumque] *om. PT* | *post una add.* his sese dedere Fq | Et] *om. Θ* || 5 enim] *om. Λ (exc. β)* | et₁] *om. Θ* | frequens Fq || 6 esse] adesse P || 9 noctu] notu q: *om. T*: notum F || 10 diuinam Fq | INTERIM₁] INCENA K | interim₂] sic C (m *exp. C*²): *om. Fq* | descriptio C: discretio C² || 11 est] *om. Θ (exc. C)* || 12 F. AK: FVNVS P Θ: F. uel FVNVS Λ: *om. v* | uirum CT | obsequiis K || 13 NVMQVAM A | c.] COLLACRIMABA(N)T Fq Λ | flendi] *post causa transp.* Θ: ante magis *transp.* β 14 qui quam] quicquam P CT: qui F: *om. q* | huic K: hunc AP Λ: hi(n)c Θ: huius α | amore e²: amorem ω | Glycerium] *post suam transp.* Θ || 15 suum A lacrimas K Λ | commendabat Θ

83.1. (= u. 110) SIC COGITABAM [ac] si dixisset ‘hoc cogitabam’, sensum tantum cogitationis dicere debuit; sed quia ‘sic cogitabam’ dixit, ipsum gestum cogitantis exponit. Et dicitur μήμησις. 83.2. [HEM] HIC PARVAE C. C. hoc est conuiuii tantum. 83.3. Et quia dixerat puer hoc solum egisse Pamphilum, nihil aliud: (uu. 88–89) 5 ‘symbolam dedit, cenauit’.

84.1. (= u. 111) HVIVS MORTEM TAM FERT F. ‘familiariter’ id est grauitur, nam quae nobis sunt familiaria, grauia sunt animo nostro. 84.2. FAMILIARITER quasi familiaris. 84.3. An potius familiariter <...>? 10

85.1. (= u. 112) QUID HIC MIHI F. PATRI ‘mihi’ circa me. 85.2. Et postquam ‘mihi’ dixit, pondus intulit nominis dicendo ‘patri’. 85.3. QUID HIC MIHI F. P. uide quam uenuste repetierit ‘hic’.

86.1. (= u. 113) HAEC EGO PVTABAM ‘putare’ est eius, qui simplicitate pectoris aberrauerit. Cicero (Lig. 30) ‘non putauit, lapsus est’. 15

83.1 sic] cf. Don. An. 180. 2; Id. Ad. 454.6; Id. Phorm. 145.1; Cur. epit. Don. 815; Demetriou 2015, pp. 189–191 || 83.2 cf. Don. Hec. 555.1 || 84.1 cf. Eugr. ad loc. || 84.2 cf. Cur. epit. Don. 321 || 85.1 cf. Seru. ecl. 7, 6 || 85.3 cf. Don. Ad. 967.3; Id. Phorm. 592 || 86.1 cf. Cur. epit. Don. 720

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 83.2 O.L.; 83.3 deest; 84.1 HVIVS – F. O.L.; 85.1 O.L. una cum mihi; 85.3 QUID – P.] et; 86.1 O.L., una cum Cicero – est

1 SIC] SIC(VT) A | ac-cogitabam₂] om. F | secl. Rabbow* | diceret Θ | post dixisset add. et A || 2 cogitabat Θ (exc. C) || 3 cogitationis T: cogitatis Fq | Et-μήμησις α: Et – MIMeCIC; A: et dicitur postp. sp. KPΣ (idem postp. sp. T: om. nul. sp. v): Est igitur μήμησις Wess. || 4 HEM ω, del. Steph. | c. c. V: c. AK: CONSVETVDINIS Θ: CONSVETVDINIS CAVSA Λ | hoc] id P | conuiui A: cu(m) manucatum, fort. K: co(mmun)i Θ: communi uel conuiuii codd. Λ || 5 puer] parue v || 6 symbolam Ter.: symbolum ω || 7 TAM] post FERT transp. β familiariter id(est) f. A, corr. Wess.: hoc est P: familiariter id(em) K: familiariter i(dest) Σ || 8 sunt nobis K | animo] post nostro (modo Fq) transp. Θ || 9 sch. 84.2, 84.3 post 85.2 in ω || 10 lac. sign. Wess. || 11 MIHI HIC Fq | F.] FACERET FΛ: FACIET q | post PATRI add. q. A | mihi₂–13 P.] om. F || 12 post mihi add. id est v | patri] patris P (ante ras.): pater β || 13 F.] FECIT C: F. uel FACERET codd. Λ | P.] om. AK: PATRI CFq: P. uel PATRI codd. Λ | uide] om. C (rest. C²) || 14 HAEC] NEC CT | putare–15 aberrauerit] obliq. litt. scripsi 15 pectoris] cordis P | aberrauerit Γ Λ: oberrauit C: oberauerit TFq | contra ante Cicero fort. supplendum | non–est sic ω: lapsus est, non putauit Cic.

86.2. HVMANI INGENII M. Q. 'humani ingenii' circa Chrysidem, 'mansueti' circa amicos. 86.3. HAEC EGO PVTABAM ESSE cum adhuc nihil peccationis ostenderit, tamen dolor in futura prorumpit, ut (Verg. *Aen.* 2, 344) 'gener auxilium P.F. f'. 74W.

- 5 88.1. (= u. 115) IN FVNVS PRODEO 'in funus' 'in pompam exequiarum'. 88.2. A 'funalibus' dictum est, id est uncis et aculeis candelaborum, quibus delibuti funes †et ingenium cerei fomites † infiguntur. 88.3. EGOMET QVOQVE ut et ipse Pamphilus. 88.4. An: 'etiam ego, quem quasi minus crederes'? 88.5. IN FVNVS in ipsum
10 officium. 88.6. EIVS CAUSA eiusdem mansuetudinis et humanitatis. 88.7. Et EIVS Pamphili.

89.1. (= u. 116) NIHIL SVSPICANS ETIAM MALI 'etiam' 'adhuc'.
89.2. NIHIL SVSPICANS ETIAM bene suspendit auditorem. 89.3. ETIAM alia suspensio audientis et excusatio.

88.1–88.2 cf. *Cur. epit. Don.* 356; *Seru. auc. Aen.* 1,727: Nonnulli apud ueteres candelabra dicta tradunt quae in capitibus uncinos haberent, quibus affigi solebant uel candelae uel funes pice delibuti; *Id. ibid.* 11, 143; *Isid. orig.* 20, 10, 5: Funalia candelabra apud ueteres extantes stimulos habuerunt obuncos, quibus funiculi cera uel huiusmodi alimento luminis oblitii figebantur. Idem itaque et stimuli praeacuti funalia dicebantur; *Id. ibid.* 11,2,34; *Id. ibid.* 19,4,1 89.1 cf. *Don. An.* 503; *Id. ibid.* 940.3; *Id. Hec.* 535.2; *Seru. Aen.* 2, 292; *Id. ibid.* 6, 485; *Seru. auc. Aen.* 11, 352; *Id. georg.* 3, 189

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 86.2 HVMANI – Q. om.; 86.3 deest; 88.1 O.L. una cum in funus; 88.2 id est – infiguntur om.; 88.3 EGOMET QVOQVE om.; 88.5–88.7 desunt; 89.1 i. adhuc sup. etiam add. in textu Ter.; 89.2–90.1 desunt

1 M. Q.] MANSVETIQVE Fv | humani ingenii] om. v || 2 mansuetus CT | post mansueti add. animi P, fort. recte | ESSE] om. Fq || 3 peccatoris T: peccationis F: putationis v | ostenderet Θ | prorupit Θ || 4 P·ff; A: om. nul. sp. v | post f. add. i. β || 6 idest] et Θ: om. μ | aculeis Wess.: acuneis ω || 7 candelabrarum v delibutis Θ | funes et] om. C: funes KC² | et ingenium–fomites] *cruc. signauit*: pice aut cerei fomites *Schopen* coll. Seru. auc. Aen.* 1, 727: pice uel cera *Miller* eod. loco coll.*: et (om. e²) cerei fomites e² *Steph.*: cera aut ignium <huiusmodi> fomite *Ammannati* (2015, p. 194, coll. *Isid. orig.* 10, 20, 5) ingenium AΘ: ingenii KΛ || 8 infiguntur Θ (corr. C²) | sch. 89. 1, 90.1 ante 88.3 in ω || 10 humilitatis Θ || 12 MALI] AMALI A: ALIA CT | adhuc] adhuc etiam pro adhuc K: idest adhuc Λ: cf. etiam P in textu Ter. || 13 auctorem β 14 post alia add. est Λ

90.1. (= u. 117) EFFERTVR 'efferre' Graecum est, quod uitans Vergilius (*georg.* 4, 255–56), ne diceret 'efferunt', 'exportant tectis' inquit 'corpora luce carentum'. 90.2. EFFERTVR 'efferri' proprie dicuntur cadauera mortuorum. 90.3. Et 'ire' proprie dicitur ad exsequias. Vergilius (*Aen.* 11, 24–25) 'ite, ait, egregias animas, q. s. n. h. p. p. s.'

75W. 91.1. (= u. 118) VNAM ASPICIO ADVLESCENTVLAM ex consuetudine dixit 'unam', [nam] ut dicimus 'unus est adulescens'. Tolle 'unam' et ita fiet ut sensui nihil desit, sed consuetudo admirantis non erit expressa. 91.2. 'Unam' ergo τῷ ἰδιωτισμῷ dixit. 91.3. Vel 'unam' pro quandam. 91.4. FORTE VNAM ASPICIO ADVLESCENTVLAM et hic duo sunt: aetas et forma, quibus additur pudor, quo meretrix non est.

92.1. (= u. 119) FORMA ... ET VVLTV SOSIA 'forma' immobilis est et naturalis, 'uultus' et mouetur et fingitur. 92.2. ET VVLTV SOSIA ADEO quia formae laudatio cum meretrice communis est, progre-

90.1 cf. *Paul. Fest.* p. 72 L.; *Synon. Cic. Charis. ars* p. 419, 2 B.; *Non.* 462 L.; *Agroec. orth.* p. 117 P.; *Isid. diff.* 1, 270, p. 210 C. || 90.2 cf. *Cur. epit. Don.* 257 91.1 cf. *Jakobi* 1996, p. 126; *Ferri-Probert* 2010, p. 34 || 92.1 cf. *Eugr. An.* 119; *Non.* 689 L.; *Seru. Aen.* 1,683; *Seru. auc. Aen.* 9,249; [*Caper*] *GL VII* 103,3; *Charis. ars* p. 390,28 B.; *Schol. Stat. Theb.* 1, 89–90: Vultus enim mutatur ex animi qualitate, facies semper est simplex; *Suet. diff.* p. 295,10 *Reiff.*: Quod uultus animi indicium est, facies oris positio; et uultus mutatur, facies manet; *Isid. orig.* 11, 1, 34; *Id. diff.* 1, 378, p. 254 C.; *Cur. epit. Don.* 354

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 90.2 o.L.; 90.3 Vergilius – p. s. om.; 91.1 o.L.; 91.4 o.L.; 92.1 o.L.; 92.2–92.4 desunt

1 greci A: gnatum K || 2 efferunt AK (*ut uid.*): efferre β: ef(f)ertur Σ (*om.* v) exportant tectis K: exportante tis A: exportantur (expotant C: expo(r)tatur T) testis Θ: exportat (exportet v) tectis Λ || 3 post EFFERTVR add. funus v 4 dicitur] om. P: dicuntur Λ || 5 ite ait *Verg.*: ita ait AK: om. Σ (ite μ) | q. –6 s.] que sanguine nobis hanc patriam peperere suo v || 6 n.] m. Γ Λ | p.₂] q. C | s.] i. A: om. Fq || 7 ante ex add. et β || 8 dicitur CT Λ (*exc.* v) | nam ω (*om.* V), *del. Steph.* | diximus Σ || 9 fiat K: fit β | sensui] post desit *transp.* P | consuetudine C (*corr.* C²) | mirantis Θ || 10 τῷ ἰδιωτισμῷ M⁴: Τῷ ΙΛωΤΙCΜω A: om. *sp. rel.* P (*sp. post* dixit *transp.*) KΣ || 11 una Θ | quadam Θ || 12 ante aetas add. et CT meretricum K || 14 ET] EXTRA K | mobilis C (*corr.* C²) || 15 et₁] om. Σ stringitur A | ET₄] om. Fq || 16 quia–55,2 ADEO] om. A | quia Θ: est quia KΛ communis *Westerh.*: commissa ω

ditur artifex poeta ad laudanda ea, quae honestiora quam forma
sunt. 92.3. ET VVLTV SOSIA ADEO M. quid hic deest, ut eam nurum
dignetur Simo nisi sola cognitio? Et formam probat in puella
Pamphili pater et matronalem modestiam miratur in uultu et
5 uenustatem stupet. Nonne ergo iam cernimus hoc praestruxisse
Terentium, ut cum Chremete filiam esse cognouerit, Simo hanc
potius eligat quam Philumenam nurum? Quamuis ex sororia
pulchretudine et ex amore Charini et Dauī laudatione <decoram>
ipsam quoque prope demonstrauerit nobis. 92.4. ET VVLTV SOSIA
10 haec laus adiuuat post cognitionem futuram nurum.

93.1. (= u. 120) ADEO MODESTO A. V. ‘modestus’ ad probitatem 76W.
uultus et morum pertinet, ‘uenustus’ ad naturam corporis. Atque
adeo ‘uultum’ sibi fingere multi possunt, ‘formam’ nemo. 93.2. VT
NIHIL SVpra ἔλλειψις Terentiana, nam non necesse est subiungere
15 duos uersus.

94.1. (= u. 121) QVIA TVM MIHI excusatio necessaria. 94.2. PRAE-
TER CETERAS id est: plus quam ceterae.

96. (= u. 123) HONESTA AC LIBERALI ‘honestā’ ad formam, ‘libe-
rali’ ad uultum rettulit.

93.1 cf. *Cur. epit. Don.* 542 || 93.2 ἔλλειψις Terentiana] cf. *Don. An.* 57.1; *Id. ibid.* 285.1; *Id. Eun.* 143.2 || 94.2 cf. *Synon. Cic. Charis. ars p.* 413, 35 B.

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 93.1 O.L.; 93.2 O.L.; 94.1 deest; 94.2 O.L.; 96. O.L.

1 laudandum v | post honestiora add. arte Λ || 2 sunt] sibi K | M.] om. Θ:
MODESTO Λ | deest ex est C² | nurum A: mirum K Σ || 3 Simo nisi Steph.:
simonis ω || 4 maternalem K: matrone α: matronul(a)e Λ | et₂] om. ε || 5 non
v | hoc] hic K: hec β | prestruxisse K: prestrixisse A: prescripsisse Σ || 6 ut] et
C (corr. C²) || 7 nurum] om. Θ: nurum uel mirum codd. Λ || 8 <decoram> ipsam
Rabbow: ipsorum ω || 9 prope] proprie K: om. Λ | monstraueit Σ | ET VVLTV]
QVM TV C: QVI(N) TV T || 10 futurarum C | nurum A: mirum K Σ (om. Fβ)
11 A. V.] ADEO VENUSTO Σ | modesto P || 13 adeo] delendum esse suspicio
multo CT (corr. C²) | possunt] ante multi transp. PΛ | formam ex uultum P²
14 ἔλλειψις Calph.: ellipsis ω | nam] om. Fq | est] om. C || 16 QVIA] QVE Λ
sch. 94.2 post 96 in ω || 17 ceteras Θ || 18 LIBERALI₁] LIBERALIS C | liberale C
(corr. C²)

98.1. (= u. 125) PERCVSSIT ILICO A. hoc est 'suspicio' uel aliquid tale. 98.2. ATTAT 'attat' interiectio admirantis. 98.3. HOC ILLVD EST ΔΕΙΚΤΙΚόν eius est rei, quam in animo conceperamus. Vergilius (*Aen.* 4, 675) 'hoc illud [i.] g. f.'?

99. (= u. 126) HINC ILLAE LAC. 'hinc' ex hac causa. 5

100.1. (= u. 127) QVORSVM EVADAS 'euadas' 'exeas' uel 'peruenias'. 100.2. FVNVS INTERIM P. S. 'funus' a funalibus dictum est, ut supra (*ad An.* 108.1, 115.2) notauimus. Et est 'funus' pompa exsequiarum. 100.3. Et bene 'funus procedit, nos sequimur' dixit quasi: 77W. post ipsum morituri. Unde et 'exsequiae' dicuntur. 100.4. QVAM 10 TIMEO QVORSVM non uidetur adhuc Sosiae plenum amoris argumentum: adeo pendet ad ea, quae dicturus est Simo.

101.1. (= u. 128) FVNVS INTERIM P. <S> ἄσύνδετον. 101.2. AD SEPVLCHRVM VENIMVS 'sepulchrum' κατ' ἀντίφρασιν dicimus,

98.2 cf. *Don. ars mai.* p. 602, 5 H.; *Diom. GL I* 419, 11; [*Sergius*] *GL IV* 562, 21; *Cled. ars* p. 111, 9 B.; [*Asper*] *GL V* 554, 15; *al.* || 98.3 cf. *Seru. Aen.* 4, 675 100.1 cf. *Don. An.* 176.1–2; *Id. Ad.* 509; *Id. Phorm.* 111.5; *Seru. Aen.* 2, 531; *Non. p.* 453 L.; *Prisc. GL III* p. 250, 16; *Cur. epit. Don.* 283 || 100.2 cf. *Don. An.* 115.1–2 (*ubi cf. alia*) || 101.1 cf. *Cic. de orat.* 2, 327 || 101.2–101.4 cf. *Fest. p.* 456 L.; *Seru. Aen.* 3, 41: Nam sepultus est quasi sine pulsu. Non enim hunc sepultum possumus dicere, cum sepultura non sit in hoc rite facta, sed fortuita sit obrutus terra; *Varro. frg.* 81 G.-S. (*apud Charis.* 93, 5 B.); *Isid. orig.* 15, 11, 1; *Id. diff.* 1, 314, p. 224 C.; *Cur. epit. Don.* 790

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 98.1 O.L.; 98.2 O.L.; 98.3 *deest*; 99. O.L. *et supra* hinc i(dest) ex hac causa *scripsit*; 100.1 O.L.; 100.2 *deest*; 100.4–101.1 *desunt*; 101.2 O.L.

1 ILLICO Σ | A.] ANIMVM Σ (A(N) C) | h(aec) AK | est] *om.* v || 2 attat₂ AP: i(dest) K: *om.* Σ | in terentio C (*corr.* C²) | HOC] VOCEM Θ | EST] *om.* Θ || 3 ΔΕΙΚΤΙΚόν *Calph.* (ΔΙΚΤΙΚόν *Scot.* 212): dicticon ω | rei est Σ | Vergilius–5 causa] *om.* F 4 illud N *edd. uett.*, *Verg.*: illud i. AK: illud e(st) i. Σ | g. *Wess. ex Verg.*: c. uel e. ω || 5 LAC. *Wess.*: *om.* AK: LACRIM(A)E Σ || 6 euadas₂ i(dest) Θv | permanes K 7 P. S. AKT: P. F. C: PROCEEDIT SEQVIMVR Fq Λ || 9 Et] *om.* P | dixit] inquit Λ 10 moritur C: moribus T | et] *om.* Θ | sch. 100.4, 101.1 *post* 101.4 *in* ω 11 *post* QVORSVM *add.* euadas FqΛ || 12 adeo ex ergo C² || 13 P.] PROCEEDIT Fq Λ | s. *add.* *Jakobi GFA** | ἄσύνδετον *Steph.*: A·C·Y·Θ·H·TON A: a.c.y. o.n. t.o.n. CT: sequimur ad sepulchrum uenimus Fq v: *om. sp. rel.* KΛ (ἄσυνθετον M⁴: ἄσύνθετον t: ἄσυνδθητον G²) || 14 sepulchrum] *om.* C (*rest.* C²) | κατ' ἀντίφρασιν e²: κατὰ ἀντίφρασιν zG² *Scot.* 212: cata (catha P) antiphrasin

quod sine pulchra re sit. 101.3. An quod ibi sine pulsu sint, id est mortui? 101.4. An quod illuc animae a uiuis sepellantur, id est separentur? 101.5. Et ‘sepulchrum’ dixit futurum [ut in quinto], non quod iam esset; ‘sepulchrum’ enim a sepeliendo dictum.

5 Vergilius proprie (*Aen.* 6, 232–233) ‘at pius Aeneas i.m.s.i.s.a.u.’.

102.1. (= u. 129) IN IGNEM INPOSITA EST ἔλλειψις; non enim ‘quae’. 102.2. Et mire, cum ‘funus’ supra dixerit. 102.3. FLETVR bene hic impersonaliter ‘fletur’: ab omnibus; extrema enim quaeque mortuorum omnes commouent ad lacrimas. 102.4. INTEREA HAEC

10 s. id est: quam dixi sororem esse Chrysidis.

103. (= u. 130) AD FLAMMAM ACCESSIT IMPRVDENTIVS inuenit affectum sororis, unde omnes uinceret: ceteri enim flent, haec flammae se ingerit. Sic Vergilius (*ecl.* 5, 20; 22–23) ‘extinctum n.c.f.D. ...’ cum complexa s.c.m.n., atque deos a.a.u.c.m.’

102.3 *impersonaliter*] cf. *Don. An.* 147.1; *Id. ibid.* 403; *Id. Ad.* 474.2; *Id. Eun.* 583.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 101.5 Vergilius – u. *om.*; 102.1 *O.L.*; 102.3 *O.L.*; 102.4 *deest*; 103. *O.L. una cum* Sic – u.c.m.

(-frasin P: -frasim K) Γ: kata anthiphrasin Θ: *uar.* Λ | dicimus A²KA: dixit A (*ante ras.*) P: diximus Θ

1 quod₁] quia v | An] aut Pq || 2 An] aut P Fq | illuc AP CT: illic K Fq Λ sepellantur *Rabbow**: sepeliantur ω || 3 separentur *uel* separantur *codd.* Λ dixit *ex* dicitur C² | ut in quinto ω (*sic* A Θ: *om.* PK Λ), *om. uett. edd.*: ut in VI (*Aen.* 6, 177) *Schoell**: *cruc. ante* ut *sign. Wess.* || 4 *ante iam add.* iacet uel Θ a – dictum AK: a – dictum est P: est a – dictum Σ || 6 POSITA Λ | EST] *om.* A CT | ἔλλειψις M⁴: ΕΛΛΙΨΙC A: eclipsis P Σ: *om. sp. rel.* K | enim] *er sp. rel.* Θ: est Λ || 7 *ante supra add.* ut Θ | dixerint A: dixerat P | hic bene Θ || 8 quoque Θ || 9 commouerint Θ | ad lac(h)rimas Λ: *om.* KP (cf. *Cioffi 2013, 114*): lacrimae (-mē A) AΘ || 10 s.] SOROR Σ (*exc.* C) | esse sororem Θ || 11 innuit v 12 uincerit Σ (uicerit Fq) | fletu Θ || 13 Sic] *om.* Θ || 14 n. – D.] nymphae crudeli funere Daphnim Fq | f.(le)bant *post* D. *fort. restituend.* | cum complexa] f. o. c. CT | c.] *e* CT | atque deos] a. d. CT | a. a.] a. AK

104.1. (= u. 131) IBI TVM EXANIMATVS PAMPHILVS a uoluntate, a facultate, a summo ad imum, ubi sunt dicta et facta, ubi est pathos. 104.2. Et mire 'ibi'.

78W. 105.1. (= u. 132) BENE DISSIMVLATVM 'bene' multum. 105.2. An quasi dolens, quia etiam negaturus sit Chremeti, dixit 'bene'? 5
105.3. ET CELATVM INDICAT omnia significanter: non 'ostendit' inquit sed 'indicat', non 'accedit' sed 'accurrit', non 'uestem' aut 'manus' sed 'mediam mulierem', non 'tenet' sed 'complectitur'.
105.4. Et quia tribus rebus inducitur in alicuius rei gestionem persona: affectu facto dicto. 'Affectus' est, quod ait 'ibi tum ex. P.', 'factum' quod ait 'accurrit m. m. c.', 'dictum' quod ait 'mea Glycerium, i., q. a.? c. t. i.p.?' 105.5. INDICAT 'indiciu' proprie est oris 10
et linguae. Factis ergo indicat, non enim dixit 'amo'.

106. (= u. 133) ACCVRRIT Vergilius (*Aen.* 4, 645) 'interiora domus irrumpit limina'.

15

104.1 *cf. Don. An. 234.1; Id. ibid. 342; Id. Hec. 364; Seru. Aen. 1, 484; Id. ibid. 4, 672; Isid. diff. 1, 403, p. 266 C.; Id. orig. 10, 90; GL Suppl. 278, 3; Cur. epit. Don. 29* || 105.1 *cf. Don. Ad. 201; Cur. epit. Don. 99* || 105.3 *cf. Don. Eun. 53.2 'significanter' cf. Don. Phorm. 47.1* || 105.4 *cf. Eugr. ad loc.; Comm. Bruns. An. 131: exanimatus dolore. Tribus modis deprehenditur hic Pamphilus: affectu facto dicto* || 105.5 *cf. Quint. inst. 5, 9, 8; Don. Eun. 1014.2; Seru. Aen. 2, 84; Cur. epit. Don. 425*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

P: 104.1 o.L.; 105.5 o.L.; 106. *deest*

1 a₁] et v (sic etiam a₃) || 2 unum C | ubi₁ H, *cf. Eugr. ad loc.*: ibi ω || 3 post ibi add. est K || 4 an] a(ut) ut uid. P || 5 quia AP: quod KΣ (C² ex q(ui)n ut uid) sit] sic Θ | dixit] rest. s.l. P || 6 INDICAT] INDIC. CT (at rubr. s.l. add. C²) significanter Λ: significantur ΓΘ || 8 methiam A | amplectitur Θ || 10 personet Fq | affecta A | factu Γq | dictu Γ F | est] om. A | quod] quid CF | ibi-11 ait₁] om. Fq | ex. AK: exanimatus P Σ (exani. T) | p. AK: Pamphilus Σ (pan. T) 11 m.₁] mediam P Σ | m.₂] muli. C: mulierem Fq Λ | c.] complectitur Fq Λ Glycerium] Gli. AT: om. sp. rel. K || 12 i.₁-p.] om. sp. rel. K | i.₁] i. A: inquit Θ: om. Λ | q. a.] quid agis Fq. q. a. uel quid agis codd. Λ | c.-p. T Λ: c. t. i. pro A: cur te is perditum Fq: c. d. i. p. C | est proprie Θ || 13 amo] uel anima CT: uel sp. postp. F: uel a sp. postp. q: anima indicat uel Λ || 14 interio C (corr. C²) 15 post limina add. m. β

107. (= u. 134) MEA GLYCERIVM I. Q. A. 'mea' quasi amator, [hoc] 'Glycerium' quasi familiaris dixit, 'quid agis' quasi perturbatus, 'cur te is perditum' quasi consolatus.

108.1. (= u. 135) VT CONSVETVM FACILE AMOREM C. mire non
5 'suspiscarere' dixit sed 'cerneres'. Et est ordo: 'facile cernereres'.
108.2. Sed 'cerneres' sic, ut supra (u. 66) 'laudem inuenias et
amicos pares'.

109. (= u. 136) REIECIT SE IN EVM F. Q. F. obicitur ei et quod a 79W.
Glycerio factum est, ut (Cic. *diu. in Caec.* 22) 'ecquis umquam tam
10 palam de honore, tam u. d. s. s. c., q. i. a. i. a., ut ne h. m. d. d.'?

110.1. (= u. 137) QVID AIS non interrogantis est sed mirantis.

110.2. REDEO INDE IRATVS ATQVE AE. F. 'iratus' culpa, 'aegre
ferens', quia praeter spem.

111.1. (= u. 138) NEC SATIS AD OBIVRGANDVM mire expressit
15 indulgentiam patris circa filium: erat, inquit, causa sed pro amari-
tudine obiurgationis non erat satis, hoc est non idonea uidebatur.
111.2. NEC SATIS AD OBIVRGANDVM CAUSA deest 'habui' uel 'erat'
ut Vergilius (*Aen.* 2, 314) 'nec sat rationis in armis': et hic 'est' uel
'habui' deest ad sententiam. 111.3. DICERET deest 'enim'.

107. cf. *Don. Phorm.* 254.1 || 110.1 cf. *Don. An.* 301.5; *Id. ibid.* 616.1; *Id. ibid.*
872.4 || 110.2 cf. *Don. Eun.* 825.1 || 111.3 cf. *Don. Hec.* 229.1

Γ ; Σ { Θ , Λ }

P: 107. O.L.; 108.1 O.L.; 109 deest; 110.2 O.L., in text. Ter. s(cilicet) culpa supra iratus, et
s(cilicet) quia praeter spem supra aegre ferens; 111.1 O.L. una cum mire; 111.3 O.L. in text.
Ter. deest enim supra DICERET

1 GLICIT A: GLICE K | I.] INQVIT Σ | Q. A. V: QVOD Γ Θ : QVOD uel om. codd. Λ
hoc ω , del. Q Scot. 212 Steph. || 2 dixit] post agis transp. P | perturbatur Θ
3 consolaturus β : est solatus Θ || 4 c.] CERNERES Σ | M'ce non (in ras.) A
5 suspiscarere Schopen*: suspicaretur ω ('sus-' in ras. A; suspiscareri β
Westerh.) || 6 inuenies CF: inuenias uel inuenies codd. Λ || 8 F.₁-F.₂] FLENS
QVASI (uel QVAM) FAMILIARITER Fq Λ | ei] om. C (rest. C²) | a] om. K || 9 ut]
om. β | ecquis Cic.: et quis ω | umquam tam Θ β : um quantam A: numquam
tam K Λ || 10 tam] om. Λ | i.₁] om. K | i.₂] om. β | h.] hoc Σ || 11 AIS] AISVNT A:
AGIS K: AIT T: AIS nunc dub. Wess. | est] om. β || 12 AE. A: E. CT: (A)EGRE Fq
 Λ | F.] F. CT: S. A: FERRE K: FERENS Fq Λ | iratus-13 ferens] om. ϵ || 13 quia]
om. Fq | propter Θ || 15 circa] erga Σ || 16 ante est add. non K || 17 habui]
habu! A: hūi ex hūc corr. C² || 18 ut] om. Σ | satis K | in] ex et C²

112.1. (= u. 139) QVID FECI mire fiduciam praetulit argumento, quod est in sequenti uersu. 112.2. QVID FECI QVID C. αὔξεισις a maioribus ad minora. 112.3. Et ‘feci’ quasi facinus dixit (‘facere’ enim quis et homicidium dicitur), ‘commerui’ minoris culpa est, ‘peccaui’ multo minoris uel leuioris.

5

113. (= u. 140) QVAE SESE IN IGNEM INICERE VOLVIT illic (u. 134) ‘mea Glycerium’, hic pronomen dixit: mira dissimulatio, tamquam illam praeter periculum nesciat.

80W.

115.1. (= u. 142) NAM SI ILLVM OBIVRGES V. Q. A. T. argumentum ex coniectura per ratiocinationem a contrario, ut si dicas: 10
forti uiro praemium debetur, si desertori poena constituta est. 115.2. TVLIT pro ‘attulit’. 115.3. Sed multa significat, et alias ‘pertulit’, ut ille (Verg. *Aen.* 2, 407) ‘non tulit hanc s. f. m. C.’, alias ‘sustulit’, ut idem (*ecl.* 9, 51) ‘omnia fert aetas’, *pro* ‘aufert’.

112.2 a ... ad minora] cf. *Don. An.* 236.5: et est peruersa αὔξεισις a maioribus descendens ad minora per amplificationem accusationis || 112.2–112.3 *Cur. epit. Don.* 315 || 112.3 cf. *Isid. orig.* 5, 26, 2; *Poliziano p.* 52, 22 115.1 cf. *Quint. inst.* 7,10,6: Nisi forte satis erit diuidendi peritus qui controuersiam in haec diduxerit, an omne praemium uiro forti dandum sit etc.; *Quint. decl. min.* 297, p. 364, 13 B.; *Quint. decl. min.* 278, p. 280, 11 B.; *Mart. Cap.* 5,482 || 115.2–115.3 cf. *Don. An.* 443.5; *Id. Hec.* 594.1; *Seru. Aen.* 8, 256; *Id. ecl.* 9, 51; *Cur. epit. Don.* 887

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 112.1 O.L.; 112.2 O.L.; 113. O.L.; 115.1 O.L.; 115.3 s. – C. om., ut₂ – aufert om.

2 consequenti K | QVID₂ – αὔξεισις Wess.: QVID C. A U ΞH N cie A: uxesis (om. lemm.) P: QVID c. dee(st) postp. sp. K: aut sis (signo 7 sim. add. C) quid est c. CT: AVT QVID COMMERVI Fq Λ (αὔξεισις marg. add. M⁴) || 3 maioribus – minora Λ (coll. 139.3): minoribus – maiora ΓΘ | dicitur C (corr. C²) 4 homidium C (corr. C²): homedium T || 6 INICERE] ¬ NVCERE A: VINCERE K: CONIICERE β | VOLVIT] v. T: ante IN transp. Fq || 9 post NAM add. et K | v. Q.] VITAE QVI Fq Λ | A.] AVXILVM Fq Λ | T. CT: TI A: om. K: ACTVLIT Fq: TVLIT Λ 10 ex coniectura AK β (cf. *Cioffi* 2012, p. 162): om. Σ || 13 ille] Virg(ilius) Fq | s. f. m.] speciem furiata mente Fq | c.] e. CT: corebus Fq || 14 fero A

116.1. (= u. 143) QVID FACIAS ILLI pro 'illo'. 116.2. QVI DEDERIT DAMNVN AVT M. 'damnum' rei est, 'malum' ipsius hominis.

117.1. (= u. 144) VENIT CHREMES P. A. M. C. argumentum ex coniectura de testibus. 117.2. Et mire: supra (u. 100) 'ultro ad me uenit'. Ergo hic causa iusti doloris ostenditur, quando dolet etiam Chremes; nam potuit non daturus filiam non uenire. 117.3. POSTRIDIE AD ME C. ut sine dilatione sciri possit. 117.4. Et CLAMITANS indignantis est, ut (*Ad.* 91) 'clamant omnes'.

118.1. (= u. 145) INDIGNVM FACINVS C. P. deest 'se'. 118.2. Et incerta distinctio. 118.3. INDIGNVM FACINVS distinguendum, ut per se intellegatur 'indignum facinus': et ipse dolet corrumpi Pamphilum. 118.4. COMPERISSE ergo ab aliis, ut appareat euersum, quod ait (u. 96) 'tum uno ore omnes' et (u. 99) 'hac fama impulsus c'. 118.5. PAMPHILVM PRO VXORE H. 'Pamphilum' cum emphasi dixit, 81W. id est pudentem et bene moratum. 118.6. Et nec 'amicam' sed 'pro

116.2 cf. *Don. Eun.* 994.4; *Cic. Tusc.* 3, 34; *Varro ling.* 5, 176; *Isid. orig.* 5, 27, 5; *Id. diff.* 1, 145, p. 158 C.; *Cur. epit. Don.* 195 || 117.1 arg. ex con.] cf. *An.* 367.2 117.4 cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. Ad.* 60.1–2; *Poliziano p.* 53, 12; *Cur. epit. Don.* 131 118.1 cf. *Don. Ad.* 77.4; *Id. Eun.* 1076 || 118.2–118.3 cf. *Eugr. ad loc.* 118.5 cf. *Don. An.* 787.1; *Id. ibid.* 810.1; *Id. Hec.* 136.4; *Id. Phorm.* 114.3

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 116.1 o.L., pro illo supra illi in text. Ter.; 116.2 o.L.; 117.1 o.L.; 118.1–118.2 desunt; 118.3 indignum – Pamphilum om.; 118.5 o.L.

1 QVIS C (*corr.* C²) | F. T: FACIES Fq || 2 M.] MALVM Σ | est] om. β | post malum add. uel K || 3 sch. 117.1–4 post 118.2 in ω | P. A. M. C. Wess.: P. T. A. C. AK CT: POSTRIDIE AD ME CLAMITANS Fq: POSTRIDIE CLAMITANS Λ || 4 de] in Θ | supra] om. Θ | uenit ad me P Θ || 5 causa] post doloris transp. Λ | quando AP: quod F Λ: quam K CT | dolet etiam] l&ticia(m) A || 6 POST TRIDIE A: POST TRI sqq. euan. P: POST TRIDVVM K || 7 C. Γ: CLAE. C: CLA T: CHREMES Fq Λ | sciri e² (*teste Kauer 1911, 153 etiam P; cf. Cioffi 2013, p. 101*): scribi ω | Et CLAMITANS] EXCLAMITANS A || 8 indignatis A | ut] et β || 9 Et–10 incerta] et mira K: incertaque Θ || 10 subdistinguendum Λ || 11 facinus et] facin(us)ri A 13 tum] cum AK CT | flamma A | impulsus] i. P | ante c. add. est KΛ | c.] Chremes FA || 14 PAMPHILVS A | PRO] om. AK | H. K CT: HOC A: HABERE Fq Λ | post H. add. P. CT: HANC PEREGRINAM add. Fq | Pamphilum–emphasi] Pamphilus infasi A || 15 prudentem ω, *corr. Steph.* | Et nec amicam] om. C (*rest.* C²)

uxore'. Mire ergo, quasi non hoc doleat quod amet, sed quod pro uxore habeat. Et simul excusatio filiam denegaturi socii.

119.1. (= u. 146) PRO VXORE HABERE H. P. 'hanc' cum contemptu dictum est. 119.2. Et PEREGRINAM ut alibi (u. 469) 'adeon est d.? ex p.?' nam hoc nomine etiam meretrices nominabantur. 5
119.3. EGO ILLVD SEDVLO quanto affectu pater factum quod uiderat negabat! 119.4. SEDVLO quomodo 'sedulo', si negabat? An sedulo σπουδαίως [id est simpliciter]? 119.5. SEDVLO quia non semel negauit uel ille instituit.

120.1. (= u. 147) NEGARE FACTVM impersonaliter. 120.2. NEGARE 10
FACTVM officium patris et simul per hoc expressio probationis. 120.3. ILLE INSTAT FACTVM Plautus (*Mer.* 242) 'instare factum simia'. Et est ἀρχαϊσμός. 120.4. INSTAT FACTVM uetuste, id est:

119.2 cf. *Don. An.* 469.3; *Id. Eun.* 107; *Id. Phorm.* 415.1; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 439,34 B.; *Diff. ed. Beck p.* 32,36; *Cur. epit. Don.* 643 || 119.4–119.5 cf. *Don. Hec.* 673.1: Reticentia de filiorum uitis et iam defensione quoque apud soceros uti parentes saepe Terentius demonstrauit et praecipue in *Andria* (146sq.) cum dicit 'ego illud sedulo [...]'; *Non. I* 166, p. 68 Maz.; *Charis. ars p.* 250, 15 B.; *Id. ibid. p.* 283,10 B.; *Don. Ad.* 50.1; *Id. ibid.* 251.5; *Id. ibid.* 413.3; *Id. Eun.* 138.2; *Id. Hec.* 63.3; *Id. Phorm.* 428; [*Sergius*] *GL IV* 559,12; [*Acro*] *Hor. epist.* 13,5, p. 250 K.; *Seru. auc. Aen.* 2,374 || 120.1 impersonaliter] cf. *Don. An.* 129.3 (ubi cf. alia) || 120.2 cf. *Don. Hec.* 673.1 || 120.3 cf. *Deufert* 2002, p. 265, n. 141

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 119.1 o.L.; 119.2 ut – p. om.; 119.3 o.L.; 120.3 Plautus – ἀρχαϊσμός om.

1 mire – uxore] om. ε (exc. α) | non hoc A Θ: hic non K α: non Λ | sed quod] si quod K: si quidem α || 2 excusatio *Rabbow**: excusat ω (excusatus P) denagaturi A || 3 H(OC) P. Γ: HANC PEREGRINAM FL | <cum> f: om. ω | contemptu Cq: contu A: contentu PK FT || 4 ET] om. C | ut] et C (corr. C²): ait T a(n) deon A || 5 d.] demens Θ | ante ex add. ut Σ | p. uel peregrina codd. Λ etiam] om. Fq: et T || 6 post quanto add. illud C (del. C²) || 8 σπουδαίως *Cioffi* (CQ*, coll. CGL 1907, 251): Sosi(a)e ω (ut Sosie Θ): studiose *Kauer* (1911, p. 153): ὥσει ἀπλῶς *Rabbow** *Schoell** | deleui (cf. *Cioffi CQ**) | idest] uel P simp(licite)r in simp(le)x corr. C² | sch. 119.5 post 120.1 in ω | SEDVLO] SED Θ simul negabat K || 9 instituit K || 11 per] pro KC | negationis Fq || 12 plaut'us in ras. A: platus K || 13 simia et *Wess.*: simile ω | ἀρχαϊσμός M^{4t} G²: α P x A C moc A: a p r a c m o e Θ: om. sp. rel. KA | INSTAT *Ter.*: INSTARE ω | idest] uel K

instat dicere factum esse. 120.5. DENIQVE quid ‘denique’? Ad summam properat et ad finem dictorum. 120.6. DENIQVE id est ‘postremo’.

- 121.1. (= u. 148) ITA TVM DISCEDO proprie, non enim ‘abeo’:
 5 unde ‘discessio’. 121.2. VT QVI SE FILIAM NEGET DATVRVM ut ab eo 82W.
 disceditur, qui se filiam neget daturum. Ergo probata res est,
 quando qui obtulit negat daturum. 121.3. Probauit quod uolebat
 senex Sosiae: adhuc superest, ut ostendat, quam non sit iracun-
 dum, <...> quin iuste irascatur.
- 10 122. (= u. 149) NON TV IBI GNATVM ἀποσιώπησις uel ἔλλειψις:
 deest ‘inuasisti’ ‘obiurgasti’ ‘adortus es’.
123. (= u. 150) OBIVRGANDVM ‘incusandum’ ‘inclamandum’.
124. (= u. 151) <TVTE IPSE> HIS REBVS FINEM modo non addidit
 ‘diceret’.

120.5–120.6 cf. *Don. An.* 683.1; *Id. Hec.* 123.3; *Id. ibid.* 128.1; *Id. ibid.* 156; *Id. Phorm.* 121.5; *Id. ibid.* 325.2; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 438, 28 B.; *Id. ibid.* 446.6 B.; *Cur. epit. Don.* 201 || 121.2 cf. *Prisc. GL III* 128, 8: [...] Deest enim ‘ut ab eo, qui neget’ || 122. cf. *Jakobi* 1996, p. 115 || 123. cf. *Seru. Aen.* 5, 387; *Id. ibid.* 12, 758; [*Acro*] *Hor. ars* 241, p. 350 K.; *Charis. ars p.* 388, 14 B.; *Id. ibid.* 437.5

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 121.1 ITA TVM *om.*; 121.2 *O.L.*; 124. *O.L.*

1 instat] *om.* Fq | factum dicere esse Θ | quid–2 DENIQVE] *om.* Fq
 2 properat] probat C (*corr.* C²) || 4 non] tum Λ || 5 unde] idest inde Λ
 decessio K: discedo Λ | *de sch.* 121.2 cf. *Cioffi* 2013, p. 103 | FILIAM ante
 DATVRVM *transp.* Θ | DENEGET Θ (DENEGAT T) | ante ut *add.* ita tum ab illo ut
 ab eo P || 6 neget] negat A: ante se *transp.* P: ante filiam *transp.* Σ | daturam
 C | post daturum *add.* ita tum discedo ab illo ut ab eo disceditur qui se filiam
 neget daturum A || 7 attulit C (*in* ottulit *corr.* C²) | quod] *om.* T | uolebat–8
 non] *om.* F || 8 quam] quod Λ | irascendum Λ || 9 ante quin *lac. stat. Rabbow*^{*}
 irascatur O: irascitur ω || 10 post GNATVM *add.* OBIVRGARE A | ἀποσιώπησις
 M⁴: ΑΠΩCΙΩΠCIC A: aposiopesis P: *om. sp. rel.* K Σ (αποσιόπασισ G²:
 αποσιώπασις t: prothesis v: aposiopasis H) | uel] VeL A: *om.* PK | ἔλλειψις
 M⁴ *in marg.*: EMIYIC A: eclipsis Σ: *om. sp. rel.* PK || 11 deest] i(dest) C (*corr.*
 C²) | adortus *ex* adhuc C² || 13 *add. uett. edd.* | modo non Γ Θ: modo Λ (non
 enim β) | addit C (*corr.* C²)

125.1. (= u. 152) PROPE ADEST CVM ALIENO MORE prope adsunt nuptiae, id est in proximo sunt metae libertatis et ideo audius uoluptaria sub fine carpenda sunt. 125.2. CVM ALIENO MORE ‘cum’ pro ‘quando’. *Hoc enim significat ‘cum’.*

126. (= u. 153) SINE NVNC MEO ME VIVERE I. M. ‘meo modo’ mea uoluntate, meo arbitrio.

127. (= u. 154) QVI IGITVR RELICTVS EST OBIVRGANDI LOCVS mire ‘obiurgandi’, tamquam non incensior patre in filium uidetur; nam supra (u. 149) commotus plus per ἀποσιώπησιν significauerat.

10

83W. 128.1. (= u. 155) SI PROPTER AMOREM V. hoc erat secundum in diuisione (u. 49) ‘et consilium meum c.’ 128.2. SI PROPTER AMOREM VXOREM initium consilii sui demonstrandi. 128.3. NOLIT legitur et ‘nolet’.

129.1. (= u. 156) EA PRIMVM AB ILLO ANIMADVERTENDA INIVRIA EST nota participium a passiuo ‘animaduertenda’, id est:

125.2 cf. *Don. Ad. 299.2, Id. Eun. 406.2, Id. ibid. 522; Id. ibid. 551.2; Id. ibid. 1080; Id. Hec. 116.1* || 126. cf. *Cur. epit. Don. 525* || 127. cf. *Don. Phorm. 110.2*
129.1. cf. *Cur. epit. Don. 67*

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 125.1 O.L.; 125.2 O.L.; 126. O.L.; 127. QVI–LOCVS om.; 128.1 O.L.; 128.2 O.L.; 129.1. O.L.

126. Bern. 276: summa ·|· finis. Donatus in commento Andrie modus ·|· arbitrium, uoluntas. Donatus in commento Andrie Therentii

1 EST uel ADEST codd. Λ || **2** in] om. CT (rest. C²) | metae PFq: mete A: more corr. in mere ut uid. K: methe C², fort. ex mthe: mote T: met(h)e uel sim. codd. Λ || **3** carpenda sunt] carpendas K || **4** quando Wess.: quo ω || **5** I. M. Meo A: I.M. Adeo K: I. A. (del. C²) in adeo C: in mo. adeo T: i. meo Fq: modo adeo Λ **6** uoluntate Steph.: uoluptate ω || **7** QVIS TFq || **8** non incensior Rank (1925, pp. 145–148): inincensor AP: incensor K: incensus Σ: mitis censor Kauer (1911, p. 154): ignoscentior Rabbow* | patre Rank (1925, pp. 145–148): pater ω || **9** ἀποσιώπησιν Steph.: aposio pēCIN A: om. sp. rel. Θ: aposiopesin (vel -sim) KΛ **11** sI] om. C (rest. C²) | v.] om. C: VXOREM NOLIT (DVCERE add. F) Fq || **12** c. Wess.: c.m.c. AK: om. P: e.m.c. CT: cognosces Fq: cognosces uel cognosces m.c. codd. Λ | AMOREM] om. Tq || **15** EA] om. C (ca suppl. C², ut uid.) | AB–ANIMADVERTENDA] AD EST AB. IL. T | ANIMA ADVERTENDA A || **16** EST₁–**65,5** INIVRIA] om. Θ | EST nota Wess.: Et (om. P cum lemm.) nota Γ: EST et nota Λ id est AP: uel K: om. Λ

- castiganda ac uindicanda est 129.2. AB ILLO ... INIVRIA id est 'quam facit', non 'quam patitur'. 129.3. EA PRIMVM AB ILLO ANIMADVERTENDA ut iam hoc sit peccatum, quod recusat nuptias, non quod amat adulescens. Ideo ergo 'primum' dixit. 129.4. ANIMADVERTENDA INIVRIA EST uindicanda, exsequenda. 129.5. Et bene 'ea ab illo' dixit 'iniuria': certissimam enim notauit personam, quae debeat pro iniuriis poenas soluere. Quod si dixisset 'iniuria eius', amphiboliam fecisset, utrum: quam passus est ab alio, an: quam ipse aliis intulit.
- 130.1. (= u. 157) ET NVNC ID OPERAM DO VT PER F. N. hic reddidit, quod dixerat (uu. 49–50) 'consilium meum cognosces'. 130.2. ID 'propter id'.
131. (= u. 158) VERA OBIVRGANDI ἀντίθετον: quia 'falsas' dixit, intulit 'uera'.
- 134.1. (= u. 161) MANIBVSQVE PEDIBVSQVE prouerbiale, id est 'omnibus uiribus'. 134.2. OBNIXE OMNIA cum conatu, instanter contra conantem.

129.5 cf. Don. Eun. 557.3: 'Ab eo' amat Terentius pro 'eius' ponere *amphibolia*] cf. Don. An. 261.3; Id. *ibid.* 262. 2; Id. Hec. 167.3 || 130.2 cf. Don. An. 162.1; Id. *ibid.* 180.1; Id. *ibid.* 331.3, Id. *ibid.* 376; Id. *ibid.* 535.1; Id. Eun. 393.1; Id. *ibid.* 393.2; Id. Ad. 791 || 131. cf. Don. Hec. prol. 2, 37; Id. Phorm. 262.2; Id. Phorm. 660 || 134.1 cf. Don. An. 676.1; [Caper] GL VII 92, 9; Non. 716 L.; Cur. epit. Don. 520

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 129.3 ideo – dixit om.; 129.4 deest; 130.1 O.L.; 134.1 O.L.; 134.2 deest

1 ac Γ: om. Λ | uindicanda KΛ: uindica A: iudicanda P | id est Γ: om. Λ
 2 facit Λ: facio Γ | non quam] numquam A | EA] ET Γ | AB ILLO Γ: om. Λ | post ANIMADVERTENDA add. INIVRIA Λ || 3 hoc sit A: sit hoc P: hic sit K: sit Λ
 4 amat Schopen* (cf. Eugr. ad An. 155): peccat ω || 5 EST] om. T: ante INIVRIA transp. Fq || 6 ante iniuria add. animaduertenda P | notatim CT: notat Fq
 7 quod] om. P || 8 amphiboliam AK Fq: amphibologiam CT: amphiboliam uel amphibologiam codd. Λ | fecisse CT | utrum] iniuriam β | quam₁] qui P (sic et seq.): que T | ab alio] om. P || 9 ipse] om. P || 10 OPERAM DO] OPERANDO AKT F. AKCT: FALSAS Fq: FALSAS uel F. codd. Λ | post F. add. et C | N.] NVPTIAS Fq
 11 quae ut vid. C (corr. C²) | post dixerat add. superius P | cognoscet A
 13 ἀντίθετον M⁴ (in marg.): antit(h)eton P Σ: om. sp. rel. K | falsas U: falsa ω
 dixit in dicitur corr. C (ut vid.) || 15 prouerbiale(m) A || 16 uiribus Fq εU: uerbis ω | OBIVRE F: OBNIXTE A || 17 conante A

84W. 135.1. (= u. 162) MAGIS ID ADEO 'id' 'propter id'. 135.2. MIHI VT INCOMMODET noceat, incommodum afferat. 135.3. MAGIS ID ADEO MIHI VT I. non enim, inquit, prodest filio amare meretricem.

136. (= u. 163) QVAPROPTER mire Sosia interrogat, quasi nulla causa sit fallendi dominum. 5

137.1. (= u. 164) MALA MENS MALVS ANIMVS <'animus'> uoluntas est, 'mens' etiam ratio. 137.2. MALA MENS MALVS ANIMVS argumentum a natura et an aliquis <sit> sine causa malus an ab impulsione. 137.3. MALA MENS MALVS ANIMVS quia dixit (cf. uu. 162–163): magis ut laedat, quam ut prosit. 10

138. (= u. 165) SED QVID OPVS EST VERBIS ἀποσιώπησις est grauissimam poenam ostendentis.

140.1. (= u. 167) QVI MIHI EXORANDVS legitur et 'expurgandus'. Si 'expurgandus', 'cui' lege, non 'qui', quia et 'cui' per 'q' ueteres scripserunt. 140.2. ET SPERO CONFORE ab eo quod est 'confit', id est 15
perficitur, futurum tempus infinitiui modi 'confore' facit, id est

135.1 cf. *Don. An.* 157.2 (ubi cf. alia) || 137.1 cf. *Seru. Aen.* 10, 487; *Isid. orig.* 11, 1, 11; *Isid. diff.* 1, 370, p. 250 C.; *Lact. inst.* 7, 12, 9 || 138. cf. *Quint. inst.* 9,2,54; *Seru. Aen.* 1,135 || 140.1 cf. *Ter. Scaur. de orth.* p. 49,13 *Bid.* || 140.2 cf. *Prisc. GL II* 450, 21; *Cur. epit. Don.* 137

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 135.1 O.L.; 135.3 O.L.; 137.1 *deest*; 137.2 MALA – ANIMVS *om.*; 137.3 MALVS ANIMVS *om.*; 138. O.L.; 140.1 O.L.; 140.2 O.L.

137.1 Bern. 276*: mens .i. a(nimu)s et uolu(n)tas. R(ati)° s(ecundum donat(um) i(n) co(mmen)to and(r)°e th(e)r(enti)°

1 post ADEO *add.* MIHI Λ | id₂–2 ADEO] *om.* K Fq | propter P (*incert.*) e²: prope A: post Σ | MIHI] *om.* β || 2 noceat ex nocete *corr.* A² | offerat C (*corr.* C²) ADEO] AD ET A || 3 VT I. *Wess.*: VTI AK: VT INCOM(M). CT: VT INCOMMODET Fq Λ || 4 Sosie C | interrogat] *ante* Sosia *transp.* P || 6 post MENS *add. et del* animus K | *add.* *Wess.* | uoluntas–7 ANIMVS] AK α (*Cioffi 2012, pp. 151–152*): *om.* Σ | uoluntas *Bern.* 276: uoluptas AK α || 7 argumentum] *iter.* C (*corr.* C²) 8 *add.* *Wess.* || 10 prosit] sit (*in ras.*) A || 11 SED–VERBIS] *cruc. sign.* *Wess.*, *qui ad hoc schol. lemma* QVEM QVIDEM EGO SI SENSERO *potius pertinere ait* (*coll. GL VI* 468,15) | QVOD AK | ἀποσιώπησις est e² (aposiopesis est Λ): APOSIOPeSISe A: aposiopesis P: est *praep. sp.* K Θ || 12 grauissima CF poenam] *om.* Θ || 13 expugnandus Θ || 14 ante Si *add.* est K | si expurgandus] sed expugnandus FTq: *om.* C | lege cui Λ | cui₂–q] cui per q (*seqq. in ras.*) A: per cui C (*corr.* C²): cui pro qui Λ || 15 scripsere CT | confidit Γ

perfectum iri. Sic in Adelphis (u. 946) ‘uerum quid ego dicam? Hoc confit quod uolo’. 140.3. CONFORE ‘confieri’, ‘perfici’: unde confectum negotium uel confecta res, quae ad plenum perficiuntur. Vergilius (*Aen.* 4, 115–116) ‘nunc qua ratione quod i. cf. p., p.

85W.

5 a. d.’.

141.1. (= u. 168) NVNC TVVM E. O. H. hoc ad illud tertium respicit, quod dixit (u. 50) ‘et quid facere in hac re te uelim’. 141.2. HAS BENE VT A. N. PTF. D. hoc erat tertium de his, quae dicturum se promiserat. 141.3. ADSIMVLES hoc est ‘unum uerbum’: ‘adsimules’,

10 quod dixit (u. 45) ‘quin tu uno uerbo dic: q.e.q.m.u.’

142.1. (= u. 169) PERTERREFACIAS uenuste et poetice. 142.2. OBSERVES FILIVM obseruatio in duabus rebus est: in obsequio et in speculando.

144.1. (= u. 171) CVRABO ut coquus. Et supra (u. 30) sic ‘nempe ut curentur recte haec’. 144.2. I PRAE figura ἀναστροφή, quod nos ‘praei’ dicimus.

140.3 cf. *Seru. Aen.* 4, 116 || 141.1–141.2 cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. An.* 45.1
142.2 cf. *Don. Ad.* 2.2–3; *Id. An.* 412.5; *Seru. georg.* 4,212; [*Ascon.*] *Verr.* 1,46
p. 220,23 St.; *Non.* 571 L.; *Diff. ed. Beck* p. 49,60; *Cur. epit. Don.* 588
144.1 cf. *Don. An.* 30.1; *Eugr. Ad.* 422 || 144.2 cf. *Don. Ad.* 167.1; *Prisc. GL III* 14,
15; *Eugr. Eun.* 909

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 140.2 Sic – uolo om.; 140.3 O.L. una cum perfici, Vergilius – d. om.; 141.1 deest; 141.2 O.L.; 141.3 O.L., q₁ – u. om.; 142.1 O.L.; 142.2 O.L.; 144.2 O.L.

1 iri] rei C (corr. C²) | uerum *Steph. ex Ter.*: utrum ω | quid] quod Λ
2 confidit AK | CONFORE] CONFORTARE A: CONFORE i(dest) K | confiteri A:
conferri T | perficiuntur ex conf- C²: conficitur F: perficitur Λ || 4 nunc qua A:
non qua K: nequam C: ne qua F: neque Tq: nunc qua uel non qua *codd.* Λ
ratione] om. C: r(atio)ñ F: r(ati)o(n)e Tq | cf.] e.f. CT | p.p.] q(ua) K: p.q. C
6 E. O. H. AK: EST OFFICIVM H. CT: EST OFFICIVM HAS BENE VT ASSIMVLES
NVPTIAS Fq: mire uar. Λ || 7 dixit] om. Θ | quod K | re te] recte A || 8 A. N. (s.l.
K) AKCT: ASSIMVLES NVPTIAS Fq Λ | PTF. D. AK CT: ET PERTERREFACIAS
DAVVM Fq: ET P F D Λ | hec C | tertium–9 hoc] om. sp. rel. F | de–9
promiserat] om. q || 9 adsimules] om. Λ || 10 quin tu] quinti A: quin α | q₁] quid Θ | e.] est Fq: est uel e. *codd.* Λ | q.m.] quod me Fq Λ | u.] uelis Fq: u. uel
uelis *codd.* Λ || 11 uenusto A || 12 in₁] om. CT || 14 ut] et Θ || 15 post PRAE add.
sequar β | ἀναστροφή e²: anastrophe Γ Λ: om. sp. rel. Θ || 16 praei] pro pre i
Γ: pi Θ: pre i Λ (preposteron v)

ANDRIA 1, 2

1.1. (= u. 172) NON DVBIUM EST QVIN V. N. F. peracta narratione iam persona Sosiae non erat necessaria. Ergo substitit senex, per quem agenda sunt reliqua. 1.2. NON DVBIUM EST QVIN V. N. F. ad hoc certus inducitur Simo, ut et magis perturbetur inopinata consensione Pamphili ad ducendam uxorem et propterea nihil
5 agat cum Chremete de tradenda filia confirmandisque nuptiis.

86W. 2.1. (= u. 173) ITA DAVVM MODO TIMERE <s.> non recessit de loco senex; 'sensi' ergo: antequam cum Sosia loqui coepisset. 2.2. ITA DAVVM MODO TIMERE SENSI argumentum quod supra, ab eo quod nostri faciunt. 2.3. MODO antequam cum Sosia loqui coepisset. 10 2.4. 'Dauus' ut recte scribatur, 'Dauos' scribendum est, quia nulla littera uocalis geminata unam syllabam facit. Sed quia ambiguitas uitanda est nominatiui singularis et accusatiui pluralis, necessario pro hac regula digamma utimur et scribimus 'DaFus' 'serFus' 'corFus'.
15

1.1 cf. *Don. An.* 28.6 || 2.4 cf. *Don. An.* 580.1; *Quint. inst.* 12,10,29; *Gell.* 14,5,2; *Don. ars mai.* p. 604,1 H.; *Diom. GL I* 422,21; *Charis. ars p.* 95,6 B.; *Mar. Victor. ars p.* 77,25 M.; *Prisc. GL II* 27,10; *Cassiod. orth.* p. 55,43 S.; *Cur. epit. Don.* 194; *Poliziano p.* 55, 13

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 1.1 O.L.; 1.2 O.L.; 2.1 O.L.; 2.4 Dauus – scribatur om.

1 V. N. F AK C: VXOREM N. F. T: VXOREM NOLIT FILIVS Fq Λ || 2 substitit] subsistit Θ (C², subscribit C) || 3 V. N. K: VXOREM NOLIT β: om. AΣ | F. AK CF 4 post hoc add. autem P | certus] certa A: post inducitur transp. P β | ut et P: et ut AK: ut Σ || 5 propterea Q: praeterea ω || 6 tradenda PΛ: trahenda AK Θ 7 DAVVM MODO TIMERE AK β: MODO DAVVM TIMERE Σ | <s.(ENSIT)> ε U: om. ω || 8 sensi] om. K | 2.2 – 2.3 om. A Fq || 9 DAVVM MODO KP: MODO DAVVM Σ SENSI] om. P || 11 Dauus edd. uett.: Dauus (DAVVS A: daus CT: om. F) Simo (SIMO A) Dauus ω (sp. praep. Dauus K) | ut Wess.: et AKΘ: non Λ | scribatur Wess. (coll. An. 580.1): scribitur ω | Daus C: Daos v | scribendum est quia] scribendumque Θ || 12 littera] om. Λ || 13 nitanda A: notanda C: notandum T plr A: pl(ural)e K | necesse C: necessarie T || 14 dignama A: digna uia K utemur C (corr. C²) | ut A | Dauus seruus (ceruus v) coruus] om. sp. rel. Θ (δα Daos Daus C^x: Dauus seruus Simo titulum fingens T) || 15 post coruus add. ubi nuptias futuras esse audiuit sed ipse exit foras v

- 4.1. (= u. 175) MIRABAR HOC SI SIC A. ET E. S. L. Hic locus est, in quo Dauus insinuat spectatoribus multa gesturus. 4.2. SI SIC ABIRET 'sic' pro 'leuiter' et 'neglegenter', quod Graeci οὐτω dicunt. 4.3. <SIC> significanter: αὐτως, *id est* 'sic'. Et est de his, 5 quae gestu adiuuanda sunt, ut (*Ad.* 563) 'tantillum puerum' et (*Ad.* 163) 'huius non faciam'. 4.4. LENITAS clementia et facilitas, cui contraria asperitas et difficultas. 4.5. ET ERI SEMPER LENITAS 'semper uerebar' an 'semper lenitas', ut sit ὑφέν? Lucretius (1, 124) 'semper florentis Homeri'. 4.6. SEMPER LENITAS ac per hoc 10 simulata usque nunc lenitas. Nam nemo in diuersis actibus semper lenis est nisi forte fictus adsimulator et callidus. 4.7. SEMPER 87W. LENITAS sine differentia est importuna lenitas.

- 5.1. (= u. 176) QVORSVM EVADERET ad quam partem erumperet. 5.2. Et 'euadere' est per quamcumque difficultatem ad aliquid 15 peruenire.

4.1 cf. *Diom. GL I* 389, 16 || 4.2 cf. *Don. An.* 588; *Cur. epit. Don.* 816
4.4 cf. *Don. Ad.* 390.1 || 4.5 ὑφέν] cf. *Don. An.* 211.4; *Id. Ad.* 888.2; *Id. Hec.* 386.
2; *Id. ibid.* 518.3; *Cur. epit. Don.* 501 || 5.1 cf. *Don. An.* 127.1 (*ubi cf. alia*); *Diom. GL I p.* 389, 16 || 5.2 cf. *Don. Phorm.* 111.5; *Seru. Aen.* 2, 531

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 4.1 O.L.; 4.2 O.L., quod – dicunt om.; 4.3 deest; 4.4 O.L.; 4.5 O.L.; 5.1 O.L.

1 *hic noua scaena in* Θ | *HOC*] om. K q | *SI*] SIC AK | *A.*] ABIRET Fq; *A. uel* ABIRET *codd.* Λ | *E.* AK: *H.* Σ | *s.*] *post l. transp.* Θ | *post l. add.* uerebar (*u.* CT) Θ: uerebar quorsum auerteret *add.* v | *in*] om. β || 2 *dau*^{us} C | *spectoribus* A: *spectatori* C² | *SI*] SIC AK || 4 *Greci* OΥΤΩ (αὐτως *Steph.*, *dubitanter* *Wess.*: οὐτως *Lind.*) dicunt A: *Greci sp. interp.* dicunt K: *praep. sp. (suppl. ουτως* *Greci C*)* dicunt CTq; *Greci dicunt postp. sp.* FL (οὐτω M⁴ Q²: ουτως G² Q) SIC₁ *add.* *Wess.* | *significanter–sic₂*] om. v | *significanter* A: *significante* K: *significa(n)t* Σ | *AYTOC* A: *om. sp. rel.* KΣ || 6 *huiusmodi* v | *id est ante* LENITAS *add.* μ | *et*] om. Θ || 7 *ET₂–8 lenitas*] om. Fq | *simonis ante* SEMPER *add.* v || 8 *semper₁*] om. v | *an semper – ut sit*] quorsum abiret v | *anne* C ὑφέν *Steph.* (ὑφεν M⁴): RΦEN A: yfen P: *γ sp. postp.* K: *om. sp. rel.* Σ (yΘεν G²: υφεν υφενω Q) || 9 *homori* A: *honori* KP | *ac – lenitas*] om. ε (*exc.* β) || 11 *lenis est* Γ Θ: *est lenis* Λ | *difictus* A | *ex* A || 12 *semper ante est add.* C 13 EVADERET *uel* EVADAT *codd.* Λ: EVADAT AK Θ || 15 *peruenire ante ad transp.* P

7.1. (= u. 178) VERBVM FECIT non dixit 'litigium' aut 'rixam', sed 'uerbum'. Ista exiguities adseuerationis <sunt> et dicuntur cum pronuntiatione, ut intellegatur: ne uerbum quidem. 7.2. NEQVE ID AEGRE TVLIT haec est 'semper lenitas'.

8.1. (= u. 179) AT NVNC FACIET id est 'irascetur', 'denuntiabit', 5
'loquetur'. 8.2. AT NVNC FACIET subaudiendum 'uerbum'. Et est 'faciet' persona tertia pro prima. 8.3. NEQVE VT OPINOR SINE TVO et comminabitur tibi et minas contemnes, ut ad poenas peruenias.

9.1. (= u. 180) ID VOLVIT aut absolute accipiendum 'id' aut pro
'ob id' positum. 9.2. SIC demonstratio est et magis gestu quam 10
sensu intellegitur, ut supra (u. 175) diximus. 9.3. NECOPINANTIS
ὕφέν. 9.4. DVCI 'ducere' est expectatione longi temporis malum
prolatare. 9.5. Vel 'induci', ut feras in retia. 9.6. FALSO GAUDIO
uelut euitatae senis iracundiae.

10.1. (= u. 181) SPERANTIS IAM AMOTO METV ista singula sunt. 15
88W. 10.2. Et 'amoto metu' sic dixit, quasi metus brutum corpus sit,

7.1 cf. *Cur. epit. Don.* 895 || 8.2 cf. *Don. An.* 775.1 || 9.1 cf. *Don. An.* 157.2 (*ubi cf. alia*) || 9.3 cf. *Don. An.* 175.5 (*ubi cf. alia*) || 9.4 cf. *Don. Ad.* 855.3; *Cur. epit. Don.* 244 || 10.2 cf. *Cur. epit. Don.* 524

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 7.1 O.L.; 7.2 O.L.; 8.1 O.L.; 8.3 O.L.; 9.2 ut – diximus om.; 9.4 O.L.; 9.6 *deest*; 10.1 O.L.

2 assignitates C (*corr.* C²) | adseuerationis AP C: adseuerationes *cett.* | <sunt> et dicuntur *Rabbow**: dicuntur et ω || 3 intelliguntur Fq | ne *edd. uett.*: nec ω ID A: QVID v || 4 haec] hoc Σ (*exc.* β) || 5 *sch.* 8.1 *hic habet* Γ: *sch. om.* Θ: *ante* 8.3 *transp.* Λ | id est] id K: *om.* v | irascetur Γ α (*cf. Cioffi* 2012, p. 165): *om.* Σ id est *ante* denuntiabit *add.* β || 6 AVT K | subaudiendum] -um est Λ | Et] *om.* C (*rest.* C²) || 7 faciat C (*e in a corr.* C²) | persone tertia v: tertia persona P *post* TVO *add.* magno malo v || 8 et₁ A: idest et PK: id est Σ | *ante* minas *add.* si v | ut] *om.* v: et Λ | ad] *om.* A | peruenias Γ Θ: peruenies Λ || 9 aut₂] *om.* AΘ pro ob id positum *Rank* (1927, pp. 1–2): id quomodo PKΛ (*cf. Cioffi* 2015, pp. 358–359): opposite A: ob Θ (*ob sp. postp.* T: *om. sp. rel.* q) || 10 sic] si β 11 intelligatur Θ || 12 ὕφέν *Steph.* (1540): YΦHN A *Steph.* (1529): *om. sp. rel.* KΣ | *ante* expectatione *add.* cum v || 13 prolat(t)are AK: protendere P: prolatari Σ | induc A | rhetia β || 14 euitatae senis *Wess.* (*duce Hartman* 1895, p. 132)] *exita* (ex ira K) et te uite senis AK: ex ira (ora T) et te (de μ) senis uite Σ | iracundiae uel -ie AK Θ: iracundia Λ || 15 pronuntianda *ante* sunt *add.* *Karsten* (1912, p. 26) || 16 metus brutum corpus sit *Wess.*: corpus sit metus brutum Γ Θ: metus corpus brutum (secutum β) sit Λ

quod cum molimine moueatur. 10.3. OSCITANTIS ‘oscitatio’ est animi otium et securitas, dicta ab ‘ore ciendo’. 10.4. OSCITANTES securi, id est nihil prouidentes.

11. (= u. 182) NE ESSET SPATIVM C. A. D. N. miranda locutio, ut
5 si dicas: cogitat ad dicendum.

12.1. (= u. 183) ASTVTE hoc et gestu et uultu seruili et cum agitatione capitis dixit. 12.2. CARNIFEX aut excarnificans dominum aut ipse dignus carnifice, ut caro fiat, id est lanietur. Lucilius (*frg.* 91 *Cha., hex. inc. sed.*) ‘carcer uix carcere dignus’. 12.3. NEQVE
10 PROVIDERAM ‘prouidentia’ duplex est: etenim aut animo aut oculis prouidemus.

13.1. (= u. 184) HEM quasi correptio totius corporis. 13.2. EHO nutus est intentionem animaduersionemque deposcens eius, cum

10.3 *cf. Non. p. 406 L.* || 12.1 *cf. Quint. inst. 11, 3, 83; Poliziano p. 58, 10*
12.2 *cf. Don. Ad. 363.2; Id. An. 651.1; Id. Hec. 441.3; Isid. orig. 10, 49; Cur. epit. Don. 113* || 13.1 *cf. Don. An. 194.1; Id. Ibid. 682; Id. Hec. 339.2; Id. Ad. 266.1; Id. ibid. 373.1; Id. ibid. 622.1; Id. Eun. 805.7; Palaemon. Charis. ars p. 311, 12 B.; Cominian. Charis. ars p. 311, 14 B.; Prisc. GL III 138,15; [Asper] GL V 554,14; Comm. Mon. An. 270, p. 81 S., al.* || 13.2 *cf. Don. An. 500.2; Id. ibid. 748; Id. ibid. 951.2; Palaemon. Charis. ars p. 311, 12 B.; Diom. GL I 419,9; Agroec. orth. 101 P.; Comm. Mon. An. 667, p. 96 S.; Cur. epit. Don. 263*

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 11. o.L.; 12.1 o.L.; 12.2 o.L., id est – dignus om.; 12.3 o.L.; 13.1 o.L.; 13.2 o.L.

1 molimine] dominio v | moueatur m²: mouentur AK: mouetur PΣ
OSCITANTES Θ || 2 et] ut β | ciendo PΣ (commouendo C²): sciendo AK
3 idest] om. K (*rest. s.l.*): uel CT: et Fq: om. β | nihil] in hiis K || 4 SPATIVM AK:
NOBIS SPATIVM Σ | C.] COGITANDI v | A.] AD Fq v | D. N.] DISTVRBANDAS
NVPTIAS Fq: DISTVRBANDAS v | miranda Σ: imitanda Γ || 5 dicentium C *corr. in*
dicentum C² || 6 et₁] est ε || 7 dominum ex d(i)c(t)um C² || 8 ipsum dignum β
lenitatur AK: laniatur (e *supra* a₂ *rub. col. C*²) CT || 9 carcer *plerr. Lucili edd.*:
carcere uel carcer *codd.* Λ: carcere KΘ: carcereis A: carcer eris *Marx*: carcer
et is *Warm.* | uix] om. *sp. rel.* C: iure C²Fq || 10 PR(A)EVIDERAM Σ | preuidencia
CFq Λ | etenim aut Γ: aut enim Σ | oculis aut animo P || 11 prouidemus Γ:
pr(a)euidemus CT Λ: uidemus Fq || 12 HEM] ITEM A: HEV K: NVNC Θ
13 nup(er)tus C (*corr. C*²) | animo aduersionemque AK | desposcens A:
possens T

quo uult loqui. 13.3. EHODVM AD ME ‘dum’ παρέλκον est hoc loco.
 13.4. QUID HIC VVLT more seruili et uernili gestu: sic enim uocati a
 dominis secum uultuose agunt. 13.5. QVA DE RE negantis uim
 habet haec interrogatio; plus est enim ‘qua de re?’ quam ‘nihil’.
 13.6. ROGAS hoc cum interrogatione indignantis.

14.1. (= u. 185) MEVM GNATVM R. E. A. mire apud seruum
 89W. dissimulat id, quod iam probauit. 14.2. MEVM G. R. E. A. grauiter
 constanterque senex nondum se fatetur credere nec uerum scire,
 ne amittat uim uindicaturi, si rescierit. 14.3. ID POPVLVS CVRAT
 SCILICET quia rumigeratio populi est. 14.4. Sed hoc auersus ab illo
 contumaciter. 14.5. ‘Scilicet’ semper cum ironia ponitur. Sic Vergi-
 lius (*Aen.* 4, 379) ‘scilicet is superis l. e’.

15.1. (= u. 186) HOCCINE AGIS id est ‘audis’. Alibi sic (*Eun.* 130)
 ‘hoc agite, amabo’; Plautus (*As. prol.* 1) ‘uos hoc agite spectatores

13.3 cf. *Don. An.* 29.1; *Cur. epit. Don.* 26 || 13.5 cf. *Cur. epit. Don.* 722
 13.6 cf. *Don. An.* 267.6 || 14.3 cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. An.* 434.2 || 14.5 cf. *schol.*
Bemb. Ter. Haut. 358; *Schrickx* 2011, p. 173ss.; *Quint. inst.* 9, 2, 50; *RhLM* p. 38,
 5 H.; *Cur. epit. Don.* 807 || 15.1 cf. *Cur. epit. Don.* 42,43

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 13.3 O.L.; 13.4 O.L.; 13.5 O.L., plus – nihil om.; 13.6–14.1 desunt; 14.2 O.L.; 14.3 O.L. una cum
 quia; 14.5 Scilicet semper om., Sic – e. om.; 15.1 O.L., Alibi – uultis om.

1 dum Γ α: om. Σ | παρέλκον *Steph.*: parelcon ω | est] om. P: ante dum *transp.*
 K || 2 more] modo Θ | seruuli uel seruili *codd.* Λ | non uili K: uernuli Λ | a
 dominis secum] ab domini efficiu(m) A: a dominis sic K: a dominis serui P
 3 uoluptuose K: inuidiose P | negantis uim] negant suimus A || 4 haec] oe
 h(a)ec A: hoc K | est] tibi A | enim] om. K || 5 indignans A || 6 MEVM] AT EVM
 A | R. – 7 G.] om. Θ | R. E. A. K: ε.ε.α; A: RVMOR EST AMARE Λ || 7 MIRVM A | G.
 A CT: GNATVM K Fq Λ | R. E. A. AK CT: RVMOR EST AMARE Fq; R.E.A. uel
 RVMOR EST AMARE *codd.* Λ || 8 ne] nec A || 9 uindicaturi (om. P: uindicatura K:
 uindicaturi C) si rescierit] uindicatuos ire scierit A | ID(EST) AK | POPVLVS
post CVRAT transp. Λ | CVRABIT K || 10 SCILICET] s. TF μ: SIL(ICET) C | quia]
 quare K: om. T | est] ante populi *transp.* P: om. Fq | sed AP: si KΣ || 11 ironia
 PΣ: roma AK | porro C (ponitur C² in marg.) | Sic – 12 e] *post* contumaciter
exhib. ω, *post* ponitur *transp.* *Jakobi* (coll. *Quint. inst.* 9, 2, 50; *RhLM* p. 38, 5
 H.) || 12 is] his CT: his uel is *codd.* Λ | l. e.] labor est Σ || 13 AGIS ante
 HO(c)CINE iter. CT | sic] si Θ || 14 agite₁ s *Scot.* 212 (ex *Ter.*): age ω | uos] om.
 Fq | mei an *post* spectatores *add.* Fq

nunc iam, si uultis'. 15.2. Demonstratiue ueluti aurem suam tangens. 15.3. EGO VERO ISTVC deest 'ago' uel 'audio'.

16.1. (= u. 187) INIQVI PATRIS EST iniquum est, si nunc uelim quaerere actus liberos adulescentis. 16.2. NAM QVAE ANTEHAC
5 FECIT 'antehac' pro 'ante haec' consuetudine quam ratione dicitur. 16.3. NIHIL AD ME ATTINET id agit, ut superius consilium seruare se ostendat.

17.1. (= u. 188) DVM TEMPVS AD EAM REM T. deest 'se' ut sit: dum se tempus praebuit, quia supra (u. 151) dixit 'tute his rebus
10 finem praescripti, pater'. 17.2. SIVI ANIMVM VT EX. S. mira ratio cur siuerit, ut et hoc quod permisit ad bonam frugem permiserit 90W. non ad luxuriam. 17.3. AD EAM REM TVLIT 'tulit' absolute. Et deest 'se'. 17.4. SIVI [autem] distingue; est enim modo 'siui' permisi, cessauit. 17.5. SIVI antique. Aliter in Adelphis (u. 104) 'non siit
15 egestas facere nos'.

18.1. (= u. 189) NVNC HIC DIES A. V. A. hoc est: certe et seuerē et inexorabiliter denuntiat. 18.2. ALIAM VITAM pro diuersam et contrariam. Sic Vergilius (*Aen.* 2, 428) 'dis aliter uisum'.

15.2 cf. *Don. Hec.* 564.1; *Basore* 1908, pp. 15–16 || 16.2 cf. *Cur. epit. Don.* 69; *Jakobi* 1996, p. 90 || 17.3 cf. *Cur. epit. Don.* 887 || 17.4 cf. *Don. Ad.* 104; *Cur. epit. Don.* 817

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 15.2–15.3 *desunt*; 16.1 O.L.; 16.2 O.L.; 16.3 O.L.; 17.1 O.L.; 17.2 O.L.; 17.5 Aliter – nos *om.*; 18.1 O.L.

1 nunc AK: non Σ | si uultis s (*ex Plaut.*): sultis P. *Daniel* (*in marg.*) A: simul AK Θ: sumitur Λ || 2 tangentes v || 4 NAM QV(A)E *edd. uett.*: NAMQVE AK: NAM QVOD (Q. T) Σ || 5 ratione PΣ: rationem AK | dicitur] *om.* P || 6 ADMET K | age A | superius Γ: *om.* Θ: semper Λ || 7 se] *ante seruare transp.* Λ || 8 T. AK: TVLIT Σ || 10 praescripti A: praescripsisti KP C²F² Λ: descripsisti Θ | EX. AK: EXPLERET Σ (EXPLORET C, *corr.* C²) | s. AK: SVVM Σ | mira ratio U v: miratio ω || 11 cur siuerit] *om. sp. rel.* F | sciuerit C²: siuerat q | et hoc] haec P | quod] quam A: quae P | permiserit Λ | bonum Fq | frugem] *om.* Θ || 12 tulit₂] *om.* Θ 13 FVI A: *incert.* K: SIVIT CT | autem ω (*om.* C: animum Λ), *secl. Jakobi* | siui₂] *ante modo transp.* Θ | promisi C || 14 siue Aq | siit *Diom. GL* I 374, 17: sit A: s ut K: fuit CT: siuit FA || 16 HIC] H. T: H. uel HAEC *codd.* Λ | A.₁] ALIAM FqΛ V.A.] *om.* Θ: VITAM AFFERT Λ | certe *Rabbow**: recte ω || 17 pro diuersam] peruersam Θ || 18 dis Γ: diis Σ | *post uisum add.* est β: *add.* alios mores postulat v

19.1. (= u. 190) TE ORO DAVE grauius illud fecit nomine appel-
lando. 19.2. VT REDEAT IAM IN VIAM 'iam' modo tarditatis signum
est. 19.3. Et 'in uiam' dixit quasi ex deuuii erroris ad rectam uiam.
19.4. DEHINC POST. ἐπ'ανόρθωσις. 19.5. VT REDEAT IAM IN VIAM 'in
uiam' prouerbiale.

5

20. (= u. 191) HOC QUID SIT ἔλλειψις. Deest enim 'quaeris'.

21.1. (= u. 192) ITA AIVNT hoc credunt et loquuntur uniuersi.
Et est tepida consensio et quasi inuiti responsio, ut in Heautonti-
morumeno (*Haut.* 211) 'ita credo' monente patre filium. 21.2. TVM
SI QVIS MAGISTRVM μεταφορικῶς. 21.3. An quia et paedagogus est
<ut> (*Phorm.* 71–72) Geta '⟨m. f. r. q. m.⟩'? 21.4. AD EAM REM id est
super eam rem, hoc est super amorem.

91W. 22. (= u. 193) IPSVM ANIMVM AEGROTVM pro aegro, nam ani-
mus 'aeger', corpus est 'aegrotum'.

19.1. cf. *Don. Hec.* 482.2; *Id. ibid.* 510; *Id. Ad.* 476.4; *Id. Ibid.* 894.3
19.2 cf. *Don. Ad.* 175.4; *Cur. epit. Don.* 399 || 19.4 cf. *Don. Ad.* 648.1
21.1 cf. *Don. Ad.* 930.3; *Id. Hec.* 357.2–3–4; *Cur. epit. Don.* 479
21.2–21.3 cf. *Don. An.* 54.2; *Id. Ibid.* 476.3; *Id. Phorm.* 72.3; *Seru. Aen.* 5, 669
22. cf. *schol. Bemb. Ter. Eun.* 236; *Isid. diff.* 1, 78, p. 122 C.; *Isid. orig.* 10, 12;
Charis. ars 396,9 B.; *Seru. Aen.* 1,208: 'Aeger' est et tristis et male ualens,
'aegrotus' autem siue aegrotans tantummodo male ualens; *Seru. auc. Aen.*
4,35; [*Prob.*] *nom.* 68,22 P.; *Alc. de orth. p.* 3,13 B.; *Beda, orth. p.* 9,45; *Rem. p.* 17,
6 H.; *Cur. epit. Don.* 261

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 19.1. o.l.; 19.2 VT REDEAT om.; 21.1 ut – filium om.; 21.2 o.l.; 21.3 deest

1 facto Θ | appellando] om. Θ || 2 REDDEAT A: REDEAM K | modo] uero A | est
signum Θ || 3 in uiam ex inuidiam C²: uiam Fq | dicit qua Fq | ex deuuii erroris
Wess.: exinde (exierat Fq) iussit (uel ius sit) erroris Γ Θ: ex errore Λ | post
uiam₂ add. redire v || 4 POSTVLO Θ | ΕΠΑΝΟΡΘΩCIC A: om. sp. rel. PKΣ
(ἐπ'ανώρθωσις M⁴) | in uiam₂] om. C (rest. C²) Fq || 6 ἔλλειψις M⁴: ἔλλιψις G²:
ΕΛΛΙΨΙC A: eclipsis P f: om. sp. rel. KΣ (e. sp. postp. C: nescio Fq v) || 7 et] hoc
F: om. q || 8 trepida confessio P | quasi] om. A | inuia A: in uiri ε (iniurie v)
reprehensio ε | eautontimoru(m) menonon A: ea ita uti K: eutontu(m) Θ:
mult. uar. Λ || 9 monentem C (corr. C²) | patrem C (corr. C²) | filiam ΚΛ | CVM
AK || 10 post MAGISTRVM add. c(o)eperit Λ | μεταφορικῶς *Steph.*: μεταφορι-
κῶς x: met(h)aphoricos (uel -foricos) ω | et C²T: in C: om. Fq e²: ex AKΛ
paedagogus Fq e²: pedagogo ω || 11 add. *Steph.* | m.₁–m.₂] add. *Steph.* || 13 pro
egro – aegrotum] om. ε (rest. α) || 14 est] om. P Θ

- 23.1. (= u. 194) NON HEM 'hem' interiectio est irascentis.
 23.2. DAVVS SVM NON OEDIPVS multiplex contumelia: potest enim
 senem quasi sphingam dixisse, id est deformem monstrique
 similem; potest etiam inhumanum et ferum ut sphinx; potest et-
 5 iam per Oedipodem se ultorem promittere futurum atque oppres-
 sorem sapientiae senis. 23.3. DAVVS SVM NON OEDIPVS facete se
 negat Oedipodem, ut senem sphingam esse confirmet. 23.4. NON
 OEDIPVS immutationum duo genera sunt: quaedam necessitas
 introducit, quaedam uoluntas. 23.5. NON OEDIPVS si Latine
 10 pronunties, genitius 'Oedipi' faciet, si Graece, 'Oedipodis'.
 24. (= u. 195) SANE QVIDEM 'sane' ualide, quia qui sanus et
 ualidus est.
 25.1. (= u. 196) SI SENSERO HODIE QVICQVAM comminatio. Et sic
 pronuntiatur, ut <in> singulis uerbis ardeant minae. 25.2. HODIE

23.1 cf. *Don. An. 184.1 (ubi cf. alia)* || 23.2 cf. *Cur. epit. Don. 840; Turner 2015, pp. 138–177* || 23.5 cf. [*Prob.*] *GL IV 21,18; Prisc. GL II 272, 7; Id. GL III 445,15; Phoc. de nom. et uer. p. 48, 22 C.; GL Suppl. Ars Bern. p. 129; Cur. epit. Don. 254* || 24 cf. *Don. An. 229.1; Id. ibid. 848.2; Id. Ad. 580.2; Id. Hec. 178.2; Id. ibid. 459.4; Cur. epit. Don. 779* || 25.2 cf. *Ad. 215.2; Cur. epit. Don. 395*

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 23.1 O.L.; 23.2 O.L.; 23.4 O.L.; 24 O.L.; 25.1 O.L.; 25.2 O.L.

1 NON] NAM C | hem₂ Γα: om. Σ | est interiectio K || 3 sphingam PH: fingam AK: spingam ω | monstrique AK: et monstri P: ministrique Θ: monstroque Λ || 4 etiam₁ Q e²: enim ω | eum ante inhumanum add. Λ | et] om. C (rest. C²) ante ut add. dicere Λ | sfinx(it) A: finx K (ut uid.): pinx CT: spinx FqΛ | etiam₂] enim Θ || 5 per] om. K | oedippodem AP: ordipoydem K: oedip(p)um Σ permittere C (corr. C²) | furtum Θ | obpressoru(m) ut uid. K: oppressore C²T (a pressore C) || 6 (o)EDIPPVS ω (ORDIPPVS K) || 7 oedippodem AP: ordipoydem K: edippum Σ | sphingam P: sfingam A: fingam K: spingam Σ confirmem CT || 8 OEDIPVS Wess. (qui lemma crucibus inclusit): OEDIPPVM Γ: EDIPPVM Σ | immutationum Rank (1927, pp. 9sq.): imitationum AP Θ: mutationum K: irritationum Λ | sunt genera C v | quaedam] q(uo)d K (ut uid.) || 9 EDIPPI Σ | si] sed β || 10 edipodis Σ || 11 QVIDEM A Θ: EQVIDEM Λ ualidē A | qui] quid A | et AK: om. Θ: est PA || 13 sic ex si C²: fit PA 14 pronuntiatur Zeunius: pronuntiatio ω | <in> h: om. ω | singularis C min(a)e] nunc ε

92W. ‘hodie’ ad comminationem, non ad tempus plerumque refertur, ut Vergilius (*Aen.* 2, 670) ‘numquam omnes h. m. i’. 25.3. *Et ‘dies’ pro ‘nocte’ accipitur, ut hoc ipsum (Aen. 2, 670) ‘numquam omnes hodie moriemur inulti’.*

26. (= u. 197) QVO FIANTE MINVS hoc est: quominus <fiant> 5 impediturum.

28.1. (= u. 199) VERBERIBVS CAESVM TE IN PISTRINVM uult et pronomine et nomine exagitare comminatione seruum, ne quid relinquat inultum iracundiae. 28.2. DEDAM ‘dare’ est quod repetas, ‘dedere’ ad perpetuum. 28.3. *Et ‘damus’ etiam amicis, ‘dedimus’* 10 tantum hostibus.

29.1. (= u. 200) EA LEGE ATQVE OMINE ‘lege’ ad homines, ‘omine’ ad rem diuinam refertur, *id est firmamentum per humana et diuina*. ‘Omen’ autem est, quicquid ore dicitur. 29.2. EA LEGE ATQVE OMINE bene ‘lege atque omine’, quia leges auspiciis seruatis 15

28.1 *Seru. Aen. 1,140* || 28.2–28.3 *cf. Don. An. 63.2; Cur. epit. Don. 193*
29.1 *omen*] *cf. Fest. p. 213 L.*: ‘Omen’ uelut ‘oremen’, quod fit ore augurium;
Diff. ed. Beck p. 40, 108 || 29.1–29.2 *Cur. epit. Don. 497* || 29.2 *Seru. Aen. 1,*
346

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 26 O.L.; 28.1 O.L.; 28.2 O.L.; 29.1 O.L.; 29.2 O.L.

1 hodie] *om.* Λ | ad comminationem (*sic* Γ Θ: continuationem Λ) *post* hodie *transp. Rabbow**: *ante* refertur ω (*hic fort. seruandum put. Wess.*) | non ad tempus *Rabbow**, *postposito* <sed> *tempt. Wess.*: ad tempus non ω | plerumque *Rabbow**: plenum quam (*om.* C: quod F) Γ Θ: plenum sed Λ || 2 iniquam A | h. m. i. AP CT: ho. m. et F:: hodie moriemur (morientur K) inulti KqΛ || 3 hoc] *om.* ε || 4 moriemur] *om.* P | multi A: *om.* P || 5 FIANTE MINVS AK Θ: MINVS FIANTE Λ | MINVS] *iter.* CT | quominus] *ante* hoc est *transp.* Θ: *om.* Λ | *fiant*₂] *add. Goetz** | quo (*s.l.* C²) *ante* imped- *add.* Σ || 6 impediturum *Goetz**: *om.* P: impeditum AK: impeditus Θ: impeditus Λ (impedieris β) || 7 PISTRINVM] PRISTINVM AK: PI. T | et] ut CT: *om.* Fq || 8 pronomine et nomine] pro nomine T: nomine et pronomine Fq v | ne quid] neque id est A || 9 inultum Σ: *om.* Γ *Steph.* (*cf. Cioffi 2013, p. 106*) || 10 est *post* dedere *add.* Σ || 12 lege₂–15 omine₂] *om.* ε (*rest.* α) | lege₂ Γ Θ: lex α: legem Λ || 13 omine] T: omne(m) A: omen KP Σ | id est] quod (uel id(est) *s.l.*) A | pro α | humana(m) A || 14 autem] *om.* α | est] *om.* Θ | quicquam K || 15 ATQVE] ET Θ | OMINE₁] OMNE A: O. T bene–omine₂] *om.* β | bene] est bene K: bene aut P | omine₂] omne AK seruatis A: seruatus A: seruitutis K: seruatiis P Θ

ferebantur. — 29.3. Ergo sic intellege, quasi dixerit: ‘ea condicione’
— Et antiqui auspicato omnia faciebant, quae rata esse uellent.

30. (= u. 201) AN NONDVM ETIAM quartum παρέλκον, quia
abundat ‘etiam’.

- 5 31.1. (= u. 202) IPSAM REM MODO LOCVTVS ‘ipsam rem’ id est
uoluntatem suam. An interminationem, hoc est pistrinum et poe-
nas seruiles? 31.2. NIHIL CIRCVITIONE ‘nihil’ pro ‘non’. 31.3. CIR- 93W.
CVITIONE τῇ περιφράσει. 31.4. VSVS ES legitur et ‘usor es’.

- 32.1. (= u. 203) VBIVIS FACILIVS admonitio. 32.2. VBIVIS FACILI-
10 VS P. S. Cicero (*Verr.* 2, 1, 10) ‘non est in hac causa peccandi locus,
iud.’.

33.1. (= u. 204) BONA VERBA QVAESO hic εἰρωνεία est. 33.2. Εὐ-
φημισμός quasi dicat: meliora loquere, rogo te. 33.3. Ergo cum
admiratione ‘bona uerba’ inquit ‘rogo te’. 33.4. NIHIL ME FALLIS id

30 cf. *Don. Ad.* 366; *Id. Eun.* 884.3; *Id. Hec.* 400.4; *Id. Phorm.* 88.3; *Id. ibid.* 250.4
|| 31.2 cf. *Don. An.* 204.4–7; *Id. Ad.* 167.3; *Id. Eun.* 273. 3; *Id. ibid.* 511; *Id. ibid.*
735.1; *Id. ibid.* 884.4; *Id. Phorm.* 142.5; *Cur. epit. Don.* 569 || 32.1 cf. *Eugr. An.*
199 || 33.1 cf. *Prisc. GL II* 369, 14; *Cur. epit. Don.* 103 || 33.4 cf. *Lefèvre* 2007,
p. 196 (= *Lefèvre* 2008, p. 94–95)

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 29.2 Et – uellent *om.*; 30 *O.L.*; 31.3–31.4 *desunt*; 32.1 *O.L.*; 32.2 Cicero – iud. *om.*; 33.1 *O.L.*;
33.3 *O.L.*; 33.4 *O.L.*

1 sic] *iter.* A | dixerit KP Σ: diceret A: dicerit C (*corr.* C²) | ea] se a Θ || 2 et] *om.* C | auspicato Θ: auspicat A: auspicati ΚΛ || 3 AT β | NVNDVM A: NODVM *ut uid.* K | post ETIAM *add.* ipsam rem α | quartum – abundat etiam] *om.* K quartum A Θ: *om.* P Λ | ΠΑΡΕΛΚΟΝ A: parelcon PΣ (παρελεόν x) || 5 IPSAM REM₁] REM IPSAM Λ | MODO – rem₂] *om.* Fq | id est] idem K || 6 an] aut PK seruiles poenas P || 7 NIHIL₁] NIL Θ | nihil₂ – non] *om.* Fq | nihil₂] nil CT || 8 τῇ *Wess.*: ti A: te K Θ: *om.* Λ | περιφράσει – vsvs *Wess.*: peri fra sensus A: perifrasi usus K: perifrasin (*uel sim.*) usus Σ | ES] EST AK F: ET (*ut uid.*) T uxor A C: *om. sp. rel.* F || 9 *sch.* 32.1 *om.* C || 10 P. S. AK CT: *om.* P: PASSVS SIM Fq Λ | locus] *ante in transp.* C: *ante peccandi transp.* TFq || 11 iud. A: *om.* ΚΣ 12 hic (in *add. Steph.*) εἰρωνεία (–εία *Steph.*). Est εὐφημισμός *Wess.* (*praeunte Steph.*): hic ei; punia (est) ΕΥΦΗΜΙCΜΟC A: hic yronia (est) P: *om. sp. rel.* K: hic *sp. postp.* Σ (*post hic addunt* ἰρωνία εὐφημισμος G²: εἰρωνία M⁴: ironia f) 14 admiratione ΓΘ: admonitione Λ: adiuratione *dub.* *Wess.* | rogo te Γ α: rogo Θ: *om.* Λ | NIL Θ | FALSIS A (*sic et infra*)

est: non te ignoro, non me decipis. Sic Menander (*An.*, frg. 35 K.-A.) νῦν δ'οὐ λέληθάς με †nam†. 33.5. NIHIL ME FALLIS figura ἑλληνισμός: οὐδέν με λανθάνεις ἄν. 33.6. FALLIS lates, ut sit οὐδέν με λέληθας. 33.7. NIHIL ME FALLIS 'nihil' pro [etiam] 'non'.

34.1. (= u. 205) NEQVE TV HAVT DICES TIBI NON PRAEDICTVM 5
duae negatiuae unam consentiuam faciunt; tres negatiuae pro una
negatiua accipiuntur, ut hic 'neque haud non'. *Sallustius* (*Hist. IV*,
frg. 31 R.) 'haud impigre neque inultus occiditur'. 34.2. Vera ergo
lectio est 'neque tu haud dicas', quod plurimi non intellegunt,
94W. <qui> 'hoc dicas' legunt. — 34.3. NEQVE TV HAVT DICAS TIBI NON P. 10
uera lectio 'neque haut dicas' — : est enim quintum παρέλκον.

33.5 ἑλληνισμός] cf. *Don. An.* 543; *Jakobi* 1996, p. 92 || 33.7 cf. *Don. An.* 202.2
(ubi cf. alia) || 34.1 cf. *Seru. georg.* 1,96: NEQVE NEQVIQVAM id est non sine
causa: nam semper duae negatiuae unam confirmatiuam faciunt: unde male
quidam locum illum legunt in Terentio (*An.* 403) 'pater adest, caue ne te
tristem sentiat' [...]; *Id. Aen.* 2,247; *Non. XII* 44, p. 192 G.-S.; *Diom. GL I* 455,
12; [*Caper*] *GL VII* 105,9; *Cur. epit. Don.* 249 || 34.1–34.3 cf. *Jakobi* 1996,
pp. 36–37

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 33.4 Sic – nam om.; 33.5 deest, ellenis figura in text. supra nihil me fallis; 33.6 deest;
33.7 o.l.; 34.1–34.2 desunt

1 te non C | Menander] cum seqq. om. K || 2 νῦν δ'οὐ λέληθάς MENAM K.-A.:
νῦν δὲ οὐδέν λεληθᾶς με ἄν *Lind.*: NYNΘ OYΛENΘACMENAM A: νυν
θουαθλήθας ἄλენα G^{2m}: νῦν δε ου λεληθας με οὐδέν με λανθάνεις M⁴: οὐδέν
με λανθάνεις ἄν *Steph.*: om. sp. rel. cett. || 3 ἑλληνισμός *Steph.*: ÷ ΛΛΗNIC
aloco A: sp. praep. aloco K: ἑλληνισμός a loco *Lind.*: cum seqq. om. Σ | οὐδέν
με λανθάνεις ἄν *Lind.*: OYENΛIEΛANΘANICAN A: ἄλεν ἄλινις G^{2m}: om. sp.
rel. KΣ *Steph.* | οὐδέν με λέληθας M⁴: OYΔENMEΛEΛHΘac A: om. sp. rel.
KΣ || 4 etiam ω, secl. *Wess.* | non Θ (nunc C: non Fq: nunc uel non T): nunc
ΓΛ (ante pro transp.) || 5 HAVT] HOC Θv || 6 faciunt] ante unam transp. Θ
7 accipiant ut uid. C (corr. C²) || 8 haud secl. *Vogel* coll. Floro* 1, 38, 18 ('Rex
...dimicans impigre nec inultus occiditur'), sed cf. *Heraeus* 1891, 501sq.
impigre Θ: inpigro A: inpingere ut uid. K: impune uel impugne codd. Λ
neque] post haud₂ transp. β | multus A || 9 tu haud AK: haud tu Σ | quod] quia
Θ | plurimum Θ | intelligitur Θ: intelligentes *Steph.* || 10 post intellegunt
suppl. qui *Prete* (prob. *Jakobi* 1996, p. 37, n. 105), cum *Wess.* | TV HAVD AK:
HAVD TV Σ | P. *Wess.*: PRAEDICTVM Σ: om. AK || 11 est enim AK: est est C: est
T: om. Fq: et est Λ | quintum] om. Tq | παρέλκον A (ΠΑPEΛKON M⁴: om. sp.
rel. K: parelcon Σ

Plautus in *Bacchidibus* (*frg. 9 L.*) ‘neque <id> haud subditiua gloria oppidum arbitror’; Sallustius (*Hist. IV, frg. 31 R.*) ‘haut impigre neque inultus occiditur’.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 hac chidibus AK | *post neque suppl. id Ritschl* | haud G: hoc ω || **2** arbitror oppidum Λ | Sallustius–**3** occiditur AK (*cf. Jakobi 1996, pp. 36–37*): *om.* Σ **3** multus A: uultus K

ANDRIA 1, 3

1.1. (= u. 206) ENIMVERO DAVE NIHIL L. E. S. hic brevis et comica deliberatio est magna expectatione populum rerum imminuentium commotura aestuantis Dauī consideratione proposita.
 1.2. ENIMVERO DAVE N. persona aut se ipsam populo commendat aut ab altero commendatur aut et ab altero et a se ipsa, ut hic Dauī et per Simonem supra (u. 164) descripta est, ubi dixit ‘mala mens m. a.’ et hic per se, dum hoc gestu ac sermone agit ac disputat secum. 1.3. ENIMVERO DAVE ‘enimvero’ significationem habet nimium permoti atque inritati animi. Cicero (*Verr.* 2, 1, 66) ‘hic tum alius ex alia parte: enimvero ferendum non est; u.m.’ 1.4. SEGNI-
 TIAE ad agendum, SOCORDIAE ad consulendum. 10
 2. (= u. 207) QVANTVM I. ‘quantum’ pro ‘in quantum’.

1.1 *cf. Jakobi 1996, p. 148* || 1.3 *cf. schol. Bemb. Ter. Haut. 320; Don. Phorm. 937.2; Cur. epit. Don. 269* || 1.4 *cf. Eugr. ad loc.; Fest. 374 L.; Cur. epit. Don. 791*

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 1.1 o.l.; 1.2 o.l.; 1.3 o.l., Cicero – m. om.; 2 pro in quantum *supra* QVANTVM in *tex. Ter.*

1 ante ENIMVERO *sp. rel.* K: *add. Dauus seu sine spatio seu spatium adponentes* A C² T Λ | NIHIL L. E. S.] E. S. CT: LOCI NIHIL EST F: NIHIL LOCI EST q: NIHIL LOCI EST SEGNI TIAE Λ || **2** populum Γ: plurimarum Σ || **3** commotura Γ Θ: commotina (*uel potius* commotiua) α: commotam *uel* commota *codd.* Λ estuantis Γ: excitantis Σ | considerationem Λ | propositam Λ || **4** Ñ; A: N. C: E(N)IM T: E(ST) NON K: *om.* Fq Λ (Dauī ε) | persona aut AΘ: persona K ε (*ut uid.*): aut persona Λ | aut–commendat] *post* commendatur *exhib.* ω, *transposui* | ipsa Θ | commendat] commendatur ε || **5** et₁] ex A: *om.* T: sequi ε *post* altero₂ *add.* commendatur Θ | et₂] *om.* C | hinc C (*corr.* C²) | dauī] daue Λ || **6** scripta Θ | dixit Γ F: dicitur Σ || **7** m.a. Γ T: malus animus Σ | *post* se *add.* ipsum P | hoc *post* sermone *transp.* P | ac₁] aut K || **9** irretati K: irati PC: perirritati F | *post* animi *add.* est K | tum *Cic.*: cum ω || **10** alius *Cic.*: aliis ω ex] et Θ | *post* ferendum *habent* hoc quidem *Cic. codd., om.* ω (*Don.?*) | non AK: *om.* Σ | est u.m. AK CT: astu nihil F: est nihil q: astu in Λ (astu est v) **11** SECORDI(A)E Fq | ad₂] et C | considendum C: considerandum Fq **12** QVANTVM Fq Λ: QVANTV A: QVANTO K (*ut uid.*): QVAM C (*corr.* C²) | 1. quantum] u. quantum T: *om.* Fq: i. quantum *uel om. codd.* Λ

3.1. (= u. 208) QVAE SI NON ASTV P. exhortatio a periculo. 95W.

3.2. QVAE SI NON A. P. 'prouisio' rerum duas significationes habet: prouidemus enim nobis tam bonum negotium quam malum; malum sicut si quis eminens ueniens telum prouiderit atque cauerit.

5 3.3. Ergo hic 'prouidentur' cauentur, uitantur. 3.4. Et nuptias ueluti undam nauigio imminentem fecit, quod si quis non undam, scilicet ex aduerso uenientem, prora exceperit, demersus undis in pessum abijt. Est ergo μεταφορά. 3.5. ME AVT ERVM 'erum' hic: erilem filium.

10 4.1. (= u. 209) PAMPHILVMNE ADIVTEM AN AVSCVLTEM SENI semper deliberatiua uerba habent quendam sonum, per quem exitus rei demonstratur, ut hic ostendit Pamphilum se magis adiuuaturum quam uerbis senis obtemperaturum.

5.1. (= u. 210) SI ILLVM RELINQVO partium tractatus, quae supra
15 (u. 209) sunt 'Pamphilumne adiutem an auscultem seni'. 5.2. EIVS VITAE TIMEO ut alibi (*Haut.* 531) 'Syre, tibi timui male'. 5.3. SIN

3.2 cf. Varro ling. 6, 96; schol. Bemb. Ter. Ad. 421; Prisc. GL III 358,10; Cur. epit. Don. 685 || 3.4 μεταφορά] cf. Don. ars mai. p. 667, 6ss. H. || 4.1 cf. Eugr. ad loc.; Prisc. ars XVIII 163, p. 10, 5 R.; Id. ibid. 225, p. 52, 14 R.; Id. Ibid. 299, p. 108, 2 R. || 5.1 cf. Eugr. ad loc.: Deinde partium tractatus || 5.2 cf. [Acro] Hor. ep. 1, 20; Prisc. GL II 391,15; Id. GL III p. 244, 25 || 5.3 cf. Paul. Fest. p. 201 L.; Cur. epit. Don. 610

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 3.1 O.L.; 3.2 O.L.; 4.1 O.L.; 5.1 O.L.; 5.3 O.L.

1 QVOD AK | P. A T: PATET K: PROVIDENTVR Σ || 3 nobis] ante quam transp. ε post malum₁ add. quae si non astu prouidentur α (signo app. non astu prouidentur malum/que si sic add. M²), cf. Cioffi (2012, pp. 163–164) || 4 si] om. PΘ | eminens ueniens ΓΘ: ueniens eminens Λ | prouiderit Γ: prouidit Σ ante cauerit add. hic Θ: add. hoc Λ | caueat K || 5 utantur AK || 6 uelut in unda CT: om. sp. rel. F: uelut undam q || 7 scilicet Wess.: sed ΓΛ: si Θ | prora N: proram ω (per proram q v) | in pessum abijt P: in possum abijt A: imp(re)ssum abijt K: impessumdabit Σ (-undabat CT) || 8 μεταφορά Wess.: met(h)aphora ω ME – (H)ERVM] MEA VTERVM A: MEA AVT ERVM K: ME AVT RERVM F || 9 erilem] eri te K: euan. P (fort. heri te) | filium] post hic transp. P || 10 AN] AVT Λ 13 adiuuaturum AK: adiuturum PΣ (adiutum FTq) | obtemperatum FT 14 ILVD A | post RELINQVO (R. T) add. eius (e. T) uite (u T) timeo (t T) TFq v 15 aduite manascultem A | an] aut Λ || 16 tibi] post alibi transp. P: post timui transp. Θ | timui] timeo ε

OPITVLOR ‘opem ferre’ dicitur in malis rebus et his, qui de salute dubii sint, ut (u. 473; *Ad.* 487) ‘fer opem! serua me, o.’. ‘Opitulatio’ dicta ab ‘opem tollendo’, hoc est ferendo. 5.4. HVIVS MINAS subauditur ‘timeo’.

6.1. (= u. 211) CVI VERBA DARE ‘uerba dare’ fallacia scilicet: ad 5
96W. illud spectat ‘nihil me fallis’ (u. 204). 6.2. PRIMVM IAM DE AMORE
HOC COMPERIT primo, inquit, iam infensus est senex, deinde gra-
uida e Pamphilo est Glycerium. 6.3. DIFFICILE EST non dixit ‘im-
possibile est’. Ergo ostendit partem se sequi, quae pro Pamphilo
est. 6.4. PRIMVM IAM ‘primum iam’ ὑφέν: est enim ἀναστροφή pro 10
‘iamprimum’. 6.5. DE AMORE HOC COMPERIT ‘hoc amore’ sic, quasi
cum taedio et reprehensione eius amoris loquatur.

7.1. (= u. 212) ME INFENSVS S. scilicet de amore filii. Senex me
seruat et reuera timendus est; ad hoc in ipsa re maior est difficul-
tas, quia grauida Glycerium. 7.2. SERVAT φυλάττει. 7.3. NE QVAM 15

6.1 cf. *Don. Eun. prol.* 24.2: ‘Dare uerba’ decipere est eum, qui cum rem expectet, nihil inueniet praeter uerba; [*Aug.*] *regul. p.* 69,1 M.; *Seru. GL IV* 488, 29; *Cur. epit. Don.* 896 || 6.4 cf. *Cur. epit. Don.* 680

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 5.4 *deest*, s(clicet) timeo in *text. supra* minas; 6.1 O.L.; 6.2 O.L.; 6.3 O.L., est₂–est₃ om.; 6.4 O.L.; 6.5 O.L.; 7.1 O.L.

1 post OPITVLOR *add.* quod est K | qu(a)e μ || 2 dubi A: dubie K | sint Γ: sunt Σ
serua me o. Γ: serua me obsecro OPITVLOR (sic T: OPITVL C: opitulari Fq) Θ
(*prob. Wess.*): obsecro serua me Λ || 3 post dicta *add.* est Λ | opem Λ: ope Γ Θ
HVIVS Fq U²G: HAEC SVNT A: HAS KΣ || 5 difficile est post DARE₁ *add.* v | uerba
dare CFq: om. T v: uerbum dare Γ Λ | scilicet *Rabbow**: est ω || 6 fallis] fallits
C (*corr.* C²) | IAM Λ: om. AK Θ | post AMORE *add.* comperit v || 7 primo Γ Θ:
primum Λ | grauida] post Pamphilo *transp.* Σ || 8 e₁ AP: re K: a Σ | dixit Γ:
dicit Σ || 9 est] om. A | partem–sequi *Steph.*: patrem esse quae ω || 10 primum
iam YΘHN A: primum iam hfen P: primum iam *sp. postp.* K: primum *sp.*
postp. Θ: om. *sp. rel.* Λ (ὑφέν M⁴ G²) | ἀναστροφή e²: anastrophe ω
(apostrophe v) || 11 hoc₂] si K || 12 et reprehensione post loquatur *transp.* P
loquitur C: loqueretur C² || 13 s. A CT: SED K: SERVAT Fq Λ | scilicet Λ: scit Γ:
sed CT: om. Fq || 14 ante seruat om. *sp.* 12–15 *litt.* β | in Γ: om. Σ || 15 grauida
Q: grauidam ω | Glycerium grauida(m) *transp.* Λ | SERVAT ut noui *sch. lemma*
Q *Steph.*, *cett. a praec.* non distinguunt | φυλάττει M⁴ in *marg.*: ΦΥΛΑΤΤΙC
A: om. nul. *sp.* P: om. *sp. rel.* K Σ (φιλαπικς G²)

FACIAM NVPTIIS FALLACIAM hoc ad illud spectat (u. 192) ‘tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum, ipsum animum ae.’

9. (= u. 214) QVO IVRE QVAQVE INIVRIA prouerbiale hoc est, qualia sunt ‘fas’ ‘nefas’, ‘uelis’ ‘nolis’.

5 11. (= u. 216) SIVE ISTA VXOR SIVE AMICA EST et hoc cum quodam taedio et indignatione stomachi interrumpit.

12.1. (= u. 217) AVDIREQVE EORVM EST OPERAE PRETIUM ‘operae pretium’ dicitur de mirificis et laudabilibus. Nam et ea quae magna sunt, etiamsi mala, tamen admiramur et libenter audimus, et
10 hoc ‘pretium est operae’, id est audiendi. 12.2. Et AVDACIAM proprie dixit, ut in Eunuchio (u. 994) ‘audaciam meretricum spectat’.

13. (= u. 218) NAM INCEPTIO EST AMENTIVM HAVT AMANTIVM 97W.
amabant ueteres de proximo similia dicere, ut Cicero (*Verr.* 2, 4, 27) ‘minus clarum putauit fore, <quod> de armario quam quod de

9. cf. *Prisc. ars XVIII* 241, p. 61, 9 R.; *Cur. epit. Don.* 748 || 11. cf. *Don. An.* 15.1 (ubi cf. *alia*) || 12.1 *Cur. epit. Don.* 611 || 13. cf. *Don. ars mai.* p. 665, 7–12 H. (ubi cf. *alia*); *Sacerd. GL VI* p. 458, 18; *Diom. GL II* 446, 13; *Pomp. GL V* 303, 12; *Mur. p.* 234, 17; *Cur. epit. Don.* 78

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 9. O.L.; 11. O.L.; 12.1 O.L.; 13. O.L.

12.1 Bern. 276*: op(er)e p(re)ciu(m)/ sup(er) h(c) d(ici)^t do – /nat^{us} i(n) co(mmen)^{to}/ the(rent)ⁱⁱ and(r)ⁱe/ q(uod) op(er)e p(re)tium d(ici)^{tur} de mirifici^s/ (et) laudabilib(us)/ na(m)que ea q(uae) mag⁽ⁿ⁾a/ s(un)t et(iam) si mala/ t(ame)ⁿ admiram^{ur}/ q(ua) libent(er) au – /dimus et h(c)/ p(re)ciu(m) (est) op(er)e/ .i. audiendi

1 FACIAM] *om.* P: FACIAS ε | FALLACIAM NVPTIIS P | tum] num ε | si] *om.* Λ
2 cepit] coepit AF: coegit K | (a)e Mxah Y z: a. e. CT: est A: de K (*ut uid.*):
(a)egrotum (e- P) P Fq *cett.* Λ: ae. etc. *Wess.* || 3 hoc] *post est transp.* K: *om.* P
(*ante corr.*) || 4 qualia *Steph.*: quae ω | nolis uelis Θ (*sic C*², uelis nolis C)
5 ISTA] *post VXOR transp.* Λ || 7 QVE] QVOQVE ε | operae pretium₂] *om.* CT
8 et laudabilibus] laudibus Fq | magna] magis Λ || 9 etiam mala K: etiam
similia α | admiramur AP: admirantur K: miramur Σ | et₁] et *Rabbow*^{*}: quia
ω | audimus Γ Fq: audiamus Σ || 10 hoc] *post operae transp.* Θ | pretium est
AK Θ: est pretium Λ | id-Et] audire eorum F | AVDIAT IAM C | *ante proprie*
add. audacia Fq || 11 spectat C (*corr.* C²) || 12 INCEPTIO AΘ: INTENTIO KΛ
AMENTIVM] AMANTIVM C (*corr.* C²) Fq | HAVT] AVT β || 14 minus] nimis ε
clarum *Cic.*: carum ω (earum A F) | fore Γ α (*cf. Cioffi* 2012, p. 162, n. 2): siue
Σ | *add. Schopen* (1821, p. 59)

sacrario fuisset ablatum'. Et quidem si in uerbis sunt, παρόμοια dicuntur, <si> in nominibus, παρονομασία.

14.1. (= u. 219) QVIDQVID PEPERISSET maiorem reprehensionem sonat 'quicquid peperisset': paritur enim aut mas aut femina, et solet iustior causa esse tollendi, si marem uxor peperit; sed amoris 5 nimii est non exspectare quid tollas. 14.2. QVICQVID PEPERISSET DECREVERE TOLLERE 'decernere' est de magnis rebus certam proferre sententiam. Unde etiam 'senatus decretum'.

15.1. (= u. 220) ET FINGVNT QVANDAM et argumenti partem narrat et non credit factum esse quod dicit, ut supersit errori 10 locus. 15.2. Et 'fallaciam' et 'quandam', ut nec uerisimilis sit ipsa fallacia: <in> toto uis contemptionis et utilitatis.

16.1. (= u. 221) FVIT QVIDAM OLIM SENEX MERCATOR modo totius summae argumentum populo narratur; sed ut restet aliquid ad

13. de notione 'παρ.' et diff. cf. etiam Don. An. 242.3; Id ibid. 776.2; Id. Hec. 168.2; Id Ad. 300.3 || 14.1 cf. Don. An. 400.3 || 14.2 cf. Don. An. 238.1; Seru. auc. Aen. 12,695: Aliter 'decernere' statuere, ut decernere senatum dicimus; Non. 440 L.; Paul. Fest. p. 92 L.; Cur. epit. Don. 202

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 14.1 O.L.; 14.2 O.L.; 15.1 O.L., factum – locus om.; 16.1 O.L.

1 ablatum fuisset P: fuisse sublatum F: fuisset solatum q | et] om. Θ | quidem] quiddam C: quidam C²T: qu(a)edam Fq | παρόμοια Klotz: para mo ea A: aromonea KP: paromoea Θ: pari modo ea Λ || **2** add. Wess. || **3** REPERISSE C (corr. C²) || **4** paritur AP: pariter Θ: parit K Λ | aut₁] ad T: et ad Fq | mas K Leid.: mas,culinum A: masculum P Fq: masculina C: masculis T: marem Λ aut₂] et ad Fq | feminam Λ || **5** esse] ante causa transp. P | tollenda CT uxor(em) C | sed Γ CT: si K Fq Λ | amoris] ante est transp. Σ || **6** nimii] nimium A: nimis uel minus ε | est] om. A | QVICQVID A: AVT QVID C || **7** DECRE. TOLL. CT || **8** perferre Λ | etiam] et Λ (om. β) | decretus C (corr. C²) Λ **9** FINGIT C || **10** factum Λ: facturum AK CT: futurum Fq | errori Σ (post locus transp. Θ): t(er)rori A: terrem K || **11** Et] in C (corr. C²) | et] om. Σ | ut Λ: et Γ: om. Θ || **12** <in> toto uis Rabbow*: totius ω | contemptionis Θ: contemptionis uel contentionis codd. Λ || **13** MERCATVR A || **14** narrat populo Θ | restet] res et AK: res Θ (sic C²: res C)

errorem, abrogatur fides. 16.2. FVIT QVIDAM OLIM SENEX mire a
διηγηματικῶ ad μιμητικόν transit.

18.1. (= u. 223) IS OBIIT MORTEM plene dixit, quod nos ‘obiit’ 98W.
tantum. Vergilius (*Aen.* 10, 641) ‘morte obita’. 18.2. CHRYSIDIS
5 PATREM† fama est.

19.1. (= u. 224) RECEPISSE ORBAM PARVAM ‘paruam’ dixit, ut sit
uerum non posse eam facile suos agnoscere. 19.2. FABVLAE † redit
ad narrationem.

20.1. (= u. 225) ATQVE IPSIS COMMENTVM P. ‘atque’ pro ‘at’, ut
10 sit ‘tamen’. 20.2. COMMENTVM PLACET quod comminiscuntur,
probant.

21.1. (= u. 226) SED MYSIS AB EA EGREDITVR παρασκευή alte-
rius scaenae. 21.2. EGO ME HINC AD FORVM nihil adhuc inuenit
Dauus consilii, nisi ut quaerat Pamphilum moneatque. 21.3. EGO
15 HINC ME AD FORVM uultuose hoc pronuntiatur, ut desit ‘pergam’

16.2 cf. *Don. Ad.* 204; *Id. Hec.* 131.5; *Id. ibid.* 148.2; *Id. ibid.* 805.1 || 18.1 cf. *Seru. Aen.* 1, 96; *Arus. exem. eloc.* p.74, 1 *Di St.*; *Cur. epit. Don.* 589 || 20.2 cf. *Paul. Fest.* 112 L.; *Non. II* 57, p. 154 *Mazz.*; *Cur. epit. Don.* 138 || 21.1 cf. *Hec.* 574.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 16.2 *deest*; 19.2 *O.L.*; 20.1 *deest*; 20.2 *O.L.*; 21.1 *O.L.*; 21.2 *O.L.*; 21.3 *O.L.*

2 διηγηματικῶ *Steph.*: diegematico ω | μιμητικόν *Steph.*: mimeticum K FT: minuēti cum A: immeticum C² (immenticum C): *uar.* Λ || 3 OBIIT₁ *aliq. codd.* Λ: OBIT ω | obiit₂ obit CT || 4 *ante Vergilius add.* ut P | obita PΘv N: obita(m) A: obita est KΛ || 5 fama est ω, *cruc. signai:* *ad lem.* 19.2 FABVLAE *pertinere putat Jakobi GFA** (*coll. Seru. Aen.* 3, 578), *qui huc redit – narrationem transp.*: Phania est *Hyperdonat* || 6 PARVAM ORBAM P | paruam₂ dixit *Steph.*: pr(a)edixit ω: praestruxit *Schoell** || 7 eam] *hic habet ΓΘ: ante non transp.* Λ agnoscere] cognoscere Λ | redit – narrationem, *cruc. signai:* *post* 18.2 PATREM *transp. Jakobi GFA** (*cf. supra*) | redit KFq: reddit ACT: reddit *uel* redit *codd.* Λ || 9 P. AK: PLACET Σ | atque] legitur et atqui pro sed atque uero v | ut] *om.* Θ || 12 παρασκευή *Steph.*: parascēue AKqΛ: parascenae P: paresceue C: p(ar)asseue T: para *sp. postp.* F || 13 scaenae] cene AK | ME HINC (HINO A: HIC C: H. T) AK CT: HINC ME Fq Λ | dauus inuenit Θ || 15 hoc] *ante uultuose transp.* P: *om.* T | pronuntiatum Fq

aut ‘ducam me’. 21.4. MYSIS semper nomina comicorum seruorum aut a nationibus sunt indita, ut ‘Mysis’ ‘Syrus’, aut ex accidentibus, ut ‘Lesbia’ uelut ebriosa a Lesbo insula, quae ferax est suauissimi candidissimique uini, aut a moribus et uernilitate, ut ‘Pseudulus’, aut ex negotio, ut ‘Chrysalus’, aut ex qualitate corporis, ut 5 ‘Thylacus’, aut ex specie formae, ut ‘Pinacium’.

21.4 *cf. Ad. 26.1*: Nomina personarum, in comoediis dumtaxat, habere debent rationem et etymologiam. Etenim absurdum est comicum, <cum> apte argumenta confingat, uel nomen personae incongruum dare uel officium, quod sit a nomine diuersum. Hinc seruus fidelis Parmeno, infidelis Syrus et Geta [...]; *RLG, pp. 128–129*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 *post me add. ad forum ne de hac re pater imprudentem opprimat v* | Mysis uel Misis] *hic scaenae initium in AP Λ, incert. K* | audiui Archi(l)lis *ante Mysis add. hic scaenae initium faciens v* || **4** uernilitate] non uilitate K | ut] et CT Pseudulus] scudulus Θ || **6** Thylacus] Chilacus Aq: Thilatus K: Thilagtus C (g. del. C²)

ANDRIA 1, 4

- 1.1. (= u. 228) AVDIVI ARCHYLIS IAMDVDM haec sunt inuentio-
nis poeticae, ut ad οἰκονομίαν facetiae aliquid addant. Nam
οἰκονομία est, ut accersatur obstetrix et conueniatur Pamphilus; 99W.
facetia scribentis in his uerbis est quod Archylis compotricem
5 potissimum adduci iubere fingitur. 1.2. AVDIVI A. I. frequenter hoc
modo Terentius compendium facit ut egrediens loquatur persona
de eo, quod est gestura, et simul doceat, quid ab altera gestum sit.
1.3. AVDIVI A. I. utrum 'iamdudum audiui' an 'iamdudum iubes',
incerta distinctio est. 1.4. Et sunt qui 'iamdudum' 'quamprimum'
10 intellegant, ut (Verg. *Aen.* 2, 103) 'iamdudum sumite poenas'.
2.1. (= u. 229) SANE POL 'sane' 'multum', [alias] 'ualide'; nam-
que 'ualidus' est, qui multum rerum necessariarum habet ad salu-

1.1 cf. *Jakobi* 1996, p. 156 || 1.4 *Seru. Aen.* 2,103: IAMDVDM MODO 'quam
primum'; *Id. ibid.* 1, 580; *Id. georg.* 1, 213; [*Caper*] *GL VII* 98,9; *Isid. diff.* 1, 286,
p. 214 C.; *al.*; *Cur. epit. Don.* 400 || 2.1 cf. *Don. An.* 195 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 1.1 O.L.; 1.2 O.L.; 1.3 O.L.; 2.1 O.L.

1 h(a)ec ΓF: h(a)e Σ | inuentionis AP: -nes ΚΣ || 2 ut ad οἰκονομίαν
(oikonomian P) P *Steph.*: ut adeoIKONOMIAN A: *om. rel. sp.* Θ: ut ad *sp.*
postp. ΚΛ (*sp. post* aliquid *transp.* ε) | facetiae e²: facere ΓΘ: *om.* Λ | nam
οἰκονομία (*litt. maiusc.* A: *minusc. Latinis* P: ο γρo nomia C: ο γ k o nomia
T: auromania F: (o)economia q) est AP Θ: *om. sp. rel.* K: nam est *interp. sp.* Λ
(οικονομία M⁴) || 3 accersatur q: accersetur ΓΛ: accersitur Θ | conueniatur
ΓΘ: conuocetur Λ || 4 scribentis AP Θ: scribendi ΚΛ | est] *ante in transp.* P
quod] *quam ut vid.* P: quia Θ || 5 adduci] ad duo ε | iubere *Steph.*: iubet et ω
fingitur] *om.* P | A. AK CT *codd.* Λ: ARCHILIS Fq *codd.* Λ | IAMDVDM Fq v
6 fecit ε | loquitur CT || 7 quod] qu(a)e CT | altera AP Θ: altero K: alio Λ
8 A.] ARCHILIS TFq: *om.* β | I.] *om.* K β: IAMDVDM Fq v | utrum] uerum CT
9 distinctio est] distinctione K | qui PΣ: quod A: *om.* K | quamprimum *Wess.*
coll. Seru. Aen. 2,103: iamprimum ω: nunc primum *dub. Wess. coll. schol.*
Bemb. Ter. Eun. 448 || 10 intellegunt AΛ | sumito A: sum(un)t T, *fort.* C *ante*
ras. (*corr.* C²) || 11 [alias] ualide *Wess.*: alias pro ualide P (*alias in fine lin.*, pro
ualide *in marg.*); alias ualide Λ: alios A: alias KΘ || 12 multarum K
necessariorum C (*corr.* C²)

tem. 2.2. TEMVLENTA producit primam syllabam TE. 2.3. TEMVLENTA ‘uinulenta’, hoc est ‘ebriosa’, quia ‘temetum’ uinum, unde ‘abstemius’ sobrius. Dictum autem ‘temetum’ ab eo, quod ‘temptet mentem’. 2.4. TEMVLENTA uino, TEMERARIA natura.

3.1. (= u. 230) NEC SATIS DIGNA CVI C. P. bene in conclusione 5 illa specialiter probauit dicendo non idoneam, cui committatur primus partus mulieris. 3.2. Sed mire signateque dixit ‘committas’: etenim ‘committimus’ magna et quae salutem in dubio habent. 100W. 3.3. NEC SATIS DIGNA CVI COMMITTAS PRIMO duas res: nec ‘parientem’ nec ‘primo partu’. Figura δύο δι’ ἐνὸς, ut Vergilius (*Aen.* 3, 10 42–43) ‘non me tibi Troia e.t.’ et (*Aen.* 9, 448) ‘dum domus Aeneae C. i. s.’

4.1. (= u. 231) TAMEN <EAM> ADDVCAM redit ad illud quod <...> coacta. 4.2. IMPORTVNITATEM SPECTATE ‘importunitas’ neque loci

2.3 *Eugr. ad loc.*; *Don. Eun.* 655.1: TEMVLENTA ES ebria, a ‘temeto’, quo nomine antiqui graue uinum appellabant, ideo quod ‘temptaret mentem’, id est labefactaret. Vergilius (*georg.* 2, 94) ‘temptatura p. o. u. l.’; *Gell.* 10,23,1; *Fest.* p. 500 L.; *Porph. Hor. ep.* 2,2,163; *Non. I* 7, p. 16 Mazz. (cf. *Contini* 1985, pp. 39–44); *Seru. auc. Aen.* 12, 463; *Isid. orig.* 10,272; *Prob. app.* p. 28, 7 A.-P.; *Cur. epit. Don.* 874 || 3.2 cf. *Paul. Fest.* p. 36 L.; *Non.* 374 L. || 3.3 *Figura δ. δ....*] cf. *Don. An.* 493.4 || 4.2 cf. *Cur. epit. Don.* 414

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 3.1 O.L.; 3.3 O.L., figura – s. om.; 4.1 O.L.; 4.2 O.L.

1 TEMVLENTA₁ et ante TEMVLENTA add. C | producit ΓΛ: produc Θ | TE] om. K || 2 ante uinulenta add. i(d est) β || 3 abstremuis A | est post dictum add. K ab eo] om. C (rest. C²) | quod] quia Θ | tentet ex temptet C²: t(em)po(r)e T 4 mentes β | TEMIDENTA C | uino] uero Θ | natura] nam Θ || 5 c. A: CO(M)MITTAS KΣ (COM M. C: COM. M. T) | P. PRIMVM A: primum P (qui lemma om.): PRIMVM CT: PRIMVM duas res K: PRIMO PARTV MVLIEREM Fq: PRIMO Λ in conclusione] inclusiēs C || 7 muri A: miri K | signanterque α || 8 quae] quia Θ (corr. C²) || 9 PRIMO e²: PRIMVM ω (om. ε) | res] ines A | nec₂] neque K 10 partum Λ | δύο δι’ ἐνὸς *Steph.*: AIOAIHNOC A: om. sp. rel. KΣ (ἐλλειψιν M⁴: eclipsis f; cf. *Cioffi* 2012, p. 173) || 11 e. t. A: om. KΣ | dum] om. C || 12 i.] om. K || 13 <EAM> v: om. ω | reddit Θ | illum Θ: aliud β | quod Γ: quia in Θ: quod in Λ: quamuis *Rabbow** | post quod lac. *signaui, deest e. g.* ‘dixit ‘adduci iubes’, Archylidis cum Lesbia amicitia ...’ || 14 coacta Γ: quo acta Θ: cohata (cum praec. in coalesc.) Λ | post coacta add. est Σ

neque temporis habet commoditatem. 4.3. ANICVLE Archylidis scilicet.

5. (= u. 232) QVIA COMPOTRIX EST in uultu remansit oratio. Deest enim per figuram ἔλλειψιν ‘ideo illam uult arcessi’.

5 6. (= u. 233) IN ALIIS POTIVS PECCANDI utrum ‘in aliis mulieribus’ an ‘in aliis rebus’?

7.1. (= u. 234) SED QVIDNAM PAMPHILVM E. ‘exanimatus’ est ‘perturbatus’ ut Vergilius (*Aen.* 5, 805) ‘exanimata sequens in p. a. m.’, ‘exanimus’ ‘mortuus’, ut idem (*Aen.* 9, 30) ‘corpus ubi exanimus

10 p. <P.> A.’ 7.2. VEREOR QVID SIT ‘quid’ ‘ob quid’, ‘propter quid sit exanimatus’. 7.3. Aut aliter ‘quid sit’ id est: quid sit negotii. 7.4. Sed quidam putant ‘quid’ pro ‘quare’ ut (Verg. *Aen.* 1, 518) ‘quid ueniant’. 7.5. Aut deest ‘propter’, ut sit ‘propter’ quid’.

6 cf. Lefèvre 2008, p. 97 || 7.1 cf. Don. An. 131.1 (ubi cf. alia) || 7.2–7.5 cf. Cur. epit. 737 || 7.4 cf. Don. Ad. 404.1 || 7.5 cf. Don. An. 157.2; Id. ibid. 498.3; Id. ibid. 853.2; Id. Eun. 555.4; Id. Ad. 256.2

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 6 O.L.; 7.1 O.L., p. – A. om.; 7.2 O.L.

1 Archilidis] Archiliās A: archilis P v: Archilidis uel Archilis codd. Λ || 3 EIVS post COMPOTRIX add. q, post EST add. F || 4 ἔλλειψιν M⁴: .E.ΛΛΙΨΙΝ A: etlipsin P: om. sp. rel. KΣ | illam] post uult transp. P β | arcessi AK: accersi P: accersiri Σ || 7 E. K: ÷ A: EX. v. CT: EXANIMATVM VIDEO Fq: EXANIMATVM Λ | est] om. v || 8 in p. a. m.] om. P v | in p.] in. (AP, for. K) uel m. p. ω | a. m.] maiusc. litt. A || 9 et ante exanimus add. codd. praeter P F μ | exanimus PF: exanimis ω 10 quid₁] om. Θ | sit post quid₂ add. Θ || 11 quid sit₁] quid Γ | est] om. A 12 sed] si CT: om. Fq | quidam] quid nam Θ | putant (– supra t) A: putat Θ 13 ueniat CT: inueniant ε | aut] nam ε | propter₁ Wess.: p(er)oste A: post CT: potest Fq (ut uid.): om. K: nu(m) P: nam Λ | propter₂ suppl. Wess. | quid₂–90,2 numquidnam] perquam uarie, ita ut saepe discerni non possint uerborum fines aut scholiorum distinctio, quid num (uel non uel nam) quid nam iungunt uel diuidunt exemplaria

8. (= u. 235) NVMQVIDNAM hoc comicum est et Terentianum ‘numquidnam’, cum exceptis ‘num’ et ‘nam’ sufficere ad interrogationem potuisset τὸ quid.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 NVMQVIDNAM₁ (NVM ex NAM C²) A P Θ : NVNC QVAM NAM *fort.* K: NON QVID NAM Λ (NAM QVID NAM β) | hoc] hic K, *incert.* P | et P Σ : ex AK || **2** excipit F: excipitis q | num] nunc A | nam] iam A, *sic P teste Kauer, sed incert.* sufficeret A | ad interrogationem] *post* potuisset *transp.* Λ || **3** τὸ Wess.: to CT: & AP: et to K: *om. sp. rel.* Fq: *om.* Λ | quid Σ (*ante* sufficere *transp.* Λ): quid Pamphilus (*sp. seq.* K) Γ , *cf. Cioffi (2013, pp. 109–110, 112)*

ANDRIA 1, 5

1.1. (= u. 236) HOCINE EST HVMANVM FACTVM A. I. hic inducitur 101W.
 adulescentis animus circa nuptias, ut ex magnitudine metus
 ingens gaudium comparetur in fine fabulae cognita Glycerio. Et
 simul id agitur, ut magis magisque per Mysidem Pamphilus
 5 excitetur ad resistendum patri nuptias indicenti. 1.2. HOCINE EST
 H. F. A. I. ab iracundia et dolore coepit: iracundia ex iniuria de-
 scendit, dolor ex miseria. 1.3. HOCINE EST H. F. A. I. quasi delibera-
 tio est, in qua duae partes sunt, una patris, alter amicae; pro
 suasore Mysis est. 1.4. Principium ab inuentione est, in qua primo
 10 ut hominem accusat, deinde ut patrem. 1.5. HOCINE EST H. F. hoc
 est dilatare orationem, ne diceret quod fecit. Et est peruersa
 αὔξησις a maioribus descendens ad minora per amplificationem
 accusationis. 1.6. FACTVM AVT INCEPTVM in aliis ‘factu aut inceptu’
 fuit. 1.7. HOCINE EST OFFICIVM ‘officium’ dicitur ab efficiendo, ab

1.2 cf. *Don. An.* 625.2; *Cur. epit. Don.* 470 || 1.3 cf. *Eugr. ad loc.* || 1.5 cf. *Don. Hec.* 140.1; *Id. ibid.* 524.2 || 1.6 *Sedul. in art. Don. mai. p.* 299,77: ‘Officium’ ab effectu, quasi effcium, non, ut quidam putant, ab officio uerbo, quod significat ‘noceo’; effcio uero ‘perficio’ uel ‘impleo’ || 1.7 cf. *Don. Ad.* 69.2; *Paul. Fest. p.* 211 L.; *Isid. orig.* 6, 19, 2; *Cur. epit. Don.* 604

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 1.1 O.L.; 1.2 HOCINE – I. O.L.; 1.3 O.L.; 1.5 O.L.; 1.7 O.L.

1 HECCINE A | AVT Fq Λ | I.] *om.* β || **2** metus *Rabbow**: eius ω: aestus *Rank* (1927, p. 11) || **4** agitur] agatur β || **5** indicenti C²q p: indicentis Γ (-tis in ras. A) CTF: inducenti Λ | EST] E. A || **6** H. F. AKT: HOC FACTVM C: HVMANVM (HV q) FACTVM Fq Λ | A. I. K: XI A: *om.* Σ || **7** x A: C. K | H. F.] HVMANVM F. F: HVMANVM FACTVM Λ | A. – **10** F.] *om.* F | A. I.] AVT IN. ε || **8** pro suasore AP Θ: pro sua fore K: persuasorie uel persuasione *codd.* Λ || **9** ab] ad Γ | inuentione p: inuentione ω | est] *om.* Λ | primo] *om.* Θ || **10** ut₁] et Γ | homines Γ (cf. *Cioffi* 2013, p. 107) | accuset Σ (C², -sat C) | ut₂] in Γ | HECCINE A | Σ (*om.* β): X AK | H. F.] H. A: *om.* K | post F. *add.* a. i. ε || **11** diceret – a maioribus] *om.* F quod] quia Σ || **12** αὔξησις z: auxesis ω (auxafisa K: auresis C: ausesis T) **13** factum K F μ | inceptum AK μ || **14** officiando A: afficiendo K

eo, quod quaeritur, quid efficere [in eo] unum quemque conueniat pro condicione personae.

2.1. (= u. 237) QUID EST SI HAEC NON CONTVMELIA EST sic dicimus de his, quae necessario hoc sunt, quod dicimus. 2.2. SI HAEC NON CONTVMELIA EST 'haec' cum stomacho δεικτικόν quasi aliquo 5 contradicente non esse contumeliam. Cicero (*Verr.* 1, 28) 'quid est, quaeso, Metelle, i. c., si hoc non est?'

3.1. (= u. 238) VXOREM DECREVERAT DARE SESE MIHI H. 'decernere' est de rebus certam proferre sententiam. 3.2. VXOREM DECREVERAT propositio iniuriae. 3.3. NONNE OPORTVIT oportuisse ad 10 patrem refert, nam nec sic consentiret ad nuptias: 'sed fac tu me uelle: nonne oportuit p. m. a.?' dolet autem se spatium non habuisse consilio.

4.1. (= u. 239) NONNE ... OPORTVIT quam de stomacho repetitum est 'oportuit'! 4.2. Et de more 'praescisse me ante'. 4.3. <PRAE- 15 SCISSE ME ANTE> praescisse proprie ad eum refertur, <...> hoc est

2.2 haec... δεικ. cf. Don. An. 30.2 (ubi cf. alia) || 3.1 cf. Don. An. 219.2 4.1 cf. Don. Hec. 242.1 || 4.3 cf. Jakobi 1996, pp. 10–11

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 2.1 deest; 2.2 O.L.; Cicero – est₂ om.; 3.1 O.L.; 3.2 O.L.; 3.3 O.L., sed – m.a. om.; 4.1 O.L.

1 quia Θ | quaeritur] confertur K | quid] om. C | in eo seclusi: post quaeritur transp. Rabbow* || 3 QVOD A | HAEC – EST₂ K: HAEC NON CONTVMELIE A: CONTVMELIA NON EST HAEC Θ: HOC (uel HAEC) CONTVMELIA NON EST Λ | sic] si C (corr. C²) || 4 de his] om. ε | quae] qui CT | h(a)ec Λ | quod e²: quid ω (qui^d A) | om. Fq || 5 NON] post CONTVMELIA transp. Θ | CONTVMELIAS A (corr. A²) EST] om. β | uel hoc codd. Λ: hoc Γ Θ | δεικτικόν Lind.: dicticon A: dictum KP Θ: dictum est Λ || 6 quid est Cic.: quidem ω || 7 i.] u. C² || 8 obliq. litt. scripsi, cf. An. 219. 2 | SESE MIHI DARE C | H. CT: HOC; A: H' E(ST) K: HODIE Fq Λ decreuere A || 9 perferre uel proferre codd. Λ || 10 NONNE Σ: NON K: SINE A 11 sic] si Θ | concitet C: contiret T: continet Fq: consentire β | fac tu me uelle Wess.: factu (fort.) me uelle K: factum euelle A (m post factum eras.): factum me uelle Σ: fac tum me uelle Hyperdonat: fac me uelle edd. uett. || 12 p. m. a.] me praescisse ante Fq: pr(a)escisse me ante Λ | spatium post habuisse transp. P || 14 post OPORTVIT add. COMMVNICATVM K Λ | quam AK: om. P: o quam Σ 15 PRAESCISSE₂ – 16 ANTE add. Wess. || 16 eum] reum con. Rank (1927, pp. 12sq.), an potius deum? | post refertur lac. agnou. Wess., dubit. an qui queritur supplend. | hoc – Pamphilus fort. secludendum

Pamphilus. 4.4. COMMVNICATVM quod neque huius proprium neque illius est. 4.5. Et 'ante' abundat aut certe 'prae', cum sufficiat 'scisse'. 4.6. COMMVNICATVM quia nuptiarum non omnis potestas in patre est.

- 5 5. (= u. 240) QVOD VERBVM AVDIO 'uerbum' pro ἀξιώματι more 103W. suo posuit, *id est 'uxorem dare' quod ait* (u. 239).

- 6.1. (= u. 241) QVID CHREMES transit a patre nunc et ad socerum. Redit τὸ quid non ad Chremetem, sed ad aliud transeuntis [dicitur] <est> et non considerantis, quid dicat. 6.2. QVID CHREMES
10 irascitur patri, quod cogat, Chremeti, quod non neget uxorem. 6.3. Noue: dolet non odio haberi, non repudiari. 6.4. QVID CHREMES QVI D. non latuerat Pamphilum repudiasse Chremetem. Unde et Dauus ait (u. 176) 'qui posteaquam audierat non datum iri filio uxorem suo'.

4.5 cf. Karakasis 2005, p. 86 || 4.6 cf. Don. An. 741.1 || 5 cf. Don. An. 45.1 (*ubi cf. alia*) || 6.1 cf. Eugr. ad loc.; Don. Phorm. 147.3: Animaduerte τὸ 'quid' secundum morem cotidianum tum dici, cum fit transitus a mentione alterius rei ad alteram

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 5 O.L.; 6.1 O.L.; 6.2 O.L.

1 Pamphilus A: Pamphilo P: Pamphili K Θ: ad Pamphilum Λ: Pamphilum Steph. | quod] qui P: om. K | huius PΛ: h(a)ec sunt A: his K: hēs Θ || 2 est ante neque transp. Σ || 3 sufficeret P | scisse C² s.l. | non omnis nuptiarum potestas P: non omnis sp. rel. nuptiarum potestas F: non omnis potestas nuptiarum q 5 sch. 5 post 6.1 in ω (sch. 6.1 et 5 om. C, rest. C²) | QVOD] QVIA C²T | pro ἀξιώματι (ἀξιώματε Wess.) scripsi: pro Αξιώματε A: pro axiomete P: ate sp. praepos. K: om. sp. rel. Θ (sine sp. F: more suo iter. ante sp. T): pro sp. postp. Λ | more] morose A || 6 id est] om. Θ | post uxorem add. decreuerat P | quod ait] om. P || 7 transitio Schoell* | et ad socerum ΓΛ: ad socerum Θ: ad socerum. et Wess. || 8 reddit T | to Γ Θ: om. nul. sp. Λ | ad] om. Θ | aliud scripsi: illum ω || 9 dicitur] post Chremetem transp. Steph.: secl. Rabbow* <est> Steph. (D teste Wess.): om. ω | non] cum C²: enim TFq || 10 quod₁] quia C: que F | Chremeti V²: Chremetem ω | quod₂] quia Θ || 11 Noue] om. sp. rel. F: non ne uel noue codd. Λ | QVI D. Ter.: QVID ω || 12 non] eius in ras. A latuerat Steph.: latura era(n)t Γ (in ras. A) Λ: latera erant Θ | Pamph- repud- in ras. A || 13 quid β | audierat] auditum (-tus C) fuerat Θ | datum iri] daturum ε | filio] f. P || 14 suo uxorem Θ: om. P

7.1. (= u. 242) ID MVTAVIT noue dixit 'id': τὸ 'id' enim ad 'dene-
garat commissurum mihi gnatam uxorem'. 7.2. <...> putauerat nup-
tias, et Chremem mutare sententiam. 7.3. ID MVTAVIT QVONIAM
<ME IM.> παρόμοιον. *Nam quotiens uerba sunt, παρόμοιον dicitur,*
quotiens nomina, παρονομασία.

5

8.1. (= u. 243) ITA NE O. 'obstinate' facere est aliquid in alterius
malum cum conatu facere perseueranter et in alterius perniciem
nimis niti. 8.2. VT ME A GLYCERIO MISERVM A. magna ui usus est
104W. uerbi et proprietate. Unde est illud (*Aen.* 2, 434–435) '<diuellimur
inde> Iphitus et Pelias me cum'. 8.3. ABSTRAHAT magna indigna-
10 tione usus est, tamquam Chremes non tam filiae consultum uelit
quam laesum Pamphilum.

10.1. (= u. 245) ADEON HOMINEM E. I. neminem putat esse in
genere humano ita infelicem ut se, quod est commune omnium,

7.3 cf. *Don. An.* 218 (ubi cf. alia) || 8.1 cf. *Eugr. ad loc.*: Perseueranter,
pertinaciter; *Paul. Fest.* 209 L.; *Don. Hec.* 454.1; *Cur. epit. Don.* 590 || 8.2 *Seru.*
ad loc.

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 7.1 O.L.; 7.2 deest; 8.1 O.L.; 8.2 deest; 8.3 O.L.; 10.1 O.L.

1 ID₁] ID est A | noue] neque F: an q(uae) T | to AK Λ: tu Θ: *om. nul. sp. P* | ad
denegarar T: adde negarat AC: adde -ret K: ad denegandum P: denegarar F:
adnegarat q: abdenegarar Λ || 2 commissurum] *om. P* | *lac. sign. Wess. (iam*
Steph. post nuptias): ante nuptias add. ueras Zeunius, qui scil. putauerat leg.
putauerat AK: parauerat Σ || 3 Chremem K: Chremes A: Chremetem Σ | ID]
ID est A | QVONIAM] QVō AK || 4 *add. Wess. | παρόμοιον M⁴: ΠΑΡΟΜΟΕΟΝ A:*
paromoeon P: *om. sp. rel. K Σ | Nam–dicitur] om. Θ | sunt παρόμοιον] om. sp.*
rel. K | ΠΑΡΟΜΟΙΟ A: paromoio P: παρονομασία M⁴: om. sp. rel. Σ || 5 ΠΑ-
POMACIA A: paronomasia P: *om. sp. rel. K Θ: om. nul. sp. Λ* || 6 ITANE O.
obstinate *Wess.:* ITA NEC obstinare A: obstinate P: ITANE OBSTINATE K Σ
(ITANE OBSTINATE OPERAM DAT obstinate operam dare Fq) | est facere Fq
alterius] alicuius P || 7 facere] *om. Θ* | perseuerantem C (*corr. C²*): per-
seuerante F | et] *om. C (rest. C²) Fq* || 8 niti] *om. Θ: uti KP* | GLICERE A
ABSTRAHA(N)T Fq Λ: *om. A* | est] *om. Θ* || 9 illud est Θ | diuellimur inde *hic*
add. Wess. (coll. An. 519.2), post mecum add. Q: om. ω || 10 ifitus K: iste A:
ifidus Fq: infixus CT: *uar. Λ (insitus pler. codd.)* | et] est Λ | ABSTRAHIT A
11 est] *om. β* | tamque C || 13 *sch. 10.1 om. A* | E. I.] INVENVTVM ESSE Fq | aut
infollicem *ante neminem add. Fq* | esse] *post infelicem transp. Λ* || 14 est]
post commune s.l. transp. P | omnium] hominibus Λ

qui in aliquo maerore consistunt. Itaque non se, sed condicionem humanam dolet et queritur natum esse quemquam, qui possit esse tam miser ut ipse est, ac per hoc: se. 10.2. ADEON HOMINEM E. I. amatorie amore nominato exsiluit in gemitus. Sic Vergilius (*Aen.* 3, 311–312) ‘aut, si lux a. r., H. u. e.’? 10.3. INVESTVM AVT I. Q. ‘inuenustus’ est sine uenere, id est sine gratia, quem omnes respuant repudientque pulchrae et quem deformes appetant. 10.4. INVENTVM AVT INFELICEM ‘inuenustus’, cui displicens obicitur, ‘infelix’, cui placens negatur. 10.5. AVT INFELICEM QVEMQVAM VT EGO SVM adeo se miserum dicit, quod sibi repudiare non licet, ut propter se doleat humanum genus, in quo sit aliquis tam miser. Vt (*Verg. ecl.* 9, 17) ‘cadit in quemquam’. 10.6. VT EGO SVM ἀνακόλουθον est ‘ut’: ‘quam’ enim inferre debuit, non ‘ut’.

11.1. (= u. 246) PRO DEVM ATQVE H. F. quam ferueat indignatione, hinc aspice, quod frequenter exclamat. 11.2. PRO DEVM A. H. F. alia exclamatio est aduersum socerum.

12. (= u. 247) EFFVGERE ‘effugere’ ‘in totum fugere’.

105W.

10.3 *inuenustus*] cf. *Don. Hec.* 848; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 440, 21 B.; *Cur. epit. Don.* 427 || 10.4 *infelix*] cf. *Synon. Cic. Charis. ars p.* 430, 5 B.; *Diff. ed. Beck* 64, 15; *Seru. Aen.* 3, 16 || 10.6 cf. *Don. Phorm.* 328.1; *Id. Hec.* 122.1; *al.* 12 cf. *Cur. epit. Don.* 258

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 10.2 amatorie – e. om.; 10.3 O.L.; 10.4 O.L.; 10.5 AVT – SVM om.; 10.6 *ab est usque ad finem huius comoediae in P scholia rarescunt qua re abhinc laudantur solum scholia quae extant.*

1 itaque] om. P || 2 queritur] irascitur Fq || 3 ante ac ras. in P | ac P Θ: et KΛ ADEON] ADEO ñ A | E.] ESSE Fq: E uel ESSE codd. Λ | I.] INFELICEM Fq 4 amatoris Σ (s eras. C²) | ex amare A² | exsiluit A: ex(h)ibuit Σ: eximit K | in] om. Fq | sic] si C: om. Fq || 5 aut si lux Fq (lux om.) Hvs: ausilice A: om. sp. rel. K: aui si lux Σ | a.] alma Fq | r.] recessit Fq | H.] Hector Fq | INVENTVM CT | I.] INFELICEM Fq Λ | Q.] om. Fq | ante inuenustus add. et β || 7 repudiant Θ || 8 est post inuenustus add. P | inuentus CT || 10 ex dix(it) corr. C² | quia Θ 11 post miser add. Virgilius P || 12 ἀνακόλουθον – 13 ut e²: ANAKOLOΥREONE ut A: anacoliton P (qui abhinc cessat): ut praep. sp. K: est ut praep. sp. (ubi ἀναχοαλουθον add. M⁴) Σ || 13 qua β || 14 ATQVE] ATQ; in ras. (fort. fid. ante ras.) A: A. K | HOMINVM Σ | F.] FIDEM Σ | indignationem Θ 15 quod K Λ: qui A: p(ro) Θ | ATQVE F: A. uel ATQVE Λ | HOMINVM F Λ | post H. add. a C || 16 F.] FIDEM F: F. uel FIDEM codd. Λ || 17 post effugere add. est Fq

13.1. (= u. 248) QVOT MODIS C. S. si 'Chremes spretus', intellegemus Pamphilum dicere, quod operam dederit, ut se repudiaret Chremes, ut supra dixit (u. 242) 'mutauit, quia me immutatum uidet'. 13.2. QVOT MODIS C. Pamphilus an Chremes? 13.3. ACTA AC TRANSACTA prouerbiale est in id negotii, de quo nihil supersit ad 5 agendum. 13.4. FACTA a Pamphilo, TRANSACTA a Chreme.

14.1. (= u. 249) REPVDIATVS R. quasi et haec iniuria sit, repudiare et repetere. 14.2. Et tale est in Eunucho (u. 49) 'exclusit: reuocat'. 14.3. NISI ID EST QVOD SVSPICOR coniecturale argumentum.

15.1. (= u. 250) ALIQVID M. A. duplex contumelia est: et 'monstri' et 'aliquid'; minus enim esset 'aliquod monstrum'. Sic alibi (Hec. 643-644) 'quid mulieris uxorem habes'? 15.2. Et mutauit genus dicendo 'ea', quod femina est. Sic in Eunucho (uu. 695-696) 'taces? monstrum h., n. d.' 15.3. ALIQVID M. A. EA dum 'monstrum' 10

13.1 cf. *Don. An.* 392.1 || 13.3 cf. *Seru. auc. Aen.* 4, 190: FACTA ATQVE INFECTA [...] Et est quasi prouerbiale; *Cur. epit. Don.* 12 || 14.1 cf. *Don. Eun.* 49.1 14.3 cf. *Mar. Victor. comm.* p. 159, 16 R. || 15.1 cf. *Don. Hec.* 643.3-4-5; *Id. Eun.* 833.2: QUID ILLVC H. E. per genetium casum iniuriose dicitur, per nominatium honorifice; *Cur. epit. Don.* 54 || 15.2 cf. *Don. Eun.* 696: Monstrum hominis bene eunucho dictum 'monstrum hominis', hoc est: nec mas nec femina. Sic et supra (357) 'senem mulierem' dixit || 15.3 cf. *Jakobi* 1996, p. 83, n. 218

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 QVOT] QVOD CT | c.] CONTEMPTVS Fq; c. uel CONTEMPTVS codd. Λ | s.] F. CT: SPRETVS Fq; s. uel SPRETVS codd. Λ || 2 quia Σ | opem Θ || 3 quia] cf codd. *Ter. ad loc.* | me] om. CT || 4 QVOD C: QVO T | c.] s C C: E. T: CONTENTVS F: CON q: CONTEMPTVS uel c. codd. Λ | ante Pamphilum add. spretus Fq | ACTA] ET VECTA A | AC TRANSACTA K Λ : ASTRANSACTA(M) A: AN TRANSACTA CT: TRANSACTA Fq || 5 est] om. A | in id] in A: imd K: id ε || 6 post agendum add. est K | ACTA Λ | post FACTA add. autem Θ | a₁] om. AK | post TRANSACTA add. et Θ | Chremete Tq Λ || 7 ante R. add. hem Fq | R.] REPETOR Fq Λ || 8 exclusus AK || 9 sch. 14.3 post 15.3 in ω | ID EST Λ : IDEM (sequebatur q erasum) A: EST CT: om. Fq | post argumentum add. est K || 10 M. A.] MONSTRI ALVNT Fq Λ est] om. Θ | monstri et] monstret A || 11 enim minus Θ | esset] est Λ | aliquid C²T: aliquis C | Sic-14 monstrum₁] om. T || 12 mulieris scripsi coll. *Ter. Hec. et Don. ad loc.*: hominis ω | habeas AK | ea] et CF || 13 quod] quoniam K Σ femina est] feminarum A || 14 n.] om. β | M. A.] A. T: MONSTRI ALVNT F Λ | c. A. C: om. F

dixisset, 'ea' subiunxit tamquam non uerbis sed sententiae seruiens. 15.4. EA QVONIAM NEMINI OBTRVDI mire 'obtrudi' quasi inuito. Et totum cum iracundia. 15.5. OBTRVDI infligi, impingi.

- 16.1. (= u. 251) ITVR AD ME dotem amator non cogitat et ad 106W.
 5 utilitatem trahit, quod ultro uenit et quod se repetit Chremes.
 16.2. ITVR AD ME quasi ad hostem. Plautus in Pseudolo (u. 453) 'itur ad te' et Vergilius (*Aen.* 9, 423–424) 'simul ense recluso ibat in Euryalum' proprie. 16.3. ORATIO HAEC ME M. etiam pauca uerba ueteres 'orationem' dicebant.
- 10 17.1. (= u. 252) NAM QUID EGO DICAM DE PATRE quasi dicat: quid ego de patre dicam, qui alienum accusauerim Chremem?
 17.2. NAM QUID EGO DICAM DE PATRE redit ad patrem, in quo noue hoc accusat neglegenter eum agere, quod nolit fieri.
- 18.1. (= u. 253) TANTAMNE REM T. N. summum uoti ac nuptias.
 15 18.2. PRAETERIENS MODO hic specialiter ostendit, quid peccauerit pater. 18.3. PRAETERIENS MODO M. A. F. undique conflatur accusatio: ex facto, quod 'praeteriens'; ex tempore quod 'modo'; ex loco, quod 'in foro'; ex modo et uerbis <'uxor tibi d.e.h.'>.

15.4 cf. *Don. Hec.* 296.2; *Id. Hec.* 701 || 15.5 cf. *Eugr. ad loc.*; *Fest. pp.* 209–210 L.; *Cur. epit. Don.* 591 || 16.2 cf. *Cur. epit. Don.* 480 || 16.3 cf. *Cur. epit. Don.* 618

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 dixisset *scripsi*: dixit K Σ: dixerat A | sed] si Fq | sententiae] sensui K || 3 Et e²: ei ω | infligi] infringi Θ || 4 ANATOR A | et] *om.* Fq || 5 utilitatem] uilitatem *Steph.* || 7 *ex Plaut. scripsi*: ad me ω | et] *om.* F: ut T | reclusa CT | in – proprie] *om. sp. rel.* K || 8 proprie (proprieque Λ), *fort. post Vergilius transponendum* (cf. *Don. An.* 128.5) | ORATRIX K | post ME *add.* ME C: EXAMINATVM F: EXANIMAVIT q | M.] METV Fq: MI. *uel MISERVVM codd.* Λ || 9 orationes β || 10 DICAM] *om.* A *ante corr.* | dicat] dicam C || 11 dicam Vp: dicebam ω Chremetem TΛ || 12 P(RE) ut uid. A | reddit C: rediit F: redidit T || 13 eum] *om.* C (*rest. s.l.* C²) | nolit A: uoluit nolit K: uoluit Σ || 14 T.] TAM Fq | N. summum] NEGLIG. AGERE Fq: N. i(dest) summum β | uoti] nati Θ || 15 hec A 16 unde Fq | excusatio C (*corr.* C²) || 17 ex facto] *om.* T | ex tempore] exte(m)pr(re)s A: eo tempore CT | ante loco *add.* hoc CT || 18 quod] quia Σ et] ex Θ | post et *add.* in A | *add.* *Wess.*

19. (= u. 254) VXOR TIBI D. E. H. mire 'ducenda': semper hoc genus declinationis necessitatem ostendit, ut Vergilius (*Aen.* 11, 230) 'aut pacem T. ab r. p.'; Sallustius (*Hist.* 1 *frg.* 53 *La Penna-Funari*) 'agendum atque obuam eundum est, Q.'

20. (= u. 255) ID MIHI VISVS EST D. A. C. A. S. T. ad 'hodie' 'cito' 5 rettulit, ad 'uxor tibi ducenda est' 'suspende te'.

107W. 22.1. (= u. 257) AVT VLLAM CAVSAM I. S. F. duo sunt in defensione: aut uera aut ad tempus <ac>commodata. 22.2. 'Ineptum' est, quod a quouis reprehendi potest, 'falsum' est, quod etiam prudentem possit fallere.

10

23.1. (= u. 258) QVOD SI EGO RESCISSEM ID. P. si mecum communicasset prius. 23.2. QUID FACEREM SI QVIS M. R. ipse se reprehendit. 23.3. QVOD SI RESCISSEM ὑποφορά.

19 cf. *Don. Ad.* 729.3; *Id. Ibid.* 839.2; *Id. ibid.* 840.2; *Id. Eun.* 97; *Hec.* 609.4 22.2 *ineptus* cf. *Don. Ad.* 375.3: 'Ineptum' est stultum tantum; *Id. Eun.* 1079.6; *Cic. de orat.* 2, 17: Quem [...] nos ineptum uocamus, is mihi uidetur ab hoc nomen habere ductum quod non sit aptus [...] Nam qui aut tempus quid postulet non uidet aut plura loquitur aut se ostentat aut eorum, quibuscum est, uel dignitatis uel commodi rationem non habet [...] Is ineptus esse dicitur; *falsus* cf. *Don. An.* 4.2; *Id. ibid.* 334.1; *Id. ibid.* 423.3; *Id. Eun.* 104.1-4; *Cur. epit. Don.* 428 || 23.3 cf. *Don. An.* 396.1; *Id. Hec.* 838.3; *Id. Phorm.* 781.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 23.3 o.l.

1 D. EST Θ: D. E. uel DVCENDA EST *codd.* Λ | H. uel HODIE *codd.* Λ: om. Θ || 3 aut *Verg.*, *Don. Eun.* 97: ut ω: et *Seru. auc. Aen.* 4, 483 | T.] tibi Σ | ab] ob C || 4 Q. A CF: om. K: QVOD T: Q. uel om. *codd.* Λ || 5 ID] ID(EST) A: om. T | VISVS] VIS ET CT | D.] DICERE Θ ε | A.₁] ABI Σ | C.] CITO Θ | A.₂] A.C. CTq: ET F Λ | S. T.] SVSPENDE TE Fq || 7 CAVSAM I. *Wess.*: CAVSA EST A: CAVSAM K: CAVSAM INEPTAM Σ | S. F. AK: SALTEM FALSAM Σ | sunt *scripsi*: tempora ω: temptantur *Rank* (1927, pp. 14sq.): patent *Rabbow* (*prob. Wess.*) | defensione e²: defensionem ω || 8 <ac>commodata *Heraeus* (1903, 266): commodata AK Fq: commendata CT Λ || 9 reprehendit C: reprehendat C²: reprehendet T | potest] post CT | etiam] ante possit *transp.* ε | prudentem] sapientem ε || 10 posse T: potest ε || 11 ID] IDEST A | PRIVS Fq Λ || 12 M. R.] ME ROGET Θ || 13 QVI Θ RESCISSEM *Wess. ex Ter.*: RESCISSET Γ (A², RES SCISSET A): RESCIERIT Σ ὑποφορά M⁴: ΥΠΟΦΟΡΑ A: υπο fora P: om. *sp. rel.* K Σ

24.1. (= u. 259) VT HOC NE FACEREM ut tacerem. 24.2. Et nota ‘facерem’ pro ‘tacerem’. 24.3. SED NVNC QVID PRIMVM E. deliberatio et partes eius.

25. (= u. 260) DIVERSAE TRAHVNT pro ‘in diuersa’.

- 5 26.1. (= u. 261) AMOR MISERICORDIA haec oratoria sunt, cum unum negotium in multas distrahimus partes. 26.2. AMOR a necessario, MISERICORDIA ἀπὸ τοῦ ὀσίου. — 26.3. MISERICORDIA <H.> ἀμφιβολία — NVPTIARVM SOLLICITATIO a perturbatione; quibus colligit consulere se non posse. 26.4. SOLLICITATIO ‘sollicitudo’ est, 10 quae inhaeret mentibus, ‘sollicitatio’, quae ab alio fit.

27.1. (= u. 262) TVM PATRIS PVDOR QVI ME TAM L. P. hoc ad illud spectat (u. 151) ‘tute his rebus f., p.’ 27.2. TVM PATRIS PVDOR 108W. ἀμφιβολία. 27.3. QVI ME TAM LENI P. explanatio, in quo pudendum sit apud patrem. 27.4. QVI ME T. L. P. atqui accusabat eum: sed 15 amator est.

26.2 cf. Don. An. 441.1; Id. ibid. 650.4; Id. ibid. 887; Id. Hec. 676.1; Fest. p. 478 L.; a necessario] cf. Don. An. 322.3; Id. ibid. 380.7; Id. Ad. 936.1 || 26.3 cf. Don. An. 156. 5 (ubi cf. alia) || 26.4 cf. Don. Phorm. 441.1; Cur. epit. Don. 830 27.2 cf. Don. An. 156.5 (ubi cf. alia)

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 24.1 O.L.; 25 O.L.; 26.3 O.L.

1 NE] ME CT (corr. C²) | ut] pro P | facerem Θ | Et nota] om. Λ (exc. β) || 2 post QVID add. hoc CT | PRIMVM] P. ε | EST K CT: EXEQVAR F: EXEQ. q || 4 sch. 25 post 26.3 in ω | DIVERSA C (e sup. a C²) | TRAHIT Θ || 6 in] om. C | detrahamus CT: di(s)trahamus Fq: distribuimus Λ | post AMOR add. MISERICORDIA Fq 7 ἀπὸ τοῦ ὀσίου Gron. (apud Lind.): ΑΠΟΤΟΥΟΥCΙΟΥ A: om. sp. rel. KΘ: a sp. postp. Λ: ἀπὸ τοῦ αἰσίου Steph. | MISERICORDIA₂] MIRA CT | add. Wess. 8 ἀμφιβολία Steph.: ἀμφιβολία A (φ in ras.): amphibolona K: amphibologia Σ | SOLLICITVDO KF: SOLITATIO C: SOLICITATIO uel SOLLICITVDO codd. Λ 9 consulere] post posse transp. Fq: post non transp. β | se] om. β SOLLICITVDO F || 10 inhereret C | aliis β || 11 QVI–12 PVDOR] om. Σ (<et> ad illud – f.p. Λ post 27.3 patrem rest.) || 12 tute K: T V te A | TVM Ter.: CVM AK 13 ἀμφιβολία Steph.: ἀμφιβολία A: om. nul. sp. K: amphibologia Σ | LENI F ex Ter. (LE. q): LIBERALI ΓΛ (ω?): L. CT | P.] PA. Fq | post P. add. e.(st) a(nimo) Λ quo Steph.: qua ω || 14 sch. 27.4 post 28.1 in ω | T.] IAM C: TAM Fq | P.] PA Fq atqui AK: an qui Σ | sed] si Λ: om. K

28.1. (= u. 263) EINE EGO VT ADVERSER pronomen hoc uim qualitatis habet et est 'tali', 'tam bono'. 28.2. EINE EGO VT ADVERSER uidetur inclinasse, ut secundum patris animum consisteret, sed amore ad incerta iterum reuoluetur.

29 (= u. 264) QVORSVM ACCIDAT ad quam rem, quo uersum. 5

30.1. (= u. 265) SED NVNC PEROPVS EST AVT HVNC CVM IPSA AVT calliditati femineae et astutiae <ancillae> sententia haec congruit. 30.2. CVM IPSA 'ipsa' nunc 'domina mea'. 30.3. ADVERSVM HVNC apud hunc. Alibi (u. 42) 'et id gratum fuisse aduersum t. h. g.'

31. (= u. 266) DVM IN DV BIO EST ANIMVS P. M. H. V. I. I. translatio haec est a mole alicuius ponderis, quae antequam in loco sederit, cum incerta pendet, facillime commouetur. 10

32.1. (= u. 267) QVISNAM HIC LOQVITVR MY SISIS SALVE hoc secum; deinde conuersus uidit. 32.2. SALVE difficile est inuenire aliud uerbum, quod sic declinetur: 'salue' et 'saluere', quippe huius 15
109W. uerbi per modos rara est declinatio. 32.3. QVIS HIC L. principium Terentianum in iungendis personis. 32.4. O SALVE PAMPHILE 'o' in-

28.1 cf. *Don. An.* 271.1 (*ubi cf. alia*) || 29 cf. *Don. An.* 176.1; *Charis. ars* p. 441, 9 B.; *Prisc. GL III* p. 138, 22 || 31. cf. *Cur. epit. Don.* 250 || 32.1 cf. *Don. Hec.* 453.2 || 32.2 cf. *Charis. ars* p. 333.9 B.; *GL I* 348,30; *GL II* 450, 15; *Phoc. De nom. et uer.* p. 65,1 C.; *Sacerd. GL VI* 433,5; *Id. ibid.* 490,21; [*Prob.*] *GL IV* 38,17; *Seru. auc. Aen.* 5,80; *Cur. epit. Don.* 780 || 32.4 cf. *Diom. GL I* p. 419, 14; *Don. ars mai.* p. 652, 5 H.; *Id. Ad.* 544.2; *Seru. Aen.* 11, 536; *al;* *Cur. epit. Don.* 624

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ETNE ε | AGO C (*corr.* C²) | ADVERSET A | ante pronomen *add.* sed Θ | hic Λ uim] *om.* Θ || 2 tam *Steph.*: an ω | ET NE A | VT EGO Θ | ADVERSETVR A 3 uidetur] uideretur A : uidere^r K | secundum] fecundum C | sed *Steph.*: et A Λ: ad et K: *om.* Θ || 4 reuoluetur A: reuolueretur K Σ || 5 uersu CT: uersus Fq 6 NON C | AVT₁] VT K: *om.* T | IPSA] ILLA Λ | post IPSA *add.* est K | AVT₂] *om.* Fq || 7 feminae AK | *add. Jakobi* 1996 (p. 170, n. 478) | sententiae C (*corr.* C²) 9 ante alibi *add.* et Θ | aduersum] a CT: apud q | t. h.] n. CT: te habeo F: te q g.] *om.* q Λ: o. CT: gnatam F || 10 p. -I.₂] *om.* sp. rel. Σ | v. -I.₂] v. i. i. *Wess.*: VEL I. Γ || 13 QVISNAM] QVIS Λ (*exc.* β) | hoc-14 SALVE] *om.* Fq || 14 aliud inuenire Σ || 15 post declinetur *add.* ut *Schopen**, sed cf. *Jakobi* (1996, p. 81, n. 215) | post salue *add.* pluraliter ε | saluere A: saluete K Λ: saluare Θ | huius] h(ab)es Θ || 16 uerbum Θ | rara] recta Θ | L.] LOQVITVR Σ || 17 in] s(cilicet) C

teriectio est optantis aduentum aut repente percussi. 32.5. QVID AGIT amatorie et familiariter non addidit 'quae'. Vergilius (*Aen.* 4, 479) 'quae mihi reddat eum uel eo me soluat amantem'. 32.6. ROGAS lenta quaedam et tristes responsio est et dolore plena.

- 5 33.1. (= u. 268) LABORAT EX DOLORE duplicem laborem Glycerii esse dicit: unum partitudinis, alterum curae et sollicitudinis Pamphili nuptiarum. 33.2. LABORAT EX D. A. E. H. M. S. D. callide aggreditur iuuenem, nam utrumque propter illum perpetitur, et 'dolorem' et 'sollicitudinem'. 33.3. ATQVE EX HOC M. S. E. D. Mysis,
10 quae contra patrem suasura est, incertum inueniens Pamphilum facile ad se conuertit mentione dominae suae et maxime <eo>, quod addidit, ut illam aegram esse dicat: qua re statim perfectum est quod uolebat, 'egone istuc conari queam?' ut dicat Pamphilus. 33.4. SOLLICITA EST DIE [TVM AVTEM HOC TIMET] 'sollicitudo'
15 rerum incertarum magis, [IN HVNC SVNT CONSTITVTAE N.] hic certior metus est et grauior.

34.1. (= u. 269) QVIA OLIM IN HVNC SVNT CONSTITVTAE NVPTIAE nec addidit 'a patre', sed inuidiose, quasi et a Pamphilo

32.5 cf. *Seru. auct. Aen.* 4,479 || 32.6 *Don. An.* 184.6 || 33.1–33.3 cf. *Eugr. ad loc.* || 33.4 cf. *Don. An.* 261.2,4

Γ ; $\Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 est] *om.* Θ : ante aut *transp.* Λ | aduentum Fq: affectus uel aduentus A: aduentus K CTA | percussi *Steph.* || 2 AGIT K: AGIT? A: AGITVR Θ : AGIT uel AGITVR *codd.* Λ | amiratie CF: amotieT: amatie q | non – quae] *om.* Fq 3 quae] *om.* ε | amorem C (*corr.* C²) || 4 quaedam *ex* quidem C² || 6 dicit] dum Γ | partitudinis] partus et egritudinis Λ (*prob. Zwierlein 1970, p. 149*) || 7 D.₁] DOLORE Σ | A. E.] ATQVE EX Fq | H. M.] HOC MISERA Fq: M. T | s.] SOLLICITA Fq D.₂] DE C: E. DE T: EST Fq: EST uel E. *codd.* Λ || 9 HOC] H. CT | M.] MISERA Fq Λ | ante s. *add.* atque β | s.] SOLLICITA Fq Λ | E. D.] *om.* Θ (*sp. rel.* C): E. uel EST *codd.* Λ || 11 mentione] mentio est T: propter mentionem e(st) C: propter mentionem C²q Λ : propter inuentionem F | *add. Rabbow** || 12 aegram] et gratiam A || 13 qui C | uolebat] quaerebat Λ | egone ex ego C² | queram C: q. T || 14 *sch.* 33.4 post 34.5 in ω , *transposui* | post DIE *add.* cum autem hoc (hic K) timet K Λ , *del. una cum DIE Steph.* || 15 incertarum *Steph.*: inceptarum ω IN–N.] *del. Wess. (ut uid.)* || 16 et] quia Fq || 17 OLIM IN HVNC] DIE(M) IN HVNC C: DI(CITVR) IN HVNC T: DVDVM (DVM F) IN HVNC DIEM Fq | SVNT] *om.* AK: post CONSTITVTAE *transp.* C || 18 et] *om.* Λ

sint constitutae. 34.2. <...> An timet in negotio <...>? 34.3. IN HVNC SVNT C. idem enim dies est, quo placuerant destinatae nuptiae, 110W. quamuis Chremes renuntiauerit. 34.4. *Et supra* (u. 102) ‘hic nuptiis dictus est dies’. 34.5. TVM AVTEM HOC TIMET ‘tūm’ praeterea: tertiam sollicitudinem habere Glycerium ostendit, ne deseratur a Pamphilo. 5

35.1. (= u. 270) EGONE ISTVC CONARI QVEAM ideo sic Pamphilus, quia illa inuidiose non ‘deserere cogaris’ dixit, sed ‘deseras’. 35.2. EGONE ISTVC C. Q. non ‘perficere’ sed ‘conari’: ‘uelle’ aliquid ad scelus effectio est, etiamsi non potest fieri; hic enim uoluntas, 10 non factum damnatur, ut Vergilius (*Aen.* 6, 624) ‘ausi omnes i. n. a. p.’. 35.3. Ergo ‘conari’ leuius est quam [facta] ‘facere’.

36.1. (= u. 271) EGONE PROPTER ME ILLAM magna uis est in pronomini- bus: et diuersa sunt et singula et non praecipitantur nec dicuntur uno spiritu, sicut in Eunuchō (65) ‘egone illam, quae 15 illum, quae me’. *‘Quae illum’ id est amat, ‘quae me’ id est non amat.* 36.2. EGONE euidenter subauditur ‘id fieri sinam?’

37.1. (= u. 272) QVAE MIHI SVVM A. ab eius beneficiis. 37.2. SVVM ANIMVM quantum ad amatorem pertinet. 37.3. ATQVE OMNEM VI-

34.5 cf. *Eun. prol.* 4.2; *Seru. auc. Aen.* 1, 164; *Seru. Aen.* 3, 228 || 35.2 cf. *Seru. Aen.* 6, 624 || 36.1 cf. *Don. Eun.* 65.1; *Id. ibid.* 797. 3; *Id. Ad.* 697.2; *Id. ibid.* 934.1; *Id. An.* 263.1; 285.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 lacunas sign. Wess. || 2 SVNT] om. Θ | C.] DIEM Σ || 3 quamuis] quis Λ denuntiaret Θ || 4 est dies] om. C | TIMET – sch. 33.4 HVNC (*uerba* 33.4 ‘SOLLICITA – grauior’ *post* 34.5 exhib. ω)]om. F | ‘tūm’ praeterea – sch. 33.4 TIMET KΛ: om. AΘ || 5 ostendit Λ: om. K || 8 illam Fq | cogatis ε | dixit ex dicitur C² | sed] si Θ || 9 CONARI Fq: c. uel CONARI *codd.* Λ | QVEAM Fq: Q. uel QVEAM *codd.* Λ | *post* perficere *add.* dixit Λ | *post* conari *add.* nam Wess. 10 etiamsi *Steph.*: iam si ω || 11 ut] om. Fq | i.] om. C: r. FT: i. uel r. *codd.* Λ *post* n. *add.* r C || 12 leuius] melius ε | quam V: quam facta ω || 13 magna – 16 illum₁] om. A || 14 pronomini- bus] nomi(ni)bus K || 15 quae illum Λ: om. KΘ 16 quae non Λ (*ex Ter.*) | id est₁] idem CT: deest *Steph.* || 17 euidenter Wess.: uadenter A: suadenter K: suadenter Σ | id Wess.: ut ω || 18 MIHI SVVM A] NIHIL SVMAT Θ | ab – 103,1 A.₁] om. A | *post* beneficiis *add.* sum(m)it Λ

TAM hoc est: ut maritum speraret. 37.4. QVAE MIHI SVVM A. A. O. V. c. argumenta a consequenti: si eam deserit, haec subiciuntur.

38. (= u. 273) QVAM EGO ANIMO <EGREGIE> CARAM PRO VXORE 111W.
HABVERIM <ut> (u.58) 'nihil <egregie> praeter cetera s.', <id> est
5 'nimis'.

39.1. (= u. 274) BENE ET PVDICE EIVS DOCTVM hic illud soluitur
(u. 75) 'lana et tela uictum quaeritans', ut hoc praestruat 'bene et
pudice' Glycerium esse eductam; <nam> 'lana et tela uictum
quaeritans' non pertinet ad argumentum, nisi propter uitam
10 Glycerii intellegas. 39.2. BENE ET PVDICE ab honesto. 39.3. BENE ET
PVDICE EIVS DOCTVM hanc sententiam quasi de exemplo probat,
nam bene educta etiam Chrysis est, quae (u. 74) 'primo pudice
uitam parce ac duriter agebat'.

40.1. (= u. 275) COACTVM EGESTATE propterea quod Chrysis (u.
15 71) 'inopia et cognatorum n. c.'. 40.2. COACTVM EGESTATE non
'paupertate' sed 'egestate', cui contrarium 'inopia et cognatorum
n.'

41. (= u. 276) HAVT VEREAR SI IN TE S. S. S. acuit animum
adulescentis contra patrem, cuius etiam nomen graue est.

37.4 cf. Grill. 1, 17, 7 || 39.2 cf. Eugr. ad loc.; Don. An. 24.6 (ubi cf. alia)

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 A.₁ KT: ANIMVM CFq Λ | A.₂ AKT: ATQVE CFq Λ | o.] OMNEM CFq | v.] VITAM
CFq || 2 c.] CR. C: CREDITIT Fq: EX T | argumentum Θ | consequenta A
3 <EGREGIE> Q: om. ω | CARAM (ex CORAM corr. C²) ANIMO Σ || 4 add. Schoell*
s. id est Schoell*: s. V: si est AK Λ : sic est Θ || 5 minus Λ || 6 DICTVM A | hinc
AK || 7 ut-9 quaeritans] om. Θ | hoc Λ : haec A: hic K || 8 add. Wess.
9 propter Rabbow (1897, p. 308): post ω | uita Tq || 11 quasi-12 est] om. F
12 etiam Chrysis est Rabbow*: est a Chryside ω | qui AK || 14 CO(H)ACTA Θ
postea Θ : propter id Λ | quod Λ : quid Γ : quae Θ | C(h)rysis Θ : om. sp. rel. A:
Crisidis K Λ || 15 n.] negligentia Σ (negl. C: negligentiam F) | c.-17 n.] om. C
(rest. C²) | c.] i Θ : c. uel om. codd. Λ | COACTVM-17 n.] om. K | COHACTAM F
16 egestate partim codd. Λ : paupertate ω || 17 n. A: negli. C²T: negligentiam
F: negligentia q Λ || 18 VEREOR Θ : VEREAR uel VEREOR codd. Λ | IN] i. uel IN
codd. Λ | s. s. s. Wess.: s. F. A: SI SED K: s. s. CT: SIT SOLO SITV(M) Fq: mire uar.
 Λ | acuit Steph.: argute ACTF: arguit KC² (aliter praep.) q Λ || 19 cuius] aut A

42.1. (= u. 277) SED VIM VT Q. F. et hic 'uereor' subauditur.
 42.2. 'Ut' pro 'ne non' posuit, ut sit: sed uereor, ne non queas uim
 patris ferre. 42.3. Et VT <Q.> ne non possis: non damnatio est uiri-
 112W. um adulescentis, sed prouocatio in contemptum patris. 42.4. AD-
 EON ME IGNAVVM a uerisimili. 42.5. IGNAVVM quod aduersum 5
 necessitatem proferendum fuit, id primum dixit: adesse sibi
 uirtutem; quae sequuntur, ad fidem pertinent. Ita pro tempore
 contemptum patris pro fortitudine habet. 42.6. IGNAVVM ignauus
 est, qui uim non potest ferre, qui non est perseuerans.
 43.1. (= u. 278) ADEON PORRO INGRATVM 'porro' <nunc> con- 10
 iunctio est expletiva, alias aduerbium temporis. 43.2. IGNAVVM et
 INGRATVM αὔξησις est. 43.3. INHVMANVM AVT F. propter subiecta
 dixit. 43.4. ADEON PORRO INGRATVM AVT INHVMANVM mira omnis
 conuersio: non enim dixit 'adeon me obsequentem patri existimas,
 adeo gratum, adeo pium, adeo mansuetum'. Ita amatoris per 15
 omnia seruat condiciones, ut oratorie hoc cogatur scelus esse, si
 pareret nunc patri.

42.2 cf. *Don. An. 3.1 (ubi cf. alia)* || 42.6 cf. *Isid. orig. 10, 142; Synon. Cic. Charis. ars p. 431, 21 B.; Id. ibid. 414, 27; Id. ibid. 429, 6; Non. I 137, p. 61 Mazz.; Seru. Aen. 1, 435; Paul. Fest. p. 353 L.; Cur. epit. Don. 403* || 43.1 cf. *Don. An. 596.4; Id. Ad. 335.2; Id. Hec. 778.1; Id. Eun. 167.3; Prob. GL IV 145,30; Cled. ars p. 104, 3 B.; [Asper] GL Suppl. 57,20; Cur. epit. Don. 662* || 43.2 cf. *Don. An. 139.2 (ubi cf. alia)*

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 43.2 auxesis

1 VIM] IVM A: v. T | VT (v. T) Q. (QVEAS Fq) Θ: VTQ(VE) Γ: VT N. Q. Λ | F.] R.
 CT: FERRE FQ: F. uel FERRE codd. Λ | et hic] educ Γ || 2 posuit Steph.: possit Θ:
 possis Γ Λ | sit] possit Θ | ne₂] om. Θ || 3 QVEAS add. Wess., Q. scripsi | uirium
 Schoell*: uerum AK Θ: om. Λ || 4 prouatio F: prouotio q | contentum TF (sic et
 infra) || 5 a uerisimili Steph.: an uerisimile ΓΛ: aut (<AVT INHVMANVM PVTAS>
 F: <AVT INHVMANVM> q) uerisimile Θ | IGNAVVM₂] IGNAVVM] om. Θ
 6 preferendum β | dicitur C (corr. C²) || 7 fidem Steph.: finem ω || 8 habuit β
 IGNAVVM Steph.: INGENIVM ω || 10 INGRATVM] INGNATVM A: I(N)GRA. T:
 IGNAVVM F | add. Zwierlein (1970, p. 154) || 11 alias] alia sunt A | IGNAVVM ex
 IN MANVM C² || 12 αὔξησις M⁴: auxesis P: ΑΞΕCΙC A: αὔξετις K: om. sp. rel. Σ
 F.] FERVM Fq Λ | propter Wess.: post ω || 13 hominis Λ || 14 existimans Θ
 15 ante adeo₁ gratum iter: per omnia – pateretur nunc patri C (del. C²) | ita]
 om. sp. rel. C: a(n)i(m)a T || 17 pareret Λ: pateretur Γ Θ

- 44.1. (= u. 279) VT NEQVE ME CONSVETVDO NEQVE AMOR non ordinem reddidit: 'ferum' enim reddidit ad consuetudinem, qua etiam ferae mansuescunt; 'neque amor' ad illud 'inhumanum': amor namque uehementior est in homines. Vergilius (*georg.* 3, 258–259)
- 5 'quid iuuenis m. c. u. i. o. i. d. a.?'; 'pudorem' ad 'ingratum' rettulit. 44.2. VT NEQVE ME CONSVETVDO NEQVE AMOR 'consuetudo' aduersus feritatem, 'amor' aduersus inhumanitatem, 'pudor' aduersus ingratum animum. 44.3. VT NEQVE <ME> CONSVETVDO 113W. NEQVE AMOR ἀπόδοσις ad superiora.
- 10 45.1. (= u. 280) COMMONEAT NEQVE COMMONEAT αὔξεισις ad maiora. 45.2. VT SERVEM FIDEM exquisite: non dixit 'ut contemnam patrem'.
- 46.1. (= u. 281) VNVM HOC SCIO HANC MERITAM in eodem haeret, ut excitet iuuenem, neque audire se fingit, quod dicit.
- 15 46.2. VNVM HOC SCIO uide quam callida sint, quae a Myside subiciuntur ad irritandam promissionem Pamphili. 46.3. VNVM HOC SCIO subicit illa, quod ardentem incendat magis; nam dixit ille omnia, quibus cogitur fidem seruare, sed merito eius aut nihil addixit aut parum. 46.4. VNVM HOC s. quasi dicat: quid tu facturus

44.1 cf. *Seru. georg.* 3, 258 || 44.2 cf. *Don. Hec.* 555.1 || 44.3 cf. *Don. An.* 288.2; *Id. Ad.* 847.3; *Id. Phorm.* 191.3 || 45.1 cf. *Don. An.* 139.2 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 44.3 apolosis; 45.1 auxesis

1 CONSVETVDO] CON. FT | non-3 amor₁] *om.* A || 2 ordinem] amorem ε consuetudinem K: mansuetudinem Σ | qua *Rabbow**: quod ω || 5 m.-a.] *maius. litt. in* A | c.] E. A: c. *uel* cui *codd.* Λ | i.₂] s. C || 6 NEQVE₁] NEC C consuetudinem Θ || 7 ueritatem K || 8 *sch.* 44.3 *post* 45.1 *in* ω | *add.* e² || 9 ἀπόδοσις *Lind.*: ΑΠΟΔΟCΙΟ A: apolosis P: ἀπολογία M⁴: *om. sp. rel.* Σ 10 COMMONEAT] COMMONEAT AK (*ut uid.*) TF: COMMONEAT *uel* COMMONEAT *codd.* Λ | ΑΥΞΗCΙC A: auxesis P: αὔξεισις M⁴: *om. sp. rel.* ΚΞ || 11 non] *om.* Θ d(icitu)r C | contepnam A: contempnet K: contem(p)nem C Λ: contemnerem C²: contemneret Fq: contendere T || 13 HANC-15 SCIO] *om.* Θ || 16 HOC KCFq: H. AT: *om.* Λ || 17 SCIO] s. AT | subicit-19 s.] *om.* Θ | illa] illud Λ | quod] ut Λ | uicendat A: intendat K | magis] *ante* incendat *transp.* Λ || 18 meritam Λ eius] *om.* K Λ || 19 ad(d)icit (*uel* adiicit) Λ | paruam A | HOC] H. A | s. AK: s. *uel* SCIO *codd.* Λ | q. *uel* quasi *codd.* Λ | d. *uel* dicat *codd.* Λ

sis, equidem nescio, sed 'unum scio'. 46.5. VT MEMOR ESSES SVI inuidiose quasi oblito: adeo commouetur hoc dicto Pamphilus. 46.6. VT MEMOR ESSES SVI bene praeterito, ἐμφατικῶς, quoniam quae praeterita sunt, in recordatione magis lacrimabilia et misera-bilia sunt, ut Vergilius (*Aen.* 2, 677–678) 'c. p. I., cui pater et c. q. t. d. r. ?'; idem alibi (*Aen.* 9, 300) 'per caput h. i., p. q. p. a. s.'

47.1. (= u. 282) O MYSIS MYSIS primum uocandi, alterum incre-pandi est. 47.2. ETIAM NVNC SCRIPTA id argumentum est, quam uiuae memor sit, qui etiam uerborum mortuae meminerit Chrysi-dis de Glycerio.

10

114W. 49.1. (= u. 284) IAM FERME MORIENS 'ferme' aduerbium est aestimantis. 49.2. IAM FERME M. M. V. ex tempore probauit locutam uera esse et non ficta et simulata; nam qui sani sunt, spe longioris uitae adulantur. Vergilius (*Aen.* 10, 782) 'et dulcis m. r. A.' 49.3. IAM FERME MORIENS affectus a tempore, quod postrema uox erat.

46.6 cf. *Seru. Aen.* 6,113 || 47.1 cf. *Seru. Aen.* 8, 84 || 49.1 cf. *Varro ling.* 7,92: 'Ferme' dicitur quod nunc fere; utrumque dictum a ferendo, quod id quod fertur est in motu atque aduentat; *GL VI* 237,12; *Comm. Mon. An.* 284, p. 82 S.; *Don. An.* 460.3; *Cur. epit. Don.* 316

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 scio] *om.* Θ | ESSE VSI A || 2 inuidiose–3 SVI] *om.* Θ | oblito K: obluto A: oblite Λ | dicti A || 3 ESSES *Ter.*: ESSEM AK Λ | SVI] *om.* Λ | ἐμφατικῶς *Jakobi* (1996, p. 66, n. 169): effert *Rabbow**: et frater A: et futuro Θ: usus est Λ: *om.* K || 5 c.₁–6 s.] *om.* K | c.₁] o. Σ | cui] eici C: c. Λ | et A: e. CT Λ: o Fq | c.₂] *om.* A | t.] tu Σ || 6 h. i.] hoc iuro Σ | ante q. *add.* o. Σ | p.₂] *om.* Σ || 7 inuocandi C 8 id] id(est) A | quam uiuae] quī in K: quod uiuae Λ || 9 quae CT | et Λ uerborum] ante meminerit *transp.* Λ | mortuae] motae C: morte C² 12 aestimantis *Rank* (1927, pp. 20–21): festinantis ω | IAM FERME] IDEO Θ M.₁] MORIENS ε | M.₂] ME Λ | v.] *om.* C: VOCAT Λ | locuta Σ || 13 uera *codd. dett. apud Wess.*: uerba ω | et₁ *om.* Θ || 14 adulant Θ | m. r. A.] m. i. A A

- 50.1. (= u. 285) ACCESSI VOS SEMOTAE NOS SOLI figurae proprie Terentianae, ἀσύνδετον et ἔλλειψις: ‘uos semotae’ deest ‘estis’, ‘nos soli’ deest ‘remansimus’; ut est illud (*Eun.* 65) ‘egone illam q. i. q. m.’ 50.2. INCIPIT deest ‘dicere’. 50.3. Praeparatio et quasi uestibulum orationis est. 50.4. ‘Inceptio’ dicitur orationis, quae longa taciturnitate meditate grauiterque profertur, ut Vergilius (*Aen.* 10, 100) ‘tum pater omnip., r. c. <p.> p., i.’ 50.5. VOS SEMOTAE N. S. habuit fidem, quod soli fuimus, quod nemo testis. An timuit, ne hoc pater ante firmatum amorem cognosceret?
- 10 51.1. (= u. 286) MI PAMPHILE μίμησις per prosopopoeiam et principium a blandimento. 51.2. MI PAMPHILE imitatus est etiam blandimentum Chrysidis. 51.3. HVIVS FORMAM ATQVE AETATEM amat compendium lassitudo; ‘formam’ enim dicendo pulchritudinem significat, ‘aetatem’, quod parua. 51.4. HVIVS FORMAM ATQVE 115W. AETATEM duplex causa commendationis: ‘formae’ et ‘aetatis’. Et
- 15 supra (u. 118) ‘forte unam aspicio adulescentulam, <f.>’. 51.5. MI PAMPHILE uide redditam uoci morientis densis interuallis interruptam orationem utpote lasso anhelitu interueniente.

50.1 ἀσύνδετον] cf. *Don. An.* 127.5; ἔλλειψις] cf. *Don. An.* 285.1; *Eun.* 143.2; *Phorm.* 142.3; *Jakobi* 1996, pp. 114–120 || 50.3 cf. *Don. Phorm.* 238.2; *Id. An.* 352.3 || 50.4 cf. *Don. Hec.* 621.1 || 51.1 μίμησις] cf. *Don. An.* 110.1 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 50.1 asindeton et eclipsis, s(cilicet) estis, s(cilicet) remansimus, s(cilicet) incipit

1 NOS–2 semotae] *om.* Fq || 2 ἀσύνδετον et ἔλλειψις *Wess. (praeunte Stephano)*: ASINΔETOC ET EMEIΨIC A: ἀσύνδετον ἔλλειψις M⁴: asundetone et eclipsis P: *om. sp. rel.* KΣ | nos KT | estis APq: estas K: istis C (fu s.l. C²) T: istos F: iuistis Λ || 3 ut] at Θ | illam] illa CT | q.] qu(a)e K Σ || 4 i. AKT: illum Σ | q. m. A: q(ue) m. KT: qu(a)e me Σ: *om.* ε | quasi et ω, *corr. Steph.* 6 meditate uel medietate *codd.* Λ: medietate ΓΘ | ut] *om.* Fq || 7 tum] tu Θ omni P. A: omnipotens Σ | c. Fq Λ: e. Γ CT | p.₁ ex *Verg.*: *om.* ω | n. S. AT: NOS SOLI K Fq Λ: NOS SO C || 8 habuit *Steph.*: ubi Γ: ibi Σ | quod₁ e²: quam ΓΘ: quia Λ | quod₂ et Λ || 10 μίμησις M⁴: ΜΙΜ ΗCΙΘ A: *om. sp. rel.* KΣ | per] ac Θ prosepopoeiam ΓΛ: prosopopeia Θ || 11 etiam est ε || 12 FAMAM C || 14 quod] qu(a)e Λ | parua Θ: paruam Λ: *om.* Γ | HVIVS] HAEC SVNT A: HOC K || 15 post duplex *add.* animus Θ | et Fq Λ: *om.* Γ CT β || 16 <f.> Cioffi, <forma> iam *add.* U || 17 uocem Θ || 18 interruptam ΚΛ: interfunctam A: intersumptam Θ interuenientes Θ

52. (= u. 287) VTAEQVE VTILES legitur et 'inutiles sient'.

53.1. (= u. 288) ET AD PVDICITIAM quia 'formam' dixit, ET AD REM TVTANDAM quia dixit 'aetatem'. 53.2. ET AD REM TVTANDAM ἀπόδοσις.

54.1. (= u. 289) QVOD TE PER HANC DEXTERAM 'quod' 'propter' 5
quod', ut (Verg. *Aen.* 2, 141) 'quod te per superos'. Et ordo: propter
quod oro. 54.2. PER HANC DEXTERAM tenet eum, ut apparet.
54.3. PER HANC DEXTERAM fidei et foederis membrum et manum
conuentionis [sit]. 54.4. ET INGENIVM legitur et 'genium'.

55. (= u. 290) PER HVIVS SOLITVDINEM legitur et 'sollicitudi- 10
nem'.

56.1. (= u. 291) OBTESTOR 'obtestatio' dicitur, quando eum
adiuramus, quem rogamus, per eas res, propter quas rogamus; ut
Vergilius (*Aen.* 10, 45–46) 'per euersae, g., f. T. e. <o.>'. 56.2. NE ABS
116W. TE HANC SEGREGES NEV D. ad 'fidem' 'ne segreges' rettulit, ad 15
'solitudinem' 'neu deseras'. 56.3. <NE ABS TE HANC SEGREGES NEV
DESERAS> hoc est: ne aliam ducas aut amare desinas, etiamsi nunc

53.2 ἀπόδοσις]cf. *Don. An.* 279.5 (*ubi cf. alia*) || 54.1 cf. *Don. Ad.* 253.2; *Id. Hec.* 276.3; *Id. Hec.* 338; *Seru. auc. Aen.* 2,141 || 54.3 cf. *Seru. Aen.* 4, 307; *Cur. epit. Don.* 203 || 56.1 cf. *Don. An.* 540.2; *Id. Hec.* 387.2; *Fest. p.* 201 L.; *Seru. Aen.* 9, 258; *Id. ibid.* 10, 524; *Isid. diff.* 1, 290, p. 216 C.; *Cur. epit. Don.* 592

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 53.2 apolosis; 54.1 propter quod] postquod

1 VTREQVE ex VTROQVE C² | INVILES KΛ | et inutiles] *om.* Γ: et utiles Λ | fient
A: si essent *ut uid.* K || 2 forma Γ β || 3 quia–4 ἀπόδοσις] *om. sp. rel.* K | dixit]
post aetatem transp. Λ (*om.* β) || 4 ἀπόδοσις *Steph.*: ΑΠΟΔΟCIC; A: *om. sp.*
rel. Σ || 5 QVID A | *post TE add.* ego Λ | DEXTRAM Θ | quod–7 DEXTERAM] *om.*
Fq | propter V: post ω || 6 propter V: post ω || 7 DEXTRAM C: DEXTRAM *uel*
DEXTERAM *codd.* Λ | eum] enim Θ | apparet FΛ: appareret ΓΘ || 8 DEXTRAM C:
DE. T: *om.* F | et₂ T: ad ω | manum] immanium A, *fort.* K || 9 conuentionis
Wess.: conterentionis sit Γ: sit conuentionis Σ (*conuentoris* T: *contentionis*
F) || 10 SOLICITVDINEM F | *post SOLITVDINEM* be C (*del.* C²) || 13 rogamus,
iter. ω, *corr. Schopen** (*coll. An.* 540.2) | propter *Steph.*: post ω | ut] *om.* Σ
14 euersae *Verg.*: uerse A: cum se Θ: eum se K Λ (eum β) | f. T. e. *Verg.*: f. t. ω
(*sic* C²: fit Γ: f. te C) | *add. Wess.* | NE] NEVE *uel* NE *codd.* Λ || 15 D.] DESERAS Σ
ad₁–16 deseras] *om.* F | finem C (*corr.* C²) || 16 solitudinem CT ε | neu *Ter.*:
ne ω | NE–17 DESERAS *add. Wess.* || 17 ne aliam] aliam ne Σ | nunc *Wess.*: non
K Σ: *om.* A

ducas aliam. 56.4. NE ABS TE HANC s. quasi ipsam <non> amans.
 56.5. HANC propter formam et aetatem. 56.6. *SEGREGES hoc uerbum
 simplex fieri non potest.* NEV DESERAS propter amorem. 56.7. TE
 OBTESTOR sextum παρέλκον: dixit enim iam (u. 289) ‘quod ego te
 5 per hanc dexteram oro’.

57.1. (= u. 292) SI TE IN GERMANI FRATRIS ‘si’ tunc dicimus,
 quando praestitimus aliquid et tamen nolumus exprobrare, ut
 Vergilius (*Aen.* 9, 406–407) ‘si qua tuis umquam pro me p. H. a. d.
 t.’ et alibi (*Aen.* 4, 317) ‘si bene quid de te merui’. 57.2. IN GERMANI
 10 FRATRIS nec ‘fratris’ solum, sed etiam ‘germani’.

58. (= u. 293) SIVE HAEC TE SOLVM si aut mihi quoque te
 praetulit aut nullum alium nouerit amatorem in domo meretricis.

59. (= u. 294) SEV TIBI MORIGERA FVIT hoc quasi amanti, ut ille
 (*Aen.* 4, 317–318) ‘fuit aut tibi quicquam dulce m’.

15 60.1. (= u. 295) TE ISTI VIRVM DO haec, ut diximus (u. 271), et
 singula sunt et non praecipitantur nec dicuntur uno spiritu.
 60.2. AMICVM TVTOREM PATREM potest enim et maritus esse et non
 amicus; sed <ad> affectum mariti rettulit ‘amicum’. 60.3. TVTOREM
 quasi orbae, PATREM quasi paruae. 60.4. ‘Virum’ ‘ne segreges’, 117W.
 20 ‘amicum’ ‘ne deseras’; <ad illud quod ait (u. 288) ‘ad rem tutandam

57.1 cf. *Don. Hec.* 389.1 || 59. cf. *Seru. Aen.* 4, 318

Γ; Σ {Θ, Λ}

P: 56.7 parelcon

1 alias CT | s. ACT: SE Fq: *om.* K Λ | <non> amans *scripsi*: amantem ω
 2 propter *Steph.*: post ω || 3 NEV] NON K | propter amorem *Rabbow**:
 postremo ω || 4 ΠΑΡΕΛΚΟΝ A: *om. sp. rel.* K: parelcon PΣ || 5 hac C (*corr.* C²)
 7 praestitimus C²T | et] est CT: *om.* Fq | uolumus *uel* nolumus *codd.* Λ | ante
 exprobrare *add.* aliquid Σ (*post* exprobrare Fq) || 8 qua–umquam A: qua tui
 sum quam K: quam uisum quam (q. Λ) Σ | pro me] p. m. Λ | a.] u. β | *post* d.
add. d. Σ || 9 quod Γ || 10 nec] non Λ || 11 SIVE] SI Fq | HOC (*post* TE *transp.* Λ)
 KΛ | aut] autem A Θ β | te quoque ε || 13 *sch.* 59 *post* 60.3 in ω | SEV] SE A
 TIBI] VT IBI A | ut ille *Wess.*: utile ω || 14 fuit] fiat ε | tibi] *om.* Σ | m. Γ: meum
 Θ (*om.* C): in Λ || 15 haec] h. K | dicimus Θ | et] *om.* Λ || 16 singularia C | sunt]
om. TFq || 17 TVTOREM] AMATOREM A | PATREM–18 TVTOREM] *om.* F | et.] *om.*
 Λ | esse maritus Λ | et₂] sed Σ || 18 <ad> affectum *Rabbow**: affectu ω
 19 Mirum Θ | ne] non K || 20 deseres K: deferas C | ad₁–110,1 tutorem *add.*
*Rabbow**

‘tutorem’ et <ad> illud quod ait ‘et ad pudicitiam’ ‘patrem’.
60.5. Conclusio per mandatum et obtestationem efficax satis.
60.6. TE ISTI VIRVM DO A. T. P. apparet, quod iungens dexterar
haec dicebat. Ideo et supra (u. 289) ‘per hanc d. o.’.

61.1. (= u. 296) BONA NOSTRA HAEC TIBI haec uerba quasi 5
supellectilem suam ostendentis sunt. 61.2. BONA NOSTRA hoc est
(u. 288) ‘ad rem tutandam’.

62.1. (= u. 297) HANC MIHI IN M. D. confirmatae sunt legitimae
nuptiae per <in> manum conuentionem. 62.2. Et mire ‘hanc’, non
‘huius manum’. 62.3. MORS CONTINVO IPSAM O. quo magis memo- 10
rem esse oportet eorum, post quae illa nihil locuta est.

63.1. (= u. 298) ACCEPI ‘accepi’ proprie quasi uxorem. 63.2. AC-
CEPI A. S. conclusit partem deliberationis suae per electionem.

64.1. (= u. 299) OBSTETRICEM A. quae opem tetulerit, ‘obstetrix’
dicitur, unde et parturientes ‘fer opem’ clamant. 64.2. SED CVR TV 15
ABIS AB ILLA corripit, unde abeat ab illa. 64.3. Non est interrogan-
tis sed corripientis et increpantis quod Glycerium deserat.

60.6 cf. Fayer 2005, 2, p. 508 || 62.1 cf. Seru. Aen. 4,104: PERMITTERE DEXTRAE
quasi per manus conuentionem; secundum ius locutus est; Kaser 1971, p. 79;
Fayer 2005, 2, pp. 301–325 || 64.1 cf. Don. An. 473.5; Comm. Mon. An. 515, p. 90
S.: ‘obstetrix’ dicitur ab o(b)stando, eo quod obstet puerum ab uno in aliud;
Ambr. epist. 8,56,119; Cur. epit. Don. 593 || 64.3 cf. Prisc. GL III 123,23; GL VII,
519,6; Diff. ed. Beck p. 80; [Aug.] rhet. p. 49,12 G.; Cur. epit. Don. 183; Poliziano
p. 48, 23sq.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 ad₁ add. Rabbow* || 2 concluso Θ || 3 A.] A. A. K: AMICVM Fq | T. P.] TVTOREM
PATREM Fq | iungas CT: iungant Fq | dextras KCF || 4 supra] si qua A | per]
om. Θ | dextram uel d. codd. Λ | oro uel o. codd. Λ || 8 IN] M. C | M.] MANVS Fq
 Λ | D.] DAT Fq: DAT uel D. codd. Λ || 9 <in> manum Steph. (prob. Fraenkel 1964,
p. 78f): manuum ω | Et] om. Λ | hanc non] non K: non hanc ε || 10 o.]
OCCVPAT Fq Λ | memorem esse] memorie A (corr. A²) || 11 eorum] om. A
nihil] post est transp. Θ || 13 A.] ACCEPTAM Fq Λ | s.] SERVABO Fq Λ | conclusit
GHQJ: concussit ω | patrem A: par e(m) K | lectionem Γ || 14 A.] ACCERSO Fq
 Λ | ret(t)ulerit Fq: detulerit Λ || 15 parturientis Γ T | fer opem] per opem A:
popem K || 16 habea A: abea K | ante non add. cur Λ

64.4. PROPERA ATQVE AVDIN et interrogatio quo eat et reuocatio ad argumentum magni amoris accedit.

- 65.1. (= u. 300) VERBVM VNVM CAVE D. N. deest 'dicas': figura 118W. $\varepsilon\lambda\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$. 65.2. VERBVM VNVM CAVE D. N. non quo hodie futuras
 5 nescierit Glycerium, sed quod illas hodie indixerat pater filio, cum supra (u. 269) et Pamphilo et Glycerio disturbatae uiderentur, 'quia sunt constitutae in hunc diem'. 65.3. CAVE adnotant quidam 'caue' hic corripiendum esse. 65.4. NE AD MORBVM HOC ETIAM iterum $\varepsilon\lambda\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$, deest enim 'accedat'.

65.3 cf. Jakobí 1996, pp. 47–48

Γ ; Σ { Θ , Λ }

P: 65.4 eclipsis

1 et₁] *om.* β | interrogatio *Steph.*: inter(r)ogat ω || 3 *post* CAVE *add.* ne CF | D.] DE. K CTF² Λ : DICAS DE Fq | N.] NV. C: NVPTIIS Fq Λ || 4 $\varepsilon\lambda\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$ *Steph.*: est; MISIS A: *om. sp. rel.* K: *om. nul. sp.* Σ | VNVM VERBVM C: V(ERBV)M V. T | CAVE (*incert.*) ex CAVIT A: C. CT: CAVE NE F: C. *uel* CAVE Λ | D. N. non] *om. sp. rel.* A | D. C Λ : DE K FT: DICAS DE q | NV C: NVPTIIS Fq | non] *om.* β | que A: quod Λ | hodie futurum K: futuras hodie Λ || 5 hodie] *ante* illas *transp.* K | indixerat K: indixerit A Fq Λ : indixere CT || 6 disturbatae *Steph.*: distribut(a)e ω uidentur AK: uiderērētur C || 8 caue] *post* hic *transp.* Λ (*ante* quidam β) 9 $\varepsilon\lambda\lambda\epsilon\iota\psi\iota\varsigma$ *Steph.*: eclipsis P: est; misis A: *om. sp. rel.* K Σ | *post* accedat *add.* charinus birra pamphilus A (*maiusc. litt.*) K

ANDRIA 2, 1

1.1. (= u. 301) QVID AIS BYRRIA D. I. P. H. N. in hoc colloquio altera pars ostenditur fabulae, siquidem Andria ex duorum adulescentium periculis gaudiisque componitur, cum fere solam Hecyram Terentius [ex] unius comoediam adulescentis effecerit. 5
1.2. QVID AIS B. D. N. I. H. P. N. has personas Terentius addidit fabulae (nam non sunt apud Menandrum [*An.*, *frg.* 36 K.-A.]) ne †ΟΠΠΘΕΛΤΟΝ† fieret Philumenam spretam relinquere †sancte†
119W. sine sponso Pamphilo aliam ducente. 1.3. QVID AIS B. ex uerbis Charini apparet Byrriam nuntiasse futuras nuptias Pamphilo; nec adducitur tamen, ut statim credat et accommodet animum. 10
Saepius ergo repetit interrogando. 1.4. Et bene ‘illa’: amatorie, uelut de certa loqueretur persona. Sic Vergilius (*Aen.* 4, 421–422)

1.1 *cf. Don. An.* 977: [...] Et audacter et artificiosissime binos amores duorum adulescentium et binas nuptias in una fabula machinatus est (et id extra praescriptum Menandri, cuius comoediam transferabat); *Euanth. de com.* III 9, p. 171 C.: Nam excepta Hecyra, in qua unius Pamphili amor est, ceterae quinque binos adulescentes habent || 1.2 *cf. Lefèvre 2008*, pp. 58–63
1.4 *cf. Charis. ars p.* 392,13 B.; *Prisc. GL III* 142,30; *Id. GL II* 578,24

Γ (A K); Σ {Θ, Λ [ε (α, a D M O p QJ s x), GH NY U z]}

1 AGIS A (*sic et infra*) | D.] DATVR Fq Λ | *ante* I *add.* NE uel N. KΣ | H. (*om.* A) P. KΛ | N.] NVPTV(M) Fq || 2 Andria siquidem Λ | adulescentum uel adulescentium *codd.* Λ || 3 gaudiisque ex gaudium *corr.* A² || 4 ex ω, *deleui*: et *Rabbow** | comoedia Θ || 5 B.] BIR(R)IA KΛ | I.] *om.* Θ | terent(er ?) A 7 NEOΠΠΘΕΛΤΟΝ A: ne ἀπίθανον *Nencini* 1891, p. 36 (*prob. Fraenkel* 1968, p. 240): *om. sp. rel.* KΣ (ἐπίθετον *rest.* M⁴ *etiam* ‘ne’ *rubr. litteris rescrib.*: ne *sp. rel.* β): ne παθητικόν *Rabbow**: ne ὅπως θεατῶν *Schoell* 1912, 40 | relinqueres K: relinqueret uel relinqueres *codd.* Λ | sancte–8 sponso (–sa *ante corr.*) A, *cruc. statui* (scilicet *pro* sancte ?): authiphine sponso K: sane sine sponsa Θ: aut sine sponso Λ (*cf. Cioffi* 2015, p. 367): sine sponso *Westerh.*: sancienti *Schoell* 1912, pp. 10–11: ἀνυμφῇ *Hyperdonat coll. Men. frg.* 877 K.-A., uu. 8–9) 8 ducentem CT: dicente Fq | B. e²: H. AK: BYR. Θ: hoc uel HEC Λ || 9 nuntiasse futuras] *om.* Θ | *post* nuptias *transp.* futuras K, *add.* factas Σ || 10 inducitur Λ 11 ergo saepius C | reperit Θ | illa amatorie uelut *Klotz*: illa uelut am- uelut A Θ: uelut illa am- uelut K: illa uelut amatorie Λ (illam u- a- ε) || 12 de certa] decreta A

‘solam nam p. i. t. c., a. e. t. c. s.’. Ergo non ‘Aeneas’ sed ‘ille’, et item non hic ‘Philumena’ sed ‘illa’ dixit. 1.5. QUID AIS B. miratur magis quam interrogat, uel potius indignatur. 1.6. SIC EST hoc cum indignatione stomachi dixit.

- 5 2.1. (= u. 302) QVI SCIS non uult enim uerum esse, qui quaerit ‘unde hoc scis?’ 2.2. APVT FORVM M. E. D. A. de loco ‘apud forum’, de tempore ‘modo’, de persona ‘e Dauo’. 2.3. VAE MISERO MIHI tandem aliquando perductus est, ut crederet. 2.4. VAE interiectio est in his rebus, quas exsecramur. 2.5. APVD FORVM M. E. D. A.
10 plurima dicit ad confirmandum Byrria, quod interrogatus est: a loco, a tempore et a persona.

3.1. (= u. 303) VSQVE ANTE HAC id est: antequam tua uerba audirem. 3.2. Et duas praepositiones posuit, ut uidetur, sed unum est totum <‘antehac’>. Vel ‘usque’ aduerbium, non iam praepositio.

- 15 3.3. ATTENTVS FVIT ut ‘attentus auditor’ dicitur. 3.4. VSQVE ANTE- 120W.
HAC ATTENTVS nulla praepositio praepositioni adiungi separatim potest. Sed ‘usque’ eiusmodi est, ut sine aliqua praepositione raro inueniatur.

1.5 cf. *Don. An.* 137.1; *Id. Eun.* 654 || 2.1 cf. *Cur. epit. Don.* 733 || 2.4 cf. *Don. Ad.* 327. 1; [*Acro*] *Hor. carm.* 1, 13, 3, p. 61 K.; [*Prob.*] *GL IV* 154,9; *Audax GL VII*, 356,15; 357,11; *Isid. diff.* 1, 408, p. 268 C.; *Cur. epit. Don.* 897 3.1–3.2 cf. *Cur. epit. Don.* 939 || 3.4 cf. *Don. ars. mai.* p. 649, 15 H.; *Seru. GL IV* 419,16; *Id. ibid.* 442,15; *Id. Aen.* 7, 289; *Id. ibid.* 11, 262; *Pomp. GL V* 273, 29; *Arus. exem. eloc.* p. 100, 3 Di St.; *Cled. ars* p. 106, 14 B.; *Ars Ambros.* 127, 152 L.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 p.] perfidus ε | i.] u C: ille uel. i. *codd.* Λ | t.₂ Θ: om. A Λ: s. K | c.₂] om. Fq s.] om. Θ || 2 hic non Fq | illa] illa^c C: ille KT | B.] H. A: BIRRIA KFA: BIR. q 3 potius] posterius K | cum hoc AK || 4 dicitur C || 5 querit A: quatenus KΣ 6 hoc unde Θ | APVD Kq: APVD uel APVT *codd.* Λ || 7 de₂] a. AK | e Λ: om. AKΘ | Dauī K || 8 aliquando] aliquo modo Λ | p(re)dictus A: productus C 9 est] om. Σ (exc. β) | E. D.] D. E. K: E. A || 10 dicit A: dixit KΣ | Birriam A quod *Rabbow**: quando ω || 11 et] om. Σ || 12 VSQVE] om. Θ | HAC] HOC C 13 Et] ex K | posuit] preposuit Cq: proposuit FT | uidetur *Wess.*: dicitur ω una Λ || 14 totum Θ: tota AK: om. *nul. sp.* Λ | *add. Rabbow** | uel usque *Rabbow**: uelut ω | non K Σ: nunc A || 15 FVI Θ | attentius AK | audire A: audiat K | VSQVE om. Θ || 16 ATTENTVS] ATTENTIVS A || 17 Sed] om. Θ

4.1. (= u. 304) LASSVS C. C. S. 'lassus cura' ex praeterita spe: nunc 'confectus' est, sicut uulneratus uel percussus, ut sanari non possit. 4.2. LASSVS CVRA C. <'lassus'> adempta attentione, 'cura confectus' confirmato timore, 'stupet' abiecta spe.

5.1. (= u. 305) QVAESO EDEPOL obiurgantis est 'quaeso' uel 5
rogantis. 5.2. QVONIAM NON POTEST ID FIERI Q. V. I. V. Q. P. conso-
latio, ad id quod fieri non potest, <id quod fieri potest> suadens.

6.1. (= u. 306) ID VELIS QVOD POSSIT prouerbiale est. 6.2. NIHIL
VOLO ALIVD N. PH. hoc magis gemitu amatorio quam ut responde-
ret Byrriae, et quasi magis Philumenam uelit, quam uitam et 10
lucem. *Idem alibi* (Ad. 49) 'in eo me oblecto s. i. e. c. m.' Non enim
dixit 'nullam uolo aliam quam Philumenam', sed 'nihil uolo aliud',
quod infinitum est.

121W. 7.1. (= u. 307) QVANTO SATIUS EST T. I. D. O. Q. I. A. 'qui' pro ut.
7.2. QVI ISTVM AMOREM AB. A. A. T. legitur 'ex corde eicias'. 15

4.1 cf. *Cur. epit. Don. 140* || 5.2 cf. *Eugr. ad loc.*: [...] Ut uoluntas ab eo quod
fieri non potest consolatione suscepta ad id quod fieri potest conuertatur
7.1 cf. *Don. An. 6.2* (ubi cf. *alia*)

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 C. C.] om. Θ : CVRA CONFECTVS Λ | S. AK: ET SI Θ : STVPET Λ || 2 uel *Wess.*: ut
 ω (et β) || 3 CONFECTVS STVPET Fq: om. KA | *add. Steph.* || 4 confirmatio C
timere CT | stupet] confusus *sscr.* C²: studet ε | adiecta A || 5 obiurgantis] O'
iurgantis A | uel *Wess.*: uelut ω (uult C: uelut C² s.l.) || 6 ID] om. uel post FIERI
codd. Λ | Q₁] QVOD uel Q. *codd.* Λ | V₁] V. uel VIS *codd.* Λ | I.] ID Λ | V₂] VELIS
uel V. Λ | Q₂] QVOD uel Q. *codd.* Λ || 7 id₂-potest₂ *Rabbow** (*praeunte*
Hartman 1895, p. 137) || 9 N.] ENIM Θ : NISI FA | PH.] F. A: I. K: om. Θ :
PHILOMENAM FA | hoc] si hic Θ | gemitu V²: geminata A: geminatio K:
geminatu Θ : geminato Λ | ut] om. C (*rest.* C²) || 10 Byrrio A | et₁] dicit Θ : dixit
 Λ | uelit ex uenit A² | quam-11 lucem] om. sp. rel. A: quam idem sp. rel. K
11 in eo] meo ε , fort. K | oblecto s. Θ : oblecto β : oblectes AK Λ || 13 infinitum
est] est indefinitum Λ || 14 QVANTO] QVAM uel QVANTO *codd.* Λ | SACIUS A | T.]
TE Σ | I₁] I. ID K: ID Σ | D.] DARE Fq, D. uel DARE *codd.* Λ | O.] OPERAM uel O.
codd. Λ | Q.] QVI uel Q. Λ | I₂] ISTVM F: ILLVM q: I. uel ISTVM Λ | A.] R. K: om.
C: AMOREM F | qui-15 T.] om. A | qui pro ut] queritur K || 15 ISTVM] ISTE K
AMOREM Θ : AMOR EST K: A. Λ | AB.-T.] om. K | AB] A uel EX *codd.* Λ (cf. *codd.*
Ter. ad loc.) | A₁] ANIMO Fq: E. uel A. *codd.* Λ | A₂] A CT: REMOVEAS Fvq: A. uel
R(E) Λ | T.] R. CT: R TVO ε : TVO Fq Λ | post legitur *add.* et A, fort. recte | eicias]
om. sp. rel. A: dicas K

- 10.1. (= u. 310) TV SI HIC SIS ALITER SENTIAS ‘hic’ gestu scaenico melius commendatur, nam haec magis spectatoribus quam lectori scripta sunt. ‘Hic’ ergo se ipsum ostendens dicit. Et est ‘hic’ pronomen. 10.2. SED PAMPHILVM VIDEO ‘sed’ inceptiuum est
 5 pro: ‘atque eccum Pamphilum’, ut Sallustius (*Hist., frg. dub.* 4; cfr. et 5 *Ram.*) ‘sed Metellus in ulteriorem H.’, non discretiuum, ut si dicas: sapiens sed miser; hoc enim discretiuum erit. 10.3. AGE AGE VT L. aduersus haec non habuit, quid loqueretur. Et est permissio reprobantis ea, quae consentit.
- 10 11. (= u. 311) OMNIA EXPERIRI CERTVM EST idem alibi (*Eun.* 789) ‘omnia prius experiri quam a. s. d.’. Vergilius quoque hanc posuit sententiam (*Aen.* 4, 415) ‘ne quid inexpertum f. m. r.’
- 12.1. (= u. 312) Per ἀποστροφήν finguntur <...>. 12.2. IPSVM HVNC O. H. s. bene ‘ipsum’ quasi auctorem et principem rei. Refer-

10.1 cf. *Prisc. GL III* 191, 17; *Varro ling.* 8, 45; [*Prob.*] *GL IV* 133,1; *Don. Ad.* 312; *Don. ars mai.* p. 631, 12 H.; *Prisc. GL III* 142,30; *Jakobi* 1996, pp. 10–11
 10.2 cf. *Don. Phorm.* 171.1; *Seru. Aen.* 10,411; *Cur. epit. Don.* 793
 10.3 cf. *Müller* 1997, p. 114 || 11 cf. *Seru. auc. Aen.* 4, 415 || 12.1 cf. *Quint. inst.* 4, 1, 63; *Aquila rhet. de fig. p.* 17,3 E.; *Mart. Cap.* 5, 523

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 SIC C (corr. C²) | hic₂ Wess.: di A: hoc KΣ || 2 melius] magis Λ
 commendatur nam] commenda sp. rel. A: commendandi est K | magis] post
 lectori transp. Λ | spectatoribus ex spectoribus A² || 3 lectoribus Fq | hic Fq:
 hec A: hoc KCTA | dicit – hic] di sp. interp. o A | dicit Θ: dixit KA | Et] om.
 K || 4 sed₂–7 erit] om. A | sed₂ ω (om. K): ac *Macr. Sat.* 3, 13, 6: at *Non.* III 1, p.
 389 Maz. || 6 Metellus] om. K | ulteriorem Wess.: ulteriore K: ul(l)ipie C²T Λ:
 ulpie C: uulnere Fq | H.] HI. F: om. T || 7 post dicas add. non Λ | hoc] hic Fq
 8 L.] LVBET Fq Λ | aduersum C | haec *Steph.*: hanc AKΘ: hunc Λ | Et] ut AK
 promissio ε || 9 consentit *Steph.*: sentit ω || 10 sch. 11 post. 12.1 in ω | post
 EXPERIRI] add. H. C: HOC Fq: HIC T | CERTVM] C. K C: E. T | EST] E. K C | alibi]
 om. C (rest. C²) || 12 ne quid] nequit A | expertum Θ || 13 per ΑΠΟΟΤΡΟΦΕΝ
 A: per am c t p o e n Θ: ἐπιστροφήν M⁴: om. sp. rel. KA | post finguntur lac.
 stat. Wess., <dici ea, quae aduersus ipsum dicere Charinum pudet> *Rabbow**,
 cfr. *Aquila rhet. de fig. p.* 17,3 E. || 14 O.] om. Θ: ORABO Λ | H. s.] om. KΘ
 bene] aliene Θ | autorem K: actorem Tq | principem uel principium codd. Λ
 rei refertur ed. *Med.*: rei fertur ω (refertur Fq)

122W. tur etiam ad dignitatem. 12.3. IPSVM HVNC ORABO H. S. 'oramus' quae bona sunt, 'supplicamus' in aduersis [malis] uel cum lacrimis. 12.4. AMOREM HVIC N. M. nec 'studium' aut 'uoluntatem' sed 'amorem', nec 'aperiam' sed 'narrabo' dixit: totum magnifice. 12.5. HVNC ORABO H. S. prooemia sunt petitionis, quibus ostendit poeta rationem, qua noua et improba res tamen petitur. 5

13.1. (= u. 313) VT ALIQVOD SALTEM N. P. D. desperatis rebus solam petentes salutem hoc utimur uerbo 'saltem'. 13.2. PRODAT proferat, prolatet, differat. Lucilius in quinto (*frg. 18 Cha.*) 'an porro prodenda dies sit'.

10

14.1. (= u. 314) INTEREA FIET A. S. tale est hoc, quale illud (u. 398) 'interea aliquid acciderit boni'. Sed nihil illum dixisse poeta per seruum ostendit dicendo 'id aliquid nihil est'. 14.2. FIET ALIQVID ut supra (u. 313) 'impetrabo'.

12.3 cf. *Cur. epit. Don. 619* || 12.5 cf. *Her. 1, 4, 6; Quint. inst. 4, 1, 1; Id. ibid. 4,1,3* || 13.1 cf. *Don. An. 494.1; Id. Ad. 249.3; Seru., Seru. auc. Aen. 4, 327; Gell. 12, 14, 3; Cur. epit. Don. 781* || 13.2 cf. *Non. 577 L.; Fest. 282 L.*: 'Prodidiſſe' non solum in illis dicitur, qui patriam hostibus prodiderunt, sed etiam tempus longius fecisse; *Cur. epit. Don. 686*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 HVNC] *om.* A | H.] HVIC FA | S.] SVPLICABO FA || **2** [malis] uel *Cioffi*: maliuolis *Rabbow** | cum] *om.* C || **3** N. M.] NARRABO MEVM Fq Λ | nec] in eo Θ : non Λ | uoluntatem A: uoluptatem ω || **4** aperiam *Rabbow* (1897, p. 310): petam ω | totum dixit Λ || **5** H. S.] HIS A: AC S. Θ | prooemia U: pro hoeuma A: prohemia K Σ || **6** rationem *Steph.*: narrationem ω : nunc rationem *dub. Wess.* qua Uf: quam ω | neua A: nouam Fq | improba res AK: in re probares Θ : in reproba re Λ | tamen] tantum Λ || **7** ALIQVOT Λ | N.] NVPTIIS Fq Λ | P.] PROTRAHAT Fq: P. uel PROTRAHAT *codd.* Λ | D.] D. uel DIES *codd.* Λ | desperatis A: desperantis F (*corr.* F²) q || **8** salutem] saltem Fq | utimur] utin A: utimur uel utuntur *codd.* Λ | PRODAT] *om.* A: PROTRAAT C²: PRODAT PROTRAHAT Λ || **11** INTEREA] IN TERRA A Θ | A.] ALIQVID Λ | S.] F. K: SPERO Λ | est] ter A *post* quale *add.* est K (*sed del.*) Λ || **12** accidit C: accidet Fq: a. T || **13** seruum] ferrum A | id-est] id aliquid inhabē A | FIET] ŠVT A: SVT K

15.1. (= u. 315) ADEON AD EVM consuetudine magis quam ratione dicitur; unum enim <ad> abundat. 15.2. QVIDNI SI NIHIL I. aut QVID NISI NIHIL IMPETRES? In utroque idem sensus est, sed superior per ironiam, inferior per simplicem explanationem
 5 soluitur. 15.3. Et si 'quidni' legeris, subaudiendum 'adeas', ut sit: 123W. 'quidni adeas, ut te arbitretur s. p. m., s. i. d. ?' 15.4. QVIDNI SI NIHIL IMPETRES 'nihil' ironia uidetur dictum: quidni? Si nihil petas? Quoniam petitionem saepe impetratio sequitur.

18.1. (= u. 318) CHARINVM VIDEO s. non imperite Pamphilum
 10 priorem loqui fecit, sed ut fiduciam det Charino loquendi; quod et Vergilius eleganter (*Aen.* 1, 321–322) 'heus, inquit, iuuenes m. m. u. s. h. e. f. s.'. 18.2. CHARINVM VIDEO ad hoc prior incipit Pamphilus, ut ad confessionem Charini non nimis clausa prae pudore sit uia.

15 19.1. (= u. 319) AD TE VENIO SPEM SALVTEM A. C. E. eleganter, quoniam demens et improbum est, quod petit, nouissimum posuit 'consilium', ut si non possit concedi, uel consilium expetat ad sanandam dementiam. 19.2. <SPEM SALVTEM> Cicero (*Lig.* 30) 'tu da

15.1 cf. *Prisc. GL III* 287, 33 || 18.1 cf. *Tib. Don. Aen.* 1, 321

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 magis consuetudine K || 2 ratione] nomine CT | *add. Steph.* | QVIDNI–I. *Wess. (praeuente Lind.)*: QVID NICHIL NISI A: QVID NISI NICHIL K: QVID NISI NIHIL IMPETIT C: QVID NISI N. IN T: QVID SI NIHIL IMPETRES ϵ : QVID NISI NIHIL IMPETRES FA || 3 aut] *om.* ϵ | QVID] QVOD Σ (*om.* ϵ) | NISI NIHIL IMPETRES *Lind.*: NISI NICHIL A: NI ET SIC NICHIL IMPETRES K Σ (*om.* ϵ) || 5 Et si] nisi A: et sic K | quid nichil K: quidem $\Theta\epsilon$ || 6 te] tu K | *post* arbitretur *add.* ibi K | s.₁ AK: esse C: e. T: sibi Fq Λ | s.₂] u. K: si FTq | i.] *om.* A: u C: illam Fq: i. *uel* illam *codd.* Λ : id T | *post* d. *add.* paratum mecum si id K | QVIDNI–7 NIHIL₁ *Ter.*: QVID NICHIL NISI A: QVID NI(SI) NIHIL K Σ || 7 per (h)ironiam Σ dictum uidetur Σ | quidni? Si *Goetz**: quidem si A: quid est si K: siquidem si (*om.* C) Σ | nihil₃] in hiis K || 8 Quoniam ex quā *corr.* C² || 9 VIDEON C | s.] SED K Θ || 10 sed ut] scilicet K: sed et Θ | det Char- fid- Λ | quod] *om.* C || 11 m.₂ (*om.* K) – s.] *om.* A || 12 u.] *om.* CT | ad hoc] ad A C (hoc C²): adhuc T: hoc ϵ *ante* prior *add.* inquit Θ || 13 nimis] minus Cq | causa Θ || 15 VENIO] ADVENIO KC, *Ter.* | SALVTEM] s. K CT | E.] EI C: E. EI T: EXPETENS F || 16 quoniam] quam CT | petis ex petit A² || 17 consilium₁ ex consilio A² | expetat] ex(s)pectat AK: spectat C (*in* expetat *corr.* C²) || 18 *add. Cioffi, Jakobi* | Cicero] Cice. C | da salutem ω : idem fer opem *Cic.*

salutem, qui spem dedisti'. 19.3. SPEM SALVTEM A. C. E. ut in petitionibus fieri solet, beneficium petens utitur partibus deliberatiuae.

20.1. (= u. 320) NEQVE POL CONSILII L. H. N. A. C. <'neque consilii locus'> apud amantem, 'neque auxilii facultas' apud inopem. 5
124W. 20.2. NEQVE POL CONSILII <L. H. N. A.> C. his duobus ostendit etiam sese amatorem. 20.3. NEQVE POL CONSILII quia amo, NEQVE A. C. quia sum miser.

21.1. (= u. 321) SED ISTVC QVIDNAM EST hoc si non adderet, locus confitendi amoris Charini nullus fuisset. 21.2. HODIE VXOREM 10
D. uide miram interrogationem ante confessionem. 21.3. AIVNT 'aiunt' de ea re dicimus, quam uolumus esse falsam.

22.1. (= u. 322) SI ID FACIS H. P. M. V. nihil prius quam moriturum dixit pudenda dicturus. Inde datum est, ut ille instantius quaereret causam. 22.2. Plus dixit, quam si moriturum dixisset. 15
22.3. HODIE P. M. V. a necessario, quia uiuere non potest. 22.4. Et 'postremum' modo aduerbium est.

21.3 cf. *Don. Eun.* 139.1: AIT semper 'ait' dicimus, cum uel inuisa nobis et audientibus uel uana dicta narramus alicuius; *Id. An.* 353.3, *Id. Hec.* 357.2, *Id. Phorm.* 380; *Cur. epit. Don.* 48 || 22.3 cf. *An.* 261.2 (*ubi cf. alia*) || 22.4 cf. *Arus. exem. eloc. p.* 84, 17 *Di St.*

ab sch. 20.3: Γ (A B, K); Σ { Θ ; Λ }

1 E.] C. K C | in pet-] impet- A || 2 beneficium] *om.* ε | deliberatiu(a)e AK: deliberatiuis C: deliberationis T: delibera(n)tis Fq: deliberatiui *uel -uis codd.* Λ || 4 A. C. *Wess.*: *om.* A: C. A. K Θ : C. ε : AVXILII COPIA Λ | neque-5 locus *add. Wess.*: neque consilii facultas *add.* Λ (*exc.* ε) || 5 apud₁-6 CONSILII] *om.* ε (*exc.* α) | apud₁] *om.* K α | amantem] autem (*ut uid.*) amantem K: amentem Θ : amat amantem α | facultas] possibilitas Λ (*exc.* α) || 6 *add. Wess.* || 7 *sch.* 20.3 *post* 21.1 in ω | NEQVE₂-C.] *hic incipit* B | C.] E. CT || 8 sunt A || 9 QVIDNAM ISTVC Θ | ad(d)erit Θ || 10 clari Θ : Charino *Steph.* || 11 D.] DVCIS Fq Λ || 12 aiunt] *om.* AB T | ea] *om.* Σ | dicimus] *om.* C (*rest.* C²) | quam ex quod A² || 13 ID] IT A H.] HODIE K Θ | mor- dixit] mor- dixisse Θ : se mor- dixit Λ || 14 inde AB: unde K Σ || 15 causam quaereret Λ | quam - dixisset] *om.* Λ (*cf. sch.* 22.3) moriturum K: mortuum AB: maior(e) C: morior Σ (C²) | dixisset *ante* moriturum *transp.* Θ || 16 P.] POSTREMVM Σ | M. (ME Λ) V. (VIDES Λ)] *om.* *sp. rel.* Θ | *post v. add.* D. A, quam si moriturum dixisset HODIE P. M. V. Λ | a] an Θ || 17 modo] *om.* Θ

- 24.1. (= u. 324) SPONSAM HIC TVAM A. nulla cunctatione Byrria, sed παρρησίᾳ seruili paratissime narrat. 24.2. NE ISTE HAVT M. S. 'ne' 'ualde' ut Cicero (*Catil.* 2, 6) 'ne i. u. e.'. 24.3. Sensus est: hic non id amat, quod amo, nec id odio habet, quod odi. 24.4. Hoc est: 5 ualde iste, inquit, non mecum sentit: idem amat, quod ego odi. 125W. 24.5. SPONSAM HIC T. A. callide et 'sponsam' et 'amat', hoc est: 'neque adhuc uxor tua est neque aliquid admisit, qui amat tantum'. 24.6. NE ISTE H. M. S. 'ne' 'ualde' aut, ut quidam uolunt, 'o quam'. Lucilius in decimo (= *frg.* 2 *Cha.*) 'ne <tu> in arce bouem 10 descripsti magnifice! Inquit'.

25. (= u. 325) AH PAMPHILE artificiose Terentius personam expressit nuptias recusantem et simul τὸ πρέπον uirgini reseruauit.

- 26.1. (= u. 326) QVAM VELLEM utique 'uitiatam', ut esset causa 15 recusandae. 26.2. NVNC TE PER AMICITIAM suam et Pamphili dicit.

24.2 *cf.* Don. *Ad.* 441.1; *Id. ibid.* 835.2; *Id. An.* 772.1; *Id. Eun.* 285.1; *Cur. epit.* Don. 557 || 24.6 *cf.* Hsch. *lex. p.* 341 L.: βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς; *Paus.* 1, 24, 2

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 HIC TVAM] LVCTVAM K (*incert.*) | A.] AMAT Σ (AMO C, *corr.* C²) | cuntatione A: cunctatione K || 2 παρρησίᾳ Steph. (*Deufert ap. Cioffi 2015, p. 369sq.*): *om. sp. rel.* AB: fr(atr)i mo(r)e K: facete Σ: facilitate Wess. | seruili K: seruuli AB Θ: seruili *uel* seruuli *codd.* Λ | *ante* paratissime *add.* sermone Λ | M. S.] *om.* KΣ 3 ne₁] *s.l.* C² | ualide K | ut – e.] *om. sp. rel.* AK: *om. nul. sp.* B | *post* ut *add.* a Θ | Cice. ne C: Cicerone Fq | i.] iste Λ | u.] *om. uel* ne *codd.* Λ | e.] t q: *om. uel* iste *codd.* Λ | *post* sensus *add.* talis Λ | est hic non AK: non B: hic est non Θ: est si Λ || 4 nec] ne Λ | *sch.* 24.4 *om.* Kβ | Hoc–5 inquit] *om.* Λ | Hoc est] idest B (*sic fere semper*): hic est CT || 5 inquit] *om.* B | non] haud Λ | sentit mecum B | idem–odi] *om.* B | idem V: id A: id Θ: i(idest) Λ | ego] *om.* A || 6 T.] TVAM Σ | et₂] *s.l.* K: *om.* Θ | ama A | hoc] id B || 7 *post* neque₁ *add.* adhuc B | omisit B | quia Θ || 8 ne₁–ualde] *om.* B | s.] FILIVS K: SENTIT Fq | aut] haut AB: haud Θ || 9 decimo AK: X BΣ | ne Γq: neque Σ | tu *ante* in arce *add.* Housman (1907, *p.* 57) || 10 descripsti Wess.: discripsti K: descripsit C: descripsi *cett.*: discerpsi Steph. || 11 Ah AB: a. h. a. Θ (*et Ter. plerr. codd.*): *om.* KΛ || 12 τὸ πρέπον e²: ton πππον A: TON ΠΠΠΟΙΥ B: ton n. p. c. n. n. o. n. Θ: *om. sp.rel.* K q Λ 14 QVAM–15 PER] *om.* B | uitiatam V: *om. sp. rel.* A: uitiatia KΣ | ut] *post* utique *transp.* Λ | causa] cē C: cause T || 15 recusandi Λ | TE] *om.* K | dicit–120,1 PER₁] *om.* B | dicit] *om.* Θ

26.3. ET PER AMOREM OBSECRO 'per amorem' suum tantum circa uirginem.

27.1. (= u. 327) PRINCIPIO VT NE DVCAS sufficeret dixisse 'ne ducas'. 27.2. DABO EQVIDEM OPERAM plus promisit quam ille poposcit. 27.3. SED SI ID NON POTEST deest 'fieri'. 27.4. SED SI ID 5
126W. NON POTEST hoc ad patrem rettulit. 27.5. DABO E. O. pronuntiatione leuandum est: plus enim dixit 'dabo o.', quam si diceret 'non ducam'.

28.1. (= u. 328) AVT TIBI NVPTIAE H. S. C. hoc ad Pamphilum pertinet; non enim unum et idem est. Nam si idem esset, 'tibi 10
nuptiae hae sunt c.' superuacuum esset additum. 28.2. CORDI animo, a cura. 28.3. SALTEM ALIQVOT DIES P. D. P. A. N. V. primo quae maiora sunt petit, postremo quae ex his uidentur minima. Et

28.2 cf. *Isid. orig.* 11, 1, 118: 'Cor' a Graeca appellatione deriuatum, quod illi καρδίαν dicunt, siue a cura. || 28.3 cf. *Seru. Aen.* 1, 70; *Id. (et auc.) ibid.* 1, 562: Sciendum sane, quia cum petuntur uel promittuntur aliqua, a ualidissimis inchoandum est, ut hoc loco. Et est genus argumenti a necessario. [...] qui pollicetur statim debet promittere, tunc subiungere si qua uult, ne expectatione suspensus detineatur auditor; *Diom. GL I p.* 418, 4–11

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 OBSECRO–amorem₂] om. B | post OBSECRO add. et C (corr. C²) | suam A | post tantum add. dicit quem habuit B || 3 NE₁] N. A: NON K | DVCAS] D. A sufficeret–4 ducas] om. F | sufficere A: suffecisset Λ | dicere B: duxisse K ne₂–4 ducas] om. A (ante corr.) B || 4 post plus add. iste Λ : add. illi Θ | ille] iste Λ || 5 deest–6 POTEST] om. FT || 6 hoc] deest K | rett- ad patrem Λ | sch. 27.5 post 28.3 in ω | E. B: E.Q. A: EQVIDEM K Σ | O. AB: OPERAM K Σ (post dabo transp. Λ) | cum ante pronuntiatione add. Λ || 7 leuandum B C: leuiandum AK: legendum Σ (C²) | o.] operam K Σ || 9 H.] om. K: HE. Θ | s. c] s(VNT) CORDI B Σ || 10 idem₁ ϵ : id ω || 11 hae] om. K C (rest. C²) | cordi B Σ | superuacue Λ esset] post K: id esset C | addidit K || 12 post animo nou. schol. stat. Wess. | a cura scripsi: acue K: acuto ω : acue $\tau\omicron$ cordi tempt. Wess. | post cura lacun. sign. Wess. | P.₁–121,2 p.] om. B | P.₁–V.] PRAECEPT V. K | P.₁] PROFER F Λ | V.] I. A C || 13 ex his] om. Λ | minima] nimia Θ | Et hoc arte] m. t. K: om. Λ

hoc arte, ut (Verg. *Aen.* 1, 69) ‘incute uim uentis’, ad postremum (Verg. *Aen.* 1, 70) ‘aut age diuersos et disice c. p.’

29.1. (= u. 329) PROFER prolata, produc, differ. 29.2. DVM PROFISCOR A. N. V. ‘aliquo’ dixit, ut exsilium esset incertum. 29.3. AVDI
5 NVNC IAM correptio impatientis, qui non sinat <...>.

30.1. (= u. 330) EGO CHARINE sententiae, quae a pronomine incipiunt, seria semper et uera promittunt. Vergilius (*Aen.* 12, 27–28) ‘me natam n. u. s. p. f. e.’. 30.2. EGO CHIARINE NEVTIQVAM OFFICIUM sensus hic est: ‘non puto’, inquit, ‘liberum hominem, qui
10 cum nihil praestet, deberi sibi gratiam poscat. Ergo cum nihil tibi praestem, nolo mihi gratias agas. Non enim tui causa fugio, quam, priusquam me peteres, magis nolebam ducere, quam tu cupis’. 127W.
30.3. NEVTIQVAM una pars orationis est pro ‘nequaquam’.

29.1 cf. *Non.* 461, 596 L. || 30.1 cf. *Cur. epit. Don.* 262 || 30.2 cf. *Eugr. An.* 330: Ergo hic erit sensus: ego, Charine, non arbitror liberi hominis officium esse, ut nihil praestet, unde sibi huius gratia debeatur; *Charis. ars* p. 270 B. 30.3 *Fest.* p. 163,5 L.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ut] *om.* A | post ut *add.* Virgil. Λ | post uentis *add.* et Σ (summersasque ebriae (obru^e) puppes et Fq) | ad] id A | postrem C (*corr.* C²) || 2 disice A: discice C β: dissice K Tq: disiice F: dis(s)ice uel dicute *codd.* Λ | c.] corpora K Fq Λ | p.] v. A: ponto K Fq Λ || 3 produo A: et duc K | differt AK PROFISCOR A Fq: PROFICIS B: PROFISCVNTR K: PROFICIS C C: PROFICI T: PROFISCAR Λ || 4 A. N. V. *Wess.*: A. N. I. V. A: A. N. V. I K: A. V. M. CT: ALIQVO NE Fq: ALIQVO N. V. Λ | ante A. *add.* c. C | post ut *add.* in B | esset incertum] *om.* sp. rel. AB: esset timendum (ut uid.) K || 5 NVNC IAM NVNC *fort.* B: NVNCTIATA C: NVPTIA T: NVNCTIA Fq | qui] *incert.* B | non sinat <...> *Cioffi*: non *om.* sp. rel. A: sp. rel. post tres uel quatt. *euan. litt.* B: non sunt in exilium ire sunt K: non sinat audire Σ (post audire *add.* de exilio Λ) || 6 a] ex Σ 7 seria *Westerh.*: sera ω | et *Klotz*: sed ω (se K) | uera] dicere K || 8 me natam] me moram AB: *om.* K | u.] g. Σ | e.] c. Σ | EGO–11 agas] cum is nihil prome B NEVTIQVAM] VT VTIQVE C (*corr.* C²) F: NE VTI QVAM K || 9 inquit] *om.* C (*rest.* C²) || 10 gratiam sibi Θ | poscat–11 gratias] *om.* Λ | tibi nihil Θ || 11 nolo] m. nolo CT || 12 petere(nt) Θ | ducere nolebam Λ | cupis] cuperes B || 13 sch. 30.3 post 31.1 in ω | est] post pars *transp.* Σ: *om.* B

31.1. (= u. 331) CVM <IS> NIHIL MEREAT ‘merere’ est aliquid mercedis pro labore sumere. Cum dicimus ‘nihil meretur’, hoc intellegitur: nihil mercedis dignus est accipere. Vel alio modo dicitur: ‘cum is mereat’ id est praestet, ut (*Aen.* 6, 664) ‘quique sui memores aliquos f. m.’ et (*Aen.* 4, 334–335) ‘numquam, regina, 5 negabo promeritam’. Et e contrario laedit (u. 139) ‘quid commerui aut peccaui, p.?’ 31.2. CVM IS NIHIL MEREAT laboret et mereatur, uel: mercedis petere debeat, ut (*Pseud.* 1185) ‘quid meret machaera’ Plautus in *Pseudulo*. 31.3. POSTVLARE ID GRATIAE PONI aut ‘id’ ‘propter id’ aut ‘id’ quod nihil mereat. 31.4. ID GRATIAE 10 PONI SIBI addi in gratiam suam. 31.5. Id est: sibi gratiam mereri.

32. (= u. 332) NVPTIAS EFFVGERE EGO ISTAS M. QVAM TV A. interposita distinctione uultuose hoc dicitur, *hoc est cum gestu*.

128W. 33.1. (= u. 333) REDDIDISTI ANIMVM plus dici non potuit. 33.2. AVT TV AVT HIC BYRRIA ‘hic’ ΔΕΙΚΤΙΚΩΣ: quasi efficacior 15 ostendit. 33.3. Ergo ad comparationem alterius refertur.

31.1 cf. *Isid. diff.* 1, 264, p. 208 C.; *Seru. Aen.* 4, 335; *Id. ibid.* 6, 664; *Cur. epit. Don.* 526 || 31.3 cf. *Don. An.* 157.2 (*ubi cf. alia*) || 33.2 cf. *Don. An.* 30.2 (*ubi cf. alia*); *Ferri* 2016, 250

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 CVM] EVM C | *add. edd. uett. (ex Ter.)* | MEREAT–2 nihil] om. A | mereri Fq est] om. Θ || 2 cum] eum C: ut cum *Bentley** | meretur] mereret CT: mereatur F: mereat uel mereatur *codd.* Λ | hoc] om. B || 3 intellegitur] i. B: intellegere C: intelligere Fq | nihil] nullus (*uel nullius*) ε | est] *ante* mercedis₂ *transp.* Σ | uel B: aut AK Σ | alio modo] aliter ante B || 4 mereret B: mereatur Λ | id est KB: id A Σ | quique BK: quisque A Σ || 5 f.] fi. CT: fecere B F(s.l.) | m.] merendo B: meremur F: mere(re) q | reginam B || 6 negabo] negas AK CT | e] om. B Θ ledat A || 7 *post* aut *add.* quid B | p.] pater B Λ | IS] HIIS K | et AΘ: uel BKΛ 8 uel] uelut Θ | mercedem Λ || 9 machaera] in Ecchira uel in hechira Σ Plautus] Plau. C || 10 propter id *Rabbow**: postulare ω | aut₂–ID₄] om. B | aut id₂ AK: om. Σ || 11 est] om. Θ | *post* gratiam₂ *add.* suam id sibi gratiam Θ mereri] mere; A: merem K || 12 m.] MA. C: MALO Fq Λ | A.] AD(IPISCIER) Fq: A. uel ADIPISCIER *codd.* Λ || 13 dicit Θ: dicit uel dicitur A | hoc est] hec est A 14 potest A || 15 TV AVT] om. AK Θ | BYRRIA] om. K: BIR. B | ΔΕΙΚΤΙΚΩΣ *Steph.*: dicticos ω | *post* quasi *add.* Birriam Λ | efficationem A || 16 ostendat Λ

- 34.1. (= u. 334) FACITE FINGITE I. E. 'fit' quod uerum est, 'fingitur' quod falsum est, 'inuenitur', ne temere fiat. 34.2. 'Inuenite' ergo 'cogitate' dixit, post cogitationem 'efficite' id est in effectum perducite. Sallustius (*Cat.* 1, 6) 'nam et priusquam incipias
5 consulto et u. c. m. f. o. e.' 34.3. FACITE FINGITE INVENITE mire exprimit animum Pamphili nuptias metuentis, cui quicquid dixerit parum est. 34.4. QVI DETVR TIBI 'qui' pro 'quemadmodum'.
- 35.1. (= u. 335) MIHI NE DETVR ueteres frequenter 'ne' pro 'non' dicebant. 35.2. EGO ID AGAM MIHI QVI NE D. non dixit 'ego
10 non instabo ut ducam', sed quod est amplius <'ego id agam m. q. n. d.'>. 35.3. Et recte: utriusque opera opus est: non enim continuo ducet Charinus, si non duxerit Pamphilus. 35.4. SAT HABEO sic antiqui pro 'sufficit' 'satis habeo' dicebant. 35.5. An uelut 'habundo'?
- 15 36. (= u. 336) AT TV HERCLE HAVT QVICQVAM deest 'effers' 129W. 'dices' 'nuntias'.

34.1 cf. *Don.* 257.2 (*ubi cf. alia*); *Cur. epit. Don.* 315 || 34.4 cf. *Prisc. GL III*, p. 137, 15; *Porph. Hor. sat.* 1, 1, 1; *Cur. epit. Don.* 733 || 35.1 cf. *Don. An.* 784.1; *Id. Eun.* 508.1; *Id. Phorm.* 314; *Cur. epit. Don.* 557 || 35.4 cf. *Non.* 616 L.: SVFFICIT significat consuetudine sat est; *Cur. epit. Don.* 782

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 I.] INVENITE BF Λ | E.] C. K: *om.* T: EFFICITE BFε | quod C | falsum] uerum Θ | est KΛ: *om.* AB Θ || 3 cogitate *ed. Med.*: agite ω | dixit] *ante* cogitate *transp.* B: dicit Σ | efficit AK | id est] eadem A (ea'dem A²): eidem K: id Θ 4 perducit o K: producite CΛ | *post* incipias *add.* opus est B || 5 consulte A | u. AK: ubi B Fq Λ: u¹ C: *om.* T | c.] e. C: consuluerit B: consuleris q: consulueris F | m.] nature F: mature B: m. *uel* mature *codd.* Λ | facto opus est B Fq Λ 6 Pamphili animum Σ | metuentis] re***entis C: retinentis T: renuentis Fq 9 non₁] ut B | non₂] *om.* A || 10 ut] quod B | dicam K | quod] qui Θ | *add.* *Wess.* || 11 est] *om.* Θ || 12 dicit Θ | duxerat A: duxit T: dixerit q | sic-13 antiqui] *post* sufficit *transp.* B || 13 satis - dicebant] *om.* B | An-14 habundo] *om.* Λ | An uelut *Wess.*: an uel AB Θ: uel K || 14 habundo *Rabbow**: habundabat Γ C: abundat C² FT: abundabat q || 15 *post* TV *add.* MIHI Fq HERCLE] HODIE CT | HAVT] HAVD KΣ || 16 dices Θ | nuptias] numtias C: nuptias T: nuntiabis nuntias F: nuptiabis q

37.1. (= u. 337) NISI EA QVAE NIHIL OPVS SVNT hoc est (u. 301) ‘daturne illa hodie nuptum Pamphilo?’ et (u. 302) ‘sic est apud forum modo e Dauo audiui’, quod memor est Charinus se non libenter audisse. 37.2. FVGIN HINC comminantis est et abigentis a se. 37.3. EGO VERO AC LVBENS nemo liber fugit nisi necessitate 5 coactus, hic etiam ‘libens’ dixit, quod est libenter.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 QVAE] QVOD C | SVNT] *om.* B: SINT Θ | *post est add.* ne C || **2** hodie] h. CT ε nuptum] n. CT: nuptu F: nu. q: n. *uel* nuptum *codd.* Λ | Pamphilum A: Pamph. K: pa(m) q: p. CT: p. *uel* Pamphilo *codd.* Λ , *ante n(u)ptum transp.* | et] *om.* Fq || **3** *post* Charinus *add.* ahnu Θ | se] sed Θ || **4** FVGIN] FVGI NE C | HINC] *om.* B: H. T: H *uel* HINC *codd.* Λ | est] *om.* Θ (*exc.* C) | abigentis *Steph.*: arguentis ω (*argueatis* A) || **5** IVBENS AK | liber *Rabbow* (1897, p. 310): libenter ω | necessitati A || **6** lubens Λ | quod est] pro Λ

ANDRIA 2, 2

- 1.1. (u. 338) DI BONI BONI QUID P. haec scaena consilium
 continet personarum, ad quas maxime pertinet argumentum. Et
 hic est locus, in quo, ut fieri solet, fortuna mixta rebus dispositis
 magnas turbas dat. 1.2. DI BONI BONI Q. P. non mirum, quod
 5 insolentius Dauus exsultat, qui, ut Simo dicebat (u. 173), timidus
 fuit, ut ipse Dauus etiam desperauit ex nuptiarum terrore, quas
 nunc falsas comperit. 1.3. DI BONI B. Q. P. ex proximo repetiuit bis,
 sed tamen alterum nominatiuo plurali, alterum genetiuo singulari
 dictum est. 1.4. BONI QUID PORTO non solum enim corpore, sed 130W.
 10 etiam animo portamus tam bona quam mala. Sic alibi (u. 73) 'ne
 quid Andria a. m.'
2. (= u. 339) VT METVM IN QVO NVNC EST A. A. E. A. G. ordine
 locutus est: prius enim metum adimere, sic demum gaudio perfun-
 dere. Hic ordo etiam in laude seruatur.
- 15 3.1. (= u. 340) LAETVS EST NESICIO QUID deest 'propter', ut sit:
 'propter nescio quid'. 3.2. NESICIO QUID aduerbiale.

1.4 cf. *Don. Hec.* 513.3; *Id. Phorm.* 197.1; *Diff. ed. Beck* p. 76, 18 || 2. cf. *Seru. Aen.* 1, 755; *Eugr. ad loc. (rec. α)*: Et est hic species definitionis, quae fit per laudem uel uituperationem. Vel definitio rhetorica, quae est ex arbitrio loquentis || 3.1 cf. *Don. An.* 841.1–2; *Id. Ad.* 79.2

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 BONI QUID] QUID BONI Θ (om. C) | PORTO Σ || 2 pertinet maxime B || 3 m'xta A | dispositis] d'positis C (dispositis C²): desperatis *Hartman* (1895, p. 138)
 4 dat turbas B | ante DI add. addidit Θ | BONI₂ Q.] BONIQVE A: Q. K: BO. Q. CT: QUID BONI F: QUID q: BONI QUID Λ | non mirum] nimirum Θ || 5 timendus K Λ || 6 desperauit A || 7 BO. Q. CT: QUID BONI F β : Q. q: om. B | p.] om. B | bis ATC: b B: hiis K: boni Λ || 8 plurali] popli A || 9 PORTE A: POR. B: P. CT 10 etiam] om. B ϵ : et Λ | animo] om. C || 12 VT–G.] SED VBI INVENIAM ETC. B A.₁] AD. C | A.₂] ATQVE Θ | E.] EX. CT | A.₃] ANIMVM SVVM F: ANIMVM q | G.] GA. C | ordine–15 QUID] om. T || 13 enim] hoc *incert.* K: om. Θ : licet Λ admere C (corr. C²) | post demum add. animum *Jakobi coll. Ter. ad loc.*
 14 ordo etiam] etiam ordo B | laude ω : *Plauto Rank* (1927, p. 177) | post seruatur quaedam uerba excidisse puto || 15 propter V: post AK Σ : post quid B || 16 propter V: post ω | NESICIO QUID] om. B Σ | post aduerbiale add. est Λ

5. (= u. 342) EXANIMATVM Q. ‘perterritum’ et ‘perturbatum’.

6. (= u. 343) SED VBI QVAERAM QVO NVNC in omnes se uersat partes quaerens, quo dirigat cursum.

7.1. (= u. 344) ABEO uidetur quasi constitisse, dein quasi elegisse quo pergat. 7.2. HABEO ‘inueni’. Legitur et ‘abeo’ ut merito illi dicatur ‘resiste’. 7.3. QUID HOMO EST QVI ME O PAMPHILE ante uidit, quam compleret orationem.

8.1. (= u. 345) EVGE CHARINE ‘euge’ modo pro interiectione positum est. 8.2. AMBO OPPORTVNE deest ‘adestis’, non: ‘opportune uos uolo’.

9.1. (= u. 346) DAVE PERII proprium dolentibus praefestinare ad indicanda, quae dolent. 9.2. <PERII> ἀπόλωλα. 9.3. DAVE PERII 131W. habet nonnullum affectum, quod addidit ‘Daue’. 9.4. QVIN TV HOC AVDI ‘quin’ modo pro ‘immo’, alias (*Ad.* 247) ‘quare non’.

10.1. (= u. 347) MEA QVIDEM HERCLE C. certa sententia est: uidetur Charinus plus dixisse ‘interii’ quam Pamphilus ‘mea

5 cf. *Don. Hec.* 364; *Seru. Aen.* 1, 484; *Id. Aen.* 4, 672; *Isid. diff.* 1, 403, p. 266 C. 7.2 cf. *Don. Eun.* 475.1: ‘habes’ pro ‘inuenisti’; *Jakobi* 1996, p. 30sq. 8.1 cf. *Gloss. L.* 3, *Abol. eu.* 16, *ibid.* 19^a (cf. *Gloss. L.* 4 *Plac. e* 5); *Diom. GL I* 419, 9; *GL Suppl.* p. 218, 15; *Schol. Hor. Vind. ars* 328; [*Aug.*] *regul.* p. 155, 18 M. 8.2 cf. *Seru. auc. Aen.* 12, 342: ambo antiquo more ‘ambo’: Terentius (345) ‘ambo opportune uos uolo’, sicut superius dictum est, cum hodie ambos dicamus || 9.1 cf. *Cur. epit. Don.* 640 || 9.4 cf. *Don. Eun.* 902.2; *Cur. epit. Don.* 744 || 10.1 cf. *Cur. epit. Don.* 640

Γ; Σ {Θ, Λ}

9.4 Bern. 276: quinimmo ·|· quare non. Donatus in commento Andrie.

1 Q. A: om. B Σ: QVE K | et] om. B CT || 2 SED–NVNC] PRIMVM INTENDAM B ante QVO add. aut Fq | uersat] seruat Θ || 3 partes ante se transp. B: post se transp. Θ || 4 ABEO *Wess. Ter. codd.* (excepto p): ADEO ω: HABEO *edd. uett.* constitisse] extitisse Σ | dein AK: de hinc B: deinde Σ || 5 HABEO] ABEO HABEO per H B | abeo] habeo A: ABEO sine H B | ut] et K: om. C (*rest. C*²) || 6 rescice C | QVID] QVIS K | QVI ME] PRIME K: QVI VOCAT ME Fq: om. C || 7 uidet B Θ complerit Θ || 11 post proprium add. est Σ || 12 PERII add. *Wess.* | ἀπόλωλα–PERII₂ *Wess.*: ἀπολόλα M⁴: ΑποΛω ΜεθΡε AB: om. *sp. rel.* K Σ: ἀπολούμεθα *Steph.* || 13 effectum β | tū A | HOC] om. Λ || 14 immo] omnino Θ || 15 c.] om. Σ | certa–127,1 c.] om. Γ | certa–est] om. Fq | ante certa add. in dubio uita est Fq Λ || 16 interii] perii Θ

quidem hercle c. in d. u. e., sed non est hoc; plus enim Pamphilus dixit. Nam qui uiuit, non potest interisse, is autem qui uiuit, potest in dubio uitam habere. Ideo et iurauit 'hercle' et adfirmans iusiurandum 'certe' addidit. 10.2. HERCLE CERTE bene 'certe', quasi
 5 illud 'interii' falsum sit. Ita Pamphilus plus fecit perituum se esse dicendo quam Charinus interisse. 10.3. ET QUID TV SCIO mira compendia, quae contrahit poeta longitudine fabulae nec tamen perdit affectus personarum. 10.4. ET QUID TV deest 'timeas'.

11.1. (= u. 348) ET ID SCIO ἐν ὑποκρίσει, tamquam dicat 'nihil
 10 est'. 11.2. ET ID SCIO legitur 'etsi scio'. 11.3. HODIE tempus addidit tamquam rem <ne>scienti. 11.4. OBTUNDIS idem saepe repetendo dicere 'obtundere' est: translatio a fabris, qui saepe repetunt tundendo aliquid malleo et idem obtundunt atque hebetant. 11.5. OBTUNDIS TAMETSI sincerius est et melius subdistinguere.

15 12.1. (= u. 349) ID PAVES NE DVCAS deest 'ob', ut sit: 'ob id'. Hoc 132W. autem Pamphilo dicit. 12.2. TV AVTEM VT DVCAS hoc Charino. 12.3. VT DVCAS pro 'ne non' 'ut' posuit.

11.3 cf. *Eugr. An. p. 35, 11sqq. W.*: Pamphilus autem tamquam inscio seruo et adhuc ignoranti ingerit causam calamitatis suae, cum dicit NVPTIAE MIHI
 11.4 cf. *Don. Ad. 113; Id. Eun. 554.2–3; Isid. orig. 10, 198; Cur. epit. Don. 594; Fantham 1972, pp. 61–62* || 12.1 cf. *Don. An. 376; Id. ibid. 535.1; Id. Ad. 791; Id. Eun. 393.1,2* || 12.3 cf. *Don. Ad. 627.2; Id. An. 277.2; Id. ibid. 705.2; Id. Phorm. 59.2; Id. ibid. 965*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 hercle] *om. β | c.] om. FA | in d. u. e.] ind. V E A: in u. e. C: in du uita e T: in dubio uita B: in dubio est uita Fq* || 2 potest₁–3 uitam AKΛ: potest uitam in dubio B: uitam potest in dubio Θ | is] his A: hic K || 3 uitam in dubio AB haberi Θ || 4 bene certe] *om. FT* || 5 illud] *om. Θ | feci C (corr. C²) | perituum] interituum B: perituum C: periculo Fq* || 6 post Charinus *sp. rel. B | TV QUID B* || 7 compendia *ex compendio A² | tamen] om. C (rest. C²): ante nec transp. F* || 8 perdit *ex prodit A² | QUID TV] TV QUID Θ* || 9 id] *VT A | om. sp. rel. C (rest. C²) | EN ΥΠΟΡΡΙΚΙ AB: ἐν ὑποκρίσει M⁴: om. sp. rel. ΚΣ* || 10 legatur A 11 <ne>scienti *Beck (apud Jakobi GFA*)*: sciens B: scientis AK Σ: scienti Bentley (*prob. Rank 1927, p. 179*) | idem₁ Θ: *om. ΓΛ* || 13 idem] *om. AB obtundunt Λ: obtundit Γ: obtundant Θ | atque AB: atque et K: et Σ | hebeant A: hebetant B: et etant K* || 14 ante sincerius *add. potest esse ἀναστροφή sed Steph. | et melius est Λ* || 15 sch. 12.2 *om. B* || 16 hoc–17 DVCAS] *om. Σ* || 17 ut] *om. CB (rest. C²) | posuit] om. B | post posuit add. hoc Charino dixit Λ*

13.1. (= u. 350) ATQVE ISTVC IPSVM NIHIL P. E. ἐν ὑποκρίσει: ille enim hoc idem dixerat cum exclamatione, quod quasi uanum contemnit. 13.2. ME VIDE utrum: quia laetus sum, an: me specta fidei datorem, ut dici solet 'me habes, me respice?'

14.1. (= u. 351) OBSECRO TE QVAM P. H. L. M. M. cum precibus et 5 tempus admiscuit. 14.2. Et bene 'libera': perfecta enim securitas 'liberatio' nominatur. 14.3. EM 'ecce': demonstratio est facti.

15.1. (= u. 352) VXOREM TIBI NON DAT IAM CHREMES oratorie a summa coepit, cuius partes multis dicentur. 15.2. NON DAT IAM CHREMES bene 'iam': quod si non dixisset, intellexeret Pamphilus 10 uel postea Chremetem filiam esse daturum. Sed addito 'iam' plena securitas est; 'iam' enim renuntiatio est perpetuitatis. 15.3. SCIES praeparatio est auditoris ad eam narrationem, quae ostendit argumenta falsarum nuptiarum.

133W. 16.1. (= u. 353) TVVS PATER MODO ME PREHENDIT pro 'prendit': 15 addita aspiratione geminauit syllabam. 16.2. Et 'prehendit' dixit quasi uitantem se ac fugientem. 16.3. AIT TIBI VXOREM D. 'ait'

14.2 cf. *Cur. epit. Don. 503* || 14.3 cf. *Don. An. 919.2; Id. Hec. 339.2; Id. Ad. 622.1; Id. ibid. 266.1; Id. ibid. 373.1; Id. ibid. 467; Palaemon ap. Charis. ars p. 311,12 B.; Cominian. ibid. p. 311,4 B.; Prisc. GL III 138,15; [Asper] GL V 554,14; Cur. epit. Don. 384* || 16.1 cf. *Varro ling. 5,121; Paul. Fest. p. 50 L.; Diff. ed. Beck p. 30, 17; Vel. de orth. p. 55, 15 Di Nap.; Ter. Scaur. de orth. p. 29, 7 Bid.; Cassiod. orth. p. 17,79 S.; Alc. de orth. p. 267, 395 B.*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 P.] PERIC(V)LI B Fq Λ | E.] c K: EST Fq ε: HOC CHARINO B | ἐν ὑποκρίσει M⁴: ENΠΟΚΡΙCΙ; A: επιπορCισι B: *om. sp. rel. KΣ* | ille] iVe A || 3 contempsit B utrum] an B | quia] *om. Σ* | an me] anⁱ me A² || 4 uti B | dici] *ante me transp.* B | soleat A | habe B || 5 P.] PRIMVM Fq: PRIMVM uel P. *codd. Λ* | H.] HOC uel H *codd. Λ* | L.-M.₂] M. M. L. M. Λ || 7 liberatio] *post nominatur transp.* Fq nominatur] dicitur Λ | EM] HEM ω (NAM C) || 8 DATVR A: D. Tq | oratorie- 10 CHREMES] *om. T* || 9 NON-10 CHREMES] IAM B || 11 audito AB: adito C (*corr. C*²) || 12 renuntiatio est] *renuncionem B: renuntiatio B Θ* | ante SCIES *add.* qui scis B | SCIES Θ: SCIO ΓΛ || 15 ME] M. C | APREHENDI A: APPREHENDIT K Fq: P. CT: PREHENDIT uel APPREHENDIT *codd. Λ* | pro] *om. B* |prehendit AK: *om. B: prendit uelprehendit codd. Λ* || 16 Etprehendit] comprehendit A || 17 uitante B | ac] et B | fugiente B | VXOREM] v. uel VXOREM *codd. Λ* | D.] DICVNTVR K: DVCENDAM CT: DARE q | *ante ait₂ add. h. sis B*

proprie, quia contemnenda dicuntur. 16.4. AIT TIBI V. D. H. coniecturam facit ex malis, quae praecesserint. 16.5. AIT TIBI V. D. S. H. dicit cur primo crediderit ueras, dicturus subinde cur falsas putet.

- 17.1. (= u. 354) ITEM ALIA MVLTA QVAE NVNC N. E. N. L. bene
 5 distulit narrationem, ne audirent Charinus et Byrria, ne desinant
 dolos aduersus uigilantissimum senem. 17.2. ITEM A. M. Q. N. N. E.
 N. L. commoda narratio de necessariis tantum. Minas autem senis
 praetermisit, ne corrumpere bona, quae nuntiabat. 17.3. NARRAN-
 DI LOCVS modo tempus et spatium eius. 17.4. QVAE NVNC NON EST
 10 N. L. non uult dicere, quam minaciter secum egerit senex quamque
 instet nuptiis, ne Charinum Byrriamque spe deiciat, quos uult
 secum anniti, ne uxorem Pamphilus ducat.

- 18.1. (= u. 355) CONTINVO AD TE PROPERANS argumentum est
 quaerere potuisse eum, qui sit territus; nam timor curam parit.
 15 18.2. CONTINVO AD TE PROPERANS PERCVRRO uide quantum dixerit: 134W.
 et 'properans' et 'percurro', ut continuationem cursus ostenderet.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 quia] *om.* A | contemnenda] contempnanda A: contenenda K:
 contempnenda CT | AIT] AVT K | ante v. *add.* M K | D.] DARE FTq
 coniecturam-2 H.] *om.* ε || 2 AVT K | TIBI] T. C | V.] VXOREM Fq | D.] DARE Fq
 sese *post* d. *add.* F, *ante* *add.* q | s.] *om.* uel s. *codd.* Λ || 3 cur₁ ex cum C² | falsa
 K | putarit Σ || 4 ITEM] HINC CT | QVAE-L.] Q. N. CT | N.] NON Fq Λ | E.] EST
 Fq Λ | N.] NARRANDI FqΛ | L.] LOCVS Fq: L uel LOCVS *codd.* Λ || 5 audiret KΘ:
 audire B | et] e. Γ || 6 aduersis A: aduersum CTq : aduersus aduersum F
 ITEM] HINC CT | A.] AΛ A B: ALIA Σ | M.] MVLTA Λ | E.] *om.* A || 7 N.] *om.* A
 autem] *om.* C (*rest.* C²) | senis praetermissit] praetermisit (a *sscr.* C²) aut (*del.*
 C²) senis (b *sscr.* C²) C || 9 *post* LOCVS *add.* EST K | et e²: *om.* Γ: est Σ | eius] *om.*
 B | NVNC] N. uel NVNC *codd.* Λ | NON] N. CTΛ | EST] E. C: E. uel EST *codd.* Λ
 10 *post* uult *add.* me CT | egerit] gerrit A: ~~ge~~ egereit K | quamque] quam Θ
 (*corr.* C²) || 11 instat A: istec FTq | ne] nec K | birriaque K: et Birriam B:
 Birriam CT | ante spe *add.* de Σ || 12 ducat] *om.* B || 13 *sch.* 18.1 *post* 17.2 in ω
 CONTINVO AD TE PROPERANS PERCVRRO *Jakobi GFA* coll. Eugr. ad loc.*: QVAE
 NVNC (NVNC NON Θ) ω || 14 eum] cum CT | qui] quis CT: quis uel qui *codd.*
 Λ || 15 CONTINVO ex CONTINVS A² | PERCVRRO] *om.* Θ | dixerit] dixit K: *post*
 properans *transp.* Σ || 16 et₁ *antep. sp.* B: ut K: *om.* Σ | percurens A: percurrit
 K | ostenderet cursus B

19.1. (= u. 356) VBI TE NON INVENIO IBI ‘ubi’ modo non est aduerbium loci sed temporis pro ‘postquam’. 19.2. VBI TE NON INVENIO IBI a summo ad imum diuisiones, quibus dicta et facta continentur, sub quorum genere sunt species non dictorum nec factorum cum consideratione rerum personarumque. 5

20.1. (= u. 357) NVSQVAM deest ‘uidi’. 20.2. FORTE IBI HVIVS VIDEO BYRRIAM deest ‘seruum’. 20.3. Et recte: dixerat enim (u. 302) ‘apud forum modo e Dauo a.’.

21. (= u. 358) ROGO NEGAT VIDISSE mira breuitas et imitanda.

23.1. (= u. 360) PAVLVIVM OBSONI hinc est, quod ait (u. 450) 10
‘nimium parce facere sumptum’. 23.2. IPSVS TRISTIS DE IMPROVISO N. mire et moraliter: ex his enim, quae facta non sunt, docet, quid fecisse deberet. 23.3. Et ‘de improuiso’ et ‘nuptiae’ pronuntian-
dum.

24.1. (= u. 361) EGOMET CONTINVO A. C. bene ‘continuo’, ut si 15
ab utroque hoc fieret, uera esset suspicio Dauī. 24.2. EGOMET CONTINVO deest ‘duco’: consuetudine dictum est et ἐλλειπτικῶς.

19.1 cf. *Don. An.* 848.1; *Id. Eun.* 406.2; *Diom. GL I* 408, 11; *Seru. auc. Aen.* 1,81; *Seru. Aen.* 1, 714: ILLE VBI postquam, ut Horatius (*carm.* 4, 7, 14) ‘nos ubi decidimus’, hoc est postquam; nam si loci esset, ‘quo’ diceret. Ergo ‘ubi’ interdum aduerbium loci est, interdum temporis; *Rem. GL Suppl.* 260, 24; *Cur. epit. Don.* 893 || 19.2 cf. *Eugr. An.* 347 || 24.2 cf. *Jakobi* 1996, pp. 125–126; *Ferri-Probert* 2010, pp. 34–35

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 TE] *om.* AK | NON₁–2 temporis] *om.* B | non est modo Θ || 2 pro] i(dest) B
VBI–3 IBI] IBI ASCENDO IN Q LO B || 3 IBI ex AIBI C² | imum] unum Θ | et] uel
β || 4 sub] s(ed) Θ | non] nunc KB | nec *Wess. (coll. Eugr. ad loc.):* meo A: nunc
KB: non Σ || 5 cum] *om.* Γ || 6 NVSQVAM] NVSQ; A: *om. sp. rel.* K | IBI] *om.* Cq
(*rest. s.l.* C²) | VIDEO HVIVS Σ || 7 VIDEO–deest] *om.* B || 8 e Dauo] uel auo A:
ut lauo K | a.] audiui Σ || 9 NEGATO AK: NE B: NEGAT TE F | breuitas mira B
10 OBSONII Θ β | ait] dixerat B || 11 parce] per parce β | IPSVS Σ: IPSOS K:
IPSIVS A: *om.* B || 12 N.] NVPTIE Σ (*exc.* C) | ex] *om. sp. rel.* K || 13 et] *om.* Σ
post pronuntiandum *add.* est Λ || 15 A.C.] ET AK Σ: AD C(RE) B || 16 fueret A
esset uera Θ | Dauī] laudis A: Dauus Θ || 17 dico Tq Λ | et ἐλλειπτικῶς *Steph.*:
et ἐκλειπτικῶς M⁴: et εΑΛΙΠΤΙΚΟ A: et ΕΑΛΙΠΤΙΚΟC B: *sp. rel.* Θ: et *sp. rel.*
KA

24.3. EGOMET una pars orationis est. 24.4. <CHREMEN> Chremen et 135W.
Chremetem, ut Daren et Daretem.

25.1. (= u. 362) CVM ILLO ADVENIO SOLITVDO A. O. signa ab his,
quae sunt, quae non esse deceret. 25.2. SOLITVDO ANTE OSTIVM
5 quasi circumuentum et non consentientem Pamphilum excitat ad
gaudium laetitia sua. 25.3. CVM ILLO ADVENIO sic Vergilius (*Aen.* 1,
697) 'cum uenit, aulaeis iam se r. s'.

26.1. (= u. 363) RECTE DICIS <hoc Charinus dicit>. 26.2. PERGE
uultu enuntiandum: hoc dicit Pamphilus. 26.3. MANEO ne tempe-
10 rius fugerit. 26.4. INTEREA temporis longi significatio. 26.5. INTRO-
IRE NEMINEM <a> non factis.

24.4 cf. *Don. An.* 532.2; *Seru. Aen.* 5,460; *Charis. ars p.* 85, 22 B.; *ars Bobiensis p.* 16,7 *De Nonno*; [*Prob.*] *GL IV* 24, 22; *Consent. GL V* 365,16; *Prisc. GL II* 317,11 | *Daren – Daretem* cf. *Seru. Aen.* 5,460; *Prob. GL IV* 4, 22, 24 || 25.3 cf. *Seru. Aen.* 1,697: CVM VENIT aut pro 'cum ueniret', aut ut 'cum' sit aduerbium temporis pro 'dum'; nec enim potest coniunctiui modi particula iungi indicatiuo. Sane sciendum, malo errore 'cum' et 'dum' a Romanis esse confusa || 26.4 cf. *Don. An.* 69.1 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 EGOMET–est] *om.* B | *add. Steph.*, CHREMEN sic *add. Wess.* | Chremen] Chremem KΘ: Chremem uel Chremetem Λ | et] *om.* A || 2 Chremetem] Chrementem AK | *ante ut add.* et Chreme(m) β | ut] *om.* Θ | Daren] Daret(em) K: Darem Θ | et] *om.* K | Daretem] retem K || 3 ILLO] IL. C: R. T: ILLVC Fq: ILLOC uel ILLO *codd.* Λ | ADVENIT K: ADVE. C | SOLIT. C | A.] ANTE Fq Λ | O.] HOSTIVM Fq Λ: H. CT | signa–4 OSTIVM] *om.* F | ab his] *om.* Θ || 4 quae sunt] *om.* B | deceret Λ: decerent AK Θ: deceretur B | *post SOLITVDO add.* EST AK | HOSTIVM Σ || 5 circumuentum *Schoell* coll. An.* 524.2: conuentum ω Pamphilum *Steph.*: filium ω: per silentium *Rank (1927, p. 179)* || 6 CVM ILLO ADVENIO *Wess. coll. Seru. Aen.* 1, 697: IAM ID GAVDEO ω | sic] *om.* B || 7 cum uenit] conuenit KΛ | se r. s.] sers A: ser. C: sere T: ict q: seris KΛ: iam se regina etc B || 8 *post RECTE add.* iam Θ | DICIT s. A: d. d. B: DICIT Θ (DIC. C) *add. Wess.* | PERGE] ET Θ: PERGE ET Λ || 9 uultu] uult A: *an uultuose dub. Wess.* | enuntiandum] uenirentiandi A: enun(c)tiandi K Σ: 'pronunciandi B | temperius *scripsi*: temporius *Wess.*: in (ui B) temporis AB: temporis K Σ 10 fugerit *Wess.*: fuerit ω | *post fugerit add.* dilatio Λ: *add. littera K* | INTEREA] *om. sp. rel. K* || 11 NOMINEM A | *add. Steph.*

27. (= u. 364) EXIRE NEMINEM quid si intus erant? Ideo ait 'exire neminem'.

28. (= u. 365) NIHIL ORNATI ἄρχαισμός. Sic Sallustius (*Hist.* 1, frg. 67 *La Penna-Funari*) 'igitur senati decreto seruiendumne sit?'

29.1. (= u. 366) MAGNVM SIGNVM proprie 'signum' pro argu- 5
mento. 29.2. NVM VIDENTVR CONVENIRE a consequentibus argu-
mentum.

136W. 30.1. (= u. 367) NON OPINOR DAVE OPINOR ille opinionem ac-
commodat tantum, hic multum attribuit coniecturis. 30.2. OPINOR
NARRAS quoniam argumenta sunt ex coniectura, 'opinor' dixit; 10
nam contra opinionem 'certa res est'. Quae autem opinamur, puta-
mus; quae putamus, incerta sunt. 30.3. OPINOR NARRAS bene a
prima ad secundam personam.

31.1. (= u. 368) ETIAM PVERVM INDE ABIENS CONVENI CHREMI
sic 'Chremi', ut 'Ulixi' et 'Achilli'. 31.2. ETIAM PVERVM 'etiam' pro 15
'praeterea'.

28. cf. *schol. Bemb. Ter. Eun.* 237: Quid istuc inq(uam) ornati est: nos dicimus 'huius ornatus', ceterum arc(h)aismos est, id est antiquitas exigit, 'huius ornati' [...]; [*Sergii*] *GL* 4, 515, 32; *Frg. Bob. de nom. et pron.* p. 3, 12 P.: Apud Sallustium quoque 'duobus senati consultis' pro senatus; apud Terentium etiam 'nihil ornati, nihil tumulti'; *Jakobi* 1996, p. 79 || 30.2 cf. *Müller* 1997, pp. 290sq. || 31.1 cf. *Quint. inst.* 1, 5, 63; *Plin. dub. serm. frg.* 85 *Della Casa*; *Charis. ars* p. 86, 19 B.; *Id. ibid.* 168, 32 B.; [*Prob.*] *GL* IV 24,22; *Prisc. GL* II 247 31.2 cf. *Seru./Seru. auc. Aen.* 11,373; *Cur epit. Don.* 280

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 NEMINEM *rep.* A: NE. B | si intus] finius A || 3 APXAICMOC AB: *om. sp. rel.* K: *om. nul. sp.* Θ: archaismos Λ | Sic] *om.* B || 4 igitur] ergo Θ | senati Θ: senatus ΓΛ | seruiendumne sit] *om.* B | seruiendum Θ: seduidendi AK (*incert.*): sed uidendum Λ | ne] non ε || 5 signum] *om.* B || 6 NVM] NON K | post VIDENTVR (VIDE² K: VI. B) *add.* hec Λ, H. *add.* B | post CONVENIRE *add.* NV(PTIIS) B Λ || 8 OPINOR_i] OPINOR *uel om. codd.* Λ || 9 hic] duo A: huc K attribuit] accom(m)odat Θ || 10 ex D: et ω | coniectura *Wess. (-ris Schopen* 1821, p. 63): -r(a)e ω | opinor *Steph.*: op(p)inionem ω | dixit] *om.* B || 12 bene] *om.* B || 13 post prima *add.* persona B | ad] a B | personam] *om.* B Λ || 14 sch. 31.1, 31.2 post 32.2 in ω || 15 sic Chremi] *om.* B | Ulixi ut Θ | et] *om.* B Θ Achilli] at illi A: Acchilli Θ | pro] *om.* B CT Λ || 16 praeterea ex propterea *corr.* C²

- 32.1. (= u. 369) HOLERA ET PISCICVLOS MINVTOS sufficeret diminutue ‘pisciculos’ dixisse, quod sic ‘minutos’ dixit, et [pretium] ‘obolo’ esse emptos, quae est ultima nummorum significatio; sunt enim genera piscium minutorum, quae magno ueneant.
- 5 Hic ergo etiam de pretio uilissimos pisces significauit. 32.2. Et †si quid si ‘minutos’ sed omnibus† ‘seni’ dixit, ut obsonationis ostenderet causam. 32.3. HOLERA ET PISCICVLOS quod supra (u. 360) generaliter ‘paululum obsonii’, hic specialiter dixit. 32.4. IN CENAM SENI misere ‘seni’, cuius maior est cura domi.
- 10 33. (= u. 370) NVLLVS SVM ‘nullus’ pro ‘non’, ut alibi (*Hec.* 79) 137W. ‘nullus dixeris’.
- 34.1. (= u. 371) QVID ITA una pars orationis. 34.2. RIDICVLVM CAPVT ‘caput’ pro toto homine. *Nemo enim ore contempto ex aliis membris hominem uelit significare.* Et est συνεκδοχή τρόπος.
- 15 35.1. (= u. 372) QVASI NECESSE SIT SI HVIC NON DET ostendit uitiosum ἐνθύμημα hoc esse, in quo altero sublato non necessario

32.1 cf. *Cur. epit. Don.* 595 || 33. cf. *Eugr. ad loc.; Don. Eun.* 216.2; *Id. Hec.* 79; *Id. Phorm.* 202.1; *Charis. ars* 268, 12 B.; *Seru. auc. Aen.* 1, 181; *Id. georg.* 1, 125; *Cur. epit. Don.* 581 || 34.2 cf. *Don. Ad.* 261.2: [...] Nam ‘caput’ Aeschini dicit, hoc est ipsum Aeschinum, ut in toto pars sit per συνεκδοχήν, in qua figura ea pars pro toto ponenda est, quae aut eminet ex toto aut maioris pretii est ad id quod agitur; *Seru. Aen.* 1, 399

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ET] om. B C || 2 diminuentem K | dicere Λ | quod ω: quos *Schopen** (*prob. Wess.*) | minuto (*corr. C²*) | post dixit *interpunx. edd. uett. prob. Ammannati* (2015, p. 191) || 3 pretium] *secl. Wess.* | emptos esse B | ultima est β || 4 sunt ex sed C² | piscium minutorum] nummorum piscium Θ | magna CT | ueneunt B || 5 iulissimo A: uilissimo B | significat Fq | si–6 omnibus] *cruc. signaui* | si quid si Γ (si quid K): quidem si Θ: quidem sic Λ: quid si e² || 6 minutes A: minutas K | sed omnibus] *sp. rel.* sed B: se donibus K: non omnibus Λ | post omnibus *add.* sed in cenam Λ | dixit] om. Λ | ut] om. Fq || 9 mire Λ | est maior B Σ || 10 NVLLVS SVM] om. B Λ (*exc. β*) | nullus] om. Θ | ut] om. TB F (*rest. s.l.*): et Λ | ullus ante alibi *add.* Λ || 12 QVOD K || 13 *add. Wess.* | contempno B: contento FT || 14 post membris *add.* se Λ | uelit hominem K | συνεκδοχή τρόπος *Steph.*: συνεκδοχῆς τροπος *Scot.* 212: *sinedochē tropos (uel tropus)* ω || 15 NECESSE] NECCIE C | SIT–DET] etc B | post DET *add.* te illam uxorem ducere Λ | ostendit–134,3 DET] om. Θ || 16 uiciosum Γ | ἐνθύμημα M⁴: ΕΝΕΥΜΗΜΑ A: ΗΝΘΥΜΗΜΑ B: om. *sp. rel.* KΛ | sublato altero B

alterum relinquatur. 35.2. SI HVIC NON DET TE I. V. D. hoc laborat Dauus, quemadmodum Philumenam Charinus propriis laboribus promereatur uxorem. 35.3. SI HVIC NON DET TE ILLAM VXOREM DVCERE artificiose Dauus Charinum excitat, ut, si fieri possit, adiuuetur negotium Pamphili, dum ille sibi prouidet. 5

36.1. (= u. 373) NISI VIDES 'uides' prouides. 36.2. AMBIS magnarum rerum desiderium et appetitus 'ambitio' dicitur.

37. (= u. 374) VALE confirmata re a factis et persona deliberatiua nascitur.

36.1 cf. *Don. Hec.* 729.2; *Id. ibid.* 189.3 || 36.2 *Non. p.* 362 L.; *Seru., Seru. auc. Aen.* 4, 283; *Seru. Aen.* 7,333; *Cur. epit. Don.* 68; *Paul. Fest. p.* 15 L; [*Caper*] *GL VII* 107,15; *Isid. diff.* 1,214, p. 190 C.; *Diff. ed. Beck p.* 36, 70

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 I. AK: *om.* B: ILLAM Λ | v.] VERO A | hoc] hic Λ || 4 Dauus] *om.* B || 5 illa C (*corr.* C²) || 6 uides] *om.* Λ || 8 re a] rei A: re et a β | *post et add.* a Σ (C²) *persona uel personis codd.* Λ

ANDRIA 2, 3

- 1.1. (= u. 375) QVID IGITVR SIBI VVLT PATER haec scaena deliberationem continet Dauī et Pamphili. 1.2. Et bene ‘igitur’: si enim falsae sunt nuptiae, quid cogitat? Stomachose etiam hoc dixit 138W. <‘quid’ sibi <uult’>, ut ille (Verg. *Aen.* 6, 318) ‘quid uult concursus ad amnem?’
2. (= u. 376) SI ID SVCCENSEAT ‘id’: ‘ob id’, ‘propter id’.
3. (= u. 377) NEQVE ID INIVRIA id est: usque adeo iniustus sibi uidebitur, ut se iniustitiae ipse condemnet.
4. (= u. 378) AD NVPTIAS PERSPEXERIT ‘perspicere’ est ad
10 plenum et perfectum uidere.
- 6.1. (= u. 380) TVM ILLAE TVRBAE τὸ ‘illae’ ad terrorem rettulit.
- 6.2. QVIDVIS PATIAR hoc est: patiar me uxorem ducere. 6.3. PATER EST PAMPHILE hoc uultuose pronuntiandum est. 6.4. Et mire ‘pater’ dixit, ut in ipso nomine uideatur habere auctoritatem. 6.5. Et uel-
15 uti dormitantem et oblitum potestatis paternae his tribus excitat: ‘pater est, Pamphile’ ‘difficile est’ ‘haec sola est mulier’. 6.6. QVIDVIS PATIAR sunt qui ‘quiduis’ pro ‘quicquid euenerit’ intellegant, quia dixerat (u. 277) ‘adeo me ignauum putas’. Alii pronuntiant, ut

2 cf. Don. An. 157.2 (*ubi cf. alia*) || 3. cf. Don. Hec. 71.2; Seru. Aen. 9, 107
4 cf. Cur. epit. Don. 641 || 6.3 cf. Ferri 2016, p. 252 || 6.6 cf. Ferri 2016, p. 240

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 post IGITVR add. DAVE Λ || 2 Pamphili et Dauī continet B | enim] om. C (rest. C²) ε || 3 fase C (corr. C²) | hoc etiam ε || 4 quid₁] add. Wess. | <uult₁> edd. uett.
6 SVCCENSENT A: SVCCENSE B: SVCCENSERAT K: SVCCENSEAS C | propter Steph.: post ω || 7 INIVRGIA C²F | id est] est K: id Θ | usque] neque Λ
8 uidetur C (corr. C²) || 10 perfecte Λ || 11 TVRBAE–illae₂] om. B | to AK: om. Θ : tum Λ | rettulit] retulit B || 12 QVIDVIS] QVID INS A: QVEM VIS CT PATIAR₁] PARTIAR K | patiar₂] partiar AK || 13 PAMPHILE] Pā B | uoluptuose K | est] om. B | et] om. B | mire] nunc ε || 14 dixit ex dicit C² | in] om. Σ uideatur ex uidentur A² || 15 paternae potestatis B || 16 est₁] om. $\Gamma\Theta$ | post Pamphile add. resistere Λ | est difficile est Λ | est mulier] om. B: mulier Θ
17 post PATIAR add. QVIDAM Λ | qui quiduis] quicquiduis Θ | quiquid A: quidquid K | euenere CFq: euenire C²T || 18 adeo] ad et A: adeon Θ (C², om. C) | mei ignauum A: me ignauum K | ut] om. C (rest. C²)

sit sensus: 'quid me uis facere? An ut hoc patiar mihi uxorem dari?' 6.7. PATER EST a necessario argumentum.

7.1. (= u. 381) DIFFICILE EST hoc est 'resistere' 'contradicere'.
 139W. 7.2. DIFFICILE Pamphilo, perniciosum Glycerio. 7.3. SOLA <id est> ἑρήμη: sine defensoribus propriis. 7.4. Et 'sola' et 'mulier' dixit. 5
 7.5. SOLA sine auxilio ac per hoc 'deserta'. 7.6. DIFFICILE EST ἀποσιώπησις cum uultu: deest 'resistere'. 7.7. DICTVM AC FACTVM prouerbiū celeritatis, id est 'cito'. 7.8. DICTVM AC FACTVM INVENERIT pro 'inueniet': subiunctiuo modo pro indicatiuo usus est. Et est honesta locutio. 10

8.1. (= u. 382) QVAM OB REM EICIAT O. callide ad eius periculum se conuertit, cui plus amator timet quam sibi; ideo uincitur statim. Apparet autem Dauum male sic agere, quia cum caueat Pamphilo, tum cum maxime formidat senem. 8.2. OPPIDO ex oppido, ex ciuitate. 8.3. EICIAT miratur et stupet. 8.4. CITO illo admirante hic 15
 etiam confirmauit. Addidit etiam tempus celeritatis.

6.7 cf. Don. An. 261.2 (ubi cf. alia) || 7.8 cf. Don. Phorm. 516.1 || 8.2 cf. Don. Hec. 238.3

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 hoc] om. BC (rest. C²) || 2 dare KT || 3 hoc est] om. Θ | resistere] ante hoc transp. Λ || 4 PAMPHILO difficile Θ | Glycerio perniciosum B | addidi || 5 ἑρήμη scripsi: int(er) A: om. B: autem K Σ (aucte aute C, 'aucte' del. C²): autem idest β | et] est Λ || 6 ac] et B: ac uel et codd. Λ | ΑΠΟΙΩΠΙΝCIC A: ΑΠΟCΠΗCIC B: om. sp. rel. K: a n o ci o n u ci s Θ: aposiopasis Λ || 7 cum uultu: deest Steph.: cum uultu ut deest A: cum deest uultu K: cum uultu BΘ: deest Λ resistere] desistere Θ | DICTVM-8 FACTVM hic om. B (cf. infra) | DICTVM AC FACTVM] rep. FTq | est post prouerbiū add. K, post celeritatis add. Λ || 8 id est] uel Θ | DICTVM] FACTVM K || 9 pro₁] om. B | inueniret Tq | subiunctiuo-est] post locutio transp. B | subiunctiuo Jakobi 1996, p. 60, n. 149: coniunctiuo ω | post indicatiuo add. modo K | et est] in hac C: et haec Θ (C²) || 10 post locutio 7.8 'modo pro modo' et 7.7,7.8 'prouerbiū - DICTVM aliter FACTVM' transp. B || 11 EICIAT Fq | o.] OP(P)IDO Λ || 12 timet] post sibi transp. B 13 Dauum] post agere transp. B | sic agere Γ: se agere CT: suadere C² ('aliter') Fq Λ || 14 tum] tunc B | ex oppido] om. B | ex ciuitate] exiuitate A: ciuitate CB || 15 EICIAT Fq | minatur B | post stupet add. Pamphilus Λ | CITO] CETV Θ hic] hoc Λ || 16 etiam₁] om. Λ | confirmet K: confirmat Σ | etiam₂] et Θ

9.1. (= u. 383) CEDO ‘cedo’ singularis numeri est, ‘cette’ pluralis, ut ‘salue’, ‘saluete’. 9.2. DIC TE DICTVRVM pronuntia ‘dic’ quasi rem facilem et nullius praeiudicii. 9.3. DIC TE DVCTVRVM hoc est, quo a principio nitebatur.

- 5 10.1. (= u. 384) EGONE DICAM τὸ ‘ego’ ἔμφασιν habet, hoc est uel: quem non oporteat dicere, uel: quem non conueniat fallere 140W. atque mentiri. 10.2. CVR NON non interrogat, sed facilitatem rei ostendit. 10.3. NVMQVAM plus habet negationis quam ‘non’.

11. (= u. 385) EX EA RE QUID FIAT VIDE ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως.

- 10 12.1. (= u. 386) VT AB ILLA EXCLVDAR HOC CONCLVDAR mire ‘hoc’: amicam pronomine significat dicens ‘ab illa’, huic nec sexum seruauit, ne uxor esse uideatur. 12.2. Et ex ferarum translatione ‘concludar’ dixit, ut alibi (*Phorm.* 744) ‘conclusam hic habeo uxorem saeuam’. 12.3. VT AB ILLA EXCLVDAR HAC CONCLVDAR
15 ἐν ὑποκρίσει, nam aliud infert atque intellegit Dauum dicere.

9.1 cf. *infra* 15.1; *Diom.* GL I 346,16; *Prisc.* GL II 420,15; [*Prob.*] GL IV 38,15; [*Serg.*] GL IV 551, 30; *Non.* II 26, p. 147 Maz.; *Pomp.* GL V 240, 20; *Phoc. de nom. et uer.* p. 65,1 C.; *Cled. ars* 79, 18 B.; *Cur. epit. Don.* 122 || 10.2 cf. *Cur. epit. Don.* 575

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 cedo₂] *om.* B Θ | numeri KB Θ: numerus A: numerus *uel* numeri *codd.* Λ est-pluralis] *om.* B | *post est add.* tantam K | *cette Schopen**: certa A: certa K: cetera Σ | *ante pluralis add.* tempora Λ | pluralis] pl A: *om.* K F (*sp. rel.*) 2 *post pluralis add.* tantum Σ | *saluete*] soluere A: saluere KB || 3 *post hoc add.* illud Λ | *quo Schopen**: quod ω | *a principio*] ab initio Θ || 5 EGON Θ | DICO(M) A: DI. B | τὸ — habet] *om. sp. rel.* K | to AC Λ: tu(m) B: et F: te Tq | ἔμφασιν *Lind. (praeunte Steph.):* ENΦACIN AB: en quia em Θ: *emphasim* Λ 6 quem₁] que Λ || 7 non₂] ἥον A: *rest. s.l.* C² | facilitatem KΘB: facultatem AΛ || 9 EX] ET Θ | QVOD A | FIET Θ | ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως *Steph.*: ΑΠΤNC EKBAcEωC A: ΑΠΤNCERBACEOC B: *om. sp. rel.* K Σ: ἀπὸ τῆς M⁴ (*postp. sp.*) || 10 HOC] HOC F: (H)AC ω || 11 hoc *Wess.*: hanc ω (hac β) | *amicam Wess.*: cum ω | *huic Wess.*: illic ω | *nec*] *om.* C: *rest.* C² || 13 habet A || 14 VT-EXCLVDAR] *om.* Λ (*exc. α*) | EXCLVDAR HAC] *om.* A: EXCLVDAR AC K | HAC-15 ἐν ὑποκρίσει] *om. sp. rel.* Θ || 15 ἐν ὑποκρίσει M⁴: ENYPIORICI A: ENPIOKPICI B: *om. sp. rel.* K Λ | NAM A | *aliud*] illud K | *atque*] quod Λ Dauum] dictum Θ

13.1. (= u. 387) NEMPE HOC SIC ESSE OPINOR DICTVRVM PATREM coniectura atque diuinatio, an hoc an illud euentum sit.

13.2. NEMPE HOC SIC ESSE OPINOR ab imitatione. *Mimesis enim dicitur*. 13.3. NEMPE HOC a possibili.

15.1. (= u. 389) CEDO QVID IVRGABIT ‘cedo’ singularis tantum, 5
 ‘cette’ pluralis. 15.2. HIC REDDES OMNIA ‘hic’ aduerbium loci non
 141W. est, sed aduerbium temporis, ut Vergilius (*Aen.* 9, 246) ‘hic annis
 grauis atque a. m. A.’ 15.3. REDDES facies, restitues. 15.4. CEDO
 QVID IVRGABIT ab utili.

16. (= u. 390) INCERTA VT SIENT hic est euentus. 10

17.1. (= u. 391) SINE OMNI PERICVLO hoc est: sine ducenda
 Philumena. 17.2. NAM HOC HAVT DVBIUM ne consentiat Chremes
 filiam dare.

18.1. (= u. 392) NEC TV EA CAVSA M. H. Q. F. NE IS MVTET SVAM
 SENTENTIAM [NEC TV EA CAVSA MINVERIS] hoc est quod supra 15

13.2 cf. *Don. An.* 773.2; *Quint. inst.* 9, 2, 58; *Porph. Hor. epist.* 1, 17, 46; *Cur. epit.*
Don. 141; *Fantham* 1972, p. 47 || 13.3 cf. *Don. An.* 409.2, *Id. ibid.* 597.2; *Id. ibid.*
809.2; *Id. Hec.* 392; *Id. Phorm.* 452.1, *al.* || 15.1 cf. *sch.* 9.1 || 15.2 cf. [*Asper*] *GL*
Suppl. p. 53,12; *Diff. ed. Beck* p. 62,2; *Charis. ars* p. 356,14 B.; *Prisc. GL III*
139,17; *Cur. epit. Don.* 387. || 15.4 cf. *Don. An.* 25.1 (*ubi cf. alia*)

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 NEPE A | HOC SIC ESSE] ESSE HOC Θ : HOC FICT(VM) SIC ε : HOC SIC Λ
 DICTVRVM-3 OPINOR] *om.* K, DICTVRVM PATREM *om.* B || 2 an₂] uel Λ
 uentum Σ || 3 HOC] *om.* Θ | ab imitatione] alimitatione Σ | mimesis BTq:
 numesi AK: numesis C: mimensis F: *om. sp. rel.* Λ : μιμήσει Klotz | enim] *post*
dicitur transp. Θ || 4 dicitur $\Lambda\Lambda$: ducitur K Θ : dicitur ducitur B | NEMPE] NEQVE
 Λ || 5 QVID] QVOD AK | IVRGABITVR AK: IVR. B | *ante* cedo₂ *add.* tecum Λ , *post*
cedo add. quid A | singularis tantum KF: singl tantum A: singularis numerus
 B: singulariter tantum (tandem T: tamen C) Θ : singulariter Λ | *ante* cette *add.*
 cedo K || 6 cette *Schopen**: cetera ω | *ante* pluralis *add.* tempora Λ | pl AB:
 pluraliter Σ | loci-7 aduerbium] *om.* B | non est *post* hic *transp.* Λ || 7 ut] *om.*
 B | annis] omnis B || 8 atque-A.] etc. B | atque e²: adq. ω || 10 SIENT] SCIENT
 AC (*corr.* C²): FIENT K || 12 sch. 17.2 *om.* B | AVT A CT | DVBIUM] *in ras.* A
post DVBIUM *add.* est K Λ | Chremes] dire me A || 14 EA] ES K | F.] s. A: [C
post F. lac. susp. *Wess.* | IS] HIS AK | SVAM] TVAM C (*corr.* C²): *om.* F: s. T
 15 SENTENTIAM] *om.* B: *post* mutet *transp.* Σ | NEC-MINVERIS ω , *om.* *edd.*
uett. | hoc-139,2 MINVERIS] *om.* AK

(u. 242) 'id mutauit, quia me immutatum uidet'. 18.2. NEC TV EA CAVSA MINVERIS quia promisisti te esse ducturum.

19.1. (= u. 393) NE IS MVTET SENTENTIAM Chremes scilicet.

19.2. NE IS MVTET redit ad consilium et coniungit euentum.

5 20. (= u. 394) PATRI DIC VELLE VT CVM V. T. I. L. N. Q. scilicet ne securus, quod non sit daturus Chremes filiam suam, parui faciat iram patris et neget uxorem ducere utpote fretus neminem alium sibi commissurum coniugem.

21.1. (= u. 395) NAM QVOD TV SPERES sunt qui 'speres' pro
10 'timeas' habeant. 21.2. NAM QVOD TV S. alium daturum. 21.3. PRO- 142W.
PVLSABO hoc est: causam inanem esse monstrabo, id est: 'osten-
dam nihilominus te esse ducturum aliam uxorem, etiamsi hanc
non duxeris'. 21.4. PROPVLSABO eleganter pro eo, quod est 'repel-
lam'. 21.5. VXOREM HIS MORIBVS deest aliquid, ut sit: 'his moribus
15 agenti', aut: 'his moribus praedito'. 21.6. VXOREM HIS MORIBVS
DABIT NEMO ne alteram quaerat.

22.1. (= u. 396) INVENIET INOPEM ὑποφορὰ εὐστοχος. 22.2. IN-
VENIET INOPEM sed ne inopem quaerat. 22.3. INVENIET INOPEM

21.1 cf. *Don. ars mai. p. 658, 8 H. (ubi cf. alia)*: Acyrologia est inpropria dictio, ut (*Verg. Aen. 4, 419*) 'hunc ego si potui tantum sperare dolorem', sperare dixit pro timere || 21.4 cf. *Cur. epit. Don. 687* || 22.1 cf. *Don. An. 258.3*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 quia B (cf. *Ter. ad loc.*): quoniam Σ | EA] E. BT || 2 promixisti C (corr. C²)
3 IS] HIS A | MITET A: om. B | SENTENTIAM] om. B | scilicet Chremes B | post
Chremes add. suam sententiam B || 4 NE IS] om. B | redit] reddit ACq (corr.
C²): reddit F (post consilium transp. Θ) | post coniungit add. suum B || 5 HIC
K | post DIC add. TE. Λ | scilicet Steph.: sed ω || 6 Chremes daturus Θ | faciet
A || 7 negat Θ || 9 NAM-10 daturum] om. B | SPERES₁] SPERAS FL | speres₂]
speras Kβ || 10 timeas] caueas K | s.] SPE. Θ: SPERES uel SPERAS codd. Λ | alium
Klotz: aliam AK Θ: illam Λ || 11 esse (rem A) inanem KA | ante monstrabo
add. et K || 12 nihilominus] nihil minus B | esse] om. B | ducturis B | uxorem]
om. B | etiamsi] est si Fq || 13 eleganter-est] om. B, sed cf. seq. | repellas CT
post repellam add. eleganter B || 14 MORIBVS] M. D. NE B | moribus] mo. B
16 ne] om. K | post quaerat add. idest β || 17 INVENIET₁] INVEVENI INVENI ET
K: INVENIAT Tβ | ὑποφορὰ εὐστοχος Steph: ΥΠΟΦΟΡΑΕΨΕΨΤΙΚΟΣ A:
ΥΠΟΦΟΡΑΕΨCTIROC B: om. sp. rel. K Σ.: ὑποφορὰ ἐφεκτικός Lind. | ante
INVENIET add. inueniet eleuationem et superbiam inopem Fq || 18 sed-140,1
inopem] om. B | INVENIET] INVENIAT FT

sunt qui κατὰ ἀνθυποφορὰν dici putant ‘inueniet inopem potius, quam te corrumpi sinat’.

23. (= u. 397) SED SI TE AEQVO ANIMO FERRE ACCIPIET NEGLEGENTEM FECERIS hoc est: etiam in paratis nuptiis.

24.1. (= u. 398) ALIAM OTIOSVS ex otio, hoc est securus. 5

24.2. INTEREA ALIQVID A. B. sed ne quaerendo inueniat. 24.3. INTEREA ALIQVID mortem patris adulescentis in delicto pro bono seruus ostentat. 24.4. ACCIDERIT et ad causam refertur et certe, quia mortem patris bonum denuntiat. 24.5. ACCIDERIT nota ‘acciderit’ etiam pro bono et ab hoc et apud ueteres frequentatum. 10

25.1. (= u. 399) HAVD DVBIUM ID QVIDEM EST plus intulit, quam 143W. interrogatus est. 25.2. VIDE QVO ME INDVCAS ‘quo me inducas’ in eadem translatione permansit, qua sursum dixit (u. 386) ‘hoc concludar’. 25.3. Bona οἰκονομία, ut mox iuste Dauo succenseat Pamphilus. 25.4. QVIN TACES ‘quin taces?’ ‘cur non securus es?’ 15 significat —nam nunc ‘tacere’ <est> securum esse—, ut in Adelphis

24.1 cf. Don. Ad. 156.3; Id. An. 843.2; Id. Eun. 919.1–2; Non. 533 L.; Cur. epit. Don. 601 || 24.5 cf. [Caper] GL VII 98, 8: ‘Accidere’ aliquid aduersi dicito, contingere aliquid pulchri; Agroec. orth. p. 70 P.; Beda orth. p. 12, 123; Gloss. V 250, 23; Cur. epit. Don. 13 || 25.4 cf. Cur. epit. Don. 864

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 qui] om. K | KATA ANTIΠΟΦΟΡΑΝ A: om. sp. rel. K Σ | inuenie C (corr. C²) || 3 SED–ACCIPIET] om. B | SI TE] SIT EA A | FERRE] om. Fq | ACCIPIAT β 5 ALIAM AK: ALIA Σ: om. B || 6 A. B.] B A: ACCIDERIT BONI Λ | sed] s. Θ quaerendo A || 7 delictis B | pro bono] probō Θ | seruus] om. A || 8 ostendit Σ | post quia add. est K || 9 denuntiate A | ACCIDERIT₁ A C²: om. KB Λ: DECIDERIT Θ (C) || 10 etiam] om. C: rest. C² | ab hoc] adhuc KΛ (cf. Cioffi 2015, pp. 361–362) || 11 ID QVIDEM EST] ID EST QVIDEM ID EST K | plus] om. Θ 12 est] om. Θ: sit uel est codd. Λ | INDVCAS A Λ: INDICAS K²: DVCAS Θ | quo me inducas] om. B Σ (inducas β) || 13 eodem A: eandem Θ (C², ex emdem) translationem Θ | remansit Λ | qua Λ: quia Γ Θ E | rursum Θ | dicit Θ | hoc Ter.: hac ω || 14 οἰκονομία Steph.: OI konoMIA A: oiRonomia B: om. sp. rel. K: yconomia CT: oeconomia Fq Λ | Dauo post Pamphilus transp. Σ || 15 quin taces Kβ: qui itaces A: om. B Σ || 16 significat] sig (lineol. supra g.) A: om. B nam] iam A | nunc] non Σ | add. Goetz* | ante securum add. pro B | post esse add. dicitur Λ | ut] om. C

- (u. 209) ‘tace, egomet conueniam Pamphilum’. Et ideo ille ut consentire dicenti ‘taces’ uideretur, ‘dicam’ <ait>, ut scias illum non silentium sed securitatem imperasse. 25.5. QVIN TACES correp-
tio est silentium praecipientis de eo dumtaxat, ne timeat de
5 nuptiis. 25.6. Id est: esto securus, nam ‘tacere’ securi est.
26.1. (= u. 400) PVERVM AVTEM NE RESCISCAT uidetur hoc illi
contrarium esse, quod dixit (u. 219) ‘quicquid peperisset d. t.’ Sic
ergo soluitur: quod ibi seruus cum stomacho dixit, hic tamen
Pamphilum uerecunde locutum accipimus. 26.2. PVERVM AVTEM
10 NE R. num diuinat an ‘puerum’ pro quolibet sexu — 26.3. *Subolem*,
hoc est filium significat, ut (u. 219) ‘quicquid peperisset d. t.’ — ut
Graeci [pueros] παῖδας? Homerus (*Il.* 1, 255) Πριάμοιό τε παῖδες 144W.
et Horatius (*carm.* 1, 12, 25) ‘dicam et Alcidem puerosque Ladae’.
26.4. CAVTIO EST cautione opus est, hoc est cauendum est.

25.5–25.6 cf. *Don. Eun.* 834.2: TACE non silentium indicentis est, sed securam facientis, ut (*Ad.* 209) ‘tace, egomet conueniam ipsum’ || 26.2 cf. *Seru. Aen.* 2,598: Filius, ut (*Aen.* 4, 94) ‘tuque puerque tuus’. Horatius (*carm.* 1, 12, 25) ‘puerosque Ladae’. Et est Graecum, nam παῖδας dicunt. Interdum tamen etiam ad aetatem refertur; *Id. Aen.* 4, 94; [*Acro*] *Hor. carm.* 3, 2, 2, p. 214 K.; *Porph. Hor. carm.* 1, 12, 25; *Fest. p.* 248 L.; *Charis. ars p.* 106, 1 B.; *Prisc. GL II* 231,13; *Id. ibid.* 562,8; *Isid. diff.* 2, 19, p. 51 A. S. || 26.4 cf. *Non. VIII* 82, 125 G.-S.: CAVTIO pro cautela; *Cur. epit. Don.* 114

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 tace] mee Θ | ego Θ | conuenio AK: conuenio uel conueniam *codd.* Λ Pamphilum ω: iam ipsum *Ter. cod.* A: ipsum *Ter. cod.* Σ || 2 dicenti] dicturi K taces *Wess. (praeunte Steph.):* tacens ω (*iter.* C) | ait *add. post* uideretur Λ, *transp. Wess.* || 3 impetrasse Θ ε || 4 post dumtaxat *add. c.* Θ || 5 est] om. Θ post nam *add. non* Σ || 6 RESCITAT AK: etc. B || 7 esse ante contrarium *transp.* B: om. β | peperisse B | d. t.] decreuere tolle. B: de. to. Θ || 8 ubi Θ | hinc AΘ 9 locutum uerecunde B | accepimus Θ || 10 NE] N. BT | R.] RESCI C: RESCISCAT Fq | num] nam Θ: aut Λ | an] aut Λ: om. C (*rest. C*²) || 11 hoc est] om. B: hoc Fq | foetum Λ || 12 pueros KB: pueris A: puerum Σ: *del. Schopen** | παῖδας *Steph.:* ΠΑΙΔC A: ΠΑΙΔAC B: om. *sp. rel.* K Σ (παῖδα M⁴) | πριάμοιό τε παῖδες z: priamo eo te p(a)edes AK Σ: priamo *** eotepedes B: om. *sp. rel.* β 13 Laede A || 14 CAVTO Tq | EST₁–est₂] om. B

27.1. (= u. 401) NAM POLLICITVS SVM SVSCEPTVRVM ‘promissio’ et ‘pollicitatio’ eandem uim habent, sed ‘pollicitatio’ maioris asseuerationis est. 27.2. HANC FIDEM ordo est: ut hanc fidem darem sibi, me obsecrauit, qui <se> sciret non deserturum.

29. (= u. 403) CVRABITVR non ‘curabo’, sed impersonaliter cum 5 difficultate, quod quasi arduum est et graue, dixit.

27.1 cf. *Don. Hec. 402.1*: ‘Pollicitus sum’: plus quam ‘promisi’; *Id. An. 612.3*; *Seru. Aen. 1, 237*; *Isid. diff. 1, 217, p. 190 C.*; *Cur. epit. Don. 688.* || 29 de scholio deperdito cf. *Seru. georg. 1, 96*: NEQVE NEQVIQVAM id est non sine causa: nam semper duae negatiuae unam confirmatiuam faciunt. Unde male quidam locum illum legunt in Terentio (403) ‘pater adest, caue te tristem sentiat’ — si enim hoc est, dicit, uide ut te tristem esse sentiat: quod procedere minime potest — sed ita legendum est: caue te tristem esse sentiat. Nam et ‘ne’ et ‘caue’ prohibentis est | cf. *Cur. epit. Don. 184*

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 NAM-SVSCEPTVRVM] polli B || **2** eandem] tandem A || **3** adseuerationis AK est] om. B Θ || **4** sibi darem Σ | qui ex quia C² | <se> O: om. ω | post deserturum add. se Λ || **5** 403] ad hoc u. scholium excidisse recte suspic. *Wess. coll. Seru. georg. 1, 96* (cf. *Wess. 1902, app. p. 511*; *Zetzel 1974, pp. 372–376*; *Jakobi 1996, p. 38*) || **6** esse Λ | et graue] graueque Λ | dixit] ostendit Σ

ANDRIA 2, 4

- 1.1. (= u. 404) REVISO QVID AGANT AVT Q. C. C. haec scaena
nodum inicit erroris fabulae et periculum comicum; facit etiam
exsecutionem consiliorum. 1.2. REVISO QVID A. A. Q. C. C. πρὸς τὸ
'quid agant' auribus est opus, πρὸς τὸ 'quid captent' prudentia et
5 sagacitate. 1.3. Et quod supra dixit, non paenituit idem repetere
(uu. 169–170) 'obserues filium, quid agat, quid cum illo consilii
captet'; quod enim prudenter dictum fuerit, non piget repetere.
Actio tamen ex his tribus consistit: cogitatione, dicendo, gerendo. 145W.
1.4. REVISO redeo, ut uideam. 1.5. QVID AGANT quid respondeant,
10 quid dicant.

2. (= u. 405) HIC NVNC NON DVBITAT non dixit 'senex' aut
'pater', sed 'hic' cum odio, quoniam auerso animo loquitur.

3.1. (= u. 406) EX SOLO LOCO 'solo' deserto, ubi meditari facilius
possit. Menander (*An.*, *frg.* 37 K.-A.) εὐρετικὸν εἶναι φασὶ τὴν

1.1 *cf. Jakobi 1996, p. 148* || 1.3 *cf. Varro ling. 6,41* || 1.4 *Cur. epit. Don. 759*
1.5 *cf. Cur. epit. Don. 44* || 2 *cf. Ferri 2016, p. 249* || 3.1 *cf. Seru. Aen. 11, 545; Id.*
ibid. 5, 613; Non. 556 L.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ante REVISO *add.* Simo Dauus Pamphilus A | QVID–C.₂] etc B: QVID
CAPTENT CONSILII Fq Λ | AVTEM AK | Q.] QVIA K | haec B FΛ: hac AK CT q
(*incert.*) | scaena Λ: sententia ΓΘ || **2** nodum AB: modum KΛ: nom(en) β | *post*
nodum *add.* Pamphilus K | inicit *edd. uett.*: iniecit ω: innectit *Sabbadini (1894,*
p. 91) | etiam] quam C || **3** consecutionem B | REVISO–πρὸς τὸ] *om. sp. rel.* K
QVID] QVE A: Q. B | A. A A: *om.* B: AGANT AVT Λ: AGANT Θ | Q. B: QVE A: QVID
q: Q. *uel* QVID Λ | C. C. Λ: *om.* ABΘ | πρὸς τὸ *Klotz*: poeto A: presta(t) Θ: *om.*
sp. rel. Λ || **4** opus est Σ | πρὸς τὸ M⁴: ΠΡΟC ΘO AB: n. p. o. c. e. o. Θ: *om. sp.*
rel. KΛ || **5** sagacitatem AK | dicit Θ | idem] i. C: idest q || **6** filius C (*corr.* C²)
agat] p̄tagat B | cum] c. Θ | consilii] *om.* B: c. Θ || **7** quid A || **8** gerendo]
uerendo B: regendo Θ || **9** ut uideam] *om.* A || **11** NVNC] ME Θ || **12** hic] senex
B: *om.* C: rest. C² | odio] ideo Γ (iō B) | animo auerso Σ || **14** εὐρετικὸν
*Bentley**: EYPHEIKON A: EYPHΘIKON B: *om. sp. rel.* K Σ: εὐρετικὴν *Steph.*
εἶναι *Steph.*: EINAI AB: *om. sp. rel.* KΣ | φασὶ *Steph.*: OACI A: ΦACI B: *om. sp.*
rel. KΣ | τὴν *Steph.*: TNN A: ΓNN B: *om. sp. rel.* KΣ

ἐρημίαν οἱ τὰς ὁφρῦς αἶροντες. 3.2. VENIT MEDITATVS ALICVNDE
terror obiurgaturi patris hortatio est ad promittendum Pamphilo
quod iubetur.

4. (= u. 407) *Et 'orationem' dixit, quod quasi ad plenum cogitari
potuisset, quippe 'uenit' meditatus alicunde ex solo loco'.* 5

5.1. (= u. 408) QVA DIFFERAT TE 'differat' 'disturbet' et 'in
diuersum ferat'. Vergilius (*georg.* 3, 197) 'atque arida d. n.',— 5.2. Et
in Adelphis (486) 'miseram me, differor doloribus' — hoc est 'in
diuersum rapit', 'dissipat'. 5.3. PROIN TV FAC APVD TE SIES non ne
timeat cauet Dauus, sed ne amore a consilio suo alienetur Pamphi-

146W. lus. 5.4. APVT TE SIES pro 'paratus sis', cui contrarium est (*Haut.*
921; *Phorm.* 204) 'non sum apud me'.

6.1. (= u. 409) MODO VT POSSIM DAVE 'ut' 'ne non'. 6.2. MODO
VT POSSIM a possibili. 6.3. POSSIM apud me esse.

5.1 cf. Aug. in *Hept.* p. 266, 1185; *Seru. georg.* 3,197; *Id. Aen.* 8,439; *Non.* 438 L.;
*schol. Bemb. Ter. Haut. prol.*16; *Prisc. GL III* 368,7; *Cur. epit. Don.* 221
6.1 cf. *Don. An. prol.* 3.1; *Id. An.* 277.2,3; *Id. ibid.* 349.3; *Id. ibid.* 705.2; *Id. ibid.*
914.1; *Id. Hec.* 101.2; *Id. ibid.* 257; *Id. Phorm.* 59.2; *Id. ibid.* 965; *Id. Ad.* 627.2
6.2 cf. *Don. An.* 387.3; *Id. ibid.* 597.2; *Id. ibid.* 809.2; *Id. ibid.* 392; *Id. Phorm.*
452.1, al.

Γ; Σ {Θ, Λ}

M: 408.2 differor – 430.2 dicitur *deest*

1 ἐρημίαν *Steph.*: EPEMIAN AB: *om. sp. rel.* ΚΣ | οἱ *Steph.*: ΟΙ A: Ο B: *om. sp.*
rel. ΚΣ | τὰς ὁφρῦς *Steph.*: TACOΦPIC AB: *om. sp. rel. cett.* | αἶροντες *Steph.*:
AI pontes AB: pontes K Σ | ALIVNDE Θ || 2 terror] cesor Θ (teror C²)
obiurgatur Θ: obiurgationis obiurgaturi B | oratio K || 4 sch. 4. *post* 3.1 possit
in ω || 5 *add. Wess.* | aliunde K Θ || 6 TE differat] *om.* Θ | disturbet et]
disturbetur C || 7 horida Fq | d. n.] *om.* B || d.n. A: d.n.o. K Λ: d.n.a. Θ: *om.* B
8 in₁] *om.* B Θ | differam Cq | in₂–9 diuersum] *om.* B: in aduersum Θ
9 rapior B | dissipor B | SIES APVD TE B | non ne] none K || 10 caueat Σ
11 SIES Θ: sis AK Λ: *om.* B | pro paratus *Sabbadini* (1894, p. 93): preparatus A
Σ: paratus (*ut uid.*) B: *om.* K | sis] *om.* K Σ | est] *om.* B || 13 ut] et C (*corr.* C²)
post ut add. pro Λ | ne non] nonne (*uel non ne*) Θ || 14 apud] caput A

- 7.1. (= u. 410) NVMQVAM HODIE TECVM ab utili <et> euentu.
 7.2. 'Numquam' plus asseuerationis habet quam 'non', ut Vergilius
 (*Aen.* 2, 670) 'numquam omnes hodie m. i.' 7.3. COMMVTATVRVM
 PATREM iurgium habiturum. *Hoc est enim 'uerba commutare'.*
 5 7.4. COMMVTATVRVM altercaturum. In Phormione (uu. 638–639) sic
 'tria non commutabitis uerba hodie inter uos', quod est 'dabitis
 atque accipietis', id est 'iurgabitis'. 7.5. Ego puto 'commutare
 uerba' esse 'pro bonis dictis mala ingerere', hoc est iracundia in
 maledicta compelli.

7.1 cf. *Seru. auc. Aen.* 2,670; *Eugr. An.* 409; *ab utili*] cf. *Don. An.* 25.1 (*ubi*
cf. alia) || 7.2 cf. *Don. An.* 384.3; *Id. Hec.* 465.2; *Cur. epit. Don.* 575
 7.3–7.4 cf. *Don. Phorm.* 639.1,2; *Cur. epit. Don.* 142

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 TECVM–3 hodie] *om.* Θ | TECVM] TOTVM A: *om.* B q Λ | et euentu *Wess.*:
 euentu B: euentum AK Λ: inuentum *Sabbadini* (1894, p. 93) || 2 Numquam–3
 i.] *om.* B || 3 m.] moriemur *uel* m. *codd.* Λ | i.] *om.* K: i. *uel* inulti *codd.* Λ
 4 ante PATREM *add.* idest Λ | iurgia Λ | commutare *Klotz ex Ter. Phorm.*
 638–639: mutare ω || 6 tria–dabitis] *om.* q | tria] tua Λ | non] *om.* B
 commutabitis] esse mutabis CT: comutabis Λ | hodie] odio A: *post* inter uos
transp. Θ | uos] nos B (*ante corr.*) Λ | quod est] hoc est KΛ: hoc Θ | dabitis Λ
 7 accipies Λ | id est] id Θ | iurgabis Λ || 8 esse] hoc est Θ | mala] *om.* Θ | est]
om. Θ | in] et C (*corr. C²*): *om.* B

ANDRIA 2, 5

1.1. (= u. 412) ERVS ME RELICTIS REBVS I. P. H. O. uide quam
 mire, cum omnes consulto consilio sibi agere uideantur, omnes
 tamen rerum exitu inopinato ludificentur, et Simo et Pamphilus et
 147W. Dauus et Charinus et ipse Byrria. 1.2. ERVS ME R. R. ad hoc uenit
 Byrria, ut in errorem concitet Charinum. 1.3. Et in hac scaena 5
 quattuor personae sine implicatione intellectus locuntur. 1.4. ERVS
 ME R. R. 'imponitur manus' rebus, cum perficitur id quod coeperit,
 ut Vergilius (*Aen.* 7, 573) 'imponit regina manum'; 'relinquuntur'
 uero res, cum imperfectae relinquuntur, ut Vergilius (*georg.* 3, 519)
 'atque opere in medio defixa r. a.' 1.5. PAMPHILVM HODIE OBSER- 10
 VARE 'obseruatio' duplex est: uel captationis uel obsequii. 1.6. ERVS
 ME R. R. adeo praeposuit hoc negotii omnibus rebus.

3.(= u. 414) ID PROPTEREA NVNC HVNC V. S. necesse est aut
 alterum esse superuacuum aut 'propterea' 'propter' accipiendum.

1.1 cf. *Jakobi* 1996, p. 148 || 1.4 cf. *Seru. Aen.* 7,572: Quod superest perficit. Et
 est translatio a pictura, quam manus complet et ornat extrema; *Cur. epit.*
Don. 415 || 1.5 cf. *Don. An.* 169.2 (ubi cf. *alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ERVS] Crus A (*sic et infra*): HERVS BC: H. uel HERVS *codd.* Λ: om. K (*fort. rel.*
sp.) | OMNIBVS *post* RELICTIS *add.* Λ, *post* REBVS *add.* Θ | I. P. H. O] P. Θ: IVSSIT
 PAMPHILVM OBSERVARE β: IVSSIT PAMPHILVM HODIE OBSERVARE uel I.O.H.O.
codd. Λ || **2** mire] me AK | consilio sibi *ante* consulto *add.* B | sibi] om. Θ
 omnes₂-3 tamen] tamen omnes Θ || **3** exiit A: exitus β | inopinato (-ta B)]
ante rerum *transp.* B | ludificarentur Θ: ludificantur B | et₂-**4** Dauus] et
 Dauus et Pamphilus B || **4** Charinus] cari. B | et₂-Byrria.] om. Σ | R.₁] O. Θ: O.
 uel OMNIBVS *codd.* Λ | uenit *edd. uett.*: ueniet ω || **5** *post* ut *fort.* rursum
addend. (cf. *Don. Hec.* 513.2) | in errorem] n errorem A: moerore β | concitet
Wess.: conciliet AB: consilii et K: conculpet Σ || **6** locutum C || **7** R.₂] O Θ
 manus rebus] om. A | quod] qui A || **8** ut] om. B | relinquuntur FT || **9** uero]
 om. B | relinquuntur] dimittuntur Λ | ut] om. B: item CT: hem Fq || **10** atque]
 aut B | defixa r. a.] defixara A: defixa reliquit arata B || **11** obseruatio BUq:
 seruitio AK: seruatio Σ | captionis AΘ | obsequii BK C²q: obsequi AΣ | HERVS
 B Σ || **12** R.₁] RELICTIS Θ ε | R.₂] om. Θ: O. uel OMNIBVS *codd.* Λ | adeo
 praeposuit] adcomposuit A: adeo posuit B || **13** ID (est) AK | v. s.] VENIENTEM
 SEQVOR BFA | aut] ut A || **14** esse] esset AB | propter *Klotz*: post ω

4. (= u. 415) HOC AGAM in gestu est, nam est figura corporis obseruantis, quid agatur.

5. (= u. 416) VTRVMQVE ADESSE VIDEO et Dauum et Pamphilum.

6.1. (= u. 417) QVASI DE IMPROVISO RESPICE AD EVM interest
 5 eius, qui repente aspexerit; nam uidebitur nihil dolose locuturus.
 6.2. Ut (Verg. *Aen.* 12, 671) 'respexit ad urbem'. 6.3. QVASI DE IMPROVISO RESPICE AD EVM scilicet ne meditata eum intellegat habuisse consilia.

7. (= u. 418) HODIE VXOREM D. V. D. V. 'uolo' et 'nolo' nimis 148W.
 10 imperiosa et superba dictio est, ut alibi (*Ad.* 376–378) 'piscis ceteros purga D.; g. i. m. i. a. s. l. p.; u. e. u. e.; p. nolo'.

8. (= u. 419) NVNC NOSTRAE TIMEO PARTI Q. H. R. <...>

9.1. (= u. 420) IN ME MORA recusantis est magis, non uolentis
 15 consensio tam segnis ac tepida, si penitus consideres. 9.2. HEM percussus hoc dicto Byrria interiectione magis quam uerbo exclamauit.

10 (= u. 421) QUID DIXIT nota hic Byrriae personam quartam, sed non admixtam.

11.1. (= u. 422) CVM ISTVD QVOD P. I. C. G. nimis obsequenter
 20 locutus est pater: et 'postulo' pro 'iubeo' et 'impetro' pro 'extor-

7. cf. *Don. Ad.* 379.1 || 9.2 cf. *Palaemon. Charis. ars* p. 311, 12 B.; *Cominian. ibid.* p. 311, 4 B.; [*Max. Victor.*] *GL* VI 205,1; *Prisc. GL* III 138,15; [*Asper*] *GL* V 554,14; *Don. Hec.* 339.2; *Id. Ad.* 266.1; *Id. ibid.* 373.1 || 11.1 cf. *Don. Phorm.* 142.1; *Quint. inst.* 10, 1, 110

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 ingestum FT || 5 uidebatur B || 6 .1] sch. 6.2 om. B | post QVASI add. dixit Θ DE] D. A || 7 IMPROVISO] I A: IMPRO. C | RESPICE] R. AK Θ : R. uel RESPICE codd. Λ | post RESPICE add. I. Θ | meditata Θ (meditata F²q) || 9 HODIE-v.2] VOLO B VXOREM HODIE Λ | D. v.1] DVCAS VT FA | D.2] DIXI Λ | v.2 AK T: VOLO B F Λ : VO. Cq | nolo et uolo Σ || 10 et] est A: etiam K | superbia A | alibo C (corr. C²) pisces Σ || 11 cereos ε | g.-nolo] etc B | g. i.] u. Σ | i.2] om. K Λ | e.1] c. ω | nolo] uolo Σ || 12 sch. 8. om. B | TIMET A | Q.] QVIA K: QUID uel Q. codd. Λ | H. R.] HIC RESPONDEAT uel H. R. codd. Λ | post R. lac. stat. Klotz || 13 excusantis β non] quam Λ || 14 tam] ea Θ : iam β || 15 percussus B || 17 sch. 10 post 11.2 in ω | DIXIT] DO. A | hic] hanc Σ | quartam Λ : quantum Γ : partem Θ || 19 CVM-G.] IMPETRET etc. B | ISTVD] ID ε | QVOD] QVID A | P.] POSTVLO Λ : PO. Θ | I. C. G.] I. G. Θ : IMPETRO CVM GRATIA Λ || 20 iubeo] uideo Γ

queo'. 11.2. POSTVLO iuste uolo; 'petimus' enim [quae] precario, 'poscimus' imperiose, 'postulamus' iure. 11.3. <CVM> ... IMPETRO pro 'cum impetrem'.

12.1. (= u. 423) ERVS QVANTVM A. V. E. 'cadere spe' dicuntur, qui leuati animo a summo ad inferiora labuntur. 12.2. VXORE hoc 5 est matrimonio ac nuptiis. 12.3. SVM VERVS id est ueridicus, ut (u. 647) 'falsus' pro 'fallaci'. 12.4. VXORE EXCIDIT quod Graeci dicunt ἀπέτυχεν.

149W. 14. (= u. 425) NVLLANE IN RE ESSE CUIQVAM HOMINI F. non 'in nullis rebus', sed 'neque in rebus neque in persona', ut Vergilius 10 (Aen. 4, 373) 'nusquam tuta fides', cum amore fracta esset ab eo (ibid. 4, 599) 'quem subiisse u. c. a. p.' audierat. Alibi Terentius

11.2 cf. Seru. Aen. 9,192 (= Varro frg. 106 G.-S.): 'Poscere' est secundum Varronem quotiens aliquid pro merito nostro deposcimus, 'petere' uero est cum aliquid humiliter et cum precibus postulamus; Cur. epit. Don. 642; Poliziano p. 56, 15 || 12.1 cf. Cur. epit. Don. 112 || 12.3 cf. Don. An. 647.1; Id. ibid. 257.2 (ubi cf. alia); Cur. epit. Don. 898 || 14 cf. Don. Ad. 330.2: Fides aut personae est cui creditur, aut ipsius rei qualitate, si ea res creditur, in qua fallere cui creditur aut non debet aut non potest. Hic ergo mire in utroque dixit iam fidem nullam esse: et in persona et in re; Seru. Aen. 4, 373: NVSQVAM TVTA FIDES EST hoc est, nec apud rem, nec apud hominem: Terentius (Ad. 330) 'quid credas, aut cui credas?'

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 enim] om. C (rest. C²) | quae ω, om. iam edd. uett. || 2 imperiose] imperio sed Λ | add. Wess. || 3 pro – impetrem] om. A || 4 HERVS Σ | A. KCT: AVDIO AB Fq Λ: AB. β | v.] VXORE FA | E.] EXCIDIT BΛ || 5 animo Σ: om. Γ || 6 matrimonii Θ | id est] om. B: hoc est C (corr. C²) || 7 quia Θ || 8 ἀπέτυχεν Steph.: ANETYXEN A: ΑΠΕΤΥΧΕΝ B: om. sp. rel. K Σ || 9 post NVLLANE add. PVTES Λ CUIQVAM (CVPIAM K)] post HOMINI transp. KΛ | HOMINI F. ex Ter.: HOMINIS AK: HOMINVM FIDEM Σ | non in nullis] in non ullis A: in ullis K ε || 10 rebus₁ Schopen* (cf. Ad. 330.2; Seru. Aen. 4, 373): terris ω | rebus₂ Schopen*: terris ω 11 cum] et Θ: et in Λ || 12 u.c.a.p. AK: humeris confectum etate parentem B: ucar Θ: uerear Λ | Terentius] om. B

(*Phorm.* 60–61) ‘cuius tu fidem in pecunia perspexeris, uerere ei uerba c.? Ubi quid mihi lucri est?’ Et hic ad rem ‘perspexeris’.

15.1. (= u. 426) VERVM ILLVD VERBVM EST id est ‘prouerbiū et sententia’. 15.2. Et sic ueteres ‘uerbum’ pro ‘sententia’.

- 5 16. (= u. 427) OMNES SIBI MELIVS MALLE QVAM A. sic alibi (u. 636) ‘proximus sum egomet mihi’.

17. (= u. 428) EGO ILLAM VIDI V. F. B. hic corrigitur a poeta, quod per iracundiam dixit Pamphilus (u. 250) ‘aliquid monstri alunt’.

- 10 18.1. (= u. 429) MEMINI VIDERE aut: ‘memor sum me uidisse’, aut ‘memini uideri’ (‘non uidere’), hoc est ‘intellego’, ‘scio’. 18.2. An memini quod uiderim? 18.3. MEMINI VIDERE pro ‘uidisse’. Ennius (*Ann.* I, *frg.* 9 *Sk.*) ‘memini me [quam] fieri pauum’. Alii — 18.4. Sic 150W.

15.1 [*Aug.*] *regul.* p. 69,8 M. || 15.2 cf. *Don. An.* 45.1–3 (*ubi cf. alia*) 18.1 cf. *Don. Phorm.* 74.4: Et sic dixit ‘memini relinqui’, ut in *Andria* (429) ‘memini uidere’ et ‘memini me fieri pauum’ Ennius; *Id. Ad.* 106.2; *Charis. ars p.* 124 B.; *Eugr. An.* 429; *Agroec. orth.* p. 40 P.; *Seru. georg.* 4,127; *Id. Aen.* 2,12; *Seru. auc. Aen.* 1, 619; *Arus. exem. eloc.* p. 64, 18 *Di St.*; *schol. Bern. georg.* 4,127 || 18.3 cf. *Frg. Bob. de nom. et pron.* p. 40, 4 P.: Ennius tamen in X annalium ‘fiere’ dixit, non ‘fieri’

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 prospexeris A: perspexerit Fq | uerere ei uerba] uere ei uerbum T: uere illud uerbum (u. C, uerbum *praep.* C² s.l.) est CFq || 2 c.–3 VERBVM EST] om. Cq (*rest.* C²) | c. AK C²T: credere B Λ: om. F | Ubi–est] etc. B | mihi lucri est ex *Ter.*: michi licet A: nichil esset K: mihi l. esset C²TF: mihi nihil esset Λ | et] ei C²TF | perspexeris C²TF: perspexit Γ Λ || 3 VERE C²TF | VERBVM] v. C²TF id est AK: om. B: id Θ (C² *tam in textu quam in mg.*, illud C): id uel idest cett. Λ | et] est ε: est et Λ || 4 Et] om. B | post ueteres *add.* ut B | post sententia *add.* posuere Λ || 5 OMNES–MELIVS] om. B | MALLE MELIVS Σ | post MALLE *add.* sibi B | A.] AL. B: ALTERI Σ | sic] om. B || 6 sum egomet mihi (m. AK)] ego mihi sum B || 7 v. FT: om. Γ Cq Λ | F.] FORMA BΛ | B.] BONA Λ || 8 per iracundiam] post dixit *transp.* B | dixerit β | aliquos T: aliquod F || 10 VIDERE] vidē (e ex i) A: v. T | aut₁–11 uideri] om. q | aut₂] ut AK (*ante corr.*) TF || 11 memini–uidere] cf. *Jakobi* (1996, p. 43) | post memini *add.* me B | uideri non uidere AB: uideri et non uidere Kβ: uideri Θ: uidere Λ | hoc–12 VIDERE] om. K | An] aut Λ || 13 me memini A | quam ω, om. iam *edd. uett., secl. Wess. coll. Don. Ad.* 106.2 et *Phorm.* 74.4, item *Charis.* 124, 16 B. | fieri Ilberg 1852 (*coll. Bob. de nom. et pron.* p. 40, 4 P.): fieri ω | pauidum Σ | alibi Σ

‘memini uidere’ ut ‘noui probare’ — ‘forma bona’ distinguunt.
18.5. QVO AEQVIOR ‘quo’ hoc est ‘qua re’. 18.6. AEQVIOR SVM PAM-
PHILO beniuolentior, non iratus uel minus iniquus.

19.1. (= u. 430) SI SE ILLAM IN SOMNIS ‘in somnis’ per noctem,
ut Vergilius (*georg.* 1, 208) ‘libra die somnique pares u. f. h.’ et 5
Plautus (*Merc.* 225–226 = *Rud.* 593–594) ‘miris modis <di> ludos
faciunt hominibus mirisque exemplis omnia in somnis danunt’. —
19.2. <AMPECTI> *quod uulgo dicitur ‘cum illa manere’, ‘cum illa
dormire’*. — alii ‘insomnis’ uigilans, sed melius ‘per noctem’.

18.5 *cf. Don. An. 472; Id. ibid. 655.5; Cur. epit. Don. 749* || 19.1 *cf. Seru. Aen. 2,270; Id. ibid. 4,9; Id. ibid. 1, 353; Charis. ars 121, 1 B.; Cur. epit. Don. 430*
19.2 *cf. Porph. Hor. serm. 1, 5, 84*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 uidere ut *P. Daniel*: uideretur A: uidere et BK: uidere Σ | distinguunt AK Λ: distinguunt B Θ || **2** *post* AEQVIOR₁ *add.* sum B | *post* AEQVIOR₂ *add.* ei A SVM] *om.* Θ | PAMPHILVS AK || **4** SI SE ILLAM] SESILLAM A: *om.* B: SESE ILLAM KΘ: SAEPE ILLAM Λ | IN SOMNIS₁] *om.* C | in₂–7 somnis] *om.* A | in somnis₂] *om.* Θ | *post* noctem *add.* in somnis C || **5** ut] *om.* B | dies Σ | u.] ubi (*etiam* B) uel u. *codd.* Λ | f. h.] fecerit horas B | et] *om.* B: ut Θ || **6** di *Plaut. Merc.* 225 (= *Rud.* 593) || **7** *ante* danunt *add.* quod illum amplecti B | danunt *Plaut. Merc.* 226 (= *Rud.* 594): dan uno A: da nunc BK Θ: det nunc Λ || **8** *add.* *Wess.* | quod AB: quia K Σ | cum₂–9 dormire] *om.* B || **9** aliis Θ

ANDRIA 2, 6

- 1.1. (= u. 432) HIC NVNC ME C. A. S. F. haec scaena dolos
 continet utriusque personae, quibus utraque et capit et capitur
 miro modo. 1.2. HIC NVNC <ME> CREDIT ALIQVAM SIBI FALLACIAM
 Dauus ita uidetur loqui, ut spectator, non senex audiat, sed hoc
 5 agit, ut uelit a sene audiri.
 2. (= u. 433) GRATIA 'gratia' ueteres pro 'causa' ponebant.
 3.1. (= u. 434) QUID DAVVS NARRAT uidetur illi blandius locutus
 esse. 3.2. AEQVE QVICQVAM NVNC QUIDEM bene 'nunc quidem', 151W.
similiter 'nunc nihil' (Haut. 267), ut paulo ante, cum dixit (u. 185)
 10 'id populus curat scilicet'. 3.3. AEQVE QVICQVAM NVNC QUIDEM hoc
 est: nihil.
 4.1. (= u. 435) NIHILNE HEM 'hem' interectio est irati aduersum
 eum, qui neget se aliquid esse locutum. 4.2. Simul quid sit 'aeque
 quicquam nunc quidem' senex explicandum dat: 'nihil'. Et est εὖ-
 15 φημισμός antiquorum pro 'nihil'. 4.3. NIHIL PRORSVS id est: neque

2 cf. Don. An. 587; Paul. Fest. p. 73 L.: Ergo ... producte idem, quod χάριν, hoc
 est gratia, cum scilicet gratia intellegitur pro causa; Cur. epit. Don. 369;
 Karakasis 2005, 60. || 3.3 cf. CGL V 530, 19 (Lindsay 1925, p. 34) || 4.1 cf. An.
 420.2

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 NVNC] NON B | MEI AK | C. AK: CREDIT B Σ | A. S. F.] etc. B: ALIQVAM SIBI
 FALLACIAM FA | ante haec add. portare FA || 2 utraque] post capit transp. B
 et₁] om. Θ || 3 CREDIT] C. BT | ALIQVAM] A. BT | SIBI] S. TΛ | FALLACIAM] F. T:
 F. uel FALLACIAM codd. Λ || 4 uideretur AB | spectator-senex] nullus
 spectator Θ: spectator nullus Λ || 5 agit] ait Σ || 6 GRATIA₁] GNA A: ET EA ETC.
 B | gratia₂] rest. s.l. C² || 7 blandius] bla***dius A | locus Fq || 8 EQ(VE) C
 QVICQVAM] QUIDEM B | QUIDEM] Q. BT | bene nunc quidem] om. C (rest. C²)
 quidem nunc B || 10 curat populus β | EQVI C | N. uel NVNC codd. Λ | Q. uel
 QUIDEM Λ | hoc-14 quidem] om. A || 12 hem₂] om. B | est] om. B | aduersus
 uel aduersum codd. Λ || 13 eum] cum C | neget se] negat se Θ: se negat Λ
 se-locutum] om. C (rest. C²) | locutum esse Σ | equi C || 14 explicandum dat]
 explicat cum ait Steph. | nihil] mihi Fq | et est] om. Θ | ΕΥΦΗΜΙCΜΟC B:
 epoha^ucMOc A: om. sp. rel. K Σ || 15 antiquorum] maiusc. litt. A | pro nihil
 maiusc. litt. A | NIHIL PRORSVS maiusc. litt. A | est] om. Θ

⟨quicquam⟩. 4.4. 'Nihil prorsus' dicitur, in quo nulla est ambiguitas; est enim confirmatio negantis. 4.5. ATQVI EXSPECTABAM QVIDEM 'exspectamus' tam bona quam mala, 'speramus' bona.

5.1. (= u. 436) PRAETER SPEM EVENIT 'praeter' pro 'contra', ut (*Haut.* 59) 'praeter aetatem tuam'. 5.2. HOC MALE HABET V. εἰρωνικῶς 'uirum' dixit defessum senem. Modo enim ioculariter dixit 'uirum'. 'Vir' enim modo ad uituperationem cum ironia, modo ad laudem sumitur [ironia].

6. (= u. 437) POTIN ES MIHI V. D. integrum 'potisne ⟨es⟩', id est 152W. 'potes' ut Vergilius (*Aen.* 3, 671) 'nec potis Ionios f. a. s.' et deest 10 illic 'est'. Est autem nomen 'potis' et facit 'potis' 'potior' 'potissimus'.

7. (= u. 438) NVM ILLI MOLESTAE Q. H. S. N. 'quippiam' significatio est minimae rei.

8.1. (= u. 439) PROPTER HVIVSCE HOSPITAE CONSVETVDINEM 15 haec omnia pronominebus bene mollita sunt; etenim atrocia sunt,

4.5 cf. *Seru. Aen.* 4, 419; *Diff. ed. Beck p.* 84, 27; *Non.* 467 L.; *Isid. diff.* 1,267, p. 208 C.; *Cur. epit. Don.* 295 || 5.1 cf. *Don. An.* 879.1; *Id. Hec.* 763.1; *Dosith. gramm.* p. 79,5 B. || 5.2 cf. *Don. Eun.* 307.4 || 6 cf. *Don. Phorm.* 379.1; *Seru. Aen.* 3, 671; *Arus. exem. eloc. p.* 81, 18 Di St.; *Diom. GL I* 385,31; *Don. ort. p.* 163,105; *Prisc. GL II* 84, 15 (cf. *GL II* 251, 17); *Id. GL III* 68, 6; *Cur. epit. Don.* 664 || 8.1 cf. *Jakobi* 1996, p. 58

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 add. *Schopen**: nec add. B (*sed del.*): prorsus add. α | prorsus nihil Σ || **2** est enim P. *Daniel*: est nunc A: et est et B: est et K Fq: est C: et et T: est etiam Λ firmatio A | AVT QVI A: ATQVE Θ || **3** bona] mala Θ: mala uel bona codd. Λ mala] bona Θ: bona uel mala codd. Λ || **4** ut] et β || **5** HOC] om. B | HABET MALE Λ: om. B | v.] VIRVM B Λ | εἰρωνικῶς V²: hyronikos AK: hironocos B: ironicos Σ || **6** defexum Tq | Modo] non CT | post enim add. uirum Λ || **7** post uirum add. dixit Λ | Vir-modo₁] om. Λ | uir *Schopen**: uirum AK Θ: om. B | ad₁-8 laudem] om. q | modo₂-8 laudem] ad laudem modo Σ || **8** sine ante ironia add. *Steph.* || *del. Schopen** || **9** POTIN ES AB: NE K: POTESNE C (*corr.* C²): POSTISNE Fq: POTIS ENIM T: POTISNE A²Λ | MIHI V. D.] om. B: MIHI VERVM DICERE Λ | es₂] add. *Umpfenbach* | id est] pro Σ || **10** potis Σ | ut] om. B Ionios] om. sp. rel. K: inonios B: corilos Θ: eonios ε, alia codd. Λ | f.] fluctus Bq: f. uel fluctus codd. Λ | a. s.] equare sequendo Bq || **11** illic *Klotz*: illi Γ Θ: ibi Λ | est] om. Θ: es Λ || **13** significatio est Λ: finges est A: sui generis est K: signum est B: significationem Θ || **16** molita B β

si cum suis nominibus nuda ponantur. 8.2. HVIVSCE HOSPITAE C. et 'hospitae', non 'meretricis' et 'consuetudinem', non 'amorem' dixit: ita omnia extenuat, ut Dauus audeat confiteri.

9. (= u. 440) AVT SI ADEO BIDVI EST AVT TRIDVI bene ait 'si
5 adeo', ne, si omnino negaret, 'cur igitur tristis est?' ille diceret.

10.1. (= u. 441) SOLLICITVDO propter turbationem. 10.2. NOSTIN
DEINDE DESINET in significatione multorum, quae compendii
facimus, 'nostin?' dicimus.

11.1. (= u. 442) EAM REM REPVTAVIT VIA 'reputauit' 'retracta-
10 uit', quia 'putare' 'purgare' est, unde et arbores et uites putare
dicimus. 11.2. VIA consilio, ratione.

12.1. (= u. 443) LAVDO senex inducitur et credit. 12.2. DVM
LICITVM EST EI 'licitum est' per te, hoc est: dum tu permisisti.
12.3. Et mire hic utitur senis uerbis: ipse enim supra dixerat (u. 153W.
15 188) 'dum tempus ad eam r. t., s. a. u. e. s.'. 12.4. DVMQVE AETAS
TVLIT dum esset immatura aetas nuptiis. 12.5. TVLIT duo signifi-
cat: 'attulit' et 'abstulit', 'passus est' et 'pertulit'. 12.6. DVM LICI-

10.2 cf. *Cur. epit. Don.* 576 || 11.1 cf. *Varro ling.* 6,63; *Don. Eun.* 632.2; *Id. Ad.* 601.1; *Id. ibid.* 796.2; *schol. Bemb. Ter. Haut.* 485; *Gell.* 7,5,6; *Seru. Aen.* 6, 332; *Seru. auct. Aen.* 2, 522; *Paul. Fest. p.* 96 L.; *Fest. p.* 240 L.; *Non. I p.* 52, 1 Maz.; *Id.* 587 L.; *Isid. orig.* 17, 5; *Cur. epit. Don.* 760 || 11.2 cf. *Eugr. ad loc.*; [*Ascon.*] in *Verr.* 1, 48, p. 211, 11 St.; [*Acro*] *Hor. ars* 404, p. 371 K.; *Seru.* 3, 395; *Id. ibid.* 6, 96; *Id. ibid.* 6, 194; *Id. ibid.* 11, 128; *Id. georg.* 1, 41; *Id. ibid.* 2, 22; *Id. ibid.* 3, 8; *Seru. auct. georg.* 1, 122; *Non.* 678 L.; *Isid. orig.* 1, 142; *Cur. epit. Don.* 916
12.2 *Cur. epit. Don.* 251 || 12.5 cf. *Don. An.* 142.2-3; *Id. Hec.* 594.1
12.6 cf. *Seru. Aen.* 10, 106; *Charis. ars* 331,19 B.; *Diom. GL I* 398,9; *Prisc. GL II* 560,26; *Cur. epit. Don.* 504

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 nominibus Λ: omnibus uel nominibus Γ: omnibus Θ | ponantur nuda Λ | H.
BT | C.] I. A: C. uel CONSVETVDINEM *codd.* Λ || 3 audeat] uideat Θ (-tur T)
4 BIDVI-6 SOLLICITVDO] *om.* Θ | ait] aut KB || 5 ne si BK β: nisi A: ne si sibi
uel ne sibi Λ | est] *om.* B || 6 NOSTIN-7 DESINET] NOS INDE INDE SINET A:
NOSTINDE VIDE SVRET K || 7 quae] qui Θ | compendii *Bentley**: compendio ω
9 VIA] *om.* Λ | reputauit] *om.* Θ || 10 et₁] *om.* B || 12 creditur A | DVM-13 EST.]
si B || 13 EI (ET CT) licitum Θ: illicitum Γ: *om.* Λ | est₂ *edd. uett.*: et Θ: ei ΓΛ
tu] tunc A || 14 uerbis senis Σ || 15 eam] ipsam β | r.] rem B Σ | t.] tulit B Λ
s.₁-s.₂] *om.* B || 16 immatura] *post aetas transp.* Σ | esset B: *om.* ε (exc. β)
17 et₁] uel B: *om.* q ε | passus-pertulit] *del. Schopen**

TVM EST EI sic et ‘placitum’ et ‘puditum’ dicebant, quod nos ‘placuit’ et ‘puduit’.

13.1. (= u. 444) TVM ID CLAM bene ‘clam’. Quia nunc liquido apparet Pamphilum uoluntatem propositumque mutasse. 13.2. TVM ID CLAM NE VMQVAM INFAMIAE <EA RES> SIBI ESSET *mire utitur* 5
senis uerbis: ipse enim supra dixerat (u. 188) ‘dum tempus ad eam rem tulit, s. a. u. e. s.’

15.1. (= u. 446) NVNC VXORE OPVS EST ANIMVM AD VXOREM APPVLIT quasi denuntiatio est quaedam senis necessitatis imposi-
 tae. 15.2. Et bene ‘appulit’ quasi ab iactatione fluctuum et aestus 10
 marini; has enim tempestates habet amor. 15.3. Et sic dixit ‘ad uxorem appulit’, ut supra (u. 1) ‘animum ad s. a.’.

16.1. (= u. 447) SVBTRISTIS VISVS EST ESSE A. M. ‘sub’ tempera-
 154W. mentum est plenae pronuntiationis — ut ‘subridet’ non ad plenum
 [tristis aut] ridet —, ut confessionem eliceret. 16.2. SVBTRISTIS V. E. 15
 A. M. mire seruatum est in adulescente libero τὸ πρέπον et in

13.2 cf. Cioffi *Hermes** || 15.2 cf. *Seru. Aen.* 4, 532; *Fantham* 1972, pp. 42–43
 16.1 cf. *Tib. Don. Aen.* 10, 740, p. 384, 22: ‘Subridere’ non plenum ridentis
 adfectum demonstrat; *Prisc. GL* III 54, 19; *Id. ibid.* III 365, 15; *Cur. epit. Don.*
 848 || 16.2 cf. *Jakobi* 1996, pp. 172–173

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 EI] ENIM C | sic] ex sui corr. A² | placidum uel placitum codd. Λ | puditum
 puditum (ut uid.) K: pudicum AB Σ | dicebat Λ | quia Θ || 2 et Λ: om. Γ Θ
 3 CLAM] om. A (dā s.l.): DAREM C (corr. C²) | post CLAM add. c. Θ | nunc e²: non
 ω || 5 mire–7 s.₂] obliq. litt. scripsi (cf. Cioffi *Hermes**) || 6 uerbis senis C
 eam–7 s.₂] etc. B || 7 rem tulit] r. t. CT || 8 VXORE] om. Θ || 9 denuntiatio est]
 denuntiationis Σ | quaedam] quidem K: om. B: quadam Λ | senis ante
 quaedam transp. Θ: seni Λ (post necessitatis transp.) | impositae] site Θ
 10 ab iectatione Θ: ab iectatione uel abiectatione codd. Λ (exc. β) | et] om. Σ
 marini aestus Σ || 11 tempestatis B || 12 post uxorem add. animus Σ (ante ad
 transp. Jakobī): om. Γ | s. a.] scribendum appulit B: s. a. uel scribendum
 appulit codd. Λ || 13 EST] E. C | ESSE] om. Σ | A. M.] ALIQVANTVLVM MIHI Λ
 temperamen Θ || 14 plenae] om. A | ut ex et C² || 15 secl. Wess. | confexionem
 Tq | eliceret B: elicit A: elicerent K: diceret Σ | v.] VISVS Fq: v. uel VISVS
 codd. Λ | E.] EST F: E. uel EST codd. Λ: om. q || 16 A. M.] om. B Θ | mire] misere
 CT | libere A | TON ΙΠΕΙΠΙΟΝ A: TON ΙΠΕΝΟΝ B: om. sp. rel. K Σ

amatore τὸ πιθάνόν, nam et honesto iuueni non congruebat uersipellis uultus et amatorem absurdum fuerat ingenii celare trititiam. Itaque nec ad plenum tristis fuit, quia, <ut> dixit (u. 403), celanda res erat, nec gaudium fuerat, quia et ingenium et amoris

5 necessitas in trititiam retrahebat.

17.1. (= u. 448) SED EST QVOD SVCCENSEAT TIBI quod ille a summo ad imum proposuit, hic causae deriuationem opposuit.

17.2. QVOD SVCCENSEAT TIBI ‘succensere’ potioris est. 17.3. ‘Succensere’ in re graui et iusta irasci.

10 18.1. (= u. 449) PVERILE EST apparet Dauum nunc quaerere, quid respondeat et ad quam causam deriuat auersa suspicione trititiam Pamphili, quam animo aduertit senex. 18.2. PVERILE EST ... NIHIL EST utrum magis ideo suspendit, ut senex audire desideret, an quia necdum commentus est causam contra rependendam
15 propositioni senis? 18.3. NIHIL uidetur non posse inuenire.

19.1. (= u. 450) AIT NIMIVM PARCE FACERE SVMPTVM mirum 155W. ipsum dicere, ueluti ‘fecit’: et ‘nimium’ et ‘parce’. 19.2. PARCE FA-

17.3 cf. *Don. Phorm.* 361.1: [...] ‘succensere’ dicimus eum, qui cum amare debeat laesus irascitur; *Quint. inst.* 5, 13, 26; *Cur. epit. Don.* 849

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 τὸ πιθάνόν *Steph.*: ΤΟΠΤΕnon A: ΦΠΠΘnon B: non *praepos. sp.* K: *om. sp. rel.* Σ | nam] nam non Λ (cf. *Cioffi* 2015, pp. 362–363) | et] *om.* Λ | honeste β non] *om.* K Λ || 2 ante amatorem *add.* ab C, *add.* in q | surdum B | ingenii BK: ingeni A: ingenium Σ || 3 trititiam] tristitia Γ | Itaque] atque A *in ras.* | nec] nihil β: *in ras.* A | *add.* *Wess.* | dixerat B || 4 celanda] occultanda Θ | erat] est β | ante nec *add.* sed Λ | et₁] n^c C | amatoris Σ || 5 retrahebatur uel trahebatur *codd.* Λ || 6 SED–TIBI] NICHIL PROPTER ETC. B | quod–8 TIBI] *om.* C (*rest.* C²) 7 deriuatione Γ | proposuit O: opposuit Γ Σ (C²; posuit q) || 8 SVCCENSERAT A succensere–est] *om.* Σ (*exc.* β) || 10 nunc] ñ A || 11 ad quam causam] a qua causa *Schopen** | deriuat] de *sp. rel.* et C | suspicione] *om.* T: suspicatione F 12 aduerte K | EST] *om.* A || 13 adeo β || 14 an] *om.* K | nedum A (*rest. s.l.*): nedum uel necdum *codd.* Λ | commotus A | repetendam Λ || 15 post NIHIL *add.* est Λ | non posse post inuenire *transp.* Θ | post inuenire *add.* quid respondeat *Jakobi coll.* 449.1, *Eugr. ad loc.* || 16 AIT–SVMPTVM] PARCE etc B AIT] *om.* K | PARCE] PERPARCE FΛ: SE PARCE q | mire Σ || 17 et₂] *om.* Θ perparce ε | PARCE] *om.* C (*rest. s. l.* C²) | ante FACERE *add.* EQVALIVM Θ

CERE SVMPVTVM pepercit, ne diceret 'sordide'. 19.3. Et <MENE> perturbati indicium est, quia se ipsum pronomine ostendit.

22. (= u. 453) MEORVM AEQVALIVM POTISSIMVM 'aequalium' <ab> aetate, 'potissimum' <a> dignitate. *Etenim 'potis' 'potior' 'potissimus' facit.*

5

23. (= u. 454) NVNC ET QVOD DICENDVM HIC SIET bene 'hic', ubi non sit adulescens.

24.1. (= u. 455) TV QVOQVE PERPARCE bene 'quoque', quasi dicat: cum ille peccet, quod pueriliter succenseat, tu quoque peccas. 24.2. TV QVOQVE PERPARCE NIMIVM et 'perparce' et 'nimium', cum sufficeret 'per'; etenim 'per' et 'nimium' uituperatio est, ut (u. 61) 'ne quid nimis'. 24.3. NON LAVDO quia 'perparce' et quia 'nimium'; nam 'parce agere' laudis, 'nimium' peccati <est>. 24.4. NON LAVDO magna moderatione 'non laudo' dixit potius quam 'reprehendo'.

15

25.1. (=u. 456) COMMOVI ideo 'commoui', quia argumenta dixit 156W. seni, quibus proditur non esse ueras nuptias. 25.2. COMMOVI supra

22. cf. Don. An. 437 (et loci sim. ad loc.); Cur. epit. Don. 273 || 24.2 cf. Comm. Mon. An. 455, p. 87 S.; Prisc. GL III 156, 6; Id. ibid. III 85, 27 || 24.3 cf. Cur. epit. Don. 626

$\Gamma; \Sigma \{ \Theta, \Lambda \}$

1 pepercit] perparce dicit Teuber (1881, p. 19) | add. Steph. || 2 ostendit] posuit Θ || 3 AEQVALIVM] om. Tq | POTISSIMVM] PO. K Θ || 4 <ab> et <a> Wess. Etenim] ex enim C²: r. n. q || 6 ET] om. β (rest. s. l.) | QVOD] QVID Λ | SIET] FIET AK: SCIET C (corr. C²) | hic₂] dic AK || 7 sit] est B: sciet C (corr. C²) || 8 quoque] quamquam (ut uid.) A || 9 dicat] d. BT | ille] bene C (corr. C²) | succenseat AK | tū A || 10 TV QVOQVE (QVO A)] om. Λ | PERPARCE₁ Λ : PER Γ Θ | post NIMIVM add. faciendo sumptum Λ | et₁] om. Λ | perparce₂] parce K (corr. K²): pernimum et perparce Λ | et₂] om. Λ || 11 cum] cum unum Λ | sufficeret] efficeret Θ | post sufficeret add. nimiam uituperationem inducunt Λ | etenim per] enim Λ | nimium₂] nimiam Λ | uituperatio - 12 est] uituperatio ne Θ (C², uict- C) || 12 ut] et A | ne quid] nequit B F | NON] BA: QVIA PER NON A: PER NON K: QVIA NON PER Θ | quia perparce Λ : nam Γ Θ || 13 et-parce] om. β nam parce] parce enim Λ | post laudis add. est sed perparce et Λ | add. BQ: om. ω || 14 non laudo] om. B || 15 reprehendo] uitupero Θ : reprehendo uel uitupero Λ || 16 commonui CT || 17 seni Steph.: senis ω | quibus - 157,4 senis] om. q | supra] pro Schopen*

‘sollicitauī’† dixit, modo ‘commoui’. 25.3. Et ‘commoui’ dixit apud se, ut spectator audiat, non senex.

26.1. (= u. 457) QVIDNAM HOC EST REI uerba sunt secum cogitantis senis aut de his, quae nunc locutus est Dauus, aut de aduentu mulierum, quae in scaenam ueniunt. 26.2. QVIDNAM HOC EST REI pulsatus est senex <ex> argumento falsarum nuptiarum (u. 360) ‘paululum obsonii’, tamquam se illuderet Dauus. 26.3. QVID HIC VULT VETERATOR SIBI ‘ueterator’ est uetus in astutia et qui in omni re callidus <est>. 26.4. Et hi duo uersus ostendunt pulsatum esse senem ex argumento falsarum nuptiarum, illo argumento, quod ait (u. 360) ‘paululum obsonii’, tamquam se illuderet Dauus. 26.5. Sunt ergo uerba, ut diximus (*An.* 457.1), secum cogitantis senis aut de his, quae nunc locutus est Dauus, aut de aduentu mulierum, quae in scaenam ueniunt modo.

15 27.1. (= u. 458) NAM SI HIC MALI EST QVICQVAM si promissa non compleuerit Pamphilus. 27.2. ILLIC EST HVIC REI CAPVT ‘caput’ est origo et summa unius cuiusque rei, ut Vergilius (*Aen.* 11, 361) ‘o Latio caput horum et causa m.’.

26.3 *cf. Eugr. ad loc.: Seruum ueteratorem appellat hoc est callidum et astutia uetusta roboratum; Synon. Cic. Charis. ars 412,28 B.; Paul. Fest. p. 507 L.: Callidi dicti a multa rerum agendarum uetustate [...]; Cur. epit. Don. 899 27.2 cf. Seru. Aen. 11,361; Seru. Aen. 12,572; Seru. auc. Aen. 12,600; Isid. orig. 11,1,25; Cur. epit. Don. 110*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 *cruc. signauī* | modo] tamen Θ | commonui CT || 3 uerba–6 REI] *om.* K C (*rest.* C²) || 4 senis] *ante* secum *transp.* B | aut₁] ac B | est] *om.* β || 5 ueniunt f: ueniant ω | QVIDNAM] QVODNAM A || 6 REI pulsatus] pulsatus B: repulsatus A: pulsato K (*ut uid.*), *post* 3 REI (*cf. supra de uerbis omissis*) | ex *add. Jakobi GFA* coll. 457.4* || 7 obseni A: ob. B | inluderet A | QVID–13 Dauus] *om.* q 8 est–astutia] qui in astutia uetus est B | ueterator A | in₂–9 omni] in omni *Steph.*: una ω || 9 *add. edd. uett.* | duo] II° A | esse senem pulsatum Bb || 10 illo argumento] scilicet Λ || 11 obsonii] ob. BT | inauderet A: inluderet K 12 uerba *post* diximus *transp.* Λ | ut diximus] *om.* B || 13 Dauus locutus est Σ 14 ueniant Λ (*exc. α*) || 15 EST MALI KCq | premissa KΘ || 16 ILLIC–CAPVT] *om.* B | ILLIC A: ILLICO K: ILLE Σ | HVIVS K Fq | *post* caput *add. id β* | est₂] *om.* B 17 *post* origo *add. id est β* | summa] causa B | unius–ut] *om.* B | o Latio *Verg.*: elatio A: oratio K: latio B: o latium Σ || 18 m.] M. A. MISI DAVVS SIMOLES BIA A: *om. sp. rel.* K: *om. nul. sp.* Θ: malorum *uel* ma *codd.* Λ

ANDRIA 3, 1

157W. 1.1. (= u. 459) ITA POL QVIDEM RES EST VT DIXTI LESBIA in hac scaena nouo modo cessante Dauo fallitur Simo per nimiam sagacitatem suam. Simul in hac scaena id agit poeta, ut ad nuptias faciendas magis accendatur Simo. Et quaedam industria, quaedam uelut casu eueniunt, ut nunc suspicio senis; in multis enim 5 οἰκονομία comicorum poetarum ita se habet, ut casu putet spectator uenisse, quod consilio scriptoris factum sit. 1.2. ITA POL QVIDEM R. E. V. D. L. ex hoc sermone, quem habent ingredientes, scaenae apparet principium. Quod enim auditur, non quod incipitur, dicunt. 1.3. ITA POL Q. R. E. productio est narratiua ad explendum modo potius iusiurandum. 1.4. VT DIXTI L. et 'dixti' et 'dixisti' legitur. 10

2.1. (= u. 460) FIDELEM HAVD FERME 'fidelem' maluit quam 'fidum' dicere; 'fidum' enim honestius dixisset. 2.2. FERME pro 'facile' posuit. 2.3. Et 'ferme' facilitatem significat, quia sunt 15

1.1 casu ... sit] cf. Don. Eun. 356.3 || 2.1 cf. Don. Phorm. 76.2; Charis. ars 403, 11 B.; Seru. Aen. 1,113; Seru. auct. Aen. 1,113; [Caper] GL VII 97,9; Isid. orig. 10,98; Id. diff. 1,48, p. 108 C.; Beda orth. p. 25,460 || 2.2–2.3 cf. Don. An. 284.3; [Max. Victor.] GL VI 201,22; Don. ort., p. 167,191; Cur. epit. Don. 316

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 DIXI Σ | in hac scaena] om. Θ || 2 Dauo] om. C || 3 in–id] hoc B | ait Θ (sic C²: agit C) || 4 Simo] senex B | quaedam₁] quadam Λ | post quaedam₂ add. agit Λ || 5 euenerint uel euenerit codd. Λ | in] om. KA || 6 OIKONOMIA A: o i Ronomia B: om. sp. rel. K: orconomica Θ : (o)conomia Λ | spectatio F (corr. F²) Tq || 7 scriptorum B || 8 R.] I. A: RES Θ : R. uel RES codd. Λ | E.] EST Θ : E. uel EST codd. Λ | V.] VT Θ : V. uel VT codd. Λ | D. L.] DIXI L. C: DIXTI LE. q | ex Lind.: et Γ : om. Σ | habuit Θ || 9 apparuit Θ | quod] id B | recipitur C (corr. C²) 10 ante dicunt add. initium Λ | Q. R. E.] QVIDEM R. E. Θ : EST QVIDEM Λ | ante productio add. ut Σ | narratiue Λ || 11 modo] om. C (rest. C²) | VT] ET Λ DIXTI₁] VIXTI A: DIXI Θ | LESBIA – legitur] om. B | L. Γ : om. Θ : LEGITVR Λ | et₁] om. Γ | dixti₂ ex dixsti C²: disti F: dixisti β | dixisti] dixti β || 12 legitur] om. Λ 13 fidelem₂] fidem A || 14 dicere–enim] ducere fidum unum A | dicere post maluit transp. Λ

aduerbia aestimationis. 2.4. INVENIAS VIRVM secundam pro tertia persona posuit, pro 'inueniat quis' uel 'inuenire quis possit', ut Vergilius (*Aen.* 4, 401) 'migrantis c. t. e. u. r.' 158W.

- 3.1. (= u. 461) AB ANDRIA EST ANCILLA HAEC simpliciter dixit
5 'ab Andria est' pro 'Andriae est', nam ex usu sic dicere solemus.
3.2. Ergo 'ab Andria est' hoc est: Andriae est. 3.3. <An>: Andriae fauet, ut cum dicimus 'ab illo sto', hoc significamus: illi faueo, illi accomodo suffragium?

- 4.1. (= u. 462) SED HIC PAMPHILVS semper 'sed' contrariae sententiae significatio est. 4.2. Et bene 'hic', ut ostendat de illo fuisse sermonem. 4.3. HEM interiectio est accipientis uerba et admirantis.

5.1. (= u. 463) VTINAM AVT HIC SVRDVS comice et facete. 5.2. AVT HIC SVRDVS quia † discedere non possunt. 5.3. AVT HIC S. A. H. M. σύλληψις per genera.

- 15 6.1. (= u. 464) IVSSIT TOLLI haec est (u. 290) 'fides'. 6.2. <IVSSIT TOLLI id est> suscipi. Legitimos filios faciunt partus et sublatio:

2.4 cf. *Don. An.* 66 (ubi cf. alia) || 4.1 cf. *Cur. epit. Don.* 793 || 4.3 cf. *Palaemon. ap. Charis. ars p.* 311,12 B.; *Cominian. Charis. ars p.* 311,4 B.; [*Max. Victor.*] *GL VI* 205,1; *Prisc. GL III* 138,15; [*Asper*] *GL V* 554,14; *Don. Hec.* 339.2; *Id. Ad.* 266.1; *Id. ibid.* 373.1; *Id. ibid.* 622.1; *Id. Eun.* 805.7; *Id. An.* 194.1; *Comm. Mon. An.* 462, p. 87 S.; cf. Köves-Zulauf 1990, pp. 36–38; Citti 2008, pp. 273–278

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 eximationis CFq: extimationis C²T Λ | INVENIES A | secunda Λ || 2 persona posuit] est persona scilicet inuenias Λ | pro–possit] cf. *Jakobi* (1996, p. 67) 3 migrantes B: migratis AK Σ | c. – r.] cernas totaque ex urbe ruentes B | c. t. e.] et c. Θ || 4 HAEC ANCILLA EST Θ | simpliciter e²: similiter ω || 5 nam–6 est₁] om. F | ex A q; et cett. | usu ex usum C² || 6 hoc] om. C (rest. C²) | est₃–7 fauet *Wess.*: fauet (faue A) Andriae est ω || 7 ante ut add. ergo Θ, add. est K | ut] s.l. K: et β | ante dicimus add. illo K | sto *Schoell**: est ω | hoc significamus] idest B | faueto K: fauet B || 10 significatio est] significatione Θ || 13 quia–possunt] ne possit audire Λ | quia Γ Θ: ne Λ: qui e² (*prob. Wess.*) | post quia *cruc. signaui* | discedere AK: discere B: dicere Θ: audire Λ | possunt A Θ: om. B: possit KΛ | post possunt add. 'aut hec muta' ne possit dicere Λ | AVT–M.] om. C, AVT – s.] om. B | s.] SVRDVS K | A. H. (S. Θ) M.] AVT HAEC MVTA B || 14 σύλληψις M⁴: CYAHM TIC A: CYLLHMYIC B: om. sp. rel. K: sile(m)psis Σ 15 TOLLIT A | IVSSIT₂–16 est] add. *Wess.* || 16 est–160,1 tollere] om. sp. rel. Λ (*exc. α H*); hic a pluribus codicibus Λ noua scaena distinguitur | suscipi] om. K | filios legitimos Θ

matris est parere, patris tollere. 6.3. IVPPITER QVID EGO AVDIO bene rursus adducitur ad desperationem senex Mysidis uerbis.

159W. 7.1. (= u. 465) ACTVM EST in summa rerum desperatione ponitur, <ut> (*Eun.* 54–55) ‘actum est, ilicet, peristi’. 7.2. Haec res secundum ius ciuile dicitur, in quo cauetur, ne quis re acta apud iudices repetat. Sic ipse in Phormione (*Phorm.* 419) ‘actum aiunt ne agas’.

8. (= u. 466) BONVM INGENIVM NARRAS ADVLESCENTIS ‘ingenium’ naturam.

10. (= u. 468) QVID HOC secum senex ἔλλειπτικῶς, deest enim ‘rei est’.

11.1. (= u. 469) ADEON EST DEMENS EX PEREGRINA ἔλλειψις per ἀποσιώπησιν apta cogitanti. Reliquum autem sic pronuntiat quasi reperto consilio. 11.2. Et bene ‘adeo’, quia iam demens est, quod amat. 11.3. EX PEREGRINA id est ‘ex meretrice’; mulieres enim peregrinae inhonestae ac meretrices habebantur. Sic ipse alibi

7.1 cf. *Don. Ad.* 324.4; *Id. Eun.* 54.1; *Id. ibid.* 54.3; *Id. ibid.* 717; *Id. ibid.* 985.1; *Id. Phorm.* 208.4 || 7.2 cf. Müller 1997, pp. 290–291 || 8. cf. *Porph. Hor. sat.* 2, 4, 7; *schol. Bemb. Ter. Ad.* 829; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 430, 3 B.; *Charis. ars p.* 462, 8 B.; *Non. p.* 506 L. || 11.3 cf. *Don. Eun.* 107: SAMIA MIHI MATER FVIT pudit dicere Thaidem ‘meretrix mihi mater fuit’, quod tamen significauit dicendo aliunde ciuem alibi habitasse. Nam ideo ‘meretrices’ peregrinae dictae sunt in comoediis, ut in *Andria* [...]; *Id. An.* 146.2 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

8. Bern. 276*: Inge(niu)^m .i. n(atur)^a. donat^{us} i(n) co(mmen)^{to} and(r)^e. et ec(on)(uers)^o or(atius) i(n) ar(te) poe(ti)^{ca}

1 parere, patris Wess.: pater matris Γ Θ, *defend. Köves-Zulauf* (1990, p. 37): patris α H | QVOD Θ | A. AKT || 2 post bene *add. et exp.* et B | rursus Fq adducitur q: ad(d)icitur AB Σ: additur K | desperationem] separationem K: separ- uel desper- *codd.* Λ || 3 EST] *om.* B C (C² *rest. s.l.*) | desperatione rerum β || 4 *add. Schopen** | ilicet B: licet AK: s.(c)ilicet Σ | periisti Θ (C², peristi C) ε || 5 re acta ω: rem actam V (*prob. Wess.*) || 7 ne agas] *om.* Θ || 8 *sch. 8 om.* B ante BONVM *add.* N. (= enim?) Θ | NARRAS] N. AKT | ADVLESCENTIS] A. AKT 10 ἔλλειπτικῶς M⁴: ΕΛΛΙΠΤΙΚΟC A: ΕΑΛΙΠΤΙROC B: *om. sp. rel.* K Σ 12 ADEON EST] *om.* Θ | DEMENS] d². B | EX PEREGRINA] EX PE. A: e. ** (*fere duas litt. in ras.*) B | ἔλλειψις *Steph.*: ΛΛΗ ΜΨΙC A: AAMΨIC B: *om. sp. rel.* KΣ || 13 ἀποσιώπησιν *Steph.*: aposiopesin Γ: aposipesin Θ: aposiopasin Λ acta C | autem] *om.* Θ || 14 repertum Θ | tam KB Λ, *corr. Westerh.*: *om.* A Θ

(*Eun.* 107) ‘Samia mihi m. f., ea h. R.’ Et seruus (*Eun.* 108) ‘potest taceri hoc’. *Quid est ‘potest taceri hoc’? Meretricem habuisse matrem uerisimile est* (cf. *Don. Eun.* 108.1–2). 11.4. EX PEREGRINA ἀποσιώπησις, deest enim ‘ut filium suscipiat’ aut aliquid tale.

- 5 12.1. (= u. 470) VIX TANDEM s. s. pulchro colore uitae inducto poeta ostendit non minus falli suspiciosum, quam qui stultus est; 160W.
huic enim ueritas fallacia uidetur, dum nimis est acutus ac perspicax. Et hoc est, quod ab euentu fingit poeta; non enim in Dauo est sic errare nunc senem. 12.2. VIX TANDEM SENSI STOLIDVS quinque
10 sunt sensus: quorum duos, uisum et auditum, magis nos sensibiles habemus quam pecora. Unde Cicero (*Catil.* 1, 8) ‘non solum uideam, sed etiam audiam planeque s. [sentiam]’. 12.3. <SENSI> quasi ad tactum rettulit, quo etiam pecora impelluntur ad sensum. 12.4. Duabus ergo rebus scimus: aut ratiocinatione aut sensu,
15 quibus maxime praestamus ceteris animalibus. 12.5. Ergo senex <dicat> se non sensu, non ratione sensisse, sed ueluti calcaribus et stimulis punctum.

13.1. (= u. 471) HAEC PRIMVM ADFERTVR IAM MIHI satis se sagacem senex ostendit, quando ipsa principia inceptionesque

12.2 cf. *Cur. epit. Don.* 794

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 mihi] m. Θ | m. f.] mater fuit B | ea] et ea B: ala C | h. R.] habitabat r(h)odi B | poten Θ || 2 Quid est *Wess.*: quidem ω | potest AL: *om.* KB: poten Θ taceri₂] *om.* B | hanc Λ || 3 uerisimilis A || 4 ἀποσιώπησις V²: ΑΠΟCΙΟΠΗCΙC A: ΑΠΟCΙΟΠΙΝCΙC B: *om. sp. rel.* K Θ: aposiopasis Λ | deest] id est C || 5 s.s.] STOLIDVS BT: *om.* C (*s.l. rest.* C²): *om. sp. rel.* F: STOL(L)IDVS SENSI Λ | uitae] mire Λ || 6 falli–7 nimis] *om.* F | falsi Θ | qui] *om.* B || 7 uidetur] *om.* C (*rest.* C²): dicitur Λ (*exc.* β) | actus Fq || 8 Et] ex β Θ: et ex Λ | est₁] *om.* A | post euentu (–um A) *add.* est K | fugit B || 9 nunc] *om.* K: post errare *transp.* B | s. s. B: STOLIDVS SENSI Λ | quinque] V B || 11 non–12 audiam sic ω: non modo audiam sed etiam uideam *Cic.* || 12 sed] si AK | pleneque Σ | s.–SENSI *Cioffi* (*praeunte Wess.*): s. sentiam Γ: s. Θ: sentiam uel sentiam sententiam *codd.* Λ 14 rebus] *om.* C (*rest.* C²) | ratiocinationem C: ratione β || 16 supplēui sensisse BΣ: sensisse est AK: sensisse <ait> *Wess.* (cf. *sequ.* Λ) || 17 post punctum *add.* ait Λ || 18 MIHI] *om.* B: ante IAM *transp.* ε | se] est Θ || 19 quando] quia C (*corr.* C²) | ipsa (eius C)] post principia Θ: *om.* Λ

comprehendit. 13.2. HAEC PRIMVM bene ‘primum’ quasi ex multis, quas parauerat Dauus.

14. (= u. 472) QVO CHREMETEM ‘quo’ qua re.

15.1. (= u. 473) IVNO LVCINA ‘Iuno’ ab iuuando dicta. — 15.2. IVNO LVCINA Iunonis filia, Graece Εἰλείθυια [Latina Nixos] dicitur. — 5
 ‘Lucina’ ab eo, quod in lucem producat. 15.3. Et gemina uota sunt:
 161W. ut et partus et pariens seruetur, nam ‘fer opem’ propter partum, ‘serua me’ propter parientem dicitur. 15.4. IVNO LVCINA F. O. S. M. o. nota hoc uersu totidemque uerbis uti omnes puerperas in comoediis nec alias induci loqui in proscaenio; nam haec uox post 10
 scaenam tollitur. 15.5. FER OPEM propter quod Lucina est. Inde

15.1– 15.3 cf. Varro ling. 5, 69: Quae (sc. Proserpina) ideo quoque uidetur ab Latinis Iuno Lucina dicta uel quod est e<t> terra, ut physici dicunt, et lucet uel quod ab luce eius, qua quis conceptus est, usque ad eam, qua partus quis in lucem, <l>una iuuat, donec mensibus actis produxit in lucem, ficta ab iuuando et luce Iuno Lucina; Id. frg. 146 F.; Isid. orig. 8,11,57; Tert. anim. 37; Cic. nat. deor. 2,68; Plin. nat. 16,235; Fest. p. 397 L.; Id. ibid. p. 182 L.: Nixi di appellantur tria signa in Capitolio ante cellam Mineruae genibus nixa, uelut praesidentes parientium nixibus [...]; Seru. auc. georg. 3,60; Philarg. Verg. ecl. 4,10; Mart. Cap. 2,149; Prisc. GL II 78, 1 || 15.1–15.2 cf. Cur. epit. Don. 482 15.5 cf. Don. An. 299.1; Comm. Mon. An. 473, p. 88 S.; Varro logist. frg. 5 B. (ap. Non. V 105, p. 45 G.-S.); Seru. Aen. 1,8; Soran. p. 6,3 R.; Ambr. epist. 8, 56, p. 89.122 Z.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 post multis add. uitiiis uel fallaciis codd. Λ || 3 QVO CHREMETEM] HANC SIMVLANT etc. B | QVO Λ: QVOD AK: CONTRA Θ | quo KBA: om. A Θ | ante qua add. idest B || 4 post LVCINA add. fer opem Θ α | dicta] om. BA | IVNO₂–5 dicitur] om. Θ || 5 Εἰλείθυια Steph: ΙΑΙΕΤΙΑ A: ΙΑΘΙΑ B: om. sp. rel. K Λ Latina Nixos AK, deleui: latine Nixos BA: latini Nixos falso Lind. attrib. Wess. | dicitur Λ: dicuntur Γ Schoell*: dicunt A (post ras.) Wess. || 6 Lucina Θ (C², om. CF): Iuno Lucina ΓΛ: iuuare Lucina Schoell* | Et] om. Θ | uota] nota Γ || 7 seruentur Λ || 8 me] om. B | dixit C | IVNO–9 o.] om. Λ (exc. β) | LVCINA] L. BT | F.–9 o.] om. sp. rel. K: om. nul. sp. β | F.] E. A: om. B: FER. Fq | O. S.] S. B: O. EX FT | M.] ME CF || 9 totidem Θ || 10 pro in scaenio Θ

‘obstetrix’, quod ‘opem tulerit’. 15.6. SERVA ME OBSECO obstetriciam hanc potestatem Iunoni attribuit, quamquam illam Menander Dianam appellet (*An., frg.* 38 K.-A.) et hoc sentiat in Bucolicis Vergilius (*eccl.* 4, 10).

- 5 16.1. (= u. 474) HVI TAM CITO ‘tam cito’, ut celeritatem partus ostendat incredibilem. 16.2. TAM CITO ad reprehensionem, RIDICVLVM ad irrisionem. 16.3. Et inspice ‘ridiculum’, aduerbium sit an nomen, ut sit: uide hominem ridiculum. Sed aduerbium magis est.

- 17.1. (= u. 475) NON SAT COMMODE DIVISA SVNT TEMPORIBVS
10 confusa tibi sunt, inquit, omnia nec unum quidque suo tempore geritur, qua re proderis. 17.2. NON SAT non satis. 17.3. DIVISA SVNT digesta et composita et distributa. 17.4. TEMPORIBVS id est per tempora.

- 18.1. (= u. 476) MIHIN adhuc Dauus non percipit. 18.2. Et bene, 162W.
15 quasi dicat: cum ille loquatur, illae agant. 18.3. MIHIN NVM

15.6 *cf. Eugr. ad loc.*: Hanc (*scil.* Iuno Lucina) quidam tamen Dianam potius esse dixerunt, nam Menander ipsam uocat, cum dicit Ἀρτεμις. Quamquam et Vergilius eandem Lucinam Dianam uoluit [...]; *Cic. nat. deor.* 2, 68: eadem est enim Lucina, itaque ut apud Graecos Dianam eamque Luciferam sic apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo inuocant; *Porph. Hor. carm.* 3, 21, 7; *Seru. ecl.* 4, 10 || 18.3 *cf. Don. Ad.* 288.4: [...] Sunt enim nomina ad aliquid, quibus nos tamen uelimus ab omnibus appellari, ut magister medicus orator; *Fantham 1972, pp.* 35–37

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 tulerat C (*corr.* C²): an tetulerit *dub.* Wess. (*coll. An.* 299.1) | obstetriciam *Schopen**: hoc extra etiam ω || 2 attribuit Θ: attribuuntur A (‘ur’ *del.* A²) K: attribuitur BA: attribuit <Terentius> *Dziatzko* (1876, p. 237) || 3 et hoc sentiat BA: *om.* A: et hic sentiam K: et sentiat hoc Θ: et hoc significat *Schopen** Buco. C: buc^{is} T || 4 Vir. C || 5 HVI] HVIC A: *om.* B: HVINC T | tam cito₂] *om.* B Θ (*rest.* C², *exc.* F) | ut] in A Θ | celeritatem *scripsi*: felicitatem ω: facilitatem *Lind.*: uelocitatem *Schopen**, *Klotz* || 7 post ridiculum *add.* si Σ | aduerbium] an uerbum B | sit] ante aduerbium *transp.* Σ || 8 est magis BΘ || 9 DIVERSA C (*corr.* C²) || 10 tibi] post omnia *transp.* B | inquit] post omnia *transp.* Θ | nec] nunc C | quidque] quid Θ: quodque *uel* quodam *codd.* Λ || 11 prodiris K 12 et₁] *om.* B | et₂] *om.* B | id est] *om.* B: uel Θ || 14 MIHINE B CTq: MIHI NON K (*sic et infra*) | Dauus adhuc Λ | Dauus] ante adhuc *transp.* Λ: post percipit *transp.* B | pepercit Θ: percepit Λ || 15 q. d. B | loquantur *uel* loquat- *codd.* Λ agat Θ β

INMEMORES DISCIPVLI ‘discipuli’ Mysis, Lesbia et Pamphilus: omnes, per quos agitur fallacia. Bene ergo discipulos imperitos ostendit et magistrum Dauum, quia supra dixit (u. 192) ‘tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum’. Alii hic Pamphilum significari putant discipulum, quia Dauus magister; <nam> nomen 5 est ad aliquid ‘discipulus’, ut ‘magister’. 18.4. Et nunc ‘discipuli’ genetiuus singularis est casus. Alii nominatiuum pluralem putant, ut ‘discipulos’ dixerit omnes, per quos agitur fallacia, secundum illud (u. 192) ‘tum si quis magistrum cepit ad eam rem improbum’.

19.1. (= u. 477) EGO QVID NARRES NESICIO quasi fabulam. 10
19.2. NVM INMEMORES DISCIPVLI deest ‘nunc’. 19.3. Et bene ‘discipuli’, quia ipsum magistrum supra fecit (u. 192). 19.4. EGO QVID N. N. semper ita respondet Dauus seni, tamquam non intellegat, quid loquatur.

163W. 20. (= u. 478) HICINE ME SI IMPARATVM redit ad illam senten- 15
tiam (uu. 159–160) ‘simul sceleratus Dauus si quid consilii habet, ut consumat nunc’.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 INMEMORES] IMME C (mor *add.* C² s.l.): IMMEMŌ Fq; M. MED. T: IMMEMOR ES Λ | discipuli] *om.* FT | Mysis] misidis F: mis. T: *ante* Pamphilus *transp.* B Lesbia et] Lesbia B: Lesbie K: et Lesbia et Λ || **2** per quos omnes ε | *post* fallacia. *add.* et Θ || **3** *post* dixit *add.* q. K | cum AK CT || **4** cepit–5 magister] etc. B | cepit] coepit F: *om.* T | alias AK || **5** significare Θ | magister] magistri Σ | *add.* *Wess.* || **6** *post* aliquid *add.* uero sunt Λ | discipulus] magister Λ | ut Goetz*: et ω | magister] discipulus Λ | *post* magister *add.* alii dauum discipulum putant tamen B || **7** genetiuus–casus AK: genetiuus est singularis casus (*om.* B) B Θ: genetiuus singularis est Λ | nominatiui Σ | plr A: pluralis Σ | *post* putant *add.* esse Λ || **8** *post* dixerit *add.* erit A || **9** tum] *om.* β | capit uel cepit *codd.* Λ: caput A: capit A²K: *om.* B Θ | cepit–improbum] *om.* B **10** NESICIO] N. AK T | quasi–13 N.] *om.* Θ | quasi] q. B | fabulam] fabula sit Λ **11** NVM] NON B | INMEMORES] IMMEMOR ES Λ: IMMEMOR EST B | nunc] sunt *Schopen* (1821, p. 28) || **12** supra magistrum β | N. N.] NARRES NESICIO Λ **13** seni tamquam] sententiam quam A | non] *om.* Θ | quod β || **15** HICINE] HIC ME AK: HIC Θ: *om.* B | ME] MI A: *om.* B | SI] *om.* Θ | redit B: rediit AK: reddit Θ: r. uel reddit *codd.* Λ

21.1. (= u. 479) ADORTVS ESSET ‘adortus’ dicitur, qui ex insidiis repente inuadit: dictum ab eo, quod corpora aggredientium exsurgant subito atque increscant. 21.2. ADORTVS aggressus.

22. (= u. 480) <EGO IN P. NA.> Omnia haec ex translatione maris
5 sunt dicta μεταφορικῶς.

21.1–21.2 *Don. Ad. 404.2; Id. An. 669.2; Cur. epit. Don. 29*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 dicitur C, *in dix*^{it} *corr.* C² | insidii C (s *add. s.l.* C²) || 2 egredientium C
4 *add. Zeunius* | translatione] tranquillitate Θ || 5 μεταφορικῶς *Steph.*: me-
t(h)aforicos ω | *post* μεταφορικῶς *add. personar. nomina A, sp. rel. K*

ANDRIA 3, 2

- 1.1. (= u. 481) ADHVC ARCHYLIS QVAE ADS. Q. Q. O. specta in hac scaena, quam scite expressa sit consuetudo medici uel medicae egredientis ex aegri domo: nam ueniens de negotiis eius loquitur, abiens de morbo. Et haec sunt praeter οἰκονομίαν quae dicuntur εὐρήματα. 1.2. ADHVC ARC. sic ueteres scribebant ‘adhuc’, quando incerti futurarum rerum ex praesentibus firmum intimabant, quod est genus cautissimae promissionis et certae. 1.3. ADHVC ARC. Q. ADS. medicina aut in ratione est aut in consuetudine et in exemplis. ‘Adsolent’ ergo consuetudinis est, ‘oportet’ rationis. 1.4. Et sunt qui ‘adhuc Archylis’ correptionem esse nimium sollicitae nutricis putent, quod ego non probo. 5 10
- 2.1. (= u. 482) SIGNA ESSE AD SALVTEM deest ‘haerentia’ aut ‘pertinentia’. Sic in Heautontimorumenon (u. 207) ‘atque haec sunt ad uirtutem omnia’. 2.2. Absolute ergo dixit, ut desit aliquid tale. Unde et nos dicimus ‘quid ad rem?’ uel ‘quid ad me?’ 15

1.1 cf. *Jakobi* 1996, 167 || 1.2 cf. *Cur. epit. Don.* 30

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 ADS.] ADSOLENT Θ (C): ASSOLENT $C^2 \Lambda$ | Q. Q.] Q. Θ : uar. Λ | O.] OPORTENT uel OPORTET *codd.* Λ | *post* O *add.* s.(IGNA) Λ | in hac scena specta Λ || **2** scite] sciente K: site AT | medici uel medicae] ^{medice}medici^{ue} B: medici uel medicine β || **3** egredientes C (*corr.* C^2) | ex] de Λ || **4** οἰκονομίαν *Steph.*: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ AB: *om. sp. rel.* K Σ (inuenta *suppl.* C^2) || **5** εὐρήματα *Steph.*: ΕΙΡΝΜΑΤΑ A: ΕΥΡΕΜΑΤΑ B: *om. sp. rel.* K Σ | ARC.] A. Q. Θ : ARCHIL(L)IS Λ | sic *Wess.*: sicut ω scribunt Θ | quando Λ : quā $\Gamma\Theta$ (quē T) || **6** incerti β D: incertis ω | *ante* futurarum *add.* fiet C^2 | futurarum] adhuc uiarum C | *post* praesentibus *add.* rebus Σ | firma Σ || **7** cautissimae] certissime Σ | promissionis] *post* certae *transp.* B | certe] caute Λ | ARC. Q. ADS.] ARC. Q. A. S. AK: etc B: AR. Q. A. Θ : ARCHIL(L)IS Q. A. Λ || **8** ratione] oratione B Θ (*exc.* T) | est] *ante* ratione *transp.* B: *om.* Θ | et *Wess.*: aut ω || **9** oportet B Λ | *sch.* 1.4 *post* 3.1 in ω || **10** nimiam β || **11** probabo Θ || **12** ESSET A | ferentia *Schopen** || **13** sic] sic(ut) B: *om.* A Heautontimorumenon ω , *corr.* *Westerh.* | atque] *om.* B | haec] *om.* C (*rest.* C^2) || **14** ergo absolute Θ || **15** quid₁-rem] quid me Θ (C^2 , ad me C)

- 3.1. (= u. 483) NVNC PRIMVM FAC ISTA VT LAVET imperitiae
notantes Menandrum aut Terentium ipsi ultro imperiti inueniun-
tur, nam et ille (*Men. An., frg. 39 K.-A.*) ‘λούσατ’ αὐτήν’ dicens a
consuetudine non recessit, cum λοῦσαι σαυτόν [se lauisse] a toto
5 partem significet, et Terentius propius ad significationem accessit
‘ista’ dicendo, ne pudenda nominaret. 3.2. FAC ISTA VT LAVET ‘ista’
quae ex puerperio sordebant. Quidam ‘ista’ ipsam puerperam
dicunt — sic enim et Menander (*An., frg. 39 K.-A.*) ‘λούσατ’ αὐτήν
αὐτίκα’ — sed imperitiae accusantur, quod non continuo solent
10 post puerperium lauare, sed diebus omissis.

3.1 *cf. Varro ling. 9,107*: Omnino et laua[n]t et lauatur dicitur separatim recte
in rebus certis, quod puerum nutrix laua<t>, puer a nutrice lauatur, nos in
balneis et lauamus et lauamur. Sed consuetudo alterum utrum cum satis
haberet, in toto corpore potius utitur lauamur, in partibus lauamus, quod
dicimus lauo manus, sic pedes et cetera; [*Caper*] *GL VII, 104, 14; Charis. ars*
p. 352, 6 B.; Seru. GL IV 437, 28; Pomp. GL V 233, 26

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 imperitiae] ita peritiae Θ || 2 imperati C (*corr. C²*) || 3 et] *om. C (rest. C²)*
ille-4 non] *om. K* | λούσατ’ αὐτήν *Steph.*: ΛΟΥC ATAYTKN A: ΛΟΥCΑ-
TAYTHN B: *om. sp. rel. Σ* | a] *om. C* || 4 ante cum *add. ut α* | λοῦσαι — [se
lauisse] *scripsi*: λοῦσαι αὐτήν *Sabbadini (1894, p. 126)*: lauisse se (*om. B*) aut
non se lauisse ω | a-5 partem *Schopen**: a parte totum (potum Θ) ω: pro
parte totum *Sabbadini (1894, p. 126)* || 5 significet α: significant Λ: signifi-
cantes ΓΘ | et] *om. K*: sed Λ || 6 VT LAVET] LAVENT β | ista₃] *om. Λ (exc. β)*
7 puerperio] puero Θ | ista] istam Γ Θ || 8 λούσατ’ αὐτήν *Steph.*:
ΛΟΥCATEARTHN A: ΑΟΥCATHAYTHN B: λούσατε αὐτήν M⁴: *om. sp. rel.*
K Λ: *om. nul. sp. Θ* || 9 αὐτίκα *Bentley**: ΥΤΙCΑ A: ΥCIG B: *om. nul. sp. Θ: om.*
sp. rel. Λ: ὥς τάχιCτα *Grauert*: τάχιCτα *Casaub. (apud Lind.)*: ὅτι τάχιCτα
Meineke | imperitiae] peritiae Θ | quod Θ B: quid A: qui K Λ | non] *om. Σ*
10 puerperam Θ

165W. 4.1. (= u. 484) QVOD IVSSI DARI BIBERE ET QVANTVM IMPERAVI
DATE consuetudine quam ratione dixit pro: date ei potionem.
Lucilius in quinto (*frg. 19 Cha.*) ‘da bibere <ab> summo’. 4.2. DARI
BIBERE <...> nam duo uerba iniuncta nullum habent significatum
sine nomine aut pronomine, ut si dicas ‘dic facere’. 4.3. QVOD IVSSI 5
DARI BIBERE ET Q. I. et qualitatem et modum rei dixit.

5. (= u. 485) MOX EGO HVC R. uide ut auctoritatem et iactantiam
medicorum imitetur dicendo ‘quod iussi’; et non sufficebat, sed
etiam ‘imperaui’ dixit. Simul haec dicit, quae solent medici
promittere frequenter ‘mox ego huc reuertor’.

10

4.1–4.2 *cf. Seru. Aen. 1,318*: COMAM DIFFVNDERE ... Graeca autem figura est.
Sic alibi (*Aen. 5, 248*) et argenti magnum dat ferre talentum (*Aen. 1, 79*) ‘et tu
das epulis accumbere diuum’: unde ‘da bibere’ usus obtinuit, quod facere
non debemus, ne duo uerba iungamus, nisi in poemate; *Id. ibid. 5,248*; *Porph.*
Hor. carm. 3,21,7: Attende elocutionem ‘descende promere’, pro ‘descende ut
promas’, ut est illud Lucili: ‘A ne da bibere ab summo’; *Charis. ars p. 158,1 B.*:
Biber τὸ πειν. G. Fannius annalium VIII (*frg. 2 P.*²), ‘domina eius, ubi ad
uillam uenerat, iubebat biber dari’; Cato quoque Originum (*frg. 121 P.*².) * sed
et Titinius in Prilia (u. 78 R.³) ‘date illi biber, iracunda haec est’; [*Sergius*] *GL*
IV 502,32: [...] Sed ista consuetudo ex Graeco usu descendit: nam Graeci
uerbo et articulos iungunt dicentes δὸς τὸ πειν; *Pomp. GL V 213,14*; [*Iul.*
Ruf.] *RhLM 58,3*; *Heraeus (1937, 195–196, n.3)*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 *post* IVSSI *add.* EI Λ | DARI] DA. B: DARE Fq Λ | BIBERE] B. BT: A. C (BI. C²)
TE *post* IMPERAVI *add.* Θ || 2 consuetudinem AT | *ante* quam *add.* magis B α
3 quinto] V B FT | da] date (uel -re) Θ | bibere ω: biber *Lind. (coll. Charis.*
158, 1 B.): | ab *Porph. ad Hor. carm. 3, 21, 7 edd.*: e *Lind.* | DARI] DATE q Λ
4 *lac. stat. Wess. dubitans utrum* mire ‘dari bibere’ *an ἑλληνισμός suppl. (cf.*
Seru. Aen. 1, 318) | nam] *om.* Λ | *post* uerba *add.* non Λ | coniuncta Λ
nullam Σ | significationem Σ || 5 aut] uel B | ut] *om.* Γ || 6 DARI K: DA. AB Θ:
DATE Λ | *ante* BIBERE *add.* MIHI Θ | BIBERE] *om.* α | ET₁] *om.* Tq | Q. I.] *om.* B:
QVANTVM IVSSI uel IMPERAVI *codd.* Λ | *post* dixit *add.* quod iussit quantum
quod iussi date bibere et quantum idest Θ, *add.* quod iussi date bibere et
quantum iussi Λ || 7 EGO] *om.* Σ | R.] ET Γ: RED(D)EO Θ | uide] *om.* Σ || 8 et] *om.*
Θ || 9 simul dixit haec B | *ante* Simul *add.* et Λ | dicit] *om.* BA: dum Θ
medici] dici Θ || 10 frequenter B: ut frequenter AΘ: frequenter ut KA

6.1. (= u. 486) SCITVS PVER EST satis obstetrici est adhuc
 incertum aevi, ut ita dicam, et a matre sanguinulentum non
 ‘pulchrum’ (quod ipsum nimium uideretur) cito dicere, sed
 ‘scitum’ pronuntiat. 6.2. Ideo subblanditur, ut operae pretium
 5 maius accipiat. 6.3. PER ECASTOR per Castorem et Pollucem 166W.
 ornatua sunt iurandi apta feminis. 6.4. Et ‘natus Pamphilo’ dixit,
 ut Vergilius (*Aen.* 1, 617–618) ‘quem Dardanio A. a. V. F. g. S. a. u.’.
 6.5. SCITVS elegans, pulcher, quem Graeci κομψόν dicunt. *Quod*
enim quis scit, hoc ‘scitum’ et pulchrum est. 6.6. Et est diaeresis,
 10 nam ordo est: perscitus ecastor, ut in Hecyra (uu. 58–59) ‘per pol
 quam paucos r. m. f. e. a., S.’, ut sit: perquam paucos.

7.1. (= u. 487) DEOS QVAESO VT SIT SVPERSTES Alias ‘supersti-
 tes’ sunt senes et anus, qui aetate multis superstites iam delirant.
 Unde et ‘superstitiosi’, qui deos nimis timent, quod est signum

6.3 cf. *Gell.* 11, 6; *Charis. ars.* p. 258,2 B.; *Eugr. An.* 486; *Cur. epit. Don.* 644
 6.4–6.5 cf. *Don. Hec.* 740.3; *Id. Phorm.* 110.3; *Fest.* p. 444 L.; *Non.* 650 L.; *Alc.*
orth. 381, p. 32,6 B.; *Diff. Charis. ars.* p. 394, 13 B.; *Synon. Cic. Charis. ars.*
p. 445,20 B.; *Cur. epit. Don.* 811 || 7.1 cf. *Seru. Aen.* 8,187: Superstitio est timor
 superfluum et delirus. Aut ab aniculis dicta superstitio, quia (quae ASF)
 multae (multis AS) superstites per aetatem delirant et stultae sunt; *Isid. orig.*
 8,3,6: Alii dicunt a senibus, quia multis annis superstites per aetatem delirant
 et errant superstitione quadam; *Cur. epit. Don.* 850

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 EST₁] om. Θ | est₂] om. KΘ | incertum adhuc B || 2 aevi ut Γ: cui ut Θ: que
 ut Λ (atque ut β) | dicam ita Θ | et] ut C (corr. C²): om. Λ: atque *Schopen** || 3
 ipsi B | nimium] minimum B | cito] post ipsum uel nimium *transp. codd.* Λ
 4 pronuntiauerat C (corr. C²) || 5 maius] magis BC | post ECASTOR *add.* per
 castor A || 6 apta] acta C | feminis] senanis A: f(rat)ris K (*incert.*) | lac. post
 dixit *sign. Jakobi GFA**, *suppl. e. g.* ‘ne esset pater incertus’ *coll. Seru. Aen. ad*
loc. cit. || 8 post elegans *add.* puer Θ | κομψόν *Wess.*: KONYON AB: om. sp. rel. K
 Σ (κόνιον M⁴) || 9 quis *Steph.*: qui ω | scit *Steph.*: sint Γ: sunt Θ: sint uel sunt
codd. Λ | est] om. Θ | dicheresis A: didiersis K || 10 ut] om. BΘ | Hecyra] *Hec.*
 ita Θ: hoc Λ || 11 r.–S. K: R M S E A S A: re. B: r. sp. rel. Θ: om. sp. rel. Λ
 perquam] quam Θ || 12 alias] alia s. K | superstites] iter. β: superstes K CT
 13 senes] senex Θ (C², senes C) | qui *scripsi*: quia ω | aetate] senes Σ | multi
 KΘ | superstites] supestes Θ | iam] etate Λ : om. Θ | delirant] erant Θ
 14 timent (C², timen C) nimis Θ | signum est Σ

deliramenti. 'Superstes' nunc saluus. 7.2. QVANDO QVIDEM IPSE EST 'quando' et 'cum' interdum causales sunt coniunctiones. 7.3. Et 'quando' pro 'quoniam' et pro 'quia' intellegimus. 7.4. QVANDO QVIDEM IPSE EST transit a puero ad ipsum Pamphilum.

9.1. (= u. 489) VEL HOC QVIS NON CREDAT ironia est. 9.2. 'Vel' 5
167W. modo non est disiunctiua coniunctio, sed pro 'etiam' posita, ut apud Vergilium (*Aen.* 11, 259) 'uel Priamo miseranda manus' et (*Verg. ecl.* 8, 69) 'carmina <uel> c. p. d. l.' 9.3. Et bene 'uel hoc': subaudias 'exceptis illis, quae reprehendit supra'. 9.4. ABS TE ESSE NATVM et 'ortum' legitur, ut sit: instructum, commentum et 10
compositum.

10.1. (= u. 490) NON IMPERABAT C. 'coram' ad certas personas refertur, 'palam' ad omnes. 10.2. QVID OPVS FACTV ESSET impersonatiue dicitur 'opus facto esse'. 10.3. PVERPERAE datiuus casus est:

7.3 cf. *Don. Ad.* 348; *Non. XII* 31, 187 G.-S.; *Prisc. GL III* 83,2 || 9.2 cf. *Don. Phorm.* 143.2; *Seru. Aen.* 11,259; *Id. ecl.* 8,69; *schol. Bemb. Ter. Eun.* 397; *Non. XII* 32, 187 G.-S.; *Conr. fab. p.* 291,16; *Cur. epit. Don.* 900 || 10.1 cf. *Varro frg* 421 F. (= *ap. Seru. Aen.* 1,595); *Seru. Aen.* 2,538; *Prisc. GL III* 52,5; *Audax GL VII* 354,18; *Isid. diff.* 1, 168, p. 170 C.; *Diff. ed. Beck* p. 48,52; *Suet. diff. p.* 286,5 Reiff.; *Ulp. dig.* 50,16,33; *Don. Ad.* 608.2; *Sedul. in art. Don. mai. p.* 303, 11 L.; *Cur. epit. Don.* 143

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 delimenti Θ | Superstes-saluus] *transp. ante alias Steph. (prob. Wess.)* Superstes $\Gamma\Lambda$: superstites Θ | QVIDEM-2 et] etc. B | *post EST add.* ingenio tam bono Σ || 2 sunt causales Θ | *post causales add.* interdum β | coniunctiones] *om.* Θ | Et Θ : *om.* $\Gamma \Lambda$ || 3 pro,] *om.* Λ | quia] quoniam K: *om.* Λ || 4 EST A: *om.* KB Σ | transiit AK | ipsum] *om.* B || 5 VEL Λ : *om.* $\Gamma\Theta$ | QVIS Λ : *om.* B Θ : QVI AK | NON B Λ : *om.* AK Θ | CREDIT Θ | est] sed Θ || 6 sed] et Γ | *post posita add.* est Λ || 7 et carmina] *om.* Θ || 8 uel, *ex Verg.:* *om.* ω | c.-l.] etc. B || 9 exemptis β | supra reprehendit Λ | ABS] ABSIT Θ | TE] *om.* Θ || 10 NATVM] ORTVM Λ ortum] natum Λ || 11 compositum] nunc positum Θ || 12 IMPERABAT] IMPERABIT B: VI(C)TVPERABAT Θ | te ante c. *add.* C² | c.] CORAM B Σ || 13 ad omnes palam Θ | QVOD Θ | FACTV B Λ : FACTVM AK (*incert.*): FACTO Σ ; cf. *Haut.* 941 | ESSET] *om.* C (*rest.* C²) | ante impersonatiue *add.* puerperae β imperatiue Tq || 14 post dicitur *add.* quid Λ (*exc.* β) | factu B | esse] e. T: *om.* Λ (*exc.* β) | *sch.* 10.3 *om.* Λ (*exc.* β), *rest. cum* 10.4 QVID OPVS POST *post* 10.4 faciam | PVERPERAE-171,1 ESSET] *om.* T | casus-171,1 puerperae] *om.* B

- ipsi puerperae coram imperaret. 10.4. QUID FACTO OPVS ESSET sic enim dicimus ‘quid uis tibi faciam?’ 10.5. PVERPERAE omnis, quae peperit — 10.6. ‘Puerpera’ πρωτότοκος — et non quod ‘puerum’, sed quod ‘fetum’, ‘puerpera’ dicta. Et apud ueteres ‘puer’ ‘puellus’,
 5 ‘puera’ ‘puella’.
- 11.1. (= u. 491) ILLIS QVAE SVNT INTVS CLAMAT DE VIA argumentum ex eo quod non factum est, cum fieri oportuerit, et ex eo quod est factum, cum fieri non oportuerit. 11.2. CLAMAT DE 168W. VIA mire ‘clamat’, quasi dicat: maluit clamare quam sine labore
 10 intus imperare.
- 12.1. (= u. 492) O DAVE ITANE CONTEMNOR hoc est: usque adeone. 12.2. ITAN CONTEMNOR ualde temnor, — ‘temnor’ autem

10.5–10.6 cf. *Paul. dig.* 50, 16, 163; *schol. Iuu.* 6, 594, p. 113 W.; *Isid. orig.* 11, 2, 14; *schol. Bemb. Ter. Ad.* 921: quae p[uerum pe]perit; *Cur. epit. Don.* 719; *Isid. diff.* 1, 387, p. 258 C. || 10.6 Et – puella] cf. *Prisc. GL II* 231, 13 || 12.2 cf. *Charis. ars p.* 366, 26 B.; *Diom. GL I* 441, 22; *Don. ars mai.* p. 396, 8 H; *Non. I* 19, p. 316 Maz.; *Pomp. GL V* 297, 8; [*Probus*] *GL IV* 263, 7; *Iul. Tol. ars p.* 192, 35 M. Y.; *Seru. Aen.* 1, 203; *Id. ibid.* 665; *Seru. auc. Aen.* 1, 542; *Schol. Stat. Theb.* 2, 570; *Cur. epit. Don.* 144

Γ; Σ {Θ, Λ}

12.2 Bern. 276*: Temno/ s(i)n(e) p s(ecundum) p(r)'s./ in X a te(m)nu(m)/ G(re)(co) q(uod) (est) cedor (ue)l reici/or lati(n)^e s(ecundum) do(na)^{t(um)} i(n) co(m)(men)^{to}/ and(r)^e

1 ante ipsi *add.* ut sit Λ | post coram *add.* non Σ (*exc.* q β) | imperaret A β: impararet K: imperet BΘ: imperabat Λ | OPVS FACTO Λ (*exc.* β): O. F. B | sic] sicut F Λ (*exc.* β) || 2 dicimus] dicturus Θ | tibi uis B || 3 πρωτότοκος *Steph.*: P ω T ω TOKOC A: PΩTΩROC B: pu *postp. rel.* K: om. *sp. rel.* Σ | quod] quae *Schopen** | ~~filium~~ puerum B || 4 quod fetum *Wess.*: quod filium ω: quod filium peperit *Steph.*: et quae filiam peperit *Schopen** | post dicta *add.* est Λ | Et] om. BΣ | puellus] puellis A | post puellus *add.* et Λ || 5 puera puella Θ β: puerula puella Γ: puella puera Λ | post puella *add.* uocaba(n)tur Λ || 6 ILI β | QVAE] QVI Γβ | VIA B Λ: om. AK: EO Θ || 7 oportuerit–8 fieri] om. BΘ | est] om. K 8 potuerit Θ || 9 clamat] om. B: clamauit Θ | dicat] d. BT | labore] dolore α 10 intus] om. Θ || 11 ITAN Θ: ITA(N) uel ITANE *codd.* Λ | CONTEMPTOR A: CONTE(M)PNOR K C: CON. T: om. B | ante hoc *add.* abs te Fq | usque] om. Θ (*prob. Schopen**) || 12 temnor₁] tempnor K: contem(p)nor B Θ: temnor uel contemnor *codd.* Λ | temnor₂] tempni B: tenum Θ: temnere K (uel potius tenere?) Λ

Graecum est, id est caedor et reicior, — nam ueteres ‘temnere’ dicebant sine praepositione. 12.3. ITANE TANDEM indignatio est ad aestimationem reuocantis eius dicta uel facta, <a> quo contemnitur quis. 12.4. IDONEVS ‘aptus’ et ‘huic rei natus’.

13. (= u. 493) APERTE FALLERE δύο δι’ ἐνός cito: et ‘fallere’ et ‘aperte’.

14.1. (= u. 494) SALTEM ACCVRATE mire ‘saltem’, quod ponitur in desperatione rerum; primum enim fuerat ‘ut ne conareris fallere’. 14.2. SALTEM ACCVRATE v. m. ζεῦγμα a superiore ‘fallere incipias’. 14.3. Aut certe σύλληψις ‘fallere incipias’. 14.4. CERTO SI RESCIVERIM utrum pro ‘cum rescierim’ an quia stultum me putas?

15.1. (= u. 495) CERTE HERCLE NVNC HIC SE I. F. H. E. hoc ita dixit, ut audiat spectator, non ut Simo. 15.2. EDIXI TIBI hic illud reddidit (u. 204) ‘edico tibi, ne temere facias’.

12.4 *Don. An. 757.1; Id. Hec. 361.4; Char. ars. p. 403, 19 B.; Paul. Fest. p. 122 L.; Synon. Charis. Cic. ars p. 415 B. || 14.1 cf. Don. An. 313.1*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 et] *om.* Λ | reicior] deicior Λ: reicior τὸ τέμνομαι *Steph.* | temnere] tenere K: tempnere B: tempeiere C: temp(er)ere F: tendere T: *incert.* q || 3 aestimationem] extimationem uel esti- *codd.* Σ | *add. Steph.* | contemnitur ex compnitur C (*corr. C²*): contendere T || 4 actus Θ || 5 ante APERTE *add.* quem tam B | APTE Θ | δύο δι’ ἐνός *Steph.*: d. i(n) YOΔIENOC B: YOAIENOE A: *om. sp. rel.* KΣ | cito] *om.* K | et₁] *om.* Σ || 7 post ACCVRATE *add.* et Θ: *add.* ut metui uidear Λ | mire-9 ζεῦγμα] *om.* F || 8 primum B: primo ω | post enim *add.* (h)ortatus Λ | fuerat] erat B | post fuerat *add.* Dauum Λ | ne] non Λ: nec Θ conareris] conaretur Λ: orareris Θ || 9 SALTEM fallere Θ | v. AK: VIDEAR B: VT Λ: *om.* Θ | M. K: IN. A: METVI BΛ: *om.* Θ | ζεῦγμα *Steph.*: xegma A: zeugma K: zeuma B Λ (Σeuma β): *om. nul. sp.* Θ || 10 *sch. 14.3 om.* ε | σύλληψις *Steph.*: CYMEMEΨIC A: CIAHMΨIC B: *om. sp. rel.* K Θ: sile(m)psis Λ | CERTO AK Θ: *om.* B: CERTE Λ (*Ter.*) || 11 RESCIVERIM] VERVM Θ | et ante utrum *add.* KΛ 13 CERTE-E.] FALLIT B | HIC SE] *om.* Λ | I.] *om.* BFT: IPSVS Λ | F. H. E.] F. A. E. F: F. H. E. T: FALLIT HAVT EGO B: SE FALLIT Λ || 14 dixit K Σ (dicitur Fq): d. A: dauus B | spectator audiatur Λ | EDIXI B: ED. A: EDIXTIN K: EDIXIN Σ 15 reddit T | edico ω: sed dico *codd. Ter.* | temere] *om.* C (*rest. C²*): t. T

16.1. (= u. 496) INTERMINATVS SVM NE F. pro ‘minatus sum’
 Plautus in Aulularia (u. 558) ‘interbibere sola si u.’ 16.2. NVM
 VERITVS ‘ueretur’ liber, ‘metuit’ seruus. — 16.3. Et deest ‘es’: apta
 ἔλλειψις irascenti. — Alibi (*Phorm.* 232) ‘non simultatem meam
 5 reuereri’. 16.4. QVID RETVLIT ‘retulit’ profuit uel interfuit. Et
 producit RE syllabam. 16.5. Et est sensus: sic contempsisti, quasi
 tibi non comminatus sim.

18.1. (= u. 498) TENEO QVID ERRET ET QVID AGAM HABEO hoc
 dixit non ut Simo, sed ut spectator audiat. Hoc denique senex
 10 probat dicens Daou ‘quid taces?’ 18.2. ET QVID AGAM HABEO et
 quid respondeam scio. 18.3. QVID T. ‘propter quid’ aut ‘propter
 quam rem’ aut ‘quomodo’ [aut per quid].

19.1. (= u. 499) QVID CREDAS repetit uerbum eius, quod ait
 ‘credon’: quare adiuuandum pronuntiatione est. 19.2. QVASI NON
 15 TIBI RENVNTIATA nuntiata: compositum pro simplici.

16.1 cf. *Don. Eun.* 80: INTERCIPIT proprie ‘intercipit’ quasi totum capit.
 Plautus in Aulularia (557) ‘quae sola interbibere’ [...]; *Cur. epit. Don.* 431
 16.2 cf. *Cur. epit. Don.* 901 || 16.4 cf. *Don. Phorm.* 646; *Seru. auc. georg.* 3,48;
Seru. GL IV 454,31; *Beda orth. p.* 29,550; *Cur. epit. Don.* 761 || 18.3 cf. *Don. An.*
 234.2 (ubi cf. alia)

Γ; Σ {Θ, Λ}

16.1 Bern. 276: Therentius in Andria interminatus ·|· minatus secundum Donatum in
 commento Andrie

1 F. Γ: FACIAS Θ: FACERES Λ | minatus] nun(c)tiatus K Λ (cf. Cioffi 2015, p.
 364): ualde minatus Schopen* coll. *Eun.* 80: an non comminatus? dub. Wess.:
 an potius eminatus coll. *Isid. orig.* 5, 26, 17? || 2 interbibere A Θ codd. *Plaut.*:
 inter huunc K: interhibere B: inte(r)mine Λ (interminet β) | si ui *Plaut.*: sibi
 ω || 3 ueretur] fueretur A | es apta] epta A || 4 ἔλλειψις Wess.: YIC A:
 EAAIYIC B: om. sp. rel. K Θ: eclipsis Λ | Alibi–5 reuereri] om. B | non D:
 num AK Λ: nunc Θ | simultatem] ex simulantem C²: ex simultantem F²
 5 reuereri] reueteri A: reuer–meam re postp. rel. K | retulit] om. FT | uel–6
 producit] om. T | uel] om. B || 6 producit] produxit C (corr. C²): producant F
 Et est] om. B: est K | sic] si Tq || 8 ERRAT A: ER. B || 9 ut₁] om. B: ante non
 transp. β || 10 dicens probat Θ | ante quid add. etiam C (del. C²) | ET₁] ETIAM
 Θ || 11 sch. 18.3 om. B | T. scripsi: CREDAS AKΛ: CREDAM Θ | propter₂] om. Θ:
 secl. Schopen* || 12 quam rem] quare Schopen* | aut₂–quid] del. Schopen*
 propter Θ || 14 credon] credens KΛ (taces β) | est pronuntiatione Λ | TIBI
 NON Σ || 15 post RENVNTIATA add. pro B

20.1. (= u. 500) MIHIN QVISQVAM fauet sibi senex in eo, quod se
170W. uult perspicacem uideri. 20.2. EHO AN TVTE 'eho' nunc interiectio
est admirantis, alias ad se uocantis, ut (u. 183) 'ehodum ad me'.

21. (= u. 501) NAM QVI ISTAEC 'qui' unde.

22. (= u. 502) QVASI TV DICAS FACTVM ID C. M. 'dicas' pro 5
'credas'; non enim dicimus nisi quod credimus: ab eo quod sequi-
tur id quod praecedit. — 22.2. Figura μετάληψις a posterioribus ad
priora. — idem *alibi* (Plaut. *Capt.* 401, *Merc.* 726, *Most.* 916, *Pseud.*
828) 'audacter dicito' et *alibi* (Phorm. 493) 'faeneratum istud benefi-
cium pulchre tibi dices', id est credes, scies, senties. 10

23. (= u. 503) NON SATIS ME PERNOSTI ETIAM QVALIS SIM SIMO
'etiam' pro 'adhuc', ut Vergilius (*Aen.* 6, 485) 'Idaeumque etiam c.,
e. a. t.'

24.1. (= u. 504) EGONE TE duobus istis pronominebus ostendit
senex omnia se scire. 24.2. SED SI QVID TIBI NARRARE OCCEPI 15

20.2 cf. Don. An. 184.2 (*ubi cf. alia*) || 21 cf. Don. Eun. 779.3; Id. Hec. 279; Id.
ibid. 334.2; Id. ibid. 553.4; Id. Phorm. 381; Id. ibid. 396.4; Pomp. GL V 251,10; Cur.
epit. Don. 733 || 22 Don. Phorm. 104.2 || 23 cf. Don. An. 116.1; Id. 940.3; Id.
Hec. 535.2; Seru. Aen. 6,485; Id. ibid. 11, 373; Seru. auc. Aen. 11, 352; Id. georg.
3,189; Id. ibid. 2,292 || 24.2 cf. Cur. epit. Don. 600

Γ; Σ {Θ, Λ}

24.2 cod. Vict. (D): uel "occoepi" s. D.

1 MIHI Ñ A | post QVISQVAM add. non A: add. et KB | quid A | se] sibi ε (*om.*
β) || 2 EHO₁] ET HAEC A | nunc] *om.* B || 3 est] *om.* B: ante interiectio *transp.*
Λ | ut] *om.* Θ || 4 ISTAEC] STA HEC A: ISTA TE K: *om.* B: ISTHEC β | ante qui
add. tibi incidit suspicio Λ | qui] que A: *om.* T | ante unde add. i.(dest) Θ
5 DICAS₁] DICIS A | C. M.] CONSILO MEO FA: CONSILO Θ || 6 credimus Nf B²:
creditur ω | post sequitur add. ad Θ || 7 μετάληψις Steph.: meta lesis A:
methale(m)psis K: met(h)alensis B Λ: melepsis Θ | a-8 priora] ad priora a
posterioribus Λ || 9 fenerarium Θ | istud] illud β || 10 id est] idem K: uel B
credas CT || 11 NON] NAM CT, corr. C² | PERNOSTIN C (corr. C²) || 12 ut] *om.* B
idemque Λ | c.-13 t.] *om.* B | c.] o Σ || 13 post e add. r K | post t. add. potest
AK Λ: add. pater Θ || 14 istis duobus K Λ || 15 senex-scire] se senex scire
omnia Θ | SI] *om.* β | ACCEPI A

‘occepi’ melius quam ‘incepi’. Dicitur ab ‘occipitio’; est enim ‘occepi’ quasi ‘caput rei institui’.

- 25.1. (= u. 505) **FALSO** potest et εἰρωνικῶς ‘falso’ pronuntiari, potest et ‘falso loqueris’ dici, ut (Sall. *Iug.* 1, 1) ‘falso queritur de n. 171W.
5 s. g. h.’ 25.2. Et uocalitatis causa sic dixit, ut ‘sedulo’ ‘optato’ ‘certo’, quam ‘false’ ‘sedule’ ‘optate’ ‘certe’. 25.3. **NIHIL IAM MV TIRE** Ennius (*frg.* 27, p. 79 FPL⁴) ‘nec dico nec facio <mu>’ (unde et ‘mutos’ dicimus), quod Graeci φθέγγεσθαι.

- 26.1. (= u. 506) **EGO VNVM HOC SCIO NEMINEM** ‘neminem’
10 dicendo maiorem confirmationem fecit: non solum Glycerium non peperisse, sed ‘neminem’. 26.2. Et ‘hic’ dicendo ostendit domum. 26.3. Et est ‘neminem’ ‘nullum hominem’. 26.4. Et nota in feminino genere etiam ‘neminem’ positum.

25.1 cf. *Cled. ars* p. 87, 1 B.; [*Aug.*] *regul.* p. 109,12 M.; *Id. ibid.* p. 119, 9 M.
25.2 cf. *Quint. inst.* 1, 5, 4; *Don. An* 533.5; *Don. ars mai.* p. 641.2 H.; *Charis. ars* p. 149,4 B.; *Id. ibid.* 249,29 B.; *Prisc. GL III* 68, 24; *Frg. Bob.* [13], p. 334 M.
25.3 cf. *Varro ling.* 7, 101: Mussare dictum, quod muti non amplius quam μῦ dicunt; a quo idem (= Ennius) dicit id quod minimum est: ‘Neque, ut aiunt, μῦ facere audent’; *Paul. Fest.* p. 6 L.; *Seru. Aen.* 11, 345; *Non. V* 22, p. 16 G.-S.; *Apul. (frg. 5 FPL⁴) ap. Charis. ars* 314,4 B.: ‘Mutmut non facere audet’
26.4 cf. *Prisc. GL II* 207,2; *Cled. ars* p. 64, 12 B.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 occepi (accepit A) melius Γ: melius Θ: et (sed α) melius occepi Λ | ante quam add. dixit Λ | ante Dicitur add. et Λ | Dicitur] post melius transp. B occipitio B: hoc cipitio A: occipitione K β: occipio Θ: occipite Λ | est] om. K
2 rei caput Λ || 3 εἰρωνικῶς z: ironicos ω || 4 et potest Λ | de] d. C: de uel d. codd. Λ | n.] natura B: natura uel n. codd. Λ || 5 s.] sua B: sua uel s. codd. Λ | g.] s. K: genus B: c. Θ: genus uel e codd. Λ | h.] h. h. K: human. B: humanum uel h. Λ (ante g. β) | uocalitatis] nobilitatis β | ut] om. B | optato] optate uel -to codd. Λ || 6 quam false AK: om. B: quasi Σ | optate] om. K || 7 mu add. Lind. coll. *Char. ars* 314, 4 B. || 8 quod Graeci] om. sp. rel. Θ | φθέγγεσθαι. *Steph.*: φΕΕΝΤΕCΑr A: ΦΘΕΝΤΕCΘAI B: om. sp. rel. K Σ || 10 confirmationem] comparisonem Θ | fecit] om. B: facit Θ | post fecit (= facit Θ) add. uel confirmationem (C², comperationem C) fecit Θ || 11 post sed add. etiam Θ Et] om. Σ || 12 Et est] om. B | Et₂] om. B | post nota transp. neminem B 13 etiam] om. β | neminem] gⁿeminem A: om. B | post neminem add. esse β

27.1. (= u. 507) REFERETVR MOX HVC PVER ANTE OSTIVM pro
feretur. 27.2. HVC quasi nobis.

28.1. (= u. 508) ID EGO IAM TIBI RENVNTIABO fingit se prodere,
quod ipse facturus est, ut non credat senex ab illo fieri, quod
praedixit fore. 28.2. ID EGO IAM TIBI RENVNTIABO ERE FVTVRVVM 5
're' syllaba apud ueteres interdum abundat, ut modo 'renuntio'
pro 'nuntio' et Cicero (*Verr.* 2, 2, 149) 'renuntiat mihi'. 28.3. RE-
NVNTIO quasi secretum consilium, ut supra (u. 501) 'renuntiatum
est'.

172W. 29 (= u. 509) DAVI FACTVM CONSIPIO AVT DOLIS commotius et 10
magna cum invidia dixit 'Davi', quam si 'meo' dixisset, ut Vergi-
lius, cum Turnus incusaretur, ait (*Aen.* 12, 11) 'nulla mora in
Turno'.

30.1. (= u. 510) PRORSVS A ME OPINIONEM 'prorsus' quasi 'porro
uersus', quod Graeci dicunt μακράν. 30.2. PRORSVS pro 'uere' 15
positum putatur, ego pro eo quod est 'omnino'. Sunt qui coniunc-

28.2 cf. *Cur. epit. Don.* 762 || 29 cf. *Seru. auc. Aen.* 12, 11: NVLLA MORA IN
TVRNO plus est 'in Turno', quam si 'in me' dixisset, ut (*Aen.* 1, 48) 'et
quisquam numen Iunonis adoret praeterea'. Et bonum principium eius, qui
(in) suspicionem timiditatis inciderat || 30.1–30.2 cf. *Don. Eun.* 306.3–4; *Fest.*
p. 268 L.; *Cur. epit. Don.* 689 || 30.2 uere] cf. *Don. Ad.* 844.2: 'prorsus' autem
recte, certe ac uere significat

ab sch. 28.1: Γ; Σ {Θ, Λ [ε (α + a D O p QJ s x), GH M NY U z]}

1 REFERETVR Θ: REFERTVR K: om. AB: DEFER(E)TVR Λ | MOX–2 feretur] om.
F | MOX–OSTIVM] om. B | HVIC A | PVERVM β | OSTIVM C: HOSTIVM ω || 2 HVC]
VT Γ Θ | post quasi add. n̄r Θ, add. dicat Λ || 3 IAM (TAM C) EGO Θ | TIBERI A
NVNTIABO A: RENVNTIO q Λ | fingit–5 RENVNTIABO] om. A || 4 illo] eo Θ
5 praedixerit B ε | fore K Θ: om. BΛ | TIBI Θ: om. B: T. K: T. uel TIBI codd. Λ
RENV(N)TIO Θ (C, corr. C²): R. uel RENVNTIO codd. Λ | FVTVRVVM HERE Λ
6 post ueteres add. ut A | ut modo] om. Σ | renuntio–7 mihi] cf. *Jakobi* (1996,
p. 64, n.162): om. T || 7 et] om. B | Ci. C | renuntiate A | post renuntiatum add.
sibi β || 10 DAVI–DOLIS] DICAS DAVI B | CONSIPIO FACTVM Σ | commotius *Klotz*
1865: commodius ΓΛ: cum odiis Θ || 11 eum A | quam] quod B: qua Σ | si meo]
sis in eo A: siue K: sine eo B e: si sine eo Σ | ut] om. B || 12 ait] aut B: om. ε:
dixit Σ | mora] maiora Θ || 14 prorsus Λ: om. Γ Θ || 15 μακράν *Steph.*: macran
AK: macra B: om. sp. rel. Θ: longum uel tractum C²Λ | post PRORSVS add.
quidam prorsus *Steph.* | uere *Wess.* (cfr. *Ad.* 844.2)] quare ω (quasi ε) || 16
putatur Γ: putant Σ | ego *Steph.*: ergo ω

tionem uelint esse. 30.3. OPINIONEM TVAM HANC ‘hanc tuam’ cum taedio eius dixit, hoc est: nimis molestam, nimis suspicacem, nimis accusatricem — 30.4. *Sic dixit ‘hanc tuam’, ut ille de apibus* (Verg. georg. 4, 22) ‘uere suo’ et (Aen. 6, 641) ‘solemque suum, s. s. n.’
 5 — ut in Adelphis (uu. 754–755) ‘iam uero omitte, Demea, tuam istam iracundiam’.

31.1. (= u. 511) AVDIVI ET CREDO locus communis, an famae credendum sit. 31.2. Bene subiunxit ‘credo’: non enim audisse statim ‘credere’ est. 31.3. MVLTA CONCVRRVNT SIMVL QVI CONIECTV-
 10 RAM HANC restat enim, ut multis concurrentibus signis una coniectura conflatur.

32.1. (= u. 512) IAM PRIMVM HAEC SE EX PAMPHILO a falso 173W. concepit, secundum quod credit, senex. 32.2. Et a summo ad imum et ex factis et ex dictis et ex rebus atque personis sumit
 15 argumenta.

33. (= u. 513) POSTQVAM VIDET NVPTIAS DOMI PARARI eleganter omisit, in cuius domo.

31.1 cf. Eogr. ad loc. || 32.2 Eogr. Eun. 507; Id. Hec. 674; Id. Haut. 274

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 uelint] uolunt KΛ | tuam B: tu A: om. K Σ || 2 eius] om. Σ || 3 Sic B Θ: om. A: supra K: et Λ | dixit–tuam] tuam – dixit Λ | ut ille] sic(ut) Virg(ilius) Λ || 4 et] om. B Λ | solem Θ | s.₁–5 ut] om. B | s.₁] s. uel om. codd. Λ: om. AK: h Θ || 5 ut Schopen*: et ω | istam tuam B Λ || 7 ET] om. Θ || 8 enim] bene C (corr. C²) 9 est] om. K | QVI] QVE A || 10 HANC] om. Θ | enim] ante Θ || 12 PRIMVM] PRIDEM α | HAEC] HOC C (corr. C²) | post SE uel post PAMPHILO add. grauidam Λ | EX] E. Λ (exc. β) | a falso] om. Σ || 13 concepit] dixit esse inuentum est falsum Λ | secundum Λ: sed Γ Θ | senex credit Λ | Et Λ: Est Γ Θ | ad imum] om. sp. rel. K || 14 et₁] etiam Fq: om. Λ | factis] dictis Λ | et₂] om. Λ (exc. β) dictis] factis Λ | et₃] om. Λ (exc. β) | atque] et Λ | sumit] sunt β: sumitur C 15 argumentum uel -ta codd. Λ || 16 VIDIT Θ | DOMI] om. Θ | APPARARE F: APPARARI Λ || 17 amisit Θ

34 (= u. 514) MISSA EST ANCILLA ILICO quod Graeci dicunt αὐτόθεν, αὐτῇ, αὐτοῦ; nam loci significatio est, etiam breuitatem temporis notans.

36.1. (= u. 516) NIHIL MOVENTVR NVPTIAE non perturbabuntur nuptiae. 36.2. MOVENTVR differuntur. 5

37. (= u. 517) QVID AIS CVM INTELLEXERAS quaqua se uerteret Dauus, obuium infestumque inuenit senem, et tamen uersute it obuiam et iam comprehensus elabitur.

39.1. (= u. 519) QVIS IGITVR EVM AB ILLA ABSTRAXIT non frigide intulit dixisse se, sed cum magna asseueratione. 39.2. Et 'abstraxit' 10 proprie, ut supra (u. 243) 'me a Glycerio miserum abstrahat' et 174W. (Verg. *Aen.* 2, 434–435) 'diuellimur inde Iphitus et P. m.' 39.3. QVIS IGITVR EVM hoc sic audiendum est, quasi dicat 'dixi'.

40.1. (= u. 520) QVAM MISERE HANC AMARIT 'misere' ualde, nimis. 40.2. NVNC SIBI VXOREM EXPETIT oratorie pro eo quod non 15 recusat, 'expetit'.

34 cf. *Don. Ad.* 156.4; *Non.* 509 L.; *Isid. diff.* 1, 287, p. 216 C. || 40.1 cf. *schol. Hor. sat.* 1,9,14.; *Seru. Aen.* 5,655: MISERVUM ... aut magnum, ut Terentius 'eam misere amat': aut [...]; *Don. Ad.* 522.1; *Id. Eun.* 412.1; *schol. Bemb. Ter. Haut.* 365; *Cur. epit. Don.* 531

Γ; Σ {Θ, Λ}

2 αὐτόθεν–αὐτοῦ *Sabbadini* (1894, p. 126): auto***INML ThIAUTO A: AUTOEMyAMThIAUTO B: *om. sp. rel.* KΣ | *ante* significatio *add.* est β temporis breuitatem B || 3 notans] nec afis A: notafis K: *om.* B || 4 perturbabuntur AK: perturbantur B Σ || 5 nuptiae₂ – MOVENTVR] *om.* Λ | *ante* differuntur *add.* non Λ | differantur Θ || 6 QVID] QVIS C | quaqua *Steph.*: quamquam Γ U^m: qua Θ: quo Λ | uerterat Θ | *post* uerteret *add.* Pamphilo B 7 et] *om.* Σ | tamen] tam etiam Θ: ita α: tam Λ | *post* uersute *add.* tamen Λ it B Λ: id A: ut KΘ || 8 et] ut Λ | iam] *om.* Λ | compensus C (*corr.* C²) 10 abseueratione C || 11 abstrahat] abstrahatus AK || 12 Iphitus B C²q: a ficus A: et ficus K: *om.* C: infei F: inscius T Λ | m.] mecum B || 13 sic] sub Σ | est] *om.* B | dicat] d. BT || 14 *sch.* 40.1, 40.2 *post* 41.3 in ω | AMARE A || 15 nimis] nimu sy K: *om.* B | EXPETIT oratorie] ex penatorie A: ex amatorie B | eo] ieci A: id B

41.1. (= u. 521) POSTREMO ID MIHI DA NEGOTI de proiectione pueri pro foribus. 41.2. TV TAMEN IDEM 'idem' abundat. 41.3. Apud ueteres 'tamenidem' integrum fuit, unde apud nos et 'tandem' et 'tamen' natum est. Sic et 'identidem' '⟨iterum⟩ iterumque' dictum.

5 41.4. TV TAMEN IDEM 'tamen idem' aut pro 'tamen' positum est aut pro 'tandem', ut ⟨sit: tu tandem has nuptias⟩ — 41.5. TV TAMEN IDEM HAS NVPTIAS ut caueatur ab appositione pueri ante ostium — perge facere ita ut facis.

43. (= u. 523) QVOD PARATO OPVS EST PARA diserte et Latine
10 dixit 'quod parato opus est'.

44.1. (= u. 524) NON IMPVLIT ME HAEC NVNC OMNINO VT CREDEREM 'non impulit' non persuasit, non perfecit, *ut crederem Glycerium peperisse*. 44.2. Et cum dicit 'omnino', ostendit quaedam 175W. se credidisse, in quibusdam iam esse circumuentum. Mire autem
15 cautum capi inducit senem, ut crederet, quod Glycerium ⟨non⟩ peperisset.

41.2–41.3 cf. *Seru. auc. Aen. 1,369; Non. 653 L.; Fest. p. 494 L.* || 41.3 cf. *Cur. epit. Don. 865*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 DA NEGOTI] DAVE NAGEON A: DA NEGOTI EN K | de proiectione] pro delectione Σ || 2 foribus] fratribus K: foribus uel fetibus (feri-) *codd.* Λ | idem₂] id est T: *om.* F || 3 et₁] *om.* Σ || 4 identidem–iterumque *Wess. (duce Schoell*)*: idem et (*om.* Λ) eorumque ω || 6 pro] *om.* Θ (per C: *del.* C²) | sit *add. Steph.*, tu – nuptias *add. Wess.* | TV] *om.* CT (*rest.* C²) || 7 IDEM] INDE C | ante] tamen C (*corr. in text. et fort. s.l.* C²) | (h)ostium] ociosum C || 8 perge–9 PARA] *om.* B ante perge *add.* pueri Fq || 9 diserte–11 OMNINO] *om.* Tq || 10 post est *add.* para Σ || 11 ME–12 impulit] *om.* B | OMNINO KΛ: *om.* AB Θ || 12 non perfecit] *om.* B: non perfecit Θ | *obliq. litteris scripsi* | ut KΛ: *om.* A Θ: et B crederem₂] crederim Θ || 13 Glycerium peperisse] *om.* B | periisse C: properisse T | Et cum] nec non A: *om.* Θ | dicit] *om.* Θ | se quaedam KBq Λ 14 iam] tamen Λ || 15 cautum] *om.* C (*rest.* C²): post capi *transp.* β | capit C (*corr.* C²) | crederem A | *add.* Λ *Hartman (1895, p. 146)*

45.1. (= u. 525) ATQVE HAVT SCIO AN QVAE DIXIT SINT VERA O. quae praeterea <dixit> Dauus. 45.2. Et bene 'omnia', ut appareat senem multa credere uera esse, quae Dauus dixerit.

46. (= u. 526) MVLTQ MAXIMVM EST 'multo' et comparatiuis antiqui adiunxerunt. 5

47. (= u. 527) QVOD MIHI POLLICITVS EST 'pollicitatio' multarum rerum promissio est.

48. (= u. 528) GNATO VXOREM subauditur 'ut det'.

49.1. (= u. 529) QVID ALIAS 'quid' pro 'cur'. 49.2. ALIAS alio tempore. 10

52.1. (= u. 532) ATQVE ADEO IN IPSO TEMPORE in ipsa opportunitate, in ipso articulo. 52.2. ECCVM IPSVM OBVIAM <CHREMEM> continuo mutauit declinationem [ut] (u. 533) 'iubeo Chremetem'.

47. cf. *Cur. epit. Don.* 665 || 49.1 cf. *Seru. Aen.* 6, 389 || 49.2 cf. *Don. Hec.* 80.1; [*Caper*] *GL VII* 97,16; *Charis. ars p.* 253,9 B.; *schol. Hor. sat.* 1,4,63; *Aug. enarr. p.* 197, 7 G.; *Alc. de orth. p.* 3,14 B.; *Beda orth. p.* 9, 48 || 52.2 cf. *Don. An.* 361.4 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 QVAE] QVOD A: Q. Θ | DIXIT *uel* D. *codd.* Λ: D. AK Θ | SINT VERA] S. V. Θ: V(ERA) S(INT) E | O.] *om.* Θ: OMNIA BΛ || **2** praeterea *Wess.*: postea ω | *add. Steph.* || **3** credere] *ante esse transp.* C | uera V²: uerba KBΘ: herbatem A esse] *om.* AB | dixisset K: dixerat Λ || **4** post comparatiuis *add.* et superlatiuis V² || **5** adiunxerunt] *ante antiqui transp.* B: affi(n)xerunt (*uel* -xere) Σ (*exc.* β) || **6** QVID C | pollicitatio-7 est] *om.* β || 7 est] *om.* BΘ || **9** quid] *om.* Θ | pro cur] procul Θ | alio] *del.* C² || **11** IN₁] CVM A | in ipsa] *om.* B: in ipso A || **12** in] *om.* B | *sch.* 52.2 *om.* B | ECCVM] ET CVM K | IPSAM K | OBVIAM <CHREMEM> *Westerh.*, OBVIAM *seclus.* *Craig* (1926, p. 200), *Kauer-Lindsay* (*ad loc.*): OBVIAM ω (*om.* C, *rest.* C²), *Ter. codd.* γ: OBVIAM CHREMEM *Ter. codd.* δ || **13** dictionem Λ | *del.* *Wess.*

ANDRIA 3, 3

1.1. (= u. 533) IVBEO CHREMETEM haec congressio duorum 176W.
senum ad tale periculum adigit fabulam, ut id non uideatur consilio,
sed euentu posse uitari: qui euentus est Critonis praesentia,
nam nunc ex falsis fient uerae nuptiae. 1.2. IVBEO CHREMETEM
5 ferme aliquid iubere ‘uelle’ est, ‘iubeo’ ergo: uolo. — 1.3. Et deest
‘saluere’, quod opprimitur ab alterius personae interuentu. — ut
Vergilius (*Aen.* 5, 386) ‘reddique uiro p. i.’ 1.4. Et μεταλημπτικῶς,
quia qui dicit ‘salue’, iubet: ‘uolumus’ enim animo, ‘iubemus’
uerbis. 1.5. TE IPSVM QVAEREBAM placabilis et lenis amicus per
10 totam fabulam inducitur Chremes, ut cognitioni ad ultimum
interesse possit. 1.6. OPTATO ADVENIS ‘optato’ aduerbium est, ut
Vergilius (*Aen.* 10, 405) ‘ac uelut optato uentis’.

2.1. (= u. 534) ALIQVOT ME ADIERVNT ‘aliquot’ hoc est: ‘nec
multi nec pauci’. 2.2. Et ‘adierunt’, non ‘accesserunt’, quia ‘aditus’
15 arduus difficilisque est. 2.3. ADIERVNT quasi importune et interpel-
lantes. 2.4. ADIERVNT sic alibi (uu. 314–315) ‘Byrria, quid tibi

1.2 cf. *Seru.*, *Seru. auc.* *Aen.* 3,261; *Id. ibid.* 2,3; *Id. ibid.* 11,218; *Schol. Stat. Theb.* 7, 506; *schol. Bemb. Ter. Ad.* 925; *Paul. Fest.* p. 92 L.; *Non.* p. 508 L.; *Isid. diff.* 1, 251, p. 204 C.: ‘iubere’ ibi dicebatur apud ueteres, ubi uoluntatis erat obsequium, ‘imperare’ autem, ubi debito quisque imperio parebat; *Prob. app.* p. 17, 82 A.-P.; *Cur. epit. Don.* 483 || 2.1 cf. *Don. An.* 771.2; *Cur. epit. Don.* 56 2.2–2.4 cf. *Charis. ars* p. 222, 173 B.; *Non.* 355 L.; *Paul. Fest.* p. 17 L.; *Cur. epit. Don.* 31

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 CHREMEM B || 2 adigit KB: adegit A: agit Θ: redigit Λ | non] *om.* K Λ (*sed cfr. infra*), *post uideatur transp.* B || 3 sed euentu] *post uitari transp.* Λ | non ante posse *add.* Λ | nitari AK: uitare C (*corr.* C²): mutari Λ || 4 fieri Θ || 5 ferme *Schoell**: firme ω | aliquid CF | nubere uellē A | Et] *om.* B || 6 exprimitur Σ 7 redditque AK Θ ε | p. i.] *om.* B | μεταλημπτικῶς *Steph.*: meta ANMPROC A: METAAHMTIRωC B: meta sp. rel. K: metallenticos Σ || 8 enim uolumus Θ 10 cognitio Θ || 12 ueluti CF (*corr.* F²) || 13 ALIQVOT] ALIQVID AK || 14 Et] *om.* B Σ | adiere B || 15 ADIERE AB | et] *om.* K || 16 ADIERVNT] ADIE. NON A: ADIES B: ADIER. T | sic–182,1 eum] *om.* B | quod C

uidetur? Adeon ad eum?'. 2.5. EX TE AVDITVM ut supra (u. 302) 'e
177W. Dauo audiui'. 2.6. EX TE AVDITVM ergo non iam rumor, sed ueritas.

3.1. (= u. 535) ID VISO 'id' 'ob id'. 3.2. VISO deest 'te'. 3.3. Et
'uiso' ad uidendum uenio. 3.4. TVN AN ILLI INSANIANI tu insanis,
si dixisti, illi insaniunt, si non audita referunt. 5

4.1. (= u. 536) AVSCVLTA PAVCIS et 'paucis' et 'pauca' legitur.
4.2. ET QUID EGO TE VELIM a docilitate.

6.1. (= u. 538) PER TE DEOS ORO ordo: per deos te oro, ut Vergi-
lius (Verg. *Aen.* 12, 56) 'per has ego te'. 6.2. ET NOSTRAM AMICI-
TIAM CHREMES legitur et 'Chreme'. 10

7.1. (= u. 539) QVAE INCEPTA A PARVIS CVM AETATE mire ait
'incepta a paruis cum aetate', ut ostendat non nuper cognitam
amicitiam sed antiquam, ut (Verg. *Aen.* 3, 82) 'ueterem Anchisen a.
a.'; idem alibi (Verg. *Aen.* 11, 537–538) 'neque enim nouus iste D. u.
a.' 7.2. ACCREVIT ut supra (u. 494) 'accurate': 'ad' praepositione 15

3.1 cf. *Don. An.* 157.2 (ubi cf. *alia*); *Cur. epit. Don.* 917 || 4.1 cf. *Prisc. GL III*
281,14 | cf. *Zetzel* 1975, pp. 335–354; *Grant* 1986, p. 64; *Jakobi* 1996, pp. 19–20.
|| 7.1 cf. *Seru. Aen.* 11,537: Firmiores enim sunt antiquiores amicitiae:
Terentius 'per amicitiam, quae coepta a paruulis' [...]

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 Adeon] ad hoc A | ad eum Θ : om. A: adierunt K: ad eum uel adierunt codd.
 Λ | EX TE] ABSTE C (ab in ex corr. C²) | ut-2 AVDITVM] om. Cq (rest. C²)
supra] est C² | e] om. A || 2 post Dauo add. modo C²T | iam] om. K Λ || 3 ante
VISO₂ add. sit Λ | deest] s. B | Et Schopen*: ut ω (ne A: om. β) || 4 uidendum]
imitendum A: intuendum Schoell* | TVN Klotz: TV B Θ : om. AK: TVNE Λ (cf.
Ter. DA) || 6 ASCVLTA C (corr. C²) | PACIS A: PAV. B | et₁] om. C (rest. C²) β
pauca et paucis β || 7 post VELIM add. et quod tu quaeris scies B || 8 post ordo
add. est Σ | per₂-te₂] te per deos Σ | ut] om. Bq || 10 CHREMES] c. AK T:
CHREME(N) Θ : CHREME CHREME Λ | legitur] post Chreme transp. B | et-13
amicitiam] om. A | creme B: Chremes Λ || 11 QVAE] QVASI C (corr. C²) | ait]
autem Θ || 12 paruis A C² (ut uid. postea deletum) Λ : pueris KB Θ | coitam
Steph.: coniugatam Schoell* || 13 Anchisen CTq, incert. B: anchise N. A:
anchisem KC²: anchise F: anchisem uel -en codd. Λ | a. a.] a. d. Λ : agnoscit
amicum B | a.] ante a add. n. (= enim) Θ || 14 D.] om. Θ || 15 ACCREVERIT Θ
(exc. F) | ad (a AC: om. T) praepositione familiariter] fam- ad prep- Λ

familiariter utitur. 7.3. ADCREVIT hinc Vergilius (*ecl.* 10, 54) ‘crescent illae, crescetis a.’.

8.1. (= u. 540) PERQVE VNICAM GNATAM T. ET M. G. ineptum est sic adiurare aliquem: per salutem filii mei, ut facias id, quod te 178W.
5 rogo! Sed hic caute subiunxit ‘cuius tibi potestas summa seruandi datur’: in tua est, inquit, potestate et tuus est. 8.2. Haec ergo ‘obtestatio’ dicitur, cum per eas res adiuramus aliquem, de quibus agitur causa, ut (Verg. *Aen.* 2, 431) ‘Iliaci cineres et f. e. m.’; idem alibi (Verg. *Aen.* 10, 45–46) ‘per euersae, g., f. Troiae excidia
10 obtestor’.

10.1. (= u. 542) VT ME ADIVVES IN HAC RE <ab> ipsa petitione.
10.2. NVPTIAE VT FVERANT FVTVRAE F. breuiter et Latine. Et hoc genus compositionis ueteres non uitabant.

11.1. (= u. 543) AH NE ME OBSECRA τῷ ἐλλήνισμῳ: (Menander ?,
15 *An. frg.* 41 K.-A.) μὴ λιτάνευε, μὴ μάχου. 11.2. <NE ME OBSECRA> pro ‘ne obsecres’.

8.2 cf. *Seru. Aen.* 2,431: Naturale est iurare per id quod carum quis habuit
11.1–11.2 cf. *Don. An.* 868; *Seru. Aen.* 6,544; *Id. ibid.* 2,606; *Prisc. GL III* 60,6; *Charis. ars p.* 295,4 B.; *Diom. GL I* 394,12; *Dosith. gramm. p.* 93,12 B.; *Jakobi 1996, p.* 92, *Adams-Mayer 1999, p.* 164; *Karakasis 2005, p.* 85

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 utitur] nititur AB || 2 crescent] crescere Θ | crescit A: credetis Θ: crescentis B: crescentis uel crescetis *codd.* Λ | a. K: amores B: a. amare AΘ: a. uel amores *codd.* Λ || 3 PER QVOD A | TVAM Θ: T. uel TVAM *codd.* Λ | M. G.] M. G. uel GNATVM MEVM Λ || 4 adiurare sic B || 5 rogo] oro Λ | Sed] *om.* C (rest. C²) hic T ΘD: hinc (uel etiam huic) ω | caute *Wess.*: autem Γ Θ: *om.* Λ | summa potestas β | datur seruandi Θ || 6 potestatem T || 7 obtestatio C (*corr.* C²) 8 Iliaci q: abaci Γ Λ: ilia in Θ | et–m.] *om. sp. rel.* B | f.] p. AK Λ | idem] idest A || 9 peruerse Γ: per ensem Σ | g. f.] *om. nul. sp.* B | post Troie *add.* et Θ exidicia A: excidia K: et excidia Θ || 11 *sch.* 10.1 *om.* B | <ab> ipsa petitione *Jakobi GFA** (*ex Eugr. ad loc.*): ipsam petitionem ω: ITA petitio est *Wess.* (*duce Schopeno**) || 12 F.] FIAT B: Fiant Σ | et] ut F: *om.* CTq || 13 non] *om.* B uitabant] mutabant AB || 14 OBSECRA] ex OBSECRA *corr.* A²: ex OBSERVACRA C² : OB. T | τῷ–15 μάχου *Pithoeus**: T ωAA HNIC Mon M h N AI TANEREMNMACOR A: *om. sp. rel.* K: *om. nul. sp.* B: *sp. rel.* Σ: Menander pro μὴ μάχου *Jacobs**, (*quaestio extat, utrum Menandri locus sit an exemplum ad hoc fictum, cf. K.-A. VI. 2, p.* 65) || 15 *add. Jakobi* || 16 pro ne] prome K: pro B: pro ne me Λ

12. (= u. 544) QVASI HOC TE ORANDO IMPETRARE OPORTEAT haec plena uox est et caritatis et officii; quod enim amicus ab amico petit, iustum esse debet, nec pro eo, quod est iustum, supplicare oportet.

13.1. (= u. 545) ALIVM ESSE CENSES NVNC ME ATQVE OLIM CVM 5
179W. DABAM nos dicimus 'cum darem'. Vergilius (*Aen.* 4, 597) 'tum decuit, cum sceptrā dabas. E. d. f. q.' 13.2. Et nota 'olim' pro 'nuper'. 13.3. ALIVM ESSE CENSES NVNC ME non persona, sed rei condicio commutata est.

14.1. (= u. 546) SI IN REM EST VTRIQVE VT FIANΤ τῷ δευτέρῳ 10
συλλογισμῷ prae proposuit, ut recte replicaret. Hic syllogismus 'negatiuus' dicitur, nam in secundo λήμματι negat, quod prius dixit, 'sed si ex ea re plus mali est quam commodi'. 14.2. SI IN RE EST VTRIQVE ab utili argumentum. 14.3. SI IN RE EST VTRIQVE

13.2 cf. *Prisc. GL III 89,12; schol. Bemb. Ter. Haut. 443; Synon. Cic. Charis. ars p. 421,26 B; Diff. ed. Beck p. 73,7* || 14.2 cf. *Don. An. 25.1 (ubi cf. alia)*
14.3 cf. *Cur. epit. Don. 941*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 TE HOC K Σ | ante ORANDO add. impetrando C (del. C²) || 2 plena uox est AΘ: est uox plena B: plenam uxorem K: uox plena est Λ | et₁] om. B | caritas (Ka- C, F¹) Θ || 3 nec] ne A Θ | est iustum] iustum non est Λ: non est iustum B || 5 ME] om. Θ | CVM] NVNC A || 6 DABAM-darem] om. F || 7 sceptrā] s. AK dabas] d. AK | E.-q. *Wess. duce Steph.*: et uentosque furentis A: et uentosque quasi furentis K: uentosque furentes B: et u q(ue) f Σ || 8 person(a)e Θ 9 mutata est B | est] ante commutata *transp.* Θ || 10 SI IN] SVNT A: SIM Θ FIANΤ] F. BT | τῷ-11 συλλογισμῷ M⁴: Tω AEU IE PωCY AAOΠCMω A: TωAEYTEPωCYAOTICMω B: om. *sp. rel.* K Σ || 11 posuit B q: preposuit β: composuit C (*corr.* C²) | recta A | explicaret β | syllogismi A: sil(l)ogismus BK Λ: silogismos Θ || 12 negatiuus e²: negius Γ Θ: negans Λ | λήμματι negat] *transp. post* dixit B | λήμματι *Steph.*: ANM M A TN A: ANMMATH B: ahmmath Θ: om. *sp. rel.* K Λ: ἀναλλαγή M⁴: λήμματε *Wess.* | NEGAT AB: om. KA: negat ex en g at *corr.* C²: ne g at FT: n g at q || 13 sed-185,1 Bene] om. B | re₁] om. K: lac. uel re *codd.* Λ | mali est] malis est A: est mali Λ || 14 argumentum ab utili Λ | SI-VTRIQVE₂] om. Θ

‘utrumque’ de duobus constat. 14.4. Bene ‘utrique’: mihi et tibi, non alteri utile, alteri inutile.

15.1. (= u. 547) SED SI EX EA RE id est nuptiarum. 15.2. Mutauit numerum, ex plurali singularem: ‘fiant’ ‘ex ea re’.

5 16. (= u. 548) IN COMMVNE id est: ‘ex aequali prouide’.

17. (= u. 549) QVASI SI ILLA TVA SIT PAMPHILIQVE EGO SIM PATER nota suauissimam uarietatem; non enim dicit ‘quasi illa tua sit et ille meus’.

18.1. (= u. 550) IMMO ITA VOLO quia utile est, quia ‘in re est’. 180W.

15 18.2. ITAQVE POSTVLO ‘itaque’ modo duae partes orationis sunt, ut in Hecyra (u. 207) ‘itaque una inter nos agere aetatem liceat’.

19. (= u. 551) NISI IPSA RES MONEAT bene intulit ‘moneat’, non ‘postulet’, quia ‘postulo’ praetulit.

20.1. (= u. 552) IRAE SVNT INTER GLYCERIVM ET GNATVM hoc
15 laeto uultu pronuntiat Simo. — 20.2. Et hoc a possibili est. — Loquitur enim apud eum, ex quo audierat Pamphilum pro uxore habere hanc peregrinam. — 20.3. AVDIO ironia: mox ‘fabulae’! — Et hic paulo sapientior inducitur et minus obnoxius dolis.

22. (= u. 554) PROFECTO SIC EST ‘profecto’ confirmatio est.

16. cf. *Cur. epit. Don.* 432 || 18.1 cf. *Don. An.* 546.1–2 || 18.2 cf. *Don. Hec.* 207.1 || 20.2 *Don. Ad.* 929.2; *Id. An.* 387.3; *Id. ibid.* 409.2; *Id. ibid.* 809.2; *Id. Hec.* 392; *Id. Phorm.* 452.1; *Id. ibid.* 455.2 || 22. cf. *Cur. epit. Don.* 690

ab sch. 20.3: Γ ; Σ { Θ (CFT), Λ [ϵ ($\alpha = M^2hf q + a D O p QJ s x$), GH M NY U z]}

1 utrumque] utrum AK: uterque *Steph.*: utrique *Schopen** | ante Bene *add.* et Λ (sed α) | post utrique *add.* scilicet Λ | post tibi *add.* quasi dicat Λ || 2 non] tum K: si mihi utile et tibi etiam Λ | utile alteri K: *om.* A Θ : bonum alteri B: utile est (et alteri *add.* β) et nulli alteri Λ | inutile] malum B || 3 id est] *om.* C 4 singularem ex plurali BA | fiant–5 prouide] *om.* B || 5 post COMMVNE *add.* VT c. *Wess* || 6 SI] *om.* BA || 7 nota] *om.* B | suauissima B | uarietate K: uarietas B: ueritatem Cq: uirtutem T: uarietatem F | enim] *om.* Γ | dicit KB: du(m) A: *om.* Θ : dixit Λ | illa B: *om.* AK Σ (exc. β) || 8 et] *om.* Θ || 9 IMMO–13 praetulit] *om.* B || 10 POSTVLO itaque] *om.* AK || 11 unam Σ (exc. β) | aetatem agere Σ 12 ante IPSA *add.* quod α | post MONEAT₁ *add.* non postulem Λ | bene–moneat₂ Σ : *om.* AK || 13 postulet] postulem KA | protulit Θ || 15 simo pronun(c)tiat B Θ | a] *om.* A | possibile K Θ || 16 eum] enim A | uxore] ux. B 19 sic–profecto₂] *om.* B

23.1. (= u. 555) AMANTIVM IRAE sententia γνωμική, in qua a specie receditur et in omnes aliquid dicitur. 23.2. Παρομμία. *Est autem sine auctore sententia.* 23.3. INTEGRATIO instaurationio.

24. (= u. 556) ID TE ORO deest 'ob', ut sit: ob id, ut Vergilius (*Aen.* 2, 141–143) 'quod te per superos ... oro'. 5

26. (= u. 558) PRIVS QVAM HARVM inuidiosius 'harum', cum una sit, ut in Eunucho (u. 48) 'non perpeti meretricum c.?' 5

181W. 27. (= u. 559) REDVCVNT ANIMVM AE. hoc ut supra (u. 193) 'ipsum animum aegrotum ad d. p. p. a.'.

28. (= u. 560) VXOREM DEMVS ἡθικῶς 'demus', ut in Heautontimorumenos (u. 477) 'quo modo minimo periculo id demus adulescentulo'. 10

32.1. (= u. 564) NEQVE ILLVM HANC PERPETVO amphiboliam de industria posuit. 32.2. Aut utrumque significat.

23.2 cf. Varro ling. 7,31; Charis. ars p. 462,52 B.; Beda orth. p. 41, 839

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 γνωμική M⁴: ΓΝΩΜΙΚΗ B: ΠΝΩΜΙΚΗ A: om. sp. rel. ΚΣ | in qua – 2 παρομμία] om. F | in] om. CT | qua] quam A: quia C: qua T | a ΚΛ: om. ΑΒΘ 2 specie] spem BC | in omnes] o inems C (corr. C²) | παρομμία M⁴: ΠΑΡΟΙΜΙΑ B: ΠΑΡΟΕΙΜΙΑ A: om. sp. rel. ΚΣ | Est] om. K: et est β || 3 autem] enim Θ: om. Λ | auctoritate Σ || 4 ID TE] ITEM A: ITE K || 6 HARVM] HIC Θ 7 ut B: om. ΑΚΘ: sic Λ | c.] om. ΚΘ: contumelias B: c. uel contumelias codd. Λ || 8 sch. 27 om. B | REDVCANT Σ | AE] ET AK: om. Σ || 9 ante ipsum add. animum β | ad] A D A | p.₂] om. Λ || 10 ἡθικῶς M⁴: ΗΕΙΚΩC A: ΗΘΙROC B: om. sp. rel. ΚΣ | ut] ait A | in] om. B | he aut intimeumenon A: he autontime sp. rel. K: eautonturum' B: he(a)uton Σ (inueton C) || 13 NEQVE–PERPETVO] NON POSSE ARBI B | amphiboliam K: amphibolia AB: amphiboloia Θ: amphibologiam Λ || 14 Aut–significat] ut – significet Schopen*: dub. an ita utrumque significat rectius Wess. | utrumque] iterumque Θ

33. (= u. 565) NISI PERICVLVM FECERIS temptamentum. Cicero (*diu. in Caec.* 27) ‘†autem† tute tui p. f.?’; item Terentius (*Eun.* 476) ‘fac periculum in l.’

34. (= u. 566) AT ISTVC PERICVLVM memorabile dictum nimis et
5 id, quod merito in prouerbum cesserit.

36. (= u. 568) SI EVENIAT QVOD DI PROHIBEANT παρένθεσις per
εὐφημισμόν.

37. (= u. 569) AT SI CORRIGETVR QVOT C. V. alter est syllogismus
per contraria lemmata et ipse negatiuus.

10 38.1. (= u. 570) PRINCIPIO AMICO FILIVM R. ‘principio’ nec
intulit ‘secundo’. 38.2. RESTITVERIS ... INVENIES ergo ἀνακόλουθον 182W.
duplex. 38.3. AMICO FILIVM ab honesto.

40.1. (= u. 572) QVID ISTVC SI ITA ANIMVM I. E. V. ‘quid istic?’
concedentis et ueluti uicti uerbum, tamquam si diceret ‘quid <istic
15 resistam?’ 40.2. Abundat ‘istic’. 40.3. Vel potius ‘quid istic?’

33. cf. *Non.* 577 L.; [*Ascon.*] ad *Cic. loc. cit.*, p.195,6 St.: ‘Tute tui periculum’.
Ἀπὸ τῆς πείρας, tentamentum dicit; hoc est: quando tute ipse tentasti,
quando uel exercuisti uel protulisti?; *Eugr. An.* 564: [‘periculum’
temptamentum, ut Cicero (*diu. in Caec.* 8, 27) ‘quando tu tui periculum
fecisti?’]; *Anon. de attr. et pers.* p. 215, 14 R.: Quando tute tui periculum
fecisti?; *Cur. epit. Don.* 645 || 40.1 cf. *Don. Ad.* 350.2; *Id. Eun.* 171.4; *Cur. epit.*
Don. 738

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 sch. 33 om. B || 2 autem ω, *cruc. signauit*: sed *Cic.*: quando *Jakobi GFA** (*coll.*
Eugr. An. 564, *Anonym. De attr. et pers.* p. 215,14 R.): aut *Wess.*: an non at ?
tui] tuN A: t. Θ | p. f. ex *Cic.*: p. p. AK: q. f. Σ | item *Jakobi*: idem ω || 3 l.]
litteris Σ || 4 At AK: om. B: ast Θ: at uel ast *codd.* Λ | post ISTVC *add.* in filia
fieri Λ: in f. f. Θ | PERICVLVM] om. Θ | memorabile] graue (g(r) Θ) est mirabile
Σ | nimis] animus Θ || 6 VENIAT Θ | παρένθεσις *Steph.*: parent(h)esis ω | pro
Θ || 7 εὐφημισμόν *Steph.*: eufemismon ω (semisition C) || 8 ante AT *add.*
DICESSIO B | SI CORRIGATVR FΛ | QVOT] Q. BΘ | C.V.] CO. IN Θ: COMMODITATES
VIDE Λ || 9 lemmata] limi *sp. rel.* Θ: ent(h)imemata Λ | ipse] est Λ | negatiuus
Λ: negius ΓΘ || 10 R.] RE Θ: RESTITVES Λ || 11 RESTITVES Λ | ἀνακόλουθον
Steph.: anacoluton A: anatolaton K: anacolit(h)on B Λ: anochotim Θ
13 ISTIO AK: ISTIC Θ ε | SI-istic] om. B Θ | I. E. V.] INDVXISTI ESSE VTILE Λ
14 et post diceret *add.* B, post quid *add.* Λ | istic-15 resistam *add.* *Jakobi*
*GFA** (ex *Don Ad.* 350.1; cf. *Don. Eun.* 171.4, *id. Ad.* 133. 2) || 15 quid] om. Θ
significat istic Θ

significat hominem de loco ac de sententia secedere, ut e contrario ‘perstare’ ac ‘resistere’ dicitur, qui aliquid negat. 40.4. SI ID ANIMVM INDVXISTI legitur et ‘animus induxisti’ et ‘animus induxti’, sed illud plenum est, hoc per metaplasmum συγκοπήν diminuitur.

5

44.1. (= u. 576) IPSVS MIHI DAVVS QVI I. Q. E. C. DIXIT est commendatio testis, ut (u. 302) ‘in foro modo e Dauo audiui’. 44.2. Ergo ‘ipsus’ quasi ‘qui maxime sciat’.

47. (= u. 577) TVTE ADEO IAM EIVS AVDIES VERBA ‘adeo’ modo παρέλκεται [et abundat], ut Vergilius (*georg.* 1, 24–25) ‘tuque adeo, quem mox quae s. h. d. c. i. e.’.

183W. 48. (= u. 578) ATQVE ECCVM VIDEO ‘eccum’ quasi ‘ecce eum’ ueteres dixerunt, <ut> ‘eccillum’, quod apertius significat ‘ecce illum’ et obscurius ‘ellum’.

40.4 cf. *Don. Eun.* 831.2; *Charis. ars* 366 B.; *Diom. GL I* 441,27; *Seru. GL IV* 447,36; [*Prob.*] *Ult. Syll. GL IV* 263,18 || 44.1–44.2 cf. *Cur. epit. Don.* 468 47. cf. *Seru. auct. georg.* 1,24 || 48. cf. *Don. An.* 855.2; *Id. ars mai.* 631,7 H.; *Expl. in Don. GL IV* 548 6; *GL Suppl. p.* 137,12; *Cled. ars p.* 67, 11 B.; *Pomp. GL V* 205,33; *Id. ibid.* 210,31; *Prisc. GL II* 593,25; *Cur. epit. Don.* 253

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ac] et Θ | de₂] *om.* Σ | decedere K α | ut] et α | e] *om.* C (*rest.* C²): in β 2 SI–3 ANIMVM] *om.* B | ID] ITA Λ || 3 INDVXISTI–animus₁] *om.* q INDVCTISIS A: INDVXI CT: INDVXTI FL | ante legitur *add.* et induxisti (*sic f.* -xti h) legitur β | et₁] ante legitur *transp.* β | animus₁] in animus Γ (*om.* B, *rest. s.l.*): si in animus β: *om.* Λ | induxti Γ F: induxi C: industi T | et₂–4 induxti] *om.* BTL | animus₂] *om.* C || 4 induxti Λ: induxisti AK β CF | sed] *om.* Λ | methaplasam Θ | συγκοπήν *Steph.*: syncopem ω || 5 deminuitur A² 6 IPSIVS AK | QVI] Q. Θ | Q.] *om.* Θ | E.] ET K: E.E. C | est] *om.* Σ || 7 in foro ω: apud forum *Ter.* || 8 ipsius A: ipius K | quasi] *om.* β || 9 A. v. Θ 10 παρέλκεται *Steph.*: ΠΑΡΕΑΡΕΤΑΙ AB: *om. sp. rel.* K Σ | et (*om.* Θ) abundat ω, *secl.* *Wess.* || 11 quem mox quae] quemque A Θ: quemque *uel* quem mox quae *codd.* Λ | s.–e.] sint habitura deorum consilia incertum est B: *om. nul. sp.* Σ | d.] di. A || 12 ET CVM A | eccum] et cum AK | quasi] *om.* B || 13 dixere A | ut eccillum *Wess.*: ec ciuium et cuius illum A: eccinum eccinus ellum K: eccuicum eccuius ellum B: et cuius et cuium ellum Θ: eccum (*uel potius ecce*) ellum (*uel illum*) Λ | significat *ex* signum *corr.* A: *an potius sonat dub.* *Wess.* ecce–14 ellum] ecce eum ecce illum Λ || 14 et] *om.* B | post obscurius *add.* ecce B | post ellum *add.* apertius B

ANDRIA 3, 4

- 1.1. (= u. 580) [AD TE IBAM QVIDNAM ID EST CVR VXOR ‘Dauus’ 183W.
ut recte scribatur, ‘Dauos’ scribendum est, quia nulla littera
uocalis geminata unam syllabam facit. Sed quia ambiguitas
uitanda est nominatiui singularis et accusatiui pluralis, necessario
5 pro hac regula digamma utimur et scribimus ‘DaFus’ ‘serFus’
‘corFus’]. 1.2. AD TE IBAM QVIDNAM hic locus est, in quo iam ad
discrimen mali perducta comoedia in meliorem partem iam incipit
inclinare.
- 3.1. (= u. 582) EGO DVDVM NON NIHIL VERITVS SVM semper
10 grauis orationis inceptio est, quae exordium sumit a pronomine
‘ego’, ut (Verg. *Aen.* 4, 333–334) ‘ego te quae p. f. e. u.’ <et> (u. 35)
‘ego postquam te e.’ 3.2. EGO DVDVM NON NIHIL VERITVS SVM
aduerbia temporis aut certa sunt, ut ‘hodie’ ‘cras’, aut incerta, ut
‘dudum’, ‘nuper’. Itaque incertis additur tempus, ut ‘iam dudum’, 184W.
15 ‘nunc nuper’. 3.3. NON NIHIL VERITVS SVM D. ABS T. N. F. breuiter

1.1 cf. *An.* 174.4 (Cioffi *Hermes**) || 3.1 cf. *Don.* *An.* 330.1; *Id.* *Hec.* 635.1
3.2 cf. *Don.* *Eun.* prol. 9.2; *Prisc.* GL III 479,31; *Id.* *ibid.* 81,21; *Cur. epit.* *Don.* 395.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 AD–6 corFus] *del. Smutny* (1898, p. 116), cf. *An.* 174.4 | AD–2 scribatur] *om.*
B | QVIDNAM–VXOR] *om.* Λ || 2 Dauos Σ: Dauus AK: Daum (*quasi lemm. pos.*)
Dauos B || 3 una C: *om.* Λ | facit syllabam Θ || 4 uitanda est] *post* pluralis
transp. Λ | nominatiuus AB | accusatiuus AB | necessario] *necesse* C (*corr.*
C²): *om. sp. rel.* F || 5 utimur] *utitur* Θ | et Λ: *om.* Γ Θ | scribentes B: *om.* Θ
DaFus serFus corFus *Wess. (duce Steph.):* Dauus seruus coruus A: daum
seruus uulguis B: dauus seruus (cer- K) uulguis coruus KΘ: dauus ceruus
coruus Λ || 7 producta Θ | in] ad C (*corr.* C²) | iam] *del. Schopen** || 8
inclinare] *declinare* KΛ || 9 *post* EGO *add.* iam B || 10 inceptio orationis Σ | est]
om. Θ: *post* grauis *transp.* Λ || 11 *post* ut *aliquid in ras.* A | quae] q. Σ | p.–u.₁]
etc. B: p. ero Θ: p. Λ | *add. Steph.* || 12 ego₁] *om.* C (*rest.* C²) | te] *post* ego
transp. B | e. e²: i. A: emi BΣ: *om.* K | ante EGO₂ *add.* a Θ: a p(aruulo) Λ
DVDVM] *om.* B | NON–15 NIHIL] *om.* Θ | NON NIHIL] *om.* Λ | *post* SVM *add.* d.
abste n. f. Λ || 13 *post* hodie *add.* et B | *post* incerta *add.* sunt β | *post* ut₂ *add.*
iam β || 14 *post* incertis *add.* certum Λ || 15 NON] *om.* Λ | ABS] A. Λ | T. N.] TEN
AK CT: TENE BF: *om.* q. T. Λ | F.] FACERIS B | *post* F. *add.* idem B

pro: ueritus sum, ne quid abs te fieret. Sic et supra (u. 106) ‘metui a Chryside’ et Cicero (*Mur.* 1) ‘quae precatus sum ab dis immortalibus’ pro eo quod est: quae ab dis petii precatus eos.

5. (= u. 584) PROPTEREA QVOD AMAT FILIVS totum cum extenuatione protulit, tamquam qui satisfactum uoluerit Dauo ob comprobatam fidem eius.

7.1. (= u. 586) NAM PROPEMODVM HABEO IAM ridicula dilatio eius rei, quae iamdudum nota est audituro. 7.2. NAM PROPEMODVM HABEO IAM hoc est: prope modum, cuius auctiuum est ‘admodum’.

8. (= u. 587) SED EA GRATIA SIMVLAVI ‘gratiam’ pro causa posuit noue.

9. (= u. 588) SIC RES EST quod Graeci dicunt οὕτως ἔχει.

12. (= u. 591) NVMNAM PERIMVS ‘nam’ παρέλκεται, ut ‘quisnam’.

13.1. (= u. 592) QVIDNAM AVDIO legitur et ‘audiam’; Menander enim sic ait (*An., frg.* 42 K.-A.) ‘τί ποτ’ ἀκούσομαι?’ 13.2. OCCIDI HEM QVID DIXTI bene usus est παρομοίω ‘occidi’ et ‘optime’, ut similitudine falleret audientem.

14. (= u. 593) NVNC PER HVNC Chremem scilicet.

15. (= u. 594) IBO ATQVE HVC RENVNATIO uarie ‘ibo’ et ‘renuntio’.

7.2 cf. *Gell.* 6,7,5; *Gloss.* II 126,8

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 pro] *om.* C | et K: eos A: *om.* B: ut Σ | *post supra add.* ei Θ || 2 A CHRISDE A: *om. sp. rel.* K | quae] qui A Σ | ab Γ: a Σ | *dis*₂ p: (h)i(i)s ω || 3 eos] *om.* ε 4 PROPTEREA-FILIVS] Q. VVLGVS ETC. AMAT FILIVS B || 7 HABEO IAM] TIBI IAM HABEO FIDEM B || 8 quae] *om.* Θ | auditurio (*uel* audituribus) B: audire Θ 9 auctiuum *Wess.*: accusatiuum AB: acc factum K: auctuum Θ: actus Λ 10 SED-11 noue] gratia causa B || 12 οὕτως ἔχει *Steph.*: οὕτω ἐστὶ M⁴: OYTΩC AB: *om. sp. rel.* KΣ: χαρ e² || 13 nam *maiusc. litt. in* AB | παρέλκεται M⁴: NAREΛKHΤΑΕ A: ΠΑΡΕΛRHΤΑΕ B: *om. sp. rel.* K Σ || 15 legitur et] *uel* B || 16 τι-ἀκούσομαι *Dziatzko* (1876, p. 238): ΠΙΡΟΤΟΝΚΥΜΕ A: ΠΙΡΟΤΟΝΡΥΔΙΕ B: *om. sp. rel.* K Σ || 17 HEM] HOC EST AK | DIXTIM A: DIX. B: DIXISTI Λ | est] *om.* B | παρομίω M⁴: ΠΑΡΟΜΟΩ AB: *om. sp. rel.* K Σ | *post optime add.* dixit Λ || 18 similitudine Γ Θ α: *simulatione* Λ | audientem] amantem B² || 19 Chremem] *hic om.* Λ, cf. *infra* | scilicet] *om.* B: *ex sed corr.* C² | *post scilicet add.* per Chremetem Λ || 20 IBO₁-191,1 TE₁] *om.* B | HVC] HVNC K: HVC Θ β | uarie-renuntio] *om.* AK

16.1. (= u. 595) NVNC TE ORO DAVE 'te' id est: per quem stat summa negotii. 16.2. Et modo magis uere rogat quam tunc, cum ait (u. 190) 'dehinc postulo siue aequum est te oro, Daue'; ibi enim ironia latet, cum dicit 'siue aequum est'. 16.3. QVONIAM SOLVS MIHI
 5 EFFECISTI non 'fecisti': est enim 'efficere' perficere faciendo. 16.4 Et bene 'has': quarum causa laboro.

17.1. (= u. 596) EGO VERO SOLVS διλογία. 17.2. Et hoc ad increpationem, non ad confirmationem. 17.3. SOLVS id est: cui non assentiebat Pamphilus. 17.4. PORRO ENITERE 'porro' in futurum,
 10 deinceps. 17.5. Futuri temporis aduerbium aut hortantis ut (Verg. *Aen.* 9, 190) '⟨percipe⟩ porro, q. d.'. 17.6. ENITERE elabora, quasi difficile sit et conatu opus.

18.1. (= u. 597) FACIAM HERCLE SEDVLO productiones sunt comici stili 'hercle sedulo' ad fucum orationis positae. 18.2. POTES
 15 NVNC DVM ANIMVS INRITATVS EST a possibili argumentum. 186W.
 18.3. DVM ANIMVS INRITATVS quia dixerat (u. 552) 'irae sunt inter

17.1 *Don. Eun.* 1089.1: ISTI TE IGNORANT figura διλογία: ad utrumque enim pertinet, et ad laudem et ad <uituperationem> || 17.4 cf. *Don. An.* 278.1 (*ubi cf. alia*); *Cur. epit. Don.* 662 || 17.5 cf. *Non.* I 287, p. 102 Maz.; *Seru. Aen.* 9, 188: PORRO hortantis est; *Cur. epit. Don.* 662 || 17.6 cf. *Non.* I 276, p. 99 Maz.; *Id.* 461 L.; *Id.* VI 58, p. 63 L. || 18.2 cf. *supra*, u. 552.2 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 id est] id A: om. Θ || 3 siue] si Θ | est] om. A | ibi] ubi Θ || 4 ironia *Schopen**: iracundia ω | latet] ante ironia *transp.* Λ | siue] om. C: si FT Λ | MIHI SOLVS Λ || 5 est] et Γ | perficere] post faciendo *transp.* Λ | in ante faciendo *add.* B 6 labore A || 7 διλογία *Wess. (coll. Eun. 1089.3): AIAoria A: αιλογία M⁴: om. sp. rel. KA: om. nul. sp. B (ironia in marg.) T: DIANOIA Lind. | hoc] om. Λ ad] non CF || 8 post increpationem *add.* hoc dicit Λ | est] om. Θ || 10 aut hortantis *Wess.: adorantis AΘ: adhortantis KB: hortantis Λ* || 11 *add. Wess.* porro q. d. *Schoell* (coll. Seru. ad loc. cit.)*] porro q q q ω: porro *Quirites Lind.; Laberio (cf. mim., frg. 91 P.) attrib. Schopen* (cf. Macr. Sat. 2, 7, 5)* || 13 FACIAM] FA. B | productiones-14 sedulo] om. Θ || 14 hercle sedulo] om. Λ (*exc. α*) | fucum fq: suc(c)um ω || 15 IRATVS C | EST-16 INRITATVS] om. Θ 16 post INRITATVS *add.* est K (*s.l.*) Λ: *add.* idest ira commotus B*

Glycerium et gnatum'. 18.4. IRRITATVS EST ira commotus, ut in Phormione (u. 240): <'ita sum irritatus'>. Ducitur autem uerbum a canibus, qui restrictis dentibus R litteram imitantur.

19.1. (= u. 598) QVIESCAS pro 'quiesce' imperatiui modi, ne iniuriosum uideretur. 19.2. AGE IGITVR 'age' aut 'dic', ut est (*Hec.* 686) 5
'egi atque oraui tecum', aut aduerbium est hortandi. 19.3. QVIESCAS pro 'quiesce'. 19.4. Aut deest 'uolo' aut 'facito'. 19.5. MIRVM NI DOMI EST aestimationem intulit τὸ certum fugiens. Et est compositum quasi 'miror'. 19.6. MIRVM NI DOMI EST compositum est quasi: hoc miror, ni domi est. 19.7. Caute seruus callidam interrogatio- 10
nem senis paratus excepit: memor simulatae discordiae cum amica fingit non se eum alibi esse suspicari quam domi.

187W. 20.1. (= u. 599) DICAM EADEM ILLI in aliis 'idem' scriptum est. Quod si est, pro 'item' accipiamus. 20.2. An: 'ego idem'? An pro 'item'? 20.3. NVLLVS SVM plus est 'nullum esse' quam 'perisse'; 15

18.4 *Don. Ad.* 282.2; *Id. Phorm.* 240.1; *Charis. ars p.* 159 B.; *Prisc. GL III* 67,20; *Non. I* 126, p. 58 Maz.: INIRITARE dictum est proprie prouocare, tractum a canibus, qui cum prouocantur INRIVNT; *Cassiod. psalm. p.* 678, 271: Irritat enim a canibus tractum est, quorum latratibus R littera plurimum sonat; cf. *Cur. epit. Don.* 471 || 19.1 cf. *Don. Hec.* 638.3 || 19.2 cf. *Don. Ad.* 223.1: AGE nunc uerbum est significans 'dic', quod iam prope est, ut consentiat persuadenti; *Id. Eun.* 99; *Id. Hec.* 63.2; *Cur. epit. Don.* 43 || 20.3 cf. *Don. An.* 370; *Id. Hec.* 319.2; *Id. Phorm.* 941; *Cur. epit. Don.* 581

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 IRATVS C (IRRITATVS C²) | prouocatus *post* ira *add.* Σ | commotus] *om.* Θ
2 *suppl. Jakobi* | dicitur Θ | uerbum] *om.* Θ: *om.* B (*sed cf. seq.*) || 3 *post*
canibus *add.* hoc uerbum B | retractis C | R *scripsi*: hanc ω | irritatur Θ:
irritantur Λ || 4 pro quiesce] idest conquiesce Θ || 5 *post* uideretur *add.*
imperare B | AGE₁] AIT A | aut] *om.* Θ || 6 egi B: aegi atque A: egitique KΛ: egi
et Θ | oraui tecum] ore intentum Σ | est] *post* hortandi *transp.* K: *ante*
aduerbium *transp.* Λ | orandi Θ || 7 Aut] uel B | uolo] modo Θ || 8 DOMI] DO
DOLENDI Θ | extimatione(m) Θ: ext- uel est- *codd.* Λ | intulit] intulto Θ | τὸ
certum *Wess. praeunte Schoellio**: incertum ω (in *** certum C, interdum F)
fugiens] fingens TΛ || 9 *ante* MIRVM *add.* uel est Λ | MIRVM] MIROR K
compositum- 10 est] *om.* TΛ || 10 *post* hoc *add.* est AB C | miror ni] mironi
A: uiro ni K: mirum ni Fq | Caute] hanc Θ | interiectionem ε || 11 *post* excepit
add. et ε || 12 se] esse C (*corr. C*²) | alibi eum Θ || 13 EADEM] ID ITEM Λ | ILLI-
est] uel idem B | idem] *om.* Θ || 14 An₁] *om.* Θ | pro₂] *om.* Λ || 15 est] *om.* B

nam qui perit, uel corpus habet reliquum, qui uero nullus est, ita non est, ac si non natus sit.

21.1. (= u. 600) QUID CAUSA EST QVIN HINC AD. P. R. P. V. bene 'recta': ut uel corporis impulsionem lucri faciam. 21.2. Aut 'recta':
5 ut <non> eam ad precatorem aut ad Pamphilum. 21.3. Bene 'proficiscar': 'proficisci' enim in rem aegram et difficilem dicimus. 21.4. Et 'recta uia' plene dixit, non tantum 'recta'. 21.5. QVIN HINC id est ex hoc loco.

22.1. (= u. 601) NIHIL EST PRECI LOCI RELICTVM subiungit ergo
10 causas, cur proficiscatur in pistrinum. 22.2. NIHIL EST PRECI quia praedixit senex. 22.3. IAM PERTVRBAVI O. allocutio, in qua quid metuat, quid uelit palam est.

23.1. (= u. 602) ERVM FEFELLI haec enumeratio causarum est, qua magnifice exaggerauit errores suos. 23.2. IN NVPTIAS CONIECI
15 E. F. nec 'inmisi' sed 'conieci', quod impetum iniuriamque signifi- 188W. cat. 23.3. ERILEM FILIVM τρόφιμον.

21.3 cf. Synon. Cic. Charis. ars p. 423, 30 B.; Cur. epit. Don. 691 || 23.2 cf. Cur. epit. Don. 145 || 23.3 cf. Don. Eun. 289; Id. Phorm. 39.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 uel] om. K C (rest. C²) Λ || 2 non₁] om. B | natus non KB Θ | sit] est K (corr. K²) B F: esset C (uel sit C²) || 3 QUID-v.] RECTA B | QVIN] QVI NVNC CT | HINC] HVNC A: HIC C | AD.-v.] IN PISTRINVM R(E) P(RO)F V. Θ: Q. I. P. T. P. V. Λ 4 ut A: om. KB Σ | lucri V²: lucro Γ: lustrum Σ | Aut] ut Θ || 5 ut] ad ε | add. Steph. | peccatorem A Θ ε | aut] uel Λ | proficiscar KΘ: proficisci quia B: profiscar uel proficiscar codd. Λ || 6 proficisci] profecisti K | enim] est B 7 plene F: plana ΓΛ: plena CT | dixit] dicit C | non-recta₂] om. Λ | recta₂] om. Θ || 9 EST-RELICTVM] etc. B | PRETI C: aliter PRECI C² | LOCI LO. C subiungit] post proficiscatur transp. B | ergo] om. B Λ || 10 cur] curilitas A: quare B | in pistrinum] om. B | quia] quod Λ (exc. β) || 11 PERTVRBAVI O.] PERTVRBATIO AK | O.] OMNIA Σ || 12 post metuat add. et Λ | palam] manifestum Σ || 13 ERVM] HER. B | FEFELLI] PE FELLI A: FE. B || 14 quam A Θ mirifice F | exaggerat B || 15 E.] ESSE A: ET. K: om. BΘ: HERILEM Λ | F.] S. K: om. B: PAMPHILVM Θ (aliter P. T): FILIVM Λ | iniuriamque] et iniuriam Θ 16 ERILEM] HERILEM BΣ (exc. C) | FILIVM] FI. B | τρόφιμον Steph.: ΤΡΟΦΕΙΜΟΝ A: ΤΟΡΟΦΕΙΜΟΝ B: τρόφικον M⁴: om. sp. rel. KΣ

24.1. (= u. 603) FECI HODIE VT FIERENT <nec solum> ‘feci’, uerum etiam addidit tempus ‘hodie’, ut ne diecula quidem eius sit quod fecerit mali. 24.2. INSPERANTE HOC ATQVE INVITO ‘insperante’ et ‘inuito’: duplex offensio.

25. (= u. 605) EM ASTVTIAS bona ironia pluraliter dixit ‘astutias’ 5 quasi is qui abundet astutiis, ut ei non una sufficeret.

27.1. (= u. 606) VTINAM MIHI ALIQVID ESSET H. Q. N. M. P. D. non dixit ‘gladium’ aut ‘laqueum’, ne esset tragicum. 27.2. Ergo bene pressit dicens ‘praecipitem darem’.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 FECI₁] *om. sp. rel.* Θ | *add. Steph.:* nedum *add.* Λ || **2** uerum] *om. ε* | addidit] reddidit ε | hodie tempus AK Θ | dieculam Θ | quidem eius sit] qui eme iussit A: *om.* B: quidam eius sit K: qui de me iussit Θ : quedam eius sit Λ || **3** quid A fecerit] fecerat Θ | mali] *om.* CT || **4** et] atque Λ | *post* offensio *add.* est Λ **5** EM *Wess. ex Ter.:* HEV HEM B: HEM AK Σ || **6** ei] *om.* B | una] *om.* Θ : ante non *transp.* Λ || **7** VTINAM–D.] PRAECIPITEM B | ESSET ALIQVID Θ | H.–D.] H(IC) Q(VO) M(E) P(RECIPITEM) D(AREM) Λ || **8** traicum C || **9** pressit] posuit Λ dicens] *om.* Λ

ANDRIA 3, 5

- 1.1. (= u. 607) VBI ILLIC EST S. Q. M. P. haec scaena cuius perturbationis esse debeat, iam supra (*An.* II 3) praestruxit poeta, cum ad consentiendum Dauī consilio tardum Pamphilum faceret. 1.2. VBI ILLIC EST SCELVS accusatio. 1.3. VBI ILLIC EST SCELVS nimium
5 terribile est saeuire, antequam uideas eum, contra quem irasceris. 1.4. VBI ILLIC EST S. Q. M. ad intellectum, non ad uerba redegit. Et est figura σύλλημις per genera. — 1.5. Vergilius (*Aen.* 1, 212) 189W. ‘pars in frusta secant’. Sed hic figura est per numeros. — Nam quia ‘scelus’ ‘scelestus’ intellegitur, modo ‘qui’ subiunxit, non ‘quod’.
- 10 2.1. (= u. 608) TAM INERS sine arte, id est sine ἀρετῇ. 2.2. TAM NVLLI <CONSILI> una pars orationis est. 2.3. NVLLI CONSILI nos ‘nullius’ et ‘solius’, recte autem ueteres ‘nullus nulli’ et ‘solus soli’ declinabant.
- 15 3.1. (= u. 609) ME COMMISISSE F. non ‘commendasse’ sed ‘commisisse’: ‘committimus’ enim, quae magno cum periculo

1.5 *Don. ars mai.* p. 656, 12 H. (*ubi cf. alia*) || 2.1 *cf. Lucil.* 13,9 Ch.; *Paul. Fest.* p. 97 L.; *Synon. Cic. Charis. ars* p. 429,7 B.; *Seru. auct. georg.* 4,25; *Suet. diff.* p. 293,7 Reiff.; *Diff. GL Suppl.* p. 281,8; *Diff. ed. Beck* p. 85; *schol. Bemb. Ter. Ad.* 481; *Isid. diff.* 1, 61, p. 114 C.; *Id. orig.* 10,141; *Seru. ecl.* 1,27; *Seru. auc. ecl.* 8,24; *Comm. Mon. An.* 608, p. 93 S. || 2.3 *cf. Charis. ars* p. 142, 202 B.; *Diom. GL I* 333, 14; *Cur. epit. Don.* 581; *Eugr. (rec. a) An.* 608; *Prisc. GL III* 20,2; *Prisc. GL II* 131,25; *Sacerd. GL VI* 483,32; *Mar. Victor. ars* 4.8, p. 71 M.; *schol. Bemb. Haut.* 271 || 3.1 *cf. Don. Eun.* 886.2

ab sch. 2.1: Γ; Σ {Θ (CFT), Λ [ε (α = M²hf q s + a D O p QJ x), GH M NY U z]}
2.3 *cod. Vict. (D):* nullius s. D.

1 EST-P.] EST SCELVS QVI ME PERDIDIT Λ | s.] SE C: SCAENA F || 2 iam *Scheidemantel* (1883, p. 54): etiam Γ: *om.* Σ | poeta praestruxit (praescripsit CT: praestruit C²) Σ || 3 consciendum Θ || 4 nimirum CF || 6 EST] *om.* A Θ 7 σύλλημις *Steph.*: C I ΛΛΕΜΨΙC A: sile(n)sis B: *om.* sp. rel. K: sil(l)epsis Σ 8 frustra] frustra A (*corr.* A²) CT: frustra uel frustra *codd.* Λ | qui A 9 subiungit Θ: *post quod transp.* Λ || 10 *sch.* 2.1 *om.* B | id est-ἀρετῇ] i(dest) sine aue TH (ἀρετῇ *sscr. m. rec.*) A: *om.* sp. rel. K: *om. nul. sp.* Σ (id est sine sp. rel. β) || 11 <CONSILI> B Oa: *om.* ω || 12 nullus B: nullo ω | nulli] li B | et₂] *om.* Θ: *om. uel et codd.* Λ | solus B: solo AK Σ || 14 ME-commendasse] *om.* T | ME] *om.* B | F.] *om.* B || 15 cum magno B Σ

uolumus esse seruata. 3.2. FVTILI leui, inani: a uase quod ‘futile’ dicitur, quod non deponunt ministri sacrificiorum, quod est acuto fundo et patulo ore instabileque est. Ut Vergilius (*Aen.* 11, 339) ‘consiliis habitus non futilis a.’ 3.3. Et est figura ἔλλειψις, ut apud Vergilium (*Aen.* 11, 269) ‘inuidisse deos, patriis ut r. a.’

4.1. (= u. 610) ERGO PRETIVM et ‘pretium’ et ‘praemium’ generaliter pro bono aut malo facto redditur, sed discernuntur hoc modo: ‘pretium’ pro stultitia poena est, ‘praemium’ pro uirtute et sapientia honor est et lucrum. — 4.2. PRETIVM OB STVLITIAM sic et Plautus locutus est (*Asin. arg.* 3) ‘pretium ob asinos’ pro ‘asino-
190W. rum pretium’. — Vergilius (*Aen.* 9, 232) ‘rem magnam pretiumque m. f.’ Et alibi (*Aen.* 12, 351–352) ‘illum Tydides a. p. t. a. a. p.’

3.2 cf. *Paul. Fest.* p. 79 L.; *Seru. Aen.* 11, 339: Non inanis: nam futille uas quodam est lato ore, fundo angusto, quo utebantur in sacris Vestae, quia aqua ad sacra *Vestae* hausta in terra non ponitur, quod si fiat, piaculum est: unde excogitatum uas est, quod stare non posset, sed positum statim effunderetur. Inde et homo, commissa non retinens, futilis dicitur [...]; *Schol. Stat. Theb.* 8, 297; *Don. Phorm.* 746.2; *Isid. orig.* 10, 109; *Cur. epit. Don.* 357 4.1 cf. *Non. p.* 581 L.; *Cassiod. psalm.* p.434,132; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 433, 27 B.; *ibid. p.* 434,28 B.; *Poliziano p.* 43, 4 || 4.1–4.2 *Cur. epit. Don.* 692 4.2 cf. *Seru. Aen.* 12,352: ADFECIT PRETIO modo poenam *significat*: nam pretium τῶν μέσων est: Terentius ‘ergo pretium ob stultitiam fero’; *Id. ibid.* 9, 230

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 inani *Schopen**: nam ω | futilis Θ || 2 post dicitur *add.* futilis dicitur ΚΑ post deponunt *add.* nisi Λ | sacrorum Θ | ante est *add.* quidem uas Λ 3 instabileque *Wess.*: instabilique ω: eoque instabile *Steph.* | est] *om.* Σ | ante Ut *add.* *significat* futili Λ | Vergilius] *om.* Θ || 4 futili Θ | a.] *om.* Β Θ | *sch.* 3.3 post 4.2 in ω | ἔλλειψις *Steph.*: ΕΜ Ι Υ ΙC A: ΛΑΙΥCIC B: σέλλειψις M⁴: *om. nul. sp. K*: *om. sp. rel.* Σ | ut — Vergilius] *om.* Β (Vergilius post a. *add.*) || 5 patrisis Γ: patris CT (*corr.* C²) | ut r. a.] utra Γ: *om. nul. sp.* Σ || 6 ERGO] EGO ε PRETIVM] *om.* Β | et pretium] *om.* Λ | ante et₁ *add.* pretium₃ — uirtute Β | et₂] idest Λ || 7 ante generaliter *add.* praemium uero Λ (et pr- ue- β) | aut] et B^{a.c.} T | malo] male Θ | post sed *add.* pretium et premium ita Λ | hoc (ita Θ) modo] nam Λ || 8 est poena Θ | post praemium *add.* uero Λ | et sapientia] pretium pro stultitia Θ || 9 sic et] sicut Λ || 10 locutus] *om.* Β | est] *om.* Β Θ 12 Tydides] Tytide c ΚΑ | a.₁–p.₂] apta Θ

- 5.1. (= u. 611) POSTHAC INCOLVMEN SAT SCIO FORE ME sic dicere solemus in magno periculo positi: numquam nos periclitaturos, si illud periculum potuerimus euadere. 5.2. POSTHAC audacter se incolumem in futurum promittit fore, cum uita hominis tam uariis
 5 multisque sit periculis conferta. — 5.3. Sed hoc dicit: sic, inquit, periclitor: si hoc euasero, scio me postea non periclitaturum. — Menander sic (*An.*, *frag.* 43 K.-A.) ‘ἄν θεὸς θέλῃ, οὐκ ἄν ἀπολοίμην’. 5.4. Et est sensus: tam difficile est hinc euadere, ut qui hinc euaserit, uideatur immortalis futurus.
- 10 6.1. (= u. 612) NAM QUID EGO NVNC DICAM PATRI bene ‘patri’, non ‘Simoni’, ut de auctoritate huius nominis summus terror exsurgat. 6.2. MODO POLLICITVS SVM ‘modo’ mire: etenim maiorem uim habent recentiora promissa. 6.3. MODO POLLICITVS SVM oratorie ‘pollicitus sum’ dixit quam si ‘promisi’ diceret.
- 15 7.1. (= u. 613) QVA FIDVCIA ID FACERE A. percutiendum ‘qua 191W. fiducia’: ad personam suam rettulit. 7.2. Et ‘fiducia’ modo impudentiam significat.

7.1 cf. Poliziano p. 39,9

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 FORE (FERE A) ME] ME FO Θ || 2 nos] *om.* Θ | periclitatos C (*corr.* C²) || 3 post POSTHAC (post Θ) *add.* idest B || 4 futurum] uisurum β || 5 sit] *post* conferta *transp.* Λ | hec β | dicitur CF: *om.* Λ | *post* inquit *add.* Dauus Λ || 6 periclitor] periculum (*post hoc transp.* Λ) Σ | non postea Θ | periclitaturum] periturum β || 7 Menander sic] *om.* B: sic Menander Λ | ἄν ὁ θεὸς θέλῃ οὐκ ἄν ἀπολοίμην M⁴, *codex Strottii* (cf. *Wess.* 1902, p. XLIV): ANΘEOCΘETHO KANAΠIOACIMΠΠIE A: *om. sp. rel.* KΣ: *om. nul. sp.* B || 8 tam] ita β | quod C 9 uidetur C: uidebitur F: uidere T || 10 ERGO AK | bene patri] *om.* Λ (*rest. falso loco* β, cf. *seq.*) || 11 *post* Simoni *add.* sed patri et bene patri *add.* β | de] ex β summus] magnus Λ | terror] *post* nominis *transp.* Λ || 12 MODO₁–13 promissa] *om.* B, modo – promissa *post* 6.3 diceret *add.* B | mire] in re C 13 *post* oratorie *add.* et melius Λ || 14 sum] *om.* Γ | diceret promisi Λ 15 FACEREM CT | A.] AV. C: AVT T: AVDEAM FA | percutiendum] se percutiendo Λ || 16 suam] *om.* ε | Et] *om.* KA: quia Θ | modi C | impudentiam K: imprudentiam F: impudentiam uel imprudentiam *codd.* Λ || 17 signum A: signat K

8.1. (= u. 614) NEC QVID NVNC ME FACIAM S. nos 'quid faciam', ueteres autem 'me' addebant. 8.2. Et nota 'faciam <me>' ablatiuo casu. 8.3. ATQVE ID AGO id quaero, hoc est: ut inueniam quid faciam.

9. (= u. 615) ALIQVAM PRODVCTAM M. et 'productam' et 'produ- 5 cam' legitur. Significat autem differam, protendam, prolatem.

10.1. (= u. 616) EHODVM BONE VIR QVID AIS grauis interrogatio et inuehensis [cum] pro iracundia. Et hoc ironia prosequitur, cum omne genus contumeliae leue in eum ducimus, in quem ferimur iracundia. 10.2. VIDEN ME TVIS C. hoc est: numquid negare potes? 10

11.1. (= u. 617) IMPEDITVM ESSE 'impeditus' est proprie, qui ita pedes habet illigatos, ut progredi non possit. Sed hic ad negotium

8.1 cf. Prisc. GL III 16, 8 || 9. cf. Non. 593 L.; Charis. ars p. 480, 18 B.; Cur. epit. Don. 693; Victor 1990, p. 161 || 10.1 cf. Don. An. 872.4: Et 'quid ais' non est interrogantis sed inuehensis; Id. An. 137.1: QVIS AIS non interrogantis est sed mirantis; Id. Eun. 654: QVID AIS hoc admirantis est potius quam interrogantis || 11.1 cf. Non. 520 L.: IMPEDIRE est implicare, inuoluere; Seru. Aen. 5,593; Id. ibid. 10,894; Comm. Mon. An. 619, p. 94 S.; Comm. Bern. Lucan. 4, 447; Synon. Cic. Charis. ars p. 413,9 B.; Synon. Charis. ars p. 433, 32 B.; Id. ibid. p. 437, 20; Cur. epit. Don. 416

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 ME NVNC Σ | s. A: SED K α : SCIO B Λ : om. Θ | post lemma add. ablatiuus casus me Σ | nos-**3** casu Γ : om. Σ (rest. α , qui sed ante nos add. cf supra K), cf. Cioffi (2012, pp. 153sqq.) || **2** me₁ Steph.: nec Γ α | me₂ ante ablatiuo add. Jakobi (Don. Phorm 282.2) || **3** post casu add. nec quid de me B | ID₁] HIC K | post AGO (EGO FT) add. sed K: add. sedulo Σ | hoc est] om. C: hoc β | ut] om. B || **5** ante ALIQVAM add. dicam B | post ALIQVAM add. etc B | PRODVCTAM Γ C (fort. C², p. T) F: PRODVCA M. uel PRODVCTAM Λ | M.] MORAM B L: MO Θ | et₁-**6** legitur scripsi (praeunte Jakobi 1996, p. 44, n. 119): et prod- leg- AK Θ : leg- et prod- B Λ | et₂] etiam C: om. T | productam AK: producam B Σ || **6** significat autem] id est B || **7** AGIS C || **8** et ω : est Wess. | inuehensis Wess. (coll. An. 872. 4): mirantis Klotz (dub. Wess. coll. An. 137.1, Eun. 654): imminentis Γ : minantis Σ | cum₁ seclusi: in eum Wess. | pro] om. Λ | hoc] om. C: hunc FT | persequitur A || **9** ducimus] dicimus B T | ferimur] feramur CT || **10** ME TVIS] MITIVS AK c.] om. AK: CONSILI B: con. CT: CONSILIIS F Λ | hoc est] hoc Θ | numquid] non B || **11** IMPEDITVS] om. B: MEDITVM A | ESSE] om. B | proprie est Λ || **12** habet pedes B | hic-**199,1** sed] om. T | hic] post rettulit transp. Λ

rettulit. 11.2. AT IAM E. non defendit, sed emendaturum promittit. 11.3. Et bene ad 'impeditum' 'expediam' rettulit. 11.4. Duo promi- 192W.
sit simul: et tempus cum celeritate et effectum.

12.1. (= u. 618) IMMO MELIVS S. bene 'melius' comparatiuo,
5 quasi hoc bonum sit, illud melius. 12.2. OH TIBI EGO CREDAM F.
'furciferi' dicebantur, qui ob leue delictum cogeabantur a dominis
ignominiae magis quam supplicii causa circa uicinas furcam in
collo ferre subligatis ad eam manibus et praedicare peccatum
suum simulque summonere ceteros, ne quid simile admittant.
10 Itaque et Cicero de seruo (*Deiot.* 26) 'quid deinde? Furcifer quo
progredditur?'

13.1. (= u. 619) TV REM IMPEDITAM ET PER. multum progressus
est 'impeditam' dicens: modo 'perditam' dixit. 13.2. Sensus hic est:
integram perdidisti et perditam restitues? 13.3. <TV> hoc est: qui
15 integram expeditamque turbasti. 13.4. HEM QVO FRETVS SIEM
memor est se ante dixisse (uu. 335–336) 'Dauum uideo, cuius
consilio fretus sum'.

12.2 cf. *Isid. orig.* 10, 108: 'Furcifer' dicebatur olim qui ob leui delicto (*sic!*)
cogebatur ad hominis ignominiam, magis quam supplicii causa, furcam circa
uiam ferre, praedicans peccatum suum, et monere ceteros ne qui simile
peccarent; *Cur. epit. Don.* 358; *Smutny* 1898, 133

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 retulit Γ | AT IAM E.] AT ETIAM B: ILLE ω | emendaturum] emendatus C
(corr. C²) | se post emendaturum add. Λ || 2 ad] om. Θ | promittit C || 3 simul]
om. β || 4 s.] SCILICET Γ Θ : s. uel SCILICET codd. Λ | post comparatiuo add. usus
est Λ || 5 OH–F.] om. B | OH ex Ter.: HO A: HOC K Σ | TIBI] IBI AK | EGO] om.
 Θ | VT post EGO add. K | F.] S. A: FVR. Θ : FVRCIFER Λ || 6 furciferi $\Gamma\Lambda$: furcifer
 Θ | a dominis KBA: ad hominis A Θ (*Isid. orig.* 10, 108) || 7 uicinas] uicinos
 Θ || 9 monere Λ (exc. β) | admittant–10 seruo] om. T || 10 et A Θ : ut K: om. B
 Λ | post Cicero add. deinde K (*fort. del.* K²) | deinde AB: inde K Σ || 12 ET–15
expeditamque] om. T | ET–13 impeditam] om. C | PER] P. F: PERDITAM Λ
13 post est₁ add. modo Λ | dicens Zeunius: dicere ω | dixit] dicitur C: dicit β
14 ante integram add. rem Λ | et] quia Θ | add. Steph. | est] om. CF || 15 ante
integram add. re(m) Λ | expeditamque ND: impeditamque AK Σ : om. B
turbasti] perturbasti β | SIEM] SI Θ || 16 est memor Θ | se ante] ea n (= non?)
A: ante K (corr. K²) | dixisse] om. A: post dixisse add. sp. B | Dauum] om. A:
nunc B | cuius] aud A

15.1. (= u. 621) AN NON DIXI HOC FVTVRVVM ut (u. 386) ‘ab illa excludar, hoc c.’ et (u. 399) ‘uide quo me inducas’. 15.2. QVID MERITVS CRVCEM plena satisfactio est confessio peccati sine
193W. recusatione poenarum; nam mitiores eos reddimus, quibus ultro [operae] pretium pro delictis offerimus nostris. Vergilius (*Aen.* 12, 5 931) ‘equidem merui n. d., i.’

16.1. (= u. 622) SED SINE PAVLVVM AD ME VT R. ‘ad se redire’ dicitur, qui animum recipit in sedem mentis. Vergilius (*georg.* 4, 443–444) ‘uictus ad se redit’. *Et hic de corpore dixit. ‘Ad se’ autem ‘redit’, qui amens esse desistit.* 16.2. IAM ALIQVID DISPICIAM ‘dispi- 10 cere’ est disquirere consilium, ‘despicere’ deorsum aspicere.

17. (= u. 623) NON HABEO SPATIVM VT DE TE S. S. V. V. οἰκονομία.

15.2 cf. *Seru. Aen.* 1, 519; *Id. ibid.* 12, 931 || 16.1 cf. *Cur. epit. Don.* 32
16.2 cf. *Seru. Aen.* 1,224: ‘Dispiciens’ deorsum aspiciens, sicut ‘suspiciens’ sursum aspiciens. Notandum sane quia si ‘dispiciens’ dixerimus, ‘diligenter inquirens’ significamus, sicut deduco et diduco [...]; *Non.* 444 L.; *Id.* 702 L.; *schol. Cic. Gron. p.* 389, 18 St.; *ibid. p.* 397, 32 St.; *GL Suppl. p.* 279, 9; *Diff. ed. Beck p.* 39, 202; *Isid. orig.* 10, 76; *Id. diff.* 1, 245, p. 202 C.; *Beda orth. p.* 16,220; *Cur. epit. Don.* 204

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 AN Λ: ET A: AT KB Θ | FVTVRVVM] VENTVRVM Λ | ut] om. B || 2 hoc Ter.: hac ω | c. KΛ: exduasar A: concludar B Θ | et–3 MERITVS] om. B | inducas–3 peccati] om. B || 3 peccati confessio K || 4 mitiores ΓΛ: minores Θ | ultro Lind.: uultu ω || 5 operae ω, *del. Scheidemantel* (1883, p. 69) | pro] om. B | delictis–7 SED] de C | offerimus delictis B | Virgilius] iure A || 6 n. d. i.] om. B: nec F: nec de T || 7 SED SINE] om. C | PAVLVVM A | VTI K | R.] om. AK: R. uel REDEAM *codd.* Λ | ad se] om. Σ (*exc. β*) || 8 animam CF | in Wess.: et ω || 9 uictus] om. Θ: post redit *transp.* B | ad se] in sese Verg.: om. Θ | redit] red C: rede F | et hic] idest C: om. FT: hoc Λ | de] om. C | dicitur C | Ad–11 dispicere] om. T || 10 redit₂] om. Θ | qui amens] om. A: quia meus Θ | resistit A | DESPICIAM Σ | disp-] desp- AK C²: disp- uel desp. *codd.* Λ || 12 ante NON add. EI MIHI CVM B HABEAM B | VT–V.2] ut D & E S S V^T V^{LO} A: VT DE TE SVM(M)AM SVPLICIVM Λ: D. T. Θ | οἰκονομία Steph.: OIKONOMIA A: oiconomia B: om. sp. rel. K: inocomia Θ: (o)economia Λ

18. (= u. 624) NAMQVE HOC TEMPVS PRAECAVERE sic Vergilius (*Aen.* 1, 135) ‘sed motos praesta c. f.’ Et est σύλλημψις: illud enim ‘cogit’, hoc ‘sinit’.

Γ; Σ {Θ, Λ}

2 c.] compescere B: componere Σ | f.] fluctus B F Λ | σύλλημψις *Steph.*: syllemsis A: sil(l)epsis K S: eclipsis B

ANDRIAM 4, 1

1.1. (= u. 625) HOCINE EST CREDIBILE AVT MEMORABILE elegans
 perturbatio, in qua inter se Simo, Dauus, Pamphilus, Charinus,
 194W. Byrria, Chremes omnes omnibus redduntur offensi. 1.2. HOCINE
 EST C. A. M. et incredibile est, inquit, et nefandum; e contrario
 enim ab interrogatione quadam incipiunt, qui nimis irascuntur, ut 5
 est illud (u. 236) ‘hocine est humanum f. a. i.? h. e. o. p.?’ 1.3. Et
 totum in pronuntiatione est: hoc enim genus interrogationis uim
 negandi exprimit. 1.4. HOCINE EST CREDIBILE a generalitate incipit,
 ut Cicero (*Verr.* 2, 2, 53) ‘quam facile serpat iniuria et peccandi
 locus, quam non f. r. u.’ 1.5. Idem (*Ad.* 304) ‘hocine saeculum! O 10
 scelera, o g. s., o h. i.!’.

2. (= u. 626) TANTA VECORDIA I. C. VT SIET singulari et plurali
 numero respondet.

3.1. (= u. 627) VT MALIS GAVDEANT cum dixisset ‘cuiquam’,
 intulit numerum pluralem, ut alibi (*Eun. prol.* 1–3) ‘si quisquam 15
 est, qui placere s. b. q. p. et m. m. l., i. h. p. n. p. s.’ 3.2. VT MALIS
 GAVDEANT legitur et ‘gaudeat’ et ‘comparet’. 3.3. EX INCOMMODIS

3.1 cf. *Don. Eun.* 3; *Id. ibid.* 168.2

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

2 Pamphilus–3 Chremes] *maius. litt. in A* | Pamphilus Dauus Θ || 3 HOCINE]
om. C || 4 c.] *om. Θ : CREDIBILE Λ | A. M.] ET ME B: om. Σ | inquit] om. B | et₂] &
 A: est e β || 6 est₁ Λ : ex AK: et B Θ | est₂] inter A: om. Θ | f.] factum K Σ | a.–p.
 AK: om. B Σ || 7 in] hoc Θ | pronuntiatione] pronuntiandum C:
 pronunctiatium T: pronuctium F || 9 iniuria] in iurgia TF || 10 locus ω :
 consuetudo Cic. | non] enim F: om. T | f. r.] fir AB | u.] om. Θ | Idem Λ : pid A:
 idest K: om. B Θ | hoccine seclum B: hoc me se dum A: hoc(c)ine sedum K Λ :
 hocine sedum Θ | o scelera o. ex *Ter.*: (h)osce clareo AK Λ : hos clareo B:
 hosce solam Θ || 11 g. s. o. h. i.] etc. B: om. Θ : *mire uar. codd.* Λ || 12 TANTA–
 203,1 A.₁] *post* 3.4 sua *transp.* B | VECORDIA] VEL C. A: V. C. K: VECOR B | I.–
 SIET] etc B | I.] om. Θ : INNATA Λ (ne in nata β) | C. AK: CVIQVAM Σ | VT] IN VT
 CT: MINATA F || 13 respondetur Σ || 14 VT–17 GAVDEANT] om. B | MALI CT
 16 s.₁] studeat Θ : s. uel studeat *codd.* Λ | et] om. Θ | m.₁] om. AK | I.] ledere
 Θ | i.] in Θ | p.₃] om. CT | VT–17 GAVDEANT om. B | MALIS] MAGIS CT
 17 GAVDEAT Θ | et₂] ut BA*

A. et hic 'gaudeat' subauditur. 3.4. ATQVE EX INCOMMODIS A. S. VT 195W.
c. c. hoc est: non intellegunt commoda sua, nisi ex alterius incom-
modis ea aestimauerint.

4. (= u. 628) SVA VT COMPARENT hoc est 'adquirant' uel 'aesti-
ment'.

5.1. (= u. 629) ID EST VERVM IMMO ID EST alii sic 'uerum est,
hoc genus hominum: <hominem> se probauit esse, cum malus sit'
et hic contra hoc 'immo non hominem, sed pessimum hominem se
probauit'. 5.2. VERVM IMMO ID EST parum accusauerat dicens 'id
10 est uerum hominum genus' et ideo addidit 'id est pessimum homi-
num genus', ut hoc facere non hominis modo sit, sed pessimi
hominis'.

6.1. (= u. 630) IN DENEGANDO MODO 'modo' pro 'tantummodo'.

6.2. QVIS PVDOR P. A. adest pudor, ne denegent, non adest, ut et
15 praesent.

7. (= u. 631) POST VBI TEMPVS deest 'est', ut sit: 'tempus est'.

3.4 cf. *Seru. auc. Aen. 12, 694; Schol. Stat. Theb. 2, 18*: Nam cum malis
pasceretur alienis, prosperitate tabescebat. Terentius (*An. 627–628*): 'ut ...
commoda' || 4 cf. *Cur. epit. Don. 146* || 6.1 cf. *Don. Phorm. 59.3; Id. Eun. 309.1*;
Id. ibid. 1073.1; Seru. Aen. 2, 160; Id. ibid. 4, 50

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 et] *om.* Λ | subaudietur A | *sch.* 3.4 *post* 4 *in* ω | A.₂–2 C.₂] etc B | A.₂] A. AK:
ALIENIS Σ (*ante* INCOMMODIS Λ) | s.] SVA Θ | VT] v. CT: v. *uel* VT *codd.* Λ
2 C.₁] *om.* Θ | intelligit Σ | ex alterius incommodis] ex comm- alt- B: ex
incomm- ex alt- C || 3 aestimauerint] extimauerint Θ (-rit C): existimauerint
 ε : estimauerit Λ || 4 COMPARENT] COMPARET T Λ | acquirent K: acquirant Θ :
a(c)quirat Λ | aestiment] acsument A: extiment CT: existime(n)t F β : exti- *uel*
estimet Λ || 6 ID EST₂] IDNE EST K Σ | *post* EST₂ *add.* genus hominum
pessimum B | uerum est A Θ : idne uerum est KB: idne est uerum Λ || 7 *add.*
Steph. | probauit] proprio haut A: probat Λ || 8 hic *Teuber* (1891, p. 360): sic ω
hoc] hominem C | non] *om.* FT | hominem₁] *om.* C, cf. *supra* || 9 IMMO] HO¹MO
A: H⁰B | ID EST₁] IDEM B: INDE C | *post* EST *sp. rel.* B | id₂–10 est₁] *om.* B:
inde C: id T || 10 uerum] *om.* Λ | et ideo- genus] *om.* C | hominum pessimum
 Λ || 13 modo₂–tantummodo] *om.* F | pro] *om.* B || 14 PAVLVLM Σ | A.] A. E. A:
A. C. K: ADEST B Θ : A. *uel* ADEST *codd.* Λ | *post* denegent *add.* et Λ || 16 est]
post VBI *transp.* Θ

8.1. (= u. 632) TVNC COACTI N. S. A. mire ait 'necessario' quia natura sunt tales; necessitas autem in natura est constituta.

8.2. APERIVNT mire 'aperiunt', quoniam tunc, cum promittebant, mali erant, sed latebat malitia intra pectoris altitudinem.

9.1. (= u. 633) ET TIMENT ET T. R. P. D. bis numero subauditur 5
196W. 'denegare'. 9.2. Et melius 'timent', quam si diceret 'pudet eos'; nam 'timor' etiam malorum, 'pudor' tantum bonorum. 9.3. RES malitia scilicet: id est quia mali sunt ad rem, quam praestare non possunt.

11.1. (= u. 635) QVIS TV ES QVIS MIHI ES 'quis tu es' ad dignitatem refertur, 'quis mihi es' ad necessitudinem, id est frater aut 10
cognatus. 11.2. Et haec uerba mollia dictu sunt, sed animo aspera. 11.3. CVR MEAM TIBI ἔλλειψις.

12.1. (= u. 636) HEVS PROXIMVS 'heus' significatio est modo nominis ad intentionem considerationemque reuocandi. 12.2. PROXIMVS SVM EGOMET MIHI id est: carior mihimet ipse sum quam 15
quisquam alienus. 12.3. PROXIMVS carus, beniuolus. — 12.4. Et hoc est, quod ait supra (uu. 429–430) 'quo aequior sum Pamphilo, si se

9.1 cf. *Don. An.* 637.1 || 11.3 cf. *Prisc. GL III* 174,5 || 12.1–12.2 cf. *Paul. Fest. p.* 89 L; *Charis. ars p.* 248,5 B.; *Don. An.* 945; *Id. Ad.* 281.2; *Id. ibid.* 776.1; *Dosith. gramm. p.* 74,58 B.; *Prisc. GL III* 12, 8; *Id. III* 138, 14; *Id. III* 197, 10

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 TVNC] TVM Λ | N. AK: NECESSARIO B Σ | S. A.] SE APERIVNT B Θ: SE AP(P)ERIVNT uel s. A. *codd.* Λ | mire ait] mox autem C: modo autem T | ait–3 APERIVNT hic om. B, post 8.2 erant (cf. *infra ante* latebat) rest. || 2 autem] om. Θ | est] post autem *transp.* β || 3 APERVIT C | quoniam] quod iam *dub.* *Wess.* 4 post erant rest. 8.1 mire ait – 8.2 APERIVNT, iter. mire- erant B, *omisso* aperiunt | sed] si uel sed *codd.* Λ || 5 T. R. P.] TAMEN RES PREMIT B: TAMEN Θ: T. R. P. uel TAMEN RES PREMIT *codd.* Λ | post P. *add.* e. Λ | D.] s.l. K: DENEGARE B: om. Θ: D. uel DENEGARE *codd.* Λ | numeri AK || 6 denegari AB | quam si] q(uas)i si C: quasi β | putet AB || 7 tantum] tantummodo β | RES–8 praestare] om. F | malitia–8 quia] mala scilicet tamquam CT || 8 quam] quod B || 9 TV] MIHI Θ | MIHI] TV Θ | quis-es₃] post refertur *transp.* α || 10 necessitatem Θ β: necessitatem uel affinitatem *codd.* Λ || 11 cognatus] exornatus A | dictui (post sunt *transp.*) Θ || 12 ΕΛΛΙΨΙC B: ΕΛΜΥΡRE A: om. sp. rel. ΚΣ || 13 PROXIMOS C (corr. C²) | significatiua B | modo est B | hominis *Teuber* (1891, p. 360) 14 reuocandi ex uocandi C²: se reuocantis (*Teuber* 1891, p. 360) || 15 SVM] SIC A | MIHI] om. Γ | mihimet–sum] om. B | ipse] om. Θ || 16 quisquam] om. Θ 17 quo] qu(a)e AK | si ex se C²

illam in somnis quam illum amplecti maluit'. —Inde et 'proximi' et 'propinqui' dicuntur, qui nobis cari esse debent.

13.1. (= u. 637) NIHIL PVDET 'pudor' est mali facti, 'uerecundia' recti et honesti. *Ergo mire posuit.* 13.2. SI ROGES abundat 'si roges',
5 sed ἡθικῶς additum est. 13.3. HIC VBI OPVS EST ubi iam promiserunt. 13.4. HIC VBI OPVS EST falso pudore.

14.1. (= u. 638) ILLIC VBI NIHIL nota 'illic' et 'ibi': aptum irascenti repetitionis genus. 14.2. ILLIC legitur et 'illi'. 14.3. VBI NIHIL OPVS EST ubi nondum promiserunt. 14.4. IBI VERENTVR quod ait
10 supra (u. 630) 'in denegando modo quis p. p. a.'

15.1. (= u. 639) SED QVID AGAM ADEAMNE AD EVM hic locus deliberationis est, an adeat Pamphilum. 15.2. Et unum <ad> abundat. 15.3. Et moraliter uerba Charini sunt posita. 15.4. ET CVM EO INIVRIAM pro 'de iniuria'. 15.5. EXPOSTVLEM 'expostulatio' est
15 aduersus eum, quem incusamus; nam 'expostulare' est querellam

13.1 cf. *Cur. epit. Don.* 718 || 13.2 cf. *Jakobi* 1996, p. 122 || 14.1 cf. *Don. An.* 875.5 || 15.1 cf. *Poliziano* p. 56, 15sq. || 15.2 cf. *Prisc. GL III* 194, 16; *Arus. exem. eloc.* 11, 16 *Di St.* || 15.5 cf. *Don. Hec.* 180.1–2: [...] 2. Sed proprie 'expostulatio' est apud illum ipsum qui peccauerit, 'postulatio' de illo apud alterum; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 420,7 B.; *Eugr. An. ad loc.*; *Cur. epit. Don.* 666

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 quam] quam se CF: om. T: q. Λ | illum amplecti] i. a. Λ | maluit] m. AKT: om. CF: u. Λ | unde KΛ | et₁] om. Θ || 3 malefacti Σ || 4 mire] om. F: miri T (h)abundet Λ || 5 post sed add. et negas uel CF: et in quo T | ἡθικῶς M⁴: hθIKωc A: hEIKOc B: om. sp. rel. KΣ | ante additum add. idem populariter C: populariter F | ubi BΛ (cf. sch. 14.3): id A: om. K: ibi Θ | iam] nam B: non Θ prouiderent Θ || 6 sch. 13.4 post 14.1 in ω | vbi] om. Θ | falso scripsi: saluo ω: subaudi (Teuber 1891, p. 360) || 7 nota] et nota Λ: et Θ | ibi] di A: ubi B Λ: illi K | irascenti] om. Θ | ante repetitionis add. esse Λ || 8 petitionis Θ | NIL A 9 post ubi add. et del. nichil B | nondum] post promiserunt transp. B | vbi C agit β || 10 p.₁ K: p. A: om. B: paululum Σ: Pamphilum β | p.₂] A A: om. Θ: pudor B | a. uel adest Λ: adest Γ: om. Θ || 11 AGAM ADEAMNE AD EVM] AGAM B: EGO ADEONE AD EVM Θ || 12 deliberationum A: deliberatio B | adea A | post adeat add. ad Θ | Pamphilum] p(er) e(st) du(m) A | Et] om. Σ | unum abundat] om. Λ | add. Steph. || 13 post abundat add. adeon ad B | ET–14 EXPOSTVLEM] om. B || 14 EO] & A | expostulatio] expostulare Θ || 15 excusamus K: accusamus B | est] om. AB

apud eum ipsum deponere de eo ipso, qui fecit iniuriam, 'postulare' autem querellam dicere de altero apud alterum.

16.1. (= u. 640) INGERAM MALA M. quasi tela ista se dixit ingesturum mala. 16.2. ATQVE ALIQVIS D. N. P. hoc dicit: etsi existat aliquis, qui mihi dicat 'quid profeceris?', respondeo 5 'multum'.

17.1. (= u. 641) MVLTVM non subiunxit, quomodo 'multum', sed: 'aliud faciam'. 17.2. Transitum fecit dicendo 'molestus certe ei 198W. fuero'. 17.3. MVLTVM subauditur 'promouero'. 17.4. MOLESTVS CERTE EI F. hoc est: 'si nihil aliud promouero, certe ei molestus 10 fuero'. 17.5. ATQVE ANIMO M. G. erit fructus iracundiae ex uindicta. 17.6. Et per iracundiam atque turbationem non inuenit, quid sit 'multum'; aliud ergo inuenit 'molestus certe ei fuero'.

18.1. (= u. 642) CHARINE ET ME ET TE IN. P. mire et artificiose Pamphilum fecit priorem alloqui ad perfringendam iracundiam 15 Charini: alioquin si prior uociferari potuisset, tragica exclamatione usus fuisset. 18.2. IMPRVDENS est defensio ab imprudentia:

17.3–17.4 cf. *Comm. Mon. An. 640, p. 95 S.*

Γ; Σ {Θ, Λ}

17.3 cod. Vict. (D): idest (scilicet *Sabb.*) promouero

3 MALA M. K: MALĀ A: MALA B: MALA MVLTVA Σ || 4 mala] om. β | D.] DICAT B Θ: D. uel DICAT codd. Λ | N.] NI B: NIHIL uel N. codd. Λ | P.] PRO B: PROMOVERIS Λ | hoc–5 profeceris] om. B || 5 profueris Θ: promoueris Λ | respondebo Σ 7 non] om. Θ | quoquomodo Θ || 8 aliud] illud B | sch. 17.2 ante 17.4 hoc est transp. B | modestus AK: ex molestes corr. C² || 9 fuero Ter.: ero ω (ei B) promoueri K: promoueo B: primo enim uero Θ || 10 CERTE₁–F.] om. B | EI. F. ex Ter.: fi A: SI K Λ: SED Θ | promouero] primo uero Θ | ei₂ B: uel ω 11 fuero] ero B | ATQVE] om. B | ANIMO M. T: A. M. AK: MORE(M) B: MORE(M) ANIMO F Λ: ANIMVS MOX C | G. AK: GESSERO B Λ: om. Θ | erit] om. β || 12 Et] Atque K | atque AB Λ: et K Θ | turbationem] uerberationem Θ | quid] quod CF: quid uel quod codd. Λ | post quid add. si β | multum sit ε || 13 fuero] fuerā A: ero β || 14 CHARINE–P.] om. B | IN P.] IMPRVDENS PERDIDI B: om. Σ | et₃] om. Θ || 15 fecit] ante Pamphilum transp. Θ: post priorem transp. Λ perstringendam Θ || 16 prius β | uociferare Θ: -re uel -ri codd. Λ || 17 est Wess. (et est V): et Γ CT: om. F Λ

etenim nisi bonae esset conscientiae, numquam diceret 'te perdidisti' purgaturus.

- 19.1. (= u. 643) ITANE IMPRVDENS 'imprudens' distingue et attende hoc illum repetere, quod indignatur magis, quasi audierit
 5 'imprudens' et non audierit reliqua. 19.2. ITANE IMPRVDENS quia articulus omnis defensionis per concessiuam qualitatem hoc dicto est constitutus, idcirco hoc ipsum Charinus per infirmationem repetit, hoc cupiens eripere Pamphilo, quo ille maxime nititur.
22. (= u. 646) QVI TVVM ANIMVM EX A. S. M. legitur et 'cum'.
- 10 23.1. (= u. 647) FALSVS ES modo participium est, id est 'falleris', si Pamphilus dicit; si uero coniungitur, pro 'fallax' accipitur. 199W.
 23.2. HOC SOLIDVM VISVM 'solidum' 'plenum', 'idoneum', 'integrum'.
- 24.1. (= u. 648) NISI ME LACTASSES 'produxisses', 'oblectasses', 'induxisses', quae significatio frustrationem ostendit. 24.2. 'Lactare'
 15 re' est 'inducere in aliquam uoluntatem' a 'laciendo'; unde et 'oblectare' dicitur.

23.2 cf. Don. Eun. 318.5; Isid. orig. 16, 25, 14; Porph. Hor. serm. 2, 3, 240
 24.1 cf. Schol. Stat. Theb. 12,246: [A] blandimentis enim inducimur. Ut Terentius (An. 648): 'nisi ... deluderet' id est blandimentis induceret
 24.2 cf. Don. An. 912.2 (et Eugr. ad eund. loc.); Paul. Fest. 104 L.: Inducit in fraudem. Inde est 'allicere' et 'laccessere'; inde lactat, illectat, oblectat, delectat; Non. I 47, p. 33 Maz.; [Caper] GL VII 98, 1; schol. Prud. p. 854,57 B.; Cur. epit. Don. 486

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 bonae] post esset transp. ε | esset] essent CF | adiceret KA || 4 illum] nū A: ante hoc transp. Λ | repente Θ | quasi] quam si Θ || 5 audient A: audiret Θ sch. 19.2 hic Λ (- α): post sch. 22 habent Γ Θ , α (qui sch. 22 ante sch. 19.2 habet et post sch. 19.2 rep.) | ITANE IMPRVDENS] om. Λ (- α) | ITANE] EADEM Θ | quia] et quia Λ (exc. α) || 6 post defensionis add. et Θ | dictum B Θ || 7 confirmatio- nem α || 8 repetit] ante per transp. B: repetat A | post eripere add. a Λ | quo] quod ε | nititur maxime B || 9 QVI-M.] HEI ME MISERVVM QVI TVVM ETC B | QVI] QVIN Σ (TIBI T, corr. fort. in SIBI) | EX A. S. M.] EX AS M A: om. Θ | post M. add. quin Λ || 10 ES] EST A CF: ET T | ante modo add. falsus Λ | est₁] om. Θ 11 Pamphilus Λ : Pamphilum Γ Θ | ante d(icit) add. domino C (del. C²) | dicit] dic K: d. Θ | uero] non β || 12 post VISVM add. plenum C (del. C²) || 13 ME] om. Θ | produxisses] Wess. dub. an perduxisses? coll. Paul. Fest. 25 L. || 15 in] om. Λ | a-16 dicitur] om. B | laciendo Schopen*: lactando ω || 16 dicitur] om. Θ

25.1. (= u. 649) HABEAS permissio animi irati. 25.2. HABEAM ut supra (u. 328) ‘aut si tibi nuptiae hae s. c. <c.>?’.

26.1. (= u. 650) QVANTAS HIC MIHI SVIS CONSILIIIS ironia dixit, ut supra (u. 336) ‘cuius consilio fretus sum’. 26.2. Et cum ‘uerser’ praetulerit, ‘conficiat’ debuit inferre. Est ergo ἀνακόλουθον, ut est illud (uu. 570–571) ‘principio amico filium r. ... i.’ 26.3. CONFECIT legitur et ‘conflauit’. 26.4. SOLLICITVDINES perturbationes.

27.1. (= u. 651) MEVS CARNIFEX id est: in me carnifex, qui me torserit, ut alibi (*Phorm.* 74) ‘deo irato meo’ hoc est: in me deo irato. 27.2. DE TE SI EXEMPLVM C. utrum: si ‘te imitatur’, an: si de te 10
200W. exigit poenas, ut ipse alibi (*Eun.* 1022) ‘uterque exempla in te edent?’ 27.3. Sed melius ‘te imitatur’ accipimus.

28. (= u. 652) HAVT ISTVC DICAS SI COGNORIS nosti enim, sed si cognoueris, non ita dicas.

26.2 cf. *Don. An.* 570.1–2 || 28 cf. *Don. Eun.* 933.2: Suauiter non ‘nouerit’ sed ‘cognouerit’ dixit, quod est plene ac perspicue <nouerit>; *Id. Hec.* 162.3

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 promissio AK C: promissio uel permissio *codd.* Λ: *om.* B | irati animi B HABITAM A: HABEAS β || 2 aut] ait β | h(a)e B: hoc A: hii K: *om.* Θ: h. Λ | s. c. K: se A: sunt cordi B: *om.* Θ: s.c. uel sunt cordi *codd.* Λ | <c.> Wess.: <cordi> V: *om.* ω || 3 QVAS Θ: QVANTASQVE Λ | MIHI] *om.* Λ | cum ante ironia *add. Jakobi* dixit (dicitur C) ironia Θ || 4 et] *om.* C | cum uerser] c(on)uerse] A: cum uerse K: cum uersus F: cum uē T || 5 protulerit Σ: pertulerit β | debuit] debite Θ ergo–7 legitur] *om.* T | ἀνακόλουθον *Steph.*: anacoluthon ω | ut] aut Γ 6 filium r. ... i] filii u(est)ri A: filium restitueris B: filium K Σ | co ante CONFECIT *add.* B || 8 CARNIFEX₁] CARNIFIXVM A: CAR. B | id–carnifex₂] *om.* Θ me₁] meus β || 9 irato deo Θ || 10 DE₁–an] *om.* T | EXEMPLVM B Λ: EXEMP. AK: EX Θ | C.] CAPIT B Λ | p. post c. *add.* Σ | an *Steph.*: aut Γ Λ: ut Θ || 11 poenas exigit β | alibi ipse Θ | in te edent] interdent A: *om.* B: in te edet Λ || 12 post melius *add.* est ut Λ | te] *om.* B β | accipiamus Λ || 13 HAVT–DICAS] *om.* B HAVD KΣ | ISTVC] ISTV C (‘d’ s.l. C²): *om.* sp. rel. F | COGNORIS A Θ: COGNOVERIS KB Λ | nosti–14 cognoueris] *rep.* A: *om.* C | ante nosti *add.* uel me uel meum amo B | nosti] nescis *Schopen** | sed] *om.* Θ || 14 cognoris Θ

29.1. (= u. 653) CVM PATRE ALTERCASTI ab his quae facta sunt ad ea quae facta non sunt. 29.2. CVM PATRE ALTERCASTI legitur et 'altercatus <es>', non enim 'alterco' dicimus.

30. (= u. 654) NEC TE QVIVIT H. C. argumentum attulit ex his
5 quae non sunt facta, cum fieri debuerint.

31.1. (= u. 655) IMMO ETIAM pro: 'praeterea' et 'amplius'.

31.2. IMMO ETIAM deest 'audi'. 31.3. QVO MINVS TV SCIS 'quo' id est 'quod'. Et deest 'audi'. 31.4. Vel accipe, ut sit 'quod' uel 'quoniam'.

31.5. Vel 'quo' id est 'ex quo' aut 'qua re'. 31.6. Aut certe erit

10 sensus cum subauditione huiusmodi: immo etiam quo minus scis aerumnas meas, eo magis audi, aut: immo etiam hae nuptiae non apparabantur mihi, quo ipso minus tu scis aerumnas meas, id est falsae nuptiae erant, quae res te magis fallit irascique mihi cogit merito. 201W.

15 32.1. (= u. 656) HAE NVPTIAE legitur et 'haec nuptiae'; sic enim ueteres dixerunt. 32.2. NON APPARABANTVR 'apparari' cum datiuo

29.2 cf. Diom. GL I 440,15; Prisc. GL II 392,24; Non. I 13, p. 83 Maz.; Jakobi 1996, p. 82 || 31.1 cf. Don. An. 368.2 || 32.1 cf. Don. Eun. 269.2; Id. ibid. 582.2; Jakobi 1996, p. 80 || 32.2 cf. Don. An. 690.1; Cur. epit. Don. 77

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 ab-2 ALTERCASTI] om. K || 2 ea] eā C | facta] post sunt transp. Θ | et] om. A || 3 <es> Λ : om. Γ Θ || 4 QVIVIT] Q'VIVŪ A: QVI M V IM (incert.) K | H. C. K: HOC EST A: om. B: HODIE COGERE Σ | attulit argumentum post debuerint transp. B || 5 facta] om. β || 6 sch. 31.1 AK CF α : om. BT Λ | pro praeterea K: propterea A Θ α | et] om. α || 7 deest] idest C | TV-quo] om. B | TV ante MINVS add. Θ | id est] id K: ide(m) C: a. T || 8 audi 31.4 uel accipe] audit accipe A: an dudum accipe K: audi audi B | sit] si A: om. C | quod] quidem K: quando dub. Wess. || 9 id est] om. Σ : uel K | post certe add. ut Γ || 10 cum-huiusmodi Λ : cum subauditione in huiusmodi Γ : in huiscemodi tamen subauditione Θ | huiscemodi uel huiusmodi codd. Λ | post minus add. tu B || 11 etiam] om. C (rest. C²): et T | hae] hec C (corr. C²) || 12 apparabant A: parabantur Θ : apparantur uel apparabantur codd. Λ | ipso] om. A: ipse quo Θ || 13 erant Σ : cino te A, K (qui in cinoste (?) corr., ut uid.): om. sp. rel. B quae res] quam aeres A: qua eres AK | fallit (uel facit codd. Λ) magis Σ irascique] irasci quam Σ | mihi] me Λ || 16 APPARABANTVR KB: PARABANTVR Θ : CVRABANT A | cum-210,2 parari] om. Θ

casu iunctum † semper cladem et perniciem significat, ut (Verg. *Aen.* 2, 132) ‘mihi sacra parari’.

34. (= u. 658) TV COACTVS TVA VOLVNTATE hic est accusatio: ille enim excusat per imprudentiam, hic arguit uoluntatem. Hoc ergo dicit: eo grauius, quod nullo cogente, peccasti. 5

36. (= u. 660) CVR ME ENECAS ‘enecas’ ‘excrucias’.

37. (= u. 661) INSTARE VT DICEREM ME DVCTVRVM PATRI SVADERE ORARE ‘instare’ ‘suadere’ ‘orare’: quantum nihil potest esse.

39.1. (= u. 663) DAVVS INTERTVRBAT ‘Dauus’ cum admiratione 10 pronuntiandum. 39.2. INTERTVRBAT deerat, ut et hic ‘Dauus’ diceret, sed plus intulit ‘interturbat’. 39.3. Et ‘inter’ modo praepo-

36. cf. *Charis. ars p.* 472,17 B.; *Eugr. ad loc.*; *Id. Phorm.* 856; *Comm. Mon. An.* 660, p. 96 S. || 39.3–39.4 cf. *Don. Eun.* 80; *Seru. Aen.* 2,681: Mutauit accentum praepositio postposita. Sane ‘inter’ plerumque pro ‘per’ ponitur, sed raro apud Vergilium, ut (*Aen.* 8, 30) ‘hunc inter fluuiio Tiberinus amoenus’; *Id. ibid.* 4,663; *Id. ibid.* 7,30; *Id. ibid.* 8,107; *Id. ibid.* 8,528; *Id. ibid.* 9,416; *Id. ibid.* 553; *Macr. somn.* 2, 8,6; *Charis. ars p.* 304,22 B.; *Seru. auc. Aen.* 12,437; *Arus. exem. eloc.* 51, 16 Di St.; *Prisc. GL III* 43,11; *Isid. orig.* 5,26,17; *Fest.* 100 L.; *schol. Bemb. Ter. Haut.* 448

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 casu iunctum *Wess.*: casui uni tunc A: casui iungitur B: casu unam tunc K: casu Λ | *cruc. signaui* (cf. *Cioffi Hermes**) || 3 TV COACTVS] *post* TVA VOLVNTATE (-VPTATE T, *sic infra*) *transp.* Θ | hic] hec Λ | est] *om.* Θ || 4 *post* excusat *add.* se Λ | imprudenti cum hic A | hoc] sic K || 5 dicit] d(icitu)r C: dixit FT | quod] quo Θ: quo *uel* quod *codd.* Λ: *om.* B | peccasti K Λ: potuisti A: *om.* B: precasti Θ || 6 enecas₂] *om.* B Θ | crucias Θ || 7 *sch.* 37 *om.* B | DICEREM] DIXERE A (*corr.* A²) | PATRE A: PATRIS K || 8 instare–orare₂] *om.* A F | quantum AK: quarto Σ: quando *Steph.* | nihil potest esse Θ: nihil potestate K: nihil potuerit A: non plus dicere potest Λ || 10 DAVVS INTERTVRBAT] *om.* Λ (*exc. β*) | *post* INTERTVRBAT *add.* omnia Θ || 11 pronuntiandum] pronun(c)tiat dum CT: pronun(c)tiat Dauus C² (‘aliter’) F: pronun(c)tiat Λ | *post* INTERTVRBAT *add.* omnia Λ | deerat–12 plus] *om.* Θ | et] *om.* B Λ (*exc. α*) || 12 *post* intulit *add. et del.* Dauus dum intertur C | interturbat] *om.* Θ | inter] me AB | *post* modo *add.* nominis non exigit additamentum Λ | praepositionis non habet significationem *scripsi*: pronuntiabat habetur significatio AB, *inter cruces* *Wess.*: pronomine hoc non habetur significatum K: pro non mediocri significat Θ: <adeo ut> pro non mediocri significatione <sit sed quia maiorem habere non potest> Λ (*post* auctiua *transp.*)

sitionis non habet significationem; est enim auctiua particula, ut 202W.
(Plaut. *Merc.* 833) ‘interfectus, interemptus’. 39.4. Vel ‘inter’ modo
pro ‘per’, ut (Verg. *Aen.* 7, 30–32) ‘hunc inter fluuio Tiberinus
amoeno u. r. et m. f. h. in mare pror.’ 39.5. NESCIO quia irascitur

5 Dauo, dixit ‘nescio’; alioquin scit.

40. (= u. 664) NISI MIHI DEOS FVISSE IRATOS deest ‘quia’, ut sit:
‘nisi quia’.

41. (= u. 665) FACTVM HOC EST DAVE non quod non credat
interrogat, sed quod increpet.

10 42. (= u. 666) AT TIBI DI DIGNVM FACTIS EXITIVM DVINT ‘at’
principium increptationi aptum, ut Vergilius (*Aen.* 2, 535) ‘at tibi
pro scelere’ et Horatius (*epod.* 5, 1–2) ‘at o deorum quicquid in
caelo regit terras et h. g.’.

40. cf. *Don. Ad.* 153.2 || 42. cf. *Seru. Aen.* 7, 363; *Id. ibid.* 9,142; *Id. ibid.* 10,411;
Paul. Fest. 11 L.; *Prisc. GL III* 99,21

Γ ; $\Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

39.3 B: *post* habet (= habetur AB) *codex B exhibet quaedam falso loco posita, quae deinde proprio loco iterat, inter se discrepantia. Haec sub signo B indicaui, illa sub signo B₂*

1 auctiua KA: tactiua A: adactiua B: actiua Θ | ut] uel BB₂ || 2 interfectus] *om.*
B₂ | interemptus *uel potius* intereptus B: intercept *AB₂*: interceptus K Σ
modo (*sic B*)] *modus AK B₂* || 3 pro per *Wess. (duce Schopen*)*: post ω (pro
post β) | ut B Σ : utili A B₂: ut in K: ut ille *Wess.* | hunc (*sic B*)] uno AB₂K
fluuium ABB₂ | Tiberinus] tibi o(mn)is AB: thyberinus β || 4 amoeno]
am(m)ixtio AB: annectat K | u.–h.] rem c. h. AK: Rem *sp. rel.* e. h. B: R. *sp.*
rel. CT: per *sp. rel.* F: *mult. uar. codd.* Λ | pror. *Wess.*: pro hoc AB: proruat K:
prorupit (*uel* prorumpit) Σ | quia] ni(si) et Θ || 5 dicitur C | scit] scita A
6 *sch. 40 et 41 ante* DECEPTVS *transp.* B | quia] qui A: quod Θ | ut sit] ut si est
A: absit CF || 7 quia] quid T: qui F || 8 DAVE] *om.* Θ | non credat B Θ α : h
credat A: credat K: *om.* Λ || 9 interrogat] ut (C², quod C) te roget Θ | increpet]
inepte CF: in ex te T || 10 AT₁–DI] ACTIBVS A | AT₁] AC F: AST T | DI] *om.* β
DIGNVM–EXITIVM] *post* at tibi *transp.* B (*scil. instar* pro scelere, cf. *infra*)
DIGNVM] DI. C | FACTIS] FAC Θ | EXITVM β | DVINT at] *om.* B | DVINT K: DV
INTVS A: DENT Σ (*ante* EXITIVM *transp.* Θ) | at₂] ad A: *om.* BK (ut *rest. s.l.*): ast
T: ac F || 11 principium–12 scelere] *ante* 43.3 *iter.* B (*quae sub nota B₂*
signauit) | increpationi V²: increptationis ω | ut (*sic B₂*)] *om.* B | Vergilius (*sic*
B)] irem AB₂ | at tibi (*sic B*)] at tili A: atuli B₂ || 12 pro scelere *Verg.*: pro se
nox celere AB₂: per sene scelere K: pro s(c)euo scelere Σ : *om.* B (*qui huc*
DIGNVM – EXICIVM *transp.*, cf. *supra*) || 13 caelo] celorum Θ | *post* regit *add.* in
 Θ : *add.* et Λ | terras et] *om.* B | h.] ah Θ : humanum B | g.] genus B

43.1. (= u. 667) EHO DIC MIHI 'eho' interiectio est intentionem
 203W. audientis exposcens. 43.2. DIC MIHI semper τὸ 'dic mihi' iniurio-
 sum est, ut ille (Verg. *eccl.* 3, 1) 'dic mihi, Damoeta, c. p. ?'. 43.3. SI
 OMNES HVNC CONIECTVM cum odio hoc pronuntiandum est; ideo
 'coniectum' dicit.

5

45.1. (= u. 668) DECEPTVS SVM concessio. 45.2. SCIO τὸ 'scio'
 non ad deceptionem, sed ad defatigationem reddidit. Ergo cum
 ironia sonandum.

46.1. (= u. 669) HAC NON SVCCESIT deest 'quod conabamur'. Et
 proprie de bono sic dicitur. 46.2. ALIA ADORIEMVR 'adoriri' proprie
 dicitur repente ex insidiis aliquem inuadere.

10

51. (= u. 674) HOC TIBI PRO S. D. μεταληπτικῶς 'seruitium' pro
 'seruitute' posuit, ut (Verg. *Aen.* 3, 327) 'seruitio enixae tulimus'.

53.1. (= u. 676) CONARI M. P. Q. ut supra (u. 161) 'quem ergo
 credo, manibus pedibusque obnixe omnia facturum'. 53.2. Et accu-
 15

43.1 cf. *Palaemon. Charis. ars p. 311, 12 B.; Id. ibid. 311, 4 B.; Diom. GL I 419, 9; Agroec. orth. p. 101 P.; Comm. Mon. An. 667, p. 96 S.; ibid. 184, p. 77 S.; Don. An. 500.2; Id. ibid. 748; Id. ibid. 951.2* || 43.2 cf. *Don. Hec. 356.2; Cur. epit. Don. 223* || 46.2 cf. *Don. An. 479.1; Id. Ad. 404.2* || 51. cf. *Charis. ars p. 90, 6 B.; Isid. diff. 1, 340, p. 238 C.; Cur. epit. Don. 795*

Γ; Σ {Θ, Λ} | Γ; Σ {Θ, Λ}

1 *sch.* 43.1 *post* 43.2 B | EHO DIC KΛ: EHEDVM A: *om.* B: DIC Θ | MIHI] M. AK: *om.* B | eho₂ B Θ: et hoc A: *om.* K Λ || 2 *post* exposcens *add.* dic mihi *et iter.* 42 principium – scelere B | to ω || 3 ille] Virg. Σ | Dauo E T A A: cla moetas K: Damet(h)a Σ: dammeta B | c. p. AK: cuium pet' B: cuium pecus Σ || 4 ideo Λ: adeo Γ Θ || 5 eiectum C: atectum T: deceptus sum F | dicit B: dicitur C 6 concessio] censeo Θ || 7 addece(m)ptione(m) A: ademptionem C: actentionem F: adtptionem T | defatigationem B Σ (fatigationem ε): defetigationem AK | reddidit] retulit β || 8 *post* sonandum *add.* est β || 9 NON] VERO A || 10 sic] sic(ut) C: *post* proprie *transp.* B | ALIA] *om.* B | ADORIEMVR] AGREDIAMVR ENITAMVR MODO ALIAS Θ: AGGREDIAMVR VIA VEL ADORIAMVR ID EST ENITAMVR Λ: *om.* B | adoriri] exoriri et Θ | proprie₂] proprium A || 12 PRO.] P. S. A: PRO SERUITIO BKL: PRORSVS C: PRO SED T: PROS(ER) F | D. A: DEBEO KΛ: *om.* B Θ | μεταληπτικῶς *Lind.*: ME TA AA AT MHK ωC A: *om. sp. rel.* K Σ: *om. nul. sp.* B | seruitio] seruum Θ: seruitium Λ || 13 seruitute] seruicio B enixae] obnixe ε || 14 M. P. Q. AK: MANIBVS PE. B: MANIBVS PEDIBVSQVE Σ ergo] ego B Σ || 15 manibus pedibusque] pedibus K: *om.* Θ | obnixe] *om.* Λ (*exc. α*)

satiuo casu sine intermissione significat ‘noctes et dies’. 53.3. MANIBVS ET PEDIBVS ὑπερβολικῶς.

- 54.1. (= u. 678) SI QVID PRAETER SPEM EVENIT ‘euēnit’ producta media, quia hoc perpetuo non uult accidere Pamphilo. 54.2. Ergo 204W.
5 ‘euēnit’, non ‘eueniet’ aut ‘euēnit’ media correpta.

- 55.1. (= u. 679) PARVM SVCCEDIT QVOD AGO si nostrum est officia praebere, at nostrum non est fortunam posse praestare.
55.2. Et bene ‘succedit’, ut quod agimus ostendat successus esse atque fortunae. 55.3. AT FACIO SEDVLO id est ex animo et sine dolo.
10 55.4. PARVM SVCCEDIT QVOD AGO utilis sententia pro sapiente contra fortunam.

56. (= u. 680) ME MISSVM FACE id est: ‘noli uti opera mea’.

- 57 (= u. 681) RESTITVE IN QVEM ME A. L. sensus hic est: omnia mihi integra et salua redde, qualia tibi tradidi consulturo uel cum
15 nihil promissem patri.

58. (= u. 682) HEM SED MANE ‘hem’ quasi incipientis est demonstrantisque aliquid noui se inuenisse.

55.3 cf. Don. An. 146.4 (ubi cf. alia) || 58. cf. Don. An. 184.1 (ubi cf. alia)

55.3 Bern. 276: Donatus in commento Andrie sedulo simpliciter et ex animo et sine dolo

2 ὑπερβολικῶς M⁴: ΥΠΕΡ Β ΟΛΙΚΩC AB: om. sp. rel. ΚΑ: om. nul. sp. Θ || 3 si] om. B Θ | QVID] om. B: QVOD Θ | EVENIT] EVENIET AK: EVEN^{niet} B: om. β producta media Jakobi GFA*: productam magis Γ: productum magis Θ: media correpta pro accidit Λ || 4 quia] quasi Λ | hoc ante accidere transp. Λ perpetuum Θ | non uult] nolit Λ | Pamphilo accidere Θ | Ergo–5 correpta] aut media producta pro euenierit Λ || 5 non eueniet] pone ueniet Θ | media] modo Θ || 6 SVCCEDIT] SVCCIDIT A: SVCCESIT B | si] sed Θ | nostrum] uestrum Σ || 7 officium Θ | nostrum] uestrum Λ | posse fortunam Λ || 8 ut] & A | ostendas Θ || 9 atque] om. KB Λ || 10 sch. 55.4 post 56 in ω | post AGO add. hic deest CF || 13 IN–est] etc. B | MEA L. AK: ME. C. L. Θ: ME ACCEPISTI LOCVM Λ | ante omnia add. quasi B || 14 integra mihi B | tradidi] reddidi ε | consulturi A: consulto Θ: consulturus Zeunius, fort. recte || 16 HEM₁] H¹ EST A (sic et infra): HEV (sic et infra, ut uid.) K | hem₂] hoc Θ | quasi] om. BT | est] et K: om. Θ || 17 se] om. β

59.1. (= u. 683) NVNCINE DEMVM pro ‘denique’. 59.2. NIHIL AD TE QVAERO haec enim ad cogitantem nihil pertinere oportuit. 59.3. AT IAM HOC TIBI I. D. consilium scilicet, quo in pristinum restituaris locum.

59.1 *Don. An. 147.5–6 (ubi cf. alia)*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 NVNCINE] NVNC ME Θ | DEMVM] *iter.* Λ || **2** enim haec Θ | AT–**3** I. D.] *om.* B
3 I. D.] ID A: INVENTAM DABO K: I. DABO Θ : INVENTVM DABO B Λ | restituaris
 (-atis C) locum Θ

ANDRIA 4, 2

- 1.1. (= u. 684) IAM IAM VBI VBI ERIT INVENTVM T. C. in hac
scaena instauratio est adhortationis Pamphili per Mysidem; opus 205W.
est enim excitari rursus adulescentem, ne sub patris oppressione
frangatur. 1.2. IAM IAM VBI VBI ERIT opportune rursus aestuanti
5 Pamphilo amicae mentio obicitur per Mysidem, ne succumbat ad
nuptias patri, quamvis promiserit se ducturum coniugem. Aduer-
sum quam difficultatem quia ipsius persona non sufficit, id agit, ut
ad ipsam Glycerium modo adducat Pamphilum, cui affectum
concitatur non ex eo solum quod eum uocat puella, sed etiam quod
10 desiderat eum uidere. 1.3. VBI VBI ERIT IN. <'ubi ubi'> in prima
parte uim suam tenet, in posteriore productio est. Et est quemad-
modum 'utut', 'quaqua', 'undeunde' pro 'utcumque', 'quacumque',
'undecumque'. 1.4. INVENTVM TIBI CVRABO ET M. A. T. P. non
solum se adducturam promisit, sed et tempus addidit. 1.5. Et bene
15 'tibi' quasi amanti.

1.1–1.2 *cf. Eugr. ad loc.* || 1.3 *cf. Don. Ad. 394.1; Prisc. GL III 135,11; Cur. epit. Don. 893*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 T. C.] TIBI CVRABO *uel* T. C. *codd.* Λ | hac scaena B T: scaena AK: scaena hac
 Σ || 2 adhorta(n)tis CF: adora(n)tis T | per Mysidem] *om.* A: Mysidem B
3 enim est Λ | excitari] exhortari Σ || 4 frangatur] stringatur Θ : stringatur aut
frangatur Λ | ERIT] E. A | estuante Σ (estenuante C: estirante T) || 5 subicitur
 β || 6 quamvis patri Λ | *post* promiserit *add.* patri B | se ducturum] sed
uincturum A | aduersum] aduersus B Θ : -sum *uel* -sus *codd.* Λ || 8 ipsam] *om.*
 Σ (*exc.* β) | affectatum Λ || 9 concitat *Wess.*: cogitat ω : excitat *Steph.* | puella
uocat Σ || 10 INVENTVM Θ : *om.* Γ Λ | *add.* *Steph.* || 11 productio est *Wess.*:
productionem ω | quamquam C || 12 undeunde–13 undecumque ubi ubi pro
ubicumque B | utcumque *edd. uett.*: ubicumque ω | quocumque Θ
13 INVENTVM–M.] *om.* B | M.] MECVM Σ | A. AK: AD Θ : ADDVCAM BA | T.] *om.*
 Θ | P.] PA(M) Θ : PAMPHILVM *uel* P. *codd.* Λ || 14 adducturum Γ C | et] etiam B

2.1. (= u. 685) TV MODO ANIME MI N. T. M. mollis oratio et feminea multis implicata blandimentis. *Ait enim 'tu modo, anime mi'.* 2.2. MI pro 'meus'.

5.1. (= u. 688) HOC MALVM INTEGRASCIT 'integratur', quod ad integrum redit, quod repetitur, quod instauratur, ut Vergilius 5
206W. (*georg.* 4, 514–515) 'ramoq. s. m. c. i.' 5.2. HOC MALVM amor meus aut Glycerii sollicitudo, quam nescire oportuit <nuptias>.

6. (= u. 689) SOLLICITARIER 'perturbari'.

7.1. (= u. 690) NVPTIAS QVOD MIHI APPARARI 'apparari' ad horrorem et timorem refertur. 7.2. *Et datiuo casui iunctum cladem* 10
et perniciem significat, ut Vergilius (Aen. 2, 132) 'mihi sacra parari'.

9.1. (= u. 692) AGE SI HIC NON INSANIT SATIS hic exsertius comprimit Charinum, ne fomenta iracundiae Pamphilo praeberet. 9.2. Aut: si paenitet te, quantum sua sponte insanit. 9.3. SI HIC NON
INSANIT ironia est. An laus ad mitigandum Pamphilum? 9.4. AT- 15
QVE EDEPOL EA RES EST id est (u. 690) 'nuptias apparari sensit'.

10. (= u. 693) MYSIS asseueratio est, si a nomine eius incipias, cum quo loqueris.

2.2 cf. Scaurus ap. Charis. ars p. 173, 4 B.: Additque (scil. Scaurus) quia uocatiuus singularis generis masculini multos dissidentes etiam nunc generat, o mi an o meus facere debeat; Don. Ad. 336.2; Id. ibid. 269.1; Id. An. 890.1; Id. Eun. 95.1; Id. Phorm. 254.1 || 5.1 cf. Paul. Fest. p. 11 L.; Non. II 35, p. 223 Maz.; Cur. epit. Don. 433; Charis. ars. p. 473,4 B.; Schol. Stat. Theb. 5,30; Prisc. GL II 428,9 || 6 cf. Don. An. 261. 3 (ubi cf. alia) || 7.2 cf. Don. An. 656.2 (paene ad litt.)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 MODO] VERO Θ | N. T. M. AK: om. B Θ: NOLI TE MACERARE Λ | et] om. C
2 blandiciis β || 3 MI AK: om. BΣ || 5 redit KB: reddit AΘ: redditur Λ | ut] om.
B || 6 romoq(ue) Θ | i.] om. Θ | sch. 5.2 post 6 in ω || 7 aut] ac ε | glycerium AB
nesciri B | add. e² || 8 ante SOLLICITARIER add. siccine atque illa m etc. B
9 post APPARARI₁ add. sentit Λ || 10 honorem Θ | sch. 7.2 om. B, obliq. litt.
scripsi (cf. An. 656.2) | iunctum] subiunctum Θ || 11 parari KΛ: p. A: para Θ
12 exercius AK: exertius B: excitus Θ: exitus Λ || 13 ante comprimit add. sp.
B | Carinum ex-nus C² | praeberet Pamphilo B || 14 paeniteret B || 15 post
INSANIT add. satis β | an AK: aut B Σ (uel β) | ad imitandum Θ | sch. 9.4 post
10 in ω | ATQVE] AT β: om. B || 16 EDEPOL] om. B | EST₁ Γ: om. Σ

11.1. (= u. 694) PER OMNIS TIBI ADIVRO DEOS 'ad' auctiua particula est, ut 'admirabiliter' ualde mirabiliter *et* 'aduerto', 'addo'. 11.2. Et hoc superest amissa fide, ut iurandum sit.

12.1. (= u. 695) NON SI CAPIVNDOS MIHI S. I. O. H. mira uerecundia 'omnes homines' maluit dicere, ut in his parentes quoque significaret, quam aperte dicere 'patrem' cuius metu promisit nuptias. 12.2. Et contra illud (u. 277) 'sed uim ut queas ferre'. 12.3. NON SI CAPIVNDOS M. S. ita dixit de uno, hoc est patre, 'omnes homines', ut idem alibi (*Ad.* 790) 'o caelum, o terra, o maria Neptuni!'. Numquid et caelum Neptuni est? Non utique, sed omnia haec mare uult esse, ut Vergilius (*ecl.* 8, 58) 'omnia uel medium fiant mare'.

13.1. (= u. 696) CONTIGIT quod uix euenit, 'contigisse' dicitur. 13.2. CONVENIUNT MORES recte et id quod matrimonium firmat 'conueniunt mores'. 13.3. VALEANT hoc est 'abeant', 'recedant',

11.1 cf. *Don. An.* 61.1; *Id. Hec.* 268; *Id. Phorm.* 203.1; *Cur. epit. Don.* 33
12.3 cf. *Don. Ad.* 790.4; *Seru. auc. ecl.* 8,58: 'medium fiat', id est ut nihil nisi mare, hoc est diluuium fiat || 13.1 cf. *Non.* 410 L.; *Id.* 657 L.; *Isid. diff.* 1, 187, p. 178 C.; *Cur. epit. Don.* 147 || 13.3 cf. *Seru. Aen.* 11,97: Varro in libris logistoricis dicit, ideo mortuis 'salue' et 'uale' dici, non quod aut ualere aut salui esse possunt, sed quod ab his recedimus, eos numquam uisuri. Hinc ortum est ut etiam maledicti significationem interdum 'uale' obtineat, ut Terentius 'ualeant qui inter nos discidium uolunt', hoc est ita a nobis discedant, ut numquam ad nostrum reuertantur aspectum. Ergo cum mortuo dicitur 'uale', non etymologia consideranda est, sed consuetudo, quod nullis 'uale' dicimus nisi a quibus recedimus; *Id. Aen.* 3, 493; *Id. Aen.* 5,80; *Cur. epit. Don.* 891

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 PER] PRO A | OMNES Θ | IVRO B | ad auctiua] adauctiui C: ad T: ad actiui F
2 est] om. Θ || 3 ut] post superest transp. β | adiurandum B || 4 NON] NAM β
CAPIENDOS AK | MIHI] om. B CT: M. F | S.] S. E. F: SCIAM ESSE Λ || 5 ut-6
patrem] om. T | quoque parentes Σ || 6 significat Θ | pater Θ || 7 ut queas (q.
T)] nequeas CF | NON] NAM Λ || 8 CAPIENDOS AK | M. S.] NE S. K: MIHI S. Θ:
OMNES HOMINES Λ | dicitur C | post dixit add. omnes homines Λ | de] pro Λ
uno] hunc A | hoc est] hoc C: scilicet Λ | omnis homines] om. Λ || 9 alibi]
mihi Θ | o terra] contra A | Neptuni BA: Neptum A: Neptilui K: Neptunia Θ
10 Neptuni] Neptum A: Neptunium Θ | sed] hic Σ | haec] hoc | mare] maria B
(post uult transp.) || 12 contigisse euenit ε || 13 id] om. K | matri monuit C:
mare monium T || 14 ante recedant add. et K

quia et discedentibus et mortuis 'uale' dicitur, ut Vergilius (*Aen.* 11, 97–98) 'salue aeternum m., m. P., a. q. u.' 13.4. Vel potius τῷ εὐφημισμῷ: cum male optaturus esset, considerato patre παραδόξως locutus est et non dixit, quod intenderat, 'pereant'. 13.5. Et attende, quam moderate pluraliter dixerit, cum significaret 5 patrem. 13.6. VALEANT renuntiationis et imprecationis est uerbum.

14.1. (= u. 697) HANC NISI MORS ETSI ualeant: — 14.2. HANC NISI MORS haec concessio est — hoc enim per concessionem dicitur. 14.3. HANC NISI MORS MIHI ADIMET NEMO perseuerat, ne dicat 'pater'. 14.4. Pro: 'non adimet pater'. 10

208W. 15.1. (= u. 698) RESIPISCO spiritum reuocat sensim. 15.2. MAGIS VERVM aut 'magis uerum' aut 'uerius' dicimus.

16.1. (= u. 699) VT NE PATER ut non. 16.2. VT NE PATER PER ME STETISSE 'stetisse' hoc est 'esse', ut ille (Verg. *Aen.* 8, 191–192) 'desertaque montis stat d.' Aliter 'plenum est', ut idem (*ecl.* 7, 53) 'stant 15 et iuniperi et c. h.', aliter 'horrent', ut (*Aen.* 6, 300) 'stant lumina f'

13.4 cf. *Frg. Bob. De nom.* 146, p. 341 M. || 14.2 cf. *Eugr. An.* 651 || 15.2 cf. *Don. Eun.* 227.2; *Seru. Aen.* 4, 31: Antiqui frequenter pro comparatiuo iungebant 'particulam magis'; *Cur. epit. Don.* 514 || 16.2 cf. *Non.* 627 L.; *Gell.* 8,5; *Seru. ecl.* 7,53: STANT ET IUNIPERI modo 'plena sunt'; alias 'horrent', ut (*Aen.* 6, 300) 'stant lumina flamma'; alias uere 'stant', ut (*Aen.* 3, 63) 'stant manibus arae'; *Id. Aen.* 1,646; *Id. Aen.* 3,63; *Id. Aen.* 3,210; *Id. Aen.* 6,300; *Id. Aen.* 12,407; *Cur. epit. Don.* 844

Γ; Σ {Θ, Λ}

16.2 Bern. 276: stat ... super hoc loquitur Donatus in commento Andrie Therentii

1 et₁] om. Σ | uale] ualere AK: ualere ualere B || 2 m.₁–u.] etc. B | τῷ εὐφημισμῷ *Steph.*: ΤΩΕΥΦΗΜΙC ΜΟΝ A: ΤΟ ΕΥΦΗΜΙC ΜΩΝ B: om. sp. rel. ΚΣ: τῷ ἀφφημισμῷ M⁴ || 3 operaturus Θ | παραδόξως *Steph.*: ΝΑΡΑΔΟΞΩC A: ΠΑΡΑΑΞΩC B: om. sp. rel. Κ Σ: παρὰ δόξωC M⁴ | ante locutus add. ut K 4 locus AB | intenderet A: incenderat Θ | Et–5 quam] om. B || 5 pluralis Θ dixit B | significat A || 7 HANC₁] HAC CT | post MORS add. mihi ad n B | sch. 14.2 om. K || 9 NISI] N. K | MORS] M. KB T: ΜΟC C | ante MIHI iter. 14.1 et si ualeant et lemm. HANC NISI MORS Θ | ADIMET C: A. B T | NEMO] N. B T 11 RESIPISCO] RESIS PICO A: RESPIRO fuisse putat *Schopen** | sensim *Zeunius*: sensus ω | sch. 15.2 om. B || 12 VERVM] ENIM Θ || 13 non A: ne non BK Σ 14 ille] Virg(ilius) Λ | desertioque A || 15 est] om. Λ | ut] et Θ | stant–16 et₁] stan C: et stat et F || 16 et₂] e. CF | lumina HQq: lumine ω | f.] p. Θ ε

et Lucilius (*frg.* 136 *Cha.*, *hex. inc. sed.*) ‘stat sentibus fundus’. 16.3. PER ME STETISSE hoc est: per me factum esse, ne fierent nuptiae.

19.1. (= u. 702) MISER AEQVE ATQVE EGO bene ‘atque ego’, quia et hic amore uexatur. 19.2. <CONSILIVM QVAERO FORTIS> Et intulit
 5 παράδοξον, nam uolebat sibi dici ‘fortis’, quod illi tamen mox dicetur. Hic igitur aliter respondet atque interrogauerat Pamphilus ideo, quod uideat impossibile esse palam resistere parenti.

20.1. (= u. 703) SCIO QUID CONERE sensus est: scio quidem quid coneris, sed an efficere possis nescio. 20.2. SCIO QUID CONERE si
 10 Pamphili est persona, cum ironia dicitur, si Charini, simplex laudatio est. 20.3. Sed si Pamphili est, hoc significat, quod supra (u. 674) ‘ex unis geminas mihi conficies nuptias’. 20.4. Sed non esse personam Pamphili ex subiectis ostenditur.

21.1. (= u. 704) NON TIBI HABEO NE ERRES deterret etiam nunc 209W.
 15 Charinum, ut et ipse adiuuet Dauum, ne Pamphilo nubat Philumena. 21.2. Et eodem sensu utitur Dauus aduersus Charinum, quo supra (u. 373) ‘quasi necesse sit, si huic eam non dat, te illam uxorem ducere’. 21.3. NON TIBI HABEO NE ERRES uel, ut etiam Charinus pro se sentiat, hoc dicit, uel, ut solent serui contumacio-

16.3 cf. *Eugr. ad loc.*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 Lucilius] Lucius Γ: lucubris C | stat] stāt C | sensibus Θ || 2 post esse *add.* et β || 3 MISER AEQVE] MISEREREQVE A: MISER B | atque ego] hic eque C: eque FT | et quia AΘ || 4 amore] amor CT | CONSILIVM-FORTIS *rest. Jakobi*
 5 παράδοξον *Steph.*: paradoxon ω | nam] non AB C | uolebat] nolebat *uel* uolebat *codd.* Λ || 6 atque] ad quod Λ || 7 esse] *om.* β | palam] Pamphilum *uel* palam Λ || 8 SCIO₁-CONERE *Zeunius*: CONSILIVM QVAERO ω | sensus-9 nescio] *om.* T | post sensus *add.* hic ε | quidem] quid est Θ: equidem β | quid] *om.* C
 9 sed] *om.* Θ | CONERE AK: CONERIS Θ: CONARE Λ: CO. B || 10 simpliciter Λ
 11 est laudatio Λ | Sed] *om.* Λ | post si *add.* ergo Λ | signum Θ || 12 confi. Θ nup. B Θ || 13 esse] rem A | persona AK | Pam. B || 14 etiam nunc] autem Θ: nunc Λ || 15 adiuuat β | ante Dauum *add.* ipsum Λ || 16 post utitur *add.* ipse Λ | aduersum Θ (*sic et infra*) | quo] quod β || 17 eam] *om.* Σ | det B: datur Λ
 te-18 ducere] etc B || 18 HABEO] AB EIVS A | ut] *om.* C || 19 uel] *om.* C

res aduersus amicum domini, quia nuper a Charino accusatus est, uel, quia et quid dicat non habet et uidet tacendum non esse.

22.1. (= u. 705) SAT HABEO quia dilatio facta est. 22.2. VT SATIS SIT 'ut' pro 'ne non'.

23.1. (= u. 706) NE VACVVM ESSE NVNC ME 'ne' pro 'nedum'. — 5
23.2. Aut aduerbium prohibentis, ut sit 'ne' non — Sallustius in secundo libro (*frg. 104 R.*) 'ne illa tauro paria sint' *pro nedum*.

24.1. (= u. 707) PROINDE HINC VOS AMOLIMINI 'amoliri' dicuntur ea, quae cum magna difficultate et molimine submouentur et tolluntur e medio. 24.2. Sic dixit quasi odioso et molesto. 24.3. 'Discedere' dicitur qui facile abit e medio, 'amoliri' qui uix recedit. 10
24.4. PROINDE HINC VOS AMOLIMINI molestum impedimentum ex rei magnitudine iacentis in medio. Et ideo impredientibus se 'amolimini' hic <dicit>, non 'abite'. 24.5. PROINDE HINC VOS A. spe
210W. iniecta iam etiam imperat domino callidus seruus. 24.6. NAM MIHI 15
I. E. utrum hoc uerum dicit an fingit, quia adhuc consilium non inuenit, quod narrare possit?

22.2 cf. *Don. An. prol. 3.1 (ubi cf. alia)* || 24.1–24.4 cf. *Non. II 35, p. 125 Maz.*: AMOLIMINI est recedite uel tollite. Terentius in *Andria* (707) [...]; *Seru. Aen. 10,477*; *Prisc. GL III 280,13*; *Cur. epit. Don. 65*; *Varro ling. 6,38*; *Ascon. p. 63,6 K.-S.*; *Isid. diff. 1, 183, p. 77 C.*; *Id. ibid. 1,60 p. 206 C.*

Γ ; Σ { Θ , Λ }

1 domino B | a] de Θ | est] *om.* C || 2 quia] qui β | et₁] *om.* Λ | quid BK: quod A Σ | praedicat Θ || 3 quia] quod Θ || 4 ante ut *add.* agendum B, *add.* non K (*postea del.*) | ne] *om.* A || 5 post VACVVM *add.* NON Θ | NVNC] *om.* Θ | ME] MENE A || 6 sch. 23.2 *om.* B | <a> aut A | prouerbium A | post aduerbium *add.* est Θ | in] *om.* Θ || 7 parias inte A: paria sunt Θ || 8 PROINDE–AMOLIMINI] *om.* B | PERINDE C: *om.* T | VOS HINC Σ | AMOLIMINI] AMOL. C: *om.* BK: i. (idest?) A | moliri C || 10 e] et A || 11 abit] abiit Θ | e] a β | amoliri] amolitur Θ (aliter C², emolitur C) || 12 DEINDE Θ | VOS HINC Σ | AM(AN)DI CT || 14 hic Θ : hinc Γ Λ (*post uel ante amolimini exhib.*) | *add. Schoell** (*qui hic om.*): dixit ante amolimini *add.* Λ | DEINDE CT | VOS HINC Σ | A.] AM. C: AMOLIMINI F || 15 iam etiam] immo etiam etiam ecciam B | imperat etiam Λ | dominis Θ | seruus callidus Σ | NAM] *om.* B | MIHI] M. K: *om.* B Λ || 16 I. E. A: IMPE. ESTIS CF: IMPE. ET T: IMPEDIMENTVM ESTIS B K Λ | uere Λ | quia *Schopen**: qui ω

- 25.1. (= u. 708) EGO HANC VISAM Glycerium scilicet. Et cum commiseratione puellae 'hanc'. 25.2. QVID TV QVO HINC TE AGIS ut tarditatem discedentis ostendat; 'agere se' enim tardi et tristes dicuntur. Sic Vergilius (*Aen.* 5, 271–272) 'amissis remis atque o. d. u. i. s. h. r. S. a.'; idem alibi (*Aen.* 6, 337) 'ecce gubernator sese P. a.'. 25.3. QVID TV HINC QVO TE AGIS admonitio discedentis, ut solet; nam a quo discedere desideramus, admonemus eum [ubi uadat uel quo eat] idem facere. Per interrogationem admonet Dauus Charinum, ut <et> ipse abscedat Charinus, qui nunc ultimus remanet. 25.4. VERVM VIS DICAM pro initio sedulae narrationis hoc sumimus. An sic respondet Charinus, tamquam qui intellegat non dici sibi uelle Dauum quo eat, sed id agere ut abscedat?

- 26.1. (= u. 709) NARRATIONIS INCIPIT INITIVM narrationis scilicet quo eat, quia 'uerum uis dicam ?' uelut prooemium narraturi est. 26.2. QVID ME FIET quid ergo, inquit, quid me fiet? 26.3. Ab eo 211W.

25.2 *Varro ling.* 6,41; *Paul. Fest.* 21 L.; *Seru.* 6,337: 'sese agere' est sine negotio incedere; *Seru. auct. Aen.* 4,245; *Id.* 9,693; *Non. p.* 364 L.; *Cur. epit. Don.* 44 25.3 *cf. Don. Ad.* 433.3: ABIS qui consuetudinis memor est, animaduertit has interrogationes non inquirendi causa poni, sed admonitionis loco esse apud eos, quos uelimus abscedere. Sic igitur interrogat, ut hortetur, et sic pronuntiat, ut et fiat et ampliatur, quod facit || 25.4 *cf. Eugr. ad loc.*

Γ ; $\Sigma \{ \Theta, \Lambda \}$

2 puellae] *om.* C | *post hanc add.* dicit Λ | HINC TE] HINC QVE (*in TE corr.* A²) A: TE HINC Θ : TE NVNC Λ | AGES B (*ante corr.*) || 3 ostendit β | enim se B | *post* enim *add.* et β || 4 o. – 5 a.] *om.* Θ | d. – 5 a.] *om. sp. rel.* B || 5 i.] *om.* K | idem Θ : id AB: uel K: et Λ | P. a.] palinurus agebat B: palinurus agebat *uel* p.a. *codd.* Λ || 6 HINC] NVNC Λ (*post TE transp.*) | QVE A | TE] T. BT | AGIS] AGAM A: A. BT | discedendi *Schopen* (1821, pp. 28sq.) || 7 desideramus] uolumus B | eum] cum CT | ubi (quo B *Schopen* 1821, pp. 28sq.) uadat – 8 eat] *post* interrogationem *transp.* *Schopen* (1821, p. 28sq.), *seclusi* (*cf. Cioffi CQ**) 8 idem *Wess.*: id A: id BK Σ | facete *Bentley** || 9 et ante ipse *add.* *Wess.* discedat C (*corr.* C²): discedat *uel* abscedat *codd.* Λ | Charinus] *post* ipse *transp.* Λ | nunc] *om.* C: non T || 10 hoc sumimus] *om.* B || 11 An] ac B C (*corr.* C²)T: *om. sp. rel.* F | sic] si est CF || 12 eat] erat FT | sed – 14 eat] *om.* T 13 *post* NARRATIONIS₁] *add.* mihi Λ (*exc.* ϵ) | INITIVM INCIPIT A | INCIPIS Λ 14 dicam] dicat AC | narraturi] narratiuum Σ (narrationum β T) || 15 FIET₁] FIAT T | quid₁ – 222,2 FIET] *om.* FT | quid₁ – fiet₂] *om.* B | ergo] igitur C | ab eo] habeo A: abhoc K

hoc quasi ab iocante pronuntiandum est, nam sic ille ‘impudens’ respondet. 26.4. QUID ME FIET de Philumena ducenda.

27.1. (= u. 710) EHO TV IMPVDENS NON SATIS proprie Charino ‘impudens’ dixit quasi et insolita et multa poscenti, quippe qui et sponsam alienam petere ausus sit et non satis habeat per Dauum 5 sibi moram praestitam Pamphili nuptiarum. 27.2. QVOD IAM TIBI DIECVLAM ADDO ‘dieculam’ moram. 27.3. Et est ὑποκόρισμα ‘diecula’, hoc est tempusculum, et sumitur ab eo quod est ‘haec dies’. 27.4. ‘Diecula’ mora et quasi dies parua. 27.5. Et ‘diecula’, in qua scilicet ambias quantum potes ad ducendam Philumenam; 10 uult enim se Dauus adiuuari per Charinum et Byrriam.

28.1. (= u. 711) PROMOVEO ‘differo’. 28.2. PROMOVEO NVPTIAS memoriter Dauus: scit enim illum his uerbis petisse (uu. 328–329) ‘saltem aliquot dies p., d. p. a., n. u.’ Cuius rei oblitus Charinus etiam ut ducat uxorem petit. 15

29. (= u. 712) RIDICVLVM deest ‘hominem’.

27.2.–27.5 cf. *Don. Eun.* 734.3; *Id. Hec.* 127.1; *Id. An.* 603.1; [*Ascon.*] *Verr.* 1,6 p. 207,15 St.: ‘Dies’ feminino genere tempus, et ideo diminutiuē ‘diecula’ dicitur breue tempus et mora; *Seru. auc. Aen.* 2, 324; *Charis. ars* 141,12 B.; *Prisc. GL II* 158,13; *Cur. epit. Don.* 224 || 28.2 cf. *Eugr. ad loc.*

Γ; Σ {Θ, Λ}

D: post 710.1 poscenti usque ad *An.* 726.1 litterae euanidae sunt

1 ab AK: ad C: a B Λ | iocantem C: *an potius* iurgante ? | ille V: illi ω
2 ducendo CT || 3 TV] *om.* B | IMPV. B | NON SATIS] etc B | NON] NAM CT
impudens Charino B || 4 dixit (dicitur C) impudens (-pudes C) Θ | qui] *om.* K
β || 5 satis] *ante* per *transp.* Λ | habeat] habet BC: habeat *uel* habet *codd.* Λ
6 TIBI IAM Σ || 7 DIE AVRICVLAM A (*sic et infra*) | ADDO dieculam] *om.* Θ
moram *Schopen**, *Klotz*: horam ω | *om.* B | ὑποκόρισμα *Scot.* 212 e²: υπο-
corisma ΓΘ: hipocrisma Λ || 8 hoc–9 diecula] *om.* K | haec] hes C || 9 die š A
diecula – dies] *om.* T | et] *om.* Λ | *sch.* 27.5 *om.* B | Et diecula AΛ: *om.* Θ
10 ambiat C | potes AK: potest C: poterit Θ (C²): poteris Λ || 11 Dauus se ε
12 PROMOVEO₁] DEMOVEO Θ || 13 memora(m) A: memoratum B | enim] *om.*
Λ || 14 salutem Σ | dies] d. β | p.₁–u.] profer d(um) etc B || 15 uxorem–223,1
VENIAM] *om.* T

30. (= u. 713) AGE VENIAM VIX concedentis et uix consentientis
est 'age ueniam'.

31. (= u. 714) TV MY SIS DVM EXEO a Glycerio scilicet.

30. *cf. Don. Ad. 223.1*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 et-2 est] *om.* T | et] *om.* B || 2 est] et CF || 3 a Glycerio] *om.* β

ANDRIA 4, 3

212W. 1.1. (= u. 716) NIHILNE ESSE PROPRIVM CUIQVAM haec scaena
administrationem doli habet, quo fit ut deterreatur Chremes filiam
suam Pamphilo dare. Et uide non minimas partes in hac comoedia
Mysidi attribui, hoc est personae femineae, siue haec personatis
uiris agitur, ut apud ueteres, siue per mulierem, ut nunc uidemus. 5
1.2. NIHILNE 'ne' aduerbium percontantis est. 1.3. NIHILNE ESSE P.
omne, quod habemus, aut 'mutuum' est aut 'proprium'. Ergo
'proprium' perpetuum, ut (Verg. *Aen.* 6,871) 'propriae haec si dona
f.' 1.4. Ergo nihil nobis proprium esse potest. Quod enim non fuit,
ne esse quidem potest, aut quod eripi potest, non est nostrum, nisi 10
illa quae eripi non possunt, ut sapientia, iustitia, prudentia, quae
fortuna neque dare neque eripere cuiquam potest. 1.5. Et simul
hoc ipsum et a re et a persona: a re 'nihil esse proprium', a per-
sona 'cuiquam'. 1.6. PROPRIVM perpetuum, non temporale ac mu-

1.1 cf. *Don. An. praef. III 3; Jakobi 1996, p. 12; Webb 2002, p. 282; Kragelund 2012, pp. 418–420* || 1.2 cf. *Don. An. 17.1; Charis. ars p. 244, 13 B.; Prisc. GL III p.31,5; Id. ibid. 96, 13; Cur. epit. Don. 570* || 1.3–1.4 cf. *Seru. auc. ecl. 7,31: 'Proprium' sane ueteres perpetuum, stabile, firmum dicebant: Terentius (An. 959–960) 'ego deorum uitam ea propter sempiternam esse arbitror', quod eorum uoluptates propriae sunt, id est firmae et perpetuae; Id. Aen. 8, 275; Philarg. Verg. ecl. (rec. I) 7, 31; Eugr. An. 716: NIHIL NE ESSE CUIQVAM PROPRIVM perpetuum et fixum ut Vergilius (Aen. 3, 85) 'da proprium Thymbrae domum'; Non. 574 L.; Cur. epit. Don. 695; Cioffi Hermes**

Γ; Σ {Θ, Λ}

U: ab An. 716.1 usque ad An. 763 descriptus e codice K uidetur esse

2 quo *edd. uett.*: quod ω | fit] *om.* C || 3 uide] inde K Θ | comoedia] *om.* Θ
6 ne] *om.* Σ | est] *om.* Σ | NIHILNE₂] *om.* B | ESSE] *om.* B Λ | P.] PROPRIVM B F
Λ || 7 obliq. litt. scripsi (cf. *Cioffi Hermes**) | post quod *add.* nimium est Θ | aut
habemus Θ | proprium ... mutuum Bβ || 8 haec] hoc AK | si] sunt CF Λ: *om.*
T || 9 f.] fuissent B: c.et f. C: hec T: *om.* F Λ | proprium] *om.* B || 10 ne AB: non
K: nec Σ || 11 iustitia prudentia] uirtus B || 12 potest] *om.* Θ || 13 et₂] *om.* C
post persona₁ *add.* hic ostendit Λ | esse] est Λ | ante a₄ *add.* et CF
14 temporabile C: *om. sp. rel.* T | ac] aut Θ

tuum. 1.7. DI VESTRAM F. admirantis aduerbium est cum exclamacione. 1.8. FIDEM 'fidem' dixit opem et auxilium, ut (Verg. *Aen.* 10, 71) 'Tyrrenamque fidem'.

2. (= u. 717) SVMMVM BONVM ESSE mirum, quod pleno et
5 neutro extulit 'sumum bonum ... Pamphilum'.

3.1. (= u. 718) AMICVM A. v. 'amicus' animi est, 'amator' corporis. 213W.
ris. Non enim continuo amator et bene uult, ut Dido amauit quidem Aeneam, sed non et amica fuit, quae ait (Verg. *Aen.* 4, 600–601) 'non potui a. d. c. e. u. s.' et item Catullus (72, 8) 'cogit
10 amare magis, sed bene uelle minus'. Et est hic officium et blandimentum. 3.2. 'Amatorem' et 'uirum' dixit ad discretionem, ut per ea quae enumerat 'maritum' ostenderet. 3.3. IN QVOVIS LOCO PARATVM <'paratum'> dixit ad omnes affectus, quicumque de
15 respexit (*Il.* 6, 429–430) "Ἐκτορ ἄτὰρ σύ μοι ἐσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ ἥδ' ἐ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης'.

1.8 *Seru. auc. Aen.* 10,71; *Tib. Don. Aen.* 8, 317 || 3.1 cf. *Plaut. Truc.* 172: Longe aliter est amicus atque amator; *Seru. Aen.* 1, 663; *Mart. Cap.* 4, 368; *Cur. epit. Don.* 62 || 3.2 cf. *Don. An.* 295.2

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 DI VESTRAM (VES B: VOSTRVM K)] DIV EST A | F. A: om. K: FI. B: FIDEM Σ admirantis–2 fidem₂] om. T | admiratis K (post aduerbium repetit): admirationis Θ | est] om. Σ || 2 fidem₂] om. Γ Λ | ut] et K || 3 tyre namque A: tyrre namque B: terrenamque Θ || 4 mirum BK: MYRVM A: mire Σ || 6 A. v.] AMATOREM VIRVM B Σ | ante amicus add. ere putauit B | animi est] enim est animi Λ | post amator add. uero Λ || 7 et bene] est qui bene Λ | amauit] amans Θ || 8 quidem Aeneam Γ: Aeneam quidem Θ: Aeneam Λ | et post sed add. K (corr. K²) | et] om. Λ | quae] quod Σ | ait] eat C || 9 potuit AΘ | abreptum B: a. uel abreptum codd. Λ | d. c. AK: corpus diuellere B: d. o. Θ: d. Λ | e. u. s.] et undis spargere num socios B: u. e. s. K | idem β | catillus Θ || 11 dicitur C 12 enumerat] inuenerat Θ | ostenderat Θ || 13 add. Steph. | dixerat Θ | ad] om. Θ | adfectus A: adfectum Θ: effectus uel affectus codd. Λ || 14 esse] om. Θ 15 "Ἐκτορ–16 παρακοίτης Hom.: ΕΚΤΟΡ ΑΤΑΡCΥΜΟΙΕCΠΙΑΤΗΡ ΚΑΙ ΠΟΤΝΙΑ ΝΗΙΗΡ ΗΑΕΑCΙΠΝΗΤCCCΥΔΕΘΙΘΑΛΕΡΟCΠΑΡΚΟΙΤΙC A: om. sp. rel. K Σ (ἐξ ἑνὸς M⁴): om. nul. sp. B

4.1. (= u. 719) VERVM EX EO id est Pamphilo. 4.2. NVNC MISERA QVEM C. D. cum admiratione pronuntia 'quem' et cum exclamazione quadam.

5.1. (= u. 720) FACILE HIC PLVS M. 'facile' aduerbium confirman-
tis est, id est 'liquido' et 'manifesto'. 5.2. Veteres 'facile' dicebant 5
pro 'certo', ut Cicero (*S. Rosc.* 15) 'illius ciuitatis f. p.'. 5.3. DOLOREM
214W. 'dolorem' distinxit Probus (= *frg.* 44 Vel.) et post intulit separatim
quod sequitur. 5.4. FACILE HIC PLVS MALI EST in dolore <et> metu
scilicet amittendi, QVAM <ILLIC BONI> in uoluptate retinendi.
5.5. QVAM ILLIC BONI in 'bono summo'; dicit enim ex bonis, quae 10
bona existimamus, plus nos mali capere, cum aut amissuros nos
credimus aut amittimus, quam boni, cum habemus. 5.6. FACILE HIC
PLVS MALI EST 'plus mali' in dolore et metu, ut diximus. (*cf. supra*
5.4). 5.7. QVAM ILLIC BONI id est in 'amico', 'amatore' et 'uiro'.

6.1. (= u. 721) MI HOMO QUID ISTIC OBSECRE EST ex Myside 15
uerbis quid Dauus faciat demonstratur. 6.2. QUID ISTVC MALI EST
inuolutum puerum portabat Dauus, et ideo dicit mulier 'quid istuc

4.2 *cf. Seru. Aen.* 1,615: Quis, qualis; admirantis enim est, non interrogantis, ut (*Aen.* 9, 35) 'quis globus, o ciues!' Non enim interrogat ille qui nuntiat.

5.1 *cf. GL Suppl. p.* 259,29; *Cur. epit. Don.* 316 || 5.5 *cf. Cur. epit. Don.* 296

Γ; Σ {Θ, Λ}

5.3 cod. Vict. (D): uel "laborem" secundum Donatum

1 id est] *om.* K | Pamphilum K || 2 C. D.] CAPIT DOLOREM B: C. L. CF: CAPIT LABOREM uel CAPIT DOLOREM *codd.* Λ | pronunciat Λ || 3 quadam] *om.* C: quedam T || 4 M.] MALI B Σ | ante facile₂ *add.* est (*om.* B) quam illic boni B Λ comminantis (uel potius commirantis) ε || 5 id est] idem idest CF: id quod est ε || 6 Ci. C | eius uicinitatis Cic. | f. *Wess.*: facile Σ: *om.* Γ | p.] P. Q. AK: p. *sp. rel.* B || 7 dolore Θ | distinxit A: destruxit Θ | Probus *Umpf.*: probe ω || 8 et metu *Steph.* (*coll. sch.* 6): metu B: meto A: moetus Θ: metus KΛ || 9 *add. Westerh.* | uoluptate U²Nf: uoluntate ω || 10 BONVM Θ | summo bono B Σ dixit Λ | enim] *om.* CT || 11 existimamus AB: estimamus K: extimamus Θ: exti- uel estimamus *codd.* Λ | nos₁] post mali *transp.* B: *om.* T | post capere *add.* opinamur Λ | amissuros nos] missuros nos A: uos (C², oos C) amissuros Θ || 13 mali₂] *om.* Θ | ut] *om.* Θ || 14 post et *add.* in β || 15 ISTVC C (*corr.* C²) F β || 16 faciat Dauus β | ISTIC Θ | EST] *om.* Θ || 17 mulier] *om.* C | istic Θ

mali est?', dum ille euoluit et puerum profert; quem postquam expediuit pannis, tum illa dixit 'quo portas puerum?'

- 5 7.1. (= u. 722) MYSIS NVNC OPVS EST A. H. R. haec scaena actiosa est, magis enim in gestu quam in oratione est constituta. 7.2. MYSIS NVNC OPVS properantis et impense agentis Dauī uerba monstrantur.
- 8.1. (= u. 723) EXPROMPTA in medium prolata. 8.2. MEMORIA
10 ATQVE ASTVTA 'memoria' ut praecepta retineat Dauī, 'astutia' ad agendum strenue quae imperaret. 8.3. MEMORIA simpliciter magis: 215W. ut memor sit Dauī praeceptorum. 8.4. Et MEMORIA modo pro 'intellegentia', ut Vergilius (*Aen.* 2, 244) 'instamus tamen inm'.
11.1. (= u. 726) EX ARA SVME H. V. T. 'ex ara' Apollinis scilicet,
15 quem Λοξίων Menander (*An., frg.* 44 K.-A.) uocat. 11.2. Aut quod Apollini comoedia est dicata, in cuius honorem aram statuebant

8.1 cf. *Eugr. ad loc.* || 8.4 cf. *Don. Eun.* 422: Conuenit stultum eundum et immemorem esse, quia et <memoria> intellegentia est || 11.1 cf. *Men. Sam.* 474 S.; *Id. frg.* 893 K.-A. || 11.2–11.3 cf. *Euanth. de com.* I 3, p. 162 C.; *Diom. GL I*, p. 487, 11; *Varro ling.* 7, 89; *Porph. Hor. epist.* 2, 1, 180

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 est] om. Θ | euolauit Θ | et puerum] puerum et puerum et B | quem] quoniam C || 2 port. B | puerum] pu. B: om. Θ || 3 hic noua scaena in ω || 5 A. AK: AB (ut uid.) B: AD Σ | H. AK T: HANC B CF: om. Λ | R. AK CT: REM B F Λ ante haec add. TV CT: T. M. Λ: expromta memoria atque astutia tua B | sunt ante scaena add. A || 6 est₁] om. Γ: post constituta transp. β || 7 post OPVS add. EST Σ || 9 EXPROMPTA A Θ: ET PROMPTA KB Λ | ante in add. in medium prompta β || 10 dauī retineat Λ || 11 strenue] tremu. sp. postp. C: om. sp. rel. FT | importaret Θ: imperet Steph. | simplex C: super T: sump^t F || 12 Et MEMORIA] om. Λ (exc. α) | pro] om. C (rest. C²) || 13 tamen] t. Λ | inm. edd. uett.: im. B: ira A: g. sp. postp. C: in me T: om. F: m. K Λ || 14 ante sch. 11.1 add. accipe a me h o atque ianuam nostram appone Mi obsecro humane da B | SVME H. KF: SVMME H. AC: H. S. B: om. T: HINC SVMME uel HINC s. codd. Λ V. T. AK: VER. TIBI B: T. C: om. FT: VERBENAS TIBI Λ || 15 Λοξίων Meineke (1841, p. 710), dub. Dziatzko (1876, p. 239), cf. et Cioffi CQ*: asiaion A: A: af ΛIOH B: as(s)ion Σ: asi sp. rel. K: Ἀγυῖαιον Meineke (1841, p. 84 'fortasse'): Δήλιον uett. edd. || 16 statuebant AB Λ: stratuebat K: constituerunt Θ: instruebant β

comoediam celebrantes. 11.3. Apollini ergo comoedia, Libero patri tragoedia. 11.4. VERBENAS TIBI 'uerbenae' quasi 'herbenae' redimicula sunt ararum. 11.5. Τὸ 'tibi' quasi gestum quendam et motum stomachantis habet, ut alibi (*Haut.* 61) 'nam ... quid uis tibi?'. 11.6. Et 'tibi sume' dixit, non 'tibi substerne'. 11.7. EX ARA S. V. 5 uerbenae sunt omnes herbae frondesque festae ad aras coronandas uel omnes herbae frondesque ex loco puro decerptae. 'Verbenae' autem dictae ueluti 'herbenae'. Menander sic (*An., frg.* 44 K.-A.) 'ἀπὸ Λοξίου σὺ μυρρίνας †χχηησαιετεινε†'.

12. (= u. 727) QVAMOBREM TVTE ID NON FACIS 'tute' tunc 10 dicitur, cum pronomen ad eam reuocatur personam, a qua

11.5 cf. *Don. Ad.* 97.2 || 11.7 *Fest.* 425 L.: 'Sagmina' uocantur 'uerbenae', id est herbae purae, quia ex loco sancto arcebantur a consule praetoreue, legatis proficiscentibus ad foedus faciendum bellumque indicendum; uel a sanciendo, id est confirmando; *Seru.* 12,120: abusiue 'uerbenas' iam uocamus omnes frondes sacratas, ut est laurus, oliua uel myrtus. Terentius 'ex ara sume hinc uerbenas', nam myrtum fuisse Menander testatur, de quo Terentius transtulit; *Seru. auc. ecl.* 8,65; *Id. Aen.* 12,120; *Philarg. Verg. ecl.* 8,65; *Isid. orig.* 17,55; *Cur. epit. Don.* 902 || 12. cf. *Seru. auc. Aen.* 4, 606; *Prisc GL II*, 580, 26; *Cur. epit. Don.* 888

Γ; Σ {Θ, Λ}

2 post TIBI add. et del. quasi C | uerbane Γ: om. β | herbenae Λ: uerbene Γ: (h)erbae Θ || 3 sunt] om. β | το AB: om. nul. sp. K Σ | quendam] post motum transp. Λ || 4 nam] om. Λ (exc. β) | quod C | uis tibi] om. sp. rel. T || 5 Et tibi] om. CF: tibi T | sume] su B | dicitur C | suscerne C | s. v.] sv AK: s B: svME Θ: svM(M)E VERBENAS uel s. v. codd. Λ || 6 uerbenae₁] herbene C | herbae] om. C || 7 post ex add. aliquo F Λ (alio β), hoc CT | post loco add. ex aliquo loco C puro] pure Θ: pure uel puro codd. Λ | decerptae AB: decerte K: decerpere Θ: deserte Λ || 8 herbenae] habent A | sic Menander Λ: om. B || 9 ἀπὸ Λοξίου Saekel (1914, p. 13): κολεξιας A: om. nul. sp. B: om. sp. rel. KΣ: κοΔΕΞΙΑC Lind.: ἀπὸ δεξιᾶς Bentley: ἀφ' ἑστίας Jakobs (apud Meineke 1823, p. 21): ἀπὸ δ' ἑστίας Zeunius: ἀπὸ Λοξία Meineke | σὺ μυρρίνας Clericus (1709, p. 16): CYMMYPP YNAC A: om. nul. sp. B: om. sp. rel. KΣ: σὺ μυρρίνας Dziatzko (1876, p. 239): CYMYPPYNAC Lind. | †χχηησαιετεινε† A: om. nul. sp. B: om. sp. rel. KΣ: XXHCΔIEYEYINE Lin: λαβοῦς' ὑπότεινε Saekel (praeunte Meineke): ἐπὶ γῆς διάτεινε Dübner (διάτεινε iam Zeunius): χρῆσαι γύναι Dziatzko (1876, p. 239) || 10 ID-tute] om. T | NON] NOS C | post FACIS add. id ε tunc] tune C: nunc AF

sumitur. Ut uerbi gratia cum dicimus 'tu lege', ille nobis respondet 'cur tute non legis?'

13.1. (= u. 728) QVIA SI FORTE OPVS SIT AD ERVM I. M. sic locutus est ut explicari atque intellegi non possit; aut enim deest
5 'ius', ut sit: ius iurandum, — 13.2. IVRANDVM pro ius iurandum. — aut ut uulgo dicitur 'iuramentum'. 13.3. Et 'opus est illam rem', non 'opus est illa re'.

14. (= u. 729) VT LIQVIDO POSSIM 'liquido' pure et manifeste, nam quae sunt pura et defaecata, 'liquida' sunt.

10 15.1. (= u. 730) NOVA NVNC RELIGIO IN TE ISTAEC bene: ius iurandum metuere seruuum monstri simile est. 15.2. 'Noua religio' in seruo et subita. 15.3. NOVA NVNC R. seruuum nolle mentiri 'noua religio' est. 15.4. CEDO porrigentis est manum 'cedo'.

15 16. (= u. 731) VT QVID AGAM PORRO I. 'porro' aduerbium est modo ordinis, alias temporis.

13.3 cf. *Diom. GL I 316,29; Non. VII 112, p. 105 G.-S.; Prisc. GL III 288, 14; Arus. exem. eloc. 72, 6 Di St.; Cur. epit. Don. 612* || 14 cf. *Non. p. 526 L.; Seru. Aen. 6,202; Don. Eun. 331.1-2: Liquidum est, constans et manifestum et certum... et est 'liquet' uerbum iuris, quo utebantur iudices, cum amplius pronuntiabant, obscuritate commoti causae magis quam negotii simplicitate (cf. et Eugr. ad loc.); Cur. epit. Don. 505* || 15.1-15.3 cf. *Don. Hec. 427.1* 15.4 cf. *Non. p. 378 L.; Seru. Aen. 6,102; Cur. epit. Don. 122; Müller 1997, pp. 51-53* || 16 cf. *Don. An. 278.1 (ubi cf. alia)*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

13.2 Bern. 276*: iurandu(m)/ p(ro) i^(us) iu(ran)^{d(um)} do(na)^{t(us)}/ i(n) and(r)^a
cod. Vict. (D): iurandum s. D.

1 ut] et C | dicamus Γ | nobis] *post* respondet *transp.* ϵ | respondent A: respondeat B || 3 HERVM Σ | I.] v. B: IVRANDVM C: IVS T: IVSIVRANDVM F: IVRANDVM *uel* IVSIVRANDVM *codd.* Λ | M. AK: MIHI B: *om.* Σ | *ante* sic *add.* nota in testu solum iurandum debere esse C || 4 atque] aut Λ | posset Θ 5 *om.* B | IVRANDVM] *om.* Θ | ius₃] *om.* A Θ (*rest. A²*) || 6 *post* rem *add.* ei $\Gamma\Theta$ 8 liquido] loqui de A || 9 sunt₂] *om.* Θ || 10 ISTA ET A: ISTA ESSE K (*ut uid.*): IST INC^s B | bene-14 PORRO I.] *om.* T | bene] idest bene Θ : idest Λ || 11 meruere Θ | monstri-12 seruuum] *om.* CF || 12 et] est *Zeunius* || 13 est₁] *om.* C | CEDE C: CE B || 14 I. AK: INTELEGAS B Λ : INTELLIGE C: INTELLI. F | est] *om.* Θ 15 modo] *ante* aduerbium *transp.* Λ

17 (= u. 732) SPONSAE PATER I. mire non dixit 'Chremes', ne cum dixisset 'quis Chremes?', rursus hic responderet 'sponsae pater'. Et non temere hoc facit poeta, nam promiserat se rediturum Chremes (u. 594) 'domum modo ibo, dicam ut apparentur, a. h. r'.

18.1. (= u. 733) REPVDIO CONSILIVM QVOD P. I. bene 'intenderam': uerbum a uenatoribus translatum, qui retia intendunt ad feras captandas. Hic ergo, quia parat Chremem et Simonem fallere, 'intenderam' dixit. 18.2. Vel a sagittariis atque arcu.

19.1. (= u. 734) NESCIO QUID NARRES bene 'narres': 'narrare' enim aliena et quae nobis non sunt necessaria dicimus. 19.2. EGO QVOQVE HINC AB. D. V. M. A. bene ait 'quoque', quia et Chremes ueniebat.

20. (= u. 735) TV VT SVBSERVIAS recte 'ut subseruias' dicit, non enim tantum loquatur Mysis quantum Dauus.

21.1. (= u. 736) ORATIONI [MEAE] VT CVMQVE OPVS SIT VERBIS 'orationi' meae, tuis 'uerbis'; plura enim loquatur Dauus, inde 'orationi' dixit, illa subsequetur, ideo 'uerbis'. 21.2. VIDE cauta esto, specta, intellege.

23. (= u. 738) AVT VT TV PLVS VIDES si sapis, intellegis.

18.1 cf. *Non. p.* 518 L.; *Gloss. L IV Plac. I* 9; *Cur. epit. Don.* 434; cf. *Fantham* 1972, pp. 39–40 || 19.1 cf. *Varro ling.* 6,51; *Charis. ars p.* 390,27 B.; *Don. An.* 477.1; *Id. Hec.* 784.3 || 20. cf. *Eugr. An.* 766 || 23. cf. *Don. Eun.* 813.3

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 PATER I. K: PATER A (I. s.l. rest. A): INTER. B: PATRI C: PATER TF: INTERVENIT Λ || 2 quid Θ | responderet hic B || 3 hoc] om. β | post rediturum add. domum Λ || 4 domum–5 QVOD] om. B | modo domum Σ || 5 P.] PRIMVM B: PRIVS uel P. codd. Λ | I. AK: INT. CT: INTEND. B: INTENDE REM F: INTENDERAM uel I. codd. Λ | intenderam] intend B || 6 post translatum add. est Θ 7 capiendas B Σ | Hic] om. Λ | quia] qui B F: ante ergo transp. Λ | appararat B | Chremetem T Λ || 8 post fallere add. bene Λ | dixit intenderam Λ | sagictis Θ | atque] et Θ || 9 NESCIO–NARRES₁] om. B | NARRES₁] ET A: N. K: NAR. C 10 non] om. Θ | EGO–11 A.] om. B || 11 HINC] HVC C: HIC uel HINC codd. Λ AB] A. Λ: AD T | D.] DE C || 13 TV–SVBSERVIAS] om. B | SVBSERVIAS] OBSERVIAS C: OBS. T | recte–subseruias] om. A | obseruias Θ | dixit Θ: om. Λ 14 loquitur BT || 15 MEAE–16 meae] om. B | MEAE ω, del. Steph. || 16 tuis uerbis] ante orationi meae transp. Σ | loquitur] loquitur AB || 17 dicitur C subsequeretur B || 18 intellege specta Λ || 19 sapis] capis K

24. (= u. 739) NE QVID VESTRVM REMORER C. 'remorer' retardem, retineam: a 'remora', pisce minutissimo, qui nauem retinet; nam Graece ἐχενναίς uocatur.

24 cf. *Don. Eun.* 302.1; *Seru. auc. Aen.* 8,699:[...] Plinius Secundus in historia naturali dicit, quod Antonii nauem piscis echeneis retinuerit, qui piscis latine 'remora' dicitur (cf. *Plin. nat.* 9, 79: Est paruus admodum piscis adsuetus petris, echeneis appellatus. Hoc carinis adhaerente naues tardius ire creduntur, inde nomine imposito); *Fest. p.* 345 L.; *Comm. Bern. Lucan.* 6, 675; *Isid. orig.* 10,110; *Id. ibid.* 12, 6, 34; *Cur. epit. Don.* 763

Γ; Σ {Θ, Λ}

24 Bern. 276: echinus aliter dicitur iste pisciculus remora quia nauem detinet et remoratur ut dicit Donatus in commento Eunuchi Therentii. idem dicit in commento Andrie ut puto

1 REMORER₁] REMOREM uel REMORER *codd.* Λ | c.-retardem] *om. sp. rel.* F | c.] COM. C: COMMODVM Λ | remorer₂] remorem C: remorer uel remorem *codd.* Λ retardam K || **2** minutissimo] uilissimo β | nauim Θ | retinere A || **3** ἐχενναίς AB: ἐχίνοϛ M⁴: exaNais K: *om. sp. rel.* Σ

ANDRIA 4, 4

1. (= u. 740) REVERTOR POSTQVAM Q. O. F. adest ipse nunc Chremes, cuius causa scaena fraudibus instructa est, ne promissas compleat nuptias.

218W. 2.1. (= u. 741) VT IVBEAM ACCERSI recte 'iubeam', quia summa potestas nuptiarum in patre puellae est. 2.2. SED QVID HOC non 5 interrogantis est, sed mirantis et non intellegentis, ut appareat eum non oculis prius quam corporis offensu sensisse puerum iacentem.

3.1. (= u. 742) PVER HERCLE EST 'hercle' ornatua particula est. 3.2. MVLIER magis quam 'Mysis'. 3.3. VBI ILLIC EST Dauum quaerit, 10 qui nunc abscessit, ut et ipse de foro uenire uideatur.

4. (= u. 743) NON MIHI RESPONDES bene 'non respondes': se enim memor est uetitam quicquam dicere, nisi subseruiat orationi Dauu.

5.1. (= u. 744) RELIQVIT ME HOMO. A. A. mire 'hominem', non 15 'Dauum' dixit, ut etiamsi audiat Chremes, incertam personam hominis audiat, non Dauum. 5.2. DI VESTRAM FIDEM *aduerbium est admirantis cum exclamatione.*

2.1 cf. Don. An. 102.3,5; Id *ibid.* 239.6 || 3.1 cf. Don. An. 347.1; Id *ibid.* 486.3; *ars Laures. p.* 117,17; *Cled. ars* 90,2 B.; *Cur. epit. Don.* 385 || 5.2 cf. Don. An. 716.7 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 POSTQVAM-F.] etc B | Q. O. F.] QVE OPVS FVERE Θ: QVE FVERE AD NVPTIAS Λ | nunc ipse Σ || 2 promissas compleat] promissa sunt compleat A: compleat promissas Θ || 4 ACCERSI] ARCCERSI A: AC. B: A. T || 5 HOC est *uel* HOC *codd.* Λ || 6 est *post* intellegentis (intelligitas B) *add.* Θ | ut] et Σ | appareat *Wess.:* apparet ω || 7 prius] *ante* non *transp.* C (*corr.* C²) | offensa B: offensus A 8 iacentem U: latentem ω || 9 hercle₂] *om.* Θ | est₂] *om.* Θ || 11 abcessit A C: adcessit FT || 12 bene-respondest₂] *om.* K | si K: sed Θ || 13 uetitam B: ueti etea(m) A: uetuitam KCA: *om. sp. rel.* FT || 15 A. A.] ATQVE ABIIT Λ 16 dicitur C | audiret Θ (*sic infra*) || 17 *obliq. litt. scripsi* | aduerbiu(m) ex aduerbia(m) *corr.* A | est] *om.* BΘ || 18 cum - 233,1 FORVM] *om.* T

6.1. (= u. 745) QVID TVRBAE EST APVD FORVM haec uerba sunt uenientis de foro. 6.2. QVID ILLIC HOMINVM LITIGANT legitur et 'litigat'.

7.1. (= u. 746) TVM ANNONA CARA EST comminiscentis est
5 potius quam alicui referentis. 7.2. QVIDNAM ALIVD DICAM hoc propter spectatores.

8.1. (= u. 747) CVR TE OBSECRO ME HIC SOLAM ἀποσιώπησις
tertia. 8.2. HEM QVAE HAEC EST FABVLA fabulam se dicit audire, qui 219W
rei principium rationemque ignorat.

10 9. (= u. 748) EHO MYSIS 'eho' interiectio est [uel principium] animaduersionem in se poscentis aut repente cernentis.

11.1. (= u. 750) QVI HIC NEMINEM A. V. callide affirmat non sibi uisum Chremem, cum et praeuiderit uenientem et praesentem uideat. 11.2. MIROR VNDE SIT 'miror' ueteres *cum 'unde'* pro 'nescio' ponebant, nam admiratio ab ignorantia descendit. Plautus
15 (*Aul. prol.* 1) 'ne quis miretur qui sim, paucis eloquar'.

8.1 cf. *Don. An.* 790; *Id. ibid.* 872.2; *Id. Hec.* 745.2, *Id. Phorm.* 618 || 9 cf. *Don. An.* 184. 2 (*ubi cf. alia*) || 11.2 cf. *Don. Eun.* 290.2; *Id. ibid.* 661.2; *Id. Phorm.* 235.1: DEMIROR pro 'nescio', nam admirationem ignorantia facit; *Cur. epit. Don.* 532

Γ; Σ {Θ, Λ}

6.2 cod. Vict. (D): pro: quot homines s. P(riscianum, *secundum* Schlee, 86, 26) aliter "litigant" s. D.

1 QVID-2 HOMINVM] *om.* B | *post sunt add.* tamquam Λ || 2 LITIGANT] ITA GÄT B: *ante HOMINVM transp.* C | legitur et] uel B || 4 est₂ DfUN: et ω || 5 *sch.* 7.2 *om.* T || 6 propter *Rabbow* (1897, p. 308): post ω || 7 TE] TV T β | *ante OBSECRO add.* hic s. C (*del.* C²) | ἀποσιώπησις *Steph.*: aposiopesis ΓΛ: *om. sp. rel.* Θ || 8 *tertia*] *om. nul. sp.* Σ (*exc. α*) | QVI C | EST HAEC Σ | dixit AK | audio A | qui] quasi Λ || 9 ignoret Λ || 10 MYSIS eho] *om.* BT | MYSIS AK α: *om.* Σ interiectio] aduerbium C (*corr.* C²) | *del.* Zeunius | *post principium add.* uel B 11 adueusionem A: animaduersionem B: animaduersitatem Θ | aut] uel B repetenti C (*corr.* C²) || 12 A.] AL. Θ: *om.* Λ | V.] VI B Θ: VIDEO Λ 13 Chremetem β | prouiderit AK: prouideat B || 14 VNDE-miror₂] *om.* B 15 ponebant-admiratio] *om.* Θ || 16 qui sim] quis in Γ | colloquar Θ

12.1. (= u. 751) AV interiectio est consternatae mulieris.
 12.2. CONCEDE AD. D. bene 'ad dexteram': sinistra enim uenit
 Chremes. 12.3. Et non uult proximum ei Chremetem, sed iuxta;
 supra enim dixit (u. 734) 'ego quoque hinc ab d. u. m. a.'

13.1. (= u. 752) DELIRAS NON TVTE IPSE deest 'eum mihi dedi- 5
 sti?' sed et supra et nunc interturbat Dauus, ne mulier totum
 dicat. 13.2. NON TVTE IPSE summissa uoce. 13.3. VERBUM SI MIHI
 VNVM accomodate comminatur Dauus: paene enim Mysis
 uniuersa narrabat.

14.1. (= u. 753) PRAETEREA QVAM QVOD TE ROGO hoc et sensim 10
 220W. et ut senex audiat pronuntiari potest 'praeter' quam quod te ro-
 go'. 14.2. CAVE gestu comminatus est et uultu, ut suspenderet
 comminationem; deinde infert gestum. 14.3. Ordo: caue faxis.

15.1. (= u. 754) MALEDICIS cum contemptu loqueris, conuicium
 facis. Apparet ergo 'maledicis' lentius dictum esse, cum dixerit 15
 'dic clare'.

12.1 cf. *Don. An.* 781; *Id. Eun.* 680.2; *Id. ibid.* 899.3; *Roman. Char. ars* 341, 18 B.;
Prisc. GL III 73, 14; *Cur. epit. Don.* 91 || 15.1–15.2 cf. *Fest. p.* 101 L.; *Aphth. GL*
VI 44, 27; *Porph. Hor. epist.* 2, 1, 155; *Synon. Cic. Charis. gramm. p.* 428, 14 B.;
Cur. epit. Don. 516

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

2 CONCEDE–D.] *om.* B | D.] DEX F: DEXT(E) RAM Λ | bene–dexteram] *om.* F
ante bene add. et Σ | *ante sinistra add.* a Λ (*exc.* β) | uenit] *om.* B || 3 ei
 proximum Θ | sed] si C | iuxta] iūx C: dixit T || 4 dixit B T: dicit AK C Λ : *om.*
 F | hinc Γ F: h. T Λ : hunc C | ab Γ C: a. F Λ : ob T | d. u. m. a.] dextera uenire
 me assimilabo B || 5 NVVM Λ | *ante deest add.* dixit K | eum] enim ε || 6 sed]
om. Θ | ε_1] etiam β | Dauus interturbat B || 7 MIHI MI C: *post VNVM transp.* T:
om. sp. rel. F || 8 VLLVM Λ | accomodare Θ | comminante Θ | Dauo Θ | *post*
enim add. etiam C || 10 QVAM] *om.* B Θ | *post QVOD add.* ego Θ | hoc] *iter.* CF
 paene *ante sensim add.* K | sensim et] *om.* Θ || 11 ut] *ante et transp.* K Λ
 senex audiat BKA: senex A: sentiat senex Θ | pronuntiari B: pronuntiare ω
 praeter *Ter.:* *om.* ω | quam–rogo] *om.* Λ (*exc.* α) | te] *om.* F: t. T || 12 com-
 minantis Σ | est] *om.* Θ β || 13 comminatione C | infer AB || 14 conuictum K:
 cum uicium Θ || 15 ergo] *om.* C | lentius Σ ('maledicis' Mysidi *adtribuit Don.:*
 lenius Γ | esse dictum Λ | dixerit] dicē Θ : subiungit Λ || 16 clare (dare C) dic Θ

15.2. MALEDICIS noue ‘maledicis’ pro comminatione posuit, cum pro conuicio poni soleat, nisi forte quia contumeliae genus est comminatio. 15.3. Quidam putant esse unam personam, Dauī scilicet dictum superius Mysidis non satis manifestum Chremi in
 5 maledicti similitudinem deriuantis. 15.4. VNDE EST DIC CLARE hoc pressius dixit. 15.5. IMPVDENTER MVLIER SI FACIT quia ‘a nobis’ parum intellegebatur, hic addidit morem meretricis, ut uel sic intellegat senex.

16.1. (= u. 755) MIRVM VERO <‘uero’> saepe ad ironiam refertur.

10 16.2. MIRVM VERO IMPVDENTER bono ordine locutus est: primo enim causa impudentiae natura est, deinde condicio.

17. (= u. 756) AB ANDRIA EST A. H. effecit quod uoluit Dauus, nam intellexit Chremes, ex qua sit Pamphilo natus puer.

18.1. (= u. 757) ADEON VIDEMVR VOBIS E. I. ‘idoneus’ est aptus
 15 ad omnia et bona et mala. 18.2. ADEON adeone, ut (u. 315) ‘adeon ad eum?’

16.1 uero] cf. *Don. Eun.* 89.2: Nam ‘uero’ ironiae conuenit ut (*Verg. Aen.* 4 93) ‘egregiam uero laudem et s. a. r.’; *Id ibid.* 894; *Id ibid.* 908.3 || 18.1 cf. *Don. Hec.* 361.4; *Charis. ars p.* 403, 19 B.; *Id. ibid.* 403, 19 B.; *Diff. ed. Beck p.* 37, 85; *Paul. Fest.* 109 L.; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 415 B.; *Cur. epit. Don.* 401

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 noue maledicis AK C: noue B Λ: no. maledicis *sp. interp.* F: *om.* T
 2 conuicio] uitio A: conuictio C: conuix^{one} T: coniunctio F | solent poni Θ
 foret β | quia] *om.* KΛ | contumeliae] comedie Θ || 3 est] sit Λ | esse unam A
 Θ: enim unam K: unam B: unam hic esse uel hic unam esse *codd.* Λ | scilicet
 Dauī B || 4 post scilicet *add. s. s.l.* B: *add. qui* Λ | superius] *om.* Λ (*exc. α*)
 5 deuiantis B: deriuatum per istud (uel illud) Λ | post EST *add. h(oc)* AK | hoc]
 hic Θ: *om.* Λ || 6 expressius Λ | *sch.* 15.5 post 16.2 in ω | IMPVDENTER MVLIER SI
 FACIT *Zeunius*: A NOBIS ω || 7 addit β | more CF: in hora T | ut] *om.* B
 8 intelligat K Θ || 9 *add. Wess.* | saepe – 10 VERO] *om.* T || 10 IMPRVDENTEM CF:
 IMPRVDENTER TΛ | prima Θ || 11 imprudentiae Θ | nature β || 12 *sch.* 17 post
 19.2 quibus in ω | AB] AN. HL. K | EST – H.] etc B | EST] E. K | A. AK T: AN C:
 ANCILLA F Λ | H. AK CT: HEC F Λ | efficit F: effecit uel efficit *codd.* Λ | uolebat
 Λ (*exc. β*) || 13 intellexerit C | ex qua] quia Σ | natus] *om.* Λ || 14 ADEON – I.]
om. B | VOBIS ante VIDEMVR *transp.* Λ | E. I. AKT: ESSE C: ESSE IDONEI FA | est]
 et C | post aptus *add. et β* || 15 omnia et] omnia B C: *om.* Λ | *sch.* 18.2 ante *sch.*
 19.3 *transp.* Σ: *om.* Γ | adeone] ad eum Θ | ut H: an Σ

19.1. (= u. 758) IN QVIBVS SIC INLVDATIS et 'inludo in te' septi-
 221W. mo casu et 'inludo te' accusatiuo dicimus. 19.2. Sed 'in' primo su-
 peruacuum est, ut sit: quibus sic inludatis. 19.3. VENI IN TEMPORE
 cum prouisus sit, interuenisse <se> putat. 19.4. VENI IN TEMPORE
 'in tempore' opportune. Nos sine praepositione dicimus 'tempore' 5
 et 'tempori'.

20. (= u. 759) PROPERA ADEO PVERVM TOLLERE hic uersus clare
 dicitur, sequens, ne senex audiat, presse.

21.1. (= u. 760) CAVE QVOQVAM EX ISTO EXCESSIS LOCO necessa-
 rio Dauus retinet Mysidem; nondum enim omnia audiuit Chre- 10
 mes, nondum comperit, unde sit mulier et puer de quo susceptus
 sit. 21.2. EXCESSIS pro excedas, ut (u. 753) 'faxis'.

23. (= u. 762) AT ETIAM ROGAS rursus iurgium repetit et turbu-
 lentam orationem.

24. (= u. 763) CEDO CVIVS P. 'cedo' idem significat, quod 'dic et 15
 222W. da mihi'. — *Ergo repetitionem significat, non superuacuum oratio-
 nem.* — Et est dictum cum quadam fiducia et contemptu eius, cum
 quo sermo est, interrogantis aliquid.

19.1–19.2 cf. *Don. Phorm.* 915; *Diom. GL I* 320,6; *Seru. Aen.* 9,631; *Arus. exem. eloc. p.* 48, 6 *Di St.*; *Id. ibid. p.* 84, 19 *Di S.*; *Cur. epit. Don.* 408 || 19.4 cf. *Don. Phorm.* 464; *Id. Hec.* 622; *Id. ibid.* 626.2; *Cur. epit. Don.* 435 || 21.2 cf. *Cur. epit. Don.* 297 || 24. cf. *Don. An.* 383.1 (*ubi cf. alia*); *Sacerd. GL VI* 490, 19

Γ; Σ {Θ, Λ}

21.2 cod. Vict. (D): ince (uide/licet) *Sabb.*) excedas. aliter excessis s. D.

1 IN₁–INLVDATIS] *om.* B | ET LAVDATIS A | et *om.* T | septimo] ablatiuo Λ
 2 inludete A | *post te add.* in Λ | in] *om.* K | *post primo add.* in Λ || 3 sic
 inludatis K Σ: sic inlaudatis eum A: *om.* B | *sch.* 19.3 *om.* K: *post sch.* 19.4
transp. B (*om. lemmate*) || 4 *add. Schopen** | VENI IN TEMPORE AK: *om.* B: VENI
 Σ || 5 tempore₂–6 tempori] et tēpř A: *om.* BT || 6 *post tempori add.* cum
 prouisus sit interuenisse putat B (*cf. supra*), *add. eui/enim* K || 7 PROPERA]
 PROPRIE K || 8 sequens ne] ne sequentem (*uel* -es β) Λ | senex] *post* audiat
transp. β | audiat] audeat F: audiens T | expresse Λ || 9 necessarium Θ
 10 nondum] non β || 11 et] e. KT | susceptus sit] suscepit A || 12 excedis K
post faxis add. pro facias Λ || 13 rursus] rursum CT | et] *om.* K: ut Θ
 15 CEDO₁–P.] *om.* B | CVIVS AK: c(v) Θ: CVIVM Λ | P.] PVERVM Λ | quod–16
 significat] *om.* FT | quod] quid AK | dic et da] dic da C: dic *uel* dic dic *codd.* Λ

25. (= u. 764) MITTE ID QVOD s. hoc lentius et summisce.

26.1. (= u. 765) HEM QVID PAMPHILI apparet mulierem 'uestri' et 'Pamphili' lentius pronuntiasse quam Dauus uellet, et ideo hunc repetisse nomen 'nostri ? Pamphili ?' 26.2. HEM QVID duas res operatur Dauus simul: et ut ignarissimum se ostendat et ut Pamphilus nominetur. Et argute repetit nomen Pamphili quasi per indignationem, ut soceri auribus adulescentis nomen inculcet; metuit enim, ne non audiat uelut senex.

27.1. (= u. 766) RECTE EGO H. S. F. N. et hic effecit quod uoluit 10 Dauus, ut et Pamphili Chremes puerum esse cognoscat et recuset generum. 27.2. HAS FVGI id est: huiusmodi.

28.1. (= u. 767) O FACINVS ANIMADVERTENDVM ἀποσιώπησις quarta. 28.2. QVID CLAMITAS clamitauit enim Dauus, ut [puer] audiret Chremes.

15 29. (= u. 768) QVEMNE EGO H. V. A. V. A. V. uult negando irritare mulierem ad confirmanda quae uult.

30.1. (= u. 769) O HOMINVM A. exclamatio Mysidis testimonium ueritatis est. 30.2. VERVM VIDI C. S. uide infirmum argumentum:

28.1 cf. *Don. Phorm.* 122.1 || 28.2 *Eugr. ad loc.*: Ita omni modo Chremes Pamphili filium <esse> ex altercatione cognouit

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 s. BT: SCIO Σ: SED AK | su(b)missus α || 2 QVID TΛ: QVOD ΓΘ | mulier Θ
3 leuius B | uellet Dauus Θ | hunc *Schopen**: nunc ω || 4 repetisse] *post*
Pamphili *transp.* B: (Dauus *add.*) repetit Λ | uestri B Θ | *ante* Pamphili *add.* et
Λ || 5 simul Dauus Λ: *om.* Θ | et₁ B: *om.* ω || 6 repetit] repeti B | Pamphili
nomen Θ | quasi-7 nomen] *om. nul. rel.* Θ (*om. sp. rel.* T, qui etiam inculcet
om.) || 7 nomen] *ante* adulescentis *transp.* Λ || 8 senex] *om.* Θ || 9 RECTE EGO]
om. B | H. S. F. N. *ex Ter.*: H. E. S. F. N. AK: EFFVGI NVP. B: H. S. E. N. (NVPT. F)
Θ: SEMPER FVGI HAS NVPTIAS Λ | H. S. F. (E Θ: EFFVGI B) N. (NVP(T) BF)]
SEMPER FVGI HAS NVPTIAS Λ | efficit AK FT β || 10 et₁ A: *om.* BK Σ | puerum
Chremes B Λ | esse] *om.* β | recusat K: recusari Θ || 12 ἀποσιώπησις *Steph.*:
aposiopesis ΓΛ: ap(p)ositio po(s)sis Θ || 13 quarta] *om.* Λ (*exc. α*) | puer Γ:
puerum Σ, *del. Hartman (1895, pp. 149sq.): an potius Pamphili esse ante*
puerum addendum? (cf. et *Jakobi GFA**) || 15 QVEMNE EGO] *om.* B | H.-V.₃] H.
V. A. A. V. AK: AFFERRI VIDI B: H. V. V. A. Θ || 16 *post* confirmanda *add.* ea β
17 HOMINEM uel HOMINVM *codd.* Λ | A.] A. uel AVDACEM *codd.* Λ || 18 c. S. AK:
CAN. SVF. C: C. SVFFAR. F: C. D. T: SVFFARCINATAM B: CANTHARAM SVFFARCI-
NATAM Λ

223W. prius 'uidi puerum adferri' dixit, post non 'puerum' sed 'Cantharam subfarcinatam'. 30.3. 'Canthara' nomen est anus. 30.4. Et hoc dixit, ut leuiter redarguat Mysidem, non ut uincatur: hoc enim uidisse se, 'subfarcinatam' Cantharam, non 'puerum portantem'.

31. (= u. 770) SVBFARCINATAM proprium anibus subfarcinatas 5
esse, ut Persius (4, 21) 'pannucia Baucis' et Plautus (*Pseud.* 659) 'doliarem cludam crassam'.

32.1. (= u. 771) QVOD IN PARIVNDO A. A. L. indicium secuta confirmatio est, quam expressit Dauis refutatio. Superest, ut etiam concludatur effectus doli negante Chremete se daturum filiam, 10
quod subinde efficit Dauus dolo. 32.2. ALIQVOT LIBERAE nec paucae nec multae. 32.3. LIBERAE testimonia libera contra seruum. Et hoc proprium Terentii est, nam de Romano more hoc dixit.

33.1. (= u. 772) NE ILLA ILLVM 'ne' ualde. Cicero (*Catil.* 2, 6) 'ne illi uehementer errant'. 33.2. NE ILLA ILLVM Chremem scilicet. 15

34.1. (= u. 773) CHREMES SI POSITVM PVERVM ἐν ὑποκρίσει. Et est μίμησις; transit enim a mixto ad imitatum characterem.

31 cf. *Eugr. An.* 769; *Cur. epit. Don.* 851 || 32.2 cf. *Don. An.* 534.1
32.3 cf. *Lefèvre* 1971, 31; *RLG I*, 109. || 33.1 cf. *Don. An.* 324.1, *Id. Ad.* 441.1, *Id. ibid.* 835.2; *Id. Eun.* 285.1; *Cur. epit. Don.* 557 || 34.1 cf. *Don. Eun.* 244.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 uidit Θ: om. B | afferri puerum B | dicitur C || 2 post subfarcinatam add. dixit B | nomen est] om. B || 3 leniter Θ | non ut] ñ ù B (*in marg.* ù ñ B): non enim ut β || 4 post se add. innuit Λ | subfarcinatam Cantharam] cantharam uidelicet suffarcinatam Λ | Cantharam-5 SVBFARCINATAM] om. T, Cantharam - 5 subfarcinatas om. F (*sed cf. infra post Persius*) || 5 post proprium add. est Λ || 6 post Persius rest. 4-5 'cantharam - subfarcinatam' et iter. 'esse ut Persius' F | pannucia ΓF *Porph. Hor. epist.* 1, 13, 14: pannu et a CT: pannucea Λ *Pers.* | Baucis] paucis B CT | et-7 doliarem] dolia rem Θ || 7 cludam CT classam C (*corr.* C²)T || 8 QVOD-PARIVNDO] om. B | QVOD uel QVI *codd.* Λ A₁-L. AK: ALIQVOT LIBERE B: A. A. Θ: ALIQVOT A. L. Λ || 10 dolo A | chreme Θ | filiam daturum Λ || 11 post Dauus add. sub K | ALIQVOD Θ | nec multae nec paucae B || 12 LIBERA K Λ | testimonium β || 13 dixit] dicit aliter dicitur C || 14 post ualde add. ei Θ | Cicero] Ci. C || 15 sch. 33.2 post 34.1 in ω 16 ἐν ὑποκρίσει-17 μίμησις] om. sp. rel. Θ | ἐν ὑποκρίσει M⁴: ENYIOPKIPIC AB: om. sp. rel. K Λ

34.2. CHREMES SI P. P. μῖμησις, quando aliena uerba sic pronuntiamus, ut uana uideantur.

36.1. (= u. 775) NON HERCLE F. bene enim ipse de se tertiam personam fecit, ut supra (u. 179) 'at nunc faciet'. 36.2. VT TV SIS SCIENS eloquenter: sic enim ueteres pro 'scias'.

37.1. (= u. 776) IAM EGO HVNC I. M. V. P. bene 'in mediam u.', quia ante fores positus iacebat. 37.2. PROVOLVAM ΤΕQVE I. P. I. L. de proximo παρόμοιον repetiuit. *Quando nomina sunt, παρονομασία, quando uerba, παρόμοιον dicitur.* 37.3. PROVOLVAM porro uoluam. 37.4. Et dolo quidem minatur quod facturum non est, uerum sedulo id agit, ut iam puer tollatur e medio. Simul enim seruat Chremeti, ut ipse recuset generum, non ut a quoquam passus uideatur iniuriam.

39.1. (= u. 778) TV POL HOMO NON ES S. 'sobrius' est sanae mentis quasi 'sebrius', hoc est quasi separatus ab ebrio, ut 'secre-

36.1 *Don. An. 179.2* || 37.3 *cf. Don. An. 218.1 (ubi cf. alia)* || 39.1 *cf. Cur. epit. Don. 833*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 MIMHCIC AB: μῖμησιν M⁴: *om. sp. rel.* K Λ | aliena] aliqua Λ (*exc. β*) || **3** F. AK: FA. B: FACIET Σ | enim ipse Γ Θ, *cf. Jakobi (1996, p. 68, n. 174)*: enim Λ: [enim] ipse *Schopen** (*prob. Wess.*) || **4** facit C (*corr. C*²) || **5** SCIENS eloquenter] eloquenstur sciens C (*ordin. corr. C*²): s. eloquens T | *post scias add. dixerunt (uel -xere)* Λ || **6** IAM-P.] VIAM B | HANC C | I.] I I C (*corr. C*²): IN FT: I. uel IN. Λ | V.] N. C: *om.* F | media B | u.₂ AK: *om.* B: uiam Σ || **7** ante] an C PROVOLVAM] *om.* Λ (*sed cf. inf. PER.*) | I.₁] ILLICO IBIDEM Λ | P. A: Q. B: PRO K (*ut uid.*) Θ: PROVOLVAM Λ | I. L.] IN LV. B: IN L F: IN S. T: IN LVTO Λ **8** ΠΑΡΟΜΟΙΟΝ AB: παρόμοιον M⁴: *om. sp. rel.* K Σ | Quando-**9** dicitur] *cf. Don. An. 242.3* | παρονομασία *Steph.*: paranomasia AB Θ: paromenasia K: paronomasia est Λ || **9** παρόμοιον *Steph.*: paranoeon AB: parameon K Σ dicitur] *om.* B | *post PROVOLVAM add. id est* Λ || **11** ut iam] utinam Θ | puere B | e AB: i (*uel potius et*) K: in Σ | medium Σ | enim] eum uel eam *codd.* Λ Cremem B: *om.* C || **12** uideatur passus B || **14** TV-s.] *om.* B | s.] *om.* A: SOBRIVS K Σ | id ante est *add.* B || **15** sobrius Σ: seebrius *dub. Wess.* | hoc] id B | quasi₂] *om.* BA | ab ebrio separatus B

tus' separatus ab his qui cernuntur. 39.2. FALLACIA ALIA ALIAM T. prouerbium, cui subiacet 'memorem mendacem esse oportere'.

41. (= u. 780) CIVEM ATTICAM ESSE H. transit ad imitationem.

42. (= u. 781) AV interiectio est conturbatae mulieris.

225W. 43.1. (= u. 782) IOCVLARIVM IN MALVM e contrario: pro graui et 5
molesto ac nimio. 43.2. <IOCVLARIVM> 'iocosum', ergo κατὰ ἀντί-
φρασιν.

44.1. (= u. 783) QVIS HIC LOQVITVR O CHREME principium lo-
quendi Dauus Chremeti dat perfectis quae ipse conatus est.

44.2. PER TEMPVS A. idem est 'per tempus' quod 'in tempore'. 10

44.3. Aut certe 'per tempus' tempestiue. 44.4. O CHREME PER TEM-
PVS A. astute, quasi eum nunc primum uiderit.

45.1. (= u. 784) AH NEC TV OMNIA aut 'nec' pro 'non' legitur
aut 'ne omnia', ut 'nē' producat et accipiat pro 'non'. 45.2. NEC
TV OMNIA 'audisti' subauditur. 15

39.2 *Quint. inst.* 4,2,91; *Apul. Apol.* 69: Saepe audiui non de nihilo dici
mendacem memorem esse oportere; *Hier. adu. Ruf.* 3,13 || 42. cf. *Don. An.*
751.1; *Grant* 1986, pp. 81–82 || 43.1–43.2 cf. *Don. Phorm.* 134.2; *Porph. Hor.*
epist. 2,2,60; *Eugr. Phorm.* 134; *Cur. epit. Don.* 467 || 44.2 cf. *supra* 758.4
45.1 cf. *Don. An.* 335.1 (ubi cf. *alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

42. cod. Vict. (D): aliter "au" s. D.

45.2 cod. Vict. (D): aliter "an haec tu omnia" scilicet "audisti" s. D.

1 qui] que Σ | cernuntur *Schopen**: discernuntur ω | FALLACIA] AFFALLACIA K
(ut uid.) | ALIAM] A. BT: ALIA K | T. AB: TIBI K: TRVDIT Λ: om. Θ
2 memorem] memor est Θ || 3 ESSE] om. B | H.] om. B: HANC Λ
immutationem Λ || 4 AV] AN Θ: HAV β || 6 ac] et B | addidi | iocosum Γ: iocoso
Θ: iocularium Λ | ergo] ego A (corr. A²): igitur Θ | κατὰ ἀντίφρασιν z: cat(h)a
antifrasin ω || 9 dat Chremeti Λ | perfectis] perfecturus ea Λ || 10 PER₁–est]
om. B | idem est A: i. K: idest Σ (i. est C) | per tempus] in tempore Λ | quod]
id est B: quomodo Λ || 11 Aut–tempus] uel B: id est Λ (et β) | tempestiui Θ
O–12 A.] om. B || 12 A. AK: ADVE Θ: ADVENIS Λ | astute] auscul F: ausculto T
eum nunc] nunc eum B: eum non C: post primum *transp.* β | prius CT
13 NEC₁] NE Λ | aut–15 OMNIA] om. K | nec₂] n(on) A: ne Λ | non] om. A: an
Λ || 14 aut] om. FT | sch. 45.2 om. Λ | NEC AB: om. Θ

46.1. (= u. 785) AVDISTI OBSECRO HEM exsultans Dauus infert et inculcat frequenter repetendo 'audisti'. 46.2. AVDISTI O. HEM difficile credendo affirmat non sciuisse praesentem, ut hac confirmatione nihil illum de se faciat suspicari.

5 47. (= u. 786) IN CRVCIATVM HI. A nec 'in crucem' sed 'in cruciatum'.

48.1. (= u. 787) HIC EST ILLE 'ille' cum emphasi quasi 'uir magnus'. Sed hoc Chremetem ostendens dicit cum ironia. 48.2. NON TE 226W. CREDAS D. L. Vergilius (*Aen.* 10, 581) 'non Diomedis equos n. c. c. A.'

10 49.1. (= u. 788) NIHIL POL FALSI DIXI MI SENEX bene 'senex', quia quasi alienior est et ignotus. 49.2. MI <s.> subpalpatio muliebri.

50. (= u. 789) NE ME ATTINGAS quaedam ostenduntur aperte in comoediis, quaedam ex aliis personis intelleguntur.

51 (= u. 790) SI POL GLYCERIO NON OMNIA HAEC ἀποσιώπησις 15 tertia, quod alienae personae intercessione reticetur. Fiunt autem ἀποσιωπήσεις, id est reticentiae, modis tribus: aut enim tacet per se ipsum et ad aliud transit et est prima, aut tacet nec ultra aliquid

48.1 cf. *Pris. GL III* 206, 25; *Cur. epit. Don.* 409 || 51 cf. *Quint. inst.* 9, 3, 60; *Aquila rhet. de fig. p.* 13 E.; *RhLM.* 526, 11; *Seru. auct. Aen.* 1, 135; *Macr. Sat.* 4, 6, 20; *Cur. epit. Don.* 96; *Ferri* 2016, 268–269

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 AVDISTIN Λ | infert Dauus Λ | et] om. CT || 2 audisti] om. Σ | AVDISTIN C Λ O. AK: OBSECRO B F: OBSE. C: OB. T: OB. uel OBSECRO codd. Λ | HEM] H. uel HEC codd. Λ || 3 non sciui-] se non sciuisse (uel fuisse) Λ | post praesentem add. Chremem Λ || 4 facit β || 5 IN₁] om. Λ | HI A. AK: om. B: A. HI. (H. T: HIC F) Θ: H. A. ε: HINC A. (RRIPI) uel A. (RRIPI) codd. Λ | nec] est nec Θ: non Λ | in₃] om. Σ || 7 ille₂] om. Θ β | henfasi A: infasi K: esiphasis Θ || 8 sed] om. C | hunc B: hoc est Θ | Chrem(e)te A: Chreme tunc Θ | offendens Θ | dicit] dictum β 9 D. L. A C: om. BK: I. D. L. T: DAVVM ILLVDERE F Oa: DAVVM LVDERE Λ Diomedi se quos Θ: Diomedis eq. β | n. – A.] etc. B: nota Θ | c.₁] o. Λ || 10 NIL C | quia] om. Θ || 11 post ignotus add. Mysidi Λ | MI B Θ: ME AK: ME MISERAM Λ | add. Wess. | mulieris Θ || 12 NE] NON β | quaedam] quidam Θ (sic et infra) 14 SI POL] om. BΘ | GLYCERIO] GLI B (post HAEC transp.) | HAEC ex HE C² ἀποσιώπησις Steph.: ΑΠΟCΙΟΠΗCΙC III A: aposiopesis III B: om. sp. rel. K Θ: aposiopesis Λ || 15 post quod add. quaedam Wess. | alie Θ | interuentu Λ reticetur A: reticeantur B: recitentur K: reticent Θ: reticentur Wess. | fiunt] habet β || 16 ἀποσιωπήσεις Steph.: aposiopesis ω | enim tacet AB Θ: om. KΛ || 17 aliud Schopen* (cf. Phorm. 121.2)] alium ω

dicet et est secunda, aut alterius interuentu personae silet et est tertia.

52. (= u. 791) NESCIŒ QVID SIT ACTVM ‘nescis’ plerumque dicitur ei, non quem uolumus redarguere imperitiae aut ignorantiae, sed quem facere uolumus ut uelit libenter audire.

55.1. (= u. 794) PAVLVM INTERESSE noue pro ‘multum’: ἐλάττωσις σχῆμα. 55.2. EX ANIMO OMNIA VT F. N. F. figura ἐφεξήγησις; 227W. nam quid est ‘ex animo’ nisi ‘ut fert natura’? 55.3. Et haec sententia a Terentio ἐρωτηματικῶς prolata est, quam Menander (*An.*, *frg.* 45 K.-A.) ἀποδεικτικῶς posuit.

56 (= u. 795) VT FERT N. naturalis et ingenua actio, quam ἔμφυτον dici scimus, ut Vergilius (*georg.* 2, 204) ‘et <cui> putre solum — namque h. i. a.’

52. cf. *Don. Hec.* 875.2; *Cur. epit. Don.* 564; *Ferri* 2016, 272 || 55.1 *Fortun.* p. 120,2 C. || 55.2 cf. *Cur. epit. Don.* 298 || 56 cf. *Cur. epit. Don.* 436

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 interuentu alterius Λ || 4 aut ignorantiae Λ: ignorantis Γ T: ignoramus C: ignoranti F || 5 sed] *om.* β | quem] quoque T: que C: si qua β | facere] *om.* β libenter uelit Λ || 6 PAVLVM] PAVLVM uel PAVLVLM *codd.* Λ | multum Λ: multo Γ: multorum Θ | ἐλάττωσις σχῆμα *Wess.*: ἑΘΑΑΤΤΙCIC CREMA B: ἑΘΑΑΠCIEMA A: est *sp. postp.* K Σ || 7 EX-ἐφεξήγησις] *om.* Θ | F. N. AK: FERT NATVRA BΛ | F.2 AK: FACIAS *post OMNIA transp.* B: *om.* Λ | figura AK: *om.* BΛ ΕΦΕΞΗΓΗCIC B: ἑΞΗΡΗCIC A: *om. sp. rel.* K: ephexegesis (uel ephegesis) Λ 8 quid est] quid K (est *add. s.l.* K²): quidem Θ | nisi] *om.* CT | ut] *om.* T | fert] infert CT, *fort. nafert* K *ante corr.* | *post* haec *add.* est Θ || 9 a Terentio *Steph.*: a(b) initio ω | *ante a add.* ut β | ἐρωτηματικῶς] ΕΡΩΤΗΜΑΤΙCIC A: ΕΡΩΤΗΜΑΤΚOC B: *om. sp. rel.* K Σ || 10 ἀποδεικτικῶς *Kaibel (apud FCG V.2, frg. 45):* epidicticos ω: ἐπιδεικτικῶς *Steph.* || 11 N. *Wess.*: NATVRA hoc est Λ: *om.* Γ Θ | quam – dici scimus] an de industria idest scientia et prouidentia ea enim que discimus et scimus operatione genita et industria quadam scimus Λ | quam – 12 ἔμφυτον *scripsi*: quam ea quae Γ Θ: *cruc. ante ea sign.* *Wess.*: quam αὐτοφυῆ *Schoell**: quam extemporalem *temp.* *Wess. (coll. Quint. inst. 10, 7, 16)* || 12 dici scimus *scripsi*: dicimus A (*in disci- corr.* A²): discimus K: dicimus discimus B: diximus Θ: discimus et scimus Λ | cui ex *Verg.*: *om.* ω 13 h. i. a. AK: hoc imitatur arando B: hoc imitatur arando uel h. i. a. *codd.* Λ

ANDRIA 4, 5

- 1.1. (= u. 796) IN HAC H. P. D. E. C. in hoc loco persona ad catastropham machinata nunc loquitur, nam hic Crito nihil argumento debet nisi absolutionem erroris eius. Simul ex uerbis suis quam grauis quam modestus sit quamque iustus ostendit. 1.2. IN
 5 HAC H. P. D. E. C. non 'habitare', sed quia mortua est, 'habitasse' dixit. 1.3. PLATEA Graeci 'πλατεῖαν' dixerunt, quam nos 'plateam' dicimus. Secundum formam eiusmodi et 'Μήδειαν' 'Medeam' 'σπονδεῖον' 'spondeum' scribimus.

1.1 cf. *Jakobi 1996, pp. 152–153* || 1.3 cf. *Seru. Aen. 1,257*: Omnia quae apud Graecos εἰ diphthongon habent apud Latinos in e productum conuertuntur, ut Κυθήρεια Cytherea ... Μήδεια Medea; *Id. ibid. 3, 108*; *Id. ibid. 3, 694*; *Isid. orig. 15,2,23*; *Prisc. GL II 40,13*; *Id. 41,6,13*; *Id. 71,1*; *Sedul. in art. Don. mai. p. 73,97*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 H. AK: HABITASSE B Σ | P.-C.] etc B | P. D. AKT: PLATEA DIC. (TVM F) CF: PLATEA D. uel PLATEA DICTVM *codd.* Λ | E. C. T: EIC AK: EST CHRISIDEM Θ: EST C. uel CHRISIDEM *codd.* Λ || 2 nunc Γ: non Σ: *del. Schopen** | Crito] Crac A argumentum Θ || 3 ad solutionem β | eius] *del. Schopen** | suis] *om.* Θ 4 quam₁] et β | sit] ut A: *post* iustus *transp.* Λ | *post* iustus *add.* sit Λ || 5 H.] HABITASSE Σ | P.] PL. Θ: PLATEA Λ | C.] CR C: *om.* F | *post* habitare *add.* dixit Λ *post* sed *add.* habitasse Λ | habitasse dixit (dicitur C)] *om.* Λ (*cf. supra*) 6 PLATEA F Λ: PLATA A: PLEREA (*ut uid.*) K: PLATEAM B CT | πλατεῖαν UQJ: placiam Γ: palatiam Θ: platian Λ | dixere A β || 7 dicimus] diximus CT plateam *post* dicimus *transp.* Λ | cuiusmodi β | et] *om.* Λ | Μήδειαμ Medeam V: median medeam AB: median median K: medeon medium Θ: Median et Medeam Λ || 8 σπονδεῖον V²: spondaion A: spondaum K: spondeion B C: sondero(n) FT: spondion et Λ | spondeium C (*corr.* C²)

2.1. (= u. 797) QVAE SESE INHONESTE O. 'optare' est unum de
 228W. duobus <...>. Vergilius (*Aen.* 1, 425) 'pars optare l. t.'. 2.2. PARERE
 HIC D. animo heredis dixit 'parere diuitias'.

3.1. (= u. 798) POTIVS QVAM IN P. primum dolet Crito, quia
 meretrix fuit Chrysis; secundo progressus queritur, quod mortua 5
 est. — 3.2. Et nota, quod tria dicit contempsisse Chrysidem:
 patriam, honestatem, paupertatem. — Τὸ πρέπον etiam seruatum
 est graui uiro, cum illum sobrinae pudet. Simul et hic ostenditur
 eius generis fuisse Chrysidem, ut probe uiuere potuerit, nisi, ut ait
 (u. 71), necessitas cogeret. 3.3. QVAM IN PATRIA H. ἀντίθετον 10
 primum. 3.4. POTIVS QVAM IN P. H. P. V. his uerbis iam honestus a
 poeta inducitur Crito et dignus, cui credi oporteat. 3.5. PAVPER
 VIVERE sed (u. 71) 'cognatorum n. c.' est.

2.1 cf. *Seru. Aen.* 1,425: OPTARE eligere [...]; *Id. ibid.* 3, 109: OPTAVITQVE elegit
 ut (1, 425) 'pars optare locum'; *Seru. auc. Aen.* 1,76; *Fest. p.* 201 L.; *Synon. Cic.*
Charis. ars p. 448, 25; *Isid. orig.* 9,3,41; *Non. I* 339, p. 115 Maz.; *Isid. diff.* 1, 215,
p. 190 C.; *Cur. epit. Don.* 613

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 QVAE-INHONESTE] *om.* B | O. K: Ô A: OBTAVIT B: OPTAVIT Σ | est] *om.* C
 2 *lac. statui:* eligere *add.* Λ | par C | 1. KF:·i· A: locum B Λ: le CT | t.] tectis B:
 tecto *uel* tectis *codd.* Λ | PARARE Σ || 3 D. AKT: DI. B: DVCIT C: DAVIT F:
 DIVITIAS Λ | heredis] *om.* A | parare Θ: parere *uel* parare *codd.* Λ | diuitiis C
 4 P.] PATRIA Λ || 5 querit Θ | quod] quia Λ || 6 est] sit B | *post nota add.* hic Θ
 dicit AB: dixit KΛ: *om.* Θ | ante contempsisse *add.* Crito Λ || 7 ante
 paupertatem *add.* et Λ | τὸ πρέπον e²: ΤΟΙΠΕΠΙΟΝ A: ΤΟΙΠΕΝΟΝ B: *om. sp.*
rel. K Σ || 8 sobrinae illum B: illinc sobrine K | et] *om.* Σ || 9 ut₁ KB: *om.* A: aut
 Θ: utque *uel* utquam *codd.* Λ | ait] aut Θ || 10 H.] HONESTE B Λ | ἀντίθετον e²:
 ante hecton A: ant(h)itet(h)on KB Σ || 11 P.] PATRIA Λ || 12 dignus] indignus
 CT | credi] credo K: credere β || 13 *post* VIVERE *add.* ad illud reddi(di)t Λ | n.
 c.] negligentia c. Θ: negligentia coacta Γ (*add.* n. c. B): coacta negligentia Λ
 est] e est B (*corr.* B²): e. Θ: e. f. Λ

4. (= u. 799) AD ME LEGE REDIERVNT B. hic ius tractauit dicendo 'redierunt', quia in familiam redeunt, si non est heres de proximo aut ex testamento.

5. (= u. 800) SED QVOS P. V. 'interrogatio' est, cui necessario respondetur 'aut etiam aut non', 'percontatio', cui nihil horum, ut si quis dicat: 'ubi habitabat Chrysis?', dicatur: 'ecce hic'. *Percontatio*, ut si quis dicat: *cur adulterium commisisti?* Simul etiam modeste et mature et de se nihil interrogaturus coepit a blandimentis. 229W.

6. (= u. 801) ESTNE HIC CRITO S. C. 'sobrini' sunt consobrino-
10 rum filii — nam sic dicit Menander (*An.*, frg. 46 K.-A.) <...>; uerum ut alii putant, de sororibus nati, ut sint 'sobrini' quasi 'sororini'.

4 cf. Cic. Verr. 1, 115; Id. de inu. 2,148; Gaius inst. 3,17 || 5. cf. Eugr. Eun. 293; Fest. p. 236 L.; Aug. doct. christ. 3,3,6; Isid. diff. 1,152, p. 162 C.: Inter 'percontationem' et 'interrogationem' Augustinus hoc interesse existimat dicens, quod ad percontationem multa responderi soleant, ueluti: quid est hoc aut illud?, ut respondeantur diuersa uel uaria. Ad interrogationem autem non multa respondentur, sed aut etiam pronuntiabitur, ueluti: factum dictumue est? Verum aut falsum est? Responditur aut non aut etiam 6 cf. Ar. Byz. frg. 254 S.; Poll. 3, 28 B.; Gaius dig. 38,10,1,6; Id. inst. 3, 10; Paul. dig. 38, 10,10,15; Inst. Iust. 3,6,4; Aug. de ciu. 15, 16, p. 477, 28; Don. Hec. 459,2; Fest. 379 L.; Non. 557 L.; Isid. orig. 9,6,4; Cur. epit. Don. 834

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ante sch. 4 add. ea uel eius Λ | AD-REDIERVNT] om. B | LEGERE A: LEGEM K REDIERVNT Θ: dixer(e) A: DICERE K: REDEVNT Λ | B.] BONA B Λ: om. Θ | ante hic add. et in familiam redierunt Θ || 2 redierunt K Θ (om. C): rediere AB: redeunt Λ | post quia add. et C² (fort. del.) | redeunt] redierunt Θ: om. B | si] sed Θ | non] om. C | heres de proximo] proximus heredis Θ || 3 ex] et CF: in T: de β || 4 p.] PER B: PERCONTER C | v.] VIDEO uel v. codd. Λ || 5 etiam] sic Λ aut₂] om. Θ | percunctatio Λ (sic et infra) | ante ut add. interrogatio β 6 habitat BΘ || 7 post adulterium add. non K | etiam] et Θ: etiam et Λ 8 interrogatus Σ | a blandimentis ex ab randimentis C² || 9 s. c.] SOBR. CHR. C: SO CHRIS F: SOBRINVS CHRISIDIS Λ || 10 post Menander lac. sign. Schopen*, huc Men. frg. 619 K.-A. rettul. Nauck | uerum] uel B || 11 ut₁] aut CT: hi Λ | sint] sunt uel sint codd. Λ | post sororini add. dicti Λ

7. (= u. 802) O MYNIS SALVE SALVVS SIS C. ‘saluus sis’ asseueratio salutantis est, non quasi responsio.

8.1. (= u. 803) ITAN CHRYSIS HEM non nunc interrogat, sed commiseratur, et ita sequebatur, ut diceret ‘periit’; sed magis gemitu significat, quod minus dixerat. 8.2. NOSQVIDEM POL 5 MISERAS PERDIDIT hic intellegitur supra subaudiendum ‘periit’; nam πρὸς τὸ ‘periit’ haec reposuit ‘perdidit’.

9.1. (= u. 804) QVID VOS QVOD PACTO HIC progressio loquentis ad interrogandum, id est: puto, inquit, quod illa periit, uos autem quomodo? 9.2. QVO PACTO HIC significatio est peregrinantis. 10 9.3. NOSNE SIC VT QVIMVS A. τὸ ‘sic’ nudum est. Et est significatio languoris cuiusdam et lentitudinis. 9.4. SIC VT QVIMVS A. Q. V. V. N. L. et ad praesentis et ad praeteritae uitae excusationem pertinet 230W. ista responsio, qua purgatur uoluntas in quaestu meretricio Chrysidis. Caecilius in Plocio (*frg.* 11 G.) ‘uiuas ut possis, quando 15 nequit ut uelis’.

7 cf. *Cur. epit. Don.* 783 || 8.1 cf. *Eugr. ad loc.* || 8.2 *schol. Bemb. Ter. An.* 804

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 O MYNIS-C.] SALVE B | SIS₁] *om.* β | C. AKT: C(H)RITO C Λ: CHR. F || 2 non] et β: *post* quasi *transp.* CF || 3 ITAN CHRYSIS] CHRYSIS *praep. sp.* K: *om.* B | HEM] H⁻ E; A: HIC Θ | nunc non K || 4 commiseretur B | sequebatur] perseuerat Θ disceret A | sed-6 periit] *om.* T | magis] magni β || 5 gemitu *Westerh.*: gemitus ω | significabat β || 6 supra intellegitur β || 7 prosto Γ: profecto Θ: pro to Λ | periit Λ: perit ΓΘ | reposuit] respondit β || 8 PACTO] PAC. K: P. BT 9 id est Γ: inde C: id F: id T: idem Λ | puto *Lind.*: puta ΓΘ: putas Λ | periit Λ: perit ΓΘ || 10 est] *om.* K: *post* peregrinantis *transp.* Λ || 11 QVIMVS A.] *om. sp. rel.* K | A.] AIVNT B: A. *uel* AIVNT *codd.* Λ | to ω | est₁] *iter.* A: e. B significatuum C (*ut uid.*)T: significatum F || 12 cuiusdam] credam B | lentitudinis β: lenitudinis ω (lenitatis C) | A.-N.] AIVNT QVANDO VT VOLVMS NON B Λ || 13 LICET B Λ: I. C | ad₁] *om.* C || 14 in] et C | meretricio] meretricis K Θ | Chrysidis] *post* uoluntatis *transp.* Λ || 16 nequit] nec quis *Ribbeck*: non quis *Fabric.*: nequeas *Seyffert*: nequitur *Spengel* | uelit A (*corr.* A²)

11.1. (= u. 806) QUID GLYCERIVM IAM H. S. conuenit hereditatem petenti, conuenit indici futuro. 11.2. Ergo recte et ordine quaesiuit 'quid Chrysis? Quid uos? Quid Glycerium?'

12.1. (= u. 807) VTINAM nouo genere exoptationem pro
5 negatione intulit. 12. 2. HAVT AVSPICATO HVC M. A. id est 'inauspiciatus', quod non esset auspicatus. Et usitatum ueteribus sic dicere, si quando aliter quid euenisset, quam uellent.

13. (= u. 808) NVMQVAM HVC TETVLISSEM PEDEM Vergilius (*Aen.* 2, 657–658) 'mene efferre pedem g., t. p. r. s.' et (*georg.* 1, 11) 'ferte
10 simul F. p. D. q. p.' Sed critici adnotant altius esse charactere comico 'tetulissem pedem'.

14.1. (= u. 809) SEMPER ENIM DICTA EST E. H. A. H. E. S. aut ueris credendum est aut etiam falsis, quae tamen inueterauerint. Hinc Cicero (*Verr.* 2, 2, 87) 'ita habeantur itaque dicantur': 'habita' ergo
15 plus est quam 'dicta'. 14.2. SEMPER EIVS a possibili et utili.

12.1 cf. *Cur. epit. Don.* 945 || 12. 2 cf. *Cur. epit. Don.* 437 || 13. cf. *Don. An.* 832; *Id. Ad.* 638.3; *Eugr. An.* 832; *Diom. GL I* 452, 8; *Sacerd. GL VI* 451, 30; [*Probus*] *GL IV* 262, 29; *Isid. orig.* 35.2; *Iul. Tol. ars p.* 192, 24 M. Y.; *Jakobi* 1996, pp. 129–130 || 14.1 cf. *Don. Ad.* 48.2 || 14.2 cf. *Don. An.* 387.3 (*ubi uide alia*); *Id. An.* 25.1 (*ubi uide alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 GLYCER B: GLICERIV A | IAM] I. FT | H. S.] HIC SVOS Λ || 2 petenti] quaerenti Λ | conuenit] ut Λ | indici] iudici Λ | post futuro add. de pluribus indagare Λ recte ergo Λ | post et add. bono Λ || 5 negotione AK | HAVT AB: HAVD K Σ (AVT T) | HVC–A.] om. B | HVC] H. FT | A.] O. AK: om. CF || 6 post usitatum add. erat Λ | sic] si B || 7 quando] aliquando Σ | quid] om. Λ | uellet C β 8 HVC] HIC A (*corr.* A²): H. BT | RETVLISSEM uel DETVLISSEM codd. Λ: T. B FT C | PEDEM] P. BT | Vergilius–9 pedem] om. ε || 9 mene] ne me AK Θ | offerre A: efferte K | g.–s. AK: genitor te posse relicto sperasti B: c. r. n. n. s Θ: mire uar. Λ | ferte] fert F: scire T || 10 f.] faunique B: e Θ | p.₁–p.₂] pedem driadesque puella B | adnotant] ex antant *corr.* C²: post altius *transp.* Λ altius] alicuius B: alt(er)ius K | diaractere A || 11 intulisse Θ: retulissem Λ 12 SEMPER–S.] DICTA ET HABITA B | aut] an K || 13 inueterauerint *Steph.*: inueterauerunt ē: inueterauerant ω || 14 Cicero] Ci. C | ita habeantur (habeatur Λ) ē: uideantur *Cic.* | dicantur] dicatur uel dicantur codd. Λ 15 dicta *Schopen**: credita ω | EIVS] ENIM Σ | utili ex inutili C²

231W. 15.1. (= u. 810) NVNC ME HOSPITEM L. s. et 'me' et 'hospitem' et 'lites sequi' mire dicit: — 15.2. ME cum emphasi, id est senem et remotum a litibus, HOSPITEM hoc est peregrinum, LITES SEQVI id est pauperem. — totum <μετ'> ἐμφάσεως.

16. (= u. 811) QVAM ID MIHI SIT FACILE A. v. id est difficile et inutile. Et est comicum. 5

19.1. (= u. 814) GRANDIVSCVLA IAM PROSPECTA EST ad partem aetatis refertur 'grandis', — 19.2. *Id est: grandis natu est.* — 'maior' autem generaliter et ad summam aetatis refertur et ad comparisonem aetatis pariliter positum. 10

20.1. (= u. 815) SYCOPHANTAM hoc est: cum in me conueniunt lites. 20.2. SYCOPHANTAM bene 'sycophantam', quia bonam causam habet et nihil aliud timet nisi conuicia. 20.3. Et 'sycophantam' subdistingue et sic infer sequentia.

21.1. (= u. 816) TVM IPSAM DESPOLIARE NON L. ab honesto. 15
21.2. Et bene, quia nihil suum habet nisi Chrysidis [habet].

15.1 *schol. Bemb. Ter. An. 810* || 19.1–19.2 *cf. Eugr. ad loc.; Don. Phorm. 362.5:* <'Grandior'> hic comparatiuus non est, sed habet significationem a positio minus; *Id. Ad. 673.1; Cur. epit. Don. 372* || 20.1–20.2 *cf. Don. Ad. 780.1; Id. Phorm. 319.1* || 21.1–21.2 *cf. Eugr. An. 796*

Γ; Σ {Θ, Λ}

21.1 cod. Vict. (D): uel 'licet' s. D.

21.2 cod. Vict. (D): a bonis Chrysidis

1 HOSPITEM₁–s.] etc B | L.–hospitem₂] *om.* Λ (exc. β) | L. s] ET LITES SEQVI β et₁–2 sequi] *om.* T || 2 enenfasi A: enfas K || 3 ante a *add.* et Θ | hoc est] *om.* B: id est T Λ || 4 ante totum *add.* et β | <μετ'> ἐμφάσεως *Wess.:* enas eos A: emphaseos B: enfaseos K: emphason Θ: per emphasin Λ || 5 QVA A: QVASI β FACILE A. v.] FA *postsp. sp.* B: ET VTILE Λ || 7 IAM–EST] *om.* B | PROSPECTA A: P. Θ: PROPECTA K Λ | EST] E. T: F. CF | patrem C || 8 post aetatis *add.* id Λ | et Θ || 9 autem] aut β | et₁] *om.* Σ || 10 pariliter AΘ: pariter B: pueriliter α: pariliter uel pariter *codd.* Λ | ante positum *add.* comparatiue et similitudinarie Λ | post positum *add.* est Λ || 11 hoc–12 sycophantam₂] *om.* hic, post 20.2 habet *rest.* Θ H, *iter.* 20.2 'quia – habet' || 12 SYCOPHANTAM₁] *om.* Σ (exc. β) || 13 et Λ: *om.* ΓΘ | nisi] et B: quam Λ || 14 et Λ: *om.* ΓΘ | infert Θ 15 DESPOLIARE AK: D. B: DISPOLIARE Σ | L. A: LICET BK Λ: *om.* Θ || 16 habet ω, *om.* Λ

22.1. (= u. 817) OPTIME HOSPES P. C. A. O. ‘antiquum’ absolute dixit, ut ‘aequum’ aut ‘bonum’, quod antiqui solebant. 22.2. Aut certe per ἔλλειψιν, id est ‘morem et ingenium’ (cf. *Hec.* 860).

23.1. (= u. 818) DVC ME AD EAM QVANDO HVC V. V. V. ‘ueni huc’ 232W. 5 inquit ‘ut uideam’; cur autem ‘ut uideam’? Quia timet. 23.2. Et est ordo: duc me ad eam, <ut uideam>.

24. (= u. 819) NOLO ME HOC IN TEMPORE V. S. bene ‘senex’: Simo enim cum Chremete est. Propter hoc uideri non uult, ne eius utatur apud socerum testimonio, rem esse Pamphilo aduersus 10 Glycerium, et rursus nuptiae confirmentur.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 P. - O.] *om. sp. rel.* B | P.] P. A. C (*corr.* C²): POL *uel* P. *codd.* Λ | C.] CRITO *uel* C. *codd.* Λ | A.] *ex* O C² | antiquam A || 2 dicitur C || 3 per ἔλλειψιν *Steph.*: per ΕΛΛΙΨΙΝ B: per ΕΑΛΙΥΙΝ A: p e m K: per *postsp. sp.* Σ | id est] *deest dub. Wess.* || 4 AD-V.₃] etc B | ueni huc *Wess.*: *uel* (*uelut* C) hoc ω || 5 uideam₁ Λ: uideas Γ Θ | timet *uel* timetur *codd.* Λ: timetur Γ Θ || 6 *add. Steph.* || 7 HOC] *post* TEMPORE *transp.* Λ | IN] *om.* Θ | V. S.] V. SENEX B: VIDEAT SENEX Λ 8 uideri] *post* uult *transp.* B | esse] eius Θ || 9 Pamphili Θ

ANDRIA 5, 1

- 1.1. (= u. 820) SATIS IAM S. S. S. E. T. A. M. haec scaena [officio-
rum] disceptationem continet patrum inter se de officio amicorum
et paterna pietate tractantium. 1.2. SATIS I. S. S. haec ueluti
quaedam controuersia est, namque iniuriarum reus fit Simo:
contradicitur per coniecturam falsum esse quod intendit, cum 5
Pamphilus neque amet neque ex eo filius natus sit, et adhibetur
deriuatio causae, qua dicitur meretricem ista omnia esse molitam
ad disturbandas nuptias. 1.3. SATIS I. S. S. S. bene negaturus filiam
purgat prius officium suum de fide promissi et ultro accusat ipse.
1.4. SPECTATA probata, ut ille ait (Verg. *Aen.* 8, 151) ‘et rebus s. i.’ 10
233W. 4.1. (= u. 823) IMMO ENIM ‘enim’ παρέλκων est figura. 4.2. IM-
MO ENIM NVNC CVM MAXIME ABS TE POSTVLO renuntiare affinitati
Chremem aut parum adhuc intellegit Simo aut subtiliter dissimu-
lat, ut ad fidem promissi hominem compellat.
5. (= u. 824) VT BENEFICIVM VERBIS I. ‘initum’ coeptum, ab in- 15
eundo, unde et ‘initia’ quoque dicta.

1.4 cf. *Don. An.* 27.2 (ubi cf. alia) || 4.1 cf. *Don. Phorm.* 332.1 || 5. cf. *Cur. epit.*
Don. 438

Γ; Σ {Θ, Λ}

5. cod. Vict. (D): promissum et inchoatum, coeptum d.D.

1 s.₁] SATIS B Σ | s.₂–M. AK: om. B: E. T. A. C: C. T. Q. T: SIMO SPECTATA ERGA
TE F Λ | officiorum ΓΛ, *del. Jakobi GFA**: officionem Θ (aliter *praep.* C²,
offensionem C) || 2 inter] intra Θ | officiis B || 3 I. *Wess.*: Y A: om. K: IAM B Σ
s.₁–s.₃ AK: SA B: SATIS Θ: SATIS S. S. Λ | haec] om. C || 4 est] om. BΘ | fit] sit
Θ || 6 natus filius β || 7 qua] quia Cβ: que FT || 8 ad] a C | distribuendam in -as
corr. A² | SATIS–s.₃ AK: I SA B: IAM SATIS Σ || 9 promissi *edd. uett.* (cf. *sch.* 4.2):
promis(s)is Γ: promissa Σ | ultimo β | ipsum Λ || 10 ille] Virgilius Λ | et rebus]
om. C | i.] om. BK || 11 enim] om. Θ | παρέλκων *Steph.*: parelcon ω (parelion
A) | IMMO₂–12 CVM] NVNC NVNC Θ || 12 NVNC] om. Λ (exc. β) | CVM] QVAM Λ
(exc. β) | renuntiare] se nuntiare Θ || 13 adhuc (adhuic A) parum C | aut₂]
cum Θ || 14 ut] et Θ | promissi Γ: promissam Σ || 15 VERBIS–initum *Wess.*: v. I.
A Θ: v. I. VERBIS INITIVM K Λ: om. *sp. rel.* B

6. (= u. 825) DVM ID EFFICIAS QVOD VELIS legitur et ‘quod lubet’.
 7. (= u. 826) NEQVE MODVM B. N. Q. M. O. C. id est: non cogitas aut quantum de benignitate amoris exigendum aut praesumendum sit aut quam sit impossibile quod petas.
 5 8. (= u. 827) REMITTAS IAM ‘remittas’ pro ‘mittas’.
 9.1. (= u. 828) PERPVLISTI ME VT H. A. hic est tota accusatio.
 9.2. HOMINI A. sic Sallustius (*Iug.* 12, 5) ‘occultans se tugurio mulieris ancillae’.
 11. (= u. 830) FILIAM VT D. I. S. inuidiose non ‘promitterem’
 10 inquit, sed ‘darem’, quantum in te est.
 13 (= u. 832) DVM RES TETVLIT compositum pro simplici est ‘tetulit’. *Et altius, quam decet comicum characterem, dictum uidetur.*
 15. (= u. 834) PER EGO TE DEOS O. V. N. A. I. I. C. defensio per 234W. coniecturam. Et est ordo: per deos oro te ego.

8 cf. *Non.* 551 L. || 9.2 cf. *Don. Phorm.* 292.2; *Seru. Aen.* 1,409: Item sunt elocutiones, quarum una pars plena est: quae si conuertantur, habent aliquid superfluum. In Sallustio ‘in tugurio mulieris ancillae’: bene addidit ‘ancillae’. At si dicas ‘in tugurio ancillae mulieris’, erit superfluum ‘mulieris’; ancilla enim et condicionem ostendit et sexum; *Id. ibid.* 8,337 || 13 cf. *Don. An.* 808 (*ubi cf. alia*) || 15. cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. Hec.* 198.1

Γ; Σ {Θ, Λ}

6. cod. Vict. (D): uel “uelis” legitur et “quod iubet” s. D.

1 DVM-EFFICIAS] *om.* B | DVM] *om.* Λ (*exc.* β) | ID] *om.* C | VELIS] VEΛ B: CVPIS QVOD VELIS Λ | et BA:] *om.* AK Θ | lubet *Klotz* 1865: iubet AK FT: iubes B Λ: *om. sp. rel.* C || 2 MO B | B. AKC: BE. B: BENIG. F: BENIGNITATIS T Λ || 3 aut_i] *om. sp. rel.* K | quam] quantum Λ || 5 pro mittas] praemittas F: *om.* ε
 6 PEPVLISTI Λ | ME VT H. A.] etc B: ME H. A. I. Θ | hic] haec B | tota] *om.* Θ
 7 A.] H K: ADOLES. FI VT DA. B: ADVLESCENTVLO Λ | sic] *om.* B | occultans B Θ: occulta sis AK: occultanti Λ (occultantis β) | tugurio Γ: tugurium Θ: in tugurio β (*cf. Serv. Aen.* 1, 409, *Id. ibid.* 8, 337; *Don. Phorm.* 292.2) || 8 mulieris] *om.* Θ | ancillae] a. Θ || 9 D.] DAREM BF: DAR. C: D. uel DAREM *codd.* Λ | I.-10 darem] *om.* F | inuidiose] studiose β || 10 inquit] *post* inuidiose *transp.* CT te] aliter re C² || 11 DVM] DEM C (*corr.* C²) | DETVLIT Θ (RET- F²) || 12 Et-uidetur] *cf. ad An.* 808 | dictum] *om.* Θ || 13 O. AK: ORO B Σ | v.-c.] *sp. rel.* B: V. N I A I C Θ: VT NE ILLIS INDVCAS CREDERE Λ | n.-c.] N I A I C Θ: NE ILLIS INDVCAS CREDERE Λ || 14 Et-252,1 persona] *om.* B | per] *post* oro *transp.* ε

16.1. (= u. 835) QVIBVS ID MAXIME argumentum a persona.
 16.2. QVIBVS ID MAXIME VTILE EST a causa ratiocinativa.

18.1. (= u. 837) VBI EA CAVSA QVAM OB REM HAEC FACIUNT
 ἀνακόλουθον, nam non intulit ‘ob quam causam’, cum supra
 dixerit ‘ea causa’; sed quasi dixerit ‘ubi ea res’, intulit ‘quam ob 5
 rem’. 18.2. <VBI EA CAVSA QVAM OB REM> H. F. E. A. aut ‘rem’
 abundat aut ‘causa’.

20.1 (= u. 839) VVLTV VERO quasi dixerit Simo ‘simulabat
 ancilla’. 20.2. CVM IBI ADESSE ME NEVTER SENSERIT quaeritur: etsi
 uisus a Myside erat, tamen ignorabatur Chremes esse, donec dice- 10
 ret Dauus (u. 787) ‘hic est ille, non te c. D. I.’? 20.3. CVM IBI ADESSE
 ‘tum’ deest, ut sit integrum ‘tum cum’.

21. (= u. 840) DAVVS DVDVM PRAEDIXIT MIHI hic ostenditur,
 quod uidit callidus Dauus, ut praediceret futurum seni, quod ipse
 erat facturus. 15

22.1. (= u. 841) NESCIO QUID TIBI SVM O. deest ‘propter’, ut sit:
 ‘propter nescio quid’. 22.2. Aut: ‘nescio <quid>’ pro ‘quare’, ut sit
 aduerbiale. 22.3. AC VOLVI DICERE ‘ac’ pro ‘contra quam’.

22.1–22.2 cf. *Don. An. 340.1–2*

Γ; Σ {Θ, Λ}

20.2 cod. Vict. (D): intellexerat aliter nt s. D.

20.3 cod. Vict. (D): s. D., “tum” in uersu (in usu *Sabb.*) non scribitur, sed subauditur

22.1–22.2 cod. Vict. (D): id est propter quid uel pro quare s. D

22.3 cod. Vict. (D): pro “contra quam” s. D.

1 MAXIMA Θ (M. T) | a] *om.* Θ || 2 ID] HOC B | EST] *om.* B | a] *om.* A || 3 HAEC
 HOC uel HAEC *codd.* Λ || 4 ἀνακόλουθον *Steph. (praeunte e²):* anac(h)oluton
 ω || 5 ea₁–dixerit₂] *om.* T | ea₁] a Γ C || 6 VBI–REM₁] *add. Lind.* | H.–A.] HAEC
 FACIUNT ERIT ABLATA B || 8 VVLTV] MVLTVM Λ | VERO] QVO Θ | d. B: dixere
 FT || 9 IBI–NEVTER] NEVTER M A B | SENSERIT] SENS. B: SENSERAT ε
 quaeritur A β: queritur KΘ: quare B: creditur Λ | etsi] *om.* B || 10 ante uisus
add. uisi Θ | erat] *om.* F: era T | esse Chremes Λ || 11 ille] *iter.* B | tei A | c. d.
 l.] e. c. dauum illi F || 12 tum deest] deest tum B: tum demum Θ || 13 hic
 ostenditur] *om.* B: hic ostendit Θ || 14 quod₁–seni] *om.* T | quod₁ B Θ: quid
 AK Λ || 16 QUID–17 nescio₂] *om.* F | TIBI SVM O. AK: TIBI OB. B: TIBI SVM
 OBLITVS Λ: *om.* Θ | deesse AK || 17 *add. Jakobi (1996, p. 71, n. 184)* | pro quare
 Γ: quare Σ || 18 AC₁] AT β | VOLVIT CT | ac₂] at β

ANDRIA 5, 2

1.1. (= u. 842) ANIMO NVNC IAM OTIOSO ESSE IMPERO haec 235W.
scaena principium indicii et iracundiam senis continet, atque in ea
uehementer exprimitur consuetudo patris ac domini offensi et
indignantis. 1.2. ANIMO N. I. O. E. exsultans egreditur Dauus nunti-
5 ans prona esse omnia ad securitatem. 1.3. Et OTIOSO securo, quia
‘negotium’ sollicitudo est. 1.4. IMPERO pro ‘uolo’. An ut statim fiat
tamquam illud quod imperatur? 1.5. Et ‘impero’ superbe dixit:
sumum enim indicium securitatis est superbia.

2.1. (= u. 843) VNDE EGREDITVR hic non interrogat, sed cum
10 admiratione uel magis cum indignatione dicit. 2.2. MEO PRAESIDIO
A. H. id est ‘animo nunc iam otioso esse impero’. 2.3. ATQVE HOSPI-
TIS Critonis scilicet.

3.1. (= u. 844) EGO COMMODIOREM HOMINEM hic Dauus admira-
tur, quod in ipso articulo periculi superuenerit Crito. 3.2. EGO
15 COMMODIOREM H. potest enim et commodus esse quis et alieno
tempore superuenire potest: — 3.3. *Et ‘commodum’ in homine est,*

1.3 cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. An. 398.1 (ubi cf. alia)*; cf. *Cur. epit. Don. 601*
1.4 cf. *Cur. epit. Don. 417*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1.5 Bern. 276: superbia ... Donatus in commento Andrie Therentii: sumum indicium
securitatis est superbia

1 IAM] *om.* Θ: *post NVNC transp.* Λ | IMPERO] I. KT || 2 scaena] *om.* C
continetur C || 4 N.-E.] *om.* B | N.] NVNC Σ | I.] IAM (*post ANIMO transp.*) Λ
OTIOSO uel O. *codd.* Λ | E.] ESSE C: *om.* F: ESSE uel E. *codd.* Λ || 5 Et] *om.* B Λ
post OTIOSO add. ESSE B || 7 dixit] *om.* B || 8 enim] *om.* β || 9 cum] *om.* Λ
10 uel-indignatione] uel cum ind- magis B: magis ind- C: *magisue uel magis*
uel (magna uel magis β) cum ind- *codd.* Λ | uel] *om.* C: *post magis transp.* Λ
11 A. AKT: ATQVE BF: AT C: A. uel ATQVE *codd.* Λ | H.] HOS B: HO C: HOSPI F:
HOSPITIS uel H. *codd.* Λ | id est KΛ: id A: id B: *om.* Θ | iam nunc (*ante impero*
transp.) Λ | iam-impero] *om.* T | ociso A | esse] *ante otioso transp.* Λ (*om.* β)
ante impero add. iam nunc Λ | ante ATQVE *add.* meo praesidio KΛ
13 HOMINEM hic Dauus] *om.* B | hic-15 H.] *om.* F || 15 HOMINEM (N. β) Σ
potest-esse] commodus enim potest esse β | commodum Θ | et₂] *om.* Λ

sed et opportunus 'aduentum' malum habere potest. — nam 'commodum' in homine est, 'aduentus' in facto eius, 'tempus' in opportunitate facti. 3.4. COMMODIOREM H. σύλλημψις. 3.5. SCVLVS 236W. QVEM. H. L. 'scelus ... hic' non est soloecismus: ad sensum enim, non ad uerba respexit. *Etenim propter sensum uerba sunt, non 5 propter uerba sensus.*

4.1. (= u. 845) OMNIS RES EST IN VADO 'in uado' in securitate: nam ut in profundo periculum est, ita in uado securitas est. 4.2. Prouerbiale 'in uado' in tuto.

5.1. (= u. 846) QVID AGAM plus est dicere 'quid agam?' quam 10 cogitare de fuga. 5.2. SALVE BONE VIR ironia maior est quam increpatio; cum enim omne genus criminis aliquis superauerit, tunc exclusi ironia laudamus. 5.3. EHEM SIMO interiectio perturbati est. 5.4. O NOSTER CHREME 'noster' dicendo latenter significat Glycerium filiam Chremetis esse inuentam. 15

6.1. (= u. 847) OMNIA APP. S. I. quia infecta sunt, dicit parata esse. 6.2. CVRASTI PROBE memoriter: supra enim senex dixerat

4.1–4.2 cf. *Eugr. ad loc.*; *Cur. epit. Don. 439* || 5.2 cf. *Don. An. 616.1*; *Cur. epit. Don. 472*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 et opportunus B: et op(p)ortunus et AK Λ: oportuno et Θ | malum euentum β || 2 tempus] corpus C: opus F: temporis T || 3 HOMINEM Σ σύλλημψις *Steph.*: sile(m)psis ω (silemsis B) | SCVLVS] *om. sp. rel. F: om. nul. sp. T* || 4 QVEM – scelus] *om. B* | QVEM] *om. Θ* | H. L.] HIC LAVDAT Λ | scelus₂] *om. Θ* | hic] *post est B ε* | sensum Λ: sensus Γ Θ || 5 sensum *Wess.*: sensus Γ Λ: *om. Θ* || 7 OMNIS–in₂] *om. B* | *post EST add. IAM Λ* | in uado] *om. Θ* | in₃] *om. B* || 8 fundo Λ | est₁] *om. B* | ita] sic B | est₂] *om. B* || 9 in₂] *om. B* || 10 dicere] *post agam transp. Θ* || 11 SALVE] *om. B* | BONE VIR] BONE V. B: B. V. T | est maior B || 12 omne enim Θ | *post criminis add. uel criminationis A* | aliqui Λ superauerit BK: supereuerat A: separauerit Θ: superauerint Λ: spreuerit *cod. Hulsii apud Westerh.* || 13 exclusi] elusi *Westerh.* | laudant Σ (*exc. β*) | HE HEM CF: HEM T Λ | perturbatio K: perturbantis F || 14 est] *om. B: ante perturbati transp. β* | O–CHREME] *om. B* | O NOSTER] *om. T* | CHREMEM T: CHREMES Λ 15 esse] *om. Θ* || 16 APP. *Ter.*: P. P. AK: P. B CT: AP. F: APPARATA Λ | S. I. – 17 CVRASTI] *om. B* | S. I.] I. S. Θ: IAM SVNT Λ | quia] quod CT | infecta sunt] infecta se A | dicit parata esse *scripsi*: dicit parata s. *Schoell**: de paratis ω 17 supra BA: et supra AK Θ

(u. 523) ‘immo abi intro, ibi me opperire et quod parato opus est para’.

- 7.1. (= u. 848) VBI VOLES ACCERSE ‘ubi’ pro ‘quando’, non est enim loci sed temporis aduerbium. 7.2. BENE SANE <‘sane’> ualide,
5 quia qui sanus, idem et ualidus. 7.3. ID ENIM VERO H. N. ABEST ‘abest’ pro deest.

- 8.1. (= u. 849) ETIAM TV HOC RESPONDES deest ‘an non’. 8.2. 237W. ETIAM TV HOC RESPONDES ‘etiam’ aut hortatio est aut coniunctio. 8.3. Et uide quanta dixerit: et ‘quid’ et ‘istic’ et ‘tibi’. 8.4. MIHINE
10 quando non sumus parati ad respondendum, ducendo tempus eludimus. 8.5. MIHINE apparet ita turbari Dauum modo consilio poetae, ut omnes amittat fallacias et oppressus prodat Pamphilum, dum malum comminus perhorrescit. Totumque hoc ex argumento est: uult enim poeta iam catastropham patefieri.
15 9. (= u. 850) MODO INTROII hoc signum perturbati inducit ob conscientiam Dauui.

7.1 cf. Don. An. 356.1 (ubi cf. alia) || 7.2 cf. Don. An. 195 (ubi cf. alia)
8.2 Seru. Aen. 11,373 (cf. et Seru. auc.): ETIAM TV ‘heia’: nam hortantis aduerbium est hoc loco: *Terentius etiam responde*. Alias ‘adhuc’ significat et est temporis aduerbium, ut [...]. *Alibi pro coniunctione, ut [...]*. Apud maiores ‘etiam’ consentientis fuerat, quod tamen in his recentibus idoneis non inuenitur; *Id. ibid. 6,485; Id. ibid. 10,390; Don. Ad. 279.1*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 abi] ab. A: abi et C | intro ibi] om. B: i. T | et] om. Θ | paratum Θ || 3 non-4 loci] om. B | est] om. Θ || 4 post temporis add. est B | aduerbium-BENE] om. B | SANE₁] hic om. C, post ualide transp. | sane₂] add. Wess. | ualide ex ualde C²: ualidus B || 5 qui] om. Θ | post sanus add. est Σ | et] om. B | ID-ABEST] om. B | ABEST] P. A. uel A. codd. Λ || 6 abest] om. K Θ || 7 sch. 8.1 om. Θ | HOC TV Λ 9 quanta] quando Θ | et₁] om. B | quod B Θ | et₂] om C (rest. C²): m T 10 non] nos Θ | ducendo KΛ: dicendo AB Θ || 11 MIHINE] om. Θ | ita-modo] dauum ita modo turbari Λ || 12 amittant Θ || 13 comminus] quo minus FT tantumque B | ex] et Θ | argumentum C (corr. C²) || 14 ante uult add. enim A poeta iam] poeta C: post catastropham transp. Λ | catastropham] catastrofam A: catastropham B || 15 INTRO I Θ: INTROIVI Λ | hic Λ | signo C (corr. C²) perturbati Wess.: perturbatum ω (ex -bato C²) | induci Steph. | ob] ab Σ 16 consc(i)entia Σ | Dauum Steph.

10.1. (= u. 851) CVM TVO GNATO VNA serui excusatio filii accusatio est. 10.2. Et hoc quasi a perturbato dicitur seruo, sed consilio poetae ad exitum festinantis et resolutionem fabulae. 10.3. ANNE EST INTVS PAMPHILVS causa irae uehementioris inuenta.

12.1. (= u. 853) SVNT nulla ratione dicit 'sunt', sed ne nihil respondeat; nam turbatus est utpote oppressus. 12.2. QVID ILLVM deest 'propter' ut sit: propter <quid>. 12.3. QVID ILLVM C. C. I. L. 238W. Chremi conuenit hic sermo: hic enim irridet, qui et supra dixit (u. 555) 'amantium irae amoris integratio est'. 12.4. Et sic hoc dicit, ut alibi (*Eun.* 98) 'credo, ut fit, m. p. a. e. h. f.' 12.5. CVM ILLA 10 LITIGAT irridet Simonem Chremes, qui dixerat (u. 552) 'irae sunt inter Glycerium et gnatum'.

13.1. (= u. 854) IMMO VERO INDIGNVM CHREMES bene ad eum loquitur, qui est a nuptiis deterrendus, uel qui non inturbet orationem suam uel quem iam sibi precatorem destinet. 13.2. Ita 15 loquitur, quasi haec sit causa, cur sit Pamphilus ingressus, quod quasi ei lis intendatur a Critone hospite ducendae uxoris, cum ciuem Atticam uitauerit.

14.1. (= u. 855) NESCIO QVIS SENEX MODO VENIT bene 'nescio quis': etenim si notus esset, uideretur gratificari, *id est gratiosus* 20

10.2 *Don. Hec. 143.1; Id. ibid. 715.2* || 12.2 *cf. Don. An. 841.1*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 excusatio] accusatio Θ || 2 a] *om.* A Θ | perturbatio CF || 3 extremum Σ (*exc.* β) | et] de β | ANNE] AC NE α || 4 cause Θ | irarum Θ | uehementioris *Zeunius*: uehementior $\Gamma\Lambda$: uehementiarum Θ | inuente Θ : inuenta est Λ || 5 ratione] re C || 6 nam turbatus est] *om.* Λ : nam turbatus α || 7 deest-ILLVM] *om.* AT deest-propter₂ Λ : propter BK: deest (aliter dicitur C²) p(otes)t C: deest post F | *add. edd. uett.* | c.₁] CENSES B Σ | c. I.] CVM ILLA B || 8 dixerit Θ || 9 amoris - est] inte. a BT | sic Λ : si $\Gamma \Theta$ | hoc] *om.* Λ || 10 ut₁] *om.* Γ | fit] sit Θ | m. p. a. e. h. f K: m p h A E h s A: etc. *sp. rel.* B: MISERA P. N A E B P Θ : *uar.* Λ || 11 LITIGATVR K: LI B | dixit CT || 13 ante INDIGNVM *add.* CHREMES C || 14 nuptias A | deterrendus e²: deserendus $\Gamma\Lambda$: deferendus Θ | non] *om.* β interurbet A || 15 sibi iam ε | preceptore(m) Σ || 16 cur] quare K (*fort. exp.* 'a') quod quasi eilis (*sic*) B: quod quasi tilis AK: quod quasi eius Θ : quatinus (*uel* quaten-) scilicet eius Λ || 17 a-hospite] *om.* A: post uitauerit *transp.* Θ | post uxoris *add.* animus Λ | cum *Zeunius*: quam ω || 18 uitauerat C (*corr.* C²) : nunciauerit Λ || 20 enim Θ

esse testis et minus uerus. 14.2. ELLVM ueteres quod nos ‘illum’ dicimus, uel ‘ellum’ uel ‘ollum’ dicebant. Quamuis ‘ellum’ quidam ‘ecce illum’ uelint intellegi, tamquam pro ipso domum Glycerii ostendat Dauus dicens ‘ellum’. 14.3. <ELLVM> quasi ‘en illum’; est
 5 enim, ut alii <uolunt>, pronomen, ut alii, aduerbium demonstrantis. Nam pronomen huiusmodi ueteres sic proferebant: ‘ille’ ‘ollus’ ‘ellus’. 14.4. Sed, ut diximus (*fort.* uu. 855.2–3), aduerbium compositum ex pronomine uideri potest, ut sit ‘en’ uel ‘ecce illum’.
 14.5. CONFIDENS ‘confidentem’ hic pro ‘constanti’, non mala signifi- 239W.
 10 catione posuit. 14.6. CATVS callidus, doctus. 14.7. <CATVS> ardens παρὰ τὸ καίεσθαι, unde ‘Cato’ dictus; ingeniorum etenim igneus uigor est.

15.1. (= u. 856) VIDETVR ESSE QVANTIVIS PRETII ad magnitudinem refertur ‘quantiuis’, <‘quiuis’> ad paruitatem pretii. 15.2. Et
 15 totum oratorie: scite enim locutus est. 15.3. Sed interest inter ‘quiuis’ et ‘quantiuis’; nam alterum contemptionis est, alterum laudis.

14.2–14.4 *cf.* Don. An. 580; Id. Ad. 260.4–5 || 14.5 *cf.* Don. An. 876. 1 (*ubi cf. alia*); Non. 401 L.; Cur. epit. Don. 148 || 14.6–14.7 *cf.* Plin. nat. 7,118; Porph. Hor. carm. 3,12,10; Seru. Aen. 1,423: [...] Alii ‘ardentes’ ‘ingeniosi’ accipiunt; nam per contrarium segnem, id est sine igni, ingenio carentem dicimus: unde et a Graeco uenit catus, id est ingeniosus ἀπὸ τοῦ καίεσθαι; Isid. orig. 12,2,38 (ἀπὸ τοῦ καίεσθαι); Prisc. GL II 121,16; Cur. epit. Don. 115

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 *post* nos *add.* ecce Λ || 2 dicimus] *om.* B | uel₁] *om.* Λ || 3 quidam] *hic om.* B, *post* illum *transp.* | uelint B Θ: uolunt AK Λ | ipsa Θ | domo Θ || 4 *add.* Schopen* | quasi] *om.* C || 5 <uolunt> Λ (*prob.* Wess.): *om.* ω | ut₂] at Zeunius 6 sic] *om.* Θ | ellus ollus Λ || 8 en] in eo K: in eo uel en Λ | *post* en *add.* et A *post* ecce *add.* ut ellum idest en uel ecce Λ || 10 CATVS₁] CAVTVS KΛ | CATVS₂ *add.* Schoell* || 11 παρὰ τὸ καίεσθαι *Jakobi* GFA*: παρὰ τὸ κάειν *Steph.*: parato ole in A: parato olem K: pararoclein B: paratode (est) C: paratotleut T: *om. sp. rel.* FΛ (ἀπὸ τοῦ κάειν f²: παρατοσλεμ U; ατοστόνκαιω Q; ἀπὸ τοῦ κάιω J) | igneus] ingenuus Θ || 12 uigor est] uirorem AB: uiror dictus est K 13 VIDEBITVR ESSE A: *om.* B | PRETII] P. T: *om.* B || 14 quantiuis–16 quantiuis] *om.* B | *add.* *Jakobi* GFA* | prauitatem Θ || 15 oratorie V: oratoris AK Θ: oratoris est Λ | locutus] locus Θ (*fort.* C, *corr.* C²) | quiuis] quamuis KT || 16 alterum₁ Wess.: alter ω | contentionis AK FT | est] *ante* contemptionis *transp.* Σ | alterum₂ Wess.: alter ω

16. (= u. 857) TRISTIS ad laudem interdum sumitur, non ad amaritudinem 'tristis'. Cicero (*Verr.* 1, 30) 'iudex tristis et integer'.

18 (= u. 859) GLYCERIVM SE SCIRE CIVEM ESSE ATTICAM bene: constanter ad ea, quae locutus est, 'scire se' dixit.

19.1. (= u. 860) DROMO DROMO commotus ira et dolore nihil 5
dicit, nisi lorarium repetendo saepius uocat. 19.2. VERBVM SI
ADDIDERIS bene, quia omnia praesente socero contra nuptias
loquitur.

20.1. (= u. 861) AVDI OBSECRO plerumque a uerberandis uel
indulgentia † loquitur uel mora. 20.2. SVBLIMEN id est sublime, per 10
240W. altum. 20.3. QVANTVM POTEST hoc est celerrime, quia segniores se
ostendunt serui ad puniendos conlibertos, scilicet mora ueniam
captantes indignantium dominorum.

21.1. (= u. 862) QVIA LVBET hoc sensu et supra dictum est
(u. 213) 'ut, si libitum fuerit, causam ceperit, quo iure quaque 15
iniuria'. 21.2. QVIA LVBET Dauo dicit, RAPE INQVAM Dromoni.

16 cf. *Seru. Aen.* 6, 275: TRISTIS seuera, quae gignit seueritatem. Cicero (*in Verr.* 1, 29) 'iudex [...]'; *Id. ibid.* 374; *Id. ibid.* 10,612; *Id. georg.* 3, 37; *Id. ecl.* 2, 14; *Seru. auc. georg.* 1, 75; *Schol. Stat. Theb.* 1,88; *Non.* 656 L. (cf. et *Id.* 660 L.); *Isid. orig.* 10,268 || 19.1 cf. *Don. An.* 638.1; *Id. ibid.* 875.5; *Id. Eun.* 818.2

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 TRISTIS uel TRISTIS tristis *codd.* Λ | laudes β | interdum] *om.* B || 2 tristis₁] *om.* Λ | Cicero-tristis₂] *om.* T || 3 GLYCERIVM-ATTICAM] SCIRE SE etc B | E. A. T | *post bene add.* et B || 4 *post quae add.* se Θ | est scire] es scire A: conscire Θ: scire ε | dicitur C || 6 *post nisi add.* quod Λ | lorarium B: iorarium Θ saepius repetendo β || 7 quia omnia] quoniam *Schopen** || 9 uel-10 loquitur Σ, *cruc. sign. Wess.* (*qui inuocatur uel imploratur in app. tempt.*: petitur V: rogatur *Westerh.*: alii alia): *om.* Γ | uel Θ: *om.* Λ || 10 SVBLIME A: SVBLIMEM CT: *om.* B | idest] *om.* B | sublime] sublimen C: *om.* T || 11 hoc est] id est BA segniores] segnitiores CF: seniores T || 12 puniendos] seruiendos AK conliberos C: conseruos *Westerh.* || 14 LVBET Λ: LIBET Γ β: IVBET CT: IVBE F et] ut Σ: sicut ε || 15 ut] aut V (*fort. hic recte*), *Ter. ad loc.* | si] *om.* C: sub β causa AK | quaque A: q'a A: qua KB F: q' C: *om.* T || 16 LIBER B: IVBET Θ RAPE-259,1 INVENIES] *om.* B | *post INQVAM add.* hoc A

22. (= u. 863) SI QVICQVAM INVENIES MENTITVM ME OCCIDITO hic plus <quam> supra (u.199) dixit; ibi enim 'uerbera' [dixit], nunc 'occidito'.

23. (= u. 864) COMMOTVM citum, celerem.

- 5 24.1. (= u. 865) QVADRVPEDEM C. utrum genus ligaturae sic dicitur 'quadrupes' an 'quadrupedem' ut feram? 24.2. An 'quadrupedem' id est: cum pedibus et manibus? 24.3. An 'quadrupedem' pro ceruo ac fugituo ponit? Sic Vergilius (*Aen.* 7, 500) 'saucius at quadrupes n. i. t. r.' 24.4. CONSTRINGITO mire: ne quid fiat tragi-
10 cum in comoedia, usque ad uincula ira progreditur nec quicquam temptat ulterius.

25. (= u. 866) SI VIVO TIBI qui certa minari uolunt, incertam faciunt uitam suam.

26. (= u. 867) ERVM QUID SIT P. F. 'erum' et 'patrem' cum
15 ingenti pronuntiatione dicit. Et alibi (*Ad.* 55) 'nam qui mentiri aut fallere i. p., au. t. m. a. c.' 241W.

24.1–24.3 cf. *Eugr. ad loc.*; *Fest. p.* 460 L.: Seruorum dies festus uulgo existimatur Idus Aug., quod eo die Ser. Tullius, natus seruus, aedem Dianae dedicauerit in Auentino, cuius tutelae sint cerui; a quo celeritate fugituios uocent ceruos; *Isid. orig.* 12,1; *Id. diff.* 1,479, p. 298 C.; *Cur. epit. Don.* 723

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 INVENIES AF: INVENIAS K C Λ: IN V T | MENTITVM ME AK: ME MEN B: ME Σ ME] MEN. B || 2 hic–3 occidito] om. C | add. Wess. | supra] hic transp. Wess.: post uerbera exhib. ω | ibi Wess.: tibi ω | dixit₂] deleui || 5 C.] CVRA ω (om. B) utrum genus ligaturae] utrum ligaturae CF: ligare T: utrum ligaturae genus Λ || 6 quadrupes] quadrupedes C || 7 manibus et pedibus B || 8 seruo F Λ (sed cf. *Fest. p.* 460 L.) | ac] et uel ac codd. Λ | ponit Γ FT: posuit C Λ | sic] ut CT: om. F: om. uel ut codd. Λ | at] ait K: ut B: ad FT || 9 n.–r.] etc. sp. rel. B | r.] a Θ || 10 ira] ita Λ | quicquam Steph.: quoquam AK Θ (C²): quoque B C 11 tentat B: temptat uel tentat codd. Λ | alterius Γ || 14 ERVM–F.] om. B | EREM K: HERVM Σ | P. F.] PERICVLI FALLERE uel P.F. codd. Λ | erum – dicit et] om. C erem K: herum Σ || 15 dicit] dixit Λ | moniti CF: om. T | aut] causa uel aut codd. Λ || 16 i. – c.] insueuit patrem etc. B

27. (= u. 868) NE SAEVI TANTO OPERE 'ne' imperatiuo magis quam coniunctiuo adiungit, ut Vergilius (*Aen.* 6, 544) 'ne saeui, magna sacerdos'.

28.1. (= u. 869) PIETATEM GNATI ἔλλειψις, deest enim 'uides' aut quid tale. Et est ironia pro: 'impietatem'. 28.2. Et uide inuidiam 5 quasi parricidam accusantis: non enim 'pudorem' dixit, sed 'pietatem'.

29. (= 870) TANTVM LABOREM C. σύλλημψις, assumendum est enim extrinsecus 'me'.

27 cf. *Don. An.* 543.1 (ubi cf. alia); *Seru. Aen.* 6, 544 (cf. et supra, *Don. An.* 598.1): NE SAEVI Ne irascere: Terentius 'ne saeui tanto opere'. Et antequam dictum est: nam nunc 'ne saeuias' dicimus, nec imperatiuum iungimus aduerbio imperantis

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 imperatur CT: imparuo F || 2 adiungit *scripsi*: adiungitur (coniungitur B) ω ut] *om.* B || 4 PIETATEM GNATI] *om.* Θ | *post* GNATI *add.* non te miseret mei Λ ἔλλειψις *Steph.*: eclipsis ω || 5 impietatem *Wess.*: impietate ω || 6 parricidam] particulam C || 8 c.] CA. B: CAPERE Λ | σύλλημψις *Steph.*: syl(l)empsis (*uel* sill-) ω || 9 me extrinsecus B

ANDRIA 5, 3

1.1. (= u. 872) QVIS ME VVLT P. P. EST hic accusatio est, quae soluitur defensione: in eo quod ad amorem pertinet, per concessionem, in eo quod ad Critonis personam, per coniecturam. 1.2. QUID AIS OMNIVM ἀποσιώπησις *tertia*. Et est ad deformationem personae. 1.3. Et est irati familiaris ἀποσιώπησις, cum pro dignitate peccati non inueniat conuicium. 1.4. Et ‘quid ais’ non est interrogantis sed inuehementis. 1.5. Et est ἔλλειψις multa significans, quod ait ‘omnium’.

3. (= u. 874) QVASI QVICQVAM IN H. I. G. D. P. quam quod fecit, 242W.
10 quam quod peccauit.

4.1. (= u. 875) AIN TANDEM C. G. E. quaerit Probus ‘ain’ quae pars orationis sit et an una sit (*frg.* 46 *Vel.*). Est autem ‘ain’ quasi ‘aisne’. 4.2. Et mire, quasi ipse dicat, quod Dauus dixerat. 4.3. Ergo ‘ain’ percontatium uerbum est. 4.4. TANDEM pro ‘tamen’. 4.5. ITA
15 PRAEDICANT artificiose pro ‘dicunt’ posuit: adeo in hac re

1.4 *cf.* Don. An. 137.1; Id. *ibid.* 301.5; Id. *ibid.* 616.1; Id. Eun. 654; Eugr. Phorm. 754 || 4.1 *cf.* Cic. orat. 154; Don. Hec. 415.2; Cur. epit. Don. 50 || 4.4 *cf.* Don. Ad. 685.3; Id. Eun. 907.1; Id. An. 521.3; Non. pp. 652–653 L.; Seru. auc. Aen. 1, 369

Γ; Σ {Θ, Λ}

4.1–4.5 Bern. 276: Donatus dicit quod ain ·|· aisne est uerbum perconctatium ·|· interrogatium. hoc dicit in commento Andrie. Probus uero querebat an esset una pars orationis

1 ME VVLT] ME VEL C (*corr.* C²): ME RVIT T: ME VOLT F | P. P.] *om.* B | P.₁ AKF: PERII CT Λ | P.₂] PATER Λ | EST₁] *om.* sp. rel. C: ETS F: E. T || 2 conceptionem Θ || 4 OMNIVM] IMPIVSV C (‘s’ *del.* C²): ENIM T: ANIMVM F | ἀποσιώπησις *Steph.*: aposiopesis ω (aposio pedes A) || 5 ἀποσιώπησις *Steph.*: aposiopesis ω || 6 Et] *om.* Λ | agis AK || 7 inuehementis AT | ἔλλειψις *Steph.*: E ΛΛ I ΨIC A: eclipsis B Λ: *om.* sp. rel. K Θ (*etiam* ‘et est’ *om.* T) | *post* significans *add.* in eo Λ | quod – omnium] *om.* sp. rel. T | quid ais CF || 9 H.] HVNC B Λ | I. – P.] *om.* B | I. G.] I. O. C: I. G. uel IAM GRAVIUS *codd.* Λ | D. P.] O. P. K: D. P. uel DICI POSSIT Λ | quod] quid A: *om.* Σ (*exc.* β) || 10 quod] *om.* A Σ (*exc.* β) || 11 AIN₁] AIN ex AM C²: *om.* sp. rel. F || 12 an] ain Γ | una] unde Γ || 14 percontatium B: percontantium C: per contrarium T | ITA] *om.* B || 15 ante artificiose *add.* praedicant *Wess.* (*coll. sch.* 6.3) | pro dicunt] productum Θ (-dictum F) | ante posuit *add.* praedicant C (*del.* C²)

uehementer commotus senex hoc ipsum repetit ‘praedicant’ per iracundiam. Et ita est ἐν ῥῥοει, ut repetantur uerba, in quibus arguitur impudentia.

5.1. (= u. 876) Et ‘confidentia’ modo pro audacia et pro improbitate, ut in Phormione (u. 123) ‘homo confidens’; aliter ac supra 5 (u. 855) ‘confidens’ pro constanti et graui. 5.2. Ergo ‘confidentia’ interdum in mala significatione, interdum in bona significatione ponitur; sed ‘fiducia’ semper in bona significatione ponitur.

6.1. (= u. 877) NVM COGITAT Q. D. ‘amens’ est, qui nesciat quid dicat, ‘amentior’, quem non paeniteat facti sui. 6.2. NVM COGITAT 10 QUID DICAT quia iniuriarum se alligat. 6.3. NVM FACTI PIGET quia 243W. ‘praedicant’ dicit, non ‘dicunt’. 6.4. Et ut solent irascentes, auertit orationem a secunda ad tertiam personam, *ab ea cum qua loquebatur ad aliam*.

5.1 cf. Don. An. 855.5; Id. Phorm. 123.2; Comm. Mon. Phorm. 123, p.156 S.; Comm. Bruns. An. 876: audaciam et superbiam, confidentiam proprie in malo; [Acro] Hor. serm. 1, 7, 6; Seru. Aen. 1, 132; Seru. auc. georg. 4, 444; Charis. ars p. 254, 23 B. || 5.1–5.2 Non. p. 401 L.; Mar. Victor. rhet. 2, 163, p. 208 R.; Seru. Aen. 1, 132: [...] Et hoc loco fiduciam pro confidentia posuit, cum fiducia in bonis rebus sit, confidentia in malis; Seru. auc. Aen. 2, 61; Isid. diff. 1, 128, p.152 C.; Diff. ed. Beck p. 58, 24; Diff. GL Suppl. p. 287, 26; Cur. epit. Don. 148 6.1 cf. Seru. Aen. 12, 622: AMENS consilii egens, nescius rei gerendae; Cur. epit. Don. 66

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 senex Λ: Chremes Γ Θ | repetit] redderet ε | praedicat Θ || 2 est ita Θ | ἐν ῥῥοει Steph.: ENHΦEI B: ENΘEI A: om. sp. rel. K Σ: ἔλλυψις M⁴ | repetuntur Λ 4 ante sch. 5.1 add. o ingentem confidentiam Λ | modo–6 confidentia] om. T et (iam V) pro Wess.: est cum pro A: est cum BCF: est tamen pro KΛ (cf. Cioffi 2015, p. 366) | post improbitate add. ponitur Λ || 5 ac Zeunius: hic ω 7 in.] pro β | significatione₁] om. BΣ || 8 fidentia AK | significatione] om. Σ 9 ante sch. 6.1 add. o ingentem confidentiam Θ | NVM] NON Θ | Q.] QVIA K: QVASI Θ: QVID Λ | DICAT Σ | quid] qui C || 10 facti sui] facto sp. rel. F 11 QVID] QVASI α | DICAT] D. BT Λ | iniurias B: iniuriatum Λ | allegat TΛ quia₂] qui B || 12 dicit praedicant Λ (praedicatur T) || 13 ab ea] om. Θ | qua] quo AK || 14 ad aliam] om. C

7.1. (= u. 878) NVM EIVS C. P. S. V. I. ‘signum’ est parua
quaedam significatio indicans totius rei qualitatem. 7.2. NVM EIVS
C. P. paterno animo dicit, namque patribus uelle erubescere filios
pudentesque esse familiare est. Cui contrarium est (*Ad.* 643)
5 ‘erubuit: salua res est’. 7.3. Hoc ergo dicit: nec timet, inquit, nec
eum paenitet nec pudet.

8.1. (= u. 879) VT PRAETER CIVIVM M. ‘praeter’ pro: contra
ciuium m. *Nunc enim ‘praeter’ ‘contra’ significat.* 8.2. INPOTENTI
minus potenti. 8.3. Vel certe debili et deuicto. 8.4. CIVIVM MOREM
10 ATQVE L. ET S. V. P. tria contempta sunt: mos, lex, imperium patris.

10. (= u. 881) TAMEN cum non dixerit ‘quamuis’, subiecit
‘tamen’. — Et est figura ἀνακόλουθον.

11.1. (= u. 882) ME MISERVVM initium defensionis et deploratio
calamitatis et miseriae, qua in amorem culpam remouet a uolun-
15 tate sua, cum pater, quod amat filius, uitium mentis dicat esse,
non impulsus dei. 11.2. MODONE ID DEMVM SENSISTI PAMPHILE
comprobatione ostendit eum esse miserum. ‘Demum’ autem

7.2 cf. *Don. Ad.* 643.1; *Id. Ad.* 84.3; *Cur. epit. Don.* 820 || 8.1 cf. *Don. An.* 436.1
(ubi cf. alia); *Cur. epit. Don.* 675 || 8.2 cf. *Seru. Aen.* 1, 502.; *Charis. ars p.* 303,4
B.; *Cled. ars p.* 25, 24 B.; *Agroec. de orth.* 77, p. 86 P.; *Synon. Cic. Charis. ars*
428,5 B. || 11.2 cf. *Don. Ad.* 938.4

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 NVM] NON K (*sic et infra*) | C.] COLOR Λ: om. B | P.] PVDORIS Λ | F. CF:
SIGNVM Λ || 2 significatu A | qualitatem] significationem Θ || 3 C. P.] COLOR
PVDORIS Σ | ante paterno add. s. Λ | uelle] om. Σ (*exc.* α) || 5 post ergo add. *sed*
del. inquit C | dixit β || 6 eum] om. B: ei (= enim ?) Θ || 7 M. KBT: om. A: NON
C: MOREM F Λ | praeter pro A Θ: idest B: praeter K Λ || 8 ciuium m. *scripsi*:
ciui. mo B: ciuium AK Θ: om. Λ | an ut sit contra ante ciuium *suppl. dub.*
Wess. | Nunc–significat] om. B || 9 minus Λ: nimis Γ CT: idest nimis F
debilius CT || 10 L.–P.] ET SVI IMPERIVM PATRIS B: ET SVI VOLVNTATEM PATRIS
uel ET S. V. P. *codd.* Λ | L. AK: LEGEM B Θ: L. uel LEGEM *codd.* Λ | contenta B
FT: concepta C | ante imperium add. et β || 11 dixere C || 12 figura] om. B
ἀνακόλουθον *Steph.*: anacoluthon ω || 13 ME] ESSE CT || 14 qua] quia B:
qu(a)e Θ || 15 filium Σ (*exc.* C) | uitium–esse] dicat esse uitium mentis B
16 non] quasi Θ | dei] om. Θ || 17 cum probatione β

signum est tarditatis. 11.3. Et 'sentire' dicitur, qui uix se colligit uixque animaduertit, ut alibi (u. 470) 'uix tandem sensi stolidus'.

244W. 12. (= u. 883) OLIM obiurgatio est, quod dictum est 'olim'. Confirmationem autem per repetitionem ostendit, ut ille (Verg. *Aen.* 2, 602–603) 'diuum inc., d. <h.> e. o.' 5

13. (= u. 884) ALIQUO PACTO quoquo modo.

14. (= u. 885) <ACCIDIT> euenit, fuit.

15.1. (= u. 886) SED QUID EGO CVR ME E. proprium est parentibus indignatione uelut abicere curam filiorum, cum destomachati fuerint. 15.2. SED QUID EGO A. C. M. E. ἔλλειψις per ἀποσιώπησιν. 10
15.3. CVR ME M. C. MEAM S. non 'me' sed 'meam senectutem', quod plus est et miserabilius, dicit.

16. (= u. 887) SOLLICITO sollicitam reddo, id est 'contristo' et 'perturbo'.

18.1. (= 889) IMMO HABEAT VALEAT VIVAT CVM I. non irascitur 15
ut pater, sed dissimulat ut alienus, quia uehementer dolet. 18.2. Et HABEAT subauditur 'illam'.

11.3 cf. *Non.* 358 L.; *Id.* 458 L.; *Cur. epit. Don.* 794 || 12 cf. *Don. Ad.* 392; *Id. Phorm.* 214.2 || 13. cf. *Don. An.* 49.1 || 16 cf. *Don. An.* 261.3 (*ubi cf. alia*); *Cur. epit. Don.* 831

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 est signum BT | qui] quod B: quia CT || 2 stolidus sensi B: sensisti stolide Θ || 3 obiurg^s B: obiurgantis F || 5 diuum] demum β | inc. d. h e. o. *Verg.*: c. d. e. o. ω || 6 *sch.* 13 post 14 in ω | FACTO A || 7 *add. Steph.* | fuere Θ || 8 CVR] AVT Θ | E. Λ: EI. AK: EXCRVCIO B: ET Θ: MACERO α || 9 indignationem AK | uelut] ante indignationem *transp.* Λ | obicere β || 10 EGO] E. BT | c.] CVR B: *om.* CF M] ME K CF: MA. T | ἔλλειψις–ἀποσιώπησιν *Steph.*: ΕΛΜΙΨΙC P(ER) ΑΠΟCΙ ΩΠΗCΙN A: ex eclipsis per aposiopesim B: e. *om. sp. postp.* K: e. *sp. interp.* per aposia *sp. post.* Θ: eclipsis per aposiopesim Λ || 11 *sch.* 15.3 post 16 in ω M.] MEA C: MA. F: MACERO Λ | C. MEAM] MEAM C: C. M. T: *om.* F: CVR MEAM Λ S.] SED C: SENECTVTEM B: SENECTVTEM ME F: SENECTVTEM uel s. *codd.* Λ 13 SOLLI B: SOLICITI Θ | sollicitum CT | id est] idem Θ || 14 perturbo] conturbo B α || 15 H. BT | VALEAT] VA B: *om.* CF | VIVAT CVM] VI CVM B: V. C. Λ | I] IL. B: VL' C: ILLA F

19.1. (= u. 890) MI PATER ‘mi’ meus. 19.2. Et principium factum a conciliatione personae. 19.3. QVASI TV HVIVS I. P. ‘huius’ se ostendens dixit, ut ille (Verg. *Aen.* 9, 205) ‘est hic, est animus lucis c.’

20.1. (= u. 891) DOMVS VXOR L. I. mira grauitate sensus elatus
5 est; nec de Menandro, sed proprium Terentii. 20.2. ‘Liberi inuenti’ 245W.
dixit, cum unus esset; sed inuidiosius ‘liberi’. 20.3. Et ‘inuenti’, non
‘geniti’, secundum illud (u. 506) ‘hoc ego scio, neminem p. h.’
20.4. Addidit ‘domus’, non ‘lupanar’. 20.5. Oratorie de uno plurali-
ter loquimur.

10 21. (= u. 892) VICERIS uerbum est eius, qui uix sibi extorquet,
ut abiciat curam, et proprium patribus ac familiare iratis.

22. (= u. 893) PATER LICETNE P. titubans et balbutiens oratio
pudore et conscientia.

24. (= u. 895) AT TAMEN DICAT SINE AGE DICAT hoc totum non
15 ex animo permittentis, sed cum stomacho patientis est.

25.1. (= u. 896) EGO ME AMARE H. F. ἀμφιβολία τῆς ἐρωμένης.
25.2. HANC FATEOR bene ‘hanc’ dicit, non ‘Glycerium’, cuius in

19.1 *cf. Don. An. 685.2 (ubi cf. alia)* || 19.3 *cf. Seru. Aen. 9, 203: ‘Hic’ potest esse et aduerbium demonstrantis, ut sit ‘est hic’, id est in meo pectore*
20.1 *cf. Maltby 2014, p. 212* || 20.5 *cf. Don. Phorm. 87.3; Id. Hec. 770.1–2; Jakobi 1996, pp. 125–126* || 25.2 *cf. Don. Eun. 107; Id. ibid. 108.2; Id. An. 85.4; Id. ibid. 146.1–2; Id. ibid. 496.3; Id. Phorm. 415.1*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 factum principium B || 2 consolatione CT (*corr. in concilatione C*²) | *post*
personae *add. poetae B* | QVASI–P.] *om. B* | *post HVIVS add. m. C* | I.] D. C:
INDIGNAS F: INDIGEAS *uel I. codd. Λ* | P.] PATRIS *uel P. codd. Λ* | ostendens se
Θ || 3 animus] *ante hic transp. Σ* | c.] con. B: ô A || 4 L.] LI. B: LIBERI *uel L.*
codd. Λ || 5 *post Terentii add. est Λ* | Et *ante Liberi add. Σ* || 6 dixit–inuenti]
om. T | dixit *Jakobi GFA**: dicit ω | inuidiosum CF | non geniti] ingeniti B
7 hoc] *om. Λ* | p. h.] peperisse hic B || 8 domus addidit Λ | *ante oratorie add.*
et Λ || 9 loquimur] dixit seu loquitur ε || 10 VICERIS] VISCERIS A: NI RERIS C:
om. T: iter. Λ || 11 ut] *uel C* | curat B | *ante ac add. est Λ* || 12 LICETME FA
PAVCA LO B: PAVCA FA || 13 *ante pudore add. prae Schopen** || 14 TAMEN]
TANTVM B: TVM Λ | non] *om. B* || 15 permittentibus T: promitt- β | est] *om. C:*
ante sed transp. Λ || 16 EGO–F.] EGONE AMARE H. S. A: HANC A ME FATEOR B
ἀμφιβολία τῆς ἐρωμένης *Lind.:* AmFIBOLIA THCEPΩMEN E C A: amfibolia
THCHPO MEN E C B: amphibolia(m) *interp. sp. e c K: a(m)phibologia interp.*
sp. me nec (et Λ) Σ: ἀμφιβολία τίς ἐρωφ Steph. || 17 in A, K (*incert.*): *om. B Σ*

nomine offenditur senex, nec 'peregrinam', ignominiam scilicet uitans. 25.3. SI ID PECCARE EST FATEOR noli, inquit, me incusare, quoniam amo; amantem enim nemo incusat, ut febricitantem nemo potest incusare, cur febricitet. Sed amare, inquit, si putas esse peccatum, fateor me etiam hoc peccasse. Mire igitur et subde- 5 fendit culpam et assensus irato est. 25.4. FATEOR ID QVOQVE 'me peccare' scilicet. 25.5. SI ID PECCARE EST 'peccare': quia amor deus est, non uoluntas.

246W. 26.1. (= u. 897) TIBI PATER ME DEDO bene 'dedo' quasi hostilia et contraria uolenti, nam 'deditio' in hoste fieri solet. 26.2. QUID 10 VIS ONERIS IMPONE IMPERA exsecutus est translationem oneris dicendo 'imponere' 'impera'.

27.1. (= u. 898) VIS ME VXOREM D. H. V. A. quod unum est, duo fecit, ut ostendat se non posse sufferre. 27.2. VT POTERO FERAM obsequium sine uoluntate ostendit. Et multum ualet sub Chreme- 15 tis praesentia haec confessio ad recusandas nuptias.

28.1. (= u. 899) VT NE CREDAS pro 'ut non'. 28.2. ALLEGATVM adhibitum. 28.3. HVNC SENEM Critonem scilicet. 28.4. Et non 'Critonem' sed 'senem' dicit, ut de hac appellatione pondus adice- 20 ret testimonio.

26.1 cf. Don. An. 63.2; Id. ibid. 199.2 || 28.1 cf. Don. An. prol. 3.1 (ubi cf. alia) 28.2 cf. Varro ling. 6,66; Isid. orig. 10,20

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 senex] om. Λ || 2 noli] non est A: mali C | ante me add. de A | incusare AB: accusare Θ : recusare K Λ || 3 quoniam] quâ A: quia Θ || 4 potest] ante cur transp. Θ | accusare Θ | febricitet] febriciter C: febricitum T | putes Λ 5 peccatum esse Θ || 6 irato] om. T | est] ad te C: ac de F: et de T | ID QVOQVE me B: me ID QVOQVE A Θ : ID QVOQVE K Λ || 7 peccare₁] peccato (s.l. uel re) A | ID] s.l. C² | ante PECCARE₂ add. QVOQVE Θ | PECCARE₂] P. AK: om. B | post peccare₃ add. dicit Λ | quia] quare C || 9 PATER] PATET C: PATRI T | dedo₂ B Λ : dedam A Θ : om. K || 10 uolenti] nolent C | in hoste] inhoneste C: inhonestis T || 11 ONERIS₁–12 impera] O. DICENDO IMPO ME INPERA T | IMPONE IMPERA] om. BF || 12 dicendo] dedo C | impera] et feram edd. uett., fort. delend. || 13 D.] DVCERE BFT Λ | H.] om. B: HANC Λ | V.] VIS B | A.] AMITTERE B: ET Θ | est] om. B: om. sp. rel. K || 14 ferre B Θ || 16 confectio C || 18 scilicet] om. B: om. sp. rel. F

29. (= u. 900) SINE PATER ‘ut me purgem’, non ‘adducam’.

30.1. (= u. 901) AEQVVM POSTVLAT DA VENIAM artificiose inter-
ponit loquentem Chremem, quem uolens usque ad cognitionem
filiae retinere non facit irasci Pamphilo ob contemptum filiae suae
5 et propter hoc abire de medio. 30.2. DA VENIAM concede et in-
dolge.

31. (= u. 902) AB HOC ME FALLI COMPERIAR o paterna pietas!
Ipse accusator est et redargui se cupit.

32. (= u. 903) PAVLVLM S. S. E. P. ‘supplicium’ dicit ipsam
10 accusationem.

30.2 cf. *Don. Ad. 942.1; Synon. Cic. Charis. ars 428.7 B.*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 sch. 29 post 30 in ω | PATER–purgem] om. AB | PATER Σ : PATERE K α | ut me
K: idest ut me Λ : idest Θ (om. C: s.l. C²) || **2** DA] AD C || **3** Chremetem B Σ
recognitionem B || **4** retinere–filiae₂] om. ε || **5** propter *Rabbow* (1897, p. 380):
post ω | concedo C² | et₂] om. FT || **7** AB] AD Θ || **8** <ut> et A: et <ut> B
redarguit A || **9** PAVLVLM] om. B: PAMPHILVM C | s.₁–P.] SVP B: T. P. Θ :
SVPLICI SATIS EST P. Λ | dicit] d (dicit K) dicit AK

ANDRIA 5, 4

247W. 1.1. (= u. 904) MITTE ORARE VNA HARVM QVAEVIS C. hic in scaenam progreditur Crito, in cuius uerbis non modo quod ipse promittit, sed etiam quid ei Pamphilus dixerit, demonstratur. Et hic omnino error omnis aperietur fabulae. 1.2. MITTE O. V. H. Pamphilo dicit. 1.3. Et dicendo 'una harum' ostendit multas esse 5 causas et iam pares esse magnitudine dicendo 'quaeuis'.

3.1. (= u. 906) ANDRIVM EGO C. bonum initium cognituri filiam, itaque compendii causa non laborat de agnitione personae Critonis, ut ab eo facile doceri possit. 3.2. SALVVS SIS CRITO ne laboret ad persuadendum, miro compendio poetae iam Crito notus est 10 Chremi.

4.1. (= u. 907) QVID TV A. I. 'insolens' insuetus, insolitus. Cicero (*Deiot.* 5) 'moueor etiam loci i.', Sallustius (*Hist.* 4, *frg.* 46 R.) 'insolens uera accipiendi'. 'Insolens' et 'arrogans' intellegitur. 4.2. Qui praeter legem agit humanam et naturalem, 'insolens' dicitur. Cice- 15 ro (*Marcell.* 9) 'in uictoria, quae natura insolens et s. e.' 4.3. EVENIT SED HICINE EST SIMO pudet fateri propter hereditatem uenisse. Et

1.1 *cf. Don. Ad.* 221 || 4.1–4.2 *cf. Non. p.* 505 L.; *Porph. Hor. carm.* 2, 4, 2; *Charis. ars p.* 411,24 B.; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 424, 26 B.; *ibid. p.* 423,19 B. (*cf. et ibid. p.* 437, 27 B.); *Diff. ed. Beck p.* 28, 4; *Cur. epit. Don.* 440

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ORARE–C.] etc B | HARVM] H. CT | QVAEVIS] Q. v. CT: Q. v. *uel* QVAEVIS *codd.* Λ | CAVSA *uel* C. *codd.* Λ || **2** scena A Θ || **3** promitte A: promittat KΛ etiam] et C | quid K (*incert.*) F: quod A CT: *om.* B: quod *uel* quid *codd.* Λ dixerat T || **4** omnino] omnia Θ | error–5 Pamphilo] *om.* Θ | MITTE–5 Et] *om.* B | O. V. H. AK: ORARE VNA HARVM *uel* O. V. H. *codd.* Λ || **5** esse multas C 7 c.] CRITO B: *om.* AK Θ: CRITONEM ε | agnituri Σ || **8** causas AK | agnitione C: agna *sp. rel.* F: agnitudine β || **9** posset AK: possunt C | CRITO] C(H)REME Λ || **10** compendium A (*ante corr.*) | Crito] *om.* hic, *post* est *transp.* Λ **12** QVID–A. I.] *om.* B | *post* QVID *add.* iam β | A. I. AK: ATH C: A I(N) T: ATH INSO F: ATHENAS INSOLENS Λ | insolens] *om.* AK Θ | insuetus] insultus A: *post* insolitus *transp.* ε || **13** etiam] *ante* moueor *transp.* Θ | loci i. Cic.: locus K, *in ras.* A: locu B: loci Σ || **14** Insolens] *om.* Θ || **16** quae] quod Θ | s. e.] s. CF: *om.* T || **17** *post* fateri *add.* se β | propter] *om.* Θ

uide ipsum esse, qui dixerat supra (uu. 814–815) ‘clamitent me 248W.
sycphantam, h. p., m.’

6. (= u. 909) ITANE HVC PARATVS id est subornatus et composi-
tus dolo.

- 5 7.1. (= u. 910) TVNE IMPVNE H. F. mire acriter aggressus Crito-
nem dilatauit incusationem et generalem fecit uirtute oratoria,
quae δεινότης dicitur. 7.2. TVNE HIC id est Athenis, ubi delicta
uindicantur.

8. (= u. 911) IN FRAVDEM INLICIS ‘inligas’, unde Vergilius (*ecl.* 8,
10 73–74) ‘terna tibi haec primum t. d. c. l. c.’; ‘licia’ enim [hic] sunt
quasi ‘ligia’.

- 9.1. (= u. 912) SOLLICITANDO ET POLLICITANDO EORVM ANIMOS
LACTAS hinc etiam ‘oblectatio’ dicitur. 9.2. LACTAS quasi teneros
animos. ‘Lactare’ est dulcedine aliqua tenere, ad persuasionem
15 inducere, unde et ‘delectare’ et ‘oblectare’ dicimus.

7.1 cf. *Don. Ad.* 410; *Id. Hec.* 210.2: Haec exaggeratio est, quae δεινότης
appellatur, cum ex uno maleficio multa fiunt ab oratoribus crimina
8. cf. *Seru. ecl.* 8,73: Bene utitur liciis, quae ita stamen implicant, ut haec
adulescentis mentem implicare contendit; *Philarg. Verg. ecl.* 8, 74; *Paul. Fest.*
p. 26 L.; *Non. I* 11, *p.* 18 Maz.; *Isid. orig.* 19, 29, 7; *Synon. Cic. Charis. ars p.* 444,
13 B.; *Cur. epit. Don.* 410 || 9.1 cf. *Isid. orig.* 10, 199 || 9.2 cf. *Don. An.* 648.1–2
(ubi cf. alia)

Γ; Σ {Θ, Λ}

9.2 cod. Vict. (D): aliter “lactas” s. D.

1 uidet Θ | qui] quae Θ | dixerat] dixerit B β | supra] *om.* β | clamitent A² B T:
clamitant AK CF Λ | me] *post* dixerat *transp.* B || 3 *post* PARATVS *add.* ADVENIS
Σ | id est] impune B: *om.* T: hoc est Λ | compositor doli Θ (-sisio T) || 5 H. F.]
om. Θ: HOC FACIAS *uel* H. F. *codd.* Λ | Critonem aggressus Σ || 6 incusationem]
in accusationem C | et] esse C (*corr.* C²) | facit C | uirtutem oratoriam Γ
7 quae] *om.* Θ | δεινότης M⁴: AIHOTH C B: AINOTH C A: *om. sp. rel.* K Σ | id
est] idem Θ || 9 IN FRAVDEM] *om.* B | INLICIS] ILLIVS B || 10 terna (ter β) –
haec] *om.* B | t.–c.₂] triplici distincta colore licia circumdo B | l.] b. Θ | hic ω
(dicta D), *deleui* || 12 *sch.* 9.1 *om.* B | ET AKT: *om.* CF: ATQVE *uel* NEQVE *codd.*
Λ | POLLICITANDO] *om.* C: POLLICENDO Λ || 13 hic Θ | et C: esse F | oblatio Θ
LACTAS₂] *om.* || 14 est] *om.* Θ | ad (*om.* C, *rest.* C²) persuasionem] ac
persuasionem *Wieling ap. Westerh.* || 15 *post* unde *add.* oblectatio B

10.1. (= u. 913) AC MERETRICIOS A. N. C. uide oratorie agi: ut grauius Critonem accuset, Simo nunc defendit filium, quem iamdudum increpauerat. 10.2. AC MERETRICIOS AMORES peius lenocinio
249W. crimen ingessit, non 'amicam' facere de meretrice, sed 'coniugem'.

10.3. NVPTIIS CONGLVTINAS hoc grauius est lenocinio. 5

11.1. (= u. 914) METVO VT S. H. 'ut' 'ne non'. Lucilius (*frg.* 10 *Cha., sep. inc. sed.*) '⟨me⟩tuam, ut memoriam retineas'. 11.2. Et bene 'hospes' ait, non 'homo' uel 'Crito': est enim ⟨in⟩ ipso nomine causa diffidentiae.

12.1. (= u. 915) NON ARBITRERE id est non arbitreris. 12.2. BO- 10
NVNVS EST HIC VIR cum pondere et distinctione inferendum. 12.3. HIC SIT VIR B. 'hic' per ironiam: nec uirum nec bonum esse dixit. 12.4. HIC VIR SIT B. mire poeta, cum oportuerit Critonem inimiciorum Chremi esse quam Simoni, sic rem inducit, ut ei sit notior, contra quem maxime uenerat, atque ab eo defendatur magis, ut 15
res progredi ad catastropham possit.

13. (= u. 916) IN IPSIS N. in ipso articulo nuptiarum.

14. (= u. 917) VT VENIRET ANTEHAC N. plerumque casus imitatur industriam et hinc saepe fit, ut etiam sedulo facta suspecta sint.

11.1 *cf. Don. An. prol. 3.1 (ubi cf. alia)*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 AC-C. AK: CONGLVTINAS B: AC MERETRICIOS AMORES NVNC C: AC MERETRICIOS A. N(V). C(ON). FT: AC MERETRICIOS AMORES NVPTIIS CONGLVTINAS Λ | uide] un(de) K T: inde C | oratorie] amatorie (*iter.*) B | agit CT 2 accusent C: assenset T | defendat CT || 3 increpauerat Σ | MERETRICIS A AMORES] A. K T | peius] penis A || 4 crimen] *post* ingessit *transp.* B: Chritonem F | ingressit CF || 6 *post* VT *add.* i. K | s. H.] SVB. B: SVBSTET HOSPES Λ 7 metuam *Bentley**: tuam AK Λ : tu iam B Θ | retineas A: retinebas BK Σ 8 ait] at Θ | uel] non B | *add. Zeunius* || 10 ARBITRARE β | id est K Λ : et Θ : iam AB | non₂] nunc Θ | arbitreris β : arbitraris ω || 11 inferendum] ponendum α 12 VIR AK: *om.* Θ : *ante* SIT *transp.* Λ | B. AK: BO. B: BONVS Σ || 13 HIC-B.] HIC s. BO. B: *om.* C: HIC v. s. T: FIT F | B.] BONVS *uel* B. *codd.* Λ | inimiciorem] *om. sp. rel.* K || 14 esse] Chritonem Θ | Simonem Θ | ei] *post* notior *transp.* Σ (*om. T*) || 16 progredi ad] progrediatur Θ | castastrafon Θ (*castastrfon* C, *corr.* C²) posuit C (*corr.* C²) || 17 N. *Wess.*: NVPTIIS K Σ : N. VETVS A: *om.* B || 18 N. AK: NVMQVAM B: *om.* Σ || 19 hinc] hoc Θ

16.1. (= u. 919) SYCOPHANTA hoc est, quod minime uoluit sibi dici Crito, nam ita locutus <est> (uu. 814–815) [ut] “clamitent me sycophantam, hereditates p., m.”. 16.2. HEM principium iracundiae: 250W. audiuit enim, quod maxime uitabat; nam ait supra (uu. 814–815) 5 ‘c. m. <s.>’. 16.3. SIC CRITO EST HIC MITTE hic Chremes traducit illum ab iracundia dicendo sic eum esse. Menander (*An.*, *frg.* 48 K.-A.) οὕτως αὐτός ἐστιν. 16.4. Et recte, quia naturae ignoscitur, uoluntati non.

17. (= u. 920) SI MIHI PERGIT QVAE VOLT DICERE grauiter et 10 mature.

18.1. (= u. 921) EGO ISTAEC MOVEO AVT CVRO est enim sycophantae perturbare rem bonam et curare malam. Hoc ergo dicit cum ὑποκρίσει: ego haec turbo aut cogito, quemadmodum tu dicis, Simo? 18.2. NON TV TVVM M. AE. A. F. ‘malum ferēs’: non 15 ‘filium’, sed ‘amorem in filio’ significat. An quia iratus est? 18.3. Et quaere, an conueniant haec uerba pro Pamphilo uenienti. Immo enim conueniunt; nam quanto magis dissimulat fauorem, tanto plus acquirit ad ea, quae loquitur.

16.2 cf. *Don. An.* 184.1 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

16.3 cod. Vict. (D): “sic” scilicet “Crito est hic mitte” s. D., hic enim Chremes traducit illum ab iracundia dicendo sic eum esse

18.1 cod. Vict. (D): id est turbo s. D.

1 SYCOPHANTAM CF | uolet Θ || 2 <est> Λ: om. ΓΘ | supra *post* est *add.* Λ *Steph.* | ut *del.* *Steph.* || 3 hereditatem B | p.–4 uitabat om. Θ | p.] pe B: om. Θ m] om. Θ || 4 ait Wess.: ut ω || 5 s. *add.* Wess. (*praeunte* V) | *post* sic *add.* me Θ | HIC EST Λ | MITTE] om. B | inducit C: reducit T || 6 Menander–7 ἐστιν] om. nul. sp. B || 7 οὕτως–ἐστιν *Clericus* (1709, p. 16): οτοϋ αρτοϋ ET TIN A: otor artor sp. rel. K: οὗτος αὐτὸς ἐστὶν M⁴: om. sp. rel. Σ || 8 *post* non *add.* item *Steph.* || 9 SI] SED Θ | QVAE] QVOD C | VVLT CF: v. T || 11 ISTAEC] INSTA HAEC A: ISTA ET K: ISTA HEC Θ | MONEO Σ || 12 *post* curare *add.* rem α | ergo] igitur Σ || 13 cum] cur Θ | ΥΠΟΡΡΙΣΕΙ AB: ὑπόκρισει M⁴: ei sp. *praep.* K: om. sp. rel. Σ | *ante* ego *add.* ei K || 14 TVVM–A.] om. B | TVVM] ΝΥJ C: TE T | M.] MALVM Λ | AE] E. uel AEQVO *codd.* Λ | F.] FERES B: FERES uel F. *codd.* Λ malum ferēs] om. Λ (*exc.* β) || 16 quaere Wess.: querere Γ: quare Θ: querens Λ: quaeritur *Steph.* | pro] om. Θ | uenienti] ueniam petenti *Teuber** | Immo enim] om. sp. rel. K | immo] uno CF || 17 fauore B || 18 acquirit A: adquiro K | ad ea] adeo Θ

19. (= u. 922) IAM SCIRI P. addidit et temporis celeritatem et magna maturitate dixit.

20. (= u. 923) ATTICVS QVIDAM N. F. haec pars argumenti est, quae et supra (u. 221) iam dicta est.

251W. 21. (= u. 924) FORTE ADPLICAT 'adplicat' proprie de naufrago in litus eiecto atque egenti. 5

22.1. (= u. 925) PRIMVM AD C. P. quid est 'primum'? An quia postea mortuus est? 22.2. FABVLAM IN. aut ad comoediam rettulit 'fabulam', quia 'fabula' comoedia est et quia argumentum quasi 'fabulae' narratur, aut certe ad irrisionem narrationis dicit; etenim 10 'olim' fabulae proprium est, ut Horatius (*serm.* 2, 6, 79–81) 'olim rusticus urbanum murem mus paupere fertur accepisse cauo, ueterem uetus hospes amicum.'

23.1. (= u. 926) ITANE VERO OBTVRBAT si subdistinguitur, 'interstrepit' accipe, sin distinguitur, 'euertit' intellegas. 23.2. ITANE VERO OBTVRBAT potest 'itane uero' subdistingui et sic cum comminatione inferri 'obturbat'. 15

24. (= u. 927) IBI AVDIVI EX ILLO magna confirmatio ueritatis est.

21. cf. *Non. p.* 356 L.; *Cur. epit. Don.* 74; *Fantham* 1972, 42–43. || 22.1 cf. *Don. Ad. prol.* 7: ut apud Graecos δρᾶμα, sic apud Latinos generaliter fabula dicitur, cuius species sunt tragoedia, comoedia, togata [...]; *Id. exc. de com. V Isqq.*, p. 22 W. || 22.2 cf. *Varro ling.* 6,55; *Diom. GL I* 490,22; *Macr. somn.* 1,2,7–9; *Isid. orig.* 1,40,1 || 23.1 cf. *Eugr. ad loc.*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 SCIRE Λ | P.] PO B: Θ: POTES Λ || 3 post QVIDAM ex *Ter. add.* o. F: *add.* olim Λ N. F.] NAVI FRACTA uel N. F. *codd.* Λ || 4 dicta est *Wess.*: dicte A: dicta BK Σ 5 FORTE ADPLICAT] *om.* B | *adplicat*₂] *om.* Σ | naufrago Σ || 6 lites C: litit T iniecto CT: iacto F | atque agenti CT ε: *om.* B || 7 PRIMVM] ex PRIMO *corr.* C² AD C. P. AK: *om.* B: AD CHRISIDIS P.(ATREM) Σ || 8 postera Θ | est] *om.* Γ | IN. B: *om.* AK Σ | ad] *om.* C || 11 olim₁] *iter.* B | proprium fabulae B | ut] *om.* B β Horatius] *om.* B || 12 paupere] *om.* Θ | effertur Θ || 14 si] sed K: sic B: *om.* C: similiter F | subdistinguit ω, *correx*i: subdistinguis *Zeunius* | intrestit C: *om.* T || 15 distinguit ω, *correx*i: distinguis *Zeunius* || 16 OBTVRBAT Λ: OB. B Θ: o. AK | com(m)unicatione Θ || 18 IBI] ID K Λ | AV. BT | IL. B | ueritas AK

25.1. (= u. 928) NOMEN TAM C. T. non negantis est, sed difficile se dicturum ostendit. 25.2. PHANIA hoc ita dicit Crito, ut nemo audiret, scilicet adhuc dubitans an ipse sit. 25.3. HEM sunt qui putent Simonem dicere irascentem filio Critonem submonenti.

- 5 26.1. (= u. 929) PERII hoc Pamphilus propter iracundiam patris. An Chremis est dolentis uel eius mentionem uel quod in filiam paene peccarat? 26.2. VERVM HERCLE O. hoc adhuc cunctanter est dictum et ideo indiget confirmationis. 252W.

- 27.1. (= u. 930) RHAMNVSIVM SE 'Rhamnusium': Piraeus, 10 Sunium et cetera huiusmodi maritima <τῆς> Ἀττικῆς proprie intellegenda sunt. 27.2. 'Rhamnus' pagus Atticae est.

- 28.1. (= u. 931) MVLTI ALII IN ANDRO hoc testimonium 'caecum' dicitur; testimoniorum enim modus duplex est: 'manifestus' et 'caecus'. 'Manifestus' est, qui certos testes et praesentes habet, 15 'caecus', in quo multitudinem aut ciuitatem dicimus scire, ut Cicero (Verr. 2, 3, 149) 'testis est tota Sicilia' quod tamen audientem consternat. Est etiam in 'caeco' iusiurandum, tabulae absentesque personae.

25.3 cf. Don. An. 184.1 (ubi cf. alia) || 27.1–27.2 cf. Don. Eun. 290.5: Piraeum, ut Sunium, est Atticae maritimae accessus litoris clementior; Plin. nat. 4, 24, 1; Id. ibid. 4, 27, 1. || 28.1 cf. Quint. inst. 5, 7, 1

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 C. T. AKT: CITO B: CITO TIBI Σ || 2 PHANIAM Λ | ita] ipse C (corr. C²)
4 putant Σ | sermonem CT | submouenti C || 5 propter Schopen*: post ω
<post> patris A || 7 O. AK: om. B CT β: QVI F | cunctanter] i(n)e¹um totum C:
in eautontuntum F: ineuto(n)tum T: contanter uel cunctanter codd. Λ
9 RHAMNVSIVM SE Rhamnusium] RĀNVSĪ 'uerserā nusiū A: RĀ s (del., ut uid.)
rannusium B: RAMNISIVM se Ramnusium K: PANVSIVM seranusium C:
RHAMNVSIVM F | Piraeus (sic iam edd. uett.), Sunium scripsi (coll. Eun. 290.5):
Piraeum Rhamnus ω Wess. | post Piraeus transp. 27.2 Rhamnus – est <et> Λ
10 et–11 Rhamnus] om. Θ | τῆς Ἀττικῆς scripsi: ΑΠΙCΕ A: om. sp. rel. K:
Atticae BA | propria KB²: propria uel proprie codd. Λ || 11 Attica AK || 12 IN
ANDRO] om. C: IN AN. B || 13 ducitur CF | modus post est transp. Λ || 14 est]
om. B | quod A | testes post praesentes transp. C || 15 ante multitudinem add.
aut α | scire] om. β || 16 Sicilia ω: prouincia Cic.

29. (= u. 932) CVIAM IGITVR uetuste <'cuia'm'>, quod omnibus generibus et casibus seruit.

30.1. (= u. 933) ARRIGE AVRES P. translatio a pecudibus, quibus intendit† accipiendam esse uocem. 30.2. ARRIGE A. P. hoc Simo uidetur dicere, ut alii putant, ipse sibi Pamphilus.

5

31. (= u. 934) NORAM ET SCIO 'noram' Phanium, 'scio' fratrem fuisse. Ergo et ad personam et ad rem rettulit.

253W.

32.1. (= u. 935) MEQVE IN ASIAM P. P. bene 'in Asiam', ubi bellum non erat, sed in Graecia. 32.2. Et 'persequens' dixit persecutionem sequentis ostendens; 'persequitur' enim, qui non desinit sequi. Vergilius (*Aen.* 9, 217–218) 'multis e matribus a. p.'

10

34.1. (= u. 937) VIX SVM APVD ME hoc est argumentum sapientibus laetitiam uehementem in bonis moderandam, cum unus quisque gaudens ita perturbetur, ut apud se ipsum iam non sit.

34.2. VIX SVM APVD ME non sum apud me: consuetudine magis

15

29 cf. *Don. ars mai. p.* 631,6 H.; *Seru. ecl.* 3,1: [...] 'Cuium' autem antique ait, uitans homoeoteleuton, ne diceret 'cuius pecus', quod modo trium est generum. Antiqui dicebant sicut 'meus' 'mea' 'meum', sic 'cuius' 'cuia' 'cuium': Terentius (*Eun.* 321) 'quid? Virgo cuia est?'; *Aug. gramm.* 39, p. 17sq. *Bon.*; *Seru. GL IV* 436, 7; *Philarg. Verg. ecl.* 3,1 (rec. 1–2); *Charis. ars* 206.23 B.; *Pomp. GL V* 210, 27; *Prisc. GL III* 133,24; 179,7; *schol. Bemb. Ter. Haut. prol.* 8.1 || 30.1 cf. *Paul. Fest.* 14 L.; *Seru. Aen.* 1,152: Translatio a mutis animalibus, quibus aures mobiles sunt; *Id. ibid.* 12,618; *Id. ibid.* 2, 303; *Sedul. in art. Don. mai. p.* 348,88: [...] 'Arrectio' est proprie uirilil membri, proprium transtulit ad aures: arrige, id est eleua aures, nimirum callide significans Pamphilum fuisse libidinosum; *Fantham* 1972, p. 42 || 32.2 cf. *Don. Hec.* 616.2; *Cur. epit. Don.* 646 || 34.2 cf. *Eugr. An.* 937; *Eugr. Ad.* 310 (cf. *et. rec. α*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 CVIAM] CVM IAM Θ (corr. C²) | uenuste Θ | <cuia'm> Λ: om. Γ Θ || 3 AVRES] om. B: A. T | P.] PRO A: om. B: PAMPHI C: PAMPHILE F Λ | pedibus Θ || 4 *cruc. statui*, cf. *Seru. auc. Aen.* 1, 152 | ARR. B | A. P.] P. A. AK CT: A PAMP. F: om. B: AVRES PAMPHILE uel A. P. *codd.* Λ | hoc] om. C || 5 dicere] intendere β | putant] om. B || 6 NORAM.] HORAM A: NOMEN Θ | famam ABC || 7 et₁] om. K β || 8 IN₁–P.₂] om. B | INASIA A | P.₂] Q A: v. T | Asia B || 9 persequens] per consequens C β || 11 multis e Verg.: multi se AK: multis se B Σ || 12 APVD] A. BT | ante sapientibus add. a C || 13 ante laetitiam add. ad Λ || 14 perturbatur FT 15 non–me₂] om. K | post sum add. forte C | magis consuetudine B Θ

quam ratione dicitur. Aut forte sic dicit, quasi abierit animus et rursus redierit. 34.3. ITA ANIMVS C. M. EST duo carnifices futurarum rerum: ‘spes’ et ‘metus’, ‘dolor’ enim et ‘gaudium’ praesentium rerum intelleguntur. Vergilius (*Aen.* 6, 733) ‘hinc metuunt c. q., d. g. q.’, sed ‘dolorem’ hic in laetitia non posuit. 34.4. Et mire ordinem seruauit: sic enim se haec inuicem secuntur.

35.1. (= u. 938) Et ἀσυνδέτως distinguendum est ‘spe gaudio’, ut separatim inferatur ‘mirando tanto hoc tam rep. b.’ 35.2. MIRANDO TANTO ‘mirando’ dum miror. Et est participium.

10 36.1. (= u. 939) NE ISTAM MVLTIS ‘ne’ nimis. Cicero (*Catil.* 2, 6) ‘ne isti u. e.’, Sallustius (*Catil.* 52, 27) ‘ne ista uobis mansuetudo et misericordia’. 36.2. GAVDEO ‘gaudemus’ nostris, ‘gratulamur’ 254W. alienis, ut Cicero (*Verr.* 1, 19) ‘ei uoce maxima u. g.’. 36.3. NE ISTAM M. non ‘multis modis inueniri’, sed ‘tuam inueniri’. Alii ‘multis

34.3 cf. *Seru. Aen.* 6,733:[...] Varro et omnes philosophi dicunt quattuor esse passiones, duas a bonis opinatis et duas a malis opinatis rebus: nam dolere et timere duae opiniones malae sunt, una praesentis, alia futuri: item gaudere et cupere opiniones bonae sunt, una praesentis, altera futuri; *Id. georg.* 2, 499; *Cur. epit. Don.* 842 || 36.1 cf. *Don. An.* 17.3 (ubi cf. *alia*); *Cur. epit. Don.* 557 36.2 cf. *Prisc. GL II* 404,15; *Agroec. de orth.* 87, p. 94 P.; *Isid. diff.* 1, 96, p. 132 C.; *Diff. ed. Beck p.* 66, 2; *Cur. epit. Don.* 363

Γ; Σ {Θ, Λ}

36.1 cod. Vict. (D): aliter “ne” s. D.

1 dicitur] dixit B | forte sic] for(e) C: fortis sic T (sic *iter. post* dicit T) || 2 c. m. EST Γ (E. K): c. E. M. Θ: COMMOTVS EST M.(ETV) Λ || 3 post rerum *add.* sunt Λ 4 intelleguntur] *ante* rerum *transp.* B: sunt Θ | hic Θ | c.-5 q.₂] c. q. q. d. AK Θ: cupiunt gaudentque dolentque B || 5 dolor CF: dolor est T | laetitia(m) Γ 6 se] si A || 7 ἀσυνδέτως *Steph.* (*praeunte* e²): asindetos Γ: asyndot(h)os Θ: asint(h)etos Λ | spe] sepe α || 8 inferantur Λ (*exc.* β) | mirando₁] admirando AK Θ | tanto-9 mirando] *om.* B | hoc tanto Λ | tam-b. *ex Ter.*: tam re P. b. A: tare p. b. K: tam r. b. (u. C) Θ: repentino bono Λ || 9 TANTO mirando AK: *om.* Σ | principium C || 10 ISTAM] ISTVM AB: ISTA Θ | Scicero A: Ci. C || 11 isti] illi Cic. | Sallustius] Sal. C: *om.* A | nobis B FT || 12 GAVDEO] *om.* Θ | gratulor Θ 13 Cicero *scripsi* (cf. *Cioffi 2015b, pp.* 346-353): Sallustius ω (cf. *Hist. I frg.* 82 *La Penna-Funari*) | ei] Ei C: et et T: et (*corr. ex ei?*) F | uoce(m) A: uoce est K g.] gaude B | NE-14 M.] T IN M MO GAVDEO B || 14 M.] MVLTIS Θ | modis] malis C: m. T | *om.* F | tuam] num CT | ali A: aliis K: alibi β

modis tuam inueniri gaudeo'. 36.4. <CREDO P.> hic iam redit in gratiam Simo cum filio, nisi forte 'patrem' socerum appellat, ut Turnus apud Vergilium (*Aen.* 12, 50–51) 'et nos tela, p., f. q. h. d. d. s.', non quomodo infra (u. 947) dicit 'quod restat, pater'. An ideo 'restat', quia haec iam maior pars reconciliationis est? 36.5. CREDO 5 PATER incertum, utrum qui gratulatur Simo sit, quamuis Pamphilus respondeat; potest enim 'pater' et Chremes uideri. 36.6. CREDO PATER sic responderi solet dicenti 'gaudeo'.

37.1. (= u. 940) AT MIHI VNVS SCRVPVLVS ETIAM R. 'at' discretium est superiorum dictorum. 37.2. 'Scrupulus' a scrupo lapide 10 dictus lapillus minimus, nam nimis molestae sunt pedibus scrupulosae uiae, ut Vergilius (*Aen.* 6, 238) 'scrupea, t. l. n. n. q. t.' 37.3. ETIAM pro 'adhuc'. 37.4. DIGNVS ES C. T. R. O. aut 'dignus

36.6 cf. *Don. Eun.* 1051.1 || 37.1 cf. *Virg. gramm. ep.* 6, 38 L.; *Id. ibid.* 6, 43 L. 37.2 cf. *Eugr. ad loc.*; *Don. Ad.* 229.1; *Seru. Aen.* 6,238: SCRVPPEA lapillosa: nam scrupus proprie est lapillus brevis, qui *incedentibus impedimento est et pressus sollicitudinem creat*: unde etiam scrupulus dictus est; *Fest.* 448 L. (ex *Paul. Fest. suppl.*): <scrupi aspera saxa [...]; unde scrupolosam <rem dicimus, quae aliquid habet> in se asperi; *Isid. orig.* 16, 3, 5; *Id. ibid.* 16, 25, 2; *Id. ibid.* 10, 252; *Cur. epit. Don.* 813; s.u. etiam *Maltby* 1991, p. 553 || 37.3 cf. *Don. An.* 116.1 (ubi cf. *alia*) || 37.4 cf. *Pomp. GL* V 173,9 (cf. et *Id. ibid.* 188, 10); *Cled. ars* p. 58, 3 B.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 ante gaudeo add. sed num inueniri C | gaudio AK | sic add. Wess. (CREDO uel CREDO PATER iam add. codd. Λ) | reddit CT || 2 post filio add. cum Θ | post nisi add. cum Θ | appellet B || 3 nos] non C || 4 s.] sed Θ | non] nam Γ quomodo] modo F: quo T | ideo] ante quia transp. Λ || 5 post restat iter. pater an ideo restat B | quia-iam] iam quia hoc iam K | conciliationis β 6 incertum-8 PATER] om. Θ | qui uel cui codd. Λ: cui Γ | gratulatur Λ: gratuletur Γ β || 7 Chremes et pater Λ || 8 si AK | gaudio AK || 9 AT₁] VT C MIHI-R.] H. B | ETIAM-10 Scrupulus] om. A C: post 37.2 dictus transp. T ETIAM Λ: om. K FT | R. KT: EST F: RESTAT Λ || 10 a-11 dictus] om. B | scrupo *Steph.*: scrupulo ω || 11 molesti Θ || 12 uiae] ante pedibus transp. B | ut] om. B F | scrupea-t.₂ Verg.: scrupeat in q t Γ: scrupi at i n q t Θ (scu- C): uar. codd. Λ || 13 sch. 37.3 om. B | .₂] c.] CVM Σ (om. T) | T. R. E. K: T. R. E A: TYO B: TVA R. O.(DIVM) Θ (r. del. C²): mire uar. Λ | an Λ

odio', aut accusatiuus pro ablatiuo est positus, pro 'odio', aut separatim 'odium' legendum, ut sit: dignus qui male habearis.

- 38.1. (= u. 941) NODVM IN SCIRPO QVAERIS 'scirpus' palustris res est et leuissima. Lucilius in primo (*frg. 23 Cha.*) 'nodum in scirpo, in sano facere ulcus'. — 38.2. Est autem 'scirpus' sine nodo et leuis iunci species. Alibi ipse (*Eun. 316*) 'reddunt curatura iunceas'. — Plautus (*Aul. 595*) 'scirpo induitur ratis'.

40. (= u. 943) ID QVAERO rursus Crito obliuiosus est utpote alienarum rerum.

- 10 41. (= u. 944) VOLVPTATI OBSTARE nunc 'laetitiae' et 'gaudio'.

42. (= u. 945) HEVS CHREMES 'heus' dicendum erat, quia Chremes Critonem intuebatur.

43.1. (= u. 946) EX IPSA MILIES A. duas res ostendit Pamphilus: et quam uerum sit, quod ex ipsa saepe audierit, et quam sua sit

38.1 cf. Varro *ling. 5,139*; *Fest. p. 444 L.*; *Cled. ars p. 58, 3 B.*; *Isid. orig. 17, 7, 97*; *Non. 604 L.*; *Cur. epit. Don. 809* || 38.2 cf. *Eugr. ad loc.* || 42. cf. *Don. An. 636.1* (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

37.4 cod. Vict. (D): aliter "odium" s. D.

38.1–38.2 Bern. 276: scirpus quid sit ostendit Donatus in commento Andrie Therentii

1 aut₁] an Λ | post ablatiuo add. casu Θ | pro odio] om. Λ | aut₂] an Λ
2 habeatis A (corr. A²) F || 3 NODVM–QVAERIS] om. B | CIRPO A: SCRIPPO K
QVAERIS] om. CT: QVAE. F | scirpus] ex scirpis corr. K²: cirpus A: syrpus C:
stripus T | palustris res est A: palustris res AK: palustris est B: est palu-
striceps Θ | palustris] palustri Θ || 4 res est] res AK: om. B: ceps Θ | et] om. ε
lenissima Γ (*incert. K*) || 5 post scirpo add. est β | in sano ω: insanus Müller:
insane edd. uett. | ulcus] iunctus F: uultis Marx || 6 leuis] lenis AB Θ: leui K
iunci] unci A: siunti K: iu(n)cti B | ante species add. et A | spes K: 'p B:
p(re)pes | ipse] ipsas (post reddunt transp. B, del. B²) B: ipsi ε | curatura]
curaturas (uel -tura) Λ || 7 iunceas] iunc^eas C: iuncus F: moras T: iuncias
uel iunceas codd. Λ | scirpo (sic etiam *Fest. p. 444 L.*)] stripo K: scyrps Θ:
sirpea codd. Plaut.: scirpea *Fest. 168 L.* | inducitur Θ | raris Θ || 8 QVAERO]
QVAM C: QVANTO T | utpote] ut poete AC: ut pasto K || 10 VOLVPTATIO A:
VOLVNTATI T | OBSTARE Ter.: obstaret ω | nunc] non Λ || 11 CHREMES heus]
om. B | quia] qua A || 13 A. AK: AVDIVI B Θ: A. uel AVDIVI codd. Λ || 14 quam₁]
quod B | quod] quia Λ | saepe] spe C | audierat Σ | quam₂] quod B

Glycerium. 43.2. OMNIS NOS GAUDERE HOC CHREME aut 'hōc gaudere' correpte aut 'hōc' producte, ut sit: hac re. 43.3. Et GAUDERE supra adnotauimus (u. 939): nostris 'gaudere', alienis 'gratulari'. Cicero (*Verr.* 1, 19) 'et ei u. m. u. g.' Plus est ergo gaudere quam laetari.

5

44. (= u. 947) QVOD RESTAT PATER hoc est: ne irascaris.

256W. 45. (= u. 948) O LEPIDVM CAPVT in quo leporis est plurimum, lepidus dicitur, nam 'lepos' est uenustas.

47.1. (= u. 950) NEMPE SCILICET 'nempe' et 'scilicet' dicentes manu uel uultu dotem significant, quod uix intellegit Chremes. 10 Alii ἀπὸ τοῦ 'scilicet' Chremetis faciunt personam. 47.2. DOS PAMPHILI EST: id est: Pamphilo pro uxore dabitur.

48.1. (= u. 951) DECEM TALENTA ACCIPIO ille nisi dixisset 'accipio', dos non esset; 'datio' enim ab acceptione firmatur nec potest uideri datum id, quod non sit acceptum. 48.2. EHO M. C. 'eho' 15 admirationis est <uel> intentionis ad id, quod dicturi sumus.

43.2 cf. *Don. Ad.* 225.4 || 43.3 cf. *Non.* 712 L.; *Diff. Beck.* p. 59, 1 || 47.2 cf. *Cur. epit. Don.* 238. || 48.1 cf. *Don. Eun.* 466.3; *Cic. top.* 37 || 48.2 cf. *Don. An.* 184.2 (ubi cf. *alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 OMNIS NOS] *om.* B | OMNES Σ | HOC CHREME] etc B: CHREME C (*corr.* C²) gaudere–3 gratulari] *om.* A || **2** corrupte B | sit] si BF | hac re *post* GAUDERE *transp.* C | Et] *om.* C β || **3** supra–gratulari] nostris est, ut supra adnotauimus, gratulari uero alienis Λ || **4** Cicero *scripsi* (cf. *sch.* 939.2): Sallustius ω (iustius A) | ei] Ci Θ | g.] gau B: c. Θ || **6** QVOD AB: QUID K Σ | PATER] *om.* B | hoc est] *om.* B: hic est K | ne] *om.* C: nec F: non Λ | irascentis C || **7** CAPVT] PATREM *Ter. ad loc.* (*sed cf. Id. Ad.* 966) | plurimum] multum Λ || **10** manu] ma C | uel AK: et B Σ | uult C | dotem] docere B: *om.* C | significant Λ: significat AK Θ: sig^s B | uix] mox Λ || **11** alii apotoy B: ali aNOTOY A: ali a *postp. sp.* K: alii anotoi Θ: alii *postp. sp.* Λ | *post* scilicet *add.* ob Θ | Chremetem Θ | personam faciunt Λ | PAMPHILI–12 Pamphilo] *om.* B || **12** id est] idem CF: uel T dabitur] datur Pa(m). B || **14** ab] ob Λ | acceptione B CT: acceptorone AK: acceptum F Λ | confirmatur Λ | nec] n(on) ei A || **15** datu A | m. c. *scripsi*: hinc AK Σ: hic B | eho₂] *om.* B: heo K || **16** admirationis *scripsi*: <non> admirationis *Schoell** (*coll. An.* 500.2): admiratio ω (admratio A): adhortatio *Schopen** (*coll. Don. Eun.* 130.1) | *addidi*: *sed add. Schoell**: an non potius admira<tionis interieci>tio est, <sed> *dub.* *Wess.*

50. (= u. 953) DAVO EGO I. I. D. N. addidit et temporis celeritatem.

51. (= u. 954) QVI quam ob rem.

52.1. (= u. 955) PATER NON RECTE VINCTVS EST id est: non iuste.

5 Sed hic ad causam rettulit 'non recte', senex uero ad rem rettulit.

52.2. HAVT ITA IVSSI quia 'quadrupedem' constringi iusserat quasi recte ac diligenter. Et hoc ipsum non uacat, nam iam ioculariter loqui et minus irascentis est et placabilis animi. 52.3. HAVT ITA I. eleganter lusit ad amphiboliam et simul ostendit, quam propitius

257W.

10 sit Pamphilo pater et quam facile ueniam Dauo impetrare possit ab eo, quippe qui iam etiam iocetur; Pamphilus enim dixerat 'non iuste', ille sic respondit, quasi dixerit 'non diligenter uinctus est'. 52.4. Et HAVT ITA IVSSI sic enim praeceperat (u. 865) 'quadrupedem c'.

51. cf. Don. Hec. 553.4; Cur. epit. Don. 732

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 EGO] IGITVR β : ERGO FT | I.₁-N.] om. B: ID TELAM NEGOCII CF: ID DEDAM N. T: I. D. N. ε | sceleritatem CT || 3 QVI-4 PATER] om. B || 4 ante NON₁ add. tamen C | VINCTVS - id est om. B | VINCTVS K: IVNCTVS A: VICTVS Θ : V. Λ EST₁] EST AK Θ : E. Λ | est₂] om. K || 5 ante recte add. iuste Θ | rettulit] om. B 6 HAVT] AVT CT: HAVD Λ | stringi Σ (om. β) | quia C || 7 uocat AK: uocat uel uacat codd. Λ || 8 post animi add. est CT | HAVD Σ | I.] IVSSI Λ || 9 lusit BK Λ (post amphiboliam transp. B): iussit A | amphibologiam Σ || 11 qui (om. β) iam quippe Λ | enim Schopen*: aut ω | non iuste dixerat β || 12 respondit sic B diligenter] non negligenter α || 13 HAVT] HAVD B Σ || 14 c. AK: constri. B: om. Σ

1.1. (= u. 957) PROVISIO QVID A. P. A. E. haec scaena alterum
 generum Chremeti comparat, ne aut Charinus tristis recedat aut
 non prouisum uideatur Philumenae. 1.2. PROVISIO Q. A. hoc
 colloquium propter compendium fabulae inducitur, ut una narra-
 tione etiam negotium Charini transigi possit. 1.3. PROVISIO Q. A. 5
 dupliciter res ab oculis spectatorum mouentur: aut enim futura
 promittuntur aut facta narrantur. 1.4. PROVISIO 'prouiso' duas res
 significat: et procedo et uideo.

2.1. (= u. 958) NVNC SIC ESSE HOC VERVM L. 'sic' delicate pro-
 nuntiandum est et separatim distinguendum. 2.2. AT MIHI NVNC 10
 SIC ESSE <HOC> VERVM LVBET sensus hic est: alii putent ut uolunt,
 ego autem uerum esse confirmo, quod mihi libet uerum credere.

258W. 3.1. (= u. 959) EGO DEORVM V. P. S. E. A. omne quod habemus
 aut 'mutuum' est aut 'proprium'. 'Mutuum' est, quicquid ad
 tempus habemus nec postmodum nostrum futurum est, ut uilla, 15
 domus, uxor, filii et cetera in hunc modum, 'proprium', ut uirtus

1.1 cf. *Don. An. 301.2* || 1.4 cf. *Don. Ad. 889.2*; *schol. Bemb. Ter. Ad. 889*:
 progredior ut uideam; *Id. ibid. Eun. 394.2*; *Cur. epit. Don. 696* || 3.1–3.4 cf. *Don.*
An. 716.3–4 (ubi cf. alia), cf. Cioffi, *Hermes**; Sottili 1988, pp. 314sqq.

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 QVID–E.] *om.* B | A. P.] AGAT. PAM. C: AGA(N)T PAMPHILVS F Λ | A. E.] ATQVE
 ECCVM F: A. E. *uel* ATQVE ECCVM *codd.* Λ || 2 aut₁] haut AT: a. K: *om.* β | aut₂] a
 ut AK: *om.* T || 3 uideretur Θ | Q. A.] QVE A. K: QVID AGAT *uel* Q. A. *codd.* Λ
 4 colloquium] conlo qui non A: colloqⁱ *interp. sp.* non B: conloqui non K
 propter *Grauert* (1833, p. 197): post ω (potest B) | pabule C | ut] *om.* B || 5 Q.
 A.] Q.(VE) A. A: QVID AGAT *uel* Q. A. *codd.* Λ || 7 promittuntur B Λ : promittunt
 AK Θ | prouiso AK: *om.* B Σ | duas res] duo Σ || 8 procedo] prouideo Σ
 uideo] procedo Σ || 9 NVNC] NON C | ESSE] *post* HOC *transp.* B | HOC VERVM] H.
 V. Λ | L.] ET B: IN C: LVBET F: LV. T | delicande C (*corr.* C²) || 11 SIC] s. *uel* sic
codd. Λ | HOC *ex Ter.*: *om.* ω | VERVM *uel* v. *codd.* Λ | putant Σ || 12 quod] quid
 AB | lubet Λ || 13 v.–A.] *om.* B | v.] VITA(M) Σ || 14 est₁] *om.* B | habemus ad
 tempus B || 15 nostrum] *post* futurum *transp.* T: *om.* F | uilla domus] *post* filii
transp. ϵ || 16 *post* proprium *add.* est β | uirtus] *om.* Θ , cf. *et Pizolp. (apud*
Sottili 1988, p. 314)

animi, est bonum sempiternum, quod proprie de diis dicitur; non enim aliunde uenerunt, sed apud se ipsos sunt semper. Et Epicurum secutus hoc dixit. 3.2. Proprie ergo de diis 'sempiternum' dixit, nam inter 'sempiternum' et 'perpetuum' hoc interest, quod
 5 'sempiternum' ad deos, 'perpetuum' proprie ad homines pertinet. 3.3. EGO DEORVM V. P. S. E. A. hanc sententiam totam Menandri de Eunuchō transtulit (*frg.* 146 K.-A.). Et hoc est quod dicitur (u. 16) 'contaminari non decere fabulas'. 3.4. EGO DEORVM VITAM non dixit quod 'sit', sed quod 'uerum putet'. Et est δόγμα Ἐπικούρειον,
 10 quod a ceteris philosophis repudiatur, de otio deorum ac perenni uoluptate.

4. (= u. 960) PROPRIAE SVNT perpetuae, sempiternae, quae non sint accommodatae ad tempus ac mutuae. Sic et supra (u. 716) 'nihilne esse proprium cuiquam!'

15 5. (= u. 961) SI NVLLA AEGRITVDO HVC GAVDIO I. scilicet secundum supra dictam sententiam: si propria, inquit, haec fuerit uoluptas, deus sum.

7. (= u. 963) QUID ILLVD GAVDI EST in aliis Daui persona infertur.

3.2 *perpetuum*] cf. *Non. p.* 573 L.; *Nigid. frg.* 1, p. 67 S.; *Isid. sent.* 1,12,3; *Isid. diff.* 1,8, p. 90 C.; *Diff. ed. Beck*, p. 33, 44 || 3.4 cf. *Cic. nat. deor.* 1,51; *Diog. Laert.* 10,139; *Porph. Hor. sat.* 1, 5,101 || 4. cf. *Don. An.* 716.3–4 (*ubi cf. alia*)

Γ; Σ {Θ, Λ}

7 cod. Vict. (D): in aliis libris Daui persona hic infertur

1 est Wess.: et ω | quod–3 sempiternum] *om.* C | *post de add. et del.* dēs B
 2 semper sunt B | Epicuros Λ || 3 sempiternum] *om.* B || 4 inter–quod] *om.* B
 interest Λ: est AKΘ (*ante hoc transp.* C) | quod] quia Λ || 5 ad homines
 proprie B β | pertineat AK || 6 v.] VITAM F: v. *uel* VITAM *codd.* Λ | P.] PROPTER
 β || 8 VITAM] VI B: VITA C: v. *uel* VITAM *codd.* Λ || 9 est] *om.* Θ | δόγμα Ἐπικού-
 ριον M⁴: ΑΟΓΜΗΕΠΙΚΟΥΡΙΟC A: ΑΟΤΜΗΕΠΙΚΟΥΡΙΟC B: *om. sp. rel.* ΚΣ
 10 repudietur C: repudiat T || 11 uoluntate F: uoluntatis T || 12 PROPE FT
 13 sunt Σ || 14 nihilne] nihil non CT: nihil β | propri B | cuiquam–15 GAVDIO]
om. B || 15 HVC AK: HVIC Θ: HVIC *uel* HVC *codd.* Λ | I.] INTER Θ (INTERE C):
 INTERVENIT B: INTERCESSERIT *uel* I. *codd.* Λ || 18 QVOD A | GAVDII ω

259W. 8.1. (= u. 964) NAM HVNC SCIO MEA SOLIDE <GAVISVRVM GAVDIA>
 ἀρχαϊσμός. 8.2. SOLIDE SOLVM figura παρόμοιον.

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 *suppleui* *duce* *Blundell* (1987, p. 479, n.5) || 2 APKAIKMOC AB: *om. sp. rel.* K
 Θ: *archaismos* Λ | παρόμοιον *Steph.*: ΠΑΡΟΙΜΟΙΟΝ A: ΠΑΡΟΙΜΟΝ B: *om. sp. rel.* K Σ

ANDRIA 5, 6

1.1. (= u. 965) PAMPHILVS VBINAM H. E. in hoc actu mira arte ea,
 quae restant de comoedia, breuiter explicantur et designantur
 duarum sororum binae nuptiae. 1.2. PAMPHILVS VBINAM H. E. DAVE
 QVIS HOMO in affectu gaudentis Pamphili et Dauī gratulatione
 5 cognitionem rerum Charino praebuit, cuius persona parce utitur
 propter compendium.

2. (= u. 966) CERTE ID SCIO QVID MIHI OBTIGERIT 'scio' id est
 persensi.

3.1. (= u. 967) MORE HOMINVM 'hominum' abundat. 3.2. MORE
 10 HOMINVM EVENIT VT QVOD SIM NACTVS MALI quia fama mali
 celerior est quam boni. 3.3. Id est: ut facilius mala quam bona
 nuntientur. Ad hoc ergo dixit, quod ille prior rescierit quod esset
 uinctus, quam ipse cognitam Glycerium cognosceret.

5. (= u. 969) MEA GLYCERIVM S. P. R. haec ita narrantur Dauo, ut
 15 eadem opera etiam Charinus audiat.

3.2– 3.3 *Cur. epit. Don. 322* || 3.3 *cf. Don. Hec. 189.4; Id. ibid. 867.1*

$\Gamma; \Sigma \{\Theta, \Lambda\}$

1 PAMPHILVS] (P)AM C: *om.* B K | VBINAM] *om.* B: VBI T | H. E.] HIC EST Σ (E.
 T) | *post* E. *add.* DAVE QVIS K || **3** duorum sociorum Σ | PAMPHILVS–DAVE] *om.*
 B | PAM. C | H. E.] HIC EST Θ : H. E. *uel* HIC EST *codd.* Λ || **4** effectu C | pam C
 gratulationem C || **6** propter *Zeunius*: *post* ω || **7** CERTE ID] CERTE IDEST A:
om. B | OBTIGERIT] CON. B T: CONTINGERIT CF | scio₂–est] *om.* B || **8** *post*
 persensi *add.* quidem mihi B || **9** HOMINVM–abundat] HOMINVM abundat KF:
 HOMINVM abundat hominum β | MORE₂] MO C *in fine lin. (corr. C²)*
10 EVENIT] E. T ϵ | VT] V. ϵ | QVOD] Q. T ϵ : *om.* C | SIM] S. ϵ | NACTVS] N. ϵ
11 est.] *om.* Θ | id est] idem Θ | bona quam mala Γ | quam bona] *post*
 nuntientur *transp.* β || **12** ad hoc] *om.* Σ | rescierit *Schopen** (*cf. Hec. 189.4;*
ibid. 867.1): dixerit (*uel sci s.l.*) A: scierit BK Σ || **13** ipse *Steph.*: is Γ Θ : quod
 Λ | cognitam] *post* cognosceret *transp.* Λ || **14** MEA–P.] *om.* B | S. P.] SVOS
 PARENTES *uel* S.P.*codd.* Λ | R.] REP F: REPPERIT ETC B: REPPERIT *uel* R *codd.* Λ

6.1. (= u. 970) PATER AMICVS SVMMVS haec omnia, ut diximus
260W. (*An.* 969), propter Charinum dicuntur, ut audiat. 6.2. AMICVS SVM-
MVS deest 'eius'.

7. (= u. 971) NVM ILLE SOMNIAT EA QVAE V. hinc Vergilius (*ecl.*
8, 108) 'credimus? An qui a., i. s. s. f.?' 5

8. (= u. 972) AH DESINE compendium attulit.

11.1. (= u. 975) BENE FACTVM a gratulatione coepit. 11.2. OMNIA
compendium. 11.3. AGE ME IN TVIS SECVNDIS [REBVS] RESPICE haec
sunt, quae absolute dicuntur. Et est admonitio; sunt enim, qui
felicitate elati ne respicere quidem uelint amicos. 11.4. Et 'respi- 10
cere' est proprie retro aspicere. 11.5. Id est: quem praecedis
felicitate, non obliuiscaris.

12. (= u. 976) TVVS EST NVNC C. Lucilius in septimo (*frg.* 6 *Cha.*)
'nunc, praetor, tuus est; meus, si discesserit harno, Gentius.'

13. (= u. 977) ATQVE ADEO LONGVM EST ILLVM EXPECTARE quia 15
et audacter et artificiosissime binos amores duorum adulescen-
tium et binas nuptias in una fabula machinatus est (et id extra
261W. praescriptum Menandri, cuius comoediam transferebat), idcirco
aliud in proscaenio, aliud post scaenam rettulit, ne uel iusto

11.4 cf. *Fest.* p. 366 L.; *Isid. diff.* 1, 245, p. 202 C.; *Non.* V 84, p. 37 G.-S.; *Prisc.*
GL III 57, 9; *Cur. epit.* Don. 764

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 AMICVS] A. BT | SVMMVS] SVM B: s. uel SVMMVS *codd.* Λ | ut diximus] *om.* B
2 SVMMVS] SVMMORVM Θ || 3 deest] dicit Θ || 4 NAM C: *om.* B | ILLE] *om.* B | EA
QVAE] *om.* B: EA QVAE uel E. Q. *codd.* Λ | v. AK: *om.* B: VIGILANS Σ | ante hinc
add. v.(OLVIT) Λ | hinc] *om.* A F || 5 a.-f.] amant ipsi sibi sopmnia fingunt B
s. s.] s g Θ: f g ε || 6 AH] A N H Γ: A. N. N. Σ || 7 FACTVM] F. BT || 8 AGE ME] A. M.
B: AGE M. T | IN TVIS] IRATVS A: IN T BT: IN TI K (*ut uid.*) | SECVNDIS B (*ex*
Ter.): SECVNDIS REBVS ω | ASPICE C || 9 ab salute A | commonitio Σ (*exc.* α)
10 uolunt Θ | Et] *om.* B || 11 est proprie ACT: proprie est BK FA || 13 EST-C.]
om. B | NVNC] N(OSTE)R C | c.] CHR Θ: CHREMES Λ | septimo AK: VII° B: 7° CF:
9° T: secundo Λ || 14 homo Θ | Gentius L. *Mueller:* gentilis *Lind.:* gentili ω
15 *sch.* 13 *post sch.* 14.1 in ω | EST LONGVM B || 16 et₁] *om.* Θ | adulescentum
uel -scentium *codd.* Λ || 17 binas nuptias] *om.* C || 18 idcirco] ideo Λ
19 scaena C | rettulit-285,7 scaenam] *om.* K (*exc. sch.* 14.1, cf. *supra de coll.*
schol. in ω) | rettulit] *om.* C | iusto] multo Θ

longior fieret uel in eandem propter rerum similitudinem cogerentur.

14.1. (= u. 978) [TV DAVE ABI DOMVM] hi uersus (*sc. alter exitus suppositicius uu. 1–20*) usque ad illum (*u. 20*) ‘gnatam tibi meam
5 Philumenam uxorem’ negantur Terentii esse adeo, ut in plurimis exemplaribus bonis non inferantur. 14.2. SEQVERE ME INTVS APVD GLYCERIVM iam post scaenam itur, quia ulterius in proscaenio nihil agitur.

16. (= u. 980) NE EXSPECTETIS DVM EXEANT HVC INTVS DESPON-
10 DEBITVR mire dixit latenter se laudans: quo uerbo auidum adhuc populum audiendi adeoque cupidum et intentum ostendit, ut finem comoediae uenisse non senserit.

17.1. (= u. 981) INTVS TRANSIGETVR SI QUID EST QVOD RESTAT
artificiose poeta hereditatis iustam repetitionem ex Critonis
15 persona praetermisit, quae ei Glycerio cognita iure tribuebatur, ne uel paruae rei Critonis tractatu aut defraudatione Glycerii infuscar-
retur finis fabulae ad laetum exitum spectans. 17.2. SI QUID EST QVOD RESTAT quia narratione dignum non est quod Charinus roget.

14.1 *cf. Eugr. ad locum; de altero exitu cf. Marti 1961, p. 225; Reeve 1983, pp. 418–419; Jakobi 1996, pp. 26–27, Deufert 2003; Victor 2007, pp. 7–10*
14.2 *cf. Don. Ad. 511.2 || 16 cf. Seru. Aen. 6,890: Confert autem in compendium narrationis prolixitatem: sic Terentius propter longum actum ait ‘intus despondebitur, intus transigetur, si quid est quod restat’*

Γ; Σ {Θ, Λ}

1 longius FT | *post* in eandem in eandem *add. καταστροφήν Schopen** | bini amores *ante* propter *add. Ritschl (1845, p. 599)* | congerentur A Θ || 3 TV-DOMVM *del. Ritschl (1845, p. 597), Skutsch (1957, pp. 53–54)* || 4 natam B: gratam Θ | meam Philumenam] phil. meam B: Philumenam Λ || 5 uxorem Philumenam ε | negant AK Θ | esse Terenti Λ | ut] *om. TF* | in] *om. C* pluribus Σ || 6 ferantur Θ | ME] *om. Θ* || 7 quia] quod β || 9 NE] NON β EXSPECTETIS] EXSPECTIS A: EX B: EXPECTERIS C | HVC] HV(N)C C || 10 dicit Σ auidum] *post* populum *transp. B* || 11 ostendit] *post* cupidum *transp. B* 12 uenisse] euenisse Θ || 13 QVID EST] QVIDEM K CF: E. T || 14 petitionem Θ 15 praetermissit C | tribuatur B || 16 paruae] pate B (*u add. sup. u*) | tractatio CF | infuscaretur] non fuscaretur AK Λ (non frustraretur α): fuscaretur B: infuscar(en)tur C || 17 SI QVID EST B Λ: SI QVIDEM AK Θ || 19 rogat C

INDEX LAVDATORVM LOCORVM

Ii tantum loci memorati sunt, qui lemmatibus exceptis in Commento inueniuntur. Crassioribus litteris titulos et librorum numeros inuenias, quos Donatus ipse affert.

Caec. Ploc. frg. 11 G.	804.4	inc. frg. 27, p. 79 FPL ⁴	505.3
Catull. 72, 8	718.1	Hom. <i>Il.</i>	
		1, 255	400.2
Cic.		6, 429–430	718.3
<i>Catil.</i>			
1, 8	470.2	Hor.	
2, 6	17.1; 324.2; 772.1; 939.1	<i>carm.</i> 1, 12, 25	400. 2
<i>Deiot.</i>		<i>epod.</i> 5, 1–2	666
5	907.1	<i>serm.</i> 2, 6, 79–81	925.2
26	618.2		
<i>diu. in Caec.</i>		Lucil.	
22	136	I frg. 23 Cha.	941.1
27	565	V frg. 18	313.2
<i>Lael.</i> 89	68.1	V frg. 19	484.1
<i>Lig.</i> 30	113.1; 319.2	VII frg. 6	976
<i>Marcell.</i> 9	907.2	X frg. 2	324.6
<i>Mur.</i> 1	582.3	? frg. 91 (hex. inc. sed.)	183.2
<i>S. Rosc.</i> 15	720.2	? frg. 136 (hex. inc. sed.)	699.2
<i>Top.</i> 17	5	? frg. 10 (sep. inc. sed.)	914.1
Tusc. (?)	7.3		
<i>Verr.</i>		Lucr. 1, 124	175.5
1, 19	939.2; 946.3		
1, 28	237.2	Men. <i>An.</i>	
1, 30	857	frg. 35 K.-A.	204.4
1, 36	22.3	frg. 36	301.2
2, 1, 10	203.2	frg. 37	406.1
2, 1, 66	206.3	frg. 38	473.6
2, 2, 53	625.4	frg. 39	483.1; 483.3
2, 2, 87	809.1	frg. 41	543.1
2, 2, 149	508.2	frg. 42	592.1
2, 3, 149	931	frg. 43	611.2
2, 4, 27	218	frg. 44	726.1; 726.7
		frg. 45	794.3
Enn.		frg. 46	801
<i>Ann.</i> I frg. 9	429.3	frg. 48	919.3

<i>Eun. frg. 146</i>	959.3	frg. 67	365
		<i>Hist. II frg. 104 R.</i>	706.1
<i>Naeu. ep. frg. 52 FPL⁴</i>	55.3	<i>Hist. IV</i>	
		frg. 31	205.1; 205.2
Pers. 4, 21	770	frg. 46	907.1
		<i>Hist. ? frg. 4 (inc. sed.)</i>	94.3
Plaut.		<i>Hist. ? frg. 4,5 (dub.)</i>	310.2
<i>Asin.</i>		<i>Iug.</i>	
arg. 3	610.2	1, 1	505.1
1	186.1	1, 4	82.4
<i>Aul.</i>		6, 1	65.3
1	750.2	10, 1	35.2
558	496.1	12, 5	828.2
595	941.2		
<i>Bacch.</i>		Ter.	
frg. 9 L.	205.3	<i>Ad.</i>	
445	96.4	49	306.2
1082	68.1	51–52	36.1
<i>Capt.</i>		55	867
385	70.1	91	144.4
401	502.1	104	188.5
<i>Merc.</i>		163	175.3
225–226	430.1	165	40.7
242	147.3	209	399.4
726	502.1	247	346.4
833	663.3	304	625.5
<i>Most. 916</i>	502.1	376–378	418
<i>Pseud.</i>		486	408.2
453	251.2	487	210.3
659	770	540	17.1
828	502.1	563	175.3
1185	331.2	634	55.2
<i>Rud. 593–594</i>	430.1	643	878.2
		662–664	38.1
Prob.		754–755	510.3
frg. 44 Vel.	720.3	775	40.7
frg. 46	875.1	790	695.3
		946	167.2
Sall.		952–954	45.3
<i>Cat.</i>		<i>An.</i>	
1, 6	334.2	1	446.3
52, 27	939.1	16	959.3
<i>Hist. I</i>		30	171.1
frg. 15 La Penna-Funari	36.5	35	582.1
frg. 53	254	42	265.3

45	168.3	242	248.1; 392.1
49	155.1	243	519.2
49–50	157.1	250	428
50	168.1	271	295.1
51	49.2	277	380.6; 695.2
54	52.1	288	295.3
58	273	301	337.1
61	455.2	302	337.1; 357.3; 534.5; 576.1
63	107.1	313	314.2
69	49.4	314–315	534.3
70	praef. I, 1; 85.4	315	757.2
71	275.1; 798.5	328	649.1
73	praef. I, 1; 106.2; 338.4	328–329	711.2
74	274.3	330–332	652
75	274.1	335–336	619.4
96	145.4	336	650.1
99	145.4	360	369.3; 457.2; 457.4
100	144.2	373	704.2
102	269.4	386	620.1
106	582.3	398	314.1
118	286.4	399	620.1
132	96.2	403	447.2
139	331.1	429–430	636.3
151	262.1	450	360.1
157	49.2	446	1.7
159–160	478	469	146.2
161	676.1	470	882.3
164	206.2	473	210.3
168	49.2	501	508.3
173	338.2	506	891.3
175	180.2	523	847.2
176	241.4	552	597.3; 853.5
179	775.1	555	853.3
183	500.2	570–571	650.2
184	29.3	630	638.4
185	434.2	636	427
188	443.3; 444.2	647	423.3
190	595.2	674	703.3
192	212.3; 476.3; 476.4	690	692.4
193	559	734	751.3
204	211.1; 495.2	787	839.2
213	862.1	814–815	907.3; 919.1
219	400.1	855	876.1
236	625.2	865	955.4
239	240	939	946.3

947	939.4	240	597.4
<i>Eun.</i>		419	465.2
1-3	627.1; 55.2	493	502.1
48	558	638-639	410.4
49	249.2	744	386.2
54-55	465.1		
65	271.1; 285.1	Verg.	
85	55.1; 55.3	<i>Aen.</i>	
98	853.4	1, 4	44.3
107	469.3	1, 69	328.3
126	55.1	1, 70	328.3
130	186.1	1, 135	622
316	941.2	1, 212	607.5
374	81.4	1, 321-322	318.1
476	565	1, 425	797.1
550	16.3	1, 518	234.4
688	7.1	1, 606	96.4
695-696	250.2	1, 617-618	486.3
789	311	1, 697	362.3
994	217.2	2, 57-58	69.2
<i>Haut.</i>		2, 103	228.4
59	436.1	2, 132	656.2; 690.2
61	726.5	2, 141	289.1; 556
207	482.1	2, 244	723.4
211	192.1	2, 283	34.3
257	55.1	2, 314	138.2
477	560	2, 344	113.3
531	210.2	2, 407	142.3
921	408.4	2, 428	4.2; 189.2
<i>Hec.</i>		2, 431	540.2
prol. 1, 8	25.2	2, 434-435	519.2
prol. 2, 1-2	24.8	2, 434-435	243.2
58-59	486.6	2, 535	666
79	370	2, 602-603	883
207	550.2	2, 657-658	808
572	53	2, 670	196.2; 196.3; 410.2
643-644	250.1	2, 677-678	281.6
686	598.2	2, 283	34.3
<i>Phorm.</i>		3, 42-43	230.3
60-61	425	3, 61	16.1
71-72	192.3	3, 82	539.1
74	651.1	3, 311-312	245.2
123	876.1	3, 327	674
204	408.4	3, 480	96.4
232	496.3	3, 649-650	75.2

3, 671	437	9, 94	15.1
3, 715	1.6	9, 190	596.5
4, 115–116	167.3	9, 205	890.3
4, 117	56.2	9, 217–218	935.2
4, 317	292.1	9, 232	610.1
4, 317–318	294	9, 246	389.2
4, 333–334	582.1	9, 255–256	72.2
4, 334–335	331.1	9, 300	281.6
4, 373	425	9, 406–407	292.1
4, 379	185.5	9, 423–424	251.2
4, 401	66; 460.4	9, 448	230.3
4, 415	311	9, 782	284.2
4, 421–422	301.4	10, 45–46	291.1; 540.2
4, 479	267.5	10, 71	716.8
4, 597	545.1	10, 405	533.6
4, 599	425	10, 597	95.4
4, 600–601	718.1	10, 581	787.2
4, 645	133	10, 100	285.4
4, 675	125.3	10, 641	223.1
5, 71	24.4	11, 24–25	117.3
5, 271–272	708.2	11, 97–98	696.3
5, 386	533.2	11, 230	254
5, 805	234.1	11, 259	489.2
6, 113–114	38.3	11, 269	609.3
6, 138	102.2	11, 339	609.2
6, 232–233	128.5	11, 361	458.2
6, 238	940.2	11, 537–538	539.1
6, 318	375.2	12, 11	509
6, 337	708.2	12, 27–28	330.1
6, 485	503	12, 50–51	939.4
6, 624	270.2	12, 56	538.1
6, 300	699.2	12, 60	8.5
6, 544	868	12, 142–143	37.7
6, 641	510.4	12, 296	83.2
6, 664	331.1	12, 351–352	610.1
6, 733	937.3	12, 671	417.2
6, 871	716.3	12, 931	620.2
7, 30–32	663.4	<i>ecl.</i>	
7, 44–45	4.1	3, 1	667.2
7, 500	865.3	3, 86	3.3
7, 573	412.4	5, 20	130
8, 151	820.4	5, 22–23	130
8, 191–192	699.2	4, 10	473.6
8, 408–410	75.1	7, 53	699.2
9, 30	234.1	8, 39	77.1

8, 58	695.3	2, 204	795
8, 69	489.2	1, 208	430.1
8, 73-74	911	2, 472	75.3
8, 108	971	3, 197	408.1
9, 17	245.5	3, 258-259	279.1
9, 51	142.3	3, 347	36.3
10, 54	539.3	3, 519	412.4
<i>georg.</i>		4, 22	510.4
1, 11	808	4, 255-256	117.1
1, 24-25	577	4, 443-444	620.1
1, 164	36.3	4, 514-515	688.1

INDEX NOMINVM ET LOCORVM

Auctorum nomina exclusa sunt, quorum uerba a Donato laudantur (cf. sub "Index loc. laud."), et personarum, quae in lemmatibus et locis laudatis inueniuntur.

- Achilles: 368.1
Aeneas: 301.4
Andria (*scil. comoedia et persona*):
 praef. I, 1; praef. I, 7; praef. III, 1;
 10.1; 13.1; 14; 73.2 (*bis*); 86; 301.1;
 461.2–3
Andros (-ius): praef. II, 1; 73.2
Apollo: 726.1; 726.2; 726.3
Archylis: 228.1; 231.3
Athenae: praef. II, 1 (*bis*); 910.2
Atheniensis: praef. II, 1
Attica (-cus), Ἀττική: praef. I, 1;
 85.4; 854.2; 930.1; 930.2
Byrria: praef. III, 2 (*bis*); 301.3;
 302.5; 306.2; 324.1; 354.1; 354.4;
 412.1; 412.2; 420.2; 421; 625.1;
 710.5
Canthara: 769.3; 769.4
Castor: 486.3
Charinus: praef. II, 1 (*ter*); praef. III,
 2; praef. III, 4; praef. III, 5; 64.2;
 119.3; 301.3; 318.1; 318.2; 321.1;
 335.3; 337.1; 347.1; 347.2; 349.2;
 354.1; 354.4; 363.1; 372.2; 372.3;
 412.1; 412.2; 625.1; 639.3; 642.1;
 643.2; 692.1; 703.2; 704.1; 704.2;
 704.3 (*bis*); 708.3 (*bis*); 708.4;
 710.1; 710.5; 711.2; 957.1; 957.2;
 965.2; 969; 970.1; 981.2
Chremes: praef. I, 4; praef. II, 1
 (*bis*); praef. III, 3; praef. III, 4;
 praef. III, 5; 119.3; 132.2; 144.2;
 172.2; 241.1; 241.2; 241.4; 242.2;
 243.3; 248.1 (*bis*); 248.2; 248.4;
 251.1; 252.1; 269.3; 352.2; 361.4;
 368.1; 391.2; 393.1; 394; 532.2;
 533.5; 538.2; 593; 625.1; 716.1; 732
 (*ter*); 733.1; 734.2; 740; 744.1;
 750.1; 751.2; 751.3; 754.3; 756,
 760.1; 766.1; 767.2; 771.1; 772.2;
 776.4; 783.1; 787.1; 819; 823.1;
 839.2; 846.4; 853.3; 853.5; 898.2;
 901.1; 906.2; 915.4; 919.3; 929.1;
 939.5; 945; 950.1 (*bis*); 957.1
Chrysalus: 226.4
Chrysis: praef. I, 1; praef. II, 1; 69.2;
 69.4; 71.1; 74.1; 77.3; 85.3; 105.1;
 113.2; 129.4; 274.3; 275.1; 282.2;
 286.2; 798.1 (*bis*); 798.2; 800;
 804.4; 806; 816.2
Cicero, Tullius: 68.1 (*bis*)
Claudius: praef. I, 6
Crito: praef. II, 1; praef. III, 5; 71.2;
 533.1; 796.1; 798.1; 798.4; 843.3;
 844.1; 854.2; 872.1; 899.3; 899.4;
 904.1; 906.1; 906.2; 910.1; 913.1;
 914.2; 915.4; 919.1; 928.2; 928.3;
 943; 945; 981.1 (*bis*)
Dares: 361.4
Dauus (*uel* Dauos): praef. I, 4;
 praef. II, 1; praef. III, 1; praef. III,
 2 (*bis*); praef. III 3 (*ter*); praef. III,
 4; praef. III, 5; 28.6; 119.3; 173.4
 (*ter*); 175.1; 206.1; 206.2; 226.2;
 241.4; 338.2 (*bis*); 361.1; 372.2,
 372.3; 375.1; 382.1; 386.3; 399.3;
 408.3; 412.1; 416; 432.2; 439.2;
 449.1; 457.1; 457.2; 457.4; 457.5;
 459.1; 470.1; 471.2; 476.1; 476.3
 (*bis*); 477.4; 498.1; 517; 525.1,
 525.2; 576.1; 580.1 (*ter*); 584; 607.1;
 625.1; 663.1; 663.2; 663.5; 704.1;
 704.2; 708.3; 708.4; 710.1; 710.5;

- 711.2; 721.1; 721.2; 722.2, 723.2,
723.3; 735; 736.1; 739.2; 742.3; 743;
744.1 (*bis*); 752.1; 752.3; 754.3,
756; 760.1, 765.1; 765.2; 766.1;
767.2; 771.1 (*bis*); 783.1; 785.1;
839.2; 840, 842.2; 844.1; 849.5; 850;
855.2; 862.2; 875.2; 955.3; 963;
965.2; 969
Dido: 718.1
Dromo: 862.2
- Eιλείθυια: 473.2
Ennius: 18.1 (*bis*)
Epicurus: 959.1
Eunuchus: 959.3
- Flaccus: praef. I, 6
Fulvius, M.: praef. I, 6
- Geta: 192.3
Glabrio, M.: praef. I, 6
Glycerium: praef. II, 1; praef. III, 3;
69.4 (*bis*); 71.1; 109.1; 134; 136;
211.2; 212.1; 236.1; 268.1; 269.5;
274.1 (*bis*); 282.2; 299.3; 300.2
(*bis*); 381.2; 506.1; 524.1; 524.2;
684.2; 688.2; 708.1; 714; 806.2; 819;
846.4; 855.2; 896.2; 946.1; 967.3;
981.1 (*bis*)
Graecia: 935.1
Graecus: praef. I, 1 (lingua); praef.
I, 6 (comoedia); 13.4 (non G., *scil.*
Andria); 26.2 (integrae); 55.3
(Graeci dicunt 175.2; 400.2; 423.4;
473.2; 486.5; 492.2; 505.3; 510.1;
514; 588; 739; 796.3); 117.1
(efferre); 194.5 (pronuntiatio)
- Hecyra (cf. etiam 'Index loc. laud.'): 28.6; 301.1
Homerus (-ricus; cf. etiam 'Index loc. laud.'): praef. II, 2; 175.5
- Iuno: praef. I, 10; 473.1, 473.2, 473.6
- Latinus: lingua praef. I, 1; praef. II, 3; 28.3; 55.3 (dicunt); 194.5 (pronunties); [473.2]; 523 (diserte et l.); 542.2 (breuiter et l.)
- Lesbia: 226.4; 476.3
Lesbos: 226.4
Liber: 726.3
Lucina: praef. I, 10; 473.1; 473.5
Luscius Lanuvinus: 1.5; 7.6
- Marcellus, M.: praef. I, 6
Medea (Μήδεια): 796.3
Megalensis: praef. I, 6
Menander: praef. I, 1; 9.2; 12.1; 14; 473.6; 483.1; 726.1; 891.1; 959.3; 977
Mysis: praef. III, 3; praef. III 4; 226.4; 236.1; 236.3; 268.3; 281.2; 464.3; 476.3; 684.1; 684.2; 716.1; 721.1; 735; 742.2; 752.3; 754.3; 760.1; 769.1; 769.3; 839.2
- Naeuius (cf. etiam 'Index loc. laud.'): 68.1
Neptunus: 695.3
- Oedipus: 194.2; 194.3; 195.5 (*bis*)
- Pamphilus: praef. II, 1 (*sexiens*); praef. III, 2 (*bis*); praef. III 3; praef. III 4 (*bis*); praef. III 5; 34.1; 64.2; 69.4 (*bis*); 73.1; 81.1; 83.4; 88.1; 88.2; 88.3; 88.4; 91.1; 92; 110.3; 115.3; 115.7; 119.3; 145.3; 145.5; 172.2; 209; 211.2; 211.3; 226.2; 228.1; 236.1; 239.3; 241.4; 243.3; 248.1; 248.4; 248.2; 268.1; 268.3; 268.3; 269.1; 269.5; 270.1; 281.2; 281.5; 300.2; 301.2; 301.3; 318.1; 318.2; 326.2; 328.1; 334.3; 335.3; 347.1 (*bis*); 347.2; 349.1; 352.2; 354.4; 362.2; 363.1; 372.3; 375.1; 381.1; 382.1; 400.1; 406.2;

- 408.3; 412.1; 416; 428; 444.1; 449.1;
458.1; 476.3 (*bis*); 487.4; 552.2;
596.3; 600.2; 607.1; 625.1; 639.1;
642.1; 643.2; 647.1; 678.1; 684.1;
684.2 (*bis*); 692.1; 692.3; 702.2;
703.2; 703.3 (*bis*); 704.1; 710.1;
719.1; 756; 765.1 (*bis*); 765.2 (*bis*);
766.1; 819; 820.2; 849.5; 854.2;
901.1; 904.1; 904.2; 921.3; 929.1;
933.2; 939.5; 946.1; 950.2; 955.3
(*bis*); 965.2
Pasibula: praef. II, 1 (*ter*)
Perinthia: 10.1; 13.1; 14
Phania: 223.2; 934
Philumena: praef. II, 1 (*bis*); praef.
III, 2; 119.3; 301.2; 301.4; 306.2
(*bis*); 372.2; 391.1; 704.1; 709.4;
710.5; 957.1
Piraeus: 930.1
Plautus (cf. etiam 'Index loc.
laud.'): 18.1; 68.1
Philotis: 28.6
Phormio (cf. etiam 'Index loc.
laud.'): 28.6; 597.4
Pinacium: 226.4
Pollux: 486.3
Praenestinus, L. Atilius [Latinus]:
praef. I, 6
Probus (cf. etiam 'Index loc. laud.'): 720.3
Pseudolus (cf. etiam 'Index loc.
laud.'): 226.4
Rhamnus: 930.2
Rhamnusium: 930.1
Romanus: 771.3
Simo: praef. I, 4; praef. II, 1(*bis*);
praef. III, 1; praef. III 3 (*bis*);
praef. III 5; 54.3; 119.3; 127.4;
172.2; 206.2; 338.2; 412.1; 459.1
(*bis*); 495.1; 498.1; 552.1; 612.1;
625.1; 733.1; 819; 820.2; 823.2; 839;
853.5; 913.1; 915.4; 921.1; 928.3;
933.2; 939.4; 939.5
Sosia: praef. I, 9; praef. III, 1; 28.3
(*bis*); 28.5; 28.6; 51.1; 60.2; 61.3;
127.4; 148.3; 163; 172.1; 173.1;
173.3
Sulpicius, C.: praef. I, 6
Sunium: 930.1
Syra: 28.6
Syrus: 226.4
Terentius (-tianus): praef. I, 1;
praef. I, 7; praef. III, 6 (*bis*); 1.1
(*bis*); 1.2; 7.6; 9.2 (*bis*); 14 (*bis*);
18.2; 55.4; 57.1; 68.1; 119.3; 120.2;
228.2; 235; 267.3; 285.1; 301.1-2
(*bis*); 325; 483.1 (*bis*); 771.3; 794.3;
891.1; 978.1
[Thermo, Q. Minucius]: praef. I, 6
Thylacus: 226.4
Turnus: 509(*bis*); 939.4
Turpio, L. Ambuius: praef. I, 6
[Valerius, L.]: praef. I, 6
Vergilius (-lianus; cf. etiam 'Index
loc. laud.'): praef. II, 2; 38.3;
473.6
Vlixes: 368.1

INDEX EXEGETICVS ET GRAMMATICVS

Hoc indice continentur uerba, quae praecipue ad exegeticae artis lexin et Grammaticam pertinent.

- ablatiuus: 614.2; 940.4
 absolute: 180.1 (accipere); 188.3;
 482.2; 817.1; 975.3
 absurdum: 447.2
 abundantia (-dans, -do): 55.1
 ('plérique' ex abundanti); 90.2
 ('quicquam'); 100.1 ('suam'); 201
 ('etiam'); 239.5 ('ante' ... aut ...
 'prae'); 315.1 ('ad'); 508.2 ('re');
 521.2; 572.2; [577]; 579; 637.2;
 639.2 ('ad'); 837.2; 967.1
 ('hominum')
 accipio (*scil. aliquid pro/ut*): 17.1;
 25.1; 180.1; 196.3; 205.1; 414;
 599.1; 647.1; 651.3; 655.4; 784.1;
 926.1; 933.1
 accusatiuus: 173.4 (pluralis 580.1);
 676.2; 758.1; 940.4 (pro ablatiuo)
 actio: 28.1 (scaenica); 404.3 (ex ...
 tribus consistit); 795
 actus (-uosa): praef. I, 3 (amatorum
 adulesc. ...); praef. II, 3
 (diuisionem actuum; actum ..
 finitum); praef. III, 1 (primus);
 praef. III, 2 (secundi ... haec sunt);
 praef. III, 3 (tertio ... haec
 attribuuntur); praef. III, 4
 (quartum per haec intellegimus);
 praef. III, 5 (in quinto actu); praef.
 III, 6 (distinctione); 722.1; 965.1
 addo (*scil. uerba uel personas*): 8.7;
 28.3; 37.4; 37.6; 55.1 (necessario);
 151 ('diceret'); 267.5 ('quae');
 268.3; 269.1; 301.2 (personas ...
 fabulae); 321.1; 328.1; 346.3; 347.1
 ('certe'); 348.3 (tempus 382.4;
 582.2; 603.1; 684.4; 922; 953);
 352.2 ('iam'); 353.1 (addita
 aspiratione); 614.1 ('me'); 629.2;
 637.2 (ἤθικῶς); 754.5; 891.4
 ad aliquid: 37.4; 176.2; 476.3
 adiectio: 55.1 (*bis*); 61.1
 admiratio: 663.1 (cum a. pronunt.
 719.2); 750.2; 843.1 (cum a. dicit);
 951.2 (admirationis est)
 adnotare: praef. I, 10; 300.3; 808;
 946.3
 aspiratio: 353.1
 aduenticius: praef. I, 9
 aduerbialiter (-lis): 40.7; 83.5; 340.2;
 841.2
 aduerbium: 25.3 ('postremum'
 322.4); 278.1 ('porro' 596.4; 731);
 284.1 ('ferme'); 303.2 ('usque');
 356.1 ('ubi' 848.1); 389.2 ('hic');
 460.3 ('ferme'); 474.3 (*bis*;
 'ridiculum'); 533.5 ('optato');
 582.2 (temporis aut certa ... aut
 incerta); 598.2 ('age'); 706.1
 (prohibentis); 716.2 ('ne' ...
 percontantis); 716.7 (admirantis
 744.2); 720.1 ('facile' ...
 confirmantis); 855.3 ('ellum' ...
 demonstrantis); 855.4
 (compositum)
 aemulatio: 6.3
 aestimantis (-ationis): 284.1
 (aduerbium 460.3)
 alias: 142.3 (*bis*); [229.1]; 278.1;
 346.4; 487.1; 500.2; 731
 alii: 17.1 (*bis*; *scil. Terenti interpretes*
 429.3; 430.2; 476.3; 476.4; 629.1;
 801; 855.3; 933.2; 939.3; 950.2;
 958.2); 236.1 (in aliis, *scil.*
codicibus 599.1; 963)

- aliter (*scil. loc.*): 188.5; 234.3; 699.2 (*bis*); 876.1
- amphibolia: 156.5; 564.1; 955.3
- antiqui (-que): praef. III, 6; 188.5; 200.3; 335.4; 435.2; 526; 817.1
- aptus: 13.3; 38.1; 68.2; 469.1; 486.3; 496.3; 638.1; 666
- argumentum: praef. I, 9 (obscuritas); praef. II, 2 (nouissimae a. res); praef. III, 1; 1.5 (in prologis a.); 9.2 (a. componit, *scil. Menander*); 12.5 (in rebus); 18.2 (ab exemplo); 28.1–2 (*bis*; a. narratio); 51.2 (per coniecturam); 62.1 (latens); 64.2 (adiuuare); 74.1 (ex a.); 99.2 (pro a.); 105.3 (ad necessitatem); 127.4 (amoris a.); 139.1 (fiduciam praeferre a.); 142.1 (ex coniectura 144.1; 367.2); 164.2 (a natura); 173.2 (quod supra); 220.1 (pars); 221.1 (totius summae a.); 249.3 (coniecturale); 272.4 (a consequenti); 274.1 (pertinere ad 338.1); 282.2 (a. est 354.3; 837.1); 299.4 (reuocatio ad); 352.3 (falsarum n. 457.2; 457.4); 366.1 (signum); 366.2 (a consequentibus); 380.5 (a necessario); 456.1 (dicere); 491.1 (a.: non factum cum fieri oport. 654); 512.2 (ex factis, dictis, rebus, personis); 546.2 (ab utili); 597.2 (a possibili); 769.2 (infirmum); 796.1 (debere a.); 835.1 (a persona); 849.5 (ex a.); 923 (pars); 925.1 (fabulae)
- ars: 30.5 (ἀπὸ τῆς ἀρετῆς); 32; 33.1; 328.4; 608.1; 965.1
- articulus: 532.1; 643.2 (omnis defensionis); 844.1; 916 (nuptiarum)
- artificiose: 38.2; 69.4; 75.4; 106.2; 325; 372.3; 642.1; 875.5; 901.1; 981.1
- asseueratio (-uus): 100.1; 178.1; 401.1; 410.2 ('numquam'); 519.1 (magna); 693 (a nomine ... incipias); 802 (salutantis)
- auctius: 586.2; 663.3 (particula 694.1)
- auctor (*scil. poet. uel script.*): praef. II, 2 (*bis*); 18.1; 555.2 (sententia sine a.)
- auctoritas (*scil. poetica*): praef. I, 7; 18.1; 18.2
- auditor: 24.1; 116.2; 303.3; 352.3
- bene: 28.4; 30.4; 37.5; 38.1; 38.2; 38.3; 45.3; 55.6; 73.3; 74.2; 82.1; 86; 99.4; 116.2; 127.3; 129.3; 156.5; 200.2; 230.1; 281.6; 301.4; 312.2; 347.2; 351.2; 352.2; 354.1; 361.1; 367.2; 375.2; 434.2; 439.1; 440; 444.1; 446.2; 454; 455.1; 462.2; 464.3; 469.2; 471.2; 476.2; 476.3; 477.3; 489.3; 511.2; 525.2; 546.4; 551; 592.2; 595.4; 600.1; 600.3; 606.2; 612.1; 617.3; 618.1; 679.2; 684.5; 702.1; 718.1; 730.1; 733.1; 734.2; 743; 751.2; 775.1; 776.1; 788.1; 815.2; 816.2; 819; 820.3; 854.1; 855.1; 859; 860.2; 896.2; 897.1; 914.2; 935.1
- bonus: 399.3 (οἰκονομία); 410.5 (dictum); 605 (ironia); 876.2 (*bis*; significatione); 906.1 (initium)
- breuitas (-ter): 358; 514; 542.2; 582.3; 965.1
- canticum: praef. I, 8
- casus (*scil. gram.*): 476.4 (genetiuus singularis); 490.3 (datiuus 656.2; 690.2); 614.2 (ablatiuo); 676.2 (accusatiuo); 758.1 (*scil. septimus*)
- catastrophā (καταστροφή): praef. I, 5 (paene tragica); 796.1; 849.5
- character: 773.1 (imitatiuum); 808 (comico 832)

- comicus (-ce): praef. II, 2; 105.3
 (mortes); 206.1 (deliberatio); 226.4
 (seruorum); 235 ('numquidnam');
 404.1; 459.1 (poetarum); 463.1;
 597.1 (stili); 808 (characterem
 832); 811
- comoedia: praef. I, 1; praef. I, 10
 (palliata); 28.2 (periocham); 85.4
 (nomen); 106.3; 301.1 (unius
 adulescentulis); 473.4; 580.2 (in
 meliorem partem); 716.1; 726.2
 (bis); 726.3 (Apollini dicata); 789;
 865.4 (tragicum); 925.2 (fabula);
 965.1; 977; 980
- compendium: 228.2; 286.3; 347.3;
 441.2; 906.1; 906.2; 965.2; 972;
 975.2
- compositio: 542.2
- compositum: 499.3 (pro simplici
 832); 598.5–6; 855.4
- coniectura (-ralis): 51.2 (per c.
 820.2; 834; 872.1); 142.1; 144.1;
 249.3 (argumentum); 353.4; 367.2;
 387.1; 511.3
- coniunctio: 3.1; 278.1; 487.2; 489.2;
 510.2; 849.2
- consentiuus: 205.1
- consuetudo (*scil. dicendi*): 118.1
 (bis); 187.2; 315.1; 361.2; 483.1;
 484.1; 937.2
- controuersia: 820.2
- corripio (-rrepte, -rreptio): 17.1;
 81.3; 184.1; 299.2–3 (bis); 300.3;
 329.3; 399.5; 481.4; 678.2; 946.2
- critici: 808
- datiuus: 490.3; 656.2; 690.2
- declino (-natio): 27.1; 254; 267.2;
 532.2; 608.3
- deest: 10.4; 29.2; 30.3–4 (bis); 34.4;
 52.1–2 (bis); 61.4; 65.2; 82.2; 83.6;
 93.2; 94.2; 119.3; 138.2–3 (bis);
 145.1; 149.2; 186.3; 188.1; 188.4;
 191; 232; 234.5; 285.1; 285.2; 300.1;
 300.4; 327.3; 336; 340.1; 345.2;
 347.4; 349.1; 357.1–2 (bis); 361.2;
 381.6; 395.5; 437; 468; 469.4; 477.2;
 482.1; 496.3; 533.3; 535.2; 556; 598;
 631; 655.2–3 (bis); 664; 669.1; 712;
 728.1; 752.1; 839.3; 841.1; 848.3;
 849.1; 853.2; 869.1; 970.2
- demonstratio (-tius): 180.2; 186.2;
 351.3
- deriuatio: 448.1 (causae 820.2)
- deuerbium: praef. I, 8
- digamma: 174.3; [580.1]
- diminutiuus: 55.6; 369.1
- distinctio (-nguo): praef. I, 7; praef.
 II, 3; praef. III, 6; 145.2 (incerta
 228.3); 118.3; 118.5; 332
 (interposita); 429.4; 643.1; 720.3;
 915.2; 926.1; 938.1; 958.1
- distributio (tripertita): 49.3
- diuido (-uisio): II, 3 (actuum); III, 6
 (fabulas); 49.2 (istae diuisiones);
 49.4 (in narratione); 155.1; 356.2
 (a summo ad imum)
- eleganter (-ns): 7.7; 73.2; 318.1;
 319.1; 395.4; 513; 625.1; 955.3
- emphasis: 787.1; 810.2; 145.5
- error (*scil. fabulae*): praef. II, 1;
 220.1; 221.1; 404.1; 904.1
- exclamatio (-mo): 246.1; 246.2;
 350.1; 420.2; 642.1 (tragica e.);
 716.7; 719.2; 744.2; 769.1
- exemplar: 978.1
- exemplum: 18.2 (ab e.); 91.1 (ad e.);
 274.3 (de e.); 481.3 (in e.)
- exiguitas: 178.1
- exordium: 582.1
- exquisite: 280.2
- extrinsecus: 870 (assumendum)
- fabula: praef. I, 1; praef. I, 9 (bis; in
 principio ... partibus); praef. II, 1
 (bis; error in fabula; nodum);
 praef. II, 2 (bis; initium ... finis);
 praef. II, 3 (Latinis); praef. III, 6

- (Terentianae); 7.6 (edebat); 10.1; 25.2; 27.2; 28.2 (fundamenta); 64.2 (argumentum); 73.2 (nomen); 236.1 (in fine); 301.1; 301.2 (personas addidit fabulae); 347.3 (longitudine); 404.1; 477.1; 533.1; 533.5; 747.2; 851.2; 904.1; 925.2 (*bis*); 957.2; 977; 981.1
- facetia (-te): 194.3; 228.1 (*bis*); 463.1 (comice et f.)
- figura: 3.2; 29.2; 63.1; 171.2; 204.5; 230.3 232.1; 285.1; 300.1; 502.2; 607.4; 607.5; 609.3; 794.2; 823.1; 881; 964.1
- figuratus (-te): 55.2; 55.4; 55.5
- frequento (-enter): 228.2; 335.1 ('ne' pro 'non'); 398.5 (apud ueteres); futurum (*scil. tempus*): 167.2; 596.4
- gemino: 25.4 (-ta, *scil. littera* 173.4, 580.1); 353.1 (-uit syllabam)
- genetiuis: 194.5; 338.3 (singularis 476.4)
- genus (*scil. gram.*): 194.3 (immutationum); 250.2; 254 (declinationis); 463.3 (per genera 607.4); 506.4; 542.2 (compositionis); 616.1 (contumeliae 754.2); 625.3 (interrogationis); 638.1 (repetitionis); 807.1 (nouo); 932 ('cuam')
- gestus (-tio): 88.3; 110.1; 175.1; 175.3; 180.2; 183.1; 184.4 (uernili); 206.2; 228.2; 310.1 (scaenico); 332; 415; 722.1; 753.2
- Graeci (-ca/e, -cum): cf. "Index Nominum"
- grauis (-iter, -tas): 185.2; 190.1; 268.4; 276; 285.4; 403; 582.1 (inceptio); 616.1; 658; 891.1; 913.1; 913.3; 920
- 460.1; 571.3; 816.1
- imitatio (-iuus): 194.4; 387.2; 773.1 (-tium characterem); 780
- immutatio: 194.3
- imperatius: 29.1; 85.1; 598.1; 868
- impersonaliter: 129.2; 147.1; 403
- indicatius: 381.8
- infinitiuus (*scil. modus*): 167.2
- infirmatio: 643.2
- intellegunt: 205.2
- interiectio: 125.2 (admirantis 500.2); 194.1 (irascentis); 267.4 (optantis); 302.4 ('uae'); 345.1 ('euge'); 420.2 ('hem' 462.3); 667.1 (intentionem audientis exposcens 748); 751.1 ('au' 781); 846.3 (perturbati)
- interpono: 332; 901.1
- interrogo (-gatio): 17.1 (cum i. 184.6); 137.1; 163; 184.5-6 (*bis*); 235; 299.3-4 (*bis*); 301.3; 301.5; 302.5; 321.2 (miram); 384.2; 399.1; 598.7 (callidam); 616.1 (grauis); 625.2; 625.3; 665; 702.2; 708.3; 741.2; 763; 800; 803.1; 804.1; 843.1; 872.4
- inuentio (*scil. poetica*): 228.1
- inuidiose (cum inu.): 269.1; 270.1; 281.5; 509; 558; 830; 891.2
- ioculariter: 436.2; 955.2
- ironia (εἰρωνεία): 185.5 ('scilicet'); 204.1 (i. est 489.1; 692.3; 869.2); 315.2 (per i.); 315.4 ('nihil'); 436.2 ('uir'); 552.3; 595.2 (latet); 604 (bona); 616.1 (prosequitur); 650 (dixit); 668.2 (sonandum cum i.); 703.2 (cum i. dicitur); 755.1 (ad i. refertur); 787.1 (dicit cum i.); 846.2 (maior); 915.3 ('hic')
- (ad)iungere (*scil. uerba*): 54.1; 55.2; 267.3; 303.4; 526; 868
- honestus (*scil. rhet.*): 24.6 (ab h.); 68.2 (sententia); 274.2; 381.8; Latinus (-ne): cf. "Index Nominum"
- lectio: 1.7 (secunda); 205.2 (uera)

- lector: praef. II, 3; 69.2; 310.1
legitur (et): 8.6; 40.3; 40.6; 70.2;
81.3; 155.3; 167.1; 202.4; 287;
289.4; 290; 307.2; 344.2; 348.2;
459.4; 489.4; 536.1; 538.2; 572.4;
592.1; 615; 627.2; 638.2; 646; 650.3;
653.2; 656.1; 745.2; 784.1; 825
lemma: 569
lentus (-tudo): 267.6 (responsio);
754.1 (lentius dictum); 764; 765.1
(pronuntiasse); 804.3
locutio: 55.2 (attendenda, figurata);
57.3 (separanda); 182; 381.8
(honesta)
metaplasmus: 572.4 (συγκοπή)
mire (-rus, -randus): 10.3; 32; 36.5;
37.6; 57.1; 73.1; 88.4; 129.2; 131.2;
135.1; 138.1; 139.1; 140
(dissimulatio); 144.2; 145.6; 154;
163; 182 (locutio); 185.1; 188.2;
221.2; 230.2; 250.4; 254; 278.4;
297.2; 321.2 (interrogatio); 334.3;
338.2; 347.3 (compendia); 358
(breuitas); 360.2; 380.4; 386.1;
412.1; 443.3; 444.2; 447.2; 450.1;
491.2; 494.1; 524.2; 539.1; 612.2;
632.1; 632.2; 637.2; 642.1; 695.1
(uerecundia); 717; 732; 744.1;
810.1; 865.4; 875.2; 896.3
(grauitas); 910.1; 937.4; 965.1
(ars); 980
moraliter (ex/de more): 85.4; 96.4;
102.3 (ex uetere m.); 184.4; 239.2;
240; 360.2; 639.3; 771.1 (Romano)
narratio (-tius, -rro): praef. II, 2;
praef. III, 1; 1.5; 9.1; 28.1; 28.2;
49.4 (*bis*); 88.4; 108.2; 172.1; 220.1;
221.1; 224.2; 324.1; 352.3; 354.1–2;
359.3; 707.6; 708.4; 709.1; 734.1;
925.2; 957.2–3; 969; 981.2
necessarius (-ssitas): 51.1 ('is'); 54.3
(locus respondendi); 55.1
('omnes'); 68.2 (sententia); 105.3
(argumenti); 121.1 (excusatio);
172.1 (persona); 173.4; 254
(declinationis); 277.5; 446.1; 447.2;
580.1 (digamma); 800
negatio (-tius): 88.4 (facti); 205.1
(*ter*; duae n. unam consentiam
faciunt; tres n. pro una n.
accipiuntur); 384.3; 546.1
(syllogismus n. 569); 807.1
(exoptationem pro n.)
nodus: praef. II, 1; 404.1
nomen: praef. I, 1; praef. I, 6; praef.
II, 1; 1.1; 45.1; 69.2; 71.1; 73.2;
85.3; 85.4; 86; 88.2; 112.2; 146.2;
190.1; 199.1; 218; 226.4; 242.3; 276;
380.4; 437; 439.1; 474.3; 476.3;
484.2; 612.1; 636.1; 693; 765.1–2
(*ter*); 769.3; 776.2; 896.2; 914.2
nominatiuus: 138.3 (plurali 338.3);
173.4; 476.4; [580.1]
nos: praef. III, 6; 71.2; 74.4; 105.1;
127.3; 171.2; 223.1; 443.6; 470.2;
482.2; 521.3; 545.1; 608.3; 611.1;
614.1; 720.5; 758.4; 796.3; 803.2;
855.2.
nota: 259.2; 398.5; 421; 473.4; 506.4;
545.2; 549; 586.1; 614.2; 638.1;
798.2; 865.3
noue: 241.3; 242.1; 252.2; 587; 754;
794.1
numerus (*scil. gram.*): 383.1
(singularis); 547.2 (ex plurali
singularem); 607.5 (figura ... per
numeros); 626 (singulari et
plurali); 627.1 (intulit ...
pluralem)
obtestatio: 291.1; 295.5; 540.2
operatio (*scil. uerbor.*): 37.1
opportune: 85.3; 684.2; 758.4
oratio: praef. I, 9; praef. III, 2
(callida); 12.2; 12.3 (ad res); 12.4
(*bis*; in cogitatione ... et in
prolatu); 12.5 (*bis*; in sentiētiis ...
poema); 28.1 (senilis); 55.1; 55.3;

- 232 (in uultu); 236.5 (dilatare);
251.3 (pauca uerba); 285.3
(praeparatio et quasi uestibulum
o.); 285.4 (inceptio 582.1); 286.5
(interruptam); 330.2 (pars o.
361.3; 371.1; 550.2; 608.2; 875);
344.3 (compleret); 407; 597.1 (ad
fucum o.); 685.2 (mollis); 722.1;
736.1 (*bis*); 743; 762
(turbulentam); 763
(superuacuum); 854.1
(interturbare); 877.4 (auertere o.);
893 (titubans et balbutiens)
- oratorius (-rie): 8.5; 261.1; 278.4;
352.1; 520.2; 612.3; 856.2; 891.5;
910.1; 913.1
- ordo: praef. II, 2; 4.1; 11.1 (est ordo
94.2; 135.1; 289.1; 486.5; 538.1;
753.3; 755.2; 818.2; 834; 937.4);
18.1 (o. non est seruatus); 279.1
(non o. reddidit); 339 (*bis*; o.
locutus); 401.2; 731; 806.2
- ornatiuus: 486.3 ('per ecastor');
742.1 ('hercle')
- palliata: praef. I, 1; praef. I, 10
- participium: 42.2; 156.1; 647.1;
938.2
- particula: 663.3 (auctiua 694.1);
742.1 (ornatiua)
- percutio: 613.1
- periculum (*scil. fabulae*): praef. I, 2;
301.1; 404.1; 533.1; 844 (in ...
articulo p.)
- persona (*scil. gram.*): 66 (secunda
367.2); 179.2 (tertia 460.4; 877.4)
- perturbatio (-tus): praef. III, 3; 134;
261.2; 342; 450.3; 607.1; 625.1
(elegans p.); 846.3 (interiectio p.);
850; 851.2
- plenus (-ne; *scil. gram., rhet.*): 8.7;
75.3 (ad plenum 167.3; 378; 407;
447.1–2); 127.4 (argumentum);
223.1; 447.1 (*bis*; pronuntiationis);
554 (uox); 572.4; 600. 4 (dixit)
- pluralis (-liter): 173.4; 338.3; 383.1;
389.1; 476.4; 547.2; 580.1; 604; 626;
627.1; 696.5; 891.5
- poeta: praef. I, 7 (nomen 1.1; 1.3;
ἀπὸ τοῦ ποιεῖν 3.3; 6.3); praef. I, 8
(*scil. Terentius*); 1.2 (nouo); 1.5;
7.7; 28.2 (uirtute); 54.3; 105.3;
119.2 (artifex); 312.5; 314.1; 347.3;
428; 459.1 (*bis*); 470.1 (*bis*); 607.1;
732; 798.4; 849.5; 851.2; 906.2;
915.4; 981.1
- poeticus (-ce): praef. II, 2 (*bis*);
169.1; 228.1 (inuentiono)
- praeparo (-ratio): 4.3; 285.3
(‘uestibulum orationis’); 352.3
- praepositio: 42.2 (‘aduersum’);
303.2 (*bis*; duae ... ‘usque’ ... non
p.); 303.4 (*ter*); 492.2 (‘temnor’);
539.2 (‘ad’); 663.3; 758.4 (sine p.)
- praestruo: 119.3; 274.1; 607.1
- praeteritum (*scil. tempus*): 281.6
- productio (-co, -cte): 17.1; 29.1;
81.3; 229.2; 459.3; 496.4; 473.1;
597.1; 615; 678.1; 684.3; 784.1;
946.2
- profero: 82.1; 219.2; 238.1; 277.5;
285.4; 584; 723.1; 794.3; 855.3
- prologus: praef. I, 5 (acer et
asperatus); 1.2; 1.5; 6.1; 25.2; 28.2
- pronomen: 6.1; 51.1 (*bis*); 140;
199.1; 263.1; 271.1; 310.1; 330.1;
386.1; 439.1; 450.3; 484.2; 504.1;
582.1; 727; 855.3 (*bis*); 855.4
- pronuntiatio (-nuntio): praef. I, 7;
17.1 (cum interrogatione); 81.1;
102.1; 178.1; 194.5; 196.1; 226.3;
327.5; 360.3; 380.3; 380.5; 383.2;
447.1; 469.1; 486.1; 499.1; 505.1;
552.1; 625.3; 663.1; 667.3; 709.3;
719.2; 753.1; 765.1; 773.2; 867;
958.1
- prooemium: 312.5
- proprietas: 243.2
- proprius (-rie): 1.6; 9.2; 16.1; 27.2;
30.1; 39.2; 83.1; 102.5; 117.2; 117.3;

- 128.5; 132.4; 148.1; 161.1; 217.2;
239.3; 239.4; 251.2; 285.1; 298.1;
346.1; 353.3; 366.1; 519.2; 617.1;
669.1; 669.2; 710.1; 716.3; 770 (p.
anibus); 771.3 (p. Terentii 891.1);
886.1 (p. parentibus); 892 (p.
patribus); 924 (p. de naufrago);
925.2 (fabulae p.); 930.1; 959.1–2
(*ter*; de diis ... ad homines); 975.4
proscenium: praef. II, 3 (*bis*)
prouerbale (-ium, -ialiter): 40.7;
161.1; 190.5; 214; 248.2; 306.1;
381.7; 426.1; 566; 778.2; 845.2
- qualitas: 226.4; 263.1; 484.3; 643.2
(concessiuam); 878.1
- ratio: 7.4; 56.2 (extra r.); 74.3
(contra r.); 164.1; 187.2; 188.2
(mira r.); 312.5; 315.1; 442.2; 470.5;
481.3 (*bis*); 484.1; 747.2; 853.1;
937.2
- ratiocinatio (-tiua): 142.1; 470.4;
835.2
- rectus (-cte): 22.1; 55.5; 74.1; 173.4;
335.3; 357.3; 546.1; 580.1; 608.3;
696.2; 735; 741.1; 806.2; 914.4;
955.2
- repeto (-etio; *scil. uerba*): 112.3;
239.1; 301.3; 338.3; 348.4 (*bis*;
'obtundere'); 404.3 (*bis*); 499.2;
638.1 (-tionis genus); 643.1–2;
688.1; 762; 763; 765.1; 765.2; 776.2;
785.1; 860.1; 875.5 (*bis*); 883; 981.1
- resolutio: 851.2
- responsio: 192.1; 267.6; 802; 804.4
- scaena: praef. I, 10 (inuocatio post
scaenam 473.4); praef. II, 3 (*bis*;
uacua ... superior); 10.1 (prima
14); 28.1–2 (haec 338.1; 375.1;
404.1; 412.2; 432.1; 457.1; 459.1;
481.1, 607.1; 684.1; 716.1; 722.1
actuosa; 820.1; 842.1; 957.1); 226.1
(altera); 457.3 (de aduentu
mulierum ... in scaenam); 459.2
(principium); 740 (fraudibus
instructa); 977 (post scaenam)
- scaenicus: 28.1 (actio); 310.1 (gestu)
- sensus: 1.5 (s. hic est 330.2; 619.2;
681; 958.2); 12.2; 13.1; 25.2 (ut sit
s. 380.5); 74.3 (sine s.); 110.1;
118.1; 180.2; 315.2; (s. est 324.2;
495.5; 611.4; 702.3); 470.3; 470.4;
470.5; 655.6; 704.2; 844.5 (*ter*);
862.1; 891.1
- sententia: 12.5 (oratio in s.); 36.3;
45.1 (uerbum, ἄξιωμα 45.3; 426.2);
60.2 (prudentia); 61.2
(peruulgata); 67 (improbatur);
68.1 (παράδοξος, ἀμφίβολος);
138.2; 219.2 (proferre 238.1); 242.2
(mutare); 250.3; 265.1 (congruit);
274.3; 311 (*scil. Vergili*); 330.1 (a
pronominebus incipientes); 347.1
(certa); 426.1–2 (*bis*; prouerbium
et s. ... 'uerbum' pro 's.');
- 462.1
(contrariae); 478 (redit ad s.);
555.1 (γνώμη); 555.2 (sine
auctore); 572.3 (secedere de s.);
679.4 (utilis); 718.3 (Homeric);
794.3 (a Terentio s.); 959.3
(Menandri); 961 (supra dictam)
- sermo: praef. III, 2; 28.1 (s. longus
ac senilis oratio); 206.2; 459.2;
462.2; 763; 853.3 (conuenit)
- sermocinatio: praef. III, 3
- significare (-catio, -nter): 3.1; 4.2;
15.1; 35.4; 45.3; 81.1; 132.3; 142.3;
152.2; 154; 175.3; 206.3; 208.2;
286.3; 363.4; 369.1; 371.2; 386.1;
399.4; 400.2; 438; 441.2; 443.5;
460.3; 461.3; 462.1; 483.1; 484.2
514; 564.2; 572.3; 580; 602.2; 613.2;
615; 636.1; 648.1; 656.2; 663.3;
676.2; 690.2; 695.1; 696.5; 703.2;
763; 803.1; 804.2; 804.3; 846.4;
855.5; 872.5; 876.2; 878.1; 879.2;
921.2; 950.1; 957.4

- simplex (-liciter; *scil. uerb. et sim.*):
 [146.4]; 291.6; 315.2; 461.1; 499.2;
 723.3; 832
 singularis: 173.4; 338.3; 383.1;
 389.1; 476.4; 547.2; [580.1]; 626
 soloecismus: 844.4
 spectator: praef. II, 2; 175.1; 310.1;
 432.2; 456.3; 459.1; 495.1; 498.1;
 746.2; 957.3
 specialiter: 18.1; 230.1; 253.2; 369.3
 stilus: 12.2–5 (*quater*); 597.1
 stomachus (-chose, -antis): 216;
 237.2; 239.1; 301.6; 375.2; 400.1;
 726.5; 895
 subaudio (-tio): 33.2; 57.1; 93.2;
 94.1; 179.2; 210.5; 271.2; 277.1;
 315.3; 489.3; 528; 627.3; 633.1;
 641.3; 655.6; 784.2; 803.2; 889.2
 subdistinctio (-nguo): 11.1; 55.3;
 75.1; 88.1; 348.5; 815.3; 926.1
 subiunctiuus (*scil. modus*): 381.8
 subiungo: 120.2; 250.3; 511.2; 540.1;
 601.1; 607.4; 641.1
 sufficio: 51.4 (unum 'ex');
 235 ('quid'); 239.5; 327.1 ('ne');
 335.4 (pro 'sufficit'); 369.1
 (diminutivae ... dixisse); 455.2
 ('per'); 485; 604; 684.2
 syllaba: 173.4; 229.2; 353.1; 496.4;
 508.2; 580.1
 syllogismus: 546.1; 569
 tractatio (*scil. uerbor.*): 37.1
 tragicus: praef. I, 5; praef. II, 2
 (auctores); 105.3 (mortes); 606.1;
 642.1 (exclamatio); 865.4
 translatio: 82.3 (ex ... ferarum
 386.2); 266; 348.4 (a fabris); 399.2;
 480 (ex ... maris); 897.2 (oneris);
 933.1 (a pecudibus)
 uarietas (uarie): 549 (-tas
 suauissima); 594
 uenuste: 112.3; 169.1
 uerisimilis: 69.4; fallacia 220.2;
 277.4; 469.3
 uersus: 10.1; 68.1; 120.2
 (subiungere duos u.); 457.4; 759;
 978.1 (negantur Terentii esse)
 uerto: 55.2
 ueteres: 55.3; 167.1; 218; 251.3;
 335.1; 398.5; 426.2; 433; 481.2;
 490.6; 492.2; 508.2; 521.3; 542.2;
 580; 608.3; 614.1; 656.1; 716.1;
 720.2; 750.2; 775.2; 855.2; 855.3
 uis (*scil. uerbi*): 184.5 (uerbi 243.2);
 184.5 (negantis, -ndi u. 625.2);
 263.1 (in pronim. 271.1); 401.1;
 684.3
 uitium (-tiosus): 15.2; 45.3; 57.2;
 372.1; 882.1
 uocalis (-litas): 173.4 (littera 580.1);
 505.2
 uultus (-tuose): 119.1; 119.3; 120.1
 (*bis*); 123; 183.1 (seruili); 184.4;
 226.3; 232.1; 363.2; 380.3; 381.6;
 447.2 (uersipellis); 552.1 (laeto);
 753.2; 950.1

INDEX GRAECVS RERV ET VERBORVM

- ἀμφιβολία (-λος): 68.2; 261.1; 262.2;
 896.1
 ἀνακόλουθον: 11.2; 94.3; 245.6;
 570.2; 650.2; 837.1; 881
 ἀνάμνησις: 105.2
 ἀναφορά: 51.1
 ἀναστροφή: 171.2; 211.4
 ἀνθυποφορά, (κατὰ): 396.3
 ἀντέθηκεν τῷ: 30.4
 ἀντίθετον: 158; 798.3
 ἀντίφρασις, (κατὰ): 128.1; 782
 ἄξιωμα: 45.1; 45.2; 240; 175.2
 ἀπόδοσις: 279.3; 288.2
 ἀποσιώπησις: 149.1; 165; 381.6;
 469.4; 747.1; 767.1; 790; 872.2–3
 (*bis*)
 ἀποστροφή: 312.1
 ἀρχαϊσμός: 55.2; 55.4; 147.3; 365;
 964.1
 ἀρχαίως: 106.4
 αὔξησις: 139.2; 236.5; 278.2; 280.1.
 αὐτως: 175.3 ('*sic*')
 ἀσύνδετον (-δέτως): 127.5; 285.1;
 938.1

 δεικτικόν (-κῶς): 30.2; 125.3; 237.2;
 333.2
 δεινότης: 910.1
 διηγηματικός: 221.2
 διλογία: 596.1
 δύο δι' ἐνός: 230.3; 493.4

 εἰρωνεία (-νικῶς): 204.1; 436.2;
 505.1
 ἔκβασις, (ἀπὸ τῆς): 385
 ἐλάττωσις, (σχήμα): 794.1
 ἔλλειψις: 57.1; 120.2; 129.1; 149.2;
 191; 285.1; 300.1; 300.4; 469.1;
 469.3; 609.3; 645.3; 869.1; 872.5;
 886.2
 ἐλληνισμός: 204.5, 543

 ἔμφασις: 18.1; 37.3; 384.1; 810.2;
 281.6
 ἐμφατικός: 96.3 (-τικώτερον); 281.6
 (-τικῶς)
 ἐπανόρθωσις: 190.4
 ἐπίτασις: praef. I, 5 (*tumultuosa*)
 εὐρήματα: 481.1
 εὐφημισμός: 204.2; 435.2; 568; 696.4
 ἐφεξήγησις: 794.2

 ζεύγμα: 33.2; 494.2

 ἦθος (-ικῶς; ἐν -ει): 560; 637.2;
 875.5

 ἰδιωτισμός: 82.6; 118.2

 λῆμμα: 546.1
 λοιπόν, (τὸ): 25.3

 μετάληψις (-μπτικῶς): 502.2;
 533.4; 674
 μεταφορά (-ρικῶς): 192.2; 208.4;
 480
 μηχανή, (θεῶν ἀπὸ): 28.2
 μίμησις: 110.1; 286.1; 773.1; 773.2
 μιμητικός: 221.1

 οἰκονομία: 228.1 (*bis*); 399.3; 459.1;
 481.1; 623
 οὕτω: 175.2 ('*sic*')

 παράδοξος (-δόξως): 68.2; 696.4;
 702.2
 παρασκευή: 226.1
 παρέλκον: 29.1; 29.3; 55.3; 55.4;
 70.1; 90.2 (*tertium*); 184.3; 201
 (*quartum*); 205.2 (*quintum*); 291.7
 (*sextum*); 823.1
 παρέλκεται: 579; 591

- παρένθεσις: 568
 παρόμοιον (-ια): 218; 242.3; (*bis*);
 529.2; 776.2; 964.2
 παρονομασία: 218; 242.3; 776.2
 παρρησία: 324.1 (*seruilis*)
 περίφρασις: 202.3
 πιθανόν, (τò): 447.2
 πρέπον, (τò): 325; 447.2; 798.2
 πρὸς (τò): 404.2 (*bis*); 803.2
 προτατική: 28.6
 πρότασις: *praef.* I, 5 (*subtilis*)

 συγκοπή: 572.4
 σύλληψις: 3.2; 27.1; 29.3; 47;
 463.2; 494.3; 607.4; 624; 844.4; 870

 συλλογισμός: 546.1
 συνεκδοχή, (τρόπος): 371.2
 συντομία: 102.4; 593.1

 τμήσις: 63.1
 τὸ: 30.4; 235; 241.1; 242.1; 380.1;
 384.1; 404.2; 598.5; 667.2; 668.2;
 726.5; 803.2; 804.3

 ὑφέν: 175.5; 180.3; 211.4
 ὑποκόρισμα: 710.3
 ὑπόκρισις, (έν): 348.1; 350.1; 386.3;
 773.1; 921.1
 ὑποφορά: 258.3; 396.1 (εὖστοχος)

